

رۆمان

چاوه‌کانی ئاقیستا لمیان تیچوو

هه‌زار ع ئه‌مه‌د

PDF4Kurd

چاوهکانی نافیستا لیان تیچوو

ههزار ع نهجهههه

چاپی یهکههه

سالی چاپ : 2005 / ستوکههولم

1

به ره بهیانیه کی زور زوو بوو، خور هیشتا چاوهکانی هه لئه هاتبوو. به لام دنیای ئه و شاره که می که پوناک بوو. پوناکی دهره وه توژیک ناو ژوره کهی کالکردبوو. له ناو پیخه فه که پیدا وهک نه خویشیکی ئازارای هه ده جولایه وه و ئه م دیو و ئه و دیوی ده کرد. به ده م ئاخیکه وه به ئاگاهاته وه، وهک که سیک له خه ودا راپچله کاندبیت ههستی به نائاسایی ده کرد. له سه ر جیگا کهی خوئی که خه وتبوو، راستبوو و دانیشت، چاوهکانی هه لگوفی، سه بریکی په نجه ره کهی کرد، دنیا که می که روناک بوو. چرا کهی که شه و به داگیرسای داینا بوو، کوژا بوو. به ئه سپایی دهستی بو برد، به ئاسته م گهرمی تییدا مابوو. پیده چوو تازه کوژا بیته وه. دهیزانی هیشتا کاره با نه هاتوته وه. ئه و روژانه ی که کاره ستیک رویدایه و رهوشی شاره که نائارام بوایه، ئه و شه وه هه تاکو روژی دواپی "با ره شه کان" کاره بایان له شاره که ده بری. شقارته که له بن سه رینه که ییدا بوو، به چاوی خه و الووه وه شوشه ی چرا کهی هه لبرپی و شقارته که ی لییدا، دهنگی داگیرسانی شقارته که بیدهنگی ژوره کهی شکاند، پوناکی "ئاگری" شقارته که له چاو تروکاندنیکدا هه لمه تی بو هه موو تاریکی ناو ژوره که برد، تاریکی ژوره که به په له و شیرزه یی له ناو کون و ژیر دولابی ناو ژوره که و گیرفانی جله هه لواسراوه کانیدا خوئی هه شاردا.

هه ر کاتیک وشه ی "ئاگری" بهر گوئی بکه وتایه، یا خو ئاگری ببینیایه بیری کابرای ئاشنا "خه و" ده که وته وه.

خه‌وه‌که‌ی شه‌وی وه‌بیره‌اته‌وه، بیری له‌ قسه‌کانی ئه‌و پیاوه پیره‌ ده‌کرده‌وه، که‌ شه‌و له‌ خه‌ویدا قسه‌ی بۆ‌ کردبوو. ئه‌و پیاوه یه‌که‌م جاری نه‌بوو که‌ له‌ خه‌ویدا بیهینیت، زوچار هاتبووه خه‌وی. هه‌موو وشه‌کانی که‌ له‌ خه‌ودا له‌و پیاوه‌ی بیستبوو، به‌ بیر خۆی ده‌هینایه‌وه. خۆزگه‌ی ده‌خوارد که‌ به‌ ئاگا نه‌هاتایه‌ته‌وه، هه‌میشه‌ له‌ خه‌ودا هه‌ر له‌ گه‌ل ئه‌و پیاوه‌دا بوايه‌ هه‌تاکو قسه‌ی زیاتری بۆ‌ بکردایه‌. هه‌یشتا له‌ ناو جیگا‌که‌یدا هه‌ر دانیشتبوو. هه‌ولیده‌دا هه‌موو قسه‌کانی ئه‌و وه‌ک خۆی بلیته‌وه‌و دانه‌ دانه‌ وشه‌کان له‌ یادیدا بیهینیته‌وه، به‌و ئاواته‌ی که‌ رۆژیک ئه‌و قسانه‌ بۆ‌ هه‌موو خه‌لکی شاره‌که‌ بکات. له‌ بیر کردنه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌ دابوو، کات به‌ره‌و به‌یان ده‌چوو، ورده‌ ورده‌ روناکی زیاتر ده‌ر ده‌که‌وت.

له‌ ناو جیگا‌که‌ی هه‌ستا، به‌ مه‌به‌ستی ده‌ست و ده‌موچاو شتن چوو هه‌وشه‌که‌. له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی: دیاره‌ دایکم هه‌ر خه‌وتوو؟ بۆ‌ یه‌که‌م جار بوو بیریکرده‌وه‌ نان و چای ئه‌م به‌یانیه‌ی بۆ‌ دایکی ئاماده‌بکات. له‌ ناو پروداوه‌که‌ی دوینیی ئیواره‌ی به‌ بیر دا هاته‌وه، که‌ل و په‌لی سه‌ر میزه‌که‌ی که‌وته‌وه‌ یاد. له‌ کاتی کاره‌ساته‌که‌دا به‌ په‌له‌ له‌ناوبازار دوورکه‌وتینه‌وه، که‌لو په‌له‌کانی دوکانمان له‌ سه‌ر میزه‌که‌ به‌جیه‌یشت، وه‌ک هه‌موو خه‌لکه‌که‌ ئیمه‌یش راما‌نکرد و له‌و ناوچه‌یه‌ دوور که‌وتینه‌وه. ئاگاداری پروداوه‌کانی دوا‌ی خۆمان نه‌بووین، هه‌ر چیه‌کیت‌ر رویدا‌بیت.

جله‌کانی دوینیی هه‌ر له‌ به‌ر دابوو، به‌ خیرایی و په‌شو‌کاوی به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ که‌وته‌ رۆ، دایکی له‌ هه‌وشه‌که‌دا راوه‌ستا بوو. به‌نیگه‌رانییه‌وه‌ له‌ دایکی پرسى: که‌ی له‌ خه‌و هه‌ستاییت؟ وامده‌مزانی هه‌ر خه‌وتویت، ئه‌م به‌یانیه‌ من ویستم نان و چا ئاماده‌ بکه‌م.

دایکی به‌بزیه‌کی مانادارو نیگه‌رانه‌وه گوتی
_ زۆر باشه ئاماده‌بیکه! منیش هه‌ز ده‌که‌م، با جاریک نان و
چای ده‌ستی تو بخۆم.

_ به‌داخه‌وه... دایه گیان ده‌بیته هه‌ر ئیستا برۆم، بزانه‌وه
که‌لو په‌لانه‌ چیان به‌ سه‌ر هاتوه. کاره‌سات و رودای دوینی
ئیواره‌ت، بیر نیه؟

_ بیرمه و ده‌زانم... هه‌ر چیه‌کیان به‌ سه‌ر هاتیبته، تازه
هاتوه و چارمان نیه. هیشتا زوه با که‌میکیتر دنیا
روناکیته‌وه، ئه‌وسا برۆ.

_ دایه گیان؛ زوو نیه، ده‌بیته هه‌ر ئیستا برۆم...
زۆر به‌ خیرایی له‌ ماله‌وه چوه‌ ده‌ره‌وه، کۆلانه‌که‌ی خویانی
جیه‌ه‌شت و چوه‌ سه‌ر شه‌قامه‌ راسته‌که. به‌ بی هیچ
ئاوردانه‌وه‌یه‌که به‌م لا وئه‌ولادا، به‌خیرایی ده‌پۆشت. هۆش و
خه‌یالی له‌ نیوانی دوو روداو دا ئه‌م به‌ر و ئه‌و به‌ری ده‌کرد،
ده‌میک خه‌یال ده‌بیرده‌وه لای مامه‌ پیره‌ی هاوپی "خه‌وه‌که‌یی"
بیری له‌ قسه‌کانی ئه‌و ده‌کرده‌وه، له‌ ناکاویشدا خه‌یال
ده‌بیرده‌وه بو روداوه‌که‌ی دوینی ئیواره و چاره‌نوسی که‌لو
په‌له‌کانی. دیمه‌نی ئه‌و خه‌لکه‌ی ده‌هاته‌ پیش چاو، که‌ ژن و
منال و پیاوی پیر و گه‌نج به‌ سه‌ر شوسته و شه‌قامه‌کاندا رایانده
کرد و له‌ شوینی روداوه‌که‌ خویان دوور ده‌خسته‌وه. ئه‌و خه‌لکانه
به‌ ده‌م راگردنه‌وه چه‌ند جاریک ده‌که‌وتن، خه‌لکه‌کانی دوی
ئه‌وانیش خویان بو رانه‌ده‌گیرا، به‌ سه‌ر ئه‌ماندا ده‌که‌وتن.
هه‌ندئ پیاو پشتینه‌کانیان شله‌ بووه و له‌ قاچیان ده‌ئالا و
جاریکیتر ده‌که‌وتنه‌وه، هه‌زار جار پشتینیان به‌ نه‌فره‌ت ده‌کرد.
قیپه‌ و هاواری منال و ژن له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ئه‌وه‌نده‌تر ناو
بازاری شیرزه‌تر و خه‌لکی هه‌راسانه‌تر ده‌کرد. ژنه‌کان زۆر له
پیاوان بی‌به‌ختر بوون، ئه‌وان جگه‌ له‌ خه‌می مناله‌کانیان

که ده‌ستیان به ده‌ستیانه‌وه گرتبوو، هه‌ندی مندالی بچوکتتر به باوه‌شیانه‌وه بوون، پیاویک چنگ له سه‌ر شان که هه‌ر هه‌نگاوکی چوار هینده‌ی هه‌نگاوی ژنه‌که‌ی ده‌بوو، له پیش ژنه‌که‌یه‌وه راپیده‌کرد و ئاوپی بو دواوه ده‌دایه‌وه و هاواری له ژنه‌که‌ی ده‌کرد... کچی خیراتر پی هه‌لگره، هاکا با ره‌شه‌کان گه‌شته ئیره و قول به‌ستتبه‌کن، دواپی گله‌یی نه‌که‌یت خو‌ت ده‌زانیت ده‌لیی رۆژی قیامه‌ته، هه‌ر که‌س خه‌می خو‌یه‌تی لی‌ره دور که‌وێته‌وه و به‌ر ده‌ستی ئه‌وان نه‌که‌وێت، هه‌ر چیه‌کیش روبردات من هیچم بو ناکریت له به‌ر ئه‌وه خیرا راکه لی‌ره دوور بکه‌وینه‌وه. ژنه‌که‌ی که له دواوه به هه‌له‌داوان راپیده کرد، عابایه‌کی ره‌شی زله‌ی قورسی به سه‌ره‌وه بوو، مندالیکی ته‌مه‌ن دوو سالیشی به باوه‌شه‌وه بوو. ژنه‌که له تاو عه‌بای قورسی سه‌ر شانی و داخی قسه زله‌کانی می‌رده‌که‌ی چیتر خو‌ی بو رانه‌گیرا، له ناو راکه‌پاکی خه‌لکه‌که دا هاواری به سه‌ر می‌رده‌که‌یدا کرد... که ئه‌وه‌نده خه‌می من ده‌خو‌یت و ده‌زانی با ره‌شه‌کان ده‌گه‌نه ئیره، بو منداله‌که‌م لی‌وه‌رناگریت؟ هه‌تا‌کو که‌ی ده‌بی‌ت به سه‌ر ژنی خو‌شتانداوه‌ک ئا‌غا بن؟ به ته‌نها هه‌ر مندالی من نیه، مندالی تو‌شه... خو‌ زول نیه؟ پیاوه‌که وه‌ک شه‌رم گرتبی‌تی له قسه‌ی ئه‌و کورپی که «ئافه‌رینی ژنه‌که‌ی کرد و سه‌رزه‌نشتی پیاوه‌که‌ی کرد»، گه‌راپه‌وه لای ژنه‌که‌ی و به ده‌م جنیو دان منداله‌که‌ی له ژنه‌که‌ی وه‌رگرت و که‌وته‌وه راکردن. ژنه‌که‌ش بو ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌نده‌یتر شانی سوک بی‌ت، عابا قورسه قوراوییه‌که، پی‌شتر له کاتی را کردندا چه‌ند جاریک به سه‌ریه‌وه که‌وتبووه ناو قور و چلپاوی قه‌راغ شه‌قامه‌کان، له سه‌ری داگرت فری‌دایه نا قوراوه‌که‌وه. به ده‌م را کردنه‌وه هه‌زار جنیوی دا به‌وه‌ی که عاباشی دا‌هینا.

به خیرایی به سهر شه‌قامه‌که‌دا به‌رهو دوکان ده‌پوشت. بیری ههر لای که‌لو په‌له‌کانی بوو. قسه‌که‌ی دایکی بیر ده‌که‌وته‌وه، خوی به‌ خوی ده‌گوت: دایکم راسته‌کات... ههر خوم سه‌لامه‌تیم مالی دنیا هیچ نیه. جا نییه وه‌ک جاری پیشو خوشم ده‌ستگیر نه‌کرام. که‌لوپه‌له‌کانم ئه‌گهر به‌ تالان برابیت؟ ئه‌وه کراوه، گهر خوم ده‌ستگیر بکرامایه چیم بکرایه؟ ههر خوشی به‌ر په‌رچی بو‌چونه‌که‌ی خوی ده‌دایه‌وه، ئه‌گهر که‌لوپه‌له‌کانم به‌ تالان برابیت ئه‌مجاره به‌ چی که‌لوپه‌لی‌تر بکرم؟ هیچ ده‌ستمایه‌م به‌ ده‌سته‌وه نییه. گهر مروّف پاره‌شی هه‌بیّت، ناکریت هه‌موو جار گوئی پی‌نه‌دات که‌ به‌ تالان براوه له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی سهری سه‌لامه‌ت بووه. گهر مال نه‌بیّت سه‌ریش نابیت، یا خود ههر بی‌ده‌نگ بین، دواى بردنی مال و سامان سهری سه‌ریشمان دیت. خویشی نه‌یده‌زانی چون بیر بکاته‌وه و قه‌ناعه‌ت به‌ خوی بکات. دلنیا بوو که‌ که‌لوپه‌له‌کانی نه‌ماوه.

جاریکینتر ده‌چوووه‌وه ناو خه‌یالی قسه‌کانی پیاوه پیره‌که‌ و بیری له‌ هه‌موو وشه‌کانی ئه‌و ده‌کرده‌وه. قسه‌کانی به‌ده‌م ریگاو له‌ به‌ر خوی‌وه‌ ده‌گوته‌وه. خویشی نه‌یده‌زانی چه‌نده به‌ خیرایی ده‌روات و گه‌شتوته کوئ. له‌ ناکاو له‌ به‌رده‌م دوکانه‌که‌ی خویدا، خوی بینیه‌وه. ئه‌وه‌ی که‌ رویدا بوو... ئه‌وه بوو که‌ خوی بیری لی‌ده‌ کرده‌وه. می‌زیکی شکاو، که‌لوپه‌لیکی په‌رش و بلاوی بی‌که‌لک. به‌ر چاوی تاریک بوو، سهری گیژی‌ده‌خواردو دلی له‌خه‌مدا ده‌گوشرا. پاش که‌می‌ک نه‌ختیک هاته‌وه‌سه‌رخوی، چاوکی به‌ که‌لوپه‌له‌شکاو‌ه‌کاندا گیرایه‌وه له‌ دل‌ه‌پراوکی و خه‌یال‌کردن رزگاری بوو. ئه‌وه‌ی هه‌زی نه‌ده‌کرد بی‌ت و بیری لی‌ده‌ کرده‌وه، ببوو، رویدا بوو... ئیتر پی‌ویست به‌ دل‌ه‌پراوکی و بیر کردنه‌وه ناکات.

پارچه ته‌خته‌کانی میزه شکاوه‌که‌ی به ده‌سته‌وه گرت، به دوا‌ی چاره‌سه‌ریکدا ده‌گه‌را و بی‌ری لی‌ده کرده‌وه. برپاریدا ئه‌مجاره زهره‌ر و زیانی که‌ل‌وپه‌له‌کانی نه‌خاته بری سه‌لامه‌تی سه‌ر و گیانی. ده‌یزانی به بی‌ده‌نگی به‌رامبه‌ر ئه‌م کارانه که له گه‌لیاندا ده‌کریت، بو دوا جار له روداو و کاره‌ساتیکی تردا، سه‌ره‌ی خو‌شی دیت. ناو بازار و رده و رده پر ده‌بوو له خه‌لک و له‌خاوه‌ن دوکانداره‌کان. خه‌لک به خیرایی به سه‌ر شه‌قامه‌که‌دا به‌ره‌و خوار ده‌پوشتن، له شوین دوکانه‌ روخاو و جامخانه‌ی شکاو و که‌ل‌وپه‌لی پزّاوی روداوه‌که‌ی دوینئ، هه‌لو‌یسته‌یه‌کیان ده‌کردو ته‌ماشای ئه‌و جی‌گیانیه‌یان ده‌کرد.

ته‌خته شکاوه‌کانی هه‌ر به ده‌سته‌وه بوو، له‌ناو دیمه‌نی خه‌وه‌که‌ی شه‌ودا، خو‌ی بینییه‌وه. قسه‌کانی مامه پیره‌ی ده‌هاته‌وه یاد. ورده ورده وشه‌کانی له‌به‌ر خو‌وه ده‌گوته‌وه و سه‌یری که‌ل‌وپه‌له‌ پزّاوه‌کانی ده‌کرد. تا ده‌هات خه‌لک به بازار و شه‌قامه‌که‌وه زیاتر ده‌بوون، ئه‌ویش بیئاگا له خه‌لک به ده‌نگی که‌میک به‌رزتر قسه‌کانی مامه پیره‌ی ده‌گوته‌وه و خه‌لکه‌که‌ش له چوارده‌وری کو بوونه‌وه و گو‌ییان بو پراگرتبوو. که هه‌ستی کرد خه‌لک له نزیکی کو‌بونه‌ته‌وه و گوئ بو قسه‌کانی راده‌گرن، به ده‌نگی به‌رزتر و زور جدیتر قسه‌یده‌کرد:

هیچ کاره‌سات و روداو‌یک کو‌لم پینادات و ملکه‌چی یاسا‌کانی باره‌شه‌کانم ناکات، ئه‌گه‌ر کاره‌سات و زیانه‌کانی له‌مه‌ش گه‌وره‌تر بن. ئیوه و هه‌موو خه‌لکی شاره‌که ده‌زانن، ئه‌وه چه‌ند جاره کاری و نار‌ه‌وام له‌گه‌لدا ده‌کریت... نه‌ک ته‌نها له‌گه‌ل من، له‌گه‌ل زور که‌سی تریش، ئه‌گه‌ر پی‌را بگه‌ن له گه‌ل هه‌موو خه‌لکی شاره‌که ده‌یکه‌ن. به‌به‌ر چاوی هه‌موو خه‌لکه‌وه، به بی ئه‌وه‌ی گوئ به که‌س بده‌ن و شه‌رم بکه‌ن، زیان به خو‌م و به که‌ل‌وپه‌له‌کان و به دوکانه‌که‌م ده‌گه‌یه‌نن. به‌لام کوا ئینسانیه‌ت

لای ئهوان؟ کوا ویزدان؟ ئهوهی پیی بگوتریت ویزدان نهک لای
ئهوان نیه، بهلکو رۆژی ههزار جار گهر ویزدان له ده رگای
مالهکانیشیان بدهن به میوانیشی راناگرن.

کات له دوای کات خه لکی زیاتر کو ده بونهوه، ئه ویش زور به
په رۆشتر قسهی ده کرد، ئه و رۆژه بوو که له میژبوو چاوه پروانی
ده کرد. ئه و خه لکه جوړاوجۆرهی که له ده وری ئه م کو ببوونهوه،
زور بئ دهنگ و به ئه سپای گوئیان بو قسهکانی راگرتبوو. له ناو
خه لکه که دا پیاویکی که له گهت که سۆز و به زهیی و میهر له
چاوهکانیدا دیار بوو، به دهنگیکی هیمن گوتی: ویزدان
نه ماوه... ئه گهر نا کی دهستی ده چپته میژیکی ته خته، که
کورپکی گهنج که سابهتی له سه ر بکات.

ئه و به یانییه منیش به ده م ئازارهکانی کاره ساته که ی
دوینیوه به ئاگاهاتامه وه، له ناو جیگا که مدا هه ستم به گهرمی
ده سته کانم ده کرد به خوینی جه ستهی ئه و که سانهی که دوینی
به بی گوناح ببوونه قوربانی. ئه و ده مه هیچم نه بینی، به لام
دلنیا بووم باره شه کان به بی تاوان روداوه کان کو تایی پینایه نن.
ئیمه ش وه که خه لکی ناوبازار ته نها فریایی راگردن که وتین، تا کو
زووترله و ناوه دوور که وینه وه. نیگه رانی که لوپه له کانی بووم،
خه م و نیگه رانییه کی بیچاره، چونکه دلنیا بووم هه مووی به تالان
براهه. به پهل له له ناو جیگا که دا هه ستم، ویستم بچم بو
ماله وه یان سه ردانی بکه م، به لام په شیمان بوومه وه، زانیم تا کو
ئیستا له ماله وه ئارامی نه گرتوو. بریارمدا راسته وخو بچم بو
ناوبازار، بو هه والی ئه و و ئه نجامی روداوه که ی دوینی.

شه قامه کان وه که روخساری کو یله یه کی ماندوی
ئه شکه نجه دراو ئازارو نا ئومیدیان پیوه دیار بوو. شه قامه کان
له کو یله کان به دبه ختر بوون، له مه مله که تی خو یاندا کو یله ی ژیر
بو ستالی باره شا کان بوون. هه رچه نده دوینی ئیواره کاره ساتیکی

گهوره قهوما، بهلام وهك ههمیشه ئهم بهیانیهش خهلك بهرهو بازار بۆ سهركارو دوكانهكانیان دهروشتن. هیندهی نهبرد لهسهری گوزهرهكه نزیكبوومهوه، شوشهی شکاوی جامخانهی دوكانهکانو کهلوپهلی تیکرژاو بهسهر شوشتهو شهقامهکاندا بلاوببونهوه. له دوورهوه ههستم بهقهره بالهغی خهلك کرد له بهردهم دوكانهکهی ئه ودا کۆببوونهوه. لهخۆرا شیرزهو نا ئارامبووم، نزیکتر بوومهوه گویم لهدهنگی بوو وهك سهركردهی کومه لیککی راپه رپوو قسهی ده کرد. بهئهسپای تیکه لای ناو خهلكه که بووم. زۆر به جدی و پهروشهوه قسهی بۆ ده کردن.

من باش دهزانم ئهمه دوا تاوانیش نیه که له گه لمددا دهیکهن. ئهوان مه بهستیان میزیککی کۆنهی شکاونیه. مه بهستی منیش زۆر له تاوانهکانی ئهوان گه ورتنه. چاک بزائن ههر من نا بهتهنها، ئیوه ههر هه مووتان، هه موو کهسیک لهم شارهدا ئهم تاوان و کردارانه که باره شهکان ئه نجامی ده دهن، به رامبه ر به خوی بزانی، دوزمنه کانمان زۆر وریان، سه ره تا له بچوکه وه دهست ده کهن به ئه نجامدانی پلان و کارهکانیان. به لای ئهوانه وه گرنگ نیه چ کهسیک بیته؟ من، تو یاخود کهسیکی تر. گرنگ دهستیکی کاره که یانه و کهسیکیش بیته له دهقه ره که. ئه و کاتهی کاره که ئه نجامده دهن، ئه وسا له دوره وه چاودیری ده کهن و خه لکه که هه لده سه نگینن، دواتر له بیدهنگی خه لک که لک وهرده گرنو دریزه به کار و پلانهکانیان ده دهن هه تاکو ده گهن به مه بهستی خویان. گویم له و خالویه بوو که گوتی: گوايه ویزدان نه ماوه. من دهزانم ئه و خالویه چۆن له ناخ و سۆزه وه قسه ده کات و مه بهستی چیه و چی له دلیدایه، باش گوئیگرن، «ویزدان» ماوه و ههر ده مینیت چۆن پیش هه موو شته کان وهه موو هه سته کان دروست بوو، له دوا ی هه موشیان

كۆتايى پيىدئيت. له گهل بوونى مرؤف و دروست بونى كومه لدا،
ويژدانىش هاوكات دروست بوو، به لام ئەمان كه دژى مرؤقايه تين
حهز به ناسينى ويژدان ناكهن، دهنه ويژدان ههر ههيه، ئەمانن
كه نايانه وئيت ويژدان ببينن.

ئيوه ههر هه مووتان كه به چوار دهورى مندا كو بونه ته وه،
به زه بيه كه به روخسارتاندا دياره كه له ناختاندا ده لاله ت له
سوژيك ده كات به رامبه ر به من و به و كارهى له گهل مندا كرا.
ئوه ويژدانه دهرون و پوحي ئيوه به لاي حه قيقه ت و
مرؤقايه تيدا ده جوئيني ت. له كاتى قسه كردندا هه ميشه
چاويكتان له سه ر من و ئه ويترتان له سه ر ته خته شكاهه كانه. ئه و
راستيه ليره دا من ده مه وئيت بيدركينم و له لاي ئيوه ئاشكرى
بكه م، تاوانى باره شه كانه كه به ته نها له گهل مندا نه كراوه، له
گهل هه مووماندا كراوه. سوژوبه زه يش هيج زاميك بنه بر ناكات.
ئه گه ر كه سيكي ش به زه يى و سوژى بو من هه يه، بير له حالى
خويشى بكاته وه. ئەوان كه سيكى ديارى كراويان مه به ست نيه،
مه به ستiane كه سيك يا خود و كومه ليك بيت له ئيمه، ئيتر گرنگ
نيه من بم يان كه سيكى تر. له بهر ئه وه چاك بزائن ئه و كاره له
گهل هه مووماندا كراوه. ئەگه ر كه سيك نه يه وئيت له قسه كانم
بگات، يا خود وا بزاني ت قسه كانم تي كه لا وييه كى تيدا يه،
سه ر ئه نجامى كاره كان ته نها به سه ر مندا هات بيت، ئەوا روژ و
سه ره ي ئه و يش دي ت.

باش گوئيگرن و چاكتريش بيرتان تيز بكه نه وه، ئەوانه
دورم نيكي زور وريان، ده زانن چو ن نيشانه كانيان بپيكن. كى
هه يه له ئيمه نه زانيت، نرخی چوار پارچه ته خته چي بيت؟
باره شه كان بيشكين و بيسوتينن. ئەوان زور باش ده زانن، من
ئه گه ر نه توانم مي زيكي تر دروست بكه م، خو ده توانم له مي زه

شکاوه که میزیکتی تری لیډروست بکه م و که لوپه لی تری بکه مه وه سه ر.

کات له دواي کات به په روشتتر قسه کانی ده کرد و وشه ی باشتري بو ریز ده کرا. ههستم ده کرد خه لک ده هاتن و به ره و زیاد بوون ده چوون. ههندیک تاکو ئه و کاته له سه ره تاوه له وویون و ده روشتن، ههندیک که سی تر تازه ده هاتن. خه لکیش هه بوو چه ند چرکه یه کی که م ئارامی ده گرت و پاشان ده روشت. واپیده چوو گوئ به که می وزووری خه لک نه دات، کئی دیت و کئی ده روات. ئه وه نده ئاگادار بووم، کومه له خه لکه که زور له سه ره تا زیاتر بوون. پیاویکی که میک به سالآچوو، ریشیکی ماش و برنجی هه بوو، له لای راستی منه وه به چه ند هه نگاوویک راوه ستا بوو، پرووی له و بوو به لام وه ک پرسیار له که سیکی تر بکات....

_ ئه ری باسی چی ده کات؟... وا خه لکی لی کو بوته وه.

کورپیکی لاو که له ته نیشتی هه و راوه ستا بوو، به ده نگیکی نه رم گوئی: خاله گیان گوئیگره و قسه مه که. خوئ تیگه ییت باشته ر.

ههستم کرد خه لکی وا هه ن، زور به په روئش و به وردی گوئیان بو قسه کانی راگرتووه. ههندیکی که ش ده یانه ویت باشته ر حالیین. ههندیک له دراوسی دوکانه کانیش راوه ستا بوون، جار به جار سه ریانده نا به یه که وه و ده که وتنه چرپه چرپ. به ناو خه لکه که دا وه ک نابینایه ک چاوه ده رپه ریوه کانی ده گیپرا، دلنیا بووم که که س نابینیت، چونکه که نیگای ده خسته سه رم ن هه یچ ئامازه یه کم له پروخساریدا نه ده خوینده وه، خو ده بییت هه ر نه بییت بزیه ک له ئاستی مندا بنوینیت، یا خود به ده م قسه کردنه وه وه ک ئیشاره تییک که ده مبینیت سه ری بله قینیت. چه ند جار نیگای چاوه تورپه کانی به سه رمدا تییده په ری و به هه چ ئیشاره تییک خوئی پیشاننه دام. منیش خو م زور ده ربه ست نه بووم،

که میکیتریش له ناو خه لکه که دا خۆم شارده وه. گرنگ بوو ته نها گویم له قسه کانی بیته. له ناکو له بهر خۆیه وه گوتی: ئاگر، ئاگر... رۆژی دواتر پیکه وه بووین، باسی دوینییی بو ده کردم که وه ک سه رکرده یه ک قسه ی بو خه لک کردوو. گوتی: خۆزگه م ده خواست له و بویتا یه. ته واو دلنیا بووم که دوینی نه بیینیوووم. به خه نده وه گوتم: منیش له و بویوووم، له ناو خه لکه که دا راوه ستا بوومو گویم له قسه کانت ده گرت. به سه رسامیه وه گوتی: نه خیر، گالته م له گه لدا ده که یته. گوتم: گالته ناکه م، به چاوه کانی تو له ناو خه لکه که دا بووم، بو هه والی روداو که و چاره نوسی که لوپه که کانی دوکان هاتم که ئیوارهی روداو که دوکانه که و که لوپه له کانمان به کراوه یی به جیه ئیشت. پیکه نیمو گوتم: به لگه م پییه. گوتی: به لگه ی چی؟ گوتم: که میک بیده نگ بوویتو له ناکو له بهر خۆته وه دوو جار گوتت، ئاگر ئاگر. گوتی: به پیویستم زانی دریزه به قسه کانم بدهم هه تاکو ئه و گر و کلپه یه ی له ده رونمدا یه سارد نه بیته وه و پریشکی ئه و ئاگره پیروزه بهر هه موو لایه ک بکه ویت. وشه ی «ئاگر» وه ک بروسکه یه ک به میشکدا تیپه ری، له بهر خۆمه وه گوتم (ئاگر...ئاگر).

له دوا ی ئازاد بوونی له زیندان، هه میشه قسه کانی وه ستای هاو رییمی ده گوته وه. ئه و وشانه ی له ده می منی بیستبوون، یاخود نوسینه کانی وه ستا که له سه ر دیواری ژوری زیندان نوسرا بوون و ئه و خویند بوونیه وه. هه میشه وشه ی ئاگر، له بیر و هۆش و له سه ر زاری بوو.

که میک بیده نگ بوو، چاوی به ناو خه لکه که داگی را. تاکو راده یه کیش بیده نگی بالی به سه ر خه لکه که دا کیشا بوو. بیده نگیه ک پیچه وانه ی بیده نگی خه لیفه ی ئه و مهمله که تانه ی هاوسنور و دراوسیپی بیابانه کانی کاتی ئه نفال بوون. وشه ی ئه نفال ویزدانی وه بیر هینامه وه. ئه و ویزدانه ی که عه شره ته به

ناوبانگهکانی چوار دهور و نزیك به شوینی ئه نفالهکان شاربه دهریان کرد بوو، مهمله که تیکی بی ویزدانیان بو خویان دهسته بهر کرد بوو. به ناو خه لکه که دا هیواش هیواش هر چاوی ده گپرا. ههستی کرد هه موو له چاوه پروانی ئه ودان. دووباره دریزه ی به قسه کانیدا یه وه.

وهک له سه ره تا وه گوتم: مه بهستی ئه وان تهخته و میزنیه، مه به ستیان ئاشکرایه.

چه ند که سیک زور بی ئارام بوون، هر چی زووتر بوو چه زیان ده کرد بزائن مه به ست له ئاگر چیه؟ بویه وشه ی ئاگر له ناو خه لکه که دا زوو زوو ده بیسترا ئاگر... ئاگر...

به لئ ئاگر... ئه وان ده یانه ویت ئاگرمان له بهر چاو بخهن، رقمان له ئاگر بیت و پیروزی ئاگرمان لیده شارنه وه. ئه مجاره ش ده یلیمه وه ئه و کاره به ته نها له گه ل مندا نه کراوه، به ته نها له گه ل ئه وان ده دا نه کراوه که زیان به دوکان و مال و کهل و په لیان که وتوو. له گه ل هه موو خه لکی شاره که دا کراوه، له گه ل هه موو ئه و که سانه ی به م زمانه ده دوین و گو شکراون. باره شه کان له ریگه ی که سیک و کومه لیکه وه زیان به هه موو ده گه یه نن. مه به سته کانیان له ریگه ی کاولکاری و به تالان بردنی کهل و په ل و سه روسامانمان به دیده هینن. ئه گه ر که سیک ئه م کارو تاوانه ی که کراوه به سه ر خوی نه هینیت و دوره په ریژ خوی بگریت و له راستیه کان هه ل بیت، ئه و که سه له هه موومان زیاتر له چنگی تیزی ئه وان نزیك ده بیته وه، به ره و چاره سه رنوسی نادیار په لکیشی ده که ن. به پیچه وان هه وه له خو شه ویستی کومه ل و گرو پوناکی ئاگره پیروژه که ش دور ده که ویته وه. ئه و ئاگره ی چاومان به روناکیه که ی هه له هات و خو شه ویستی خوی خسته دلمانه وه. ئه و ئاگره ی که ویزدانی به ئیمه ناساند. له به ره به یانیکی زور زوو به ره له ئیستا (ویزدانی) به دیاری بو هیناین. باره شه کان

دهیانه ویت له ئاگر بتوقیین و پیروزی ئاگرمان لانه مینیت. ئەو ئاگرە ئیستا به ئیمه نامۆیه، رۆزگارێک بوو زۆر پیروزی و خۆشهویست. کەس له ئیمه ئاگره پیروزهکەى به بیر نایهت. بیریان شتینهوه، دهرونیان ئاگر چۆر کردین. له دهروماندا جگه له پشکو کزهکانی ئاگره سهوزه پیروزهکه هیچیتر نهماوه.

باره شهکان مه به ستیان شکاندن میزه که نیه، ئاگرمان له بهر چاو دهخه ن، دهیانه ویت کلتورمان له بهر چاو بکه ویت. ئاگر له دل و دهروماندا خامۆش دهکهن و دهی کورژیننهوه. ئەو ئاگرەى که خوا فهرمانی پێدا، جولە و رۆحی خسته شتهکان، ئەو ئاگرەى خۆشی ههتا به دل، ئاههنگهکان گهرم و گورتر دهکات، تۆوهکان دهکات به خونچه و خونچهکان دهکات به گول، ئەو ئاگرەى که ههپهشه له ههموو نهیارانی ویزدان و مروقیایهتی دهکات. ئەو ئاگرەى که هه میشه له دوی راوانی تاریکیدایه.

به دەم تیپه پ بوونی کاتهوه، ناو بازار زیاتر خه لکی تیده رژا، ئەو که سانهش که به ویدا تیده په پین، بۆ ماوه یهکی که میشت بوایه، راده وهستان و گوئیان دهگرت و پرسیاریان دهکرد. تا دههات خه لک زیاتر کو ده بونهوه و گوئیان دهگرت. هه ندیك کەس هه بوون به پرته و بۆله دواى حالیبون، خیرا ئەو جیگایهیان به جییده هیشت و له ژیر لیوهوه دهیانگوت: ئەم قهره باله غیه بۆ ئارامی شاره که زۆر باش نیه، ئەم خه لکه زۆر بئ عارن، کاره ساته کهی دوینی ئیوارهیان بیر چۆتهوه. باره شهکان هاكا پهیدا بوون... ههنگاوهکانیان خیراتر و گه وره تر دهکرد، هه تاکو زووتر دوور بکه ونهوه. من رقم له هه موو ئەو خه لکه ترسنوکانه ده بووه، کهسیان وهك من نه یانده ناسی، کهس وهك من له ناخیدا نه ده ژیا. ده مزانی تاكو ئەو کاته منی نه دیبوو، هه رچه نده دلنیا بوو دواتر هه موو روداوه کانم بۆ ده گیریته وه، به لام بریارمدا بوو به جینه هیلم و گویم له هه موو قسه کان نییت.

لهناو چاوهکانیدا ئاگریکی گهش دهبینرا، ئهه ئاگرهه لهزاری پیاوهپیرهکهه ئاشنای خهوهکانی دههاتهدهرهوه. دلنیابووم ئهمشهویش دووباره خهوه بهه هاوری پیرهیهوه بینیهوه. گاریگهه رپوداوهکهه دوینی و قسهکانی پیاوه پیرهکه بهپهنگه بوئی وشهکانیهوهبوو، وهك سهکردهیهکی قالیبوی بهپهروش و راستگو قسهه بو خهلهکهکه دهکرد. زور له دراوسه دوکانهکان راوهستا بوون و گوپیان دهگرت. دوو دراوسه دوکانی خوی، ههگیز باوهریان نهدهکرد، که (ئهه) بیته. یهکیک لهوان دوکانهکهه کهمییک کهوتبووه سهروی گوزهرهکه، بارهشهکان دوینی پیرا نهگهشتبوون، دوکانهکهه به بیزیان و روخاندن و تالان مابوو. ئهه قههبالهغیهه پی باش نهبوو، به هیواشی به گوپی برادهرهکهه تهنیشتییدا دهیچرپاند:

ئهه مپوش توشی بهلا و مال ویرانییهکی ترمان دهکن، هیشتا کهل وپهلی رزاو و دهرابه و شوشهه شکاوی دوینی کو نهکراوته، بارهشهکانمان بو دینههوه، ئهوانهه دوکانیان روخاوه و شتهکانیان تالان کراوه، چاویان بهراییه نایته به ئیمه که ئههجاره به بیزیان دهچووین. بو دانانیشیت به دهردی خوتهوه به دیار میزه کونهکهوه کاسپی خوت بکههت، باشتهه نه؟

ئهه پیاوهه تر که ئهه قسهه بو دهکرد به دهنگی بهرتر له دهنگی ئهه، دلنیا بو له راستی قسهکانی بویه پیویستی به هیواشی و شاردههوه نهدهکرد.

— گهنجیکی وا چیکردوهه؟ ئهه چههه جار ه توشی گرتن و دوکان ویرانکردن و تالانی دهکن، پیم نالییت!! چون به دهردی خویهوه دا بنیشیت؟ تازه به دیار چیههوه دا بنیشیت و کاسپی بکات. دهبنیت ههموو کهل وپهلهکانی بهسهه شهقامهکه دا له ژیر پیی خهلهکدایهه، چون چونی جاریکیت کاسپی بکات. وهک من و تو دوکانی ههبوو، دوکانیکی پر له ههموو بابتهیک، بهبهه

چاوی خۆته‌وه، هه‌موومان ده‌زانین درواسی دوکانمانه، پێش ماوه‌یه‌ک له روداوه‌که‌ی تردا، خۆیان گرت و هه‌موو که‌ل‌وپه‌له‌کانیشیان برد و دوکانه‌که‌شيان وێرانکرد. ئێمه ده‌بی‌ت پشٹیوانی بکه‌ین. تۆ دوینی دوکانه‌که‌ت به‌ بی‌زیان بوو، ئه‌مه مانای ئه‌وه نیه‌ بی‌ده‌نگ بیت و (ده‌ست به‌ کلاوه‌که‌ته‌وه) بگری‌ت. ئه‌م‌رۆ بی‌زیان بوویت، سبه‌ینی سه‌ره‌ی تۆ دیت.

قسه‌کانی زۆر راست و گونجاون. پێویسته هه‌موو که‌س پشٹیگیری لیبکات. کورپکی وا گه‌نج هه‌تا‌کو زۆری بو‌ نه‌یه‌ت و له‌ ده‌ست باره‌شه‌کان بیزار نه‌بو‌بی‌ت، به‌م به‌یانیه‌ خه‌لک له‌ خۆی کو‌ ناکاته‌وه و «خوینی خۆی ناخاته کاسه‌وه».

پیاوه‌که‌ی تر، شه‌رمه‌زاری گرتی به‌ قسه‌کانی خۆی به‌هه‌لویستی براده‌ره‌که‌ی که‌ به‌ توند و تیزی وه‌لامی دایه‌وه. هه‌یچی بو‌ نه‌وترا، ته‌نها گوتی: وایه‌ وا، من مه‌به‌ستم‌گیانی خۆی بوو توشی به‌لایه‌ک نه‌بی‌ت.

ناوبه‌ناو راده‌وه‌ستاو به‌خیرای چاوی به‌ناو خه‌لکه‌که‌دا ده‌گیرا، من دل‌نیا‌بووم هه‌یچ که‌سێک نانا‌سیته‌وه، به‌لام دل‌ی به‌زۆری خه‌لکه‌که‌ خۆشبوو. ئه‌مجاره‌ به‌ ده‌نگی که‌میک به‌رزتر، ده‌ستی به‌ قسه‌ کردن کرده‌وه.

باره‌شه‌کان، چیتز لێنا‌گه‌رپین ته‌خته‌کان پیکه‌وه بنیمه‌وه و می‌زه‌که‌ دروست بکه‌مه‌وه، چاوه‌رپیی وه‌لامی به‌ گژدا چونه‌وه‌ی ئیمه‌ن. من هه‌رگیز مل بو‌ داواکانیان که‌چ ناکه‌م، ئه‌وان ده‌یان‌ه‌و‌یت ئیمه‌ ریسوا و نه‌دار و بی‌کاسپی بین، له‌ پیناوی بزپوی ژیاندا ملکه‌چی داواکانیان بین. ده‌بی‌ت رینگا چاره‌یه‌ک بدۆزینه‌وه که‌ وه‌لامیش بی‌ت له‌ دژی تاوانه‌کانیان. ئه‌گه‌ر ئیمه‌ هه‌یچ کرداریکی به‌ر په‌رچدانه‌وه‌مان نه‌بی‌ت ئیت‌ر دوا جار هه‌موو می‌زه‌کان ده‌شکینن و کوتای به‌ بونی هه‌موومان ده‌هینن. کلتورمان گواوی ده‌که‌ن و می‌ز ده‌که‌ن به‌ می‌ژوماندا. گۆره‌کانمان

هه لده دهنه و ئیسکه کانمان ددهن به سه گه کانیان. ئه گهر ئیمه هه لویستمان به رامبه ریان نه بییت، ئه وان جاریک له جاره کان هه موو ته خته کان ده سوتینن، چاکیشی ده سوتینن و سوتوی ته خته کان ده که نه ناو چاومان، به نابینایی له سه ر ئه و پښگایه دامانده نین به ئاراسته ی ئه و چاله گه وره یه بروات که پیشوتر بویان هه لکه ندووین. هه موو دوکان و مال و میزه کان ده سوتینن، خو شمان ده سوتینن. هه ولای ئه وه ددهن ئاگرمان له بهر چاو بکه وییت و پیروزی نه مینیت. باره شه کان دوزمنی ئیمه ن. له سه ر نیشتمان هه ی خو شمان هیچمان پی رهوا نابینن. ئه وان وریا و بیرتیرن له کاری نامرو فانه و تیکده رانه، به لام بیئاگان له زه مه ن و میژو، ئه و زه مه نه ی که هاوشانیان ده پروات، به ره و کۆتاییان و ساته بی چاره نوسه تاریکه کانیان ده بات.

دوزمنه کانمان به فوی رهشی ناو سییه کانیان ئاگری پیرو زمان لی خاموش ده که ن. ئه و باره شه ی له ده رونیان دایه، درپژه ی ئه و بایه یه که روژانی زوو له بیابانه دوره کانه وه هیرشیان بو چیا هیئا. ئه و بایه ی که کاره ساته کانی لیکه وته وه. ئای که هیچمان بیر نایهت. میشکمان شو راوه ته وه، جگه له تروسکه ی ئاگریکی بچوک نه بییت، که جار جاره رو حمان بو روژانی زوو ده گیرپته وه، ئه و روژانه ی که هیشتا ئیمه نه ببوین، ئه و روژانه ی پیش هاتنی باره شه کان. ئه و روژانه ی که باوه و دایه گه وره کانی ئیمه گو رانیان بو سروشت و گول و باران ده گوت، گو رانیان بو رو ح و عه شقی یه کتر ده گوت له دل ه وه بو خو شی یه کتر پیده که نین.

وهک له سه ره تاوه گوتم: هیچ کاره ساتیک ملکه چم ناکات. سویندی من به ئاگری پیروزه. ئه و ئاگره ی که وهک په یامیکی خودایی هوش و بیر وریا کردینه وه، له پښگه یه وه خودای

مه‌زمنان ناسی. ئەو ئاگرە‌ی که خوا نزیک به‌ خۆی دروستی کرد و پوناکی خۆی بێ به‌خشی.

خۆشه‌ویستی‌ه‌کی رۆحی بۆ ئاگر هه‌بوو. وه‌ك قه‌ده‌ر خۆی له‌ناخی ئەودا بژینیت، خه‌ونه‌کانی له‌گه‌ل پیاوه‌پیره‌که‌دا هه‌اوزه‌مه‌نی زیندانیکردنی‌بوو، به‌تایبه‌تی که‌چاره‌نوس بۆ ژوره‌که‌ی ئیمه‌ی هه‌ینا و ورده‌ورده‌ چوو ه‌ ناو بیرو په‌فتاری وه‌ستای هه‌اوپیی زیندانم. من له‌مه‌یژبوو هه‌ستم به‌ته‌قینه‌وه‌ی ئەو بورکانه‌ کردبوو که‌له‌ناخینداپه‌نگی خواردبووه‌وه. له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا به‌په‌رۆشه‌وه‌ گویم بۆ قسه‌کانی راگرتبوو، رۆژانی دواتر چه‌ندم پیده‌گوت که‌ منیش له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا بووم و گوئیستی هه‌موو قسه‌کانت‌بووم، که‌چی زۆرجار دووباره‌ چیرۆکی ئەو رۆژه‌ی بۆ ده‌گیڕامه‌وه.

گوتم هه‌ندی‌کجار وه‌ك بۆ که‌سێک بگه‌رپیت، وتاره‌که‌ت راده‌گرت و چاوت به‌ناو خه‌لکه‌که‌دا ده‌گیڕا. ده‌یگوت: مامۆستا له‌ناکا و هه‌یچم به‌بیردانه‌ده‌ما، نه‌مه‌ه‌زانی باسی چیه‌که‌م. به‌و بیانووه‌ی بۆ که‌سێک ده‌گه‌رپیم، بیده‌نگه‌ده‌بووم له‌ناو خۆمدا بیرمه‌که‌کرده‌وه. ده‌مویستم درێژه‌ به‌ قسه‌کانم بده‌م، نه‌مزانی زیاتر چیتز باس بکه‌م. زۆر هه‌بوو بیلیم، بۆ یه‌که‌م جار بوو بۆ کۆمه‌لیک وه‌ك رابه‌ریک قسه‌ بکه‌م. پێشتر زۆر شت هه‌بوو ده‌مزانی. زۆر شتم ده‌رباره‌ی ئاگره‌ گه‌وره‌که‌ له‌ پیاوه‌ پیره‌که‌ بیستبوو، هه‌میشه‌ ئواتم بوو رۆژیک، جارێک بۆ کۆمه‌لیک قسه‌ بکه‌م و گویم لیبگرن. به‌لام نازانم بۆچی نه‌مه‌ده‌توانی زیاتر درێژه‌ به‌ قسه‌کانم بده‌م.

سێ کوری لاو له‌ جیگایه‌کی که‌می‌ک به‌رز، پاوه‌ستا بوون قسه‌یان له‌گه‌ل یه‌کنتردا ده‌کرد. بۆ ماوه‌یه‌ک سه‌رنجم دان، وه‌ك پێشانی خه‌لکه‌که‌ی بده‌م که‌ گویم له‌ وان راگرتوو. کوره‌کان که‌ زانیان روم کردۆته‌ ئەوان و قسه‌ بۆ خه‌لکه‌که‌ ناکه‌م. به‌

چرپه يەك كۆتاييان به قسه كانيان هيئا و گفتوگوئى نيوان خويان راگرت، به چاوه گه شه ئاگراوييه كانيان كه ماناي ميهره بانى ده به خشى داواي ليبور دنيان كرد. منيش به زرده خه نه يهك وه لامم دانه وه.

منيش وهك خوي هه ستمده كردو بيرمده كرده وه، رهنگه به داواي وشه ي جوانتردا بگه رپيت، حاله تيكي ئاساييه نه گهر ترسو وشپرزهي وشهرم به روخساريه وه ببينرپيت و قسه كانى خوي بيربچپيته وه، زور سه خته كه سيك بو يه كه مجار يه كبينه به ره وانى بو كومه ليك خه لكى زور قسه بكاتو هه موو وشه كانى به بيربپيته وه. رهنگه به بيانوى چاوگيپان به ناو خه لكه كه دا قسه كانى ناخى خوي به بير خوي بهينرپيته وه.

چاويكيترى به ناو خه لكه كه دا گيپرايه وه، خه لك ههر روو له زياد بوون بوو. نيگاكانى له سهر چه ند كه سيك هه لويس ته يان كرد، دراوسى دوكانه كانى بوون، من هه نديكيانم ده ناسى. رهنگه نه وان ببينرپيت؟ ويستم له پشت دوو كه سه وه خومي پيشان بدهم، تاكو بزاتم منيش ده بينرپيت، به لام په شيمان بوومه وه و خوم پيشانى نه دا. هه نديك له دراوسى دوكانه كانى روخساريان گه شو كراوه بوو، به رووى گه شياندا ديار بوون پستگيرى قسه كانى ده كه ن. زوربه ي نهو خه لكه نه ش كه له ويپدا راوه ستابوون، هه ردوو ده ستيان له سهر سكيان له يه كترى ئالان دبوو، به سنگيكي به رزى خوراگرى و پشتگير كردن له وته كانى، راوه ستابوون. نهو خه لكه تا مه زروى له م جوړه كو بوونه وه و قسانه بوون. پياوه بالا به رزه كه له سه ره تاوه ههر راوه ستا بوو، ديار بوو هه ز به گويگرتن ده كات. زورى خه لكه كه هانده ريبوون كه به رده وامبپيت له قسه كردن. دووباره به رده وام بوو له قسه كردن.

خه لکینه ئیمه به پوناکی ئه و ئاگره گۆشکراوین و زمانمان پزاوله و بیرمان گه شهی کردوو، ئه و ئاگره ی باره شهکان ده یانه ویت له بهر چاومانی بخهن و ئه و تۆزه تروسکه یه ی له ده رونماندا ماوه به فوی هه ناسه ره شهکانیان خامۆشی بکه ن. به داخه وه ... سه د جار به داخه وه کهس له ئیمه ئاگره گه وه ره که ی بیر نایه ت. ته نها ئه وه نده نه بیته له بیر و ناخ و ده روندا هه ست به گرێکی بچوک ده که یین وه ک دیرزه مانیک ئاشنایه کی گه وه مان بووبیت، پوناککه ره وه ی ریگمان بووبیت، ته ربه ته ی خواناسیمان بووبیت. ئیمه هیچمان وه بیرنایه ت ته نها له کاتی بیر کردنه وه له خودی خۆمان و میژومان، ته نها له ساته خه وه کاندای، ئه و ده مه ی له ناو خه ویکی شیریندا ده گه ریینه وه بو ئه و رۆژگاره که ئاگره که رابه رمان بوو. ئاگریکی پیروژ دیته خه وه کانمان، ئیمه زۆر له میژه تامه زرۆی ئه و خه وانه یین که ئاگره که خۆی بۆمان بدویت. ئه و ده مه ی که دیته زمان و گفوتوگۆ، سه ره تای شتیگمان بو باسبکات، ئیمه له ترساندا دا ده چله کیین، ئه و ترسه ی که هه ر له سه ره تای راوانانی ئاگره گه وه ره که وه خستیانه دلمانه وه و ئاگریان له بهر چاوه خستین. له سه ره تای خه وه که دا، ترسه که ی که چه که ره ی کردوو به ناو هزر و بیر و ناخماندا بلاوبۆته وه له وه شیرینه ده گمه نه رامانده چله کیین و ئیمه و ئاگره که له یه کتر ده تۆرینن. وه ک له ناو تاوانی خۆماندا گه وزابین له خه و راده په رین، وه ک ورچ میز بکات به ده موچاوماندا ده ترسین و به ده م خه وه وه راده که یین. ترسه کان بی مانان، وه ک ئه و چیرۆکه توره هاتانه ی چه ندین ساله ئیمه ی پیترسیینراوین که گوایه ده له ورچه کان کوره کان ده به ن و نیره کانیش که چه کان ده بن و ده یانشارنه وه له ئه شکه وت و شاخه کاندایاری به ده عباکانیان ده که ن و ده یانلیسنه وه. له خه وه کان راده چله کین و ئاگره که له خۆمان ده تۆرینن وه ک ئه و

ورچانه میز بکهن به دهم و چاوماندا له ترساندا به ئاگادیینهوه. ئهه چیرۆکانه ههه به زیندویی له رۆحماندا مابوونهوه. بهلام کهسیک نهبوو به سههاتیکی ئهه ورچانهی به راستی بینیییت. بوگیانی پر له ترس و خوفی ئیمه ئهه چیرۆکانه دهماودهه و کهساوکهس ههه مابوونهوه. له خههکانیشدا به دهم ئهه به سههاته ترسناکهوه، رادهچلهکین. ئهه ورچانه پالنهوانی داستانه کۆنهکان بوون. ئهه داستانهی که چهندین سال بوو دهماودهه بۆمان مابوونهوه. تهنهها بوونیان ههه ئههونده بوو که له سهه زاری پیریژنهکان بوو. ئهه پیریژنههه که ئاواتیان بوو، پۆژیک له رۆژان نییره ورچییک بیانفرینییت.

پالنهوانه راستهقینهکان ورچی ناو داستانهکان نهبوون، ئهه ورچانه بوون له شیوهی گههدهلول و بایهکی رهه له بیابانهکانهوه هاتن، له دۆلهکانهوه هاتن، له دۆلی رافدینهوه هاتن... هاتن، هاتن، ههتاگو گهشتنه سهه چیاکان، له ویوه وهک دالیکی دهنووک خواری گوشتخوری چاوبرسی، هههموو مالهکانی گوندهکانیان پشکنی. دواتر ئهه بارهشانه وهک دهله ورچ و نییره ورچهکان رژانه ناو گوند و کۆلان و مالهکانهوه. کورپهکانیان برد و کچهکانیان برد. ئهه کورپانهی که گونیان هیندهی گونی نییره ورچییک دهبوو، ئهه کچانهی که مهکیان له سیوهکان ناسکتر و له بههیی باخهکان بۆن خوشتتر بوو. ئهه کچ و کورپانه ههه خویان به تهنهها مۆلکی بهکتر بوون. هههمویان بردن، زۆر دوریان بردن. ئههوانیان برد و خانووهکانیان روخاندن. ئهه بارهشانه له دۆلی رافدینهوه هاتن، ئهه دۆلهی بو ئههوان بوو به شانازی و بو ئیمه پر بوو له میز و گوکرا به سههماندا. له جزیره دورهکانهوه هاتن. کورپهکانیان خهساند، گونیان تهقاندن. کچهکانیان تیکهله به ئاههنگه سههستهکانیان دهکرد و پاش

چوونه ناو خه لوه تی دنیای هه وهس و زه وقه وه، به بالای کچه کانداخویان هه لده واسی و ده یانلیسانه وه، نه و په یامه کی هه لیانگرتبوو «شه ری دنیایان پیگرد» له ناو له زه تی لیسانه وه دا ده توابه وه و ده چوونه دنیایه کی تره وه. نه و باره شانه دواتر له زوری نه و خه لکه بیزار ده بوون. کورپه لاهه خه ساوه کانیاں له ناو لمی بیابانه کاندای زینده به چال ده کرد. نه و کاروان چیانهی سالی جاریک له نزیک نه و بیابانه دا تیده په رین بو جیگا پیروزه کانی نه و مهمله که تانه ده چوون، به گویکانی خویان گوییان له هاوار و گریان و قیزه کی کور و زن و منالانی دهستی باره شه کان ده بوو، «بیابانه کان نزیک به مهمله که ته پیروزه کان بوو» نه و مهمله که تانه کی بو گه شتن به باخه کانی سیو و به هی کی بوئداری خوی، کاروانچیه کان له هه موو لایه که وه ده روشتن و رویان تیده کرد.

له بیابانه کان به پیچه وانهی نه ریتی زوویان کورپه خه ساوه کانیاں زینده به چالده کرد. نه وان زه مانی زوو ره وشت و نه ریتیان بووته نها «کچه کورپه له کانیاں» زینده به چالده کرد. له دوی لیسانه وه کی کچه په ری و میهره بانه کان، له بهر زوری نه و فریشتانه، ئیتر به دیاری ده یانناردن بو پاشاکانی هاوسییان، بو «پاشا چاوره شه کانیاں» نه وانیش به لوتف و حورمه ته وه لییان وهرده گرتن.

له ناو چوار چیوه کی نه و کومه ل و قه ره باله غیبه دا، دهنگی هیچ نه ده بیسترا. خه لکه که زور به په رو شه وه گوییان راگرتبوو وهک ده میک بیته چاوه رپوا بن. زوربه کی نه وانهی وه ستابوون به شیوه یه ک سه ریان ده له قاند «کاتییک که نه و قسه کی ده کرد» که بیره وه ری و به سه رهاتییک بیته بهر چاویان هاوتای راستی قسه کانی نه و بن. سه ره له قان دیاں نیشانه کی راستی قسه کانی نه وی ده رده خست. نه ویش وهک سه رکه رده یه ک بهر ده وام قسه کی

ده کرد و زیاتر خوی هانده دا. دراوسی دوکانهکان له ناو خویندا گفتوگو و مقومقویان بوو. جیگای سه رسورمانی ئهوان بوو که پیشتر به کورپیکی بیدهنگ و هیمن دهیاناسی به لام ئیستا زور له وه گه وره تر و زیره کتره، جیگای خوشحالی ئهوان بوو. هه ندیک له دراوسی دوکانهکانی په نجهی سه رکه وتن و ئافه رینیان بو بهرز ده کرده وه. ئه ویش به و نیشانهی پشتگرته زیاتر و بهر دهوام وشه ی باشتزی بو ده هات.

ئیمه هه همیشه ترساو و داچله کیوین. له خه ونه کانیشماندا ئاسوده نین. به دم خه ویکی شیرینه وه، به دم خه ویکی میژویی ده گمه نه وه، ئه و ترسه ی که له میژو خراوه ته دل و ده رونمان، به سه رماندا زاله و له و خه وه به ئاگامان دین و له خه وه شیرینه که مان ده تورین. خه وه کانمان بی ئاکام، بی ئه نجامن. کاتی که به ئاگادیننه وه، هه ر له سه ر ئه و پیخه فه دیرینه ی که چه ندین ساله هه مانه. هه ر له سه ر ئه و لباده ی که راسته وخو له سه ر پوشه سوتاوه کان راخراون. ئه و گیا و پوشانه ی سه ره تای هه موو هاوینیک باره شه کان ده یانسوتاند و ئه وه شیان پی رانه ده بینین. ئه و لباده ی به ته نها جیگا و مالمانبوون. ئای که ئیمه بی خاوه نی شته کانمانین، ئیمه له سه ره تاوه تالان کراوین و بی شت کراوین. ئیستاش هه ر هه ولی تالانکاریمان ده دن. له خه ویکی بی ئاکام و بی ئه نجام به ئاگا دیننه وه که هیچی لیحالی نه بوین. که سیک نیه له بهر ترسه که ی ناو دلمان خه وهکانی تاکو کو تایی بینیییت، خه وهکانیش که ده تورین جاریکی تر نایه نه وه. خه وهکانیش وه ک روباره کان که به جیگایه کدا روشتن، ناگه رینه وه.

ئیمه هیچمان له بیر نه ماوه. له گه ل هاتنی باره شهکانی بیابانه دوره کان ئاگر چوپریان کردین، بیریان شتینه وه. کی ده توانیت باسی مردنی ئاگره گه وره که بکات؟ کی بیری دیت؟

خه وهکان که تۆران ناگه پینه وه. وهک ئه و روبرانه ی سهر ده می ئاگره گه وره که، که به هیمنی به قه دیالی چیاکاندا و به سهر سنگی ده شتهکاندا ده پۆشتن، به شه پۆل و له نجه وردهکانیان گۆرانیان بو ئاگره که ده چری. ئه و ئاگره ی که سهرچاوه ی بزبویی و بونی ئه وان بوو. به تیشکی سه وز و زهر د و سور و شینی ئاگره که، روه ساری روبره کان ده دره وشایه وه. ئه و تیشکانه ی په یامی خوای گه وره یان هه لگرتبوو. ئه و تیشکانه ی ئاویته ی شه پۆله کان ده بوون، به رهنگه کانیان گۆله کانیان ده رازانده وه و بریقه یان به ده شت و چیاکان ده دا و گه لا و چرۆ و میوه هاتیان بهر بهرگی دارهکاندا ده کرد، دهستی ئه و عاشقانه ی تیکه ل به یه کتر ده کرده وه که له سهر ماچ له یه کتر تۆرابوون.

ئه ی خه وه سه وزه تۆراوه کان، بو وهک روبره که پۆشتن و ناگه پینه وه؟ کی بیت رۆژانی زومان بیر خاته وه؟ که هه موومان ئاگر چۆر کرابین، که پۆحمان ته ری تیشکه سه وزهکانی تیا نه مابیت، ئه ی تروسکه ئاگره که ی ناو ناخ و ده رونمان، بمانهینه ره وه بیر و هۆش، بمانهینه ره وه زمان و گو، رۆژهکانی رابوردومان بیر بهینه ره وه. ئیمه هیچمان له رۆژانی پیشو و کاره ساتهکانی بیر نه ماوه، تو ته نها کۆرپه ئاگریکی ساوایت، تو ماندویت، توانای گیرانه وهت نه ماوه، تو هه وینی رۆژانی داهاتویت.

پانتایی قهره باله غیه که گه وره و گه وره تر ده بوو، دهنگی ده رابه و جامخانه شکا و کهل و په لی که وتوی شه قامه کان به ده ست مناله ده ستگیره کانه وه، هه له که سه مایان بوو، هه ندیک له پیاوه به سالآچوو خاوهن دوکانه کان، نه چوو بوونه ناو کۆمه له که وه، خه ریکی پا کردنه وه ی دوکانه رخواه کانیان بوون، حاجیه دوکانداره که ی سهر گوشه که، به ده م جنیو دانه وه منالهکانی راو ده ناو هاواری لیده کردن: دوور که ونه وه لی ره

سهگبابانه، بچن بۇ ناو ئەو خەلگە و بهرۆكمان بهردەن، ئىره سىنهما نيه... . سىنهماكه لهوييه لهوئى. دوكانهكهى تەنىشت حاجى وهك حاجى له زيان و پوخان و تالان كردن بهشى كه متر نهبوو، ئەو هەنوكه له ناو قەرەباله غيهكه گەرا بووه، به پېكه نين و تهوسه وه به حاجى گوت: حاجى گيان خەريكى پاكردنه وهى چيت؟ ئەم فيلمه كۆتايى پېنايهت ئىمه هەر خەريكى پا كردنه وه و خو دروستكردن بىن، باره شهكانيش چاوهروان بن كهى تهواو بوين جارېكى تر كاره ساتمان به سەر بهيئن و توشى روداوى وهك ئەوهى دوينيمن بكن. هەزار ساله له سەر خاكي باوك و باپيرمان به دەست ئەمانه وه، ئەوه ژيانمانه.

ـ چۆن ئەوه ژيانمان نابيت... . دوينيئ ئيواره چەند تالان كراوين، شهو خەلگەكه ئەوه ندهى تريان تالان كردوين، سهيركه دوكانهكه هيچى تيا نهماوه.

ـ حاجى گيان بۇ خۆت گيل دهكهيت، خەلكى چى و شهوى چى. بۆ تو وا دهزانيت شهو تالانيان كردويت؟ دوينيئ ئيواره دواى ئەو كاره ساته كهس غيرهتى ئەوهى هەبوو بيته دەر وه و دوكانهكهى تو تالان بكات؟ جگه له باره شهكان خويان.

ـ بليم چى؟ خوشم نازانم... . له مهراقى ئەم ژيانه و ئەم هەموو زەرهره سەرم ليشيو اووه. بهلام بهخوا ئەم قەرەباله غى و فهوزايه باش نيه، هاكا پهيدا بوونه وه و وهك سهگ كهوتنه وه ئەم ناوه و قاچيان گرتينه وه.

ـ جا بۆ نهيهن، تازه ئيمه شتيك ماوه كه خەمى بۆ بخوين و ليى بترسين؟ هەتاكهى بيدهنگ بين؟ دريژهى بيدهنگيمانه هەر له ميژه وه هەتاكو ئيستا، كه ئەوه ژيانمانه. له مرپوه ئيتر پيويست بهو كو بونه وه يه و فسه كردن و هوشيار بونه وهى خەلگەكه دهكات. دوينيئ ئيواره ئەم قەرەباله غيهش نهبوو، هاتن

کهوتنه سهر و گوئیلاکی خه‌لک و دوکان و تالانکردنی کهل‌وپه‌له‌کان. ئەو قسانه‌ی له‌ویدا ده‌کریت هه‌موو راستین ئەو فسانه‌ن که چه‌ندین ساله‌ له‌ گه‌روی بی‌غیره‌تیدا قه‌تیس ماونه‌ته‌وه. ئەگه‌ر ده‌زانیت کێیه‌ قسه‌ ده‌کات و ئەو هه‌موو خه‌لکه‌ له‌ ده‌وری کۆ بۆته‌وه، هه‌رگیز باوه‌ر ناکه‌یت. کوره‌ گه‌نجه‌که‌ی سه‌رو خۆمانه، کوره‌که‌ی سه‌ید ره‌زا که ئەو ساله‌ له‌ دوکانه‌که‌ی خۆیدا کوشتیان، ئەو کووره‌یه‌ قسه‌یان بۆ ده‌کات. نازانم ناوی چیه‌؟ ناوه‌که‌یم بیر چۆته‌وه.

_ ده‌زانم، ده‌زانم... ئەوه‌ی پێش چه‌ند مانگیک دوکانه‌که‌یان روخاند و خۆشیان گرت، به‌هۆی بریندارکردنی ئەفسه‌ری باره‌شه‌کان، له‌سه‌ر میزیک له‌ به‌ر ده‌م دوکانه‌که‌یدا کاسپی ده‌کرد، ده‌یناسم... ئای کوپی فه‌قیر و داماو. به‌ خوا هه‌قی خۆیه‌تی هه‌ر چی بکات.

له‌ ناو قه‌ره‌باله‌غیه‌که‌دا، دیار نه‌بوو. دلێ به‌ زۆری خه‌لکه‌که‌ خۆش بوو. هه‌موو خه‌لکه‌کانیش دلێان به‌ یه‌کتی و به‌ قه‌ره‌باله‌غیه‌که‌ خۆش بوو. هه‌ندێ که‌س که‌ ترسیان له‌ دلدا بوو، له‌لایه‌ن براده‌ره‌کانیانه‌وه‌ وه‌لام ده‌درانه‌وه‌ که‌ بۆ کوئی ده‌رۆن ئارام بن و گوئیگرن، پێویست به‌ ترس و دل‌ه‌راوکی ناکات، ئیمه‌ش وه‌ک ئەم هه‌موو خه‌لکه‌. که‌می‌ک چاوه‌ره‌وانیکرد هه‌تاکو خه‌لکه‌که‌ بێده‌نگ بونه‌وه‌.

روباره‌کانیش رۆشتن و ناگه‌رپینه‌وه، تاکو رۆژانی زومان بۆ بگێرنه‌وه. هه‌موو هه‌قاله‌کانی ئاگره‌ پیرۆزه‌که‌ رۆشتن و هه‌له‌هاتن، شاربه‌ده‌ر کران. ئەوه‌ی که‌ باره‌شه‌کان نه‌یاتوانی ده‌ستی غه‌زه‌بیان بیانگاتی، ئەستیره‌کان بوون. ئەو ئەستیره‌یه‌ هه‌تاکو ئیستا هه‌ر جریوه‌یان دیت، ئیمه‌ ناتوانین تێیان بگه‌ین، ئەو ئەستیره‌یه‌ که‌ رۆژانی ره‌شیان به‌ چاوی خۆیان بینی. ئەوه‌ی که‌ باره‌ش ده‌ستی پێنه‌گه‌شت، کچه‌ قز

زهرده‌که بوو. ئەو کچه‌ی به‌یانیان پێش چاو هه‌لهاتنی، به دريژای شه‌وگار تاله‌کانی قژی شانه ده‌کرد وله‌گه‌ل يه‌که‌م خهنده خوی پيشان دها و مزده‌ی رۆژيکی نوێی به ئيمه و گول و چيا و دهشت و روبر زور به ميه‌روه پي‌ده‌به‌خشين. ئەو کچه‌ی که ئاگره‌گه‌وره‌که پيش هه‌موو کچه‌کانی بووی و ناوی لينا «خور». ئەو خوره‌ی بو ئيمه بوو به سه‌رچاوه‌ی ژيانمان. هه‌ر خوره‌ تاكو ئيسنا مابيت و بتوانيت به سه‌رهاتی رۆژانی زومان بو باس بکات. ئاگر و دوسته‌کانی هه‌موو رۆشتن و نه‌مان، يا خود وه‌ک روبره‌که ناگه‌رپينه‌وه تاكو ئەو رۆژگارمان بو باس بکات. يان وه‌کو خور توراو، توراو ئەگه‌ر نا بو خور نادويت بو هيچمان بو باسناکات. کي بيت له خور چاکتر و باستر ئاگادار بيت؟ کهس وه‌ک خور نيه. هه‌ر خوره کچه‌گه‌وره‌ی ئاگر به سه‌رسه‌ری هه‌مووانه بوو، وه‌ک تا که شاهيد ئاگادار بوو.

چاوی به ناو خه‌لکه‌که‌دا ده‌گي‌را. هه‌ر وشه‌يه‌ک و نيگای له سه‌ر که‌سيک بوو. ورده ورده خه‌لک هه‌ر ده‌هات. هه‌نديک که‌سپيش هه‌بوو ته‌نها چرکه‌يه‌ک ده‌وه‌ستان، تا بزنان چ باسه. پياوه پيره ميه‌ره‌بانه‌که هه‌ر وه‌ستا بوو، هه‌زی به گو‌يگرتن ده‌کرد. من نه‌مه‌دانه‌ی چ هۆيه‌ک له‌پشت گو‌ي گرتنی ئەو پياوه‌وه‌يه. هينده ديار بوو، که که‌سيکه زور به سوژ و ويژدانه‌وه گو‌ي ده‌گريت. ئەو رۆژه ئەويش وه‌ک بيه‌ويت دواين وشه‌کانی ناخی به‌که‌ره‌تيک هه‌لبريژيت، له‌سه‌ر زور بابته قسه‌ی ده‌کرد. وه‌ک مامۆستايه‌ک شه‌و تاكو به‌یانی ده‌رسيدادابيت. زورجار باسی خه‌وه‌کانی خوی له‌گه‌ل پياوه‌پيره‌که‌دا بو کردبووم، منيش دووراودوور ببووم به‌ئاشنای. دلنيابووم ئەمشه‌ويش ئەو پياوه ميوانی خه‌وی بووه. به‌نيگايه‌کی چر له‌پياوه‌که وردبووه‌وه که‌باسی ويژدانی کرد. بو‌تاويکی که‌م بي‌ده‌نگيه‌کی نامۆ

به‌پروخساریه‌وه‌بوو، وهك چووبیته‌وه ناو ناخی خوئی و سه‌فه‌ریکی کورت به‌پراوردویییه‌کی نزیکدا بکات. گوتم: حاله‌تیکی زور نامۆ سه‌رتاپای داگیرکردنی پیش ئه‌وه‌ی باسی ویزدان بکه‌یت. گوتی: بۆمن فرسه‌تیکی باش و گونجاووو که‌گویم له‌وشه‌ی ویزدان‌بوو. پروخساری ئه‌و پیاوه‌ وشه‌ی ویزدانی به‌ بیرمداهینایه‌وه. بۆ ده‌ست‌پیکیکی تری قسه‌کانم «ویزدان» خوئی هاته‌وه ناو باسه‌که‌م.

به‌ درێژایی میژومان، له‌دوای هاتنی باره‌شه‌کان و هه‌له‌هاتنی ئاگره‌که، تاكو ئیستا ئیمه‌ نه‌ک ژیان و ئازادیمان زه‌وتکراوه، بگره‌ خاوه‌نی هیچ له‌ مولکدارییه‌ سروشتیه‌کانی خوومان نین که‌ خودا هه‌ر میلله‌ته‌ تایبه‌ت به‌ خوئی پێیبه‌خشیوه، وه‌ک زمان و خاک و ئه‌و ئازادییه‌ی که‌ هه‌موو که‌س له‌ گه‌ل خویدا بۆ سه‌ر ئه‌م زه‌مینه‌ ده‌یه‌نینیت. جگه‌ له‌و خاوه‌نداریه‌ تایبه‌تانه‌ی که‌ له‌ سروشته‌وه هه‌مانه‌ و نه‌ماناوه، خاوه‌نی هیچ له‌ ده‌ستکه‌وت و سامانیکی نین که‌ هه‌ر که‌سه‌ به‌ درێژایی ته‌مه‌نی خوئی له‌ ئه‌نجامی هه‌ولێ سه‌خت و ماندو‌بووندا ده‌ستی که‌وتوو. دیمه‌نی ئه‌و هه‌موو کاولکاری و تالانکاریانه‌ی که‌ ئیستا له‌به‌ر چاوتاندايه، به‌لگه‌ن بۆ راستی قسه‌کانم.

ئیمه‌ گیرۆده‌ی ده‌ستی بی‌ویزدانی ئه‌وانین. هه‌موو نه‌یارانی ئیمه‌ وه‌ک مرۆقی خاوه‌ن ویزدان مامه‌له‌یان له‌ گه‌لدا نه‌کردوین. ئه‌وان خویمان ویزدانیان پێ قه‌بول نیه، ده‌نا ویزدان هه‌ر هه‌یه‌ و له‌ هه‌موو جیگایه‌ کدایه. ویزدان ته‌نها لای ئه‌وان نیه. ئه‌وه هه‌ر ئه‌وانن نایانه‌ویت ببینن و هه‌ستی پێ بکه‌ن. ویزدان له‌ هه‌موو جیگایه‌ کدا هه‌یه، ویزدان پراوپری ئه‌م گه‌ردونه‌یه له‌ هه‌موو کاتی‌کدا له‌ پیش چاو له‌ ناو دل و ده‌رون و هۆشماندايه. له‌سه‌ر سه‌رمان، له‌ ژووری نان خواردن و ژووری نوستن وله‌ ناو خه‌وه‌کانماندايه، له‌ سه‌ر لوتکه‌ی چیاکان له‌ ناو کرپن و فروشتن

و مامه‌له کردنماندایه. رۆژانی زووی پێش و دوی کاره‌ساته‌کان ئیمه هیچمان بیر نایهت. ته‌نها گریکی سه‌وزی بچوک له ناو ناخ و ده‌رون و هۆشماندا، جارجاره ده‌مانزویینیت که به ویزدانه‌وه دیمهن و بیره‌وه‌ریه‌کان بخه‌ینه به‌ر چاومان. ئه‌و گره‌ی که بوو به سنبول بۆ بوونمان له پێگه‌ی ویزدانه‌وه. ئه‌و ویزدانه‌ی که هانمانده‌دا چۆن پروانینه روداوه‌کان و فی‌رمانده‌کات یه‌کترمان خۆش‌بویت و سۆز و وه‌فامان بۆ هه‌موو دیارییه‌کانی سروشت هه‌بیت که خودا پێی‌به‌خشیوین. ئه‌و ویزدانه‌ی هه‌ر له کۆنه‌وه بۆمان ماوه‌ته‌وه، که گه‌وره‌تره له هه‌موو شته‌کان. خوا ویزدانی به ده‌ستی خۆی به هه‌موو لایه‌کدا وه‌شاند وله پێگه‌ی ویزدانه‌وه ریز و خۆشه‌ویستی و سۆزمان بۆ هه‌موو شته‌کان و هه‌ستمان به بونی خویه‌ک کرد، هه‌ستمان به پێویستی خودایه‌ک کرد، ویزدان ته‌نها لای ئه‌وانه سه‌وز ده‌بیت، که به دلی ویزدان، هۆشی پیر له ویزدان ده‌روانن و کار ده‌کهن و بیر ده‌که‌نه‌وه.

هه‌ر له سه‌ره‌تای بونی مرۆقه‌وه خوا ویزدانی به هه‌موو لایه‌کدا بلاو کرده‌وه. ویزدان چوو له ناو ئاگره گه‌وره‌که‌ی که له ده‌رونی ئیمه دا پیرۆز و جیگیر بوو. له ویوه ئیمه له هه‌ر جیگایه‌کدا بین هه‌ست به بونی ویزدان ده‌که‌ین، ویزدان له هه‌موو جیگایه‌کدا هه‌یه له ناو تیشکه سه‌وزه گه‌رمه‌کانی ئاگره‌که‌دا، له سه‌ر سه‌ر و له به‌ر چاوماندا، له ده‌رونماندا. له ناو هه‌نسک و گریان و پیکه‌نیندا، له ناو ده‌رونه بیگه‌رد و بی‌خه‌وشه‌کاندا، له ناو قولایی چینه‌کانی زه‌ویدا تیکه‌ل به گه‌رد و به خۆل، له ناو ده‌ریا قوله‌کاندا له سه‌ر بناری چیا به‌رزه‌کان به‌ره‌و ئاسمان و سه‌ر ئه‌ستیره‌کان، له هه‌موو جیگایه‌کدا گه‌ر ئیمه باوه‌رمان به ویزدان هه‌بیت ئه‌ویش له جیگایه ئاماده‌یه، ویزدان جوانتره له گشت شته جوانه‌کان. پاکتره له هه‌موو شته بیگه‌رده‌کان، رونتتر له ده‌نکه شه‌ونمه‌کان له ئاوی کانیه‌کان،

بۆن خوشتتر له بۆن و به‌رامه‌ی باخچه‌ی منالان، له هه‌ناوی دایک. له هه‌موو ئەمانه جوانتر و باشتتر و پیروژتر... . نزیک به هه‌لاوی خوا.

ته‌نها ویزدانه بیدوینین و توانای گێرانه‌وه‌ی کاره‌ساته‌کانی هه‌بیت. ته‌نها له بیرى ئەودا ماوه. هه‌ر ئه‌ویشه که خوا رێگای پێداوه به ویزدانه‌وه روداوه‌کان بئینیتته به‌ر چاومان. ئەو ویزدانه‌ی که خودا پێش ناسینی خۆی ئەوی پێناساندین. ئەو ویزدانه‌ی دواتر له رێگایه‌وه هه‌ستمان به بونی خودا کرد. ئەو خودایه‌ی که خۆی خاوه‌نی ویزدانه.

ویژدان یه‌کیکه له دیارییه پیروژه‌کانی خوا بۆ ئیمه، که خودا نزیک به سیفاتی خۆی دروستی کردوووه و له هه‌موو جیگایه‌کی ئەم گه‌ردونه دایناوه، په‌یامیکی پیروژه بۆ ئیمه. له رێگای ویزدانه‌وه ده‌توانین هه‌موو روداوه‌کانی پێشو ببینین.

ئەو ویزدانه‌ی که له هه‌موو جیگایه‌کدا هه‌یه و هه‌ستی پێده‌که‌ین، به‌لام نابینریت و بۆنی نیه و چیرۆکی نیه، نه‌ده‌گیریت نه‌ ده‌ستی بۆ ده‌بریت نه‌ رێگر و به‌ربه‌سته له به‌ر چاو و له سه‌ر رێگاماندا. رۆژگاری زوو پێش کاره‌ساته‌کان، به هۆی ویزدانه‌وه هه‌ستمان به پێویستی خودایه‌ک ده‌کرد، خودایه‌ک که گه‌وره‌تر بیت له هه‌موو شته‌کان، خودایه‌ک که روناکه‌ره‌وه‌ی به‌ر چاوی تاریکی بیت، بیر و هۆش ببزوینیت بۆ کاری چاک و بیرى چاک و وته‌ی چاک. خوايه‌ک که پارچه‌یه‌ک نور بیت.

ئەو ئاگره‌ی که له دل و ده‌رون و هۆش و ناخی ئیمه دا هه‌بوو زۆر پیروژ بوو، ئاگرێک بوو سه‌رچاوه‌ی بوژانه‌وه بوو. خوا به پیروزی و گه‌وره‌یی دروستی کردبوو. نزیک به سیفاتی خۆی دروستی کرد بوو. ئاگرێک بوو گه‌وره و ته‌نیا، پێ بوو له میهر و خو‌شه‌ویستی، به بی ئه‌وه‌ی دل و ده‌رون بسوتینیت، له ناو ده‌رون و ناخماندا بوو. له رێگه‌ی ویزدانه‌وه هه‌ست و سۆز و

هه‌لسه‌نگاندن و تیروانینمان بو ئاگره‌که هه‌بوو. ئاگریک بوو ده‌سکردی خودا خوئی بوو، یه‌کیک بوو له دیارییه پیروژه‌کانی خودا بو ئییه که سهر چاوه‌ی به‌رده‌وامی ژیانمانه.

خوای باره‌شه‌کان زور بی به‌ها و بی هونه‌ر و بی سیفات بوو. خواکه‌یان ده‌ستکردی خوئیان بوون. هه‌ر ئه‌و به‌ردا نه‌بوون که کاتی سه‌رئاو بوونیان ده‌سته‌گواویه‌کانیان پی‌ده‌سپین و دواتر بته‌کانیان لی‌دروست ده‌کردن و ده‌یانکردن به‌خودای خوئیان و ده‌یانپه‌رستن.

ئییه ده‌توانین ویزدان بکه‌ین به‌ دوست و ئاشنای خویمان، ته‌نها ویزدانه که خوا پیگای پیداو ده‌رباره‌ی رۆژانی زوو، رۆژگاری کاره‌ساته‌کان بگپیتته‌وه، ئه‌گه‌ر ئییه به‌ راستی و دل‌سۆزی په‌یره‌وی یاساکانی ویزدان بکه‌ین، ئه‌ویش ده‌بیته به‌ پالپشی گه‌وره‌ی ئییه بو ریگرتن له‌و باره‌شانه‌ی که له‌ داهاتودا، هی‌رتمان بو ده‌که‌ن، ته‌ماعمان تی‌ده‌که‌ن، خاک و ئاو و داهاتمان ده‌به‌ن، ئه‌گه‌ر ئییه به‌ ویزدانه‌وه له‌ «خاکه» پروانین که ئه‌ویش یه‌کیکه له‌ شته پیروژه‌کانی خودا بو ئییه، هه‌رگیز ریگا به‌ باره‌شه‌کان ناده‌ین پی به‌سه‌ر زام و برینه‌کانیدا بنین.

نیشتمان یه‌کیکه له‌ شته پیروژه‌کانی ده‌ستکردی خودا، که خوا نزیک به‌ چهند سیفاتیکه‌ی خوئی دروستی کردوو، وه‌ک «ئاگره‌ گه‌وره‌که، وه‌ک ویزدان» ئه‌مانه دیارییه پیروژه‌کانی خوان بو ئییه. خوا به‌ پیروزی و به‌ ئامانه‌ته‌وه ئه‌م دیاریانه‌ی به‌ ئییه به‌خشیوه ئییه ده‌بیته به‌ ویزدانه‌وه مامه‌له‌یان له‌ گه‌لدا بکه‌ین، ده‌بیته دل‌سۆز و به‌ وه‌فا بین به‌رامبه‌ریان، ده‌بیته به‌ خو‌شه‌ویستی و میهره‌وه له‌ دل و ده‌روماندا وه‌ک ئاگره‌ گه‌وره‌که هه‌لیانگیرین. دیارییه‌کانی خوا بو ئییه زور پیروژن. هه‌ر یه‌ک له‌و دیاریانه‌ خودا نزیک به‌ سیفاتی خوئی دروستی کردوون، هه‌ر دیارییه‌ک چهند سیفاتیکه‌ی گه‌وره و پیروزی نزیک

به خودای تیدایه، به لام هیچ کام لهه دیارییه پیروژانه وهک
خودا خوئی سیفاتی گهورهیی و خولقینهری تیدا نیه، ههر یهک
لهه دیارییه پیروژانه مهرجه سیفاتی «یهک»ی تیدا بییت که
سیفاتیکی پیروژی و گهورهی خوییه. ههر کهس و ههر میلله تیک
نیشتمانیکی ههیه. ئهه نیشتمانه دیاری خوییه بو مروقت.
نیشتمانی ئیمهش «یهک» نیشتمانه، هه موو میلله تیک یهک
نیشتمانی پیروژی ههیه که دیاری خودایه، ئههه مروقته کانن،
داگیرکه ره کانن، مروقته بی ویزدانه کانن، خاکه کان پارچه پارچه
ده کهن. خوا به پیروژییه وه نیشتمانی پییه خشیوین، ده بییت
بپاریزین. ویزدان دوستی نیشتمانه، هه موو دیارییه پیروژهکانی
خودا دوستی یه کترن. ویزدان ریگا به ئیمه نادات که دوسته کهی
فهراموش بکهین. ویزدان ریگا نادات هیرشی باره شهکان بو سهه
دوسته کهی هه لیکرییت.

ئه گهر ئیمه وهک دوست خومان بیسانی ویزدان بدهین، ئیمه
به پاکی و راستی بین به دوستی و ههست به بونی بکهین له
هه موو جیگا و له هه موو کاتیکدا، ئهههه ههست به پاکی ئیمه
دهکات و هاورییه تی ئیمه ی پیخوش ده بییت، ئهههه مانای
ریزگرتنه له دیارییه کی پیروژی خوا، خواش ئهه هه لوئیسته ی
ئیمه ی پیخوش ده بییت. ویزدان وریاترین دیارییه بو ئیمه، ئهه
زور وریاتره له دوژمنه باره شهکان. ئههوان ناتوانن ویزدان بگرن،
ناتوانن ویزدان بهرن. ته نهها هاوریی ئیمه ههه ویزدانه که به
هوییه وه بگهینه ئامانجه کانمان و په ره سپیهکانی سهه سهنگی
هه لبدهینه وه و پوژانی زومان بخوینینه وه و داها تو له بهه چاو
بگرن و نیشتمانی دوستی بپاریزین. ئیمه ده بییت زور به سوژ و
ههست و خوشه ویستهیه وه بپروا نینه دیارییه پیروژهکانی خوا.
ئهه خوییه که ئاگره گهوره کهی پی به خشین، نیشتمانی پی

بهخشین. ئەو نیشتیمانه‌ی به ره‌نگیکی ئاگرین نوسراوه «ئهمه نیشتمانی ئیمه‌یه». ده‌بیت زۆر به ئامانه‌ته‌وه بیپاریزین.

قسه‌کانی زۆر به په‌رۆش و دلنیا‌یه‌وه ده‌کرد. وه‌ک پۆژانی دوا‌ی شه‌ر و هاتنی ئازادی، پینه‌ده‌چوو هیچ ترسێک له‌ده‌رونیدا هه‌بیت. هه‌موو خه‌لکه‌که‌ش به‌ پویاندا دیار بوون وه‌ک ئەو بیریان ده‌کرده‌وه. ئەوانیش زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه گوئیان را‌گرتبوو. هه‌ندی‌کجار ده‌نگی به‌رزتربوو، وه‌ک «ویژدان» له‌ پشتی بیت، یاخود تین‌وکلی‌په‌ی ئاگره‌که‌ی ناخی وه‌ک هه‌یزیکێ پیرۆز پالپشت و قودره‌تی‌بیت. زام و برینه‌کانی خاک و جیگا پیکانی باره‌شه‌کان، دیمه‌نی‌ک بوون هه‌میشه‌ له‌ به‌ر چاوی بوو، ئەشکه‌نجه‌و ئازاره‌کانی زیندان زامیکێ به‌ سوئ‌بوو که‌ هه‌رگیز بیرنه‌ده‌چوونه‌وه. خه‌لک زۆرتر و زۆرتر ده‌بوون. جار‌جاره‌ گویم له‌و ده‌نگانه‌ ده‌بوو له‌نزیکێ من راوه‌ستا‌بوون و ئەویان ده‌ناسی. به‌ ده‌نگیکێ پڕ له‌ شادی و خو‌شی که‌ مانای په‌سه‌ند‌کردن و پشت‌گیریکردن له‌قسه‌کانی بوو، ده‌یانگوت: «خۆ ئەوه‌ فلان که‌سه» پیمگوت، نه‌مه‌دەزانی ئەو هه‌موو خه‌لکه‌ ده‌تناسن؟ تو‌ ده‌زانی زۆر پشت‌گیریان ده‌کردیت؟ خو‌شی ئەو پۆژه هه‌ر به‌پوخساریه‌وه دیاربوو، هه‌ر به‌و شادیه‌ که‌ له‌ناخیکێ په‌رۆش و خو‌شه‌ویسته‌وه ده‌هاته‌ سه‌ر لیو و ناو چاوه‌کانی، گوتی: دل‌م به‌ زۆری و پوخو‌شی خه‌لکه‌که‌ زۆر خو‌شبوو. زۆر به‌ هه‌ماس و به‌ قه‌له‌وی وشه‌کانی «ویژدان و ئاگر و خاک»م ده‌گوته‌وه. خو‌م زۆر به‌ به‌ختیار و به‌ هه‌ق ده‌زانی. ترسی پۆژانی پێشوترم نه‌ما بوو، وه‌ک سه‌رکرده‌یه‌کی راست‌گۆ و خو‌شه‌ویست ده‌دوام، هه‌ستم‌کرد ئەوانیش به‌و خو‌شه‌ویستی‌یه‌ گوئیان گرتبوو. جیگام له‌ خه‌لک به‌رزتر بوو، ئەگه‌ر نا له‌ ناو زۆری خه‌لکه‌که‌دا ونی‌بوم. قه‌باره‌ی بیده‌نگی له‌ قه‌باره‌ی خه‌لک گه‌وره‌تر بوو. هه‌ندی‌کجار

به گومانه وه ده يگوت: نازانم چۆن تۆم نه بينى، خو يه كه يه كه
چاوم به ناو خه لكه كه دا ده گيړا. گوتم: دلنيا به له ويووم تاكو ئه و
كاتهى دهنگى باره شه كان له بازاره كانى خواره وه بيسترا، ههر
ئه و دمه تۆو خه لكه كه م به جيھيشت و به ره وه و خوارچووم تاكو
هه واليكم ده ستبكه وييت و تۆ ئاگادار بكه مه وه، به لام تاكو
گه رامه وه نه تۆ له و ناوه مابوو، نه كه سيتر جگه له چهنه
باره شيك. نيگه رانبووم به وهى ده سگيركرا بيتيت. بزانم چۆن
بلاوه تان ليكردو له چنگيان پرگار تبوو؟

هيشتا ههر به يانى بوو، زوربهى ئه و خه لكانه كه وتبوننه ناو
بازار كه حه زيان به دوستايه تى ويژدان و تامه زرۆى
خويندنه وهى په ره سپيه كانى سهر سهنگى ويژدان بوون. ئه و
كه سانهى كه نيشتان و هه موو دياريه پيرۆزه كانى تريان
خوشه ويست. هه ندى كه سانى تريش. به يانيه كى زوو بوو، هيشتا
باره شه كان نه رزابوونه ناو كوچه و كولان و شه قامه كانه وه.
ئهمرۆ له وان هيه ههر سه رنه كه ن به بازار دا، بو شه كه نهجه و
ئازارى گيانى خه لك، بو فو كردن له ئاگره بچوكه كانى دل و
ده رون. كه س نازانيت دین يا خود نايه ن؟ له وان هيه ئهمرۆ
زووتريش بين. ئهم باره شاننه كاتيان نيه بو هاتن، وهك
باره شه كانى زوو كه له بيابانه كانه وه هاتن، كتوپر دین.

زور به په رۆشه وه قسه م ده كرد، وهك ويژدان له پشتم بيت
ترس و دلهاوكيم وهلاوه نابوو. بيرم له هاتن و توند و تيزى با
ره شه كان نه ده كرده وه. به بينينى ئه و هه موو خه لكه ئاسوده و
پشت ئه ستور بووم. پۆژيكي نوئ و چاوه ره واننه كراو بوو. به رۆژى
مانگرتن و راپه رين ده چوو، به رۆژى سه ره تاي ده ركه وتنى
ئازادى ده چوو. هه ستم ده كرد ره نگم گۆراوه و ده ماره كانى ملم
رهق هه ستاون، چاوه كانم زياد له پيوستى ئاسايى كرا بوونه وه.
زور ئاسوده بووم.

خۆش خۆش قسه م ده کرد. له وانیه زۆر هه له شم له کاتی قسه کردندا بوو بییت به لام من خۆم بیئاگا بووم، له دلی خۆمدا ده مگوت: ئای مامۆستا له کونیکه وه چاوت لیمبییت و گویت له قسه کانم بییت، له گه له هه موو هه له یه کدا، چاویکم لیدابگریت. نه مده زانی له ناو خه لکه که دا خۆتم لیده شاریته وه. هه ر تو راستت کرد، «زیندان قوتابخانه» بوو.

من به رده وام بووم تا کو باره شه کان گه یشتنه ناو گوزه ره که، په نگه ئه و رۆژه تا کو ئیواره توانای قسه کردنم هه بوایه ئه گه ر ئه وان ریگر نه بونایه و په یدانه بونایه.

وه ک له سه ره تادا گوتم: هیچ کاریک و زیان و توند و تیزییه ک نامترسینییت و سه رم پی له ق ناکات و ناتوانییت ریگام لیبگریت، ئه گه ر زیاتریش کاره ساتم به سه ر بییت. ته خته کان هه ر ده که مه وه به میز و به دوا ی چاره سه ری کدا ده گه رییم، دانانیتم ده ستم به کلاوه که مه وه بییت، ئه م قسانه م ده که م به پیشه ی هه موو رۆژیکم، هه ر رۆژه ی له جیگایه ک.

خه لکه که ئه م پرسته یه یان زۆر پیخۆش بوو. دلنیا بوون که قسه کانم رۆژانه دووباره ده بیته وه. هه موو پیکه وه به ده نگیک ی زۆر گه و ره هاوار یان کرد.... هه ر بزیت... هه ر بزیت، په حمه ت له و شیره ت بییت، به قوربانی ئه و غیره ته بم. له ده وری ئه و هی نه ی باوکت بین که کوری وای خستۆته وه.

هاواری ئه وان هانده رم بوون، له ناو هاوار و ده نگ ی خه لکه که دا منیش زیاتر ده نگ لییه لبری...

ئیمه ده بییت پشتیوانی یه کبین، به یه ک ده نگ، به یه ک هه لویست، به یه ک هیز و بو یه ک مه به ست کار بکه یین. هه موو باش بزانی، باره شه کان دوژمنی هه موومانن، دوژمنی هه موو که سیکن که له سه ر ئه م خا که ده ژی دوژمنی هه موو ئه و که سانه ن که ئه م خا که نیشتمانیانه.

چه‌ند کورپیکی لاه قسه‌کانیان پی‌بریم و هاواریان ده‌کرد.
به قوربانی ئەم نیشتمانه بین... فیدای ئەم خاکه‌بین.
گوتم، ئاگاداری هه‌موو ئەو قسانه‌بووم، ته‌نانه‌ت سه‌ری
خۆشحالی‌ت بۆ له‌قاندن و دووباره به‌رده‌وام‌بوویت.

هه‌ر که‌سیک خۆی به‌ خاوه‌نی ئەم نیشتمانه بزانی‌ت، هه‌ر که‌س
ویژدان و ئاگر و دیارییه‌ پیرۆزه‌کانی تری خودای له‌لا گه‌وره و
پیرۆزه، ده‌بی‌ت خۆشی به‌ به‌رپرسیاری ئەو ئامانه‌تانه‌ی خودا
بزانی‌ت. باره‌شه‌کان دوزمنی هه‌موومان، ئیسه هه‌موو چه‌ند
دیارییه‌کی پیرۆزی هاوبه‌ش پیکه‌وه ده‌مانبه‌ستیی و کۆمان
ئه‌کاته‌وه، له‌به‌ر ئەوه باره‌شه‌کان دوزمنی هه‌موومان. ئەوان
جیاوازی له‌ نیوان ئیسه‌دا ناکه‌ن، به‌ یه‌ک چاوه‌ بۆ ئیسه‌ ده‌پوانن،
ئه‌هه‌بیش ئه‌وه‌یه‌ دیارییه‌کانی خودا «خاک»، «ئازادی» به‌ ئیسه
ره‌وا نابینن. له‌ سه‌ر ئیسه‌ پیویسته ئیسه‌ش به‌ یه‌ک ده‌ست و
مه‌به‌ست و نیاز ئیسه‌ بۆ پاراستنی ئەو دیارییه‌ پیرۆزانه بکه‌ین!
وه‌ک له‌ سه‌ره‌تا دا گوتم... هه‌ر که‌س خۆی دوره به‌ ریز بگری‌ت،
وا بیره‌کاته‌وه‌ کاره‌ خراپه‌کان به‌ سه‌ر ئەودا نه‌هاتوه‌، ئەو
که‌سه له‌ راستی هه‌لدی‌ت و خۆی گیل ده‌کات. باره‌شه‌کان
جیاوازی ناکه‌ن له‌ نیوان هه‌موو ئەو که‌سانه‌ی که‌ «یه‌ک»
نیشتمان کۆیان ده‌کاته‌وه‌، ئەهه‌بیش ئەم خاکه‌یه‌.

باره‌شه‌کان سه‌ره‌تا له‌ که‌سیک یان چه‌ند که‌سیکه‌وه ده‌ست
به‌ کاری خراپه‌ و وی‌رانکاری و توند و تیژی ده‌که‌ن. سه‌ره‌تا
مه‌به‌ستیان نیه‌ هه‌ر که‌سیک بی‌ت، گرنگ ئیسه‌که‌یانه و که‌سیک
بی‌ت له‌م ده‌قه‌ره‌ وه‌سه‌ر ئەم خاکه‌ بی‌ت. ئەوان چاوه‌پروانی
کاردانه‌وه ده‌که‌ن، که‌ زانیان خه‌لکه‌که‌ بی‌ده‌نگ و بی‌هه‌لویسته،
دریژه به‌ ئەنجامدانی به‌رنامه‌کانیان ده‌ده‌ن.

ئای چ نیازیکی خراب و گلاویان هه‌یه، ئای چیمان پیده‌کهن، ده‌یانه‌وییت له کار و کاسپیشمان بکهن و رەش و روت بین، هیچ به ئیمه له سه‌ر خاکی خۆمان به‌رەوا نابینن. ده‌یانه‌وییت و مه‌به‌ستیانه له پیناوی بزپوی ژیاندا ناچار بین «دژ به خۆمان» دوای خواست و ئاره‌زو و مه‌به‌ستی ئه‌وان بکه‌وین، ده‌یانه‌وییت خۆشه‌ویستی خودامان له دلدا نه‌مینیت و نه‌بین به هاوپی ویزدان و ئاگرمان له به‌ر چاو بکه‌وییت و دلای ئه‌م خاکه زامداره‌مان لیبره‌نجیت.

هیشتا هه‌ر به‌یانی بوو، به‌لام دره‌نگتر. خۆر زیاتر چاوه‌کانی به‌روی شاردا کرا بووه، جیاوازی ئه‌م به‌یانیه له گه‌ل به‌یانیه‌کانی تردا به ئاشکرا به دیده کرا. له ناو خه‌لکه‌که دا جم و جو‌ل و ده‌نگه ده‌نگ دروست بوو. ده‌نگی باره‌شه‌کان و گیقه‌ی «با» له دووره‌وه ده‌هاته به‌ر گوی. ده‌نگه ده‌نگه‌کان له بازاره‌کانی خواروتر بوون. خه‌لک له ده‌نگی باره‌شه‌کان راهاتبوون، به‌لام له ئازار و ده‌ستدریژی‌کانیان رانه‌هاتبوون. ئه‌و گیقه و ده‌نگه ده‌نگه زۆر به سوئ بوو، ده‌چوووه ناو زامه‌کانه‌وه. وه‌ک پیشه‌ی هه‌میشه‌ییان باره‌شه‌کان به‌یانیان ده‌چووونه قوتابخانه‌کانه‌وه، له ناو ریزی قوتابیانی ناو گۆره‌پانه‌کان، یه‌ک به یه‌ک چاویان له منداله‌کان مۆر ده‌کرده‌وه، چاوه‌کانیان ترسناک و توقینه‌ر بوو، زه‌ق و ده‌ره‌په‌ریو بوو، تاریک و بی‌تروسکه بوو. هه‌زیان به ره‌نگی چاوه گه‌شه پرشنگذاره‌کانی منداله‌کان نه‌ده‌کرد. چاوی منداله‌کان وه‌ک چاوی چۆله‌که‌کانی به‌هه‌شت ره‌نگاوپه‌نگ بوون، بریسکه‌دار بوون. ئه‌و بریسکه‌نه دواچار ده‌بن به ئاگریکی پیروزی پر له میهر، پیروژ وه‌ک ویزدان. ویزدانیکی نزیک به سیفاتی خوا، له هه‌لاوی خواوه هه‌لقولابیت. ئه‌و خوایه‌ی نیشتمانی پیبه‌خشین، ئه‌و نیشتمانه‌ی که خوا نزیک به

سیفاتی خوئی دروستیکرد و به دیاری به ئیمه‌ی به‌خشی، ئیمه‌ش ده‌بیت وهک ئامانه‌تیکی پیروژ و گه‌وره بیپاریزین.

ئو باره‌شانه هه‌موو به‌یانیه‌ک له قوتابخانه‌کان به چاوه پیر له قینه‌کانیان منداله‌کانیان به دل‌یکی پیر له بوغز و قین به سهر ده‌کرده‌وه. ده‌نگه‌ده‌نگ و رق و قینیان ده‌خسته نیوان مناله‌هرون بی‌گه‌رده‌کانه‌وه، دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی وتاره پیر له درۆ و ده‌له‌سه و بی‌سه‌روبه‌ره‌کانیان، چاوه‌روانی ستایش و چه‌پله‌ی منداله‌کان بوون، دوا‌جار له یه‌ک چرکه‌دا ده‌یانچرپاند به گویی مامۆستا‌کاندا «چرپه‌یه‌ک و هه‌زار دا خورپان»، به خیرایی قوتابخانه‌کانیان جی‌ده‌هیشته. له‌گه‌ل ده‌رچونیان له ناو قوتابخانه‌که‌دا، ده‌نگی ئاهیکی به‌هه‌سه‌رتی تیگرای مامۆستا و قوتابیه‌کان ده‌هات. باره‌شه‌کان پیش هاتنیان بو قوتابخانه‌کان، سه‌ردانی مزگه‌وته‌کانیان ده‌کرد. به‌ده‌ستی پیس و گلاو ده‌چوونه هۆله پیروژه‌کانه‌وه، چاوه‌کانیان له ئه‌هلی مزگه‌وته‌کان مۆر ده‌کرده‌وه و هه‌ولێ دودلی و بی‌ره‌حمی و خوا نه‌ناسیان له ناو ده‌رونی خه‌لکه‌که‌ ده‌دا.

دوا‌ی قوتابخانه‌کان به‌خیرای به‌ره‌و بازاره‌کانی ناو شار ده‌رپۆشتن. رویان ده‌کرده شوینه‌قه‌ره‌باله‌غه‌کان و جیگی کاسپکاران. له هه‌موو شوینیکه‌وه ده‌هاتن، له سه‌ربانی ماله‌کانه‌وه، له کۆلانه‌کانه‌وه، له ناو کونی زیربه‌کانه‌وه ده‌هاتن و رویان له بازار ده‌کرد. له نزیک ده‌روازه‌ی بازاره‌وه هه‌موو باره‌شه‌کان به یه‌کتر ده‌گه‌شتن و له‌شیوه‌ی گه‌رده‌لولیکی ره‌شدا، وه‌ک گورزه بایه‌کی ئه‌ستوری ره‌ش ده‌چوونه ناو خه‌لکه‌وه، ده‌گه‌ران ته‌خته و میزه‌کانیان ده‌شکاند و که‌ل‌وپه‌لی سه‌ر ره‌فه‌ی ناو دوکانه‌کانیان ده‌پوخاند. جل و به‌رگی ژنانه‌یان له ناو رق و کینه‌ی کیژاوی گه‌رده‌لوله‌کانیاندا به ئاسماندا بلاوده‌کرده‌وه. گویچه‌ی خه‌لکیان ده‌ته‌زاند، گیقه‌ی «با» گویی که‌ر ده‌کرد.

تالّه تیژ و باریکهکانی بارهشهکان، دهچونه کونه لوتهکانهوه، بوّ ناوسییهکان دهچون دهگهپان به ناو دهرودا، چاویکیان دهکرد به چوار چاو، بوّ ئاگره بچوکهکانی ناو ناخ و دهرودا، چاویکیان دهکرد ویزدان دهگهپان، بوّیان نهدهدوژراییهوه. به تورهیییهوه دههاتنه دهرهوه، جاریکی تر له ریگی کونه گوئیکانهوه دهچونه ناو هوش و بیرهوه، دهخزانه ناو کوّلاننهکانی میشکهوه، ههولیاندهدا بیر کردنهوه و سوژ و وهفا بوّ دیارییه پیروژهکان بشیوینن خوشهویستی بسرنهوه، هاوریکیان به شهر دهدا، شهقیان له عهززهکه دهدا، میهری خاکهکیان بی حورمهت دهکردله بهر چاو و له ناو دلماندا. ماچی سهر لیوی دلدارهکانیان له یهکتر دهتورانده و ههرا دهکرد. دوو بهرکیان دهخسته ناو منداله دهسنگیرهکانی ناو بازار.

دهنگی ههرا و هوریای بارهشهکان و گیغه گیقیان نزیکتر دهبووه، دهنگی شکاندن دوکان و جامخانه و کهل وپهلهکان زور نزیک بوو. دهنگی بارهشهکان دهگهشته گوئی خهلهکه. جم و جوّل و مقومقو ورده ورده کهوته ناو ئهوه خهلهکهی که کوّ ببونهوه. تاکه تاکه خهلهکه دوور دهکهوتنهوه. دهنگی ورته و بوّله بلاو بووه. کهس له کهس نهدهگهشت، بهلام خهلهکه ئاسایی ههستیان به مهترسی دهکرد.

دوو برا دوکاندهکهی گوّشهی بازارهکه، بوو به ههرا و دهنگه دهنگیان. زور له میژ بوو ئهم دوو براییه لهیهکه دوکاندا به بیگرفت کاریاندهکرد، ئارام و ئاسوده بوون. پیش دروست بوونی ههرا و دهنگه دهنگهکیان، بارهشیک له شیوهی جادوگر دا، خوئی کرد بوو به ناو دوکانهکیاندا. ئهوه ئافرهتهی به چاوی خوئی بارهشهکهی بینی که چوووه ناو دوکانهکهوه، رهنگی تیچوو، ترسی لینیشته و پهشوکا، زهردههلهگهپا. ئهوه ژنه ههزینهدهکرد که بارهشی بینیه چۆته ناو دوکانی دوو براکهوه. بارهشهکان له

کاتی گه‌راندنا چاویکیان ده‌کرد به چوار چاو. ئەو با رەشە‌ی که چووہ ناو دوکانە‌کەوہ و دوو براکە‌ی به شە‌ردا و ناکوکی خستە نیوانیان و هاتە دەرەوہ، بارەش هەستی کرد کاتی چوونە‌ژورەوہ بو ناو دوکانە‌کە، ئافرەتە عابا به سەرکە لە ناو دوکانە‌کەدا ئەوی بینیوہ، زۆر تورە بوو، غەزەب چووہ چاوه‌کانی، هیندە‌ی تر خۆی گیف کردەوہ و چاوه‌کانی دەرپۆقین. به خیرایی وەک گێژە‌لوکە‌یەکی نە‌گبەت و نە‌سەرەوت و ماخۆلان بەرەو لای ئافرەتە‌کە چوو. خۆی لە بالای ئافرەتە‌کەوہ ئالاند، بی‌شەرمانە عاباکە‌ی سەری لولدا به ئاسماندا، به مەبەستی سوکایەتی پیکردن. عاباکە چوو به ئاسماندا، ئەو عابایە‌ی که بارە‌شە‌کان زوو لە بیابانە‌کانەوہ لە گە‌ل خۆیان تاکە دیاری دەستیان بوو بۆیان هیناین. عاباکە وەک کۆلارە‌یەکی رەش لە ئاسمانی شارە‌کەدا دە‌فڕی و سە‌مایدە‌کرد. وەک بالندە‌یەکی ئاوارە‌ی بی‌لانە و پەنا بەرەو خواروی بازارکە فڕی. نزم بووہ هە‌تاکو گە‌شتە کۆمە‌لە خە‌لکە‌کە. ئەو خە‌لکە‌ی لە وییوون عاباکە‌یان بینی به ئاسمانەوہ، هە‌موو تیگە‌شتن. لای ئەوان روداویکی نوێ نە‌بوو، پێشتر لەم جو‌رە فیلمە‌یان بینی بوو.

لە گە‌ل نزیکبونە‌وہ‌ی عاباکە، دە‌نگی بارە‌شە‌کان زیاتر و نزیکتەر دە‌بووہ. وردە وردە خە‌لکە‌کە دە‌رپۆشتن و بلاوہ‌یان پیدە‌کرد، دوا جار کەس لەو جیگایە‌دا نە‌ما، تە‌نھا من وەک کۆلە‌کە‌یەک لە سەر ریگاکە‌دا راوہستا بووم. پارچە تە‌ختە‌کانی میژە شکاوە‌کە و کەل‌و‌پە‌لە بی‌کە‌لکە‌ رژاوە‌کانی سەر شو‌ستە و شە‌قامە‌کە وەک دیمە‌نیکی تراژیدیای بە‌یانی ئەو شارە دە‌هاتە بەر چاو. با رە‌شە‌کە به خیرای گە‌شتە ئەو جیگایە‌و بە‌رامبەر راوہستا. به چاوه تاریکە بی‌تروسکە‌کانی سە‌یریکی تە‌ختە و کەل‌و‌پە‌لە‌کان و سە‌یریکی منیشی کرد. بە‌و بە‌یانیه پیر لە بە‌رائەتە، بە‌و رۆژە کۆرپە‌لە نو‌ییە، غەزەب و قین و رق لە ناو

چاوهكانى ئافىستا لميان تېچوو

چاوهكانىدا دەبارى. منىش وهك هه موو خه لكه كه له چاوه
ترسناكه بئ ويزدانه درنده بيه كه ي تىگه شتم.
هيشتا هه ر به يانيه كى زوو بوو، هيشتا هه ر سه ره تاي رۆژيكي
نوئ بوو، پارچه تهخته كان و كه لوپه له رزاوه كانى سه ر شوسته
و شه قامه كه م كو كردنه وه و به ره و ماله وه رۆشتمه وه ...

2

هه‌ر له منداڵیییه‌وه توشی گومان و پارایی ببوو به‌رامبه‌ر به‌و هه‌موو پرسیارانه‌ی که می‌شکیان ته‌نیبوو. کۆمه‌لیک پرسیار بی‌وه‌لام به‌ دریزایی ته‌مه‌نی له‌ یاد و بیردا مابونه‌وه. هه‌ر کانتیکیش بیویستایه‌ پرسیاریک بکات، دایکی بیر ده‌که‌وته‌وه، دیمه‌نی ئه‌و پۆژه‌ی منداڵی ده‌هاته‌وه یاد. له‌ گوتنی پرسیاریک چه‌ند جاریک په‌شیمان ده‌بووه، هه‌ر زۆر گرنگ بوایه‌ دوا جار تین و غیره‌تی ده‌خسته‌ به‌رخۆی و ده‌ستی به‌لا رومه‌تی چه‌پیه‌وه ده‌گرت و پرسیاره‌که‌ی ده‌کرد.

به‌ گومان بوو له‌ پرسیار کردن، دوا جار له‌ وه‌لامدانه‌وه‌ش. هه‌تا ئه‌و کاته‌ی نه‌گیرا بوو، وا هه‌ستی ده‌کرد، ده‌بیت ته‌نها ده‌ستبگریت به‌لا رومه‌تی چه‌پیه‌وه، کاتی پرسیار کردن. هه‌رکات ناچار بوایه‌ بو کردنی پرسیاریک، رقی له‌ منداڵی و له‌ دایکی ده‌بووه، رقی له‌ هه‌موو شته‌کان و گه‌ردونیش ده‌بووه، رقی له‌ خوا ده‌بووه.

پرسیاریک له‌ می‌شکی هه‌موماندا قه‌تیس ماوه، وه‌ک گری کویره‌ که‌س بویناکریته‌وه، که‌س ناویریته‌ ئه‌و پرسیاره‌ له‌ویتر بکات. که‌سیش وه‌لام ناداته‌وه. کئ ده‌ویریت پرسیار بکات؟ کئ پومه‌تی خۆی ده‌خاته‌ به‌رده‌م زلله‌یه‌کی بی‌ رحم و بی‌ پاساو؟ له‌پاش ئازادبوونمان له‌زیندان بووین به‌ دووهاورپی نزیکی یه‌کتري. هه‌میشه‌ به‌سه‌ره‌هاتی پیشوی ژيانی خۆی بو ده‌گپرامه‌وه. ئه‌و روداوه‌ی منداڵی نیوان خۆی و دایکی هه‌رگیز بیرنه‌ده‌چوووه‌ تاكو ئه‌و پۆژه‌ی ده‌سگیرکراو لی‌کۆلینه‌وه‌یان له‌گه‌لدا کردبوو، دیارده‌یه‌که‌بوو هه‌میشه‌ له‌گه‌لیدا ژیا‌بوو. پۆژیک واهه‌ستمده‌کرد به‌ده‌م ئازاری ئه‌شکه‌نجه‌وه‌ ورینه‌ده‌کات...

ئای خوییه له سه‌ر تووچ زلله‌یه‌کی به هیژم خوارد. ئیستا بیر ده‌که‌مه‌وه، ده‌ستی ئافره‌ت هینده قورس و به هیژه؟.. نانا ده‌ستی ئافره‌ت نه‌رم و میهره‌بانن، زلله‌کانیشیان به بی ئیش و ئازاره، به تاییه‌تی ده‌ستی دایک. من خووم بچوک و بی توانا و بی هیژ بووم، به که‌مترین لیدان ئازارم ده‌گه‌شت، یا خود له‌وانه‌یه دایکم زور به هیژ و حیرسه‌وه لیدابم. له‌و برپاوه‌دام خواش پییخوش نه‌بوو به‌و جووره له مندالیک بدرییت.

ئازارو زامی ئەشکه‌نجه‌دان بی‌ئارامو ماندوو‌ی کردبوو، جگه له‌دل‌دانه‌وه چه‌زمنه‌ده‌کرد به‌پرسیارکردن بچه‌ناو ژیانیه‌وه. هییدی‌هییدی ده‌بووین به‌هاورئو ئازارو کییشه‌کانی ناخی خووی بوو ده‌گیڕامه‌وه. ژوره‌ته‌سک‌وته‌نگه‌که‌ی زیندانیش، ئەوه‌نده‌یتر له‌یه‌کتری نزیکردبووینه‌وه، وه‌خته‌بوو به‌بی درکاندنی نه‌ینییه‌کانی ده‌رونی، خووم هه‌ستم به‌هه‌موو ئازارو ئەندیشه‌کانی ده‌کرد. هه‌رئوه‌ورژه پیمگوت: ئارامبگره، هه‌موو زامه‌کانت سارپیژده‌بن و ئازاره‌کانت بیره‌چیته‌وه. به‌لام من ئەو ده‌مه تینه‌ده‌گه‌یشتم بوچی ده‌یه‌ویت روداوه‌کانی یه‌که‌م لیکوئینه‌وه‌ی له‌پاش گرتنی، تیکه‌ل به‌سه‌ره‌هات و چیرۆکی مندالی خوئیده‌کات. له‌سه‌ره‌تادا وامده‌زانی به‌ده‌م ئازارو ورینه‌کردنه‌وه روداویکی سه‌رده‌می مندالی به‌بیر خووی ده‌هینیته‌وه. هییدی‌هییدی له‌ئاویته‌بوونی روداوه‌کانی ئەو دوو زه‌مه‌نه جیاوازه حالیبووم که باسی یه‌که‌م لیکوئینه‌وه‌ی خووی بوو کردم له‌گه‌ل جه‌للاده‌کانی زیندانا.

له‌به‌رده‌م ئەفسه‌ری لیکوئله‌ره‌وه‌که‌دا به‌بی ورته هه‌ر وه‌ستا بووم، وه‌لامی پرسیاره‌کانیم نه‌ده‌دایه‌وه، هه‌ر چه‌نده سه‌ره‌تا گوتم: ئاگاداری هیچ نیم، له‌ناو دوکانه‌که‌ی خوودا منتان گرتوه. به‌لام ئەم جووره قسانه لای ئەوان، نه‌که‌س گویت لیده‌گریت، نه

پولیکی قه‌لبده‌کات. کابرایه‌کی زله‌ی دهم پیسی ره‌زا تال بوو،
هه‌نگاو‌یک هاته پیشه‌وه،

ها، که‌رام باو گاو، ناته‌وئیت وه‌لامی پرسیاره‌کانم بده‌یته‌وه،
ده‌ستت به‌ لای رومه‌تی چه‌پته‌وه گرتووه، دیاره‌ خو‌ت بو
زلله‌یه‌ک ئاماده‌ کردووه. وشه‌که‌ی کو‌تایی هیشتا هه‌ر له‌ سه‌ر
لچه‌ ئه‌ستوره‌کانی بوو، به‌ ده‌ستی «چه‌پ» به‌ هه‌موو هیزی
زلله‌یه‌کی له‌ لای راستم دا. پیر به‌ ژوره‌که‌ پیده‌که‌نی، به‌
قه‌شمه‌رییه‌وه ده‌یگوت: قه‌حبه‌ باب که‌ ئه‌وه‌نده گیلی بو‌ خو‌ت له‌
پیاو کوشتن هه‌لده‌ قورتینیت. من «چه‌په‌م... چه‌په‌م».

چاوه‌کانم پیر ببوون له‌ ئاو، لا رومه‌ته‌م سور هه‌لگه‌را بوو، من
هه‌ل‌به‌ته‌ خو‌م نه‌ده‌بینی، به‌لام دهم و چاوم گه‌رم ببوو، ده‌مزانی
که‌ لای راستی دهم و چاوم سور بو‌ته‌وه. ئازاریکی زور چوو بووه ناو
می‌شک و سه‌رمه‌وه، دانه‌کان و که‌پوشم زانی ده‌کرد هینده‌ی
نه‌ما بوو خو‌ین له‌ سه‌ر رومه‌تم فیچقه‌ بکات. له‌ تاوی ئازار و
ژاندا به‌ ده‌ستم لا رومه‌تم هه‌لده‌گلۆفی، به‌ خیرای بو‌ سه‌ره‌وه و
بو‌ خواره‌وه ده‌ستم به‌ سه‌ردا ده‌هینا. من له‌ ناو ئازار و ژاندا
ده‌ژیام و چاوه‌کانم به‌ هه‌ر دوو لادا فرمی‌سکیان پیدا ده‌هاته
خواره‌وه، که‌ زور بی‌هی‌ز و لاواز بووم ئه‌ویش بیوچان پیده‌که‌نی و
قسه‌ی ناشیرینی پیده‌گوتم، هه‌رچی وشه‌ی پیسه‌ له‌ ده‌می
ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه، تفی به‌رومه‌دا ده‌کرد

_ سه‌گباب سه‌د هه‌تیوی وه‌ک تۆمان ته‌پاندووه، تازه به‌ تازه
ده‌ته‌وئیت به‌ بیده‌نگی و وه‌لام نه‌دانه‌وه، هه‌ل‌مانخه‌له‌تینیت و
خو‌ت رزگار بکه‌یت؟ رزگار بونت نیه... ئه‌وه پی‌ت ده‌لیم، ئیره
ده‌بی‌ت به‌ گو‌رت، گو به‌ گو‌ری ئازداد و ئاباوت. رزگار بونت به‌
ده‌ستی خو‌ته، به‌وه‌ی یارمه‌تیمان بده‌یت و راستیمان له‌گه‌لدا
بلی‌یت.

من هەر خه‌ریکی گه‌رمکردنه‌وه و هه‌لگه‌لۆفینی لاپومه‌تی
راستم بووم، له‌ تاو ئازار توانای گوێگرتنیشم نه‌بوو. به‌ بێده‌نگیم
زۆر په‌ست ده‌بوو، هه‌ر به‌ر ده‌وام بوو له‌ جنیو دان و تف کردن.
هه‌تاكو توانی به‌ هه‌موو هیژی که له‌ ناخی پڕ له‌ قینه‌وه بوو به
ده‌ستی راستی زلله‌یه‌کی له‌ لا چه‌پم دا. به‌ لا دا که‌وتم،
به‌رچاوم تاریک بوو. ئازار و ئیش و ژانی زلله‌که‌ی پێشوتر
نه‌پرابوو ئازاری ئه‌م زلله‌یه‌ی تریشی هاته‌ سه‌ر. له‌ عه‌رزه‌که‌دا
که‌وتبووم، ئه‌ویش له‌ ناو پێکه‌نینی خۆیدا، کولا بوو. به
پێکه‌نینه‌که‌ی هینده‌ی تر ناخم ئازار ده‌دا، چاوه‌کانم وه‌خته‌ بوو
بته‌قن و بینه‌ ده‌ره‌وه، هه‌ستم به‌ بیزاری ده‌کرد. ئه‌و تفی له‌ من
ده‌کرد و منیش تغم له‌ دنیا و ژیانه‌ی خۆم ده‌کرد. قه‌ستم بوو
هه‌موو دنیا له‌ به‌ر قاچمدا ببیت به‌ توپیکی بچوک و میزی پێدا
بکه‌م، ته‌ر و وشک پێکه‌وه میزای بکه‌م، پیس و پاک پێکه‌وه
تیکه‌ل بکه‌م. بییری مندالیم که‌وته‌وه، له‌ ناو ئازار و بیزاری و
به‌ر چاو ره‌شیووندا، بییری زلله‌که‌ی دایکم که‌وته‌وه، هه‌ستم به
نه‌رمی ده‌سته‌کانی دایکم ده‌کرد. به‌لام هه‌ر به‌ گومان بووم له
پرسیاره‌کان، له‌ دایکم و له‌ هه‌موو شته‌کانی ئه‌م گه‌ردونه‌.

پڕ به‌ ژوره‌که‌ پێده‌که‌نی و قاقای به‌رز ده‌بووه، له‌ پڕ
پێکه‌نین ده‌هه‌ستا، جاریکی تر چاوه‌کانی زه‌قده‌ کرده‌وه و په‌نگی
هینده‌ی تر ره‌ش و بۆر ده‌بوو. جاربه‌جار جنیوی سوکتر و تازه‌تری
ده‌دا. سه‌رم سوڕ ما بوو! چۆن فییری ئه‌م هه‌موو جنیوانه‌ بووه.
ئه‌وان زۆر شاره‌زا و کارامه‌ بوون، له‌ جنیو دان و لی‌دان و
ئازاردانی مرو‌ف، له‌ شیوه‌ی زلله‌لی‌دان به‌ده‌ستی راست و چه‌پ.

له‌ دواى ئازاد کردنیشم له‌ زیندان، وه‌ک مندالی که‌ کرد بووم
به‌ پێشه‌، خه‌وم بو دایکم نه‌ده‌گیرایه‌وه، هه‌ندیک جار ناچار
ده‌بووم که‌ خه‌و بگیری مه‌وه، ئه‌ویش زۆر گرنگیم پێ نه‌ده‌دا. به

تایبه‌تی ئهو خه‌وانه‌ی که پپووستی به پرسیار کردن بوو، هه‌رگیز نه‌مه‌گی‌رانه‌وه. هه‌ر له خه‌یالی خه‌وه‌که‌دا بووم. ویستم پرسیار له دایکم بکه‌م، به‌لام نه‌متوانی. هه‌ر له مندا‌لییه‌وه بریارم دابوو، چیت‌ر پرسیار لینه‌که‌م. چو‌ن بتوانم پرسیار بکه‌م که من هه‌ر له مندا‌لییه‌وه له پرسیار کردن ترسا بم. ئهو شه‌وه هه‌ر زوو به‌ره به‌یان له خه‌وه‌ل‌سام. زو‌ر گرنگیم به‌ خه‌وه‌دابوو، بو‌یه لی‌کدانه‌وه و خو‌یندنه‌وه‌م بو‌ خه‌وه‌باش نه‌بوو. خه‌وی ئه‌مشه‌وه‌ خه‌ویکی ئاسایی نه‌بوو، پپشتر هه‌رگیز له‌وه‌جوره‌ خه‌وه‌م نه‌دیوو. به‌رپکه‌وت ئهو پیاوه نه‌هاتوته‌ خه‌وم. ئه‌وه کی‌بو‌بیت؟ له ژیانمدا که‌سیکی وه‌ک ئه‌وم نه‌ناسیوه و نه‌بینیوه. چو‌ن بزانه‌م ئه‌مه‌کییه؟ باو‌کم بوو؟ نه‌ه، کاتی‌ک باو‌کم مردوو ه‌وه‌نده‌ پیر نه‌بووه، بلایی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی ده‌مرن به‌رده‌وام پیر ببن؟ باوه‌ر ناکه‌م... ئه‌گه‌ر وا بیت مرو‌قه‌ کونه‌کان که‌ زو‌ر له‌ می‌ژه‌ مردون، ئیستا ئه‌وه‌نده‌ پیرن هه‌ر عه‌قل نه‌بیریت.

پیاویکی چه‌نده‌ قسه‌زان و رو‌خو‌ش بوو، چه‌ند له‌ سه‌ر خو‌ بوو. ریش و سمیلی سپی هه‌ر له‌ لو‌که‌ ده‌چوو. زو‌ر نه‌رم دیار بوو. هه‌زم ده‌کرد ده‌ست به‌ریشیدا به‌ینم. چاوه‌کانی سه‌وز و گه‌ش، لی‌وه‌کانی ته‌ر وئال، ده‌تگوت کو‌رپکی چواره‌ سه‌اله. که‌ قسه‌ی بو‌ ده‌کردم ددانه‌کانی سپی به‌ وینه‌ی ورده‌ به‌ردی سپی جوان ده‌چوو... نازانه‌م چو‌ن یه‌کترمان بینی و ئه‌وه‌جی‌گایه‌ کو‌ئ بوو به‌ یه‌کتر گه‌شتین؟ چه‌ند جی‌گایه‌کی خو‌ش و دل‌گیر بوو. گردیکی به‌رز بوو چوار ده‌وری هه‌موو دار و دره‌خت و نه‌مام و سه‌رو بوو، هه‌تا‌کو چاو بریکردایه‌ سه‌وزایی بوو. گردیکی به‌رز بوو، ده‌پروانی به‌ سه‌ر شاره‌که‌دا. من سه‌یری شاره‌که‌م نه‌ده‌کرد، هه‌تا‌کو بزانه‌م شاره‌که‌ی خو‌مانه‌، هه‌ر سه‌یری چاوه‌کانی ئه‌وم ده‌کرد و گو‌یم له‌ وته‌ شیرینه‌کانی را‌گرتبوو. یه‌که‌م جار بوو که‌

بیبینم، نه‌ده‌مناسی، نه‌ده‌مزانی کییه و ناوی چیه؟ ئه‌و به ناوی خوومه‌وه بانگی ده‌کردم. له‌وانه‌یه خزمی باوكم بیان دایکم بیت؟ ئابیرم که‌وته‌وه باپیرم بوو، باوه‌گه‌وره‌م بوو... ئیستا زانیم ئه‌وه، هه‌ر خووی بوو. پپویست ناکات ئه‌و پرسیاره‌ش له‌ دایکم بکه‌م. چه‌نده‌ پیاویکی پاک و ته‌میز و له‌ سه‌ر خو و زمان شیرین بوو. زۆر پیر و به‌ ته‌مه‌ن بوو، به‌لام کاتی قسه‌ کردن وه‌ک کوریکی گه‌نچ ده‌دوا و وشه‌کانی زۆر به‌ جوانی ریز ده‌کرد. به‌ باشی دانی به‌ وته‌کاندا دهنه‌، به‌ ئاسانی تییده‌گه‌شتم. هه‌ر سه‌یری ده‌م‌و‌چاو و ددان و ریشیم ده‌کرد. ئه‌وه‌ باوه‌گه‌وره‌م بوو، بویه‌ ئه‌وه‌نده‌ سوژی بو‌م هه‌بوو. پیاویکی زۆر نورانی بوو، هه‌ر له‌ گرپیکی پیروژ ده‌چوو. سه‌ره‌تا قسه‌کانی زۆر ئاسایی بوو. ویستم بپرسم ته‌مه‌نی چه‌نده؟ به‌لام په‌شیمان بوومه‌وه. زه‌رده‌ خه‌نه‌یه‌ک گرتی، گوتی: بوچی ناپرسیت و په‌شیمان بویته‌وه؟ به‌لام جارێ کارت به‌ ته‌مه‌نی منه‌وه‌ نه‌بیت. من زۆر پیرم، زۆر کو‌نم، که‌سیکی سه‌ده‌کانی پپشوم. هه‌ستم به‌ له‌رزین کرد، ترس دایگرتم. ترس و خو‌ف به‌ رومه‌وه‌ دیار بوو. گوتی: مه‌ترسه‌... من پیاویکی چاکم، وه‌ک که‌سی تو‌م، وه‌ک باوه‌گه‌وره‌ی تو‌م...

دانیشتبوم و خه‌یال و بیرم هه‌ر له‌ لای خه‌وه‌که‌ و پیاوه‌ پیره‌که‌ و قسه‌کانی بوو. توانا و تاقه‌تم نه‌بوو، له‌ناو جیگا‌که‌ بییه‌ ده‌ره‌وه‌. نه‌مه‌زانی کاتریمێ چه‌نده‌، بیرم لای ئه‌وه‌ش نه‌بوو که‌ سه‌یری کاتریمیری دیواره‌که‌ بکه‌م، دیار بوو دوور له‌ ئاگای خو‌م له‌ ناخ و ده‌رونمدا پپویستم به‌وه‌ نه‌بووه‌، بزانه‌م کاتریمیر چه‌نده‌. دایکم هاته‌ ژوره‌وه‌.

_ ئه‌وه‌ چیته‌ پۆله‌... ده‌لیی برسیته‌ نیه‌؟ سی جار بانگم کردی، وه‌لام ناده‌یته‌وه‌.

_ ببوره‌ دایه‌ گیان، هه‌ر ئیستا دیم. گویم لیینه‌بوو.

هەر كه دايكم چووه دهرهوه، به دهست خوّم نهبوو، هەر نهشمزانی چوّن كه وتمهوه ناو خه يالى خه وه كه وه. خهوى ئەمشه و ئاسايى نهبوو، نه مده توانى به ئاسانى لىي دهر باز بم و گوڤى پینه دهم. ئاره زوم بوو به دلنیايه وه بزائم كى يه؟ زانيم كه باوه گه وره شم نيه. ئەو گوتى: من زور كوّنم. وهك كه سى توّم، مه ترسه. ماناى باپيرم نيه و كه سم نيه. ئاى خوايه گيان بوّ نابيت پوژيک ئاسوده بين؟ ئەمرو هەر له به يانیه وه سەر و دلّم گيراوه، هيشتا بوّ ناو بازاريش نه چووم، قاوقيرهى ناو گوزهر و مشتريه كانيش ماوه. نا، خه ويكى ئاسايى نهبوو، هەرگيز خهوى بهو جوړه م نه ديووه. هه نديك جار خه وه كان زور ئالوژ و پېچه وانەن، ئەو كه سانهى كه بينيوتن هەرگيز له ژيانى راستيدا نه و ديون. به هه ر حال بچم نان و چاكه م بخوّم.

چووه مه ژوره وه بوّ نان و چا خواردن، بيري دهست و دهم و چاو شوشتنيشم نه بوو، خه يالم هەر له لای خه وه كه بوو، دايكم پيشتر چايه كى بوّ تيكردبووم. له بهر چاوى دايكمدا ههنگاوه كانى ئەم به يانیه م جياوازتر بوو، گه ليك هيواشتر ههنگاوم دهنّا. هه تاكو دانيشتم سهيرى قهه و بالاي ده كردم. بوّ يه كه مجار به يانى باشم له دايكم كرد. هه ستي به نا ئاسايى من ده كرد، زانى كه دهم و چاويشم نه شتووه، به لام قسهى نه كرد. به رامبه ر به دايكم دانيشتم.

خويشم نه مده زانى بوّ چى له خه وه كه مدا چووم بوّ قه راغ شار و له سەر ئەو گرده ئەو پياوه م چوّن بينيوه و چوّن به يه كتر گه شتبوون. به گومان بووم له خه وه كه، به لام زور خو شحال بووم بهو قسانهى كه پياوه پيره كه بوّ كردبووم. كاتيك كه هاتمه ژوره وه، پيش دانيشتن «به يانى باشم له دايكم كرد». دايكم چه په سا له به يانى باشكردنه كه، وه لامى نه دامه وه، له بهر خوييه وه گوتى: هەر زوو زانيم ئەم به يانیه ته واو نيه،

غه‌ییبیه‌کان هاتووته خه‌وی. به‌رام‌بهر به‌یه‌کتری دانیشتبووین، سه‌یری ناو چه‌وانی یه‌کتریمان ده‌کرد، وه‌ک پرسیار له‌یه‌کتری بکه‌ین. به‌بیانوی راکیشانی سه‌به‌ته‌ی نانه‌که، چاوه‌کانم له‌سه‌ر چاوی دایکم گواسته‌وه. له‌ته‌ی نانم هه‌لگرت و کردم به‌پارویه‌کی بچکۆله و له‌ناو قاپه‌ ماسته‌که‌م هه‌لکشیا. پیش ئه‌وه‌ی بگاته‌ ده‌مم، ده‌مم بۆ پاروه نانه‌که کرده‌وه و که‌وته‌مه‌ تیکدانی چایه‌که. دایکم پیش هاتنی من بۆ ژوره‌وه، چایه‌که‌ی بۆ تیکردبووم. چاکه‌ به‌ ئاسته‌م هه‌لمیکی سپی کالی لیه‌ه‌ده‌ستا. له‌گه‌ل خواردنی پاروه ماسته‌که‌ و تیکدانی چایه‌که، چاوه‌کانم بریوووه ناو سینییه‌ بچوکه‌که‌ی که‌ پیاله‌کانی له‌سه‌ر بوو، بیریشم له‌ لای خه‌وه‌که‌ بوو.

وامده‌زانی باپیرمه، ئه‌و نه‌بوو. ئه‌گه‌ر ئه‌و بوایه نه‌یده‌گوت: «من وه‌کو که‌سی تۆم». ئای خودایه ده‌بیته‌ کی‌ بیته‌؟ چ که‌سیک ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و نورانی بیته‌؟ جیگایه‌کی چه‌ند خۆش بوو. نازانم بۆ چی چووم بۆ ئه‌و گرده‌؟... ده‌ی خه‌وه‌ مروّف به‌ ده‌ست خۆی نیه‌. ئه‌و کاته‌ی که‌ به‌یه‌کتری گه‌شتین، دنیا روناک بوو، هه‌موو شته‌کانی ده‌ور و پشت و ناو چاوه‌کانی ئه‌ویشم ده‌بینی، دیار بوو سه‌ر له‌ به‌یانی بوو. هه‌ر که‌ بینیمی به‌یانی باشی لیکردم. وشه‌کانی چه‌ند شیرین بوون. هه‌ر پیاو چاک بوو فیّری وشه‌ی جوانی ده‌کردم. ئه‌وه‌ خه‌وه‌، مروّف به‌ ده‌ست و ئاره‌زوی خۆی نیه‌، بۆ هه‌ر جیگایه‌ک بچیت و هه‌ر که‌سیک ببینیت... رۆحیانه‌ته‌که‌مانه‌ بۆ کوئ ئاره‌زو بکات، ده‌روات و جیماندیلت. جیگایه‌کی خۆش و پڕ له‌ دار و سنه‌وبه‌ر، گردیکی قه‌شه‌نگ و جوان پڕ له‌ گول و گولاله‌. هه‌ر ئه‌ویش بووه له‌و زیاتر که‌سیتر نه‌بوو. هه‌ر ئه‌و بوو جگه‌ له‌و کی‌ ئه‌وه‌نده‌ نورانی و میهره‌بان و قاره‌مانه‌. دیاره‌ شه‌وان له‌و جیگایه‌دا ده‌وه‌ستیت و ده‌چیته‌ خه‌وی ری‌بواره‌ خه‌وتوووه‌کانه‌وه‌، فیّری وته‌ی جوان و کرداری

باشییان دهکات. ده بییت به ئاشنای ئهو رڤوحانهی که له لاشهکانیان ههلهاتوون.

چاوم ههر له سهر سینیه که بوو، به لام خه یالم ههر لای خه وه که و پیاوه پیره که بوو.

_ رۆله گیان ئه وه چیه؟ له بهر خۆته وه له گهل کئی قسه ده که یته؟

_ هیچ نیه دایه، کوا قسه ده که م، هیچم نه گوتوه. _ کورم له بهر خۆته وه قسه ت ده کرد، ته نانه ت ئاگاشت له خۆت نیه. ههر زوو دیار بوو ئهم به یانیه ته واو نیت.

ویستم پرسبیاری مامه یاره ی لیبکه م، به لام په شیمان بوومه وه. ئافره تیکی وا نه خوینده وار، مامه یار چۆن ده ناسیت و زانیاری ده رباره ی هه بییت. ئه وه خه لکه رۆشنبیر و ده سه لاتداره کان نایناسن و له یادیاندا نه ماوه، نه خوازه لا پیریزنیک.

پیش زیندانی کردنمان، یه کترمان نه ده ناسی. له ژوری به ندیخانه بووین به هاوړی. هه میسه باسی دایکی خوی بو ده کردم، بویه ته نها ناوی دایکیم بیستبوو. رۆژیک پرسبیاری باوکیم کرد. من باش به بیرم نایه ت باسه که له چیه وه بوو. گوتی: باوکی خۆم نه بینیه تا کو ئیستاش هو ی مردنه که ی نازانم. دلگران بووم. داوا ی لیوردنم کرد. گوتی: بورا ویت مامۆستا گیان، گرنگ نیه بو من، چونکه نه بینیه م، نه یادگاری و بیره وه ری له لام جیه ئیستوه. به غه مباریه وه گوتی: ئه وه ی بو من ناخۆشه و گرنگه، نه ده زانم چۆن مردووه، نه جاریک دایکم بو ی باسکردوم.

_ باشه بو پرسبیاری له دایکت ناکه یته؟ که به چی مردووه، هه تا کو بو ت بگیڕیته وه.

— مامۆستا گیان گرفته‌که‌ی من لی‌ره‌دایه که ناتوانم پرسیار له دایکم بکه‌م. هه‌ر چه‌نده من و دایکم ته‌نها بووین، هه‌میشه پی‌که‌وه بووین و له یه‌کتر جیا نه‌بوینه‌ته‌وه. دایکم یه‌کیکه له دایکه باشه‌کان، هه‌موو دایکیک هه‌ر وایه. ئه‌م باشیه جیاوازی هه‌یه، به پی‌ی نه‌ریت و چۆنیه‌تی بیرکردنه‌وه‌یان هه‌ندیگ جار په‌نگدانه‌وه‌ی خراپی بو‌سه‌ر منداله‌کانیان هه‌یه. ئیمه دوو که‌س بووین زۆر تی‌که‌ل به یه‌ک زۆر نزیک به یه‌ک، له هه‌مان کاتدا دوور له یه‌کتر بووین. به هۆی ئه‌وه‌ی نه‌متوانیوه ئه‌و کۆمه‌له پرسیاره‌ی لی‌یکه‌م که له مندالی‌مه‌وه له لام دروست بوون، وه‌لامه‌کانیش له لای ئه‌و بوون. وه‌ک گوتم چه‌نده نزیک یه‌کترین وه‌ک دایک و کور ئه‌وه‌نده‌ش دوور بووین که می‌رده‌که‌ی نه‌ماوه و ده‌رباره‌ی مردنه‌که‌ی هه‌موو شتی‌ک ده‌زانیت، به‌لام که باوکی منه و نزیکترین که‌سه بو‌من، من ئاگاداری مردنی ئه‌و نیم، هیچ زانیارییه‌ک ده‌رباره‌ی نازانم.

که مندال بووم وه‌ک هه‌موو مندالانی شاره‌که‌م و ئه‌م جیهانه، ئاره‌زوی پرسیار کردن و شاره‌زابوونی هه‌موو شته‌ نوێ‌کان بووم که ده‌هاتنه‌وه به‌ر چاوم، که گومانم لی‌یان ده‌کرد، ده‌بوون به پرسیار و ده‌هاتنه‌ می‌شکه‌مه‌وه. ئه‌و رۆژه‌ی که زلله‌که‌ی لی‌دام وه‌ک ئیستا له یادمه، هه‌رگیز بیرم ناچیتته‌وه. نوێژی ده‌کرد. «ئه‌وه یه‌که‌م جار نه‌بوو که من بی‌بینم نوێژ بکات». دوا‌ی نوێژ کردن له‌سه‌ر به‌رماله‌که ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و دوعای ده‌کرد، له خوا ده‌پاراپیه‌وه. خوایه نوێژه‌که‌م لی‌قه‌بول بکه‌یت و ئه‌و تاکه کورهم مه‌حفوز بکه‌یت.

— دایه: مه‌حفوز چیه‌؟

— رۆله گیان مانای توشی ناخوشی و به‌لا و نه‌خوشی نه‌بیت. ئه‌و کات هه‌ر له سه‌ر به‌ر ماله‌که بوو، هه‌ستم کرد چاوه‌کانی ته‌رن، وه‌ک سه‌ره‌تایی گریانی بی‌ت، فرمی‌سک له چاویدا بوو.

_ دایه: کئی مه‌حفوزمان بکات؟ تۆ له گه‌ل کئی قسه ده‌که‌یت؟
_ کوپم له گه‌ل کهس قسه ناکه‌م، له خوا ده‌پارێمه‌وه. داوا
له خوا ده‌که‌م که مه‌حفوزمان بکات.
_ خوا ده‌توانی‌ت مه‌حفوزمان بکات؟
_ پۆله ئه‌وه ئه‌مپۆ بوو ئه‌وه‌نده پرسیار ده‌که‌یت؟ نایه‌لیت
له‌سه‌ر به‌رماله‌که تۆزئ دوعا بکه‌م. ئه‌ی چۆن خوا ناتوانی‌ت
مه‌حفوزمان بکات. هه‌ر خوا ده‌توانی‌ت، له هه‌موو شت گه‌وره‌تره،
ده‌بی‌ت هه‌ر له‌و بپارێینه‌وه. ئه‌و ئه‌م دنیا‌یه و ئی‌مه‌شی دروست
کردوووه.
من خۆشم نه‌مه‌زانی ئه‌و پۆژه بوو ئه‌وه‌نده پرسیارم ده‌کرد؟
هه‌یشتا هه‌ر له سه‌ر به‌رماله‌که بوو، له به‌ر خۆیه‌وه قسه‌ی ده‌کرد
و ده‌سته‌کانی به‌ره‌و ئاسمان به‌رز ده‌کرده‌وه. من ده‌مویست باشت‌ر
تی‌بگه‌م و زۆرت‌ر بزانه‌م. له نزیکییه‌وه دانیشتم.
له گه‌وره‌یی خوا، پرسیاریت‌ر له لام دروست بوو.
_ دایه گیان خوا ئه‌وه‌نده گه‌وره‌یه و ئه‌م هه‌موو شتانه‌ی
دروست کردوووه، ئه‌ی کئی ئه‌وی دروست کردوووه و له کوپیه؟
به‌و پرسیاره زۆر نارپه‌حه‌ت بوو، هه‌ستم کرد رپه‌نگی ده‌م و
چاوی گۆرا، ده‌سته‌کانی له ئاسمان داگرت، من وه‌ک مندالیکی
زۆر به به‌رائه‌ت بی‌تاوان، بی‌ئاگا هه‌ر له ته‌نیشتییه‌وه بووم.
باری دانیشتنه‌که‌م له گه‌ل دانیشتنی ئه‌ودا زۆر گونجا بوو. بوو
پیاکی‌شان. روی وه‌رگی‌را به لای مندا و هه‌تا‌کو توانی زله‌یه‌کی
له لای چه‌پم دا. به لادا که‌وتم. به‌رچاوی خۆم نه‌ده‌بینی، دایکم
نه‌ده‌بینی هه‌تا‌کو بزانه‌م له کاتی لی‌دانی زله‌که‌دا، ئاخۆ
ده‌م‌و‌چاوی چه‌نده گرژ کردبی‌ت. «دایکه‌کان ئه‌وه‌نده میهره‌بانن
هیچ کاتی‌ک هه‌ز ناکه‌ین به‌ گرژی و مۆنی بیان‌بینن». چاوه‌کانم
ته‌ر بوون، وه‌خته بوو بی‌نه‌ ده‌ره‌وه، من هه‌ستم به‌ هیچ نه‌ده‌کرد،
نه‌مه‌زانی ئاخۆ زله‌ی تری لی‌دایم؟ هه‌ستم به‌ گه‌رمی ده‌م‌و‌چاوم

ده کرد. هوشم نه بوو که بپرسم: له سهر چی لیتدام؟ نه و کاته ههر نه مده ویرا جاریکی تر پرسیار بکهه. ههزم ده کرد بگریم، گریانم بو نه هات «ده ترسام» له سوچیکی ژوره که دا دانیشتم و سه رم کرده نیوان ههر دوو نه ژنوکانم.

دایکم هه تاکو نه و کاته ههر له سهر بهر ماله که بوو، به دهم ههستان و کو کردنه وهی بهر ماله که که وهته پرته و بوله و جنیودان. نه مده زانی ده لی چی؟ به لام نه وهنده تیگه شتم گوتی: کافر، جاریکی تر پرسیار و نه که هیت... ده تکوژم.

زور سهیر بوو به لامه وه، که ئاخو چیم کرد بییت و چیم گوت بییت؟ نه وهنده تاوانبارم دایکم به و جوړه توره بووه. هه رگیز نه وم نه دیوو به توره یی به تایبه تی له گهل مندا. یه کهه جاریش بوو که بیرم بییت لییدابم. وشه ی کافر نه بیستبوو، ههزم ده کرد بپرسم کافر چی یه؟

پاش ماوه یه کی که م ئازارم که میوه، وهک هه موو مندالیکی پاک و بی مه به ست و دهرون بی گهره، دلله بچوکه که م ئارام بووه. من ههر له ژوره که دا دانیشتم، نه و چوو بو ده ره وه، خه ریکی شتنی پیاله کان بوو. به ته نیا له ژوره وه تاقه تم نه گرت، چووم بو لای بو هه وشه که، له پشتیوه راوه ستام. ویستم پرسیار لییکه م «کافر» چیه؟ په شیمان بومه وه «ترسام». له دلی خو مدا، وه لامی خو م دایه وه... نه و پیگوتم کافر مانای کافر وه کو منه. و تیگه شتم کافر به مانای مندال دییت.

له کولانه وه دهنگی نه و پیاوه هه وشه که ی پر کرد، که هه موو به یانیه ک به خو ی و سینیه گه وره که یه وه ده هات و هاواری ده کرد، هه موو بابه تیکی مندالان، نو قول، بسکیت، نوکی برژاو وهرنه وه هه موو بابه تیکمان لایه. ههر چی مندالی کولانه که بوو، له یه ک چاو تروکانندا ده ره په رینه کولان. زور به ی مندالان کاتی هاتنی نه و پیاوه بیان ده زانی، ههر زوو دایک و باوکه کانیا ن

هه‌راسان ده‌کرد بو پاره و پیش پیاوه‌که له کۆلان ئاماده ده‌بوون. منیش به‌کیک بووم له و منداڵانه، به‌لام کاره‌ساتی ئه‌و به‌یانیه بواری نه‌دام پیش وه‌خت ئاماده بم.

دایکم زانی له پشتییه‌وه راوه‌ستام، که گوئی له ده‌نگی پیاوه‌که بوو، ده‌سته ته‌ره‌کانی راوه‌شاند و به چمکی که‌واکه‌ی که که‌وتبووه سه‌ر عه‌رزه‌که، وشکی کردنه‌وه، فه‌قیانه گری راوه‌کانی کرده‌وه، ئاوریکی دایکانه‌ی پر له میهر و سۆز و خۆشه‌ویستی، لی‌دامه‌وه، بانگی کردم. منیش پاره‌که‌م لی وه‌رگرت و به خیرایی پۆشتم بو ده‌ره‌وه.

به‌رامبه‌ر به دایکم هه‌ر دانیشتبووم. چایه‌کم به ته‌واوی سارد ببوو. دایکم به هه‌میشه‌یی ئه‌م به‌یانیه هه‌ر سه‌یری ده‌کردم. دایکیکی چه‌ند میهره‌بانه، هه‌ر زوو ئه‌م به‌یانیه هه‌ستی به گرتی باری ده‌روم کرد، دایکه‌کان زوو هه‌ست به ئازار و خۆشی و ناخۆشی منداڵه‌کانیان ده‌که‌ن. قومیکی ترم له چاکه دا، به‌لام تۆزقالتیک روچی گه‌رمی تیدا نه‌ماوو. _ بینه پیاڵه‌که‌ت، با چایه‌کی ترت بو تیبکه‌م، ده‌میکه داتناوه سارد بوته‌وه، ئه‌م به‌یانیه نازانم خه‌یاڵ بو کوئی بردویت؟

_ ناخۆم دایه، ده‌ستت خۆش بی‌ت، ده‌رۆم، دره‌نگه بو بازار. هه‌موو به‌یانیه‌ک، دایکم له ناو ده‌رگای ژوره‌که دا راده‌وه‌ستا هه‌تا‌کو من ده‌رپۆشتم. ئه‌مه پیشه‌ی دایکم بوو، پیش گرتن و دوا‌ی گرتنیشی. هه‌تا‌کو له ماله‌وه ده‌چوووه‌مه ده‌ره‌وه، دایکم ده‌ستی بو ئاسمان به‌رز ده‌کرده‌وه و دوعای خیر و ساغ و سه‌لامه‌تی بو ده‌کردم. له‌ماله‌وه هاتمه ده‌ره‌وه، ده‌رگای هه‌وشه‌که‌ی له دوا‌ی خۆیه‌وه داخست. چۆله‌که‌کانی سه‌ر داره‌که‌ی ناو هه‌وشه‌که‌م ترساند و هه‌موو به ئاسماندا هه‌لفرین.

دایکم له دوای داخستنی ده‌رگاکه، چوووه ژوره‌وه. ده‌رگایه‌کی ئه‌ستوری له دار دروستکراوی کوونی قه‌یم ئه‌لقه‌ریژیکی گه‌وره‌ی زه‌ردی هه‌بوو، له ناوه‌ی راستی ده‌رگاکه‌دا ته‌قولبا‌بیکی گه‌وره‌ی هه‌ر له زه‌رد دروستکراوی پیوه‌ بوو. شیوه‌ی ته‌قولبا‌به‌که‌ سه‌ره‌ پیاویک بوو کلاویکی شاهانه‌ی له سه‌ر دابوو. پرووی پیشه‌وه‌ی ده‌رگاکه‌ به‌ریز قوبه‌ی گه‌وره‌ی «مسی» پیدایا داکوترا بوو. سه‌ر ده‌رگاکه‌ تاقیکی به‌خشتی سور رازا بووه. کوولانیکی باریک و ته‌سک. عه‌ریژیکی پان و به‌رین و فراوان، که‌س نه‌یده‌زانی بو چی ئه‌و زه‌مانه‌ کوولانه‌کان ئه‌وه‌نده‌ ته‌سک و باریک بوون، حه‌وشه‌ی ماله‌کانیش به‌ پیچه‌وانه‌وه، زور زور گه‌وره‌ و فراوان بوون. کوولانه‌کان زور تیکه‌ل به‌ یه‌کتیرین بوون. به‌ خیرایی به‌ ناو کوولانه‌که‌دا به‌ره‌و خوار ده‌رپوشتم. ئه‌مبه‌ر و ئه‌و به‌ری کوولانه‌کان خانوی کوونی چه‌ند سالانیکی له‌مه‌و پيش بوون. زوربه‌ی قوره‌ کاری دیواری ده‌ره‌وه‌ی خانووه‌کان، قوره‌کارییه‌که‌ی به‌ر بیوون رما‌بوونه‌ خواره‌وه. خشته‌کانی که‌ دیواره‌که‌ی لی‌دروستکرا بوو چین به‌ چین ده‌رکه‌وت بوون. که‌سیک نه‌بوو بو یه‌که‌م جار به‌و کوولانه‌دا تیپه‌ریت و سه‌رنجی ئه‌و دیمه‌نه‌ کوولانه‌ نه‌دات. پیره‌ داره‌کانی ناو حه‌وشه‌کان، به‌ خو‌یان و هه‌زاره‌ها گه‌لا و لق و پوپه‌کانیانه‌وه، به‌ره‌و ئاسمان هه‌لکشا بون، سیبه‌ری داره‌کان له ناو کوولانه‌ ته‌سکه‌کان و به‌ قه‌دی دیواره‌کاندا راکشا بوون. هه‌میشه‌ بیرم له‌ گه‌وره‌ی ئه‌و دارانه‌ ده‌کرده‌وه، چه‌نده‌ گه‌وره‌ و بالا هه‌لکشا و بن به‌ ئاسماندا، سیبه‌ره‌کانیان هه‌ر ئاشنای عه‌رزه‌که‌ و ریواره‌کانه‌. ناو لق و چله‌کانیش جیگای هه‌زاره‌ها هیلانه‌ی بالنده‌کان بوون.

ئیمه‌ به‌ دریزی میژومان هاوسه‌ی و هاوژین و هاوشار و هاوکولانین له‌ گه‌ل چوله‌که‌کان و هه‌موو بالنده‌کانی تر. که‌چی جاریک مافی ئه‌و هه‌موو هاوبه‌شبوونه‌ ناگرین. کیشه‌ی له‌ناو

بردن و قه‌لاچۆکردنی ئه‌و ئازیزه وردیلانانه، به بی‌باک و به بی‌خه‌م وه‌لامانه‌وه ناوون و چاره‌سه‌ریان ناکه‌ین. بیرم له هه‌موو ئه‌و تاوانانه‌ی خۆم ده‌کرده‌وه که سه‌رده‌می مندالی له گه‌ل مندالانی کۆلانه‌که‌دا ده‌ر هه‌ق به‌و بالندانه ده‌مانکرد و هیلانه‌کانیانمان له سه‌ر داره‌کان پێی ره‌وا نه‌ده‌بینین و ده‌مانپروخاندن. ئه‌و چۆله‌کانه که ئیواران ده‌گه‌رانه‌وه سه‌ر داره‌کان، هیلانه‌ پوخاوه‌کانیان ده‌بینی، ئه‌و شه‌وه هه‌تاکو به‌یانی به‌بیلانه تهره ده‌بوون و به جریوه جریو خه‌لکه‌کانیان له خه‌و و هه‌وانه‌وه هه‌راسان ده‌کرد. هه‌ر که‌س له مالی خۆیه‌وه ده‌که‌وتنه پرته‌وبۆله و جنیودان به ده‌س ئه‌و حاله‌وه. ژنه‌کانیش هه‌زار جار دوعای قرتیکه و تنیان له چۆله‌که هیلانه پوخاوه‌کان ده‌کرد. بۆ به‌یانی که‌س نه‌بوو له گه‌ل مندالی خۆیدا ده‌رباره‌ی ئه‌و بالندانه قسه‌ بکات، یا خود پێش پوخاندنی هیلانه‌کان، ئه‌و دایک و باوکانه ریگر بن له به‌رده‌م منداله‌کاندا که کاری وا نه‌که‌ن.

که له زینداندا بووین باسی سه‌رده‌می مندالی و هه‌موو پوداوه‌کانی بۆ ده‌کردم، باسی ئه‌و چۆله‌که به‌سته زمانانه‌ی ده‌کرد، کاتی که ده‌گه‌رانه‌وه بۆ هیلانه پوخاوه‌کانیان، بۆ سه‌ر هیلکه شکاوه‌کانیان، که ده‌هاتنه‌وه زه‌رنه‌قوته‌کانیان له ناو هیلانه‌کاندا نه‌ما بوون، له هه‌بیه‌تدا له تاو ئازار و سوپی جه‌رگه‌کانیان هه‌تاکو به‌یانی ده‌یانجریواند. به‌خه‌م نیگه‌رانی و په‌شیمانیه‌وه ته‌ماشای ده‌کردم

مامۆستا! ئیستا ده‌زانم ئه‌و هه‌موو جریوه‌یه بۆ زه‌رنه‌قوته‌کان بوون له خوا ده‌پارانه‌وه که زه‌رنه‌قوته‌کان بدۆزنه‌وه. به جریوه جریو به ئاسماندا ده‌فرین دوعای قرتیکه و تنیان لێده‌کردن.

تاكو قسه‌کانی ته‌واو ده‌کرد هیچم نه‌ده‌گوت، پاشان به‌دهم زه‌رده‌خه‌نه‌وه پیم‌گوت

_ سه‌رکه‌وت: هه‌موومان هه‌له بووین به مندالی به‌رامبه‌ر به‌و چوله‌کانه، گه‌وره‌کانیش تاوانبار بوون. زور جار هه‌لسوکه‌وتی مروفت درندانه‌یه به تایبه‌تی که جه‌نگیکی گه‌وره به‌ریا ده‌کن. «مروفت توخمیکی شه‌رخوازه». به پئی گه‌وره‌یی عه‌قل و فراوانی بیر کردنه‌وه‌ی. زوربه‌ی گیانله‌به‌ره‌کان درنده‌ن به‌رامبه‌ر یه‌کتر. نه‌گه‌ر نه‌قلی خویمان بکه‌ین به پیوانه بو هه‌لسه‌نگاندی تاوان و هه‌لویستی درنده‌بیان، پیم وایه تاوانبار نابن وه‌ک درنده ناو ببرین. به‌لام ئیمه زور جیاوازترین نه‌ویش به هوی گه‌وره‌یی عه‌قلمان و زالبنومان به سهر سروشتدا، که‌چی نه‌وه‌ی ئیمه دهر هه‌ق به ئازهل و بالنده و خویمان ده‌یکه‌ین، تاوانیکه جگه له ئیمه‌ی مروفت به هیچ روح له‌به‌ریک نه‌نجام ندریت. ئیمه‌ی مروفت جگه له‌وه‌ی ریژی نه‌وه‌موو هاوبه‌شییه‌ی خویمان و بالنده‌کان ناگرین و مافی ژیانیان پیناده‌ین، بو خوشمان ههر واین، ههر میلله‌تیک توانا و ده‌سه‌لاتی که‌متر بیت، به دست میلله‌ته‌کانی تروه وه‌ک نه‌وه‌چوله‌کانه‌ی به سهر دیت که ئیمه به مندالی به‌لامان به سهردان هینان. ئیمه که کوردین له سهره‌تایی دروست بونی میژوی مروفتایه‌تیه‌وه، هاوسی‌ی میلله‌ته‌کانی ده‌ور و پشتمانین، له زور باری ژیان و له زور پرویه‌کی تروه هاوبه‌شین، هه‌تا هه‌تاشه ئهم زهمینه و مروفتایه‌تی بمینیت ههر دراوسی و له په‌نا یه‌کتردا ده‌بین. که‌چی به‌وه‌موو عه‌قله‌وه که خوا به مروفتی به‌خشیوه، ناتوان و نایانه‌ویت ریژ له‌وه‌موو هاوبه‌شییه بگرن که له نیوانماندا هه‌یه. له هه‌موو هاوبه‌شییه‌کان نیوانمان گرنگتر، نه‌وه‌یه‌که ئیمه هه‌موومان «مروفتین». نه‌م خاله نه‌ک خالی هاوبه‌شه به‌لکو هیچ جیاوازییه‌ک نایه‌لئیه‌وه، که‌چی مافی ژیانمان پیناده‌ن، وه‌ک

چۆن چۆلهکهکان له سهر دار و ناو هیلانهکهی خوشیان، ئییه ههقی ژیانمان پینهدهدان، مالممان دهروخاندن. ئهو دراوسی له میژینانهمان دهیانهویت به دهردی ئهو چۆلهکانهمان بهرن، که چهندین جار بهو دهردهشیان بردوین. ئیستا من و تو ئهو زهرنهقوتانهین که پفاندویانین، گوندهکانمان که روخینراون. هیلانه روخواوهکانن، ولاته زلهیزهکان و دراوسی دراوسیکانمان که بیدهنگن و به هاوارمانهوه نایهن، دایک و باوکهکانن که به دهنگ جریوهی چۆلهکهکانهوه نهدههاتن.

بهدهم خهیاالی مندالی و زیندانهوه، له میژ بوو کۆلانهکهی خۆمانم جیهیشتبوو، له سهر شهقامه راستهکه بهرهو ناو بازارپ دهرووشتیم. بیرهوهری مندالی و کۆلان و زیندانم به چهند پینچیکی کۆلانهکان تهواو کرد، له پرمهلی خهیاالم ههلفری بهرهو ناو خهوه پرم له گومان و پرسیارهکان، ئهو خهوهی که شهو لهگهڵ ئهو پیاوه پیرهدا پیکهوه بووین. ههر بیرم له خهوهکه دهکردهوه. لهبهر خۆمهوه دههگوت ههر مامه یارهیه. دهییت ههر ئهو بیته، کی بیته لهو قارهمانتر و روخوشتتر و نورانیتر. قسهکانی چهند خوش بوون، وشهکانی چهند جوان و نازدار بوون، یهکههه وشه بهیانی باش بوو، ههستم به ئارامی دهکرد. شهویک بوو له ههره شهوه خۆشهکانم، ههندی جار رادهمام، بهلام زۆر ئاسوده بووم، ئهو کاتهی که دهترساشم زوو دلنیادهبووم که پیاو چاکه.

دایکم نهیبینیوه چۆن دهزانیته غهیبیه؟ گهر غهیبی بوایه من نهدهبینی. ئهو پیاوه باشه نورانییهی کرد به غهیبی. کی دهلیته خزمی خۆی نیه؟ نا، باوهپ ناکهه، ههر مامه یاره بوو. ئهگهر ئهمجاره خهوی پیوه ببینمهوه، پرسیاره لی دهکهه وپیی دهلیم: تو مامه یاره نیت؟ تو خوا تو ئهو نیت؟ ئهوهیش دهلیته: با من مامه یارهه. ئهی ئافههرین... ئهوه چۆنت زانی؟

راسته شهقامه که دهچووهوه سهر ئه و فولکهیهی که چهند شهقامیکی تری دههاتهوه سهر. له مزگهوتته گهوره کهی شار نزیکبومهوه. هه ندیک خه لک دیار بوون له دوای نویژی بهیانی له ناو مزگهوتته که دا مابوونهوه. تاکه تاکه خه لک دههاتنه دهرهوه و خه لکیکی زۆریش دهچوونه ژورهوه. ئه وه مزگهوتتی گه وره ی شار بوو.

مزگهوتته که دهرگایه کی گه وره ی نهخشینراوی سی تاکی هه بوو. تاقیکی که وانه یی گه وره به سهر دهرگاکه وه دروست کرا بوو. له ههر دوو لای دهرگاکه وه، دوو دهرگای بچوکنتر هه بوون که ههر یه که بیان تاقیکی که وانه ی به سهره وه بوو. له ناو تهختی تاقهکانی سهر دهرگاکان، به خه تیکی زیونی جوان دهقه پیرۆزهکان نوسرابوونهوه. مناره به رزه کهی ناو هه وشه که له هه موو لایه کی شاره وه دیار بوو. ئه م مناره و مزگهوتته ببوو به سیمایه کی جوان و شانازی بو خه لکی شاره که. مزگهوتتیکی زۆر کۆن بوو، به لام هه میشه نوئ دیار بوو، له گه ل دروست کردنی شاره که دا ئه و مزگهوتته ش دروستکرا بوو. ژنان ناو به ناو خویان ده کرد به ناو مزگهوتته که دا. ههر له پۆژگاریکی زووه وه ببوو به پیشه ی خه لکی شار و هه موو ناوچهکانی دهور و پشت، پۆژانی چوارشه ممان بو زیاره تی شیخی گه وره که مه زاره که ی ههر له ناو مزگهوتته که دابوو. به تاییهت ژنان دههاتن بو نزا کردن و پارانه وه و حاسل کردنی نیازی دلایان و بو پاراستن له به لاو گیر و گرفت. ده بییت ئه مپۆ چوارشه ممه بییت، وا ژنان په ییتا په ییتا دهچوون بو مزگهوت. ئه مپۆ چوارشه ممه یه، ئه و پۆژانه م ههر له یاده که له گه ل دایکم دههاتین و من هه زم نه ده کرد بچمه ژوره وه، دواتر دایکم قۆلی راده کیشام و ده بیردم.

_ دایه من له دهره وه ده وه ستم، ده ترسم نایه مه ژوره وه.

_ نا كورم، نابىت به تهنها ليّره بيت.... وهره ژوره وه، مهترسه ئهوانه ههمووى پياو چاكن. شىخ و مهشاين، پياوى باش و نورانى ئهم شاره بوون. دهچينه ژوره وه بوّ زياره تيان. دهى كورم خيرا كه خو من زياتر له بهر تو هاتووم كه دست به بالته وه بگرن.

_ دايه... كوا من بالّم ههيه.

_ رۆله ئه وهنده قسه مهكه، وهره برۆين درهنگه.

ناچار دهبووم كه بچمه ژوره وه. له ژوره وه به منى دهگوت: دوعا بكه تو مناليت دلّت پاكه، كيّله كان ماچ بكه. ئهوانه موباره كن، پياو چاكن، كيّيل و پهروكانيشيان موباره كه. ئه وه مهزارى كاك ئهممهدى شىخه و ئه وپيش مهزارى شىخ مهحمودى گه وريه.

بهراستى پياو چاك بوون، موباره ك و نورانى بوون. كه سيك نه بوو ناوى شىخ مهحمودى به گه وريه يى و پيرۆزى ناو نه برد بيت و نه بيستبيت. ههر له منداليه وه خوشه ويستى و پيرۆزى ئهوان له دلّمدا بوو، له دلّ و دهرونى زۆريه ي خهلكى شاره كه دا بوو. خهلك سوئنديان بهوان دهخوارد.

ورده ورده به ره و خوار پۆشتم و له مزگه وتسه كه دووركه وتمه وه. خه يالّم لاي بيره وه ريبه كانى مندالى و مهزارى ئه و پياوه گه و رانه بوو. له ناو كوّمه ليك بيره وه رى جوړاوجوړ دا به دواى كه سيكدا دهگه رام. خوّم به خوّم دهگوت: ئه و پياوه ي له خه وما بينيم، يه كيّيك بوو له م پياوه موباره كانه. كيّ هينده ي ئه مان پيرۆز و ميهره بان بوو؟ نازانم كاميان بوو؟ ويّنه ي كاك ئهممهدى شىخ نه بينيوه. به لام ويّنه ي شىخ مهحمودى نه مرم بينيوه، زور جار دا يكم پيشانى ده دام، ده يگوت: ئه مه ويّنه ي شىخ مهحموده، ئه و مه زاره ي كه به مندالى چه ندين جار چووين بو

زيارهت له مزگهوتى گهوره . به لام ههر كه تۆزىك گهوره بوويت
ئىتر نه هاتى له گه لمداء، كورم جار به جار بچو بو زياره تيان .
ئهو پياوهى له خه ومدا بينيم، شىخ مه حموديش نه بوو .
شىوهى ئهو پياوه له وپنه كهى شىخ مه حمود نه ده چوو كه له
ماله وه هه مان بوو . ده بىت كاك ئه حمه دى شىخ بىت، ئه وه نده
نورانى و ميهره بان بوو .
ده بىت ههر ئهو بىت، كى بىت له و زياتر؟ ههر ئهو بوو . شىخ
مه حمود نه بوو ... . شىخى نه مر نه بوو .

3

بۇ يەكەم جار لە زىنداندا يەكتريمان ناسى. من مامۇستاي سەرەتايى يەككىك لە قوتابخانەكانى دەرەوهى شار بووم. ھەر چەندە بە تەمەن گەرەتر بووم، بەلام ۋەك ھاوتەمەنى خۆم رېزم ليدەگرت و گوڤى بۇ را دەکرد.

بە ھۆى دوو تاوانى جياواز ھەر دووكمان زىندانى كرا بووين. ئەو بە ھۆى رودانى كارەساتىك لەناو بازار دا، دەستگير كرا بوو. بە سەرھاتى منيش ورده ورده ديتە ناو باسى چيرۆكەكەمان.

لە دواى زىندانىش ھاوپرېيەتيمان رۆژ بە رۆژ بە ھېزتر و خۆشەويستر دەبوو. كەم رۆژ ھەبوو يەكترى نەبينىن، بە تايبەتى من، ھەر كاتىك بۇ ناو بازار بچوومايە، لە پيشدا سەردانى ئەوم دەکرد، لە دوكانەكەى خۆيدا.

من دوو جار زىندانى كرا بووم. ئەزمونىكى باشم لە گەل زىندان و دام و دەزگاي زىندانەكە و شەو و رۆژ بەسەربردنىدا پەيدا كرد بوو.

ھەفتەيەك بە سەر گرتنى يەكەمجارىدا تىپەپىبوو. دواى ليكۆلېنەو و ئەشكەنجە و ئازاردان، ھىنايانە ژورەكەى ئيمە لە ژىر زەمىنى زىندانەكە. لە ھەموو شەوكانى تر زياتر ئەشكەنجە درا بوو، ھىلاكتر و ئازاراي تر بوو. زۆر كەنەفت و ماندو بوو. بېھيز و لاواز، تينو و برسى. قاچەكانى تواناي رۆشتنيان نەبوو. ۋەك خۆى دەيگىرايەو، پاسەوانەكە ۋەك پارچە پەرۆ بەدواى خۆيدا لەناو راپەرەكە رايكىشابوو. راپەرەويكى بارىك و دوور و دريژ، ھەر نەدەبراىەو بۆنى ميز و گوو كاسەى

سه‌ری هه‌لده‌گرت. منیش خۆم چه‌ندین جار بو ئه‌شکه‌نجه‌دان به‌ناو ئه‌و پاره‌وه‌دا رۆشتبووم و پاشان هه‌ر به‌ویشدا به‌جه‌سته‌ی زامداره‌وه‌ گه‌رپابوومه‌وه. مرۆف له‌ هه‌موو شتیکی بیزار ده‌بوو، به‌تایبه‌تی دواي ئه‌شکه‌نجه‌دان. سه‌رکه‌وتیش تاكو ئه‌و رۆژگا‌ره‌ زیندانی نه‌بینیوو، زیندان و نه‌هامه‌تیه‌کانی زیندانیکردنی به‌و جو‌ره‌ نه‌هاتبوو به‌رچاوی. هه‌رچه‌نده‌ زۆری بیستبوو ده‌رباره‌ی درنده‌یی جه‌للاده‌کان. کورپکی لای تازه‌ پیگه‌شتو، سه‌ختی و نا‌په‌حه‌تی زیندان، له‌ ئاستی ته‌مه‌نی ئه‌ودا نه‌بوو.

توانای رۆشتنی به‌پاره‌وه‌ دوور و درێژه‌که‌دا نه‌ببوو. زۆر ماندوو ببوو، هه‌موو گیانی ژانی ده‌کرد، ئه‌ندامه‌کانی له‌شی نوقمی ئازاریکی گه‌وره‌ ببوون. پاسه‌وانه‌که‌ به‌ زۆر به‌ دواي خویدا کیشی کردبوو. ئه‌ویش زیاتر و خیراتر نه‌یده‌توانی ب‌پروات. به‌ ئاواته‌وه‌ بوو بگاته‌ ژوره‌کاوله‌که‌ و پشویه‌ک بدات. هه‌ر چه‌نده‌ ده‌یزانی بو ژورپکی ده‌به‌ن زۆر له‌ ژوره‌که‌ی شه‌وانی پێشوتری خراپتر بی‌ت. ئه‌و حاله‌ته‌ سه‌خت و ئازاراییه‌ به‌سه‌ر هه‌موو زیندانییه‌که‌دا هاتبوو.

له‌به‌ر ده‌م ده‌رگایه‌کی بچوکه‌دا پاره‌ستان. پاسه‌وانه‌که‌ کۆمه‌لێک کللی له‌ گیرفانی‌دا ده‌ره‌ینا. خ‌رو و‌پ‌ری کللیه‌کان جارپکیتر ناو جه‌رگی زیندانیه‌کانی ناو ژوره‌کانی تری خسته‌ خواره‌وه‌. ئیمه‌ هه‌ستمانکرد که‌سیکی نوێ بو ژوره‌که‌مان ده‌هینن، ره‌نگه‌ ئه‌ویش وه‌ک یه‌که‌مجاری من به‌ ده‌نگی کللیه‌کان ئاهیکێ خو‌شی که‌وتبێته‌ دلێه‌وه‌، که‌ هه‌ر ئیستا ده‌رگایه‌ک ده‌کرێته‌وه‌ و به‌ پالێک فرییده‌ده‌نه‌ ژورپک، که‌می‌ک پشو بدات. هه‌میشه‌ خو‌یشی به‌و جو‌ره‌ دیمه‌نه‌ دژواره‌کانی ده‌گی‌رایه‌وه‌. من له‌سه‌ره‌تادا به‌شیویه‌که‌ گویم بو‌ راده‌گرت که‌ته‌نها ئه‌و ئه‌شکه‌نجه‌درابیت، مندالبوو، ئه‌شکه‌نجه‌وه‌ ئازار و نه‌هامه‌تیه‌کانی زیندان له‌ئاستی ته‌مه‌نی ئه‌ودا نه‌بوو.

هه‌ستمده‌کرد گویگرتنی من دل‌دانه‌وهی خه‌مه‌کانی و سارپیزکردنی زامه‌کانیتی. ده‌مگوت: سه‌رکه‌وت به‌ده‌نگی ده‌رگاکه‌دا زانیمان زیندانییه‌کی تازه ده‌بی‌ت به‌میوانمان.

ماموستا جیره‌ی ئه‌و ده‌رگایه‌چه‌نده ترسناک و خه‌م هه‌ینه‌ره، ئه‌و شه‌وه بو‌من وه‌ک ئاوازیکی هه‌زین ده‌رون و جه‌سته‌ی ئارام‌ده‌کردمه‌وه، ده‌مزانی هه‌رنه‌بی‌ت ده‌توانم که‌می‌ک پشوبده‌م. هه‌میشه‌کاتی ئه‌شکه‌نجه‌دان بیر له‌گه‌رانه‌وه ده‌که‌یت بو‌ژوره نسرمه‌که‌ی زیندان... کرانه‌وه‌ی ده‌رگایه‌کی قورسی ئاسن، ئاگاداری به‌ زیندانیه‌کانی ناو ژوره‌که‌دا. تروسکای له‌ ناو ژوره‌که‌دا به‌ دینه‌ ده‌کرا. پاسه‌وانه‌ زله‌که‌ پشتی ملی گرتم و پالیکی پیوه‌نام بو‌ژوره‌وه. هه‌ر چه‌نده تاریک بوو، به‌لام هه‌ستمکرد ژوره‌که‌ خه‌لکی تیدا‌یه، ئه‌وده‌مه بیرم له‌شاره‌زایی ئیوه‌ده‌کرده‌وه که‌ ده‌زانن پاسه‌وانه‌که‌ به‌ره‌و کوی ژوره‌که‌ فری‌مده‌دات. ئه‌وه‌نده به‌ هه‌یز پالی پیوه‌نام، به‌ره‌و روی دیواره‌که‌ی به‌رامبه‌رم په‌ریم بو‌پیشه‌وه. چه‌نده ماندو و به‌هه‌یز و بی‌حه‌واس بووم، لاشعوری ده‌سته‌کانم به‌ره‌و پیشه‌وه درپژ کرد، به‌ توندی به‌ر دیواره‌که‌ که‌وتم و به‌ره‌و خوار تلیسامه‌وه و له‌سه‌ر ئه‌رده‌که‌ به‌ئه‌سپایی دانیشتم. قاچه‌کانم به‌ره‌و خوار خۆم راکیشا هه‌تا‌کو پشویه‌ک بده‌م، به‌ر چاوم هه‌ر تاریک بوو. هه‌ستم ده‌کرد که‌سانیت‌ر له‌ ژوره‌که‌دان، به‌لام که‌سم نه‌ده‌بینی. ته‌واو قاچه‌کانم رانه‌کیشا بوو، هاواری که‌سیک به‌رز بووه: ئه‌رئ کابرا بو‌کوئ قاچت درپژ ده‌که‌یت؟ خۆ له‌ ئوتیل دانه‌به‌زیویت؟

له‌ دوا‌ی ئازاد بوونمان له‌ زیندان، هه‌ر کاتی‌ک بچوو‌مایه بو‌لای بو‌ دوکان پیکه‌نینم به‌و شه‌وه ده‌هات.

فه‌رموو ماموستا... وه‌ره دانیشه‌ ده‌زانم به‌ چی پیده‌که‌نیت. _ نه‌ترانی... ئه‌م جاره به‌ قاچ درپژ کردنه‌که‌ت پی‌ناکه‌نم. _ ئه‌ی به‌ چی پیده‌که‌نیت؟ چی رویداوه؟

پیش ئهوهی بگه مه لای تو له سهر گۆشه‌ی بازاره‌که‌ی ئه‌و دیو باره‌شیکی زه‌به‌لاهی زله‌ راوه‌ستا بوو. مندالیک له‌ گه‌ل دایکیدا میزه‌لانیکی بچوکی فوتیکراوی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. به‌ ته‌نیشته‌ ئه‌و دوکانه‌دا رۆشتن که‌ زه‌به‌لاحه‌که‌ی لی‌راوه‌ستا بوو. دوکانداره‌که‌ هه‌ندیک که‌ل‌وپه‌لی له‌ سهر میژیکی پان له‌ به‌رده‌م دوکانه‌که‌دا دانا بوو. میز ل‌دانه‌که‌ به‌ر نوکی بزماریکی میزه‌که‌ که‌وت و ته‌قی. کابرای دیزه‌ هینده‌ی له‌ته‌ گردیک ده‌بوو. به‌و زلی و قوریسییه‌ وه‌ک توپیکی لاسیک له‌ جیگای خو‌ی به‌رز بو‌وه و داچله‌کی. ئه‌وه‌نده‌ به‌رز بو‌وه‌ سهری به‌ر رایه‌لی چه‌رداخ‌ی دوکانه‌که‌ که‌وت. هه‌ندیک پارچه‌ ته‌خته و تاکه‌پیلاو له‌ سهر چه‌رداخه‌که‌ به‌ سهر و گویلاکی کابرا‌دا که‌وتنه‌ خواره‌وه‌.

مامۆستا گیان! ئه‌وان ته‌نها له‌ جیگای خو‌یاندا غیره‌تیا‌ن هه‌یه‌ به‌ سهر ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ دیل و قو‌ل به‌سترا‌ون له‌ به‌رده‌ستیا‌ن‌دایه‌. کاتی ته‌نگانه‌ و لیقه‌ومانیش به‌ ده‌نگی میز ل‌دانیک داده‌چله‌کن و زه‌لین. له‌ بیر دیت له‌ زیندان چو‌ن بو‌ون له‌گه‌لماندا. من له‌ زینداندا ته‌مه‌نم زو‌ر نه‌بوو، ئه‌زمو‌ونم که‌مبوو، به‌رگه‌ی ئازار و ئه‌شکه‌نجهم نه‌ده‌گرت. ئه‌و شه‌وه‌ی پیش ئه‌وه‌ی بو‌ ژوره‌که‌ی لای ئیوه‌م به‌ینن. ئه‌فسه‌ره‌که‌ی که‌ تاییه‌ت بو‌و به‌ لیکو‌لینه‌وه‌ و ئازار دان، دوا‌ی هه‌موو پرسیا‌ره‌کان که‌ من بی‌وه‌لام بو‌وم و بی‌تا‌وان بو‌وم، زو‌ر تو‌ره‌ بو‌و. چ زه‌لامیک بو‌و، به‌ قورسای‌ی خو‌ی و به‌ پۆستا‌له‌ زله‌کانی له‌ سهر په‌نجه‌کانی قاچم راوه‌ستا و به‌ هه‌ردوو لادا خو‌ی له‌ سهر قاچم ده‌سو‌رانه‌وه‌. هه‌ر ئه‌و شه‌وه‌ بو‌ لای ئیوه‌یا‌ن بردم. زو‌ر ماندو شه‌که‌ت بو‌وم. هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی له‌شم ژانی ده‌کرد. خو‌ین له‌ په‌نجه‌کانی قاچم ده‌چو‌را. له‌ برساندا هو‌شم نه‌بوو، چاوه‌کانم له‌ به‌ر بی‌ خه‌وی خو‌ینیا‌ن تی‌زا بو‌ون و سو‌ر و هه‌لگه‌را بو‌ون. زو‌ر ماندو بو‌وم، به‌ حال رۆحم تی‌دا ما‌بوو، هه‌ر به‌ که‌لاکی تو‌پی و

ده‌چووم. به په‌رۆش بووم بگه‌مه ژوریک و پشوویه‌ک بده‌م. هه‌زار و یه‌ک خۆزگه و ئاوات به‌ می‌شک و سه‌ره‌کاسه‌که‌مدا ده‌هات، تا‌کو گه‌شتمه‌ لای ئیوه. ئه‌و ژوره‌ تاریکه‌ی کتومت قه‌به‌ریک بوو بۆ خۆی، ته‌سک و تاریک. قاچم درپژ کرد و نه‌کرد، ده‌نگی که‌سیک هاواری کزی که‌سیک له‌ خۆم په‌ریشانتر و هیلاکتر و ئازاراویترو شه‌ق تی‌هه‌ل‌دراوتر و ده‌م‌وچاو به‌ تف سواخ‌دراوتر. په‌شیمانی کردمه‌وه له‌ قاچ راکیشان. به‌ ده‌نگی‌کی پر له‌ ئیش و ژان گوتی: قاچ بۆ کوئ درپژ ده‌که‌یت؟ خۆمان زۆر ساغ نین تو‌ش ناو سکمان به‌ارپیت، خۆ له‌ ئوتیل دانه‌به‌زیویت. من که‌سم نه‌بینی ژوریک‌ی تاریک، نه‌مه‌زانی چۆن ژوریکه‌ و چه‌ند که‌سی تی‌دایه‌؟

له‌ دوا‌ی ده‌رچونیشمان له‌ زیندان، که‌س نه‌یده‌توانی سکا‌لای دل‌ی خۆی ده‌رباره‌ی زیندان و ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌کان و هه‌موو ئه‌و جنیو و سوکایه‌تیانه‌ی پێیان ده‌کردین له‌ لای که‌سیکیتر باس بکات. ئاموزایه‌کی باوکم من هه‌ر به‌ «مامه» بانگم ده‌کرد، رۆژیک سه‌ردانی کردم. من ته‌نانه‌ت له‌ لای دایکیشم باسی ئه‌شکه‌نجه‌کانی زیندانم نه‌کردبوو، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌زم نه‌ده‌کرد، دوا‌ی زیندانی‌ش به‌و باس و قسانه‌ ئازاری دل‌ی دایکم بده‌م، جگه‌ له‌وه‌ش ده‌ترسام رۆژیک به‌ دلپاکی خۆی له‌ لای که‌سیک یا خود جیگایه‌ک باسی بکات.

که‌ دایکم دانیش‌ت‌بوو هیچم ده‌رباره‌ی زیندان بۆ مامم نه‌گپرایه‌وه.

مامه‌ گیان قسه‌کانت هه‌مووی راستن، به‌لام من هه‌ز ناکه‌م که‌ دایکم دانیش‌ت باسی زیندان بکه‌م. ئیستا ئه‌و لی‌ره‌ نیه‌، تو‌و دنیات بینیه‌، زیندانت بینیه‌، ئه‌م جه‌للادانه‌ له‌ من باشتر ده‌ناسیت. که‌سیک نیه‌ له‌ لای ئه‌مان زیندانی کرا بی‌ت و به‌ بی‌ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌ رزگاری بوو بی‌ت. بی‌ویژدان و درنده‌ن، بی‌دین و خوا نه‌ناسن. به‌ بی‌تاوان کردن خه‌لکی ده‌گرن و له‌

زىندانەكاندا توندىيان دەكەن و ئازاريان دەدەن. تۆكەسى منى و لە تۆ دلنيام ئەگەر نا ھەر چىيەك بوو ناتوانم بۆكەسى بگيرمەو. ئەگەر بىتو ئەم قسانە ببيستەو دەمگرنەو دەمخەنەو زىندان. ئەمجارە زياتر ئازار دەدرىم و سوکايەتيم بىدەكەن ھەر چىيەك خوا پىي خوش نەبىت لە گەلما دەيکەن ھەتاکو ملم بە پەتەكەدا دەکەن.

ژورىكى تاريك ھىچم نەدەبىنى، تەنھا گويم لە دەنگى ھەناسەيان بوو. کەسک بە تەنیشتمەو دانیشتبوو، قسەى لەگەلدا دەکردم. من تواناي وەلامدانەو نەبوو. ھىشتا بەر چاوهكانم روناك نەببوو، ھەستم کرد کەسک دەست دەخاتە سەر ناو چەوانم، وا ديار بوو ئەو من دەبىنيت. چەند دلۆپىک ئاو بەر دەم و چاوم کەوت. خەرىک بوو خۆم رادەپسکاند، زىندانىكى زۆر تاريك بوو، مروّف لە ھەموو شتىک سل دەکاتەو و لە ھەموو کەس بە گومانە. بە لام ئەو کەسە زۆر پياو چاک بوو، زۆر دلۆسۆز و مروّف دۆست بوو. گەر وانەبىت چ پەرۆشە بۆ من. زىندان ھەر چەندە ناخۆشە، زۆرىش ناخۆشە تاكو پلەى مردن، بەلام ئەزمونىكى گەورە فىر دەبىت، توشى کەسانى باش دەبىت، ھاورپىيەتى فىر دەبىت.

زىندان قوتابخانەيەكى گەورەيە بۆ ئىنسانى كۆلنەدەر. ھەر چەندە تۆ زىندان ت ديو و خۆت دەزانى ئەوانە چەندە درندە و بىويژدانن گوى بە ژن و منال و پير نادەن. ھەر کەس خەلکى ئەم شارە بىت و لەم ميللەتە بىت، ئەگەر بىتاوانىش بىت ھەر توشى گرتن دەبىت. ئەمانە ئاسودە نابن ئەگەر رۆژانە خەلک لە بەنديخانەكاندا توند نەکەن.

ئەو چەند دلۆپە ئاوه ئاھىكى پەر لە سۆز و خوشى بە دل و دەروندا ھىنا. وەك بارانىكى بە تاو کە لە ميژ بىت دەشتە

وشکه‌کان و باخه بی‌ئاوه‌کان چاوه‌پری بن. چه‌ند دلۆپه ئاویکی
فینک و میهره‌بان بوون. خوْشه‌ویستی خسته دلْمه‌وه.

هه‌ر له‌وه‌یانییه‌وه خوْشم ویست، خوْشه‌ویستیه‌کی
راسته‌قینه وه‌ک دوو هاو‌پیی منالی و به وه‌فا.

کاتیکی به ئاگا هاتمه‌وه به‌ره به‌یان بوو، له‌سه‌ر پشت
که‌وتبووم، له‌به‌ر بچوکی ژوره‌که قاچه‌کانم بو ژیر خوْم
نوشتانبوو. ئازاری جه‌سته‌م که‌میکی هیواشتر و سوکتر ببوو.
ویستم خوْم بچولینم و له‌وه‌ده‌قگرتوی و سربونه‌ر زگارم بیست،
په‌نجه‌ی قاچم که‌وته پرته‌پرت و ئازار. ئه‌فسه‌ره زله‌که‌ی
دوینیی شه‌وم بیر که‌وته‌وه. ده‌سته‌کانم له‌زه‌ویه‌که‌گیر کرد و
توژیک خوْم راستکرده‌وه که‌بتوانم دابنیشم، زور زه‌حمه‌ت بوو،
هه‌ستم به‌ئازاری پشتم کرد، جیگام زور ته‌نگ بوو. له‌کاتی
راستبوونه‌وه‌دا ده‌ستیکی زور میهره‌بان، ده‌ستیک له‌ده‌ستی
برایه‌کی دلْسوژ ده‌چوو پستی گرتم هه‌تا‌کو بتوانم ئاسانتر خوْم
راستیکه‌مه‌وه. ناو ژوره‌که‌هیدی هییدی روناکتر ده‌بووه‌منیش
چاوه‌کانم تروسکاییان تیکه‌وتبوو، تاریکی شه‌و له‌سه‌ر چاوه‌کانم
په‌ویبوونه‌وه و لا چوو بوون.

په‌نجه‌ره‌یه‌کی بچوکی به‌شیش ته‌ندراو له‌به‌شی سه‌ره‌وه‌ی
ده‌رگا‌که‌دا هه‌بوو، روناکی پاره‌وه‌که‌ده‌هاته‌ژوره‌وه. پاره‌وه‌که
له‌ناو ژوره‌که‌روناکتر بوو. ویستم سه‌یری په‌نجه‌کانی قاچم
بکه‌م، به‌ده‌سته‌کانم پی‌م هه‌لبری و له‌خوْم نزیک کرده‌وه، پی‌م
له‌خویندا سور ببوو، تا ئه‌وه‌کاته‌ش تک تک خوینیی لیده‌چو‌پا.
بیرم ده‌کرده‌وه بو‌چی بی‌تاوان و بی‌گوناح گرتویانم و به‌وه
شیوه‌یه‌ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌م ده‌دن. ئازاریکی هه‌رگیز بیر
نه‌چیته‌وه. ئازاریکی دایکمی له‌بیر بردۆته‌وه. دایکیکی
خوْشه‌ویسترین که‌س بوو، دایکیکی ته‌نها حه‌قیقه‌ت له‌
هاوسه‌نگیدایه. سه‌یری په‌نجه‌ی قاچم ده‌کرد و ئازاره‌که‌یم به‌دل

ده‌چه‌شت. پوژی سه‌د جار دایکم له نوکی پییمه‌وه هه‌تا‌کو ته‌وقی سه‌رم به قوربانم ده‌بوو. که‌چی ئه‌مان زور بی‌باکانه قاچ به پیکانمدا ده‌نین و به چه‌پوک به سه‌رمدا ده‌کیشن، به ئازاره‌کانم خه‌نده‌ی خوژی ده‌یانگرییت.

ئای دایه گیان ئه‌گه‌ر ده‌زانیت من له کویم، تاقانه‌که‌ت، تاقانه له کوپ و کچ و کهس و کار، له چ ژوریکه‌ی ته‌سک و سیخناخ له بو‌گه‌نی میز و گوو، بو‌گه‌نی خوین و تاوان.

ئای دایه گیان خوژگه له‌م جیگا بو‌گه‌ن و نه‌فره‌ت لی‌کراوه، هه‌رگیز تووم بی‌ر نه‌ده‌که‌وته‌وه، با پوژیک له یادگار‌ه‌کانت بو‌گه‌ناوی نه‌بییت. ده‌زانم به دل هه‌میشه له لامیت و له چ ئازار و ژان و ناخویشیه‌کدا ده‌ژیم. به‌لام خوژگه دلته له لام نه‌ده‌بوو. دلی دایک وه‌ک هیچیت‌ر نیه، ئه‌فسونیکه‌ی سیحراوی پیروژه ئاگاداری ساته وه‌خته‌کانه و له‌پیشه‌ته‌کانیشدا دلی زه‌نگ لی‌ده‌دات.

په‌نجه‌ی قاچم هه‌ر خوینی لی‌ده‌ چورا. بیرم له‌هه‌موو ئه‌و کورانه‌ی هاوته‌مه‌نی خووم ده‌کرده‌وه. ئیستا سه‌رگه‌رمی ئیش و کارن، سه‌رگه‌رمی قوتابخانه‌کانن، سه‌رگه‌رمی گول و یاره‌کانیانن. منیش له چ ژوریکه‌ی نه‌فره‌تلی‌کراودا گیرساوه‌مه‌ته‌وه، له کولانه سه‌گ ده‌چییت و به چ ده‌رد و ئازاریکه‌وه ده‌نالینم. ئاخ چاوم، ئوف سه‌رم، ئای قاچم. قاچم به خوینه‌که‌وه به ده‌عبا ره‌شه‌که‌ی دایکت، وه‌ک وات له من کرد.

هه‌ندی‌ک جاریش وره‌م ده‌هینایه به‌رخووم. به خووم ده‌گوت: ئاخ و ئوفی چیه‌ته؟ کئ نالییت ئیستا هه‌زاره‌های وه‌ک من بگره‌ بچوکت‌ریش ئیستا له زیندانه خراپ‌تره‌کانیشدا نین؟ ئه‌و زیندانه‌ی که‌ نزیکن له دادگا‌کانه‌وه، که‌ نزیکه له ژوری فه‌ناره‌کان. ئه‌و جیگایانه سی‌سی‌سوچکه‌ی نزیک به یه‌کت‌ری بوون. ئه‌و مندالانه‌ی که‌ ته‌مه‌نیان بچوک بوایه له

زیندانه‌کانه‌وه ده‌یان‌بردن بۆ دادگا و ته‌مه‌نیان گه‌وره ده‌کرا و له قه‌ناره‌خانه‌کانی نزیک به‌وئ هه‌موو ئه‌و منداله‌ گیراوانه ده‌گه‌شتنه لوتکه‌ی قاره‌مانیه‌تی.

خۆم به خۆم ده‌گوت: به‌سه ئیتر با ته‌واو بی‌ت ئاخ و ئۆف. گه‌وره‌م و منال نیم... . هه‌فده سال ته‌مه‌ن به‌و جووره ژیانیه‌ی من به سه‌رم برد ده‌کاته سی سال. ئیتر به‌سه ئاخ و ئۆف، وه‌خته بگ‌ریت. نه‌گ‌ریت! ئه‌گینا ئه‌م ژوره‌ش به‌و پیسی و نه‌فره‌ت لی‌کراویه گالته‌ت پی‌ده‌کات.

ده‌ستم له قاچم به‌ردا، چاوه‌کانم هه‌لب‌ری و به ژوره‌که‌دا گ‌یرام. ئه‌و ژوره‌ی که شه‌و وام ده‌زانی هۆلیگی گه‌وره‌یه و پ‌ره له عه‌شامات. ئه‌وه ئه‌و ژوره نه‌بوو که پی‌شتر له خه‌یال‌مدا بوو. جگه له من ژوره‌که سی که‌سیتی تی‌دا بوو. به‌لام ژوره‌که خۆی جی‌گای تاکه که‌سیک ده‌بووه. ژوریک‌ی باریک هه‌ر هینده‌ی پانی ده‌رگا‌که ده‌بوو، ده‌رگا که بۆ خۆشی باریک بوو. من سه‌رم له شه‌وئ سو‌ر ما‌بوو که پاسه‌وانه که هینامی و فری‌یدام. نازانم چۆن ناو چه‌وانم به‌ر دیواره‌که‌ی به‌رامبه‌رم نه‌که‌وت. چۆن به بیرمدا هات ده‌سته‌کانم به‌ره‌و پی‌ش دریژ بکه‌م. هه‌ندی‌ک جار مرۆف به‌ بی ئاگای خۆی پار‌یزگاری ده‌کات له‌و مه‌ترسیانه‌ی رو‌وبه‌رووی ده‌بنه‌وه. ئه‌ی ئه‌و زیندانیانه‌ی ناو ژوره‌که چۆن توانیان له‌و تاریکییه‌دا به‌ خیرایی خۆیان لا بد‌ه‌ن که پاسه‌وانه‌که منی فری‌دایه ژوره ته‌سه‌که‌که‌وه، له‌ وانیه‌یه وه‌ک تابلۆ خۆیان به دیواره‌که هه‌لواسی‌بی‌ت.

چوار که‌س له ژوره‌که‌دا بووین. من له هه‌ر سیک‌یان بچو‌کتر بووم. سه‌یری ته‌نیستی خۆم کرد کوریک‌ی گه‌نج دانیش‌توو، به سه‌ر و رویدا کوریک‌ی باش دیار بوو. سه‌یری چاوه‌کانیم کرد. هه‌ستم کرد هه‌موو یارمه‌تیه‌کانی شه‌و و ئه‌م به‌یانیه ئه‌و بوو. ئه‌ویش سه‌یری‌کردم و گوتی:

_ ئەگەر بلییم بە خیر بییت بو ئیره، لهوانهیه به لاتهوه گونجاو نه بییت به لام خوراگر به، ههتاكو دهتوانیت خوراگر به هه چهنده هیلاك و ماندویت. خوراگره، ئیره قوتابخانهیه... . قوتابخانهیهکی پر ئەزمونە بو ئەو كهسانهی كه خوراگر بن. ویستم بلییم قوتابخانهی چی و خوراگری چی. به لام بیدهنگ بووم. هه چوارمان وهك منداڵ كه له ترسی گهورهیهك نوسا بن بهیهكهوه، دانیشتبوین. پیاویك له لای ده رگا كه وه سهری خستبووه سهه ههه دوو ئەژنۆیی و نركهه دههات. وا خوی پيشاندهدا كه خهوتبییت، به لام له راستیدا به ئاگا بوو به شهرمهوه دهگريا. ئای چهنده كه ساسه، گریانهك ههش ده بییت به نهینی و شهرمهوه بییت. خوزگه گریان بو پیاویش ئاسایوایه، ئیستا دهنگی بهرز ده کردهوه و به ئارهزوی خوی دهگريا. گریان پیاو چهنده ههزینه، ئەوهندهش بیمانایه. ناوچهوانی له سهه ئەژنۆی بوو. دهستهکانی بو پیشهوه به سهه قاچهکانیدا شوپ کردبووه. کتیپکی سهوزی بچوکی له دهستا بوو. من پرسیارم نهکرد، زانیم کتیپکی پیرۆزه.

ئهو پیاوهی له دوینیوه، پیش هاتنی من مرد بوو، له تهنیشته ههه دوکیانهوه دانیشتبوو. كه میك به تهمن بوو، پیشیکی دریزی ههبوو، سههه بو سهه شانی كوره گهنجهكه چهما بووه. ئەو كوره ئیستا هاوریمه، دلنیام مامه كهتو نایناسیت، به لام دایكم دهزانیته چهنده دلسووزو میهرهبانه. پیاوه پیش دریزهكه سههه له سهه شانی ئەوداناوو، ورتهه لیوه نهدههات. من دهزانی خهوتوو. یان به ئاگایه و چاوهکانی به نهرمی له سهه یهك ناوه و خهیاڵ بو جیگایهکی بردوو.

قره دریزه خاوهكهه، تیكهله به پیشی ببوو، سههه و پیشی ههه دوکیان ماش و برنجی ببوون، قره له پیشی تهنکتر و پیشی له قره پرتتر بوو. گویکانم هه لخت بو هه ناسهه، گویت

له دهنگی هه ناسه ی میسوله ی زه لکاوهکانی دهرهوه ی بهندیخانه که ده بوو گویت له دهنگی هه ناسه ی نه و پیاوه نه ده بوو. ژوریکی ته سک و ناخوش، گلهیم له بهختی خوم ده کرد، جار به جار خوم ده جولاند و که میک جیگای خوم خوشده کرد. کوره گه نجه که ی ته نیشتم، نه و ماموستا خوشه ویسته بوو، که بووین به هاوری. سهیری کردم، هه میسه بزه له سه ر لیوهکانی بوو. ماموستا زور دلسوزی من بوو، مامه گه ر توش له ویبویتایه هه ر هینده ی نه و چاکه ت له گه لدا ده کردم. دهیدواندم و دلخوشی ده دامه وه. له شه ویوه پیش هاتنی من بو ژوره که، سه ری نه و پیاوه مردوه له سه ر شانی بوو به بی نه وه ی به من بلیت. به یانی له تاو ئازارو تهنگی ژوره که، جیگام به خوم نه ده گرت، نه ده توانی به ئارامی دابنیشم. به دووچاوی نه رمی پر له هیوا ته ماشایکردم به بزه یه کی غه مباره وه گوئی:

— جیگاکه ت ته سک و ناخوشه ... سه برت هه بییت جیگامان فراونتر ده بییت.

— به لی ده بییت خوراگر بین و سه برمان هه بییت. به لام نازانم چون جیگامان فراوان ده بییت؟ ژوره که گه وه ده که ن؟ یا خود نیوه مان ده گوئزرینه وه؟

— نه خیر ژور گه وه ناکه ن. نه م براده ره ی ته نیشتم ده گوئزرینه وه، له دوینیه وه پیش هاتنی تو، گیانی سپاردوه و لیبوته وه. خوراگری نه مه یه. هینده خوراگر و قاره مان بوو، له دوا ی مردنه که ی به پاسه وانه کانم گوت که نه م مردوه و لییره لایبه رن. نه وه نده داخ له دل بوون به رامبه ر به خوراگری نه و پیاوه، به مردویشی ده یانه وییت ئازاری بده ن. هه ز ده که م نه مه یه که م وانه بییت بو تو هه تاکو فییری خوراگری ببیت.

گویم له وشهکانی کوئی نه بوو. پیشتر هوشم نه ما، توشی شوکبووم، چاوم له سه ر پیاوه مردوکه بوو. نه و پیاوه باوکم بوو.

من باوکی خۆم نه دیبوو، نه ده مزانی له کوئ مردوو نه ده مزانی به چی مردوو. ههستم ده کرد باوکم وهک ئەم مرد بیټ و کهس نه یزانی بیټ. کئ نالیټ ئەویش مندا لئیکى بچوکی نیه، وهک ئەو کاتهی که من بچوک بووم و باوکم مرد بوو. ئەو مندا لهش گه وره ده بیټ وهک ئیستای من ده ربارهی مردنی باوکی هیچ نازانیټ. ئیستا پاسه وانه کان دین و ده یبن ئیتر کهس نازانیټ بو کوئی ده بهن و له کوئ ده ینیژن. ئەگه ر بیشینیژن هه ر باشه. ئیستا دین و ده یبهن، مه گه ر هه ر خودا بزانیټ بو کوئی ده بهن و له کوئ فرییده ده ن. فرییده ده ن.... ده یده ن به سه گه کانیا ن.

زۆر تیکچوم، بیرم هه ر له لای ئەو مندا له بوو که له خه یالی خۆمدا دروستم کرد بوو، ئیتر چۆن بزانیټ باوکی کییه و به چی مردوو و له کوئ نیژراوه. ئەمه چ قوتا بخانه یه که؟ ئەگه ر ته قه باره شیکی خویپی نه کهن بو چی من توشی گرتن ده بم. زۆر دلَم ته نگ بوو، ده ترسام، تینه ده گه یستم ترس له چی؟ خه ریک بوو ده گریام. نه مه زانی بو چی بگریم؟ بو خۆم، بو ئەو پیاوه مردوو، بو دایکم. شه رمم ده هات که بگریم. ئای خوا یه گیان ده با گریان بو پیاو ئاسایبوایه.

مامۆستای هاوړیم ههستی به دلته نگى و په شوکاوی من کرد. جار به جار قسه ی بو ده کردم و دلخۆشی ده دامه وه.

گوئ به مردنی کهس مه ده، ئەوه له سه ر ریگای هه موومانه. خۆراگر به. ئەو نه مردوو، له دلی ئیمه دا ماوه و زیندوو. ئەوانه ی به شیوه ی ئەم سه رده نییه وه، ته نها رۆج به جیانیټ، له دلی خه لکدا هه میشه زیندون.

دلَم پر بوو له گریان، هه زم به گریان ده کرد، بیری دایکم ده کرد. هه تا کو مردن ده بیټ چاوه پروانی من بیټ. منیش وهک ئەو پیاوه، وهک باوکم پوژیک ده مرم و فریم ده ده ن.

* * * * *

دوای ده‌رچونمان له زیندان زۆر جار من و سه‌رکه‌وت باسی
پۆژانی زیندانمان ده‌کرد، به تاییه‌تی پۆژانی سه‌ره‌تای زیندان.
ئهو پۆژانه‌م به پیکه‌نینه‌وه به‌بیرده‌هینایه‌وه. به‌غه‌مباریه‌وه
ده‌یگوت:...

مامۆستا گیان تۆ راست ده‌که‌یت. من سه‌ره‌تا ده‌ترسام و دلم
پر ببوو له گریان. ئهو پۆژگاره دنیای من له زیندانداندا زۆر
جیاوازتر بوو له تۆ. تاراده‌یه‌ک منداڵ بووم. یه‌که‌م جار بوو وانه
و ئه‌زمونی ژیان بێته‌ سه‌ر پێگام. له بیر و هۆش و خه‌یالدا ئهو
پیاوه‌ی که مردبوو، تیکه‌ل به ژیان و چاره‌نوسی باوکه‌م کرد. ئهو
کاته‌ی که باوکه‌م مرد بوو، ته‌نها ته‌مه‌نم چه‌ند مانگی‌ک بووه. وا
ده‌هاته به‌رچاو و مێشکه‌م ئه‌ویش منداڵی‌کی بچوکی هه‌یه‌ وه‌ک من
گه‌وره‌ ده‌بێت و نازانی‌ت باوکی کێ بووه و به‌چی مردوووه؟
چاره‌نوسی چۆن بووه و له‌ کوی نێژراوه؟ ئیستا دوای ده‌رچوونم
له زیندان و به‌ هۆی تیپه‌رپوونی کات و فی‌رپوونی ئهو وانانه‌ی
له قوتابخانه‌ی زیندانداندا فی‌ر بووم. ئیستا ژیان و کاره‌ساته‌کانی و
کاردانه‌وه‌کانی به‌ جۆریکی تر ته‌ماشای ده‌که‌م و لێکیده‌ده‌مه‌وه.

هه‌رچیه‌که‌ت ده‌رباره‌ی وه‌ستا با‌ستکردن هه‌مووی راستبوون.
کاره‌ساتی‌کی جه‌رگ بر بوو تۆش هه‌رزه‌کار بوویت، سه‌ره‌تای
هانتنبوو بو زیندان... من نامه‌وی‌ت ده‌رباره‌ی باوکه‌ت پرسیار
بکه‌م و بیره‌وه‌ری تال و ناخۆشت بیر به‌هینمه‌وه. ته‌نها جاری‌ک
گوتم بۆچی له‌ دایکه‌ت نا‌پرسی ده‌رباره‌ی ژیان و به‌سه‌ره‌تای
باوکه‌ت؟ سه‌ره‌تا هه‌ندیک قسه‌ت بۆ کردم و ته‌واوت نه‌کرد، منیش
هه‌زم نه‌کرد دووباره پرسیار بکه‌مه‌وه.

_ مامؤستا گيان قسهی تویه. نازانم ئهو باسه م چؤن تهواو نهکرد. ههر ئهو زللهيه بوو که به مندالی دايکم لييدام، گومان و ترسی لا دروست کردم بهرامبهه به پرسيار کردن. ههتاكو پيش ئهوهی دهستگیر بکريم ههر به گومان بووم له پرسيار کردن. ههر کاتيکيش زور ناچار بومايه پرسياریک له دايکم بکه م، دهستم به لا رومه تی چهپمهوه دهگرت، نهمدهويړا پرسيارهکesh بکه م. ئه م خووه ههتاكو گيرام له گه لمدا گه وره بوو. ئيستا ده ربارهی ژيان و چاره نوس و مردنی باوكم ئاگادارم. دواي نازاد کردم له زيندان به هوئی ئهو ئه زمونه گه وره يه ی قوتابخانه که ی زيندان، ئهو گومان و ترسه شم نه ما له پرسيار کردن.

ئهو به يانيه نازار و ژانی له شم خاو ببووه، ته نها نازاری په نجهی قاچم نه بيت، به بيستنی مردنی ئهو پياوه ئه ويشم بير چووبووه. سه ره تايی رپوژيکی ناخوش بوو. ئه گهر شه وئ بمزانی بابه له ژوره که دا که سيکی مردوو هه يه، ئه وه نده ی تریش هيلاک و ماندو بومايه، نهمده توانی بخه وم. ئافه رين مامؤستا که دويني شو قسه ت نه کرد و من به بيترس خه وتم. ههر ئهو به يانيه جگه له وهی مامؤستا يارمه تی دام، دل سوژی و قاره مانيتی ئه وم بوو ده رکه وت.

پياويکی چه ند ميهره بان بوو، ههر وه ک خه وت بيت وا بوو. قه له ميک له ناو ده ستيدا بوو، ده سته کانی سارد ديار بوون. وه خته بوو پر به ژوره که م هاوار بکه م... نازانم هاواری چی بکه م و بلیم چی؟ خو شم نهمده زانی. هه زار و يه ک خه يالی پچر پچر به ميشکمد ا هات. ئای ئه مه چ ژوريکه منی تيکه وتم؟ چ کاره ساتيکی جه رگ بر و خويناويه. ئه مه سه ر قه برانه يان قوتابخانه يه؟ قوتابخانه ی چی، تری ما که ريش نيه. چ ئه زمونيک فير ده بين؟ چ ئه زمونيک ده خولقيت؟ ئيره مه يتخانه يه

و فيرى ئهوه ده بين له مردووه كان نه ترسين و بين به هاورپيان .
فيرى ئهوه ده بين چون بيان شوين؟ مردووه كانى ئيره بيئا و
ده شورين ... . ئاي خالو گيان ئهوه لاشه سارد و سره كه ته و
ده تبينم، ئاخو روهيانه ته كهت له كوئييت؟ له بهرگى كام
بالنده يا بيت؟ تو بلييت له بهرگى كو تريكد ا بيت؟ ده كو تره كه به
دهنو كه ورده جوانه كانت به دهنوكه ئاله كانت به رديك هه لېگره
و بفره بو سه سه رى جه لاده كان و به سه رياندا فرپيده ره
خواره وه . سه ريان كونكه و بيانكوژه! هه قى ليكد ا برانى خو ت و
جهسته سارد و سره كهت بكه ره وه ... . ئاي من قسه بو كى ده كه م .
ده لئى خه و بو ئاگردان ده گيرمه وه .

كى ده لئىت ئه و كو تره ئه م لاشه يه ي بيرما وه ، ئه گه ر بيريشى
ما بيت كه ي كو تره ه زى له تا وان كردن و مرو ف كو شتنه . چون
بزانم له بهرگى كام كو تره دا يه ، بيشك روهيانه ته كه ي له بهرگى
بالنده يه كى ميهره باندا يه . رو حى مرو فه پيا و چا كه كان ده چنه
نا و بهرگى بالنده ميهره باه كانه وه ، ئه و بالنده جوانانه ي هه ر
يه ك به شيويه ك ئه م دنيا يه ي رازاندو ته وه . ئه ي بالنده
ميهره بانه كان ئيوه ش ئه ي ته يره عه بابيله كان دووباره به
دهنو كه كانتان به رده كان هه لېگرن و سه رى هه مو و جه لاده كان
كون كون بكه ن . ئه و جه لادانه ي كه تا وانه كانيان هينده ي ئه م
دنيا يه گه و ره يه .

ئه م پيا وه ميهره بانه چهنده به كه ساسى مردو وه . ئاخو ئيش و
ژانى برينه كانى چهنده گه و ره و به سو يين . ئاشكرا يه پيش ئه وه ي
بمريت نيا زى بو وه به قه له مه كه ي ده ستى خو ي بكو ژييت . ئازار
ئه وه نده نا خو شه ، مرو ف به ده ستى خو ي رو حى خو ي ده ردينييت
هه تا كو له و ئيش و ژانه رزگارى بيت .

_ ماموستا كه ي لي ره ده يبه ن؟

_ ئهوهنده لهو پیاوهوه فیربووم، به مردویش ههز دهکهم پیکهوه بین. ئهم ژووره کاول و تهنگه بهرهی له من کرد بوو به شاریکی فراوان. شوینیکی ترم به دینهدهکر لیره خوشتر بییت. به هوئی و ته به نرخهکانی و خوړاگریهکهی، منی کرد بوو به قهلایهکی پۆلایین. پوژ به پوژ ههستم به بههیزی دهکرد. ههز دهکهم به زیندویی له تهک ئهوی مردودا بجینه گۆپیکهوه. ئای چی لهو گۆره تاریکه دهکات، دهیکات به چراخان. ههمیشه دهیگوت ئیره قوتابخانهیه. راستی فهرموو قوتابخانهیهکی گهوره بوو، منی فییر زوړ شت کرد.

ههندیک جار دهمگوت: ئای کهی بییت لهم ژوره پیر له تاوان و بوگه نه پزگارمان بییت؟ ماموستا زوو دههاته وهلام «مهلی ژور! ئیره قوتابخانهیه». دوینی چهند خولهکیک پیش گیان سپاردنی وهک کهسیکی میهره بان، پاک و نزیک به خودا ههستی به کوئی تهمن و مالئاوا بوون دهکرد. قهلهمهکهی له گیرفانیدا دهرهینا و له سه ديواره که، دهبینیت له دوا ساتهکانی تهمنیدا چی نوسیوه.

ئاخرین مالی ژیانم کونجی بهندیخانهیه
ئهم کهلهپچه مه ره می زامی دلئی دیوانهیه
گهرچی دوزمن واده زانییت من به دیلی لادهم
چاک بزانییت کونجی زیندانم قوتابخانهیه «قانع»
دوای نوسینی ئهم شیعره، لاواز و بیهیز بوو، رهنگی گۆرا.
منیش ههستم به کوئی ژیانی کرد، بهلام نه مده زانی کهی
مالئاوایی دهکات سه عاتیکی تر، دوانی تر... نه مده زانی. گوتم
وهستا خوړاگر به! قسه بکه بزنام چیت دهوویت؟ ئه گهر
راسپاردهیه کت ههیه، بلئی! زوړ له سهر خو و هیمنی گوتی:
ئیستاش خوړاگرم، چبیکهم هیزم تییدا نه ماوه و له شم سارد
بوته وه. هیچ قسهیه کم نیه جگه له وهی که پیشتر پییم گوتوویت

چاوهكانى ئافىستا لميان تېچوو

قسەم بۆ كىردووېت. ئىستاش لە دوا قۇناغى ئەم قوتابخانە يەدا
خۆم بە سەرکەوتويى دەبىنمەو. ئەگەر لىرەش ئازاد كرايت و
خىزانەكەى منت بىنى...
وشەكانى كۆتايى زۆر بە زەحمەت بۆ دەهات. قەلەمەكەى
هەر لە دەستا بوو، وردە وردە سەرى بۆ سەر شانم شل بوو،
گيانى سپارد.

شاریکی قه‌شه‌نگ و جوان، شه‌قام و کۆلان و خانوو‌کان تیکه‌ل به جوانی یه‌کتری ببوون. خانوو ره‌نگین و کۆنه‌کان نیشانه‌ی ده‌ست ره‌نگینی وه‌ستا کۆنه‌کانی ده‌رده‌خست، که وه‌ک په‌یکه‌ر تاشیک یا خود نیگار کیشیکی شاره‌زای سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆیان مامه‌له‌یان له‌ گه‌ل که‌ره‌سته و ره‌نگه‌کاندا له‌ پیشه‌که‌یاندا کردوو. ئه‌و شه‌قام و ریگا بچوک و ته‌سکانه، ئه‌و خانوو کۆن و دیوار لاروخاوانه سیمای فه‌خر و شانازیبوون بو خه‌لکی شاره‌که. ئه‌و شاره‌ی لاپه‌ره‌کانی میژوی خۆی به سه‌روه‌ری نوسیوه‌ته‌وه.

له‌و رۆژگاره مه‌رگه‌ساته‌دا هه‌موو کۆچه و کۆلان و شه‌قامه‌کان، شه‌وانه‌ش سه‌ربانی ماله‌کان پر ده‌بوون له‌ باره‌ش. ئه‌و باره‌شه زه‌به‌لاحه دیژانه وه‌ک سه‌گ ده‌رژانه ناو شار. وه‌ک سه‌گه به‌ره‌لا خویریه‌کان که به هه‌موو که‌س ده‌وه‌پین. لاقی ژنه‌کانیان ده‌گرت و عه‌باکانیان له‌ سه‌ر ده‌فراندن. پالیان به‌ پیره‌کانه‌وه دهنه و ده‌یانخستن، گۆچانه‌کانی ده‌ستیان ده‌کرده ملیان و به‌ گالته‌ جارپه‌وه هه‌لیانده‌ساندنه‌وه و جاریکیتتر ده‌یانخستنه‌وه. قه‌شمه‌ریان به‌ کوره‌ گه‌نجه‌کان ده‌کرد و بیانویان پیده‌گرتن. مناله‌ ده‌ستگیره‌کانی ناو بازاریان هه‌لده خه‌له‌تاند و به‌ گزیه‌کتریان ده‌دان. دوا‌ی کچه‌کان ده‌که‌وتن و بۆنیان پیوه‌ ده‌کردن و نیگای خراپ و بی‌شه‌رمیان ده‌خسته سه‌ریان.

زه به لاهه‌کان زور جور بوون، به لام هه‌موویان په‌نگیان تاریک و رهش و دیز بوون، هه‌ندیکیان له ناو خه‌لکدا دیار نه‌بوون، ته‌نها گوئیکانیان دریزتر بوون، ده‌ناسرانه‌وه.

هه‌موو به‌یانیه‌ک سه‌رکه‌وت له کولانه‌که‌ی خوئیان ده‌هاته ده‌روه به‌ره و شه‌قامه‌که ده‌رۆشت، له‌ویوه به‌ره و خوار ده‌بووه هه‌تا‌کو دوکان له هیچ جیگایه‌ک را نه‌ده‌وه‌ستا.

دوای کردنه‌وه‌ی قفل‌ی ده‌رابه‌که و هه‌لدانه‌وه‌ی، ده‌نگی ده‌رابه‌ی دوکانه‌که تیکه‌ل به ده‌نگی وه‌ستانی ئوتومبیل‌یکی خیرا بوو. هیشتا هه‌ر ده‌ستی به ده‌رابه‌که‌وه بوو، ئاو‌پری بو دواوه نه‌دا بووه، ده‌نگی پی و پۆستالی خو هه‌لدانی باره‌شه‌کان هاته به‌ر گوئی. نه‌یده‌زانی چه‌ند که‌سن، ته‌په‌ی قاچه‌کان تیکه‌ل به یه‌کتر ببوون، هه‌موویان له یه‌ک کاتدا خوئیان له ئوتوموبیله‌که هه‌لدایه خواره‌وه. له‌به‌رخویه‌وه گوتی:

به‌م به‌یانیه هاتنه‌وه سه‌رو دل‌مان بگرن و بازار به‌سه‌ر یه‌کدا بشیوین. ئه‌م‌رۆ زور زوتر پزانه بازاره‌وه.

ده‌سته‌کانی له ده‌رابه‌ی دوکانه‌که داگرته خواره‌وه. به‌هه‌ر دوو لای دوکانه‌که‌دا ده‌نگی قایش و قوروشی چه‌که‌کانیان له گوئیکانی نزیکه‌ده‌بووه. هیشتا پوی هه‌ر له دوکانه‌که و پشتی له‌وان بوو، هه‌ستی به‌ترس کرد. ماوه‌یه‌کی زور کورت بوو، له‌نیوان هاتنه‌وه‌ی باره‌ش له ئوتوموبیله‌که و هه‌لدانه‌وه‌ی ده‌رابه‌که، بواری هیچ بیر کردنه‌وه‌یه‌کی نه‌بوو، له‌ناخ و ده‌رونیدا شیوا و شیرزه دیار بوو. هه‌ستی ده‌کرد گوئیچه‌کانی پرته‌پرت ده‌کن و ده‌جولینه‌وه. چاوه‌روانبوو که‌سیک له دواوه یه‌کیک له گوئیچه‌کانی را بکیشیت. هه‌نگاو‌یک بو ناو دوکانه‌که رۆشت و ئاو‌پریکی بو دواوه دایه‌وه، ئاهیکی که‌مییک ئاسوده‌ی هه‌لکیشا که ئه‌مجاره‌ش که‌س گوئیکانی با نه‌دا. به‌لام زیاده‌ی گوئیچه‌که راکیشان ئازاری ده‌رونی چه‌شت. له‌گه‌ل خو‌خه‌ریکردن

به کهل وپه لی ناو دوکانه که وه نیوه نیگایه کی هاویشته پیچی ئوتوموبیله که. نه وباره شه زه به لاهه لی له پیچی ئوتوموبیله که دا دانیشته بوو ههر هه مان نه و نه فسه ره بوو که زوربه ی رۆژ ده هاته نه وئ و له بهرده م دوکانه که ی نه و دا راده وه ستا و له و شه قامه دا نه رک ی خویان ده بی نی. له دوا ی بلا و بوونه وه ی باره شه کانیتز له و ده ور و پشته، نه ویش له ناو ئوتوموبیله که دابه زییه خواره وه.

ههر جاریک له و شه قامه دا بلا و ده بوونه وه، ده هاته لای نه و راده وه ستا و پاش هه لگرتنی جگه ره یه ک ده که وته قسه ی هه له ق و مه له ق و بی مانا. له زیندان هه موو چیرو که کانی نه و رۆژانه ی بو باسده کردم.

ماموستا گیان، ههر چه ند نه وان ده هاتن کار و کاسپی راده وه ستا، خه م و دلگیران زیادی ده کرد، له نیو خه مه کاندای بیچاره ده مامه وه «داریکم به دهسته وه ده بوو، سه ر تا پا له گو» گو به گوریان وه ک منیان خسته نه م دۆزه خه وه، نه و دۆزه خه ی به نیسک و پروسکی خومان جو ش ی ده دن و دوا جار ده بیته قوتاخانه.

وشه ی قوتاخانه م زور پیخوش بوو، که له سه رکه وتم ده بیست، ده مگوت، «ره حمه تت لی بیته، دوو قسه ی وا بکه».

نه و رۆژانه له بهر چاوما دنیا تاریک ده بوو که نه وان ده هاتن. بازار چۆل ده بوو، کی دهیتوانی له ناو تواج و قسه ی ناشیرین و لی دانی نه واندا کاسپی بکات، یا خود بیته و شت ومه ک بکریت؟ نه و رۆژه بالنده کانیش به ئاسمانی نه وییدا هه لئه ده فرین. داریکم به دهسته وه بوو نه مده زانی کو بی بگرم؟ هه مووی گو بوو. نه شده کرا فری بیده م، نه وان هه موو رۆژی ک له وی بوون، ده هاتن بو نه و گوزه ره، ههر چه ند به اتنایه بو نه و شه قامه باره شه زه به لاهه که له بهرده م دوکانه که ی مندا

پادهوهستا. نهدهکرا که ئهوان دههاتن، من دوکان دابخه م و برۆم، یا خود ئه و پۆزه هه ر له بهیانیهوه نههاتمیه بو دوکان. توشی ههزار بهزم و دهردهسهریان دهکردم. به تاییهتی ئهفسه ره که خۆی له لای منه وه پادهوهستا. ئیتر ئه و پۆزه که سییک نه بوو که بیته شتییک له من بکریته، کی دهتوانیته که له وپهل له من بکریته؟ ماموستا گیان ئه و خه لکه له ژیا نی خویان بیزار نین و پۆهی خویان نه دۆزیوه ته وه، بچنه بهر دهست و بهر شهقی پۆستالی ئه وان. هه ر که سییکیش به ویدا برۆشتایه به بی باجی ئه وان پرزگاری نه ده بوو. هه تاکو ئیواره له لای من پادهوهستا و جگه ری به لاشی ده کیشا.

باره شه پاسه وانه کان به و ناوه دا بلا بوونه وه. خۆیشی له ناو ئوتوموبیله که دابهزی و به ره ولای من هات. هه میشه وشه ی ناشیرین له سه ر زاری بوو.

— ها چلکن، دهنگ و باس چییه؟ ئاگاداری دنیا ههیت، چی ههیه و چی نیه؟... کوا، ئه وه جگه ره ی رۆزمان نه ماوه.

— نا، قوربان ته واو بووه، بیرم چوو بهیتم.

— راکه له و به ره وه بهیته! خیرا بهیته دوا نه که ویت.

ناچار ده بووم پاکه تییک جگه ر بهیتم، گه ر وانه بوایه هه تاکو ئیواره بیست جار دهیناردم. تاکو ئیواره دانه دانه هه موو پاکه ته که ی ته واو ده کرد. ماموستا گیان لای من گرنگ پاکه ته جگه ره که نه بوو، گرنگ ئه و خه لکه و خۆم بوو، من ده مزانی رۆژییک توشی گۆبه ندیک ده بم، وه کو بووم.

به خیرای پاکه تییک جگه ره ی رۆزمانم ده هینا. جگه ره یه کی به لا لیوه وه ده نا. له گه ل داگیرساندنی دا که مییک سه ری بو خوار ده کرده وه و له و دیو چاویلکه ره شهکانی چاوه مۆنهکانی به هه موو لایه کدا ده گیپا و له نیوان چاویلکه و برۆکانی چاوی بو سه ره وه هه لده بری. کابرایه کی که ته وزله هینده ی گامیشکی بی

شاخ ده بوو. نازانم بو ئه وهنده زله بوون. خالیکی شینی زل له سهر پومه تی بوو. کراسیکی به له کی له بهر ده کرد، قوئی کراسه که ی هه تا کو سه رو ئانیشکی هه لده کرد. له سهر قو له کانی چهنده ها خال و نه خشی تیکه ل به یه کتر هه بوون. نه خشه کان له ده سکردی قهره ج ده چوون، مانایه کیان نه بوو. جگه له دوو ئه ستیره یه ی که ههر یه ک له ناو مانگی کدا له سهر پشتی ههر دوو دهستی کیشرا بوو، چه ند ئه ستیره یه کیتر له سهر شانی به که تافی کراسه که یه وه ریز وه ستا بوون. پیده چوو کابرا خوینده واری نه بی، پاکه تیک بسکیتی هه لگرت. وه ک سه گی برسی خواردی. له وه نه ده چوو که برسیتی، به یانیا ن زوو له سه رو پی خانه کان و جگه رخانه کان خو یان ده له وه راند. هه میشه له به رامبه ر شتی به لاشدا ئیشتیهایان کرابوو. ههر ده یانخوارد و به بی ئه وه ی رهمیک به ورگیان بکه ن، قوچه کانی ناوه راستی کراسه که ی ئیتر توانای خو را گرتنیا ن نه ما بوو، وه خته بوو ده ر ده په رین و له و فشاره گه وره یه خو یان رزگار ده کرد. که سه رنجی ورگ و گه ل و گیپالیت ده دا، وا دیار بوو هه میشه سه ر ئاوی بیت.

— بسکیتیکی خو ش و به تامه. ئه مه ئیرانییه؟

— ناگه وره م... عیراقیه... که ل و په لی ئیرانیم نیه. له سه ر کاغه زی بسکو یته که نوسراوه، ده توانیت بیخوینیته وه!

— باشه، باش ئه وهنده چه نه باز مه به! له باوکت خوینده وارترم.

به لای راستی که له که یه وه هه میشه ده مانچه یه کی ره شی بریقه داری پیبوو له گه ل چه ند هیده کی فیشه ک به قایشی پانتوله که یه وه هه لواسرا بوون. جیهازیکی بچوک هینده ی رادیویه کی دهستی ده بوو جار به جاریک قسه ی پیده کرد.

پاسه وانه کانی بلا و ببوونه وه، ههر یه ک له لایه ک بوون وه ک گورک چاویان به هه موو لایه کدا ده گیپرا. زور به ترس و گومان بوون له هه موو ئه و که سانه ی که به سه ر ئه و شه قامه دا و نزیک

به‌وان تیده‌په‌پین. وه‌ک گورک به‌ خه‌لکه‌که‌دا ده‌یان‌روانی و وه‌ک سه‌گیش پییان ده‌وه‌پین. ئه‌و کاغه‌ز و پاکه‌ت و قوتووه به‌ تالانه‌ش که‌با یه‌که‌به‌ ته‌ق و ور به‌ره‌و خوار و بولای ئه‌وان ده‌یهینا، ئه‌وان رقیان لییان ده‌بووه. رقیان له‌و منالانه‌ش ده‌بوو که‌به‌ ده‌م رۆشتن و راگردنه‌وه شه‌قیان له‌ قوتوه به‌ تاله‌کان ده‌دا. له‌خشه‌ی گه‌لاوه‌ریوی قه‌راخ شه‌قامه‌کان به‌شکبوون. هاواریان له‌و منالانه‌ ده‌کرد که‌ میزلدانیان به‌ ده‌سته‌وه بوو. قسه‌یان به‌ دایکه‌کانیان ده‌گوت «هۆ چه‌تیو له‌گه‌ل تۆمه‌ ناگاداری مناله‌که‌ت بیت میزلدانه‌که‌ به‌ ده‌سته‌وه نه‌ته‌قییت دوا‌ی خوینی خۆت له‌ سه‌ر خۆت به‌ شه‌ق ده‌عباکه‌ت ئه‌ته‌قیین». ئه‌و ئافره‌ته‌ی له‌ دوا‌ی ئه‌و ژنه‌وه ده‌روشت که‌ مناله‌که‌ی میزه‌لانی پییوو، شه‌رمی به‌ خۆی ده‌هات که‌ گوئی له‌و جنیو و قسه‌ ناشیرینانه ده‌بوو. هه‌نگاوه‌کانی خیراتر ده‌کرد هه‌رچی زوتره له‌و جیگایه‌ رزگاری بیت. ئه‌و پیاو و کوپ و خه‌لکانه‌ی تر له‌ سه‌ر و شه‌قامه‌که‌وه به‌ره‌و خوار ده‌روشتن، له‌ دووری چه‌ند هه‌نگاویک باره‌شه‌کانیان ده‌بینی په‌شیمان ده‌بوونه‌وه و زۆر به‌ په‌له ده‌چوونه ئه‌و به‌ر شه‌قامه‌که‌ و رپیره‌وی رپیکه‌ی خۆیان ده‌گوپ و ده‌چوونه ئه‌و کۆلانانه‌ی که‌ هیشتا ده‌روازه‌که‌ی به‌ دیواری بلوک نه‌گیرا بوو، له‌ویوه خۆیان له‌چاوی غه‌زه‌بی باره‌شه‌کان ونده‌کرد. ئیمه هه‌رگیز قوتار بونمان نه‌بوو. ئه‌و پۆژه بو ساتیکیش له‌ به‌ر چاویاندا گوم نه‌ده‌بووین. هه‌موو دوکانداره‌کان ده‌بووین به‌ هاوپی هه‌میشه‌ی ئه‌و پۆژه‌یان. «داره‌که‌ی ده‌ستمان هه‌مووی گو بوو» هه‌یچ چاره‌یه‌کم نه‌بوو. به‌لام زۆر که‌س هه‌بوون له‌ پلانی چاره‌سه‌ر کردنی ئه‌و گرفته‌دا بوون. داره‌که‌ی ده‌ستی ئه‌وان هه‌مووی گو نه‌بوو، یه‌ک سه‌ری گو بوو، ئه‌و سه‌ره‌ی تری داره‌که‌یان به‌ ده‌سته‌وه ده‌گرت و هه‌تاکو

توانایان هه‌بوایه سه‌ره گواویه‌که‌بیان ده‌کرد به قورگی باوک و باپیریاندا.

کات پێش نیوه‌رو بوو، خه‌لکیکی زۆر به بازاره‌وه بوون. تیشکی خۆر هیشتا مابوو شاقولی له هه‌موو جیگایه‌ک بدات. کۆتایی رۆژه‌کانی هاوین بوو، به‌ره‌و سه‌ره‌تایی پایز ده‌رۆشتین، پایزیک ئاشکرا نه‌بوو، شیداریان وشک. بایه‌کی نه‌رمی هیواش له چیا‌کانه‌وه، له چیا به‌رز و پیرۆزه‌کان ده‌کشا. گه‌لاکان تازه تازه هه‌ندیکیان زه‌رد ببوون و ده‌وه‌رین. قه‌راغی شه‌قامه‌کان به‌ پیز و کۆمه‌ل گه‌لای دار چنار و دار تو و هه‌موو ئه‌و دارانه‌ی له حه‌وشه‌ی ماله‌کانه‌وه لقه‌کانیان به‌ دیوی کۆلاند شۆر ببۆوه، لیکه‌وتبوو. باره‌شه‌کان خۆیان هه‌میشه وه‌ک بایه‌کی ره‌شی شوم به‌ هه‌موو لایه‌کدا بلاو ببوونه‌وه، به‌خشه‌ی گه‌لاوه‌ریوه‌کان داده‌چله‌کین و بیزار ده‌بوون و رقیان له گه‌لای وه‌ریوی که‌نار شه‌قامه‌کان ده‌بۆوه و رقیان له پایزیش هه‌لده‌ستا.

پیاویک له نانه‌وخانه‌که چاوه‌رپی نان کرپنبوو، ویستی ده‌ستی به‌ریت بوو گیرفانی و پاره ده‌ره‌یه‌نیت، باره‌شیک که‌ نزیک به‌و پیاوه وه‌ستا بوو وه‌خته بوو توند ده‌ستی بگریت. گیرفانی پیاوه‌که به‌تال بوو، قورسایي شتیکی تیدا به‌دینه ده‌کرا. باره‌شه‌که دلتیا بوو، گه‌راپه‌وه جیگاکه‌ی خۆی. پیاوه‌که ئاگاداری ئه‌مه نه‌بوو ئه‌و سه‌ر قالی نان کرپن بوو، ده‌ستی له گیرفانی ده‌ره‌ینا و چه‌ند پاره‌یه‌کی ئاسنی به‌ ده‌سته‌وه بوو. یه‌کیک له پاره ورده ئاسنه‌کان له ده‌ستی که‌وته خواره‌وه، وه‌ک پێچکه‌یه‌کی بچوک هه‌تا به‌ر ده‌م باره‌شه‌که گلۆر بووه و له ژیر گه‌لا وه‌ریوه‌کاندا دیار نه‌ما. پیاوه‌که هه‌ر سه‌رنجی له پاره غلۆر بوو که ده‌دا، ویستی بچیت پاره‌که هه‌لبگریته‌وه، باره‌شه‌که‌ی بینی پاره‌که‌ی واز لیه‌ینا و نه‌یویست.

لهو بهر شه‌قامه‌که‌وه گۆرپه‌پانیکی گه‌وره بوو، جیگای ویستانی پاسه‌کانی گه‌رپه‌که‌کانی شار بوو. چه‌ندین پاس وه‌ستا بوون. خه‌لکیکی زۆر هه‌میشه ده‌چوونه گه‌رپه‌که‌که و ده‌هاتنه ده‌روهه. جموجۆلکیکی زۆر له ویدا هه‌بوو. باره‌شه‌کان زۆر به ئاگاداریه‌وه و زیاتر له شوینه‌کانی تر چاودیری ئه‌وه جیگایه و هه‌موو ئه‌وه خه‌لکانه‌یان ده‌کرد که له‌وه ناوچه‌یه‌دا ده‌هاتن و ده‌چوون. له هه‌موو ته‌قه و خشه‌یه‌که ده‌سله‌مینه‌وه و گومانیان هه‌بوو. ئه‌وه جارانه‌ی له دله‌ خور پێ و داچله‌کین له ده‌نگه‌کان که بیزار ده‌بوون، داخی دلیان به‌وه خه‌لکانه هه‌لده‌رپه‌شت، که له ناکاودا ده‌که‌وتنه ناویانه‌وه، شه‌قیان له‌وه که‌سانه هه‌لده‌دا که به‌لایاندا ره‌تده‌بوون. به‌لوه‌ی تفه‌نگه‌کانیان کیسه‌کانی ده‌ستیان کونده کردن و که‌ل‌وپه‌له‌کانی ناویان ده‌رشتن. سینیه گۆله‌به‌رۆژه‌ی سه‌رسه‌ری مناله‌کانیان ده‌رشته سه‌ر رپگاکان. پشستیکی خه‌لکیان شله‌کرده‌وه و جامانه‌کانیان له سه‌ر توپ ده‌دان. ئه‌وه ئوتوموبیلانه‌ی نزیک به‌مان هۆرنیان لیده‌دا، به تفه‌نگه‌کانیان پێیان ده‌کیشان و قسه‌یان به شوڤیره‌کان ده‌گوت. له گه‌ل ئه‌وه هه‌موو جموجۆله‌دا، به‌قه‌واره‌ی خۆی هیشتا بیده‌نگی بالی به سه‌ر ئه‌وه ناوچه‌یه‌دا کیشا بوو. ته‌نانه‌ت مناله ده‌ستگیره‌کانیش که هه‌میشه خه‌ریکی هاوار و پراکه‌پاک بوون، بیده‌نگ بوون. جگه له ده‌نگی ماشینی ئوتوموبیله‌کان ده‌نگی تر زۆر که‌م ده‌بیسترا.

ئه‌وه خه‌لکانه‌ی له سه‌روه‌وه ده‌هاتنه خواره‌وه، به ده‌نگی به‌رز له گه‌ل یه‌کترا قسه‌یان ده‌کرد. نزیک ئه‌مان ده‌بوونه‌وه ده‌نگیان نزم ده‌کرده‌وه و ده‌چوونه ئه‌وه بهر شه‌قامه‌که و له‌ناو کۆلانه‌کاندا خۆیان له باره‌شه‌کان دوور ده‌خسته‌وه. له‌ناو هه‌موو جم و جۆل و بیده‌نگییه‌دا، له ناو هه‌موو چاودیریکردنی چاوه‌مۆنه‌کانی باره‌شه‌کاندا. ده‌نگی شریخه‌ی

دهسترپژیکي ده‌مانجه ئه‌و بیده‌نگی و هیمنیه‌ی شکاند و گویی هه‌موو که‌سیکی هه‌ژاند. گیقه‌ی چه‌ند گولله‌یه‌ک پایه کۆنکریتته‌که‌ی سمی که‌کابرای ئه‌فسه‌ر پالیپیوه‌ دابوو، به‌ لاگویمدا تیپه‌رین. ئه‌و که‌ل‌وپه‌لانه‌ی له‌ سه‌ر ره‌فه‌ی دوکانه‌که‌ بوون که‌وتنه‌ خواره‌وه‌.

هه‌راو هوریا و قاو و قیژی ژنان و منالان له‌ گه‌ل پراکه‌پراکی خه‌لک تیکه‌ل به‌ ده‌نگی ده‌سترپژیی زه‌به‌لاسه‌کان بوو. هه‌ر ده‌سپیکي ته‌قه‌ی یه‌که‌می ده‌مانچه‌که‌، کابرای ئه‌فسه‌ر به‌ لادا که‌وت به‌ سه‌ر ئه‌و میزه‌ی له‌ به‌رده‌م دوکانه‌که‌دا که‌ل‌وپه‌لم له‌ سه‌ر دانا بوو. ته‌پله‌ و عه‌ینه‌که‌که‌ی له‌ سه‌ر سه‌ر و له‌ چاودا په‌رپیوون. که‌ف و لیک له‌ ده‌می ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌. شانی چه‌پی و سه‌رسنگی به‌ خوین سور ببوون. له‌ ناو خوینی خۆیدا ده‌گه‌وزا. به‌ ده‌م گیان کیشانه‌وه‌ و پینه‌ی ده‌کرد و بۆله‌ی لیوه‌ده‌هات که‌ که‌س تینه‌ده‌گه‌شت. ده‌ستی بۆ من پاده‌کیشا و ورتیه‌ی لیوه‌ ده‌هات که‌ تینه‌ده‌گه‌شتم. پراکردنی خه‌لک و هاژه‌ی ئوتوموبیل و فرکان فرکانی عه‌ره‌بانه‌کان هینده‌ی تر سه‌ر شه‌قامه‌که‌ی وروژاندبوو. هه‌ندیک له‌ ئافره‌تانه‌ی که‌ عه‌بایان به‌ سه‌ره‌وه‌ بوو، عه‌باکانیان لول ده‌کرد و به‌ ده‌م پراکردنه‌وه‌ ده‌یانخسته‌ بن ده‌ستیان و شان به‌ شانی پیاوه‌کان رایانده‌کرد. ئه‌و ژنانه‌ش که‌ عه‌باکانیان هه‌ر به‌ سه‌ره‌وه‌ بوو، چمکی عه‌باکانیان ده‌که‌وته‌ ژیر قاچی پیاوه‌کان و کاتی پراکردن له‌ سه‌ر ژنه‌کان ده‌که‌وته‌ خواره‌وه‌ و جنیویان به‌وکه‌سانه‌ش ده‌دا که‌ هه‌ر له‌ ئه‌زه‌له‌وه‌ عه‌بایان داھینا بوو. ده‌نگی هه‌ره‌ی داخستنی ده‌رابه‌کان هینده‌ی تر ناو جه‌رگی خه‌لکی داده‌خورپان و گوپی زیاتری به‌ پراکردنی خه‌لک ده‌دا.

ئافره‌تیک به‌ ده‌م پراکردنه‌وه‌ جنیوی به‌ مندا له‌که‌ی ده‌دا و چه‌پۆکی پیا ده‌کیشا و هه‌زار جار گوی ده‌کرده‌ قه‌بری باوکی...

«ههتیوه سهگبابهیی به قوردا چوو چه ندم گوت له گهلما مهیه و دوام مهکهوه».

چه ندم کهسیکی بیئاوان له مبهه و ئهوبههری شهقامه کهدا کهوتبوون. پیاویک به سهه مندالیکی کهوتوی له خوینگه و زاودا دهگريا و داوای یارمهتی له خه لکه راکردوو که دهکرد، کهسیک نهبوو به تهنگ هاواره کهیهوه بییت.

زه به لاههکان وهکو پیشهیی هه موو جاریان، کویرانه و شپرزانه تهقیان به ناو خه لکدا دهکرد. هییدی هییدی شهقامه که به ره و چۆلبوون دهچوو. زۆربهیی زۆری دوکانهکان داخران یاخود ههروا به کراوهیی خاوه نهکانیان به جیبیان هیشتبوون و رایانکرد بوو. ویستم وهک ئه و خه لکه دوکان دابخهه و رابکهه، یا خود ههه و به جیبیهیلیم. به لام ئهفسه ره که لایهکی کهوتبووه ناو دوکانه که و چاوهکانی زهقیان دههات.

لورهی دهنگی ئه و ئوتوموبیلانهی که هه میسه شاریان بیزار کردبوو، له دوورهوه دههاته بهه گوئی. ئه و ئوتوموبیلانه له چه ندم چرکهیه کهدا نزیک بوونهوه بو یارمهتیدانی ئه وان گه شتنه جیگی روداوه که. من ههه له دوکانه کهی خۆمدا به ندرابووم. ههستم کرد ههه له ئیستاوه دهستگیرکراوم.

باره شه زله که به سهه میزی به ردهه دوکانه کهدا کهوتبوو ههه بۆلهی لیوه دههات، کهسیک نهبوو تیگات دهلی چی؟ باره شهکانی تر که له گه لیدا بوون، هه موو شپرزه ببوون، پهنگیان زههه لگهه پرا بوو، ترس به روویانهوه دیار بوو. داوای چۆل بوون و هیمن بوونهوه و هاتنی ئوتوموبیلهکانی تر به هانایانهوه، کهمیگ به خۆیاندا هاتنهوه و له نزیکی کابرای گهورهیان کو بوونهوه. باره شهیک تهپله و عهینهک و جیهازه کهی که کهوتبوون هه لیگرتهوه. ئوتوموبیلهکان گه شتن و به پیز وهستان. پیر بوون له باره شی تر وهک گورگ به هه موو لایه کهدا بلاو بوونهوه

و هه‌موو جیگایه‌کیان داگیرکرد. ئه‌و خه‌ل‌کانه‌ی که تاکه تاکه به‌ویدا رایانده‌کرد، یا خود ئه‌و دوکاندارانه‌ی که ناچار بوون له ناو دوکانه‌کانیاندا مابوونه‌وه هه‌موویان گرتن، ده‌یانگرتن و راپیچی ناو ئوتوموبیله‌کانیان ده‌کردن. له ناو ئوتوموبیله‌کاندا ئه‌مبولانسیکی سه‌ربازیشیان له‌گه‌لدا بوو. هه‌ر له‌گه‌ل وه‌ستاندا گه‌شتنه‌ سه‌ر کابرای بریندار و خستیانه‌ ناو ئه‌مبولانسه‌که. زوور به‌ زه‌حمه‌ت فه‌رمانده‌که‌یان بو‌ به‌رز بو‌وه. کابرای فه‌رمانده‌ زانی به‌ ده‌نگیه‌وه هاتوون و مه‌ترسی نه‌ماوه، هه‌ر له‌ سه‌ر نه‌قاله‌که‌ که‌وته‌ جنیوودان و هه‌ره‌شه‌ کردن له‌ خه‌لک و له‌ شاره‌که‌.

ئه‌و دوکانانه‌ی که‌ خاوه‌نه‌کانیان به‌ کراوه‌یی ناچار بوون به‌ جیبیه‌یلن و رابکه‌ن، کاتییک باره‌شه‌کان هاتن و وه‌ک ره‌شه‌با بلا‌بوونه‌وه که‌وته‌نه‌ تالانکردن و ویران کردنی هه‌موو دوکانه‌کان، شکاندنی ئه‌و دوکانانه‌ش که‌ داخرا‌بوون. شوشه‌ و چامخانه‌کانیان ده‌شکاند و که‌ل‌وپه‌لی سه‌ر ره‌فه‌کانیان به‌ سه‌ر به‌کدا تیکه‌ل و پیکه‌ل ده‌کرد.

ئه‌فسه‌ره‌ برینداره‌که‌یان برد، له‌ خه‌یال و پلانی ئه‌وه‌دا بووم هه‌ر چوونیک بی‌ت ئه‌و میزه‌ی به‌ر ده‌م دوکان رابکیشمه‌ ژوره‌وه و دوکانه‌که‌ دابخه‌م و برۆم. باره‌شیکی ناشیرین وه‌ک گه‌رده‌ لولیکی ره‌ش هاته‌ به‌ر دوکان و که‌وته‌ پوخاندن و تیكدانی هه‌موو که‌ل‌وپه‌له‌کانی سه‌ر ره‌فه‌کان.

روی تفه‌نگه‌که‌ی تی‌کردم و پشتی ملی گرتم به‌ره‌ولای ئوتوموبیله‌که‌ی که‌ خه‌ل‌کیان تی‌ده‌کرد، راپیچیکردم.

ئه‌مبولانسه‌که‌ هه‌ر زوو به‌ لوره‌ لور روشت. ئه‌و پیکابه‌ی که‌ وه‌ستا بوو پیر بوو له‌ خه‌لکی گیراوی بی‌تاوان، هه‌رکه‌ که‌وته‌ روشتن وه‌ک فیشه‌ک گیقه‌ی هات و ده‌رچوو، هه‌موومان به‌ره‌و دوا‌ی ئوتوموبیله‌که‌ به‌لادا که‌وتین. ئه‌وانه‌ی له‌ سه‌ر په‌ری

ئوتوموبیله که دانیشتبوون، وهخته بوو بکهونه خواره وه. چاوم ههر له سهر دوکانه که بوو که ههروا به کراوهیی به جیم هیشتبوو. له دلّی خۆمدا گونم « دوکان دابخهیت و کراوه بییت وهکو به که ». ئوتوموبیله که زۆر به خیرایی به سهر شهقامه که دا دهروشت. ئهو باره شانهی که خویان بهم لاو لای دواي ئوتوموبیله که دا هه لواسی بوو، جار جار تهقه یان به سهر خه لکه که دا ده کرد. به دهنگی بهرز جنیویان بهو خه لکه که دا ده دا که به سهر شوستهی شهقامه که دا دهروشتن.

له جیگا پیچاوپیچ و لوفه کانیشدا به ههمان خیرای دهروشتن، هه تا کو گهشتینه ئهو مولگایه ی که مه به ستیان بوو چه ندین جار له پشتی پیکابه که دا بهر یه کتری ده که وتین جگه له وهی جار به جار به لولهی تفهنگه کانیان ده یانکیشا به سهر و شانماندا. وهک تیسکه ی تفهنگ شهقامه کانی ده بری. ئوتوموبیله کانی پییش ئیمه له ئاوینه کانیا نه وه ئهو جو ره پیکابانه یان ده ناسییه وه، جگه له دهنگی لوره لوریان. به په له و خیرای خویان بو که ناری شهقامه کان لا ده دا. ئهو ئوتوموبیلانه له بهر شیرزه یی و په له کردن نیوهی ئوتوموبیله کانیا ن ده خسته سهر شوسته کان و خویان به خه لکه که دا ده کیشا. من زۆر جار ئهم سیناریوییا نه م بینیبوو ئهو پیکابانه به بهرده م دوکاندا دهروشتن، پر بوون له خه لکی بیتاوان. ههر کهس له لای خوییه وه به جوړیک سوژ و بهزه یی ده رده بری و جنیو و قسه یان به باره شهکان ده دا. ئیستا من خۆم که سیکم له گیراوه کانی ناو پیکابه که و ئهو خه لکه ش ته ماشای ئیمه ده که ن. پییش ئه وهی بو ئهو شوینه مان بهرن، من ده مزانی بو کویمان ده به ن. ههر هه موومان ده مانزانی به ره و کوئ ده مانبه ن. جگه له و جیگایه کوئی تر هه یه که بمانبه ن؟ خو ئه وه نده دل سوژ نین له به لا و گرفتی ناو شار دورمان بخه نه وه و به ره و مال ه وه بمانبه نه وه.

هەر بو جیگا نائاسایشه کهمان ده بهن. خوا ده زانییت به چ دردیگمان ده بهن. زورمان بیستبوو له به سه رهاتی ناو زیندان. خه و خه فته تی دایکیشم، خومم بیر چوو بووه. من ده زانم ئیسنا هه والی ئه و روداوهی بیستوو و له بهر ده رگا هه ر چاوه پروانی هاتنه وهی من ده کات. هه ر ماوه یه که ده توانییت ئارام بگرییت و چاوه پروان بکات. زانی دیار نه بووم ده رگا که به کراوه یی جیده هیلییت و عاباکه ی ده خاته بن ده ست و به شپرزهی له کولانه که وه به ره و شه قامه که ده که ویته ری. له سه ری کولانه که به ده م روستنی خیراوه عاباکه به سه رییدا ده دات. ئه و عابایه ی که رۆژانه چه نندین جار دایگمان به لاماندا تییده په رییت و نایناسینه وه، ئه و عابایه ی به مندالی ده ستی دایگمان له ده ست بهر ده بوو چه ند هه نگاو ییک دوا ی ئافره تیکی عابا به سه ره ریتر ده که وتین.

من ده زانم ئیسنا به خیرای به ره و بازار ده پروات و عاباکه ی به دوا ی خویدا کیش ده کات. خه لکه که هه موویان به په له به ره و مال هه ده که ری نه وه. ته نها ژنیک، ژنیک له تاو جه رگی بالی گرتوو و به هه له داوان به پیچه وانه ی خه لکه که وه به ره و بازار ده پروات. هه ر ده پروات و چاو ده گرییت به ناو ئه و خه لکانه ی به رامبه ری دین به لکو له ناکاو من ببینییت یا خود که سییک بناسییت هه والی منی لیپرسییت.

چه نده خیرا ده پروات وه که سه رده می گه نجییتی، چاوتان لییه به قاچه کانی ده فرییت. عاباکه ی لیبووه به ته وق و به دوا ییدا هه ر شلیپه ی دییت. ئه مرۆ ریگای بازار زور دوور و دریژ بوو له گه ل ئه وه شدا که خیرا ده پروات، هه ر کوتایی نایه ت. له دووره وه کورپیک ده بینییت شه روا لیکی ره ش و کراسیکی نیلی له به ردا یه، ئه وه تا ئه وه خو یه تی، باش بوو هاته وه. ده ی خیرا که کورم پی هه لگره و زوو بگره لام.

نا دایہ گیان ئهوه من نیم، من لیړهم... لهو جیگیاهم که
چهند ههنگاو یکی تر دهگهینه مولگای نا ئاسایش.
له ناکاو گهشتینه جیگای مه بهست. ئوتوموبیله که ئهوه نده
له ناکاو وهستا هه موومان وهک چیشتی مجهور به سهر یه کنتردا
تیکرژاین. خه مه کانم به ره و زیاد بوون ده چوون، شیرزه یی
به پروومه وه دیار بوو. لایهک خه می دوکانه کهم بوو، چوون
کهل وپه له کانیان به تالان برد، لایهک خه می دایکم بوو. دلخووشی
خوم ده دایه وه که مالی دنیا هیچ نیه ههر دروست ده بیته وه،
به لام دایک ههر یهک دانه یه و نابیته وه. مالی دنیا و سامان
ههر په ییدا ده کریته وه، کهی ئازاد کرام هه مووی دروست
ده که مه وه، ههر ئازادیش ده کریم... چیم کردووه؟ خو که سم
نه کوشتووه. ئه وه شم ده زانی هه زاران کهس پیاویشیان نه
کوشنبوو، بی سه روشوین کران. زور کهسی تر پیاو کوژ بوون، ئازاد
و سه بهست بوون.

خه می گه وره ی من دایکم بوو، ده مزانی ههر چوونیک بیته خووی
ده گه یه نیته دوکان، ئه وسا دوکانه که به بی خاوهن ده بینیت و
کهل وپه له کانیش تیکدراو و به تالان براو، خووی ده کوژیت، هینده
له خووی ده دات لهو شه قامه چوله دا دنیا دینیته سهر خووی.
دایکم راستی ده گوت « ئیمه و زوربه ی خه لکی تریش، خاوهنی
زور شت بووین له مال و سامان و خانو به ره، به لام ورده ورده له
هه موو شتیکمان که مبووه و به تالان براین هه تا دوا جار هیچمان
نامینیت و به روتی لهم شاره ده رمان ده کهن».
دوکانیکمان هه بوو، ئه ویش چوو. دایکم له به ردهم دوکاندا
واقی ورده مینیت و توشی شوکده بیته، ناپه رژیته سهر
کهل وپه له کان کوپان بکاته وه، هه روا جییا نده هیلیت.
وهک شیت ههر ئه مبه ر و ئه و به ر ده کات. نازانیت هه والی من
له کی بیرسیت؟ کهس به شه قامه که وه نیه. هینده ی تر له خووی

دهدات و قزى خوى دهرنپتتهوه، عاباكهى فرپيدهدا و له خولتهكهدا وهك مندال خوى دهگهوزينيت. دهست دهكات به گريان و هاوار، دهيكاته به شين و رورؤ «ئاي رؤ كورپهكه، كورپهكهميان كوشتووه. ههتيوهكهى من بىتاوان بوو، بوچى كوشتتان؟ بو كويتان برد؟ ئاي رولته گيان، به قوربانى بالاكته بىم، به قوربانى ئهو خوينهتبم كه به سهر دوكان و مييز و كهلوپهلهكاندا رزاوه. له كوئى به قوربانتبم. بو كام نهخوشخانهتان برد؟ با خوينهكهى ماچ بكه، با بوئى پيوه بكه، خوئى كورپى خوم دهناسمهوه، دهيدوزمهوه بو كام خهستهخانهتان بردووه».

من داىكم دهناسم، دهرانم ههموو خهستهخانهكانى ناوشار به دوامدا دهگهريت و نامدوزيتهوه، دنيا درهنگ داديت ههر نامدوزيتهوه. دهگهريتتهوه بو مالهوه... بو مالىكى چول و هول. باوهر ناكهه نهخوشخانهكانم بو بگهريت. كهس وهك داىك نيه. داىك هينده ههستى بهرز و ميهرهبانه، دلويپك ئارهقهى مندالهكهى لهناو روبريكددا دهناسيتتهوه. ئيستا بوئى خوينهكه دهكات كه به سهر كهلوپهلهكان و مييزهكهدا رزاوه، ههر زوو ههستى پيدهكات... «ئمه خوئى كورپى من نيه، كورپهكهى من خوئى گهش و جوانه، بوئى خوشه وهك گولاوه، ئمه بوئى خوئى سهگى توپيوى و ليديت، خوا دهنانيت چ كه ره بهرهلايهك لييرهدا گهوزاوه».

به پهله له ناو پيكابهكه داىانبهزاندين و لوليان كردين «چهند گورج و به جهربهزهن لييره» ههر ئهوانه بوون ماوهيهك لهمه و پيشتى كاتى كارهساتهكه «كونه مشكيان لييوو بهقهيسهري».

هه‌موومانیاں خسته ژوریکه‌وه . کابرایه‌کی زله‌یتر هه‌ر زوو
هه‌ره‌شه‌ی خویکرد « تاکو بانگیان ده‌که‌ین، با له‌و ژوره‌دا بن، با
بزانی لیره‌ش ئه‌وه‌نده قاره‌مانن ».

ژوریکه‌ی ته‌سک و بچوک، هه‌موومانیاں ئاخنیوووه ناوی، ئه‌و
کوره‌ی له‌ من گه‌وره‌تر بوو. که‌رولال بوو. پیشتروا هه‌ستمده‌کرد
که‌ ترسا بییت و توانای قسه‌ کردن و وه‌لامدانه‌وه‌ی نه‌بییت، له
ژوره‌که‌دا هه‌ر به‌ بیده‌نگی دانیشتبوو. ئه‌و پیاوه‌ پیره‌ش که‌ له
گه‌لماندا بوو هه‌میشه‌ ده‌گریا. من هه‌ندیک جار به‌زه‌یی و
هه‌ندیک جار رقم لییده‌بووه. ده‌مگوت له‌ هه‌موومان گه‌وره‌تره،
ده‌بییت پیاویکی دنیا دیده‌ بییت. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی دلخوشی ئیمه
بداته‌وه، لوشکه‌ لوشک ده‌گری. من زور دل‌م ته‌نگ بوو، وامده‌زانی
له‌ هه‌موویان بیتاوانتر و مه‌غرورترم. به‌لام نه‌ده‌گریام. هاوارم
کرد: کابرا بو چی ده‌گریت؟ چاوه‌روانبه‌ بزانی چیمان به‌ سه‌ر
دییت؟ ئه‌م گریانه‌ کو‌تایی پییه‌ینه!

— کوری خوم من بو خوم ناگریم... . چاوه‌روانی چی بکه‌م؟ ئه‌وه‌ی
به‌ سه‌ر من هات کو‌تایی بوو. ئیتر شتیک نه‌ماوه‌ که‌ من
چاوه‌روانییم، تا کو بزانی چیمان به‌ سه‌ر دییت. من نه‌بو خوم
ده‌گریم نه‌ له‌ ترساندا ده‌گریم... . بو به‌ده‌ختی خوم ده‌گریم بو
ئه‌و منداله‌ بی تاوانه‌ ده‌گریم، بو کوره‌که‌م ده‌گریم. ده‌ستی له
ناو ده‌ستم بوو بو گه‌راجی پاسه‌کان به‌ره‌و مال‌ه‌وه‌ ده‌رؤشتین. له
دوای یه‌که‌م ده‌ستریره‌وه، له‌ ده‌ستیکی ته‌قه‌کانی دواتر ده‌ستی
هه‌ر له‌ ناو ده‌ستدا بوو. به‌ لادا که‌وت. ویستم هه‌لییگرمه‌وه
هه‌موو سه‌ر سه‌نگی خوین بوو، نه‌مده‌زانی چیبکه‌م، هاوار بو کوئ
و بو کئ به‌رم، هه‌ر هاتوو چوم بوو. ئه‌و به‌سته‌ زمانه‌ هه‌ر زوو
گیانی له‌ ده‌ست دا بوو. که‌سیک نه‌بوو به‌هانامه‌وه‌ بییت و
یارمه‌تیم بدات. خوم هیچم پیینه‌ده‌کرا، له‌ ناو ته‌قه‌ و شه‌قه‌ی
گولله‌کاندا شیرزه‌ و بیهوش و ده‌هاتم و ده‌چووم. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م

پیده‌کرا به سهر لاشه‌که‌ییدا شوپ بېمه‌وه و خه‌لک به‌سه‌ریدا نه‌پون.

ویستم هه‌لیبگرم و له سهر شه‌قامه‌که دووری بخه‌مه‌وه، کاتیک به خوم زانی له گهل ئیوه له‌ناو ئوتوموبیله‌که‌دام. بو بی به‌ختی خوم و بو ئه‌و منداله بی تاوانه ده‌گریم، پوله گیان. ئای دایه گیان، ئه‌گهر ده‌زانیت کوره‌که‌ت له ناو گیراوه‌کاندا له هه‌موویان باشتره ... سه‌د خوژگه بو بیکه‌سیه‌که‌م ده‌به‌یت. دایه گیان ههر که زانیت خوینه پزاوه‌که خوینی من نیه، گوئی به دوکان و که‌ل‌وپه‌له‌کان مه‌ده، جییان بهیله و برۆ ماله‌وه. ئاسوده به، ئاسوده! منیش هیچم نیه و له ناو گیراوه‌کاندا له هه‌موویان باشترم. دایه گیان ئیستا من زور گه‌وره‌م، حسابی گه‌وره‌یه‌کیان بو کردوم که کاریکی گه‌وره‌ی کردبیت. ژوریکی زور ته‌نگ و ناخوش بو. قه‌پات و کونبر بو. سهر باری ئه‌وه‌ی دل‌م ته‌نگ بو، شه‌رمه‌زاری لای پیاوه جگه‌رسوتاوه‌که بووم.

له زینداندا کاتمان بیر چوو بووه. نه‌مانده‌زانی چهند کاتزمیره لیره‌ین. ده‌رگای ژوره‌که‌یان کرده‌وه. جیره‌ی ده‌رگا که خوی له خویدا خورپه‌یه‌ک بو به دل‌دا ده‌هات. پاسه‌وانیک هاته ژوره‌وه، ئه‌و کوره‌ی له گوشه‌ی ژوره‌که‌دا، دانیشتبوو ههر له سه‌ره‌تاوه‌که هینایانین و فریانداینه ئه‌و ژوره‌وه، ئه‌و کوره‌له‌و سوچه‌دا گیرسایه‌وه و له‌و کاته‌وه جوله‌ی له خوی بریبوو. له سه‌ره‌تاوه‌که‌م قسه‌یده‌کرد، له‌پاره‌وه‌که‌شدا توانای رۆشتنی نه‌بوو. زیاتر له هه‌موومان ئه‌ویان به دوا‌ی خویاندا راده‌کیشا. له سوچی ژوره‌که‌دا، دانیشتبوو سهری بو ناو کۆشی داخست بو. کابرای پاسه‌وان چاوی به هه‌مووماندا گیرا و هاواری کرد: ئه‌ری کوره‌ تو، ناوت چی‌یه؟ بو سهر هه‌لنا‌بریت؟ بیت وایه ناتبینم ئه‌و

سوچه‌ت گرتووہ... زور به که‌ساسی سه‌ری هه‌لبرې چاوه‌کانی
برپه ناو چاوی پاسه‌وانه‌که و قسه‌ی نه‌کرد.

— بۆ قسه‌ ناکه‌یت؟ ئه‌گه‌ر ناتوانیت هه‌ستیت، با بییم و به
شەق له‌و سوچه‌دا ده‌رتبه‌ینم.

— من ناتوانم هه‌لبسم، ئیتر تۆش خۆت و ویزدان‌ت.

پاسه‌وانه‌ مل ئه‌ستوره‌که ئه‌وه‌نده‌ی تر پق ئه‌ستور بوو. به
ده‌سته‌ زله‌کانی سه‌ر شانی گرت و وه‌ک منداڵ به‌رزیکرده‌وه.

هه‌ر ئیستا به‌ شەق ده‌دبهم، له‌ ناو بازاردا خه‌ریکی ئازاوه
نانه‌وه و پیاو کوشتنن، لی‌ره‌ش خۆتان کردوو به‌ مه‌ری مردو.

به‌ ڤاکیشان به‌ ناو ژوره‌ ته‌سکه‌که‌دا بردی. قاچی ڤاستی شل
بوو که‌وته‌ خواره‌وه له‌ ناو ژوره‌که‌دا ئه‌و قاچه‌ی به‌ جیما. تا ئه‌و
کاته‌ که‌س له‌ ئیمه‌ نه‌یده‌زانی قاچی دروستکراوی هه‌یه‌ و قاچی
خۆی نیه‌.

ده‌زانم دایکم هه‌تا‌کو ئیستا هه‌ر نه‌گه‌ڤاوه‌ته‌وه بۆ ماله‌وه و
به‌ دوا‌ی مندا هه‌ر ویله‌. هه‌ر ده‌گه‌ڤیت و ده‌گری و ده‌لاوینیته‌وه،
به‌ دم هه‌نسکی گریان‌ه‌وه له‌و که‌سانه‌ش هه‌والم ده‌پرسیت، که
من نانس‌ن...

دایه‌ گیان خۆت ماندو مه‌که، له‌وه زیاتر به‌ دوامدا مه‌گه‌ڤی.
بچۆ ماله‌وه. هه‌رگیز نامدۆزیته‌وه ئه‌گه‌ر هه‌موو شاریش به‌ دوامدا
بگه‌ڤییت. من له‌ جیگایه‌کم که‌ ناتوانیت بییته‌ ئیره‌. له‌ به‌ر
ئه‌وه‌ برۆ ماله‌وه پشو بده‌. ئه‌مه‌نده‌ش به‌ گریان و خۆ کۆشتن به
ناو شاردا بگه‌ڤییت، شیته‌ شیته‌ منال و گه‌وره‌ دوات ده‌که‌ون،
شیته‌ ده‌که‌ن.

دایه‌ گیان هه‌فته‌یه‌کیش بگه‌ڤییت نامدۆزیته‌وه. خه‌می منت
نه‌بییت، من زور باشم. ئه‌و باشه‌ نا که‌قه‌ناعه‌تم به‌ زیندانی
دورژمن هه‌بییت. گه‌ر ده‌زانیت له‌ گه‌ل کام که‌سانه‌دا به‌ندم، زور
ڤازی ده‌بییت به‌ به‌ختم.

خۆی هەر ده‌پرواته‌وه، چی ده‌کات؟ که شه‌و داهات ناچار ده‌بی‌ت به‌ره‌و مال‌ه‌وه بر‌پرواته‌وه. هەر له‌ سه‌ری کۆلانه‌که له‌ گه‌وره‌ و بچوک‌ه‌ه‌والی من ده‌پرسی‌ت، ئایا من گه‌راومه‌ته‌وه بۆ مال‌ه‌وه؟ به‌لام‌ که‌سیک‌ نیه‌ له‌ کۆلانه‌که‌دا منی بینیی‌ت.

پوره‌ خونچه‌ی دراوسیمان هه‌شتا هەر له‌ به‌ر ده‌رگایه‌. دل‌ی زۆر به‌ ئیمه‌ ده‌سوتی‌ت. هەر له‌ دوره‌وه به‌ره‌و روی دایکم ده‌چی‌ت «ها ئایشی خان هه‌والی کوره‌که‌؟» ئیتر دایکم هه‌ستده‌کات که من نه‌گه‌راومه‌ته‌وه. له‌ ناو به‌رد و دار و خۆلی کۆلانه‌که‌دا، دا ده‌نی‌شی‌ت و به‌ هەر دوو چه‌پۆک به‌ سه‌ری خۆیدا ده‌دات، خۆی ده‌کوژی‌ت. ژنانی گه‌ره‌ک له‌ ده‌وری کۆده‌بنه‌وه، ده‌ستی ده‌گرن و نایه‌لن ئه‌وه‌نده به‌ سه‌ری خۆیدا بکی‌شی‌ت، قسه‌ی بۆ ده‌که‌ن و دل‌خۆشی ده‌ده‌نه‌وه، که ئارام بگری‌ت و جاری هه‌یچ نه‌بووه بۆ له‌ ئیستاوه خۆت ده‌کوژی‌ت. به‌لام‌ سودی نیه‌. من دایکی خۆم ده‌ناسم. پوره‌ خونچه‌ ده‌بیاته‌ مالی خۆیان، به‌لام‌ ئه‌و ناچی‌ت، له‌ هه‌یچ مالیک‌ ئارام ناگری‌ت، به‌ بی‌ من چاوی به‌راییی نایه‌ت بۆ هه‌یچ شوینی‌ک بچی‌ت.

نا دایکه‌که‌م نایه‌م... بۆ مالی که‌س نایه‌م ده‌چمه‌وه کاول بووه‌که‌ی خۆم، بچم تی‌ر بۆ بال‌ای بگری‌م. خۆم ده‌زانم ئیستا کوشتیوانه‌، کوری من منداڵ بوو، منداڵ.

دایه‌ گیان، من منالم‌ تو‌ راست ده‌که‌ی‌ت، له‌ هه‌موو گیراوه‌کانی‌تر منداڵ‌ترم. به‌لام‌ دایه‌ گیان باوه‌رت هه‌بی‌ت له‌ هه‌موویان باشت‌رم. ئه‌وانی‌تر سه‌رباری ده‌ستگیر کردنیان هەر یه‌که‌ کۆمه‌لی‌ک گرفتی‌تری هه‌یه‌. ئه‌وه‌نده مه‌گری و له‌ خۆت مه‌ده‌، ئارام بگره‌ و دل‌ت له‌ لای من نه‌بی‌ت.

قاچه‌ دروستکراوه‌که به‌ ته‌نها له‌ ژوره‌که‌دا که‌وتبوو. دوا‌ی پراکی‌شانی له‌ لایه‌ن پاسه‌وانه‌که‌وه، کوره‌ که‌ر و لاله‌که‌ قاچه‌ جیماوه‌که‌ی هه‌لگرته‌وه و له‌و جیگای که‌ دانیشتی‌بوو قاچه‌که‌ی

دانا. ئیمه هه‌موو بیده‌نگ بووین، کهس قسه‌ی له‌گه‌ل که‌سیتر نه‌ده‌کرد، هه‌رواش باشتر بوو. هه‌تا قسه‌مان له‌گه‌ل یه‌کترا بکردایه، زیاتر خه‌فته و زوخاو ئاشکرا ده‌بوو.

یه‌که‌م شه‌و هه‌ر له‌خه‌یالی دایک‌دا بووم، شاره‌زای دایکی خۆم بووم. باشم ده‌ناسی. دایکه‌کان هه‌موویان دل‌سوژن، وه‌ک هه‌موویان له‌یه‌ک دایکی گه‌وره دروستبوویتن.

دوای ئازاد بوونیشم له‌زیندان، هه‌میشه ئه‌و رۆژه‌م بو ده‌گی‌رایه‌وه، که‌چۆن دایکم هاتبووه به‌ر چاوم. له‌راستیدا هه‌ر وابوو که‌من بو‌ی چوو بووم، خۆیشی هه‌روا بو‌ی باسکردم که‌من له‌به‌ر چاوم بوو. هه‌ر یه‌که‌م رۆژ له‌به‌ندیخانه ئازاد کرام، زۆربه‌ی رۆژه‌کانی زیندانم بو‌گی‌رایه‌وه. من وا هه‌ستم ده‌کرد دایکم له‌دل‌مایه و ئاگاداری هه‌موو کات و روداو پێش‌هاته‌کانی ژبانی منه. دل‌ی دایک هه‌روایه ئه‌و رۆژانه‌ی که‌زیاتر بێزار ده‌بووم له‌زیندانا، داوای لێبوردنم له‌دایکم ده‌کرد ئه‌گه‌ر جارێک دل‌یم ئازار دابێت.

مامۆستا گیان ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌یانیه به‌قسه‌ی دایکم بکردایه نه‌چوو‌مایه بو‌ دوکان توشی ئه‌م گرتنه نه‌ده‌بووم، ئه‌م هه‌موو چه‌رمه‌سه‌ری و ئازار و ناخۆشیانه‌م به‌سه‌ر نه‌ده‌هات. دایکیشم توشی ئه‌و خه‌فته گه‌وره‌یه نه‌ده‌بوو. زۆری پێگوتم: کورم مه‌رۆ بو‌ دوکان، ئه‌مشه‌و خه‌وم بینیه‌وه. چی ده‌بێت ئه‌گه‌ر رۆژێک دوکان نه‌که‌یته‌وه، خۆ له‌برسان نامرین.

دایه گیان چۆن ده‌کریت بو‌ دوکان نه‌چم؟ ده‌زانم ئه‌گه‌ر ئه‌مرۆ نه‌چم له‌برساندا نامرین. به‌لام تو هه‌میشه خه‌و ده‌بینیت، شه‌و نیه‌خه‌ویکی تازه نه‌بینیت. ناکریت هه‌موو خه‌ویک بو‌به‌یانی من دوکان نه‌که‌مه‌وه.

_ ئه‌گه‌ر به‌قسه‌ی دایکت بکردایه ئیستا لێره زیندانی نه‌ده‌بوویت و منیشت نه‌ده‌ناسی و لێره ته‌نیا ده‌بووم.

— مامۆستا هەر ده‌بوایه بچومایه. ئەگەر ئەو پۆژە له‌وئ
نه‌بوومایه ئەو کاره‌ساته هەر رویده‌دا. ئەو سا چاره‌نوسی من
خرایتر ده‌بوو هه‌زار به‌زمیان بۆ دروست ده‌کردم.
— ئیستاش چاره‌یه‌کمان نیه، ده‌بیٔ خۆراگر بین. ئەوه‌ی که بوو
تازه رویداو براه‌وه. خوا گه‌وره‌یه هەر پزگارمان ده‌بیٔ.
— منیش ده‌زانم... پزگارمان ده‌بیٔ. له‌و باوه‌رپه دام به‌م
نزیکانه ئازادم بکه‌ن. چیان لیم ده‌ویٔ؟ ماوه‌یه‌کی زۆره لیرهم و
هیچیان بۆ ئاشکرا نه‌بووه، خۆیشم بی‌تاوان گیراوم.
دوئ شه‌و که بانگیان کردم به قسه‌کانی ئەفسه‌ره‌که‌دا دیار
بوو که به‌م زووانه پزگارم ده‌بیٔ. هەر چه‌نده له سه‌ره‌تا
هه‌ندی‌ک قسه‌ی بیسه‌ر و به‌ری کرد. یه‌که‌م جار که بینیمی
سه‌یری پیه‌هات، ئەو هه‌میشه له لای دوکانه‌که‌ی منه‌وه
پاده‌وه‌ستا. ئەفسه‌ری زیندانه‌که‌ی ئاسایش پییگوت: ئەمه
یه‌کی‌که له‌وانه‌ی که پۆژی روداوه‌که گومانمان لیکردوو و له‌و
جیگایه‌دا گرتومانه، ئایا که‌سی‌کی له‌م شیوه‌یه‌ت بینیه‌؟
ئەفسه‌ره برینداره‌که به ته‌واوه‌تی چاکبووه، وا دیار بوو
بریندار بونه‌که‌ی جیگای کاریگه‌ری نه‌گرتبوو که بیکۆژیٔ. به
پیکه‌نینه‌وه گوتی: «ناشیٔ به پلانی تو ئەم کاره کرا بیٔ، تو
پێگا و شوینت بۆ ئاماده کرد بیٔن». من به قسه‌کانی زۆر تیٔک
چووم. بیرم له بیوه‌فایی و ترسنۆکیان ده‌کرده‌وه. بیرم له‌و کاته
ده‌کرده‌وه که له‌ناو دوکانه‌که‌دا که‌وتبوو، تف و لیک به‌ده‌میدا
ده‌هاته خواره‌وه. نه‌متوانی هیچ بلیم، خۆم له بیر چوو بۆوه،
هه‌رگیز چاوه‌روانی ئەو قسانه‌م له‌و نه‌ده‌کرد. له‌و باوه‌رپه‌دا بووم
هەر که بینیمی فه‌رمان ده‌دات زوو ئازاد بکریم. ئەو کاته‌ش که
پییان گوتم «ئەفسه‌ره‌که‌ ماوه و سه‌ردانی ئیره ده‌کات، ئەو
که‌سانه به باشی ده‌ناسیته‌وه که ته‌فه‌کانیان لیکردوو». زۆر
دل‌م به‌وه خۆش بوو که دیته ئیره. به‌لام پۆژی روداوه‌که ئاواته

خواز بووم که نه مینیت و ئه وشه قام و گوزهره رزگاریان بییت. من له ناو خه یال و بیره وه ریه ئالۆزه کاندایا به په شیویه وه چاوه روان بووم، ئه ویش چاوه پروانی قسه یه کی تری له من ده کرد. — بۆچی؟ قسه ناکهیت. ئه گهر شتیک ده زانیت پیمان بلّی!

ئه مجاره هیمنتر بوو، تورهیی و ده مارگیری و جدیهت له قسه کاندایا دیار نه بوو. ئه فسه ره کهی تر که به رپرسی ئاسایش بوو، داریکی ئه ستوری لوسی به دهسته وه بوو، ده یکیشتا به دهسته کهی تریدا و به پیکه نین و گالته جاری و فیزه وه سه پیری منی ده کرد، که خۆی به که سیکی سه رکه وت و براوه ده زانی.

من نه مده زانی چی بلّیم و قسه ی چی بکه م؟ ئه و باش ده زانی که من ئاگاداری ئه و روداو و به رنامه یه نیم.

تۆ بۆ خۆت زۆر له میژه دییته ئه و شه قامه و له لای من پاده وه ستیت به بی ئه وه ی هیچ روبات « قسه کانم زۆر به پچرپچری ده کرد ». من چاوه رپی ئه و فسانه نه بووم که کردی. ئه ویش دلنیا بوو که من دوورم له به شداری کردنی ئه و روداو. نه که سیش چاوه پروان بوو نه ئه وانیش خۆیان که کاره ساتیکی به و جوړه له ناو جه رگه ی بازاردا و له ناو کۆمه لیک باره شدا روبات. ئه و ههستی به په شوکاوی من کرد، هیمن تر بوو.

ده زانم تۆ ئاگاداری ئه و کاره نیت، ئه وان ههش ته قه یان کرد خۆم ده یان ناسمه وه، زۆر نزیک بوون. ئیستا ده چیته وه ژوره کهی خۆت، به یانی یان دوو به یانی لیږه ئازادت ده کهین، به لام هه ر کاتییک گومانته له هه ر که سیکی هه بوو، ده بییت ئاگادارمان بکه یته وه، ئیمهش یارمه تیت ده دهین.

چه ند دلّم به وه خۆش بوو که به یانی یان دوو به یانی ئازاد ده کریم، دوو ئه وه نده زیاتر قیزم له و قسانه ی تری ده کرده وه. ئه مانه چییان له من ده ویت، جگه له خۆتان کی له م شارهدا به گومان و ئازاوه گیږه. ده ی بۆ خۆیان با هه ر بلّین.

ئەو شەو ۋەم بەياد دېتەو، كاتىك سەر كەوت گەپرايەو ۋە ژورەكە، من بە ئاگاھاتمەو ۋە چاوهكانم ھەلپىرى. ئەو ۋە يەكەم جار بوو ئەو بەرن بو لىكۆلېنەو ۋە پىرسىيار كردن، چاوهپىرى ھاتنەو ۋە يەكەم، تاكو گەپرايەو ۋە خەوملىكەوتتېوو. _ مامۆستا گيان ھەلمەسە، بخەو. ئەمشەو ۋە لەھەموو شەو يىك ئاسودەتر بخەو، لەو باو ۋە رەدام ھەر يەك دوو رۆژى تر لېرە دەبم ۋە پىزگارم دەبېت.

_ ھىوادارم وا بېت. دەمزانى ھەر بو ئەو ۋە ناردويانە بە دواتا . بانگكردنى جارى پېشوتىر كە پېيان وتبىون ماو ۋە يەكەم تر ئەفسەرە برىندارە كە چاك دەبېتەو ۋە بو ئېرە دېت . بو تەماشاكردنى ئەوانە ۋە كە بە گومانى ئەو تاوانە گىراون، ئەو كەسانە دەناسىتەو ۋە كەتەقەكانىيان لىكردون. كە تو پۆشتىت ۋەك جارهكانى پېشو دلم لە لات نەبوو، ھەستەم بە خۆشى دەكرد، ۋەك كەسېك پېم بلىت كە بەم زووانە لېرە پىزگار ت دەبېت ۋە بى خەم ئەمشەو بنوو، لە خەيالى دەرچونى تو بووم لە زىندان وردە ۋە خەوم لىكەو ۋەت، ئەگەر وانەبوايە ھەرگىز نەمدەتوانى بخەوم ھەتاكو تو دەگەپرايتەو. ئەگەر لېرە ئازاد كرايت، لە پېشدا بو دوكان دەچىت يان بو لاي داىكت؟

مامۆستا من داىكم زور خۇش دەوېت، دەزانم ئىستا لە چ حالىكدايە، ئەگەر مابىتېش ھەر باشە. ئەگەر لېرە دەرچووم دوو ۋەم سەردانم بو مالى ئىو دەبېت. يەكەم سەردانىشم بو مالى خۇمان بو لاي داىكم. ھەموو پۆژەكە لە لايەو ۋە دادەنىشم، باسى زىندانى بو دەكەم، ئەگەر ماندوبووم سەر دەكەمە سەر پانى ۋە سەر خەويك دەشكىنم، دەست بە سەر ما دىنېت ۋە پەنجەكانى بە ناو قىزدا دەگىرېت منىش وردە ۋە بەرەو خەويكى شىرىن ۋە

ئاسوده غلور ده بمه وه. لهو پروایه دام ئه و پوژه ی من ده پومه وه
ئهو له ناو کولانه که دا راوه ستاوه و چاوه پروانم ده کات. سهیری
ئهمسهر و ئهوسه ری کولانه که ده کات. دلنیا م ئه وه پیشه ی هه موو
پوژیکه ی ئه وه. جار جار هه ش ده چیت بو ناو بازار بو سهیری دوکان
و هه والی من له دراوسیکان ده پرسیت. هه ر وه ک یه که م پوژ به
نائومیدی ده گه رپه ته وه بو مال ه وه. له ریگا هیوا و ئومیدیکی
بچوک به خۆیده دات. به لکو که سیک ببینیت که من بم. یه که
یه که سهیری ده موچاوه کان ده کات به لام من نابینیت هه تاکو
ده گاته ناو کولانه که هیوا و ئومیده کانی به ره و که مبوونه وه
ده چن. له سه ری کولانه که کهس به ره و پیری راناکات که مژده ی
هاتنه وه ی کوره که ی بداتیت، ئیتر بی هیوا له لای ژنانه ی گه ره ک
داده نیشیت و ده ی کات به شیوه ن. نازانم دایک بو هینده
میهره بان و به سوژو پیروژن؟

_ من که ده لیم ئیره قوتابخانه یه، به راستی وایه. ئه گه ر
چه ند روژیکه تر لی ره بیت، ده زانیت بوچی دایک ئه وه نده پیروژه.
وه ستا به خه تی خو ی له سه ر دیواره که ی ئه و به ره له سه ر
پیروژی دایک نوسیویه تی. ئه گه ر به یانی بیخوینیته وه له
پیروژی دایک تیده گه یه ت.

_ ئه گه ر لی ره ش نه یخوینمه وه، که ئازاد کراین هه ر شوین و
کاتیک ده بیت که تو بوم باسکه یه ت. من هه موو په ند وقسه کانی
وه ستام له تو وه بیستووه، خو من ئه وم به زیندوی نه بینیه.
من هه ر چیه کی وه ستا بزانه له تو شی ده گه یه نم، ئه وه ی که
ئیسنا نوسراوه و خو ت ده توانی بیانخوینیته وه، ئیتر بو
هه ل بگیری ت بو کاتیکه تر. با هه ر له قوتابخانه که دا فی ره ببین،
ئه گه ر پی رابگه یه ن، به تاییه تی ئه و باسانه ی که پوژانه دینه
ناو گف تو گو کانه وه .. ئیمه دوو هاو ری یه لی ره و له ده ره وه ی
زیندانیش. چه ند لی ره پی رابگه یه ن خه ریک ده بین، هه ر چیه کیش

چاوهکانی ئافیسنا لمیان تیچوو

مایهوه بو دهرهوهی زیندان. شهو درهنگه و ههر دوو کمان
ماندوین، مهلاش خهوتوو. به نیازی رۆژیکی نوئ و پر شادی.
_شهو شاد.
_شهو شاد.

خهوهكان بوون بهشيك لهژيانى، پياوهپيرهكەش بوو بههاورپى شهوانى. ژيانى واقعى وخهوهكانى بهجوريك ئاويتهبوون، هەندىكجار نهيدەزانى خهودهبينيت ياخود بهئاگايه، بهلام هەرنهيدەزانى ئەو پياوه كييه شهوان ديتهخهوى و قسهى بو دەكات. لهسەرەتادا من زور گرنگيم بهگيرانهوى خهوهكانى نهدهدات، دواتر ههستم بهو ئيراده يهكبينهيهى ناخىکرد كهسەرو دەسلاتي خوئى وهك حالهتى خهوبينين دهپرژيته ناو ههموو گيانيهوهو ههموو ههستهكانى داگيردهكات، بهتاييهتى لهدواى ئەو روژهى كه كومهليك خهلكى زور لهلاى دوكانهكهى خوئى لهدهورى كوچبوونهوهو ئەويش وهك رابهريك قسهى بو دهکردن. ئيتير منيش نهمدەتوانى بهپەرۆشهوه گويى بو رانهگرم، بهلام نهمدەزانى وهك هاورپيهك خهوهكانى بو من دهگيرپيتهوه ياخود چاره‌نوسى خهوهكان دهبيت بهو شيوهيه بيته دهره و تيكه‌ل بهژيانى واقيع بيت. حالهتتيكيتير سهرسامى كردبووم، جگه‌لهوهى بهپوخساريدا ديرابوو خهويكيتيرى تازهم بو بهيان دهكات، لهكاتى گيرانه‌وهيدا هيديهيدي منيش دهچوومه ناو دونياى خهوهكهوه. پاش ته‌وابوون وامدهزانى لهروژگارى زينداندا لهگه‌ل وهستاي هاورميدابووم، ره‌نگو بوئى وشه‌كانى سهركه‌وت كه‌له‌زارى پياوه‌پيره‌كهى بيستبوون، هه‌مان ئەو شيوه‌و ره‌نگو بوئانه‌بوو كه له‌زوره‌كهى زينداندا وهستا به‌رېتمىكى هيمن و نه‌رم قسهى بو ده‌كردم. جارېك گوتم: سهركه‌وت هه‌موو قسه‌كانت له‌هى وهستا ده‌چن! ئەو زوو

حالیبوو، گوتی: رهنگه وابت، بهلام هه موو ئه و قسانه م له پیاوه پیره که بیستوو، ئه گهر وه ستابیت، دیته خه وی تووه، خو ئیمه یه کتریمان نه ناسیوه. گوتم: مه به ستم ئه وه نه بوو، منیش ده لیم وه ستا نییه، چونکه ئه وه هینه به ته مه نه بوو وهک توو باسی پیری ئه وه پیاوه ده که ییت. ئه گهر وه ستاشبیت، خه و په یوه ندی به ناسین و نه ناسینه وه نیه.

ئه مرۆش ده یه ویت دیداری خووی پیاوه پیره که ی هاو پیری شه وانیم بو بگپیته وه. هه موو وشه کان به پوخساریه وه دیارن، وه خته له ناو چاوه کانیه وه برژینه دهره وه ئه گهر که میکیتر له زاریه وه نه پرتین. له سه ره تادا به شیوه یهک ده ستیپیده کرد که وتاریکی سیاسی یا خود کومه لاتیم به نهینی بو بخوینیته وه، هییدی هییدی بو ناو خه وه که ی خووی و قسهکانی پیاوه پیره که په لکیشی ده کردم. ئیتر من بیده نگه بووم تا کو ئه و خه وه که ییم بو بگپیته وه، چیتز له دهر ونیدا په نگه خواته وه و له چاوه کانیدا وشه کان نه برژینه دهره وه.

ویژدان په یامیکی خودایی بوو. پوژگاریکی زور کون بهر له ئیستا، زور پیش هه لکردنی باره شهکانی بیابانه دورهکان، خوا له ریگه ی ئاگره گه وره که وه به ئیمه ی ناساند. ویژدانمان به هووی ئاگره گه وره که وه ناسی. گرنگی ویژدان له لای ئیمه له وه دا بوو که خوداشمان له ریگه ی ویژدانه وه هه ست پیکرد.

کاتیکی ویژدان گه یشته لای ئیمه و رهنگ و ریشه ی له ناو کومه ل و یاساکان و هه لسوکه وتی پوژدانه دا داکوتا و بلاو بووه. هه ستمان به وه کرد که کومه ل پیویستی به بونی خودا هه یه. پیویستی بونی خودا په پیره و کردنی زیاتری مه سه له ویژدانی و کومه لایه تی و مروقایه تیهکان بوو. خوا سه رقالی ئه و کومه لانه بوو که «شته» بیکه لکه کانیا ن ده په رست. ئه و بهردانه بیان

دەپەرست كە پېشتەر ھەر خۇيان مېز و گويان پېدا دەکردن و سەرى دەعباكانيان پېدەسپى. پەرسىتنى ئەو نمونە بېكەلكانە رەنگدانەوھى بېمېشكى و نەفامى خەلكى ئەو سەردەمە بوو. ئېمە ھەستمان بە بوونى و پېويستى خودا دەکرد. ئەم فەرى پېويست بوونە سەرچاوهى لە وېژدان و ئەركى لېكدانەوھى مروفت بۆ دەور و پشت وەرگرتبوو. وېژدان پەيامى خودا بوو، گرنگترین پەيامەكانى خودا بوو. ھەموو دياربېھەكانى خودا بەجۆرېك ئاويتهى يەكتريبوون، لەپېرۆزىدا يەكترييان خولقاندبوو. خوا كەسېكى خوشدەوييت كە وېژدان لە رۆح و دەرون و ھوشيدا رەنگىدا بېتەوھ. گرنكى وېژدان لە فەكر و ئەركى مروقتا، قالدبونى مروقتەكەيە لە تېگەشتن لە داوا رۆحىي و نەپنېھەكانى خودا. خودا وېژدانى بە يەكېك لە دياربېھە پېرۆزەكانى خوى بۆ مروفت نزيك بە سيفاتى خوى دروستكردووھ. سيفاتەكانى وېژدان نزيك بە سيفاتەكانى خودا خوين. ئەو خوايەى كە سەرچاوهى ھەموو شتەكانە، كە رەنگ و دەنگ و بۆنى نيە، نابېنرېت و لە ھەموو لايەكدايە.

وېژدان دياربېھەكى پېرۆز بوو بۆ ئېمە، دەنگ و رەنگى نەبوو، نەدەبېنرا، لە ھەموو جېگايەكدا ھەبوو، لە ناو ھزر و بېر و دەروندا ھەبوو، لە ژيانى رۆژانە و لە گەل ھەموو مامەلەيەكماندا ھەبوو.

بە درېژاى خەوھەكە قسەى بۆ دەكردم و منيش زۆر بە پەرۆشەوھ گوييم بۆ قسەكانى راگرتبوو. لەناخيشەوھ ئارەزومدەكرد كەبزانم كېيە؟ بەلام ئەو ھەر قسەى بۆ دەكردم، بوارى پرسىارکردنم نەبوو.

تۆ بېرت ماوھ يەكەم جار ھاتمە خەوت لە گردېك كە ھەمووى دار و سەوزايى بوو، نزيك بە شارەكە؟

_ من هه رگیز یه کهم خهوم له گه ل تودا بیر ناچیته وه، هه موو خه وهکانی تریش که وهک زنجیره یه کی په یوه ست به یهک له یادگاری مندا ماونه ته وه. نه خیر هه رگیز بیرم نه چوونه ته وه، به تایبه تی یه کهم خه و چونکه گومانم له لا دروست بوو، گومانیک پرسیاریکی گه وره ی به جیهیشتوو. ئه و پرسیاره ی که هه میسه له خه یالمدایه به تایبه تی ئه و کاتانه ی له گه ل تودام. پرسیاریک ئاواتمه به زوویی بزانه م.

_ من ده زانه م توچ پرسیاریکت له لا دروست بووه. ده زانه م ئه ته ویته چی بزانه تی. من توانای لیکدانه وه و خویندنه وه ی بیر و خه یالی توّم هه یه. ئاگاداری پرسیارهکانی میشک و دلتم. ئه و که سانه ی که تو بوی چوویت، من هه یچ که سیک له وان نیم. مامه یاره نیم. زور کونترم، هه ر چه نده بوچونه که ت گونجاو بوو گه ر من وهک مامه یاره ته ماشا بکه یته. من ئه و ده ناسم، ئه گه ر هه ز به بینینی ده که یته، جاریک سه ردانی ده که یه ن.

سه یرم به قسهکانی هات، به تایبه تی دواچار که گوتی، «ده چین بولای مامه یاره». نازانه م چه نده دوور بوو رۆحیانه ته کهم له جهسته مه وه که خه وتبووم، له ساتیکی زور که مدا گه پرایه وه ناو جهسته خه وتوووه سارد و سر بووه کهم. به ده م راجله کینه وه به ئاگا هاتمه وه، دایکم بووشانی راده وه شاندم.

_ ههسته کورم! ههسته درهنگه، من ده چم بو نانه و خانه که نان ده کرم، ئاگاداری چایه که به له سه ر ئاگره که جیم هیشتوووه. _ نانی چی و چای چی؟ ئیتر چۆن بزانه م کی بوو؟ تازه رۆشت و ناگه پیته وه، چۆن بچین بولای... .

_ رۆله گیان، ئه وه چیته؟ باسی کی ده که یته؟ دیسان غه بییهکان هاتنه وه خه وت؟

_ باسی کهس ناکهم. بچۆ نانه‌که بهیینه، من ئاگاداری چایه‌که ده‌بم. که دایکم رۆشت دووباره خه‌وتمه‌وه، ئه‌مجاره مامه پیره نه‌هاته‌وه خه‌وم. جاریکی تر له ده‌نگی ئه‌لقه‌پریزی ده‌رگای هه‌وشه به ئاگا هاتمه‌وه، دایکم بوو هاته‌وه. چایه‌که وه‌ک دوکه‌ل‌کیشی هه‌مام هه‌لمی لیه‌له‌ده‌ستا.

هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه به جدی خه‌وه‌کانی بۆده‌گی‌پرامه‌وه، به‌لام زۆر گرنگیم پینه‌ده‌دا، به پیکه‌نینه‌وه گوتم: ئه‌گه‌ر هه‌روا بپروات به ده‌م خه‌وه‌کانه‌وه تیک ده‌چیت.

_ مامۆستا گیان ناهه‌قمه ئه‌گه‌ر تیکبچم. رۆژ تا ئیواره چاوه‌روانی شه‌و ده‌که‌م که خه‌و به مامه پیره‌وه ببینم، کاتیکی دیت و دوو قسه‌م بۆ ده‌کات، دایکم خه‌به‌رم ده‌کاته‌وه. به ده‌م هه‌لسانه‌وه ورپینه ده‌که‌م، ئه‌ویش گالتهم پیده‌کات: «چیه، دیسان غه‌یبیه‌کان هاتنه‌وه لات». تیناگه‌م دایکم چۆن وا ده‌لیت! ئه‌و هه‌رگیز ئه‌و پیاوه‌ی نه‌بینیوه و نازانیت چه‌نده نورانیه. ره‌نگه‌ باپیره‌ گه‌وره‌ی خۆمان بی‌ت؟ ئه‌گه‌ر نا بۆ دیته‌ خه‌وی من؟ هه‌ر باپیره‌ گه‌وره‌ی خۆمانه، یا خود چۆن مالمان ده‌دۆزیته‌وه؟

_ مال دۆزینه‌وه‌ی چی؟ تۆ نالییت یه‌که‌م جار له‌ گردیکی به‌رزی نزیک شار بوو هه‌مووی سه‌وزایی و دار بوو؟ ئه‌و چۆن بۆ لای تۆ دیت؟ ئه‌وه رۆحیانه‌ته‌که‌ی تۆیه به‌ دوایدا ده‌گه‌رپیت.

_ مامۆستا به‌ مندالی هه‌تا‌کو گه‌وره‌ش بووم، نه‌ هه‌زنده‌کر خه‌و ببینم، نه‌ خه‌وه‌کانیشم بۆ دایکم ده‌گی‌پرایه‌وه، ئیستا به‌ پیچه‌وانه‌وه هه‌موو شه‌ویک ئاره‌زوده‌که‌م ئه‌و پیاوه پیره‌ بیته‌ خه‌وم و بۆ به‌یانی بیگی‌پمه‌وه. بۆ مه‌سه‌له‌ی قوتابخانه‌ش قه‌د هه‌زم به‌ قوتابخانه‌ نه‌ده‌کرد. ئه‌م هه‌ز نه‌کردنه‌ ده‌بووه‌ مایه‌ی شه‌رمه‌زاریم له‌ لای مامۆستا‌کان. هه‌موو هۆکاره‌کانیش هه‌ر خۆیان بوون له‌ گه‌ل ئه‌و په‌روه‌رده‌ خراپه‌ که‌په‌یره‌وه ده‌کرا. منال هه‌ر له‌ یه‌که‌م رۆژی قوتابخانه‌دا رقی له‌ کتیب و قوتابخانه‌ و

مامۆستا ده‌بووه. منداڵ پیشتەر له خه‌یالیدا قوتابخانه‌ی به‌ شیوه‌ راستیه‌که‌ی کیشا بوو وه‌ بیری لیده‌کرده‌وه، دواتر چاوسور کردنه‌وه و لیدان هه‌موو هه‌ز و ئاواته‌کانی خه‌یالیه‌ ساده‌ و بیگه‌رده‌که‌ی تیک و پیک ده‌دا. ئیستا من به‌ جوړیکی تر بیر ده‌که‌مه‌وه و ده‌روانه‌ قوتابخانه‌. جاران وام ده‌زانی ته‌نها ئه‌و شوینانه‌ قوتابخانه‌ن که‌ ئیمه‌ ده‌یزانین و ناوئراون قوتابخانه‌، هه‌تاکو ئه‌و رۆژه‌ی که‌ گیرام و دواتر هاتمه‌ ژوره‌که‌ی ئیوه‌. سه‌ره‌تا گالتهم به‌ قسه‌کانت ده‌هات، که‌ ده‌تگوت، ئیره‌ قوتابخانه‌یه‌. گالتهم کردن و بی‌بروایشم له‌ ئازاره‌کانی جه‌سته‌مه‌وه سه‌ری هه‌لدا بوو. ئه‌و ئازارانه‌ی دواتر بوون به‌ هانده‌ر که‌ به‌ندیخانه‌م بو‌ بییت به‌ قوتابخانه‌. ئه‌و زیندانه‌ قوتابخانه‌یه‌کی بچوکی چر بوو. ئازاره‌کان خولقینه‌ری وانه‌کان بوون. ئه‌و وانانه‌ی مانای ژیانیان فی‌ر ده‌کردین. هه‌ر بویه‌ قوتابخانه‌یه‌کی خوشه‌ویست بوو. ئیستا که‌ ئازادم و له‌ ده‌ره‌وه‌ی زیندان ده‌ژیم، به‌ واتیه‌کی تر له‌ زیندانیکی گه‌وره‌تردا ده‌ژیم، هه‌موو شاره‌که‌م له‌ لا قوتابخانه‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌ و پۆزگار هه‌سخت و پڕ له‌ مه‌رگه‌ ساته‌کان ده‌بنه‌ وانه‌کان. هه‌ر تو‌ راستت کرد که‌ ده‌تگوت، ئیره‌ قوتابخانه‌یه‌.

_ ئه‌مه‌ قسه‌ی من نه‌بوو، من نه‌بووم که‌ زیندان بکه‌م به‌ قوتابخانه‌. هه‌تاکو ناویبێم ئیره‌ قوتابخانه‌یه‌. ئه‌وه‌ وه‌ستا بوو... وه‌ستای هاوڕیم، هاوڕیی زیندانم. ئه‌و پیاوه‌ی که‌ جه‌للاده‌کان به‌ مردویش ئازاریان ده‌دا. ئه‌و پیاوه‌ی به‌ مردویش هه‌زم به‌ هاوڕییه‌تی ده‌کرد و ئاره‌زوم ده‌کرد له‌ ژوره‌که‌دا بمینیته‌وه. هه‌لبه‌ت ئه‌ویش به‌ندیخانه‌ی وه‌ك قوتابخانه‌ نه‌ده‌بینی، له‌ناو زیندانا قوتابخانه‌یه‌کی بو‌خووی خولقاندبوو. ئه‌و مامۆستایه‌ بوو که‌ ئاگری لا خوشه‌ویست کردم. ده‌یگوت: «نویژه‌کانتان له‌ پوناکیدا بکه‌ن». ئاگریک له‌ ناخ و ده‌رونمدا

سەوز بوو، وانەى خۇپراگرى فېر دەکردىن، وانەى بەرگرى و ژيانى له رۇحماندا دەچاند.

منىش وەك تۆ سەرەتا زۆر بېزار بووم، باوەرم بە خۆم نەمابوو بە پىكەوت برديانم بۆ ئەو ژورەى زىندان كە وەستاي لىبوو. پۇژانى گەرمەى ئازار دانم بوو، زۆر ماندو و بى ھىز بووم، ئۆمىدم بە ھىچ خۇشپىيەك نەمابوو، وردە وردە وەستا قسەى بۆ دەکردم و دلخۇشى دەدامەو. پاش ماوەپىەك ئازار و ئىشى جەستەم بەرەو كەمبوونەو دەچوون، قسەكانى وەستا جوړىكى تر بوون كە كارىگەرى له سەر حالەتى من ھەبوو. سىمىاى زىندانەكە له بەر چاوم گۆرا، ئەوەى راستى بىت ھەر ئەو زىندان و ژورە بوو. ئەوەى كە گۆرا بوو سىمىاى مېشك و بىر و بۆچوونى خۆم بوو، ئەوەى كە گۆرپىشى مامۆستاكەم بوو، وەستا بوو. ئەوەندە گەورە بوو، پىيخۇش نەبوو بە مامۆستا بانگى بكەم. دەيگوت: من له ئاستى پىرۆزى ئەركى مامۆستادا نىم. پۇژ بە پۇژ نرخ و سەنگى بەرز دەبوو بە ھۆى ئەو ھەموو زانىار و وانانە كە فېرى دەکردم. كەسېك بوو زۆر گەورە و خۇشەويست، خۇشەويستى من بوو. ئەوەى له دلما بوو، بەرامبەر ئەو نەمدەتوانى نەيدركىنم. ھىندە گەورە و راستگۆ بوو، ئەو بابەتانەى كە قسەى له سەر دەکرد، دەسنىشانى ھەموو سەرچاوەكانى دەکرد. يا خود قسەپىەك، رستەپىەك ھى خۆى نەبواپە، ناوى خاوەنەكەى دەبرد. ھەرگىز له زىندان باسى نەکردوو كە مامۆستاي زانكۆ بوو. بە ھۆى زىندانى كردن و ھەلۆپىستى دژى بارەشەكان، له مامۆستاي زانكۆوە كردبوويان بە مامۆستاي سەرەتايى.

دواى ئازاد كردنم له زىندان، بۆ پىەكەم جار چووم بۆ مالى وەستا. ئەو كاتە من زانىم كە ئەو مامۆستاي زانكۆ بوو. زۆر بە

شهرم و به ههسته وه قسم له گه‌ل هاوسه ره کهیدا ده کرد و باسی رۆژانی زیندانم ده کرد که وهستا چه‌نده قاره‌مان و خۆراگر بووه. هه‌لوئستی وهستام به‌رامبه‌ر به خیزانه‌که‌ی بو باسکرد. ئه‌و گوتی: له ژياندا ئه‌وه‌نده به‌ختیار بووم که خیزانی ئه‌و بووم، ده‌مه‌وئیت ئه‌و به‌ختیاریه‌م به‌رده‌وام بئیت هه‌تاکو له ژياندا بم، هه‌رگیز نامه‌وئیت له هاوسه‌ری ئه‌و ده‌ربچم.

پیش ئه‌وه‌ی بچم بو مالیان خۆم ئاماده کردبوو که هه‌ندیک قسه‌ی تاییه‌ت به وهستای بو بکه‌م و دلنه‌وايي بده‌مه‌وه، هه‌ر نه‌بئیت له ئیش و ئازاره‌کانی که‌م بکه‌مه‌وه. ئه‌و ئافه‌رته ئه‌وه‌نده رۆشنبیر و تیگه‌شتوو بوو، من هه‌ر قسم بو نه‌ده‌کرا. ته‌نها گویم گرتبوو. وا هه‌ستم ده‌کرد که رۆحی وهستا چووئیتته جه‌سته‌یه‌وه، ئیستا وهستایه قسم بو ده‌کات.

وهستا پیاویکی زۆر گه‌وره بوو، زۆر به‌ ویزدان بوو. ویزدانی له سه‌رو هه‌موو شته‌کانه‌وه داده‌نا. له سه‌رو هه‌موو بنه‌ماکانی مرو‌قايه‌تیه‌وه داده‌نا. گه‌وره‌یی ویزدانی بوو، خۆراگر و خۆشه‌ویستی کردبوو.

رۆژیک گوتم، وهستا ئه‌وه‌نده خۆشه‌ویست و گه‌وره‌ی، هه‌ق وایه له جیگه‌ی ئه‌و هه‌موو وینه‌ بئمانایانه‌ی کابرا، له هه‌موو شوینیکی شاردای وینه‌ی تۆ هه‌لبواسرئیت. له‌سه‌ر خۆ گوتی:

«من پیاویستم به وینه‌ هه‌لبواسین نیه‌». وینه‌ی ئه‌وانه هه‌لبواسن که چه‌زیان به وینه‌ی خویانه هه‌لبواسرئیت. کوری باش، خۆشه‌ویستی چۆن واده‌بئیت، ده‌ته‌وئیت بمکه‌یت به په‌نگ له شاره‌که‌دا! خه‌لکه‌که ئه‌وه‌نده زۆره‌کۆمه‌لێک هه‌رده‌بئیت که منیان له لا په‌سه‌ند نه‌بئیت و منیان خۆشنه‌وئیت و چه‌ز به چاره‌و بینیم نه‌که‌ن، گو بکه‌ن به تۆپه‌ل و بیده‌ن به سه‌روچاوی وینه‌کاندا. به هۆی منه‌وه سیمای جوانی شاره‌که بشوئیت و ناشیرین ببئیت.

وهستا كۆمه لېك شتى خۆشه ويست، يه كېك له وانه ئاگر بوو. ئاگر بو ئه و قودره تېك بوو له ناخدا، مروقى هانده دا بو خۆشه ويستى سروشت. رۆژيک زور به وردى باسى خۆشه ويستى ئاگرى كرد، بنه ماكانى ئاگر و كاريگه رى له سهر ژيانى مروقت و پيروژى ئاگرى بوشيكردمه وه. ئه و شه وه خه وم به ئاگره وه بينى. له خه وه كه دا خانووكه مان ئاگرى گرتبوو. خه لك و دام و ده زگاي ئاگر كوژاندنه وه هاتن بو يارمه تيمان و كوژاندنه وه ئاگره كه. منيش هاوارم ده كرد و پيگه م نه ده دا كه ئاگره كه بكورژينه وه. باوه شم به هه موو كه ل وپه له ئاگراويه كاندا ده كرد و به ده سته كانم هه لمده گرتنه وه و ده مئاخنينه وه ناو باخه ل و گيرفانه كانمه وه و هه نديكيانم ماچ ده كرد. ده ست و پيل و ده م و چاوو هه موو گيانم سوتا. كه وتمه وه هاوار و قيزه قيز بو يارمه تى. له هاوارى من وه ستا به ئاگا هات و پايده وه شاندم.

_ ماموستا ئه وه چيته و چى بووه؟ نه خۆشى؟

به راوه شانده كه ئه وه ستا منيش به ئاگا هاتمه وه. په شوكاوى خه وه كه م پيوه ديار بوو. وهك كه سيكى شپوزه و ماندو و ئازاروى رهنكم گورا بوو. وهستا زور به په رۆش بوو بو حالى من. هاتمه وه سهر خوم، «وهستا گيان، ئاساييه. هيچم نيه، ته نها خه وم بينى». هه ر ئه و كاته خه وه كه م بو وه ستا گيرايه وه. هه رگيز وه ستام نه دييو، ئه وه نده ئه و شه وه پيگه نيبيت. خويشم زور به خته وه ر بووم كه توانيم به هوى خه ويكى ئاگراويه وه بو چه ند خوله كېك وه ستا دلخوش بكه م.

_ ماموستا تو ئاگره كه تاوانبار مه كه! ئه و هيچ گوناھى نه بووه. تاوانى خوتبووه، په لامارى دار و ته خته و كه ل وپه لى ئاگراويت داوه. ئه و ئاگره لى له لاي من خۆشه ويست و پيروزه، زور جياوازتره له و ئاگره لى به هوى سوتاندنى شتيكى تره وه ئاگر ده گريت. ئه وه لى من باسيده كه م گرپكى پوته و هه ر خوى

پارچه یهک ئاگره. ئەو ئاگرانه دهبنه خۆله مییش و نامیین. ئاگره کهی که من مه به ستمه، شته کان ناسوتی نییت، دهست و دهم و چاو ناسوتی نییت، ئەو هه میشه له دل و دهرون دایه و دل و دهرون ناسوتی نییت. گرێکی خوایی پیروژه، نه هه رگیز ده کوژیته وه، نه پاشماوهی خۆله مییشی هه یه.

ئیمه ده توانین به هۆی ئەو ئاگره پیروژه خواییه وه هه موو ئاگره کانیترمان خۆشبویت. به لام ده بییت ئاگادار بین و بزانیین چون مامه لهی له گه لدا ده که بین و له خۆمانی نه وروژی نیین. ئەو ئاگره ی که ئیمه خۆشمان ده ویت، پیروژه. شته پیروژه کان سودمه ندن، بی زیانن، خودا به پیروژی دروستی کردون. خودا شته پیروژهکانی که به دیاری بو مروقی ناردون نزیک به سیفاتی خوی دروستی کردون. سیفاتیکی پیروژی ئاگر «یهک» ئاگری پیروژه هه یه. شته پیروژهکان یهک دانهن وهک چون خودا بو خوی «یهکه».

وهستا ژماره «یهکی» له لا پیروژ بوو. یه کجار په یمانی به خوی دابوو که راستگویییت له گه ل سروشت و هه موو که سیکدا. پیچ گوته: وهستا تو ژماره ی یهکت لا پیروژ و گه وره یه، به لام ژماره ی یهک له هه موو ژماره کان بچوکت ره. به پیچه وانه ی خواوه که ئەو «یهک» ه و له هه موو شتهکانی گه وره تره.

به لای منه وه ژماره ی «یهک» بویه پیروژه چونکه خوا له گه ل خویدا ژماره «یهکی» هینا. ژماره ی یهک له هه موو ژماره کان گه وره تره، چونکه خولقینه ری هه موو ژمارهکانی تره. وهک چون خوا له هه موو شتهکان گه وره تره و خولقینه ری هه موو شتهکانه. هه رچی ژماره هه یه له ژماره یه که وه دروست بووه. ئەگه ر یهک و یهک نه بییت، ژماره ی دوو دروست نابیت. هه روه ها یهک و دوو نه بییت، ژماره ی سی دروست نابیت، هه موو ژمارهکانی تر به م شیوه یه. گه وره ترین ژماره سه ره تایی له ژماره

یه‌که‌وه دروست بووه. له بهر ئه‌وه ژماره یه‌ک له هه‌موو ژماره‌کان گه‌وره‌تره و خولقینه‌ری هه‌موو ژماره‌کانی دواى خۆیه‌تی.

گوتم: وهستا چۆن ئه‌مانه‌ت به بیر داها‌توو و لی‌کداوه‌ته‌وه. به‌داخه‌وه تو زیندانیت، شوینی تو نابیت ئه‌م زیندانه بیت.

_ مامۆستا گیان من هیچم به بیر دا نه‌ها‌توو. ئه‌مه فله‌سه‌فه‌ی ئه‌فلاتونه و من ته‌نها دووباره ده‌یگێرمه‌وه. جیگای منیش ئه‌بیت هه‌ر زیندانیت، ئه‌ی پیت وایه ده‌بیت زیندان جیگای کێ بیت؟ زیندان جیگای جه‌للاده‌کان خۆیان بیت؟ خۆیان زیندان بو خۆیان دروست بکه‌ن، خۆیان له ئه‌نجامی تاوانه‌کانیان خۆیان زیندانی بکه‌ن. ئه‌گه‌ر ئیره جیگای ئیمه نه‌بیت، ده‌بیت جیاوازی ئیمه و ئه‌وان نه‌بیت. ئیره جیگای ئیمه‌یه. جیگای مامۆستا که‌ی ئه‌فلاتونیشه.

بو یه‌که‌مجار بوو که پرسیم، له سه‌ر چی گیراویت؟

_ له‌م ولاته زیندانیکردنی مروقه‌کان ئاساییه. له‌سه‌ر هه‌موو هه‌لۆیستیک به‌ند ده‌کریت. خواپه‌رست بیت، ئاگرپه‌رست بیت، پێشکه‌وتوو خوازبیت، زۆردار بیت. هه‌رچۆنیک و هه‌ر چیه‌ک بیت، ئاساییه ئه‌گه‌ر زیندانی بکریت. ته‌نا‌ه‌ت له‌ گه‌ل خۆشیا‌ندا هاوبیر بیت. دوا‌جار توشی گرفت و گرتن ده‌بیت. چه‌زیا‌ن به‌ هاو‌رپیه‌تی یه‌کت‌ریش نیه‌هه‌تا‌کو سه‌ر. باشتر وایه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه پێچه‌وانه‌ی بو‌چونه‌کان و هه‌لسوکه‌وتیا‌ن بیت و دژایه‌تیا‌ن بکه‌یت. له‌م ولاته به‌ندیخانه‌کان له هه‌موو جیگایه‌ک زیاتر و گه‌وره‌ترن. ئه‌گه‌ر بی‌گون‌ا‌ح و بی‌تاوان و هه‌ره‌مه‌کی خه‌لک نه‌گرن، چۆن ئه‌و هه‌موو ژورانه‌ی به‌ندیخانه‌کان پێ بکه‌نه‌وه.

به‌ندیخانه‌کان له جیگا خزمه‌ت‌گوزاری و قوتا‌بخانه‌کان گه‌وره‌ترن. ئه‌مانه بو خۆ فه‌رز کردنیا‌ن به سه‌ر کۆمه‌لدا، ته‌نها

بوچونکهکانی خویمان له لا پهسهنده، خواست و ههز و بوچونی بهرامبهه بو ههمیشه رههز دههکن. مروفت بوونی ئهوان تهنها ههه ئهوهندهیه که له شیوه و شکلی مروفتدان و به جهسته و سیمه له مروفت دهچن، ئهگههنا زور دوورن له بنهماکانی بوونی مروفتهوه. وهک مروفتیکی ئاسایی بیر ناکهنهوه، وهکو ئارهلهکانیش بیرناکهنهوه. ههموو ئهه ئارهلانهی له رهگهز و شیوه دا جوړیکن، زور تهههان له گهه یهکتهدا و ههموشیان یهکتریان له لاپهسهنده. سهگهکان یهکتهدهسهنده دههکن و یهکتهدی ناخون و یهکتهدی ناکورن. ورچهکانیش، کهههکان و مشک و بوک و بالندهکانیش، پهپولهکان و ههه ههموو ئهوانیتیش، ههموو رهگهزه چوون یهکهکان له گهه یهکتهدا گونجاون. زور رهگهزی جیاوازیش پیکهوه گونجاون و ئاسوده و تههان. ئارهله درهندهکانیش له ناو خویماندا یهکتریان له لا پهسهنده و ریژی لیکچوونی خویمان دهگرن. تهنها ئههمان دژ به مروفت و به رهگهزی خویمانن. به بی هیچ تاوانیک له گوشهیی بهندیخانهکان بهندت دههکن و ئازار و ئهشکههجهت دههکن و تاوانی فکریکی دژ به مروفتیهتیت به سهه دا دهسهپینن. من ئاگرم خوشهویت. ههموو شته پیروزهکانی دهستکردی خودا، که نزیکن له خویهوه و یهکیک له سیفاتهکانی خویان تیدایه خوشم دهوین.

ئهه جهللادانه به دینی خویشیان نامون. ئهوانهیی ئاگریان خوشهویت، خوداشیان خوشهویت و مروفتیکی پاک و میهرههانن. ئهه کههانه ئاگر له دهرونیاندا سههوز دهبیته و پوچیکی پاک و بیخهوشیان پیدهبهخشیت. ئهوان به ناو هینانی ئاگر پهسته دههکن، ناوت خراب دههکن و وهک کهسیکی بیباوهه و بیدین تهههات دههکن. خویشیان هیچ بیر و باوهه پکی دینیان نیه.

تیناگهه بو نابییت ئاگرمان خووش بووییت؟ چ گوناهییکه نه گهر خووشمان بووییت؟ که بو خووی سهر چاوهی بوونی ژیانه.

من ماموستای قوتابخانه یه کی سهره تای ناو شار بووم. له گهل خواستی دهست و دائیره ی رژیمدا نه بووم. ههر جاره ی به بییانویهک بانگیانده کردم و ئازاریانده دام و سوکایه تیان پیده کردم. له پیشره وی چالاکی قوتابخانه کاندای که سازیانده کرد بو بهرزه وهندی و بونهکانی خویمان، به شداریم نه ده کرد. به لای نهوانه وه تاوانبار بووم. منیان به که سیکی ئازاوه گیپر و تیگدر ده ناسی. جاربهار ئاستی ئیش و کاریان که مده کرده وه. ئایا ئاگرت خووشبوویت تاوانه؟ یا خود قوتابیهکان بو بونهی هیچ و بی بناغه نه به ییت. دواچار منیان کرد به سهرپهرشتکاری چالاکی هه مو قوتابخانهکان. به بوچونی خویمان پله و پایه ی منیان بهرز کردوته وه، به لام مه به ستیان هه بوو. بهرنامه بوو بو تاوانبار کردنی من دایانرشتبوو. نهوان باش ده یانزانی که من ههرگیز نه و برپاره ی نهوان قبول ناکه م. چالاکی قوتابخانهکان به به شداری نه و قوتابیانانه بوو که باوک و کهس و کاریان له گهل نهواندا بوون. نه و قوتابیانانه خویشیان، نه و کار و چالاکیانیهان پیشوخ نه بوو، به لام نه و پوژگار، چاره سه ریکی تریان نه بوو. چالاکیهکان ته نهها بو بونه و جهژنهکانی خویمان ئاماده یان ده کرد. نه گهر چالاکیه کی تری قوتابیان که تابهت به خویمان بوایه، پیگر بوون و قبولیان نه ده کرد. نهوان چاکیان ده زانی بوو کاریکی له و جوړه ئاماده نابم.

پاش ماوه یهک جهژنی نه ورۆز بوو. جهژنی نه ورۆزی کورد، نه و بونه نه ته وه ییه پیروزه که چه ندین ساله له هه موو خووشی و ناخووشیه کدا یادیکراوه ته وه. منیش وهک نه رکی نه ته وه یی سه رشانی خووم، هه ستام به ئاماده کردن و کو کردنه وه ی قوتابیهکان. ههر نه و ئیواره یه ی که ئاگره که کرایه وه،

باره‌شه‌کان وه‌ک گیزه‌لوکه هاتن و گرتیانم. هیئایانم بو ئهم زیندانه‌ی که ئیستا من و توی تییدا به‌ندکراوین. جه‌ژنی دیرنی نه‌ته‌وه‌یه‌ک، یاد کردنه‌وه‌ی به‌تاوان داده‌نین. ئاشکرایه ههر بونه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی قه‌ده‌غه بکریت له لای خه‌لک زیاتر خو‌شه‌ویست ده‌بیٔت. جه‌ژنی نه‌ورۆز خو‌ی له خویدا له ناو دل و ده‌روندایه له گه‌ل پۆحماندا ده‌ژی. ئه‌گه‌ر قه‌ده‌غه بکریت و پیرگر هه‌بیٔت، هیئده‌ی‌تر خو‌شه‌ویست ده‌بیٔت و زیاتر تامه‌زرۆی یاد کردنه‌وه‌ی ده‌بین.

ههر کاتی ئاگر کردنه‌وه قۆلیان گرتم و فریاندانه ناو ئوتوموبیله‌که‌وه و چاویان به‌ستم، ئه‌وه‌نده‌ی بلی‌ی یه‌ک و دوو گه‌یاندمیانه ئهم زیندانه‌ی به‌ناو ئاسایشه. به‌پاره‌ویکی دوور و دریزدا پۆشتین. من ئه‌وه‌که‌سانه‌م نه‌ده‌بینی که به‌رامبه‌رمان ده‌هاتن. چونکه چاوم به‌سترا بوو. به‌لام به‌ده‌نگی پیلاوه‌کانیان هه‌ستم ده‌کرد که که‌سیک به‌رامبه‌رم دیٔت و خۆم ئاماده ده‌کرد بو‌مشته کۆله‌یه‌ک. به‌دریزایی ئه‌وه پاره‌وه ههر که‌سیکم پیده‌گه‌شت بی‌دی نه‌ده‌کردم، مشته کۆله یان شه‌قیک، ههر نه‌بوايه که‌شکیکی به‌په‌نجه‌گه‌وره و مستیله ئالتونیه‌که‌ی لی‌ده‌دام. به‌ختی من پاره‌وه که کۆتایی ههر نه‌ده‌هات. دوا جار گه‌شتینه ئه‌وه سهر و به‌لای چه‌پدا لاما‌ن کرده‌وه و ته‌پ و وپ چه‌ند پلینه‌کانه‌یه‌ک چوینه خواره‌وه. ده‌رگایه‌کیان کرده‌وه، په‌رۆکه‌ی که چاویان پیبه‌ستبوم، پایانکیشا. ئه‌وه‌نده توند به‌ستبوویان، برۆ و برژانگ و چاوم تیکه‌ل به‌یه‌کتر ببوون. ده‌سته‌کانم له پشته‌وه به‌سترا بوو، کردیانه‌وه و بو ژوره‌که پالیکیان پیوه‌نام. پیش ئه‌وه‌ی ده‌رگای ژوره‌که‌م له سهر دابخات، گوتی: چاوه‌روانه‌! هه‌تا‌کو شه‌و دیینه‌وه به‌دواتا بو لی‌کۆلینه‌وه. ده‌سته‌کانم ئه‌وه‌نده توند به‌سترا بوون، شیوه‌ی دوو بازنه‌ی سوری به‌خوین له مه‌چه‌کدا نه‌خشا بوو.

مامۆستا گیان هه موو ئەمانهت که بو باسده کهم، بو ئه وهی خوڤراگر بیت و ئازا بیت. ترس و بی هیوای ئه وان خوڤشحال دهکات. بویه هه میشه هه ولی کاریکیده که ئه وان پیی دلتهنگ بن. زور شت هه یه که مروڤ له گیل و نه فامی ئه مانه وه فییر ده بیت. ئیره قوتابخانه یه. من باکم نه بوو له گرتن و ئازار و ئەشکه نجه. ده بویه هه ر چاوه پروانی ئه وه مان بگردایه. گرتن و لیدان و ئەشکه نجه دان مانای هه لویست وه رگرتنه به رامبه ریان. به مه ش چه ند ئازار بدرییت له لای کۆمه ل خوڤشه ویست ده بیت. هه موو ئازار و ئەشکه نجه کان منی خوڤشه ویست ده کرد، به لام جهسته م ئازار ده درا و به دل ئه و ئیشم ئه چه شت. ئه وهی که من قه رزاری بووم، دل م بوو که توشی ئازار و ئەشکه نجه م کرد بوو. زور باکی ئه ویشم نه بوو، چونکه دلیش خوئی ئاگر و نه ورۆز و خاکی له لا خوڤشه ویست کرد بووم. ده ربه ستی جهسته شم نه بووم، له پیئاوی شتی کدا بوو که هه میشه قه رزاری بوو. پییستر، چه ند جاریک بو ماوهی که م که م، زیندانی کرا بووم، روداو و به سه رهاتهکانی زیندانم بینیبوو، زوریشم بیستبوو. جه لادهکان چه زیانده کرد لیکۆلینه وه و ئەشکه نجه دان له شه وه تاریک و بی ئاگاندا ئه نجام بدرییت. پاسه وانه که ی زیندان پییستی نه گوتمايه، من خو م ده مزانی له نیوه شه ودا به دوامدا ده نیرن. هیشتنه وهی زیندانیهکان هه تاکو نیوه شه و جو ره ئازاردانیکی ده رونی بوو که مروڤی بی ئارام ده کرد. سه رباری ئه وهی که ئه و که سه تاکو نیوه شه و نه یده توانی بخره ویت و پشو بدات یا خود له خه ودا رایانده چله کاند و توشی په شیوی و شیرزه یی و خراپی باری ده رونی ده بوو.

زور گویم به وانه نه ده دا. من گیراوم و له بهر ده ستیاندام. که ی دین و ده مبه ن بو لیکۆلینه وه و ئازار دان. بو من جیاوازییه کی نه بوو. ئه و روژه هه تاکو شه ویکی زور درهنگ هه ر

چاوه‌پروانبووم. له نیوه شه‌ودا کردیان به هه‌را و ده‌نگه‌ده‌نگ. به قو‌ناغی تفه‌نگه‌کانیان ده‌یانکی‌شا به ده‌رگای ژوره‌کاندا، به مه‌به‌ستی ترساندن و رو‌خاندنی باری ده‌رونی زیندانیه‌کان. ده‌رگای ژوره‌که‌ی منیان کرده‌وه. لای‌تیکی گه‌وره‌ی ده‌ستی پی‌بوو، هینده‌ی گلۆپی ئوتوموبیل‌یک روناکیه‌که‌ی به هیز بوو. به‌ره‌و روی ده‌م و چاوم رایگرت. زۆر به خیرای چاوه‌ماندوووه‌خالوووه‌کانم داخست.

دوو پاسه‌وان بوون. پارچه‌گوریسیکیان پی‌بوو. له پشته‌وه ده‌ستیان به‌ستم. یه‌که‌م جار چو‌ن و به‌چ ریگایه‌کدا هینایانم به هه‌مان ریگادا بردیانه‌وه بو ژوری لیکۆلینه‌وه. شه‌و دره‌نگ بوو که‌متر مسته‌کو‌له و شه‌ق و که‌شکم خوارد. پاره‌وه‌که‌ له ئیواره که‌متر خه‌لکی پیدایه‌پوشت. به‌لام ئه‌و براده‌ره‌یت‌له‌ گه‌ل پاسه‌وانه‌که‌دا بوو، له پشته‌وه له بری ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ی ئیواره ناخنۆکی ورده‌که‌شک و نوکه‌شه‌قی تی‌هه‌لداوم.

له به‌ر ده‌رگای ژوریکدا راوه‌ستاین. یه‌کیک له‌وان پوشت و من و پاسه‌وانه‌که‌ی‌تر‌چوینه‌ ژوره‌وه. سه‌لامیکی سه‌ریازی بو ئه‌فسه‌ره‌که‌کرد که‌چاوه‌پروانی منی ده‌کرد. _ «گه‌وره‌م، فه‌رموو ئه‌مه‌پاله‌وانه‌که‌یه.»

کابرای پاسه‌وان وه‌ک په‌رداخه‌ئاو بو‌گه‌وره‌که‌ی به‌ریت، فه‌رموی لیده‌کرد که‌منی بو‌هیناوه. به‌پاله‌وان ناوی بردم که‌پو‌سته‌می زالیان گرتبیت. ئه‌و چوووه‌ده‌روه‌و ده‌رگاکه‌ی له‌دوای خویه‌وه داخست. من کابرایه‌کی لاواز دیار بووم، هیلاک و ماندو، برسی و شه‌که‌ت، به‌لام له‌ناخمدای زۆر به‌هیز بووم. ئه‌ویش به‌له‌ش و لار به‌پاله‌وانیک ده‌چوو، به‌لام له‌هوش و هه‌ست و بیردا زۆر لاواز بوو. خویشی نه‌یده‌زانی بو‌به‌و شه‌وه‌ژنه‌که‌ی به‌جیه‌شتوووه‌له‌ژوریکدا ده‌که‌ویته‌چه‌نه‌حالی له‌گه‌ل مندا. کابرایه‌کی زۆر زله‌بوو، سه‌ری گه‌شتبووه‌نزیکی بنمیچه‌که‌به‌لام

عهقلی له خوار ئه و میزهوه بوو که تۆزیک له سهرو
ئهژنوکانیهوه بوو، راوهستا بوو. دهمانچهیهکی ستیلی به لاقهده
وهبوو. چاویلکهیهکی رهشی له چاودا بوو. چاویلکهکی له سهر
میزهکه دانا و هاته پیشهوه. دوو چاوی سهوزی گهورهیی ههبوو.
ههر پیدهچوو زۆلنیت. دهستیکی به فیزهوه خسته سهر
دهمانچهکی. یهکه م قسه که کردی، ئهوهی دهرخت که باوکی
خۆی نانسیت.

– پیویست به جنیودان ناکات، چیتان دهویت و بو چی منتان
گرتوه؟

– چیمان دهویت؟ به خوا جوانه. له دهرهوه جوریکی ترن که
دهگیرین و بو ئیرهتان دههینین یان له ترساندا لال دهبن یا خو
خۆتان گیل دهکن. جهنابت له گه ل مندا ئهوهنده زمانت دریزه،
ئاخۆ لای پاسهوانهکان چهند جنیوت دا بییت و قسهت به
حوکمهت وتبییت و یاسا و دهستورت شکاند بییت.

من هیچ نهگوتبوو، ئه و ملوانه که یهک له درۆ و تاوان و
پوختانی بو هونیمهوه و به نیاز و بیکاته مل و گهردتم. ئه م
جوړه رهوشت و ههلسوکهوت و لیکۆلینهوانه م زۆر بیستبوو.
پیمگوت:

– ئیمه له دهرهوه و لییرهش یهک جوړ ههلوئیستمان ههیه.
ئهگهر قسهکهی تۆش راست بییت، ئیمهش وهک ئیوه. ئیوهش لییره
جوړیکی ترن، ئازا و به جهر بهزه، پلنگ ئاسا ههلمهت بهرن، هیچ
دیلیک له بهر دهم چه پۆکتاناخۆی بو راناگیر بییت. له دهریشهوه
به تایبهتی کاتی لیقه وماننتان زهلیل و لال دهبن. دهربارهی
پاسهوانهکانیش ئهوهی که خوا ههز ناکات، ئهوان به
زیندانیهکانی دهکن، به من زۆر زیاتر. من له گه ل ئهواندا
هیچ نهگوت، «گهر پیاو گلهیی و سکالایهکی هه بییت، له لای
گهورهکان بیکات».

ئەفسەرەکه تەنھا گۆیی گرتبوو، دانەکانی لە یەکتەری جیڕ دەکردهوه و لە ناخیدا پیش و قینی لێده‌خواردمه‌وه. ئارامی نهما، قسه‌کانی بی‌بریم و قیزاندى به‌سه‌رما
_ به‌سه، به‌س، ناپیاو. ناشی خۆت به‌پیاو بزانی. ئیمه
تۆمانکرد به‌ لێپرسراوی هه‌موو قوتابخانه‌کان بۆ به‌پێوه‌ بردن و
ئاماده‌ کردنی چالاکی قوتابخانه‌کان بۆ بۆنه‌ پیرۆزه‌کان. که‌ چی
به‌ پێچه‌وانه‌ی خواسته‌کانی ئیمه‌وه‌ کار ده‌که‌یت و قوتابیان
هاندە دەیت له‌ ئاهه‌نگه‌ پڕ و پوچه‌کاندا به‌شدار بن و نه‌ورۆز له
دژی ئیمه‌ ساز بکه‌ن و فیڕی ئاگر په‌رستن ببن.

_ ئەو پله و پایه‌یه‌ی به‌ منتان به‌خشی، بۆ خۆتان. من
پێویستم به‌ پله و پایه‌ی ئیوه‌ نیه‌. مه‌به‌ستیشتان له‌و کاره
ئهمه‌ی ئیستا بوو که‌ من گیراوم. که‌سیشم بۆ کاری خراب هان
نه‌داوه‌ و ئاگر په‌رسته‌ش نین. ئه‌گه‌ر ئاگر په‌رسته‌ش بین، چ
په‌یوه‌ندی به‌ ئیوه‌وه‌ هه‌یه‌. ئاگر په‌رستی له‌ عه‌بد په‌رستن
باشتره‌. ئه‌رکی ئیوه‌ په‌په‌ره‌وی دینه‌که‌ی خۆتانه‌، نه‌ک چه‌واشه
کردنی.

کابرای ئەفسەر چاوی په‌په‌یه‌ پشته‌ی سه‌ری، ناو ده‌می پڕ کرد
له‌ تف و به‌لغهم، هه‌تا توانی هه‌لێدا به‌ رومدا. پێش ئه‌وه‌ی
تفه‌که‌م به‌ر که‌ویت خۆمم لادا. به‌لغهمه‌که‌ به‌ دیواره‌که‌ی پشت
منه‌وه‌ نوسا که‌ تۆزیک سه‌روتر وینه‌ی کابرای گه‌وره‌یان،
«فه‌رمانده‌ زله‌ زله‌که‌» هه‌لواسرا بوو. تف به‌ هه‌ر لایه‌کدا
هه‌لبه‌یت به‌ر وینه‌ی ئه‌و ده‌که‌ویت. زۆری ئه‌و وینه‌ به‌ هه‌موو
لایه‌کدا ئه‌وه‌ سه‌رئه‌نجامه‌که‌ی بوو. ئه‌وانیش ئه‌وه‌نده‌ کارامه‌ و
وریا بوون له‌ تف هه‌ل‌داندا، به‌ جوړیک به‌ دیواره‌که‌وه‌ نوسا بوو
ده‌تگوت، مۆخی سه‌گه‌.

له ژیر میزه که دا قامچییه کی دهرهینا، بهراست و چه پدا کهوته لیدانم. جیگا قامچییه کان له سهر شان و مل و پستم به خه تیکی پانی سور نیشانه بیوون.

_ سه گباب، له سهر ئه و زمان درپژیه، ده بیت زمانت بیرم. ئه وان فیڕ بوون له سهر زمان برین. کاتیک پهست ده بوون، خوڤیان ده خوارده وه که توانای زال بوونیان نه ده بوو به سهر هزر و بیر و هوشی به رامبه ره کانیان، ده که وتنه زمان برین. وایانده زانی بیری ئازادی به زمان قرتانن کو تای دیت. سه گباب ئه وه نده ی تر تو خوت تاوانبار کرد، دهر کهوت که هه میسه خه ریکی ئازاوه نانه وه و پیلان گیریت دژی ئیمه. ههر ئیستا به خیرایی دیواره که پاک بکه ره وه، تا کو به قامچی رۆحتم دهر نه هینا وه.

ئه وان جه لاد بوون. ههر گیز له لیدانی زیندانیه کان ده ستیان نه ده پاراست. ئه و به لغه مه به دیواره که بمینیته وه یا خود پاکیکه مه وه له گرفت و لیدانی من که مناکاته وه. به سهر له قانن پیم گوت که پاکي ناکه مه وه.

_ ئه گهر پاکینه که یته وه ئه وه نده یتر تاوانبار ده بیت. من ههر گیز پاکمنه ده کرده وه، ئه گهر بیشیکو شتمایه. ئه ویش ده یزانی که من گوئی پیناده م، زیاتر لیم کهوته رقه وه.

_ من پاکینا که مه وه. تف و به لغه می کییه، ئاشکرایه و ده زانریت، با ئه و که سه پاکیکاته وه. خوت پاکیکه ره وه.

له گیرفانیدا ده سرپکی دهرهینا. زه نگیکی لیدا و پاسه وانیک هاته ژوره وه. به جوړیک قاچی به زه ویدا دا و سلاوی سهر بازی بو کرد، شه قه ی قاچی ده نگی دایه وه و ژوره که له ریه وه. ته نها بو ئه وه ی کابرای گه وری له سلاوه که ی رازی بیت.

ئه م جوړه سلاو کردنه له ناو ژیانی سهر بازی دا، باو بوو، نه ریت بوو. ههر که سه به پیی پله ی سهر بازی بو که سی

گه‌وره‌تر له خۆی، کاتی سلاو کردن شه‌قه‌ی له زه‌ویه‌که هه‌لده‌ستان و پپی خۆی داغان ده‌کرد، تاكو ئه‌فسه‌ره‌که رازیبکات که به پله و پایه له‌خۆی به‌رزتره. پله به پله به‌م جوړه بوو، هه‌تاكوو ده‌گه‌شته فه‌رمانده زله زله‌که‌یان. ئه‌وه‌ی هه‌ینده‌ی زل هه‌ینیک ده‌بوو. ئیتر که‌سی‌تر نه‌بوو، له‌و زلتر که ئه‌و سلاوی سه‌ربازی بو بکات. زۆر جار له پاداشی ئه‌و سلاوه‌دا به شه‌ق وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی ده‌دانه‌وه. ئیتر شه‌ق وه‌شانندی ئه‌فسه‌ری گه‌وره له خوار خۆی ببوو به پیشه‌ی ئاسای له ناو سه‌ربازخانه‌ی ده‌ولت و دام و ده‌زگای سه‌ربازیه‌کانی‌تر. ئه‌وه‌نده له شه‌قی به‌کتر ترسا بوون کابرای ئه‌فسه‌ر ئیتر ئه‌و شه‌وه نه‌یتوانی زیاتر له گه‌ل مندا چه‌نه حالی بکات و ئارامی هه‌بیت به‌لغه‌مه‌که به خوار وینه‌که‌وه بیت. هه‌رچی زوتر بوو ئاواته‌خواز بوو تف و به‌لغه‌مه‌که له دیواره‌که بکاته‌وه.

ده‌سپه‌که‌ی هه‌ر به ده‌سته‌وه بوو، به پاسه‌وانه‌که‌ی گوت: ئه‌م ده‌م دریزه به‌ره ژوریک‌ی ته‌نها که هه‌ر خویبیت، نان و ئاوی نا ده‌نی هه‌تاكو خۆم ده‌نیرمه‌وه به دوایدا.

زرم سلاویکی سه‌ربازی بو کرده‌وه. به پاره‌وه باریکه‌که‌دا راپیچیان کردم‌ه‌وه. به هه‌مان شیوه‌ی جاره‌کانی پیشوتر، شه‌ره بوکس و شه‌قه یه‌کلایه‌نه‌که به دریزایی پاره‌وه‌که به‌رده‌وام بوو. وه‌ک جاری پیشوتر به‌لای چه‌پدا به چه‌ند پله قادرمه‌یه‌که‌دا چوینه خواره‌وه. ئه‌مجاره زیاتر رۆشتین. پاره‌ویکی باریکتر له خواره‌وه هه‌بوو. تاكو ئه‌و سه‌ری پاره‌وه‌که چووین. گلوپیک‌ی زه‌ردی بچوک داگیرسا بوو. گلوپه‌که‌ش له تاریکی پاره‌وه‌که بیزار بوو. چه‌ند ده‌رگایه‌کی ئاسنی بچوک و باریک له ریزی یه‌کتر بوون. یه‌که‌م ده‌رگامان به‌جیه‌یشت، پیده‌چوو زیندانی تیدابیت. لای ده‌رگای دووه‌م وه‌ستاین.

تۆپه لیک کلیلی زۆری له گیرفانیدا ده رهینا، پیده چوو زۆر له میژ بیت خزمه تکاری ئه و به ندیخانه یه بیت. به ئاسانی کلیلی ده رگاکه ی ناسییه وه. ده رگاکه ی کرده وه و هه تاکو توانی پالیکی پیوه نام بو ژوره وه.

ته نها له سه ر زمانی ئه وان، ئه وه ژور بوو. هه ر هینده ی دۆلابیکی بچوک ده بوو. جیگای جنۆکه یه کی غه ییبوو نه ده بوو. پیاو به دلنیا نه ده هات که شه ی تانیشی تیدا به ند بکات.

نه مده زانی چه ند له و دۆلابه دا ده مینمه وه. هه ر له سه ره تاوه به ته واوی بیزار بووم. ئاواته خواز بووم، هه ر به زوویی بانگم بکه نه وه بو لیدان و قسه و تف کردن ته نها له و گۆره جنۆکه یه رزگارم بیت. پیم خوشبوو هه ر گه رماوگه رم له سه ر برینه کۆنه کان و قامچیه کانی پیشوتر که هیشتا هه ر خوینیان لیده چۆرا و هالای ئیش و ئازاریکی به سویمان لیه لده سا، دووباره لیم بده نه وه، ته نها له و ژوره قالبه دا رزگارم بیت.

زرم وکوتی پۆستالی پاسه‌وانه‌کان ده‌نگی ده‌دایه‌وه که به پاره‌وه‌که‌دا ده‌پۆشتن. ئه‌و ده‌نگانه زۆر سامناک بوون به تاییه‌تی له شه‌وانی دره‌نگ وه‌ختدا..

کردبوویان به پیشه‌هه‌میشه‌بیان، بۆ ئه‌شکه‌نجه و ئازاردان و لیکۆلینه‌وه نیوه‌ی شه‌و ده‌هاتن و ده‌یانبردین. ئه‌گه‌ر بۆ تاکه که‌سیکیش بهاتنایه، به هه‌را و هوریا و ته‌ق و ور له ده‌رگا‌کان، هه‌موو زیندانیه‌کانیان له خه‌و هه‌لده‌ستان. ده‌نگی پۆستال و هاتنیان به پۆژ ئه‌وه‌نده‌ی شه‌و ترسناک نه‌بوو. هه‌ر چه‌نده بۆ کاریکی خێر و چاکه هه‌رگیز نه‌ده‌هاتن. زیندانه‌که خۆی لیوان لیو بوو له خراپه و ئازاردان، به‌لام هاتنیان به پۆژ تاییه‌تی‌تر بوو.

سه‌رباری ئازار و ماندو بوون، لاشه‌ی وه‌ستا ئه‌وه‌نده‌ی‌تر می‌شک و ده‌رونی هیلاک کردبوو. هه‌رچه‌نده له‌سه‌ره‌تای هاتنی بۆ ژوره‌که‌ی ئیمه، مردنی وه‌ستام له‌لا باسنه‌کرد تا‌کو به‌یانی که‌که‌می‌ک هۆشی به‌خۆی هاته‌وه‌و که‌وتینه پرسیارو قسه‌کردن. ده‌نگی هاتنی پاسه‌وانه‌کان نزیک‌تر بوو. سه‌پریکی‌کردم، به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ بلێت، ده‌مزانی چی ده‌پرسیت، وه‌لامم دایه‌وه.

_ ده‌بی‌ت ئه‌وان بن و بۆ ئیره‌ بی‌ن و بیه‌ن. ئیستا قاره‌مانی‌تک وه‌ک په‌رۆکۆن هه‌لده‌گرن و ده‌بیه‌ن. به‌ره‌و شوینیکی نادیاره‌ی ده‌به‌ن، به‌ره‌و گۆرپکی ون.

وه‌ستا هی‌نده میه‌ره‌بان بوو، هه‌ر وه‌ک نوستبی‌ت، ها‌کا له ده‌نگی ده‌رگا‌ کردنه‌وه‌که به‌ ئاگا بی‌ت. چاوه‌کانی نه‌رم،

دهسته‌کانی سارد دیار بوون. سه‌ری له سه‌ر پانم بوو. قژه‌خواه دریزه‌ماش و برنجیه‌که به سه‌ر قاچمدا په‌خش‌ببوو. سه‌رکه‌وت ته‌نھا ئه‌وه‌نده وه‌ستای بینیبوو که‌رۆژبووه‌وه و پاسه‌وانه‌کان هاتن بردیان، به‌لام وه‌ک هاو‌رپییه‌کی دیری‌نی خو‌ی هه‌میشه له‌ناو یادگارو نوسینه‌کانی وه‌ستادا ده‌ژیا. هه‌ردوو‌کمان بی‌ده‌نگ ته‌ماشای لاشه‌ بی‌گیانه‌که‌ی وه‌ستامان ده‌کرد، مه‌لاش له‌به‌رخو‌یه‌وه ن‌زای بو‌گیانی پاکی ده‌نارد. وه‌ستا وه‌ک خه‌ویلی‌که‌وت‌بی‌ت سه‌ری له‌سه‌ر پانم‌بوو، به‌لام لاشه‌یه‌کی بی‌گیان‌وبی‌جوله‌بوو. مرۆف هه‌میشه به‌گومانه‌ له‌رۆحه‌کان، بو‌چی لاشه‌به‌جیده‌هی‌لن و روو له‌کوئ ده‌که‌ن؟ ره‌نگه‌ ئیستا رۆحی چوبیته‌ ناو بالنده‌یه‌کی میهره‌بانه‌وه و له‌ ده‌روه‌ چاوه‌روانی لاشه‌که‌ی بکات، به‌ سه‌ر به‌ندیخانه‌که‌دا ده‌سورپیته‌وه، هه‌تاکو دینه‌ ده‌روه‌ و دوورا و دوور چاودیری ده‌کات. به‌چی ده‌چیت، رۆح بی‌ده‌سه‌لانه‌ هیچی بو‌ناکریت. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی که‌ بینی لاشه‌که‌ فریده‌ده‌ن، ئه‌ویش ده‌روات، ده‌فری بو‌ناو باخ و دارستانه‌کان بو‌گوئ روبرو و چیا به‌رزه‌کان.

رۆحم نیشته‌بووه سه‌ر ده‌ریایه‌ک له‌فرمی‌سکی ژان و خه‌م، وه‌خته‌بوو خوینیشم ده‌بوو به‌ ئاوو له‌چاوه‌کانمه‌وه ده‌رژان، به‌لام نه‌مه‌زانی بو‌چی گریانم نایه‌ت و له‌و ئه‌شکه‌نجه‌ ده‌روونیه‌ رزگارم‌بی‌ت، ره‌نگه‌ خو‌شه‌ویستیم‌بی‌ت بو‌ وه‌ستا، ئاره‌زووبکه‌م فرمی‌سکه‌خه‌ماویه‌کانی ئه‌و له‌ناخمدابمی‌ننه‌وه‌و بو‌ هه‌میشه ئاویته‌ی رۆحم‌بن. چاوه‌کانی سه‌رکه‌وتیش هه‌وری گریانیکی هه‌زینیان لینیشتبوو. ویستم بلیم، خو‌راگر به‌! مه‌گری! ئیره‌ قوتابخانه‌یه.

بو‌چی نه‌گری؟ با بگری هه‌تاکو خو‌ی هه‌ز ده‌کات. گریان ته‌نھا مۆلکی منال نیه‌. با ئیره‌ش قوتابخانه‌ بی‌ت. ئیمه‌ ئه‌وه‌نده‌ی له‌ قوتابخانه‌دا گریاوین به‌ ده‌ست مامۆستا‌کانه‌وه، له‌

هیچ جیگایه کی تر ئه وهنده نه گریا وین. گریانی ئه مپو زور جیاوازه، مایه ی ریز و وه فایه. بگری...! هینده بگری هه موو زیندانیه کان له گه لئا بگرین. هه موو شار بگری. دهشت و روبر و بالنده کانیش بگرین. ههتا دوا فرمیسک بگری.

دهرگا که کرایه وه و دوو پاسه وانی زله هاتنه ژوره وه. توره که یه کیان پیبوو. وه ستایان هه لگرت و خستیانه ناو توره که که و هه ر یه که له پاسه وانه کان سه ریکی توره که که یان هه لگرت و بردیان. هه ر ئه وهنده بوو بردنی ئه و پیاوه بلیمه ته. که لاشه رۆشت و رۆح هه لفری، ئیتر شتیکی نیه پیی بوتریت وهستا. گریان ته واو و ئیتر بو کئ بگرین؟ ئه مه ی ئه وسا وهستا بوو، ئیستا بوونی نیه. ته نها هه ل سوکه وت و خو ره وشت و یاداشت و بیره وه ریه کان ئه و که سه ن. نوسینه کانی سه ر دیواره کانی و قسه کانی رۆژانه ی وهستان، ده بن به وهستا.

هه ر دوو کمان به دریزایی ئه و رۆژه نوسینی سه ر دیواره کانی ژوره که مان ده خوینده وه. له خوار هه موو نوسینیکدا به بچوکی نوسرا بوو، ئاگر. به پامانه وه پرسی
_ مامۆستا؛ وهستا ناوی ئاگر بوو؟
_ ناوی ئاگر نه بوو، ئاگری خو شده ویست.
_ مانای ئاگر په رست بوو؟

_ نا، ئاگر په رستیش نه بوو. هه ر که سیک شتیکی خو شبویت، ئیتر به مانای ئه وه نایهت که ئه و شته ده په رستیت. تۆ له دوینی ئیواره وه هانویت بو ئه م ژوره، نه من پرسیمومه ناوت چی یه؟ نه خو ت پیت گوتم، که ناوت چیه. من ئه م به یانیه هه ر تو زیکی هاتیه وه سه ر خو ت، پیم گوتی به مامۆستا بانگم بکه و خو شم ناوم «وریا» یه.

_ مامۆستا گیان، من ناوم ... یه.
_ زور باشه، ناویکی خو شه، به لام من پینده لیم " سه رکه وت " .

_ چهز دهکهم ههر به ناوی خۆمهوه بانگم بکهیت. چونکه باوکم ئه و ناوهی لئناوم.

_ ههر چۆنیکت پیخۆشبیت، دهبیت وا بانگت بکهم، بهلام من تهنها ناوهکهتم کردوو به کوردی. ههر دوکیان ههر یهک مانایان ههیه. ئهگهر لیرهش ئازاد کرایت، له باوکت پرسیار بکه، باوهر ناکهم ئه و پئیناخۆشبیت.

مهلا کهله ژورهکهدا له گهلماندا بوو، ههر بیدهنگ بوو. تهنها کاتیک وهستایان برد، پهرتوکه سهوزه بچوکهکهی دهرهینا و له ژیر لیوهکانیهوه ههندیک نزای بو گیانی وهستا کرد.

_ مامۆستا کورپهکه راستهکات، باوکی خۆی ناوی ناوه، دهبیت ههر به و ناوهش بانگبکریت. ناوهکهی خۆی پیروژه. بو چی بیگۆریت.

_ مهلا گیان، ئهوهی تو گوتت، منیش دهزانم. من له پیروژی ناوهکهم کهم نهکردۆتهوه. تهنها ئهوهنده نهبیت گۆرپومه بو کوردی. بهم گۆرپینهش پیروژهیهکهی له دهست نادات. ناوی خوا و ئهلا پیروژن. ههر دوکیان یهک ناو و یهک مانایان ههیه و جیاوازیان نیه. ئیتیر بوچی بۆمان نیه، ناو و دهقه پیروژهکان بو سه زمانی خۆمان بگۆرین، تاکو باشتتر حالی بین.

_ سههرکهوت گیان، وهستا ئاگر پهست نهبوو. ئه و پیاویکی موسلمان بوو. ئاگری خۆشدهویست. به چاویکی جیاوازتر له ئیمه سهیری ئاگری دهکرد. ئه و ئاگره ی له بهر چاو و خهیاڵ و بییری ئیمه دایه، ئه و جۆریکی تر مامهلهی دهرونی له گهلا دهکرد و بییری لیده کردهوه. سههرهتا له زیندان بووم، وهک تو بیرمه کردهوه، دهمگوت به های ئاگر چیه؟ ئه و پیاوه ئه وهنده هۆگری بووه.

ئاگر لای وهستا ئه و تهخته و دار و کهل و په لانه نین که ئاگر دهگرن. هه میشه دهیگوت:

ئەو ئاگرەى من خوشم دەوئیت، ئاگرى روتە و گرپیکە لە دەرونداىه و نامانسوتئینیت و سۆز و بەختەوههریمان پێدەبەخشیت. ئەم ئاگرەش کە لە ژياندا ئاشناىهتیمان لە گەلیدا هەیه، سەر چاوهى لەو ئاگرە روتە نەبىنراوهى دەروماندا وەرگرتوو. ئەویش بوو خوئى مانای گەوره و پىروۆزى خوئى هەیه. ئاگرەكەى دەرومان نە زيانى هەیه، نە هەرگىز دەبیت بە خوئلهمیش و نە تهواو دەبیت. يهكێكە لە دیاریه گەورهکانى خودا بوو مروف. خوا نزیك بە يهكێك لە سیفاتەکانى خوئى دروستى کردوو. ئاگرەكەى دل و دەرومان، دەمانزئینیت، نە هەرگىز تهواو دەبیت، نە دەمانسوتئینیت. كئى دەتوانیت گەرمى ئامیزى دایک ببینیت؟ کە هەموومان هەستى پێدەكەین. كئى گەرمى دەبینیت، ئەو گەرمییهى کە بالندهکانى پێدەخولقییت.

ئەو ئاگرە لە زۆر کۆنەوه باپیره گەورهکانمان بە پىروۆزى ناویان بردوو و لە دل و دەروماندا جیگیر بووه. ئیمه بە بئى ئەوهى هەستى پێیکهین نەوه دواى نەوه بوومان گوازاوهتهوه و لە دەرون و هەست و نەستماندا ماوهتهوه. «ئەوه تهواو نەبوونى ئەو ئاگرەیه». ئەوان ئاگرئیکیان پەرستوو نزیك بە سیفاتەکانى خوا، خوا يهكێك لە سیفاتەکانى خوئى پێبەخشیوه. ئاگر بوو ئەوان مانای ژيان و گەورهیى و پىروۆزى بووه. زۆر جیاواز بووه لەو خێلانهى کە مشک و گا و بەردیان پەرستوو. ئەو نمونە بئىکەلکانه نە سیفاتى خوايان تیدا بووه، نە بوو خوئیان پىروۆز بوون. هەر يهكێك لەوانه ئەگەر کەلکیشیان لیوهر بگیرییت، ئەو سود و کەلکە ماوهیهکە و تهواو دەبیت و تەمهنیان دیارى کراوه و هەتاکو سەر نیه. ئاگرەكەى دل و دەرون هەرگىز تهواو نابیت و کۆتایى پێنایهت. ئەو سەر چاوهى هەموو ئاگرەکانى تره.

دیاریه پیروژهکانی خوا بو مروفت، خوا نزیك به سیفاتی خوئی، یا خود به کیك له سیفاتی خوئی پیبه خشیون. ئەو دیاریه پیروژانه هەرگیز تهواو نابن، چەند به کار بین و سودیان لیوهر بگیرییت، هەرگیز کهم ناکهن و تهواو نابن. هەر هەمووشیان خوا سیفاتی «یەك» ی خوئی پێداون. ئەو گایانهی که خێلە دورەکان دەیانپەرستن و به خوای خویمان دادەنان، گایهکی روت و بی که لک بوون. دوور له سیفاتی خوایی بوون. توانای هیچیان نەبوو. زوو دەپرانەوه و له ناو دەچوون. جگه له وهی که نازەلیکی بی هوش و هزر بوون کاتی پەرستن و پارانهوه و گەشتن به خواستهکانیان، شوخ و جوتەیان له خاوهنهکانیان دەدا. هیچ په یوه ندییهکی رۆحی و دەرونی له نیوانیاندا نەبوو. ئەو گایانه دواي پیر بوون، دەمردن و له ناو خەلکه کهدا به بوگه نی ده مانه وه و دەبوونه هوی بلاو بونه وهی نه خویشی. مشکه کانیش جگه له وهی که گایانه وه ریکی پیس و مشه خور بوون، هیچ که لک و سودیکی تریان نەبوو. به رده زله گواویه کانیش که ده کران به بت و دەیانپەرستن، به هەمان شیوهی مشک و گاکان، بی که لک و رهق و تهق بوون.

ئەو ئاگره پیروژهی که باب و باپییمان به پیروزیان دەزانین، هەتا کو ئیستا به پیروزی و ماوه ته وه. ئیمه به بیرماندا نایهت، هینده نه بییت جار به جار دیته خەومان، دینه خەوه پچر پچره کانمان، کهس له ئیمه بیری ئەو رۆژگاره ی نایه ته وه، تهنها پشکوئی ئاگریکی بچوک له دەروماندا ماوه و له گەل خەوه کاندا دینه بهر چاومان، به سەر هاته کانمان بو دەگیرنه وه. ئەو ئاگره ی که گریکی روتی نه بینراو بوو. بو پیروژ راگرتنی هەموو دیاریه پیروژهکانی تر بوو. سه رچاوه ی هەموو ئاگره کانێ تر بوو. ئەو ئاگره ی له ویزدانیا ندا سه ریه له دا بوو، بو رینمایکردن و ماف

و پریز له یه‌کتری گرتن. ئاگریان به سه‌رچاوه‌ی ژیان وه‌ک خوی خویان قبول کردبوو. ئه‌و ئاگره‌ی له ویزدانه‌وه هه‌لقولا بوو. ئاگره‌ گه‌وره‌که له پیروزییدا خوی پیشانی خه‌لکه‌که نه‌ده‌دا، ته‌نها له دل و ده‌رونیاندا بوو. وه‌ک خوا خوی پیشانی به‌نده‌کانی خوی نادات. که‌س ناتوانیت ته‌ماشای نوری خوا بکات، ته‌نانه‌ت روبا‌ر و چیا و کپوه‌کانیش له بینینی ده‌سوتین و ئاگر ده‌گرن. ئه‌و ئاگره‌ گه‌وره‌یه‌ خۆشه‌ویستی خودا بوو، یه‌کیک بوو له ده‌ستکرده‌ پیروژه‌کانی خودا، وه‌ک خودا یه‌ک دانه‌ بوو، بی‌کو‌تای و بی‌برانه‌وه بوو.

ئه‌و شتانه‌ی که نابینرین و بونیان هه‌یه، زۆرن. ویزدان یه‌کیک بوو له بوونه‌ نه‌بینراوه‌کان و له هه‌موو جیگایه‌کدا هه‌یه. خوا زۆربه‌ی شته‌ پیروژ و جوان و باشه‌کانی له ناو ویزداندا کو کردۆته‌وه و له ریگی ویزدانه‌وه به‌ ئیمه‌ ده‌گات. به‌ هوی بوونی ویزدان له ده‌رون و هه‌ستماندا به‌ ئاگایی و هوشیاری خۆمان، ریز و هه‌ق له بی‌ئاگان ده‌نین و مامه‌له‌ی دروست و هه‌ق له گه‌ل هه‌موو ده‌ور و پشتماندا ده‌که‌ین. یه‌کیک له دیارده‌پیروژو جوانه‌کانی ناخی مرو‌ف خۆشه‌ویستییه‌ که سه‌رچاوه‌ی له ویزدانه‌وه‌یه، یا خود ویزدان خولقاندویتی.

با‌پیره‌ گه‌وره‌کانمان له ریگه‌ی ویزدانه‌وه، هه‌ستیان به‌ پیویستی خواجه‌ک کرد بو‌ ریژ گرتن و خۆشه‌ویستی و به‌ هاو‌نرخ و پیروزی ئاگر چووه‌ دلایانه‌وه و کردیان به‌ خوی خویان. له ناو پیروزی و به‌های ئاگرده‌ هه‌ستیان به‌ گه‌وره‌یی و پیروزی دیارییه‌کانیتری خودا ده‌کرد، ریزیان له جوانی ده‌شت و چیا و روبا‌ره‌کان ده‌گرت. مانگ و خوریان لا پیروژ بوو. ئه‌و دیاریانه‌ی ده‌ستکردی خوا، پیروژ و تاکن.

ئه‌و ئاگره‌ پیروژه‌ به‌ جو‌ریک له دلایاندا ده‌گه‌شایه‌وه ده‌بووه‌ مایه‌ی خۆشه‌ویستی بو‌ یه‌کتر. ریزیان له یه‌کتر ده‌گرت و

چیاکانیان خۆشه‌ویست و روبره‌کانیان ماچ ده‌کرد و تاله‌قزی دار و گوله‌گه‌نمه‌کانیان شانه ده‌کرد.

دلداره‌کان ئه‌و رۆژگار زۆر ئاسوده بوون. به‌چیژی ماچی لیوی یه‌کتر، ده‌که‌وتنه‌ دنیا‌یه‌کی پر له‌خۆشی و شادی که‌ پێز و وه‌فای بۆ خۆیان و بۆ هه‌موو شته‌کانی تر لیدروست ده‌بوو. پێزیان له‌ منداڵه‌کان ده‌گرت و خۆشیان ده‌ویستن. جیاوازی نیوان منداڵی کوپ و کچ نه‌بوو. ئافره‌ته‌کان خۆشه‌ویستی پیاوه‌کان بوون، یه‌ک ئاست و پله‌یان هه‌بوو. ئه‌و رۆژانه‌ی که‌ ئافره‌ته‌ دوو گیانه‌کان منداڵیان ده‌بوو، پیاوه‌کان ماچ و گولیان به‌ دیاری بۆ ده‌هینان. ئه‌گه‌ر منداڵه‌که‌ کچ بوایه، گول و گولاو شیرینیان ده‌به‌خشیه‌وه. ئه‌گه‌ر کورپیان ببوایه، شیرینی ئه‌و مانگا و مه‌رانه‌یان ده‌به‌خشیه‌وه که‌ به‌رخ گولکه‌کانیان له‌ شیر برپا بونه‌وه و گه‌وره‌ ببوون.

پیاوه‌کان له‌ لای ئاگره‌که‌ی ناو ده‌رونیاندا نزیان بۆ ئافره‌ته‌کانی خێله‌ دوره‌کان ده‌کرد، بۆ ئه‌و ئافره‌تانه‌ی که‌ دوو گیان بوون و مناله‌کانیان کچ بوایه که‌ مێرده‌کانیان، که‌ سوکاریان سۆز و به‌زه‌یی و خۆشه‌ویستی بچیتته‌ دلپانه‌وه و کۆرپه‌له‌ تازه‌ بووه‌کان زینده‌ به‌ چال نه‌که‌ن. ئه‌و گیزۆله‌ بچوکانه‌ تازه‌ ده‌هاتنه‌ دنیا‌وه، به‌ باوه‌شی گه‌رمی دایکیان شاد نه‌ده‌بوون، چۆریک شیرینی دایکیان تام نه‌ده‌کرد، دایکه‌کانیش مناله‌ ساواکانیان له‌ سه‌ر سنگی میهره‌بانی خۆیان نه‌ده‌بینی و پێ رانه‌ده‌گه‌شتن سۆزی دایکایه‌تیان به‌ سه‌ردا برژین، پیاوه‌کان ئه‌و منداڵه‌ کچانه‌یان له‌ به‌ر چاوی دایکه‌کان ده‌فراند بۆ ئه‌و شوینانه‌ی که‌ پێشتر چاله‌کانیان بۆ ئاماده‌ کرد بوون.

خه‌لکی ئه‌م ناوچانه‌ی که‌ سۆز و خۆشه‌ویستی ئاگریان له‌ دلدا بوو، ئه‌گه‌ر توانا و ده‌سه‌لاتیان ببوایه بۆ یارمه‌تی و رزگار کردنی ئه‌و منداڵه‌ بی‌تاوانانه‌ ده‌چوون. به‌لام ئه‌وان دوور بوون

له په‌نا بردنه بهر شه‌ر و که‌ره‌سته‌ی جه‌نگیان نه‌بوو. خویشیان به دروستکردنی شیر و تیر و شمشیر خه‌ریک نه‌ده‌کرد. په‌یامی ئه‌مان خو‌شه‌ویستی بوو بۆ یه‌کتر، ریز‌گرتن بوو له دل‌داره‌کان و له منداله‌کان. پیروژ راگرتنی دیاریه‌کانی خودا بوو. ئه‌و خیلانه‌ی که دوور بوون و پیشه‌یان شه‌ر و کوشتن و زینده به چال کردن بوو، په‌یامی پیروژی ئه‌مانیان له لا قبول نه‌بوو. ئه‌و پیاوه میهره‌بانانه که هه‌لگری په‌یامیکی پیروژی پر له نور بوون، چاره‌نوسی ئه‌و دایکانه‌ی که کچه‌کانیان هه‌ر به مندالی زینده به چال ده‌کران له لای هاوسه‌ره دوو گیانه‌کانی خو‌یان باس نه‌ده‌کرد. ده‌یانگوت، نه وه‌ک خورپه‌یه‌کی ئاوا ناخو‌ش و دل‌ته‌زین مه‌رگیان به میوانی بۆ به‌ینیت. ده‌یانزانی دلی ئافه‌رت وه‌ک گول ناسکه، به شنه‌ی باش هه‌لده‌وه‌ریت.

کو‌ره دل‌دار و پیاوه ئه‌وینداره‌کان به‌ره به‌یانیان ده‌چوونه ناو باخه‌کان و گوله‌ ناسک و ره‌نگاو‌ره‌نگه‌کانیان ده‌چنیه‌وه و له سه‌ر جیگای دل‌داره‌کانیان دایانده‌نان، هه‌تاکو ئه‌و په‌رییه دل‌دارانه، ئه‌و په‌رییه میهره‌بان و ناسکانه چاویان به بینینی گوله‌کان هه‌ل‌بیت و به بۆنی گولای گوله‌کان هه‌ستیان بکریته‌وه. هه‌موو ئه‌و ژن و پیاوانه‌ پو‌ژانه ده‌چوونه سه‌ر گو‌م و پوباره‌کان و به ناز و خو‌شه‌ویستی، به تکه‌ی ئاورنگی به‌یان و ئاوی پوباره‌کان یه‌کتریان ده‌شوست. ئه‌و پوبار و کانیو چه‌مانه به‌ره‌و خوار ده‌پو‌شتن و مناله‌کان مه‌له‌وانیان تی‌دا ده‌کرد، هه‌تاکو خو‌شه‌ویستی دایک و باوکه‌کان به شان و مل و گه‌ردنیاندا بچو‌ریته‌وه.

به دریزایی پوباره‌که گولی زه‌رد و سور و شین روا بوو. کاتی‌ک ئافه‌رته‌کان منالیان ده‌بوو، هاوسه‌ره‌کانیان نزایان بۆ ده‌کردن که سه‌لامه‌ت بن، هاوکات بۆ ئافه‌رته‌ دوو گیانه‌کانی خیله‌ دووره‌کانی بیابانه‌کان به چریه‌ له نوره‌که‌ی دلیان

ده‌پارانه‌وه که چاره‌سهریان بکریت و یارمه‌تییان بدرییت. ئەو چالانه‌ییان به‌نه‌فرهت ده‌کردکه پێش له دایک بوونی کچه‌کان ئاماده‌ییان ده‌کرد. هه‌زیان نه‌ده‌کرد کاتی منال بوون، هاوسه‌ره‌کانیان ئەو ئافره‌تانه‌ییان به‌بیر بێته‌وه که ساواکانیان له‌سه‌ر سنگیان ده‌فراندن و چالنیژیان ده‌کردن. به‌باشیان نه‌ده‌زانی ئەو ئازاره‌ جهرگ بره‌ به‌بیر هاوسه‌ره‌کانی خۆیان به‌پینه‌وه، هه‌ر بۆیه به‌چرپه و هه‌یمنی نزیان بوو ده‌کردن. ئەو رۆژگاره‌ی که ئەوان ئاگره‌ پیرۆزه‌که له‌ دل و ده‌رونیاندا بوو، په‌یامیان ویزدان و خۆشه‌ویستی و وه‌فا و راستگۆی بوو. مانگ و رۆژ و چیا و روبرار و زه‌ریایان خۆشه‌وویست. گۆله‌ کانیاان لا جوان بوو، منداڵه‌ کوپ و کچه‌کانیاان لا میهره‌بان بوو، میوه‌ی داره‌کان و گۆله‌ گه‌نمه‌کانیاان له‌ لا پیرۆز بوو.

ئەو رۆژگاره‌ خودا زۆر بیزار بوو له‌و خیلانه‌ی که به‌رده‌ گواویه‌کانیاان ده‌تاشی و ده‌یانکردن به‌ بت و ده‌یانپه‌رستن. بته‌ بی‌جوله‌ و حکمه‌ته‌کان هه‌یچ گه‌وره‌یی و پیرۆزی تیدا به‌دی نه‌ده‌کرا. ئەو بتانه‌ نه‌یانده‌توانی بچنه‌ دل و ده‌رونه‌وه و بینه‌ بنه‌مای ریز و خۆشه‌ویستی و وه‌فا بوو یه‌کتري. سۆز و وه‌فای بوو ئافره‌ته‌ دووگیانه‌ بیچاره‌کان نه‌بوو. ئەو ئافره‌تانه‌ نه‌یانده‌زانی روو له‌ چ خودایه‌ک بکه‌ن هه‌تاکو کچه‌ ساواکانیاان به‌و ده‌رده‌ نه‌چن. خواکانی خۆیان که‌ بته‌کان بوون، ئەوان باش ده‌یانزانی که هه‌یچیان بوو ناکریت و نزا و پارانه‌وه‌کانیاان هه‌ر وا به‌ خۆرایي ده‌روات. ئەو ئافره‌ته‌ جهرگ سوتوانه‌ بوو ته‌نها چرکه‌یه‌ک منالنه‌کانیاان له‌ سه‌ر سنگی خۆیان نه‌ده‌بینی.

ئه‌گه‌ر منداڵه‌که‌ کچ بوایه‌، دوو حاله‌تی سروشتی جیاواز له‌ بیابانه‌کان رویده‌دا. له‌ لایه‌ک گه‌ژه‌لوکه‌یه‌کی خوایی دروست ده‌بوو. ده‌شته‌ لماویه‌کان توپه‌ ده‌بوون. ئەوان هه‌ستیان به‌م حاله‌ته‌ سروشتیه‌ نه‌ده‌کرد. چونکه‌ خواکه‌ یان به‌ردیکی ره‌ق و

بی‌جولّه و بی‌حیکمهت بوو، ده‌شته‌کان تورپه ده‌بوون و چاویان به‌و زولم و مهرگه‌ساته هه‌لنه‌ده‌هات و به‌تورپه‌یی و غه‌زه‌بی خۆیان چاله‌هه‌لکه‌ندراوه‌کانیان به‌لم پیر ده‌کرده‌وه. دوا به‌دوای تورپه‌یی بیابانه‌کان، له‌و ده‌شته‌گه‌رمانه‌دا بارانیکی به‌لیژمه‌هه‌موو بیابانه‌کانی ده‌گرته‌وه و بواری نه‌ده‌دان چالیتز هه‌لکه‌نن و ئاماده‌ی بکه‌ن. ئه‌و پوژه‌هه‌موو می‌رگ و له‌وه‌پرگاگان سه‌وز ده‌بوون. له‌دایک بوونی کچه‌کان ده‌بوو به‌خیر و به‌ره‌کته‌.

ئه‌وان هه‌ست و سوژی خاویان نه‌بوو، رقیان له‌باران ده‌بووه. هاتنی باران بارینیان ده‌به‌سته‌وه به‌بی‌که‌لکی و بی‌خیری بونی کچه‌کان. به‌هوی باران بارین چاله‌کانی پیشو پیر ده‌بونه‌وه و توانای چالیتزیشیان نه‌ده‌بوو. له‌بته‌کانیان ده‌پارانه‌وه بارانه‌که و گیزه‌لوکه بیابانه‌کان رابگریت و یارمه‌تیان بدات. به‌لام بته‌کان که خاگانیان بوون، هیچیان بو نه‌ده‌کرا. هه‌ر به‌رده‌گواویه‌کانی پیشوتر بوون. ئه‌وانیش له‌خاگانیان بیزار ده‌بوون و به‌که‌ره‌سته‌کانی ده‌ستیان که چاله‌کانیان پیه‌له‌که‌ندن ده‌که‌وتنه‌سه‌ر و چاو و لوت و ده‌ست و قاچیان. دواتر په‌شیمان ده‌بوونه‌وه و له‌سه‌ر و قوّل و لوته‌شکاوه‌کان ده‌پارانه‌وه و داوای لیبوردن و لیخوش‌بوونیان لیده‌کردن.

* * * * *

پوژگاری دواتر، پاش ئازادبوونمان له‌زیندان، به‌تایبه‌تی ئه‌و ده‌مه‌ی که سه‌رکه‌وت ژییانی واقعی و ژییانی خه‌وه‌کانی تیکه‌ل به‌یه‌کترببوون و خه‌وه‌کانی خوی و پیاوه‌پیره‌که‌ی بو ده‌گی‌رامه‌وه، بیری سه‌رده‌می زیندانم ده‌که‌وته‌وه که وه‌ستای هاو‌رپیم پوژانه‌سه‌ی بو ده‌کردم. هه‌ستمده‌کرد که دووباره‌وه‌ستایه‌سه‌م بو ده‌کات. وشه‌کان ره‌نگو بوونی یه‌کتریان

گرتبوو، هه‌رچه‌نده منیش زۆر له پۆژانی زیندانی هه‌ردوو‌کمانم بو سهرکه‌وت باسکرده‌بوو، زۆر له‌قسه‌و بیروبو‌چوونه‌کانی وه‌ستام بو گێرا‌بووه‌وه.

چه‌ند پۆژیک تیپه‌ر ببوو له‌ دوا‌ی بردنی لاشه‌ی وه‌ستا. له‌ ژوره‌که‌دا ته‌نها هه‌ر سێکمان بووین. هه‌میشه‌ قسه‌کانی وه‌ستام بو ده‌گێرا‌یه‌وه. جاربه‌جار سهرکه‌وت خو‌یشی نوسینی سه‌ر دیواره‌کانی ده‌خوینده‌وه. هه‌ندی‌ک له‌ نوسینه‌کان ساده‌ نه‌بوون که سهرکه‌وت خو‌ی تییان بگات. پرسیا‌ری ده‌کرد و له‌ قولایی بیره‌وه‌ریکانی داده‌بریم.

_ مامۆستا گیان ئه‌مجاره‌ش ده‌مه‌وێت پرسیا‌ری ئه‌م پرسته‌یه‌ بکه‌م، که وه‌ستا لی‌رده‌دا نوسیویه‌تی.

سه‌رکه‌وت هه‌سته‌تیکرد له‌ناو خه‌یالی خو‌مدا‌بووم وله‌ بیره‌وه‌ریه‌کانی دا‌برییووم. دا‌وای لی‌یوردنیکرد. گوتم: ئاساییه‌، ویستت چیی بل‌ییت؟ به‌شه‌رمه‌وه‌ گوته‌ی:

_ ئه‌مجاره‌ تازه پرسیا‌ره‌که‌ی خو‌م ناکه‌م، به‌لام ده‌مه‌وێت بپرسم له‌ چ خه‌یالی‌کدا بوویت؟ هه‌موو جا‌ریک ده‌چیته‌ قولای ناخی خو‌ته‌وه‌.

_ زۆربه‌ی جا‌ر له‌ خه‌یالی وه‌ستادام. هه‌میشه‌ له‌ ناو بیره‌وه‌ریه‌کانی ئه‌ودا ده‌ژیم. هه‌ر وا به‌ ئاسانی بیرم ناچیته‌وه‌. _ ده‌لیم ئاخۆ بو کوییان بردبیت؟ ئه‌گه‌ر کردبیتیان به‌ ژیر تو‌زیک گله‌وه‌ هه‌ر باشه‌.

_ وه‌ستا بو خو‌ی به‌ لایه‌وه‌ گرنگ نه‌بوو، ئه‌گه‌ر بیکوژن و ته‌رمه‌که‌ش هه‌ر چیه‌ک لی‌یکه‌ن. جا‌ریک کاتی لی‌کو‌لینه‌وه‌ کا‌برای ئه‌فسه‌ر هه‌ره‌شه‌ی کوشتنی لی‌ده‌کات و پیی ده‌ل‌ییت: ئه‌وه‌نده زمانت در‌یژ بیت به‌ ده‌ستی خو‌م ده‌تخنکینم و لاشه‌که‌ت له‌ که‌لاوه‌یه‌ک فری ده‌ده‌م.

ئەویش زۆر دلیرانە وەلامی دەداتەو، هەرگیز ترس لە بونیدا نەبوو، بێیدەلیت.

تۆ دەتوانی بمکوژیت و بمخنکینیت، بەلام ناتوانیت زمانم بگریت، بێر و هۆشم بەند بکەیت. من دەربەستی ژیان و مردنی خۆم نیم، لە بەر دەم ئیویدا. هەتاکو زیندوویم، ئەوێ لە بێر و باوەپمدا بە ئیویدا نافرۆشم و رینگا نادەم لیم زەوتکەن. هەر کاتیش مردم و بە دەستی ئیویدا خنکام، چی لە لاشەکەم دەکەن، بیکەن. ئەو کاتە من ژیان خۆم لە لای کردوو، ئەمە لە لای من گرنگە. من وەک ئیویدا بە تەنگ ژیانیکێی مردوووە نایەم. تەمەن هەر تەواو دەبێت، ئەگەر کەسێک خۆی بە ئیویدا بفرۆشێت مانای وایە تەمەنی خۆی بە دەستی خۆی ئەوێ تەمەنی تر کورت کردۆتەو بەو رادەییە کە لە مەرگا دەژی. بمکوژن و فرپم بدەن. ئەو کاتە دەمکوژن با وەک ئەو هەموو سالانە پێش بوونم بێت. گرنگ ئەو زەمەنە کە تەمەنی من بوو و من تێیدا ژیاوم، پراوێرێ هەلوێستی دلیرانە و بە گز داچونەوێ نەیارانم بوو.

شەو نەبوو بۆ ئەشکەنجەدانی نەبەن. باکی نەبوو هەر کاتێک بە دوایدا بێن. هەر جارە لە سەر بابەتێک لیکۆلینەوێیان لە گەلدا دەکرد. پیاویکی زۆر خۆراگر و ئازا بوو. سەر بە هیچ پارتێک نەبوو. هەر گرتنێک بە بیانوی سەر بە لایەنێک تاوانباریان دەکرد. جارێک بە هۆی ئیسلامی و جارێک دەیانخستە پال چەپەکان. ئەو هیچ نەبوو. بەلام زۆر شتیش بوو. پیاویکی گەورە و رآستگۆ بوو. پشتگیری راستی و هەق بوو. _ مامۆستا زۆر جار دەمەوێت قسە لە سەر بابەتێک بکەم، هەر نەبێت تۆزیک لە بیرەوێ وەستا، دوورت بخەمەو، بەلام هەر چۆنێک قسە بکەین، لە کۆتایدا هەر دێینەوێ سەر باسی وەستا و یادگار و قسە و نوسینەکانی.

_ وهستا پیاویکی گهوره بوو. بو ههر لایهک برپوانین
نوسینهکانی ئهوه. ههر چوئیک بیر بکهینهوه، دهچینهوه ناو
بیرهوهریهکانی ئهوه. له سه ههر بابتهتیک قسه بکهین له ناو
یادگارهکانی ئهودا خومان دهبینینهوه. ئهوه همیشه له
ژورهکه دایه و نزیکمانه. ناتوانین له وهستا خومان دوور
بخهینهوه... ته ماشاکه ههر چوار لامان نوسراوهکانی وهستایه.
بی تاوان گرتیان و کوشتیان. تاوانی ئهوه بوو، راستگۆ بوو.

له یهکهه رهوه سهرکهوت بو ئهه ژوره هاتبوو، ئارهزوی
بوو بزانیته بوچی و له سه چیه گیراوم. رهژیک ئهوه بهربهستهی
پوخاندو پرسه

_ ماموستا: دهکریت بپرسم بوچی و له سه چیه زیندان
کراویت؟

_ شتیک نیه ههق بهوان بدات که خهلهکی پیه بگرن و زیندانی
بکهن. چونکه خویان لیوان لیوان له تاوان و گوناهاکردن.
ئهوانهش که دژایهتیان دهکهن، تهناهت به چهکیش به
رهنگاریان دهبنهوه بویان نیه و ههقیان نیه که بیانگرن. ههموو
دوو دژه یهکتر یهکیکیان سههچاوهی دژایهتی له خودی بهرامبهه
وههگرتهوه. ئهگه رهوان زولم و زور و چهوساندنهوه بیان
بهرامبهه به خهلهک نهبیته، بوچی دژه بهرامبهریان دروست
دهبیته؟ لهوه روانگهیهوه ئیتر مافی گرتنی کهسیان نیه. جگه
لهمهش زوربهی زیندانیهکان بی تاوانن، هیچیان نهکردوه،
ئهمان تاوانباریان کردون، وهک من و تو و وهستا و مهلا.
ماوهیهکی زوره بانگم ناکهن بو لیکۆلینهوه. خویشیان نازانن چه
تاوانیکی ترم بو بدۆزنهوه و چهیم لیکن. ئهمه دهلالته له
بی تاوانی من دهکات جگه لهوهش رهژانه ههمیشه زیندانی و
گرتوی تازهیان بو دیت که سههقالی ئهوان دهبن. دواچار

ئەوێندەى جارەکانى پيشو قسه‌يان له گەلدا نەکردم. تەنها ئەوێندە نەبیت، گوتیان: ئەگەر لێره دەرچوویت، رینگات پینادەین بچیتەوێ سەرکاری مامۆستایى و یارمەتى کەسانى تیکدەر بەیت.

بە لای منەوێ گرنگ نەبوو. ئەوێ کە گرنگ بووزیندانەکەى ئەوان بوو من قوتابخانەى کە گەورە بوو کە زۆر شت له وانەکانى ژيانن فیڕ بووم و له دەرەوێ زیندان بتوانم بازار و کۆچە و کۆلان و هەموو جیگایەکى ئەم شارە بکەم بە قوتابخانە و وانەکانى تیدا بلیمەوێ. هەلبەتە مەبەستم ئەوێ نیه کە ئەوان قوتابخانەى کەيان لەناوینداندا بوو ئیمە سازدابیت، بەلام وەستا توانى زیندانەکانى ئەوان بکات بە قوتابخانەى ژيان.

— هیوادرم لێره ئازاد بکرییت، بەلام کى وانەکانى وەستام بوو بلیتەوێ؟

— وانەکانى وەستا هەر ئەوانەن کە من دەیزانم. زۆر شتى تر هەیه له سەر دیوارەکان نوسیویەتى، بەم زوانە خویندەوێندەوێندە تەواو نابیت. لەوانەشە تۆ له پيش منەوێ لێره رزگارت بیت. ئەگەر منیش زوتر ئازاد کرام، نوسینه‌کان زۆرن. ئێره تەنها ژوریک نیه، قوتابخانەى، قوتابخانە. هەتاکو ئیستا من نەمپرسیوێ رۆژى کارەساتە کە زۆر بوون کە گرتیان؟

— بەلێ، زۆر بووین. ئەو ئوتوموبیلەى کە منى تیدا بووم، چەند کەسێک بووین. من له هەموویان باشتر و ساغتر بووم. ئەوانیتر یەکیک پیر بوو. یەکیک لال و توانای قسه کردنى نەبوو، کورپک له ناوماندا کەم ئەندام بوو، قاچیکى نەبوو. پیاویکی داماو له هەموومان کە ساستر و بی‌بەخت‌تر بوو، هەر له جیگای کارەساتە کەدا ئەو مندالەى کە له گەلدا بوو بە گولەى بارەشەکان کوزرا بوو. بارەشەکان له کاتانەدا بە هەموو لایە کدا تەفە دەکەن. چەند کەسێکیترمان له گەلدا بوو. هەر ئەو

پوژه دواى ليکولینهوه جیایان کردینهوه و کسهسیانم نه بییوهتهوه. نازانم له کوین و چیان به سهر هاتووه. _ ئهوانه ی له سهر یهک بابهت و روداو دهگیرین پیکهوه له ژوریکدا داینانین.

* * * * *

ژیانیکى ئاسایی له ژوره کهدا بهسهرده برا. ههستم به ئارام بوونهوهی دهروونی سهرکهوتیش کردبوو، ئیتر که متر خوئی له پرسپاره ساده و مندا لانهکان دهدا. گهیشتبوو بهو باوهپی که ژوره کهی جاران فروانتر ببینیت. له ناو هوش و له هزر و بیریدا قهبارهی ژوره که له پیشوتر گهوره تر بوو، بیر کردنهوه بهره و ئاسویهکی رون و گهشبینی و گفتوگۆی پوژانه له سهر قسه و پهندهکانی وهستا، گاریگهری گرنگی ههبوو، ئهوش ههرا تا که چارهسهر بوو بو خوڤاگری له زینداندا.

ههر چهنده وهستا به رۆح و لاشه له ژوره کهدا نه مابوو، به هوی نوسین و یاداشت و قسه و بیره وهریهکانیهوه، جاریکیت له زهمنیکی رابرد و خویده هاویشتهوه ناو ساته نویکانی ژوره که و له ناو بیر و قسه و باسهکانی ئیمه دا خوئی دوباره دهکردهوه. وا پیده چوو ههندیگ جار پوچیانته که له ژوره کهدا بیت و وهک پهپوله ههلفریت و به سهر و شان و مل و دهم و چاومدا بنیشیتهوه، بهوهی که ناوی وهستام دهبرد، خوئشی و ئارامی و زهرده خه نه به رومه وه دیار بوو. ئهشئ پوچیانته تی دۆست و خوئشه ویسته کانمان که نه ماون بیینه لمان، به لام ئیمه ههر ههست به بینینیان نه کهین و نه توانین که بیانینین.

وهستا خوئی دهیگوت: «ههلسوکته و بیر کردنهوهی مروڤ له ژیاندا، دواتر وهک میراتی بو پوچ جیده مینیت، پوچیش جار جاره به خهندهوه دهچیته سهر لیوی دۆست و ئاشناکانی و له سهر ئه و لیوانه خهنده و خوئشی ده به خشیت».

وهستا، پۆحی به لاهه زۆر پیروزی بوو. پۆحیک که به‌رده‌وامی به ژیان بدات بۆ به‌رگری له راستی و هه‌ق. پیروزی پۆحی ده‌گه‌رانه‌وه بۆ ئه‌و پۆحه‌گه‌وره‌یه‌ی که هه‌موو پۆحه‌کان له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌یان گرتوو. ئه‌و پۆحه‌گه‌وره‌یه‌ی هه‌رگیز ته‌واو نابیت و که‌م ناکات. پۆحی مروفتیش پیروزی له‌و پۆحه‌گه‌وره‌یه‌وه وه‌رگرتوو که خوا به‌ پیروزی و نزیک به‌ سیفاتی خۆی دروستی کردوو.

ژماره‌ی مروفت و گیانداره‌کان چه‌ند له‌ زیاد بوون دابن له‌ پۆحه‌گه‌وره‌که‌وه پۆحیان بۆ دیت. به‌ بێ ئه‌وه‌ی هه‌رگیز که‌م بکاته‌وه. پیروزی ئه‌و پۆحه‌گه‌وره‌یه‌ی که‌م نه‌کردن و ته‌واو نه‌بوون بوو که بۆ خۆیشی هه‌ر «یه‌ک» دانه‌ بوو. ئه‌مانه‌ سیفاتی نزیک به‌ خوا بوون، که خوا به‌ شته‌کانی به‌خشییون و پیروزی کرد بوون.

سه‌ره‌نایی بوونی مروفتیه‌تی و هه‌موو گیانله‌به‌ران، ژماره‌ی ئه‌وان که‌مبووه. وه‌ک ئیستا زۆر نه‌بوون. بێ‌گومان پۆحه‌کان به‌ قه‌د ژماره‌ی لاشه‌کان هه‌بوون. به‌ پێی زۆر بوونی خه‌لک و گیان له‌به‌ره‌کان ژماره‌ی پۆحه‌کانیش له‌ زیادبوندا بوون. به‌ بێ ئه‌وه‌ی له‌ پۆحه‌گه‌وره‌که‌ که‌م بێته‌وه. له‌ گه‌ل بوونی هه‌ر گیانله‌به‌ریک پۆحیکێ نویش له‌ پۆحه‌گه‌وره‌که‌وه دروست ده‌بیت. یه‌کیک له‌ به‌ها پیروزه‌کانی تری پۆح، هه‌میشه‌ هه‌ر ده‌به‌خشیت، به‌ بێ ئه‌وه‌ی که‌م بکات و چاوه‌روانی وه‌رگرتنه‌وه بیت.

ژماره‌ی پۆحه‌کان به‌ندن به‌ ژماره‌ی لاشه‌کانه‌وه، وه‌ک چۆن ژماره‌کان به‌ندن به‌ شته‌کانه‌وه. ئیمه‌ ناتوانین وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ خۆمان ده‌مانه‌وێت «ژماره‌» ده‌سته‌به‌ر بکه‌ین. به‌ کۆتایی دوا شت له‌ گه‌ردوندا که‌ بونی هه‌یه‌ دوا ژماره‌شمان ده‌ست ده‌که‌وێت. بێ بونی شت له‌ ژوریکدا له‌ ناو گیرفان و ده‌ستماندا ناتوانین

ناوی هیچ ژماره‌یه‌ک بهینین. ئەگەر ناویشمان هینا، ژماره‌یه‌کی بی‌مانا و روت و بی‌به‌ها ده‌بیٔت.

ئەو کاته‌ی که گەردون نەبوو، ژمارەش نەبوو، تەنھا ژماره‌یه‌ک هەبوو، ئەویش لە ئەزەله‌وه لە گەڵ بونی خوا دابوو. که گەردون و شتەکانی ناوی دروست بوون، بە پێی بوونی ئەو شتانه ژماره‌کانیش هاتنه‌ کایه‌وه. پیرۆزی ژماره‌یه‌ک و گرنگی خودی ژماره «یه‌ک» لە ئەزەله‌وه لە گەڵ بونی خوا دابوو.

ئەگەر لە ژوریکێ خالی‌دا که هیچی تی‌دا نەبیٔت، ناتوانین هیچ ژماره‌یه‌ک بە دەست بهینین. لەو حاله‌ته‌دا گەر تۆپیک بخه‌ینه ژوره‌که‌وه لە گەڵ بونی تۆپه‌که‌دا ژماره‌ی «یه‌کیش» دروست ده‌بیٔت. بە پێی زیاد بوونی تۆپ لە ژوره‌که‌دا، ژماره‌کانیش زیاد ده‌بن. رۆحه‌کانیش بە پێی زیاد بوونی جه‌سته‌کان زیاد ده‌بن. هەموو رۆحه‌ نوێکانیش لە رۆحه‌ گه‌وره پیرۆزه‌که‌وه سەر چاوه‌ ده‌گرن.

ئەو پیاوه‌ی لە ژوره‌که‌دا بوو، هەمیشه‌ بێ‌ده‌نگ بوو، یان چاوه‌کانی داده‌خست و ده‌چوووه حاله‌تی خه‌وه‌وه، یا خود کتیبه‌ سه‌وزه پیرۆزه‌که‌ی ده‌رده‌هینا و به‌ ده‌نگیکێ هیواشی پر سۆز، ده‌ستی به‌ خویندنه‌وه‌ی ده‌کرد. هەر کاتی‌ک مه‌لا کتیبه‌که‌ی ده‌خویندنه‌وه، وه‌ستا تهنه‌ها گوئی بو‌راده‌گرت. نه‌ شتی ده‌نوسی، نه‌ قسه‌ی ده‌کرد. مه‌لا زۆر سەر سام ده‌بوو به‌ هه‌لوپسوتی وه‌ستا. _ وه‌ستا، من له‌ تۆ تیناگه‌م. هه‌ندیک جار ئەوه‌نده خودام لا شیرین و خو‌شه‌ویست ده‌که‌یت، زیاتر له‌وه‌ی له‌ ده‌رونی خو‌مدا هه‌یه. زۆر به‌ سۆز و میهره‌بانیه‌وه گویم لی‌ده‌گرت. هه‌ندی جاریش قسه‌ و باسه‌کانت زۆر سه‌یرن وه‌ک به‌ت‌ه‌ویٔ دژ به‌ دین و خوا قسه‌ بکه‌یت. زۆر قسه‌ هه‌یه نه‌کردنی باشته‌ره. به‌ تاییه‌تی له‌ لای ئەوان. خو‌یان به‌ بی‌هیچ له‌ ئیمه‌ به‌ بیانون. ئەگەر ئاگاداری خؤ نه‌بیٔت، توشی ئازار و ئەشکه‌نجه‌ی زیاترت

ده‌که‌ن. وه‌ستا گیان، ئه‌و قسانه‌ت، نه‌ بو ئه‌م دنیات باشه، نه‌ بو ئه‌و دنیات.

مه‌لا گیان، من له‌ تو تیده‌گه‌م، به‌لام وا دیاره‌ تو له‌ قسه‌کانی من نه‌گه‌شتوویت. له‌وانه‌یه‌ ئامۆژگاریه‌کانی تو بو من سویدیان نه‌بیئت. ده‌زانم تو به‌ به‌رژه‌وه‌ندی و سه‌لامه‌تی منت ده‌ویئت. منیش بو تو هه‌روه‌ها. به‌لام بو چوونه‌کانمان جیاوازه‌، خووی له‌ خویدا زور جیاوازیش نیه‌. ئه‌وه‌ی که‌ جیاوازه‌ ته‌نها ئه‌وه‌یه‌ که‌ تو باش له‌ من نه‌گه‌شتوویت. من باوه‌رم به‌ خوییه‌ و به‌ هه‌موو دیارییه‌ پیروژه‌کانی خوا بو مروّف. هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی به‌ لای منه‌وه‌ پیروژن و قسه‌یان له‌ سه‌ر ده‌که‌م، ده‌سکردی خودا خوین و به‌ پیروژی و نزیک به‌ سیفاتی خووی دروستی کردون. هه‌ر یه‌ک له‌و دیارییه‌ پیروژانه‌ سیفاتیک یا خود چه‌ند سیفاتیکیی خودایان تیدایه‌. باوه‌ر ناکه‌م قسه‌یه‌که‌م کرد بیئت که‌ دژایه‌تی دین و خوام کرد بیئت. هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌ من خوشم ده‌ویین و له‌ لام پیروژه‌ و له‌ دل و ده‌رونمدا جیگیره‌ و بنه‌مای ژیان و خولقاندن و به‌رده‌وامی مروّفایه‌تیه‌ و دیاری خودان بو مروّف، وه‌ک مانگ و خوور و ویزدان و خاک و دایک و روّح. هه‌ر یه‌ک له‌مانه‌ سیفاتیک یان چه‌ند سیفاتیکیی خویان تیدایه‌ که‌ خودا خووی بو پیروژی به‌و دیاریانه‌ی به‌ ئیمه‌ی به‌خشویه‌، ئیمه‌ش ده‌بیئت له‌ دل و ده‌رونماندا پیروژ رایانگیرین و خویشان بوین. ئه‌م جه‌للادانه‌ به‌ هه‌موو خوشه‌ویسته‌کی مروّف نامۆن و به‌ هه‌موو هه‌لوئیسیتی مروّفانه‌ په‌ست و بیزار ده‌بن. خوشه‌ویسته‌ی ئیمه‌ بو «خاک» که‌ یه‌کیکه‌ له‌ دیاریه‌ پیروژه‌کانی خودا بو مه‌ردومی خووی، ده‌بیئت له‌ پیش هه‌موو خوشه‌ویسته‌کانی تره‌وه‌بیئت. پاریزگاری له‌ خاک، پاریزگاری کردنه‌ له‌ ده‌ستکرده‌ پیروژه‌کانی تری خوا. باره‌شه‌کان به‌م هه‌لوئسته‌ ده‌مارگیر ده‌بن و به‌ تاوانبارمان داده‌نین و له‌ به‌ندیخانه‌کان ئه‌شکه‌نجه‌مان

ده‌دهن. هه‌موو دیاریه پیرۆزه‌کان به تاییهت «خاک» پییوستی به پارێزگاری و به خۆشه‌ویستی هه‌یه. پییوستی به به‌خشینی رۆح هه‌یه. رۆح خۆی یه‌کیکه له دیارییه پیرۆزه‌کان، ته‌نها له رپگای پارێزگاری له خاک خۆی ده‌به‌خشیت. ئه‌وانه‌ی گرنگی خاکیان له لا نیه و پیرۆزی خاک له ده‌رونیاندا نیه، ئه‌وانه خاوه‌نی رۆحی خۆشیان نین، جگه له ده‌ست دانی خاک رۆحی خۆشیان فرۆشتوو و له ده‌ستداوه.

من لای ئه‌مان به‌رگری له نیشتمان ده‌که‌م. باسی پیرۆزی خاک ده‌که‌م که دیاری خودایه. هه‌رکه‌س له ئیمه «یه‌ک» نیشتمانی هه‌یه، که‌سیک نیه خاوه‌نی دوو خاک بێت. ئه‌وه خه‌لکه دژ به مروّف و کرده‌وه‌کانی خوان که خاکه‌کانیان به‌شکردوو. سیفاتی ژماره «یه‌ک» له بونی خاکدایه، جگه له‌وه‌ش خاک خولقینه‌ره و به‌خشه‌نده‌یه. به‌خشینی خاک وه‌ک رۆح هه‌رگیز که‌م ناکات و ته‌واو نابیت. ئه‌وان هه‌ول ده‌دهن که نیشتمانمان داگیر بکه‌ن، له به‌ر چاوه‌بخه‌ن، گرنگی و پیرۆزی له دلماندا نه‌مینییت. سرینه‌وه و کو‌تایی بوونی ئاده‌میزاد به‌ داگیر کردنی نیشتمانه‌که‌ی دیت. ئه‌و قسانه‌ی که منیان پێ تاوانبار کردوو، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه که دیارییه پیرۆزه‌کانی خوام خۆشه‌وییت و له دل و ده‌روندا جیگیره و به رۆح پارێزگاریان لیده‌که‌م. ئه‌م هه‌لۆیسته له به‌رزه‌وه‌ندی خواستی داگیرکه‌رانه‌ی ئه‌واندا نیه. به‌ کابرایه‌کی دژ به‌ دین و خوام ده‌زانن، که ئه‌مه‌ش زۆر پیچه‌وانه‌یه.

خودا له رپگه‌ی دروستکردنی دیارییه پیرۆزه‌کانی بو ئیمه، گه‌وره‌یی خۆی پيشانداوه. بوونی ئیمه و مانه‌وه‌مان به‌رگریکردنه له پاراستی هه‌موو ئه‌و دیاریانه به تاییهتی «خاک». مروّقی بێ‌خاک و بێ‌نیشتمان وه‌ک مروّقی بێ‌سه‌ر وایه. بوونی سیفاتی «یه‌ک» دانه‌ی له خواوه‌چوووه بو هه‌موو دیارییه پیرۆزه‌کان.

هه‌موو شته پیرۆزه‌کانی ده‌سکردنی خودا، یه‌ک دانه‌ن. هیشته‌وه‌ی ئه‌و سیفاته پیرۆزه ئه‌رکی هه‌موو که‌سیکه، به تاییه‌تی راگرتنی سیفاتی یه‌کدانه‌یی له نیشتمان. هه‌ولێ نه‌هیشته‌نی ئه‌و هۆکار و گاریگه‌ریانه‌ی ده‌بنه‌ به‌شکردنی نیشتمان له ئه‌ستۆی مرو‌فدایه که به دیاری له لایه‌ن خواوه پپی به‌خسراوه.

تاوانه‌کانی من به‌رز راگرتنی دیارییه پیرۆزه‌کانی خوایه. ئه‌م هه‌لۆیسته‌ی من له گه‌ل به‌رنامه و ئامانجه دژ به مرو‌فایه‌تی و به دین و به خواکه‌ی ئه‌واندا ناگونجییت و یه‌ک ناگریته‌وه. ئه‌شکه‌نجه‌م ده‌ده‌ن و ده‌مگرن و ناوم به خراپ ده‌زپین، هه‌موو بۆ چون و هه‌لۆیسته‌کانیان دووره له راستی و له هه‌ق و له ویزدانه‌وه و لیم تیناگه‌ن. تیده‌گه‌ن، خویان له راستیه‌کان گیل ده‌که‌ن.

رۆژانه هه‌موو قسه‌و بیره‌وه‌ریه‌کانی وه‌ستام بۆ سه‌رکه‌وت دووباره باسده‌کرده‌وه و ده‌گی‌رایه‌وه، ئه‌و باس و بابه‌تانه‌ی زۆر پیحۆشبوون، وه‌ک ساپژی زامو ئازاره‌کانی بکات، به‌تاسه‌وه‌بوو بۆ گوینگرتن و به‌رۆح ئاویتیه‌ی باسه‌کان ده‌بوو. هه‌ندی‌کجار ده‌یگوت: خۆزگه وه‌ستام هه‌رنه‌ناسیایه، یاخود منیش وه‌ک تو هاورپییه‌کی ئه‌و بوومایه‌و له‌نزیکه‌وه گویم له وته‌کانی ببوایه.

دایک یه‌کیک بوو له دیارییه پیروژه‌کانی ده‌ستکردی خودا که نزیک به سیفاتی خوئی دروستی کرد بوو. دایکه‌کان زور گه‌وره و پیروژن. یه‌کسانن به نیشتمان. دایک له گه‌وره‌ی خویدا زور ساده ده‌بیته‌وه. ئەو ساده بونه‌ش وایکردوو که هه‌میشه به‌خشه‌نده بیته. به‌خشه‌نده‌یی دایک وهک خاک و رۆح بی‌برانه‌وه‌یه. دایک له سۆز و خوشه‌ویستی و به‌خشه‌نده‌یی بو هه‌موو ئەوانه‌ی که لێی بوون، نه‌ بیزار ده‌بیته، نه‌ له توانای کهم ده‌کاته‌وه. دایک خوڵقینه‌ریکی گه‌وره بوو، به‌لام به‌پله‌ی خودا نه‌بوو. ئیمه خوڵقادی خاک و دایکین، له ریگای توانای خواوه. هیچ کام له شته پیروژه‌کان، خوا وهک خوئی توانای خوڵقاندنی پی نه‌به‌خشیبوو. دایک ئەو بونه‌وره پیروژه‌یه له بیده‌نگیدا هه‌ست و سۆزی پراوپری ئەو خواست و ئاره‌زوانه‌یه که له ده‌رون و هۆشی ئەوانه دایه که لیبوون، که خوڵقانوونی. هه‌ستی دایک هاوکاته له گه‌ل کاتی روداو به سه‌رهاته‌کانیاندا.

دایک و خاک دوو دروستکاری ده‌ستی خوان که له زور سیفاته‌دا هاویه‌کن. یه‌کیک له سیفاته‌کانی دایک، وهک خاک هه‌ر که‌سیک دایکیکی هه‌یه که ئەوه‌ش سیفاتی پیروژی ژماره‌یه‌کی تی‌دایه. که‌سیک نیه که بتوانیته دوو دایکی هه‌بیته، یا خود له دوو دایک بوو بیته، «ئهمه مه‌حالیکی نه‌گۆره، هه‌تا هه‌تایه».

له دواى ئازادبوونمان له زیندان، زوو‌وو سه‌ردانی مالیشیانم ده‌کرد. دایکی سه‌رکه‌وت هه‌ستی به هه‌موو گۆرانکاریه‌کانی

فکری و هه‌لسوکه‌وتی کورپه‌که‌ی کردبوو. سه‌رکه‌وتیش زوربه‌ی روداوه‌کانی نیوان خو‌ی و دایکی بو ده‌گی‌رامه‌وه.

ماموستا ماوه‌یه‌که دایکم ده‌یه‌وئیت له و باره‌یه‌وه قسه‌م له گه‌لدا بکات. من ده‌زانم دایکم خه‌می دووباره‌ گرتن و ئه‌شکه‌نجه دانی منی هه‌یه. ئه‌م به‌یانیه‌یه وه‌ک هه‌موو به‌یانیه‌کی تر، دوو به‌ دوو نان و چای به‌یانیمان ده‌خوارد. ناوبه‌ناو چاوه‌کانی هه‌لده‌بری و ته‌ماشای ده‌کردم. هه‌ستمکرد ده‌یه‌وئیت شتی‌ک بلیت.

_ کورپی خو‌م، هه‌ست ده‌که‌م له دوا‌ی زیندانی ئه‌و زالمانه، گورپاویت. وه‌ک کورپه‌که‌ی جارن نایه‌یته به‌ر چاوم.

_ نازانم مه‌به‌ستت چیه؟ له باره‌ی چی‌یه‌وه گورپاوم؟ بو چی ده‌ته‌وئیت هه‌ر کورپه‌که‌ی منالییم و قه‌د نه‌گورپیم؟

_ مه‌به‌ستم ئه‌وه نیه هه‌ر منال بیت. تو نازانیت چه‌نده هه‌ز ده‌که‌م گه‌وره بیت و ببیت به‌ پیاو. رۆله گیان زوخاوم زور چه‌شتوو و سوئ زور به‌ دلما چوو، به‌ تاییه‌تی ئه‌و ماوه‌یه‌ی که له زیندان بویت. ئه‌گه‌ر له ناو دلما ده‌بیت، ده‌زانیت چون ناو جه‌رگ و دل‌م ره‌شبوته‌وه، ئه‌وسا تی‌ده‌گه‌یت مه‌به‌ستم چی‌یه که ده‌لیم گورپاویت. کورپی خو‌م جاریکی تر به‌رگه‌ی ئازار و خه‌می وا گه‌وره ناگرم. کورپیکی باش به‌ و خو‌ت دووباره مه‌خه‌ره‌وه ژیر چنگیان. ئه‌وانه زالم. بی‌ره‌حم و بی‌ویژدانن. بی‌دینن. جه‌رگیان به‌ رۆله‌ی که‌س ناسوتیت. له‌و رۆژه‌وه‌ی که‌ پرگارت بووه، ماموستای هاو‌رپیت هه‌میشه هاتوچو‌ی ئیره ده‌کات، هه‌ر چرپه‌تان‌دیت و نازانم باسی چی ده‌که‌ن. من ترسی ئه‌و چرپه‌ چرپه‌مه.

رۆله گیان ئیوه له‌ زیندان پیکه‌وه بوون و دوا به‌ دوا‌ی یه‌کت‌ریش ئازاد کران. باش نیه ئه‌وه‌نده پیکه‌وه بن. هه‌تا ئیستا

چاودېرىتان ھەر له سەرە. تۆ دەلئى ئەمانە نانسیت، چەندە درپندن. ئەگەر بەزەیت بە خۆتا نایەتەو، بەزەیت بە مندا بېتەو. رەحمىک بە من بکە، ئەمجارە بەرگەى خەمىكى تر ناگرم. ئەمەیه مەبەستم که گۆراوایت.

_ دایە گیان، من و مامۆستا له زیندان یەکتزمان ناسی. ھەر یەکەشمان له سەر تاوانىكى درۆ و ھەلبەستراوی جیواز گیرا بووین. ئەگەر درۆ و بوختان نەبوايە، ئازاد نەدەكراین. ھەر چەندە چەندین كەسیان بە خۆرايى و بە بى تاوان فەوتان. مامۆستا ئیستا ھەك برام وایە. ھەكو كەسى خۆى تەماشای ئیمە دەكات و دیتە مالمان. تۆى زۆر خوشدەوایت. ھەر بە دایە ھەك من بانگت دەكات. كە بۆ ئیره دیت، زیاتر بۆ سەردانى تۆ دیت. دایكى نەماو، خوشەويستی دایكى بە تۆ داو. ئەگەر ئەمجارە ھات بۆ ئیره، لە گەلماندا دانیشە، بزانیە باسى چى دەكەین. باسى شتىك ناکەین كە ئاسايى نەبیت و قەدەغە بیت. ئەگەر لە بەر تۆ بۆ ئیره نەبیت، جیگای تر زۆرە كە یەكترى ببینن... دایە گیان، من ئیستا گەورەم، ناتوانم ھەك جارن بىر بکەمەو و ھەلسوكەوتم ھەكو جارن بیت. ھەر ئەو ترسەى منالى بوو كە نەتوانم پرسىارىكت لىكەم. لە مندا لىەو ھەو تەو دويى شەو، ئەو ھەموو سالى رۆشتوو، نەمزانی بوو بۆ چى و بە چى باوكم مردوو. ھەمووى لە بەر ئەو ترس و گومانە بوو كە بەرامبەر بە پرسىار كەردن ھەمبوو. وام لىھانتبوو لە ناو بازارپىشدا، لە ناو خەلكدا نەتوانم پرسىارى شتىك لە كەسىك بکەم. ئەو گۆرانەى لە مندا كە تۆ ھەستت پىكردوو، ئەو پرسىارانەى منالىیە گەلالە بوون و ناچارم یەكە یەكە پرسىارەكان بکەمەو. زیندان ئەو ترسەى لە دلدا شكاندم. فىرى كەردم كە وروژاندنى ھەموو پرسىارەكان ھەقى خۆمن.

— رۆلە گيان، منىش دەزانم پرسىيارهكان هەقى خۆتن. من چى بکەم تۆ خۆت ترسا بویت و خۆت لە پرسىيار کردن تۆراندبوو. مەرج نەبوو هەموو پرسىيارهكان وەك ئەو پرسىياره بىت کە زلەت لە سەر خوارد. هەموو دايکىک لە منداڵەكەى دەدات، ئەو زۆر ئاساييه. من گوناھم چىه؟ تۆ بۆ خۆت پرسىيارت نەکردوو. منىش هەرگىز حەزم نەکردوو مردنى باوکت بە بىر بەيىنمەو. خۆت دەزانى بىباوک چۆن بە خىوم کردوویت. کە گەورە بوویت و پرسىيارى باوکت کرد، کە دوینى شەو بوو هەموو شتىکم بۆ باس کردیت.

دەربارەى مامۆستاش، من وەك تۆ خۆشم دەويیت. ئامۆزگارىهكانم هەر بۆ تۆ نىه، بۆ ئەويشە. بەرژەوهندى ئەويشم وەك هى تۆ ئەويیت. ئەو داماو بىكەسە، ئەگەر ئەمجاره توشى گرتن بىت، كى بە تەنگىهوە دىت و تۆزى فرمىسكى بۆ هەلبەرژىت. رۆلە گيان ئىو وەك گوى بە خۆتان نادەن، رەحمىيش بە كەس و كارتان ناکەن.

رۆلە گيان من كە دەلیم گۆراوویت، بە خۆپايى نالیم. تۆ دەبىت لیم تىبگەیت. ئەو رۆژەى مامۆستا لىرە بوو، چايهكانم بۆ هینان، من حەزم دەکرد تاوێك لە گەلتاندا دابنىشم. بە تايهتەى لە بەر مامۆستا. پىش ئەوہى بىمە ژورەو، لە ناو دەرگاكدەدا گویم لە قسەكانتان بوو، زۆر تىنەدەگەشتم، پچر پچر قسەتان دەکرد. لە وړپنە کردن دەچوو. وەك لە گەل غەبىبەكاندا قسە بکەن. باسى رۆج و هۆش و بىرتان دەکرد، باسى دايك و خاك و وەستاتان دەکرد. قسەى هەلەق و مەلەقتان دەکرد.

مامۆستا من هەر ئەوئەندەم گوت كە مامۆستا دىت بۆ ئىرە، بۆ چى تۆزىك لە گەلماندا دانانىشیت. خو مامۆستا بۆ لای تۆ دىت.

دهیگوت «بۆ کوئی بییم، ئیوه هەر خه‌ریکی قسه‌ی هه‌له‌ق و مه‌له‌قن».

— گوی مه‌ده‌ری. قسه‌ی دایک هەر چۆنیکی بییت، هەر خۆشه. خۆزگه به‌م گه‌وره‌بیه‌ش دایکم هه‌بوایه و رۆژی ده‌جار له‌و جو‌ره قسانه‌م پێ بگوترایه. به‌ بی‌رت دیت، ئه‌و شه‌وه‌ی بۆ به‌یانی ئازاد کرایت، ده‌تگوت: دایکم دلێ خه‌به‌ر ده‌دات که من پزگارم ده‌بییت و ئه‌و له‌ کۆلانه‌که‌دا چاوه‌روانم ده‌کات. ئه‌و رۆژه هه‌تاکو ئیواره سهر ده‌که‌مه سهر رانی و تاویک ئاسوده بم. ئه‌و رۆژه‌ی منیش ئازاد کرام، که‌سیک نه‌بوو چاوه‌روانم بییت. کۆلان چۆل و ماله‌وه چۆلتر بوو.

— مامۆستا گیان، تو هه‌ر ده‌بییت سهردانی دایکم بکه‌یت. دایکم وه‌ک من تو‌ی خۆشه‌وه‌ییت. خۆشه‌ویستی دایک ته‌واو نابییت. به‌شی تو‌ش ده‌کات. وه‌ک خۆت ده‌تگوت: «دایک گه‌وره‌یه، گه‌وره‌یی دایک نابریته‌وه».

— سه‌رکه‌وت گیان، من بیه‌ر له‌ مانه‌وه‌ی دایک و باوک ناکه‌مه‌وه. ئه‌وه قه‌ده‌ر و چاره‌نوسه. هه‌ر که‌س به‌شی خۆیه‌تی ئه‌گه‌ر دایک یا خود باوکی مابییت. باوکیشم پیاویکی دل‌سۆزه، به‌لام پیاو چۆن ده‌توانییت سهر کاته سهر رانی باوکی هه‌تاکو ئاسوده بییت؟ کێ وه‌ک دایک گه‌وره‌یه؟ ته‌نها وه‌ستا ده‌یتوانی هه‌ست به‌ گه‌وره‌یی و پیرۆزی دایک بکات.

شه‌ویک پێش ده‌رچوونت له‌ زیندان، باسی دایکمان ده‌کرد، پیم گوتی له‌ سهر دیواره‌که ئه‌وباسه‌ی وه‌ستا بیخوینه‌ره‌وه، بزانه وه‌ستا ده‌رباره‌ی دایک چی نوسیوه. دایکی له‌ پێش هه‌موو ئه‌و شتانه‌وه نوسیوه که‌ خوا نزیک به‌ سیفاتی خۆی دروستی کردون. وه‌ستا ده‌یگوت: «دایک جگه‌ له‌وه‌ی خولقی‌نه‌ره، بوونی سیفاتی ژماره‌ یه‌کی تی‌دایه، که‌س نیه‌ دوو دایکی هه‌بییت. که‌س نیه‌ له‌ دایکی خۆی به‌ گومان بییت».

— رۆژیک به گالتیه به وهستام گوت: وهستا، من دایکم نیه،
تهنها باوكم ههیه. مانای وایه له بوونی ئهوه به گومانم که
باوكمه؟

— ماموستا مه بهستی من بهو جوړه نیه. هه موو باوکه کانیشت
باوکی مناله کانیانن. من مه بهستم مانا زانستی و
فهلسه فیه که یه تی که بوونی دایک گومانی تیدا نیه. کهس نیه
که گومانی له دایکی خووی هه بییت. هه ر کهس نه توانییت له
دایکیک بییت. ئه وهی که لییبووین، ئه وه کهسه دایکمانه.
خۆشه ویستی دایک بو منداله کانی، وهک خۆشه ویستی خوییه بو
مهردوم. هه رگیز ته واو نابییت. گه وره یی دایک وهک گه وره یی
رۆج، به خشه نده و بی برانه وهیه. به خشه نده یی دایک وهک
به خشه نده یی خاک پر له سۆز و بی به رامبه ره. خۆشه ویستی
دایک بو مندالیک چه نده، بو هه موو منداله کانی تر به هه مان
پیوانه و قه باره یه. خۆشه ویستی دایک، نابینرییت وهک ویزدان
وایه، وهک بیر و هۆشه. ئه و شتانه ی ک نابینریین و ده ستیان
لینادرییت و ناگیرین و بۆن ناگریین، وهک خۆشه ویستی دایک، بیر
و هۆشی مروۆف، ویزدان. زۆر به وردی ئه وه بابته تانه ی بو
شیده کردمه وه.

بیر و هزری مروۆف وهک خۆشه ویستی دایک، کهم ناکات و
نابینرییت. ئیمه ده توانین بیر له چیاکان بکهینه وه، بیر له
ده ریاکان بکهینه وه، بچینه ناو قولایی گه ردون و بیر له هه موو
شته کان بکهینه وه. بیر له خه لک و دۆست و خۆشه ویسته کانمان
بکهینه وه، به بی ئه وهی بیر کردنه وه که هه یچ له بیره گه وره که ی
می شکمان کهم بکاته وه. ده توانین هه می شه دوا به دوا ی یهک بیر
له هه موو شتی بکهینه وه، به بی ئه وهی له بیر کردنه
گه وره که مان کهم بیته وه. به لام ئه وه کاته ی بیر له چیاکان

ده‌که‌بینه‌وه یا خود بیر له هه‌ر شتیکی‌تر ده‌که‌بینه‌وه، ئه‌و زه‌مه‌نه‌ی که بیرێ نیدا ده‌که‌بینه‌وه، په‌یوه‌ست ده‌بی‌ت به‌ چیا‌کانه‌وه یا خود به‌و شتانه‌ی تر که بیرمان لیکردۆته‌وه. بیره‌ گه‌وره‌که‌ی ناو می‌شک و هوشمان پیویستی به‌ گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌و بیر کردنه‌وانه‌ نیه‌ که په‌یوه‌ستن به‌ شته‌کانه‌وه، بوون به‌ مولکی ئه‌وان. پۆحه‌کانیش له‌ پۆحه‌ گه‌وره‌که‌وه ده‌به‌خشرین به‌ لاشه‌کان، جاریکی‌تر ناگه‌پینه‌وه ناو باوه‌شی رۆحه‌ گه‌وره‌که‌. ده‌بن به‌ مولکی لاشه‌کان. پۆحیانه‌ته‌ گه‌وره‌که‌ هه‌رگیز به‌ به‌خشین که‌م ناکات، پیویستی به‌ گه‌رانه‌وه‌ی پۆحیانه‌ته‌کان نیه‌.

* * * * *

له‌ دوا‌ی زیندان، بی‌ئیش و کار بووم، وه‌لامی‌کم وه‌رنه‌گرتبوو که بچمه‌وه سه‌ر ئیش و کاره‌که‌م. چاوه‌پروان بووم، هه‌ر چه‌نده زۆر گویم به‌وه نه‌ده‌دا، هه‌موو کاری‌کم به‌ خزمه‌ت دا ده‌نا ئه‌گه‌ر مرو‌ف خۆی مه‌به‌ستی خزمه‌ت کردن بی‌ت. سه‌رکه‌وتیش له‌ پۆژی روداوه‌که‌وه که‌ گرتبوویان، دوو‌کانه‌که‌شی ویرانکرا‌بوو، که‌لوپه‌له‌کانیشیان به‌تالان‌بردوو. له‌به‌رده‌م دوو‌کانه‌ ویرانه‌که‌یدا، می‌زیکی دانا‌بوو که‌لوپه‌لی له‌سه‌ر ده‌فرۆشت. سه‌ره‌پای بارودۆخی خۆی دلنه‌وا‌یی منی ده‌دا‌یه‌وه.

_ مامۆستا ده‌بی‌ت گوئ به‌ کاری مامۆستای نه‌ده‌یت و بیریشی لی‌نه‌که‌یته‌وه. به‌ تاییه‌تی که‌ بریاره‌که‌ له‌ ده‌ست با ره‌شه‌که‌کاندا بی‌ت. ئه‌وان جگه‌ له‌وه‌ی که‌ ئازاری جه‌سته‌ و ده‌رونی ده‌ده‌ن، هه‌ولێ تی‌کدانی باری ئابوریشمان ده‌ده‌ن. گرن‌گ ئه‌وه‌یه‌ له‌ گه‌ل کیشه‌کاندا به‌ره‌نگار بینه‌وه و خۆرا‌گر بین. له‌ پۆژی رودانی کاره‌ساته‌که‌دا جگه‌ له‌وه‌ی دو‌کانه‌که‌یان پوخاندم، «ده‌رابه‌ و می‌ز و ته‌خته‌که‌یان شکاند»، که‌لوپه‌له‌کانیشیان به‌ تالان برد. ئیستا ناچارم می‌زیک له‌ به‌ر ده‌م دو‌کانه‌که‌دا دابنیم و

ئیش و کاری له سهر بکه‌م، به‌وکاره‌ش روبه‌پروی باره‌شه‌کان ده‌بینه‌وه .

باره‌شه‌کان هه‌میشه هه‌ولێ خراپی باری ئابوریمان ده‌ده‌ن . ئیمه له زۆره‌وه هه‌میشه به‌ره‌و که‌مبوونه‌وه ده‌چین له بواری ئابوری و مال و ساماندا . من له دوکانیکه‌وه دیمه سهر میژیک، دوا جار له‌وانه‌یه میزه‌که‌شمان پی‌په‌وا نه‌بینن . ئیمه پێشتر زۆر زیاترمان هه‌بووه، وه ک دایکم بوێ باس کردم . دایکم باسی چۆنیه‌تی کوشتنی باوکمی بو کردم . ئه‌و بینا گه‌وره‌یه‌ی که‌وتۆته سهر و شه‌قامه‌که ئیستا دوکان و بازاره، کاتی خوێ دوکانی باوکم بووه . مالێ خویشیان له پشت دوکانه‌که‌وه بووه . هه‌ر له دوکانه‌که‌شدا کوشتیانه . به‌تاوانی ئه‌وه‌ی له گه‌ل ریک‌خراویکی ئیسلامیدا کاری کردووه . به‌لام ته‌نها بوختان و بیانوبوو . ئه‌و ته‌نها پیاویکی له خواترس بووه . مه‌به‌ستیان بووه دوکان و خانوکه‌ی لی‌داگیر بکه‌ن . ئه‌ویش به ئاسانی خوێ به‌ده‌سته‌وه نه‌داوه و به‌داوا کاریه‌کانیان رازی نه‌بووه . به‌یانیه‌ک زوو له کاتی دوکان کردنه‌وه‌دا کوشتیانه و دواتر به‌زۆر و به‌پاره‌یه‌کی که‌م دوکان و خانووه‌که‌یان له دایکم کرپوه . دایکیشم به‌و پاره‌یه ئه‌م دوکان و ئه‌و خانووه‌ بچوکه‌ی که‌ تیا ده‌ژین، کرپوو . هه‌موو ئه‌م روداوانه‌ش به‌نه‌ینیی مابوونه‌وه تاکو دواي ئازادکردنم له‌زیندان، دایکم چیرۆکه‌که‌ی بو گێرامه‌وه .

کاتی روداوی کوشتنی باوکت، تو زۆر منداڵ بوویت . که‌ گه‌وره‌شبوویت، هه‌زم نه‌کردووه ئه‌و به‌سه‌رهاته‌ت بو باس بکه‌م، توشی ئازار و خه‌م و خه‌فه‌تت بکه‌م . له گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌شدا هیچمان بو نه‌ده‌کرا که‌ کاره‌که‌یان ئه‌نجامدا، جگه له توشبونی گیر و گرفتی زیاتر . به‌لام ئیستا گه‌وره‌ بوویت و هه‌موو شتیکت بو باسده‌که‌م . بو ئه‌وه‌ی راستیه‌کان ده‌رباره‌ی

نه‌مانی باوکت بزانیته. ئه‌و جاره‌ش که به مندالی زلله‌که‌م لیدایت، په‌یوه‌ندی به‌منه‌وه نه‌بووه، خۆت له‌پرسیارکردن تۆرابوویت و ترسابوویت، ئیتر با گله‌یی و بۆله‌م له‌کۆل بێته‌وه، ئه‌وه هه‌موو راستی روداوه‌کان بوو. به‌بیرم دیت جاریکیترش لیم داویت، ئه‌و جاره‌یان منالتر بوویت، بیرت نایه‌ت ئه‌گینا لیدانی ئه‌و جاره‌شت لینه‌ده‌بریمه‌وه.

_ دایه‌گیان، من مه‌به‌ستم مۆک و دوکان و بازار نیه، تۆ له‌ مندالیه‌وه‌ئهم روداوه‌ت له‌ من شارده‌وته‌وه. من کوری ئه‌و پیاوهم که کوزراوه، ده‌بیته‌ بزانه‌م که چۆن و به‌چی کوزراوه. تۆ گه‌وره‌ترین تاوانی پیاو کوزه‌کانته‌ شارده‌وته‌وه. ئه‌مه‌ش بۆ خۆی تاوانه. به‌لام تیده‌گه‌م بۆ چی هه‌زت نه‌کرده‌وه که من ئاگاداری کوشتنی باوکه‌م بم. هه‌ر چیه‌ک بووه و پرویداوه‌ پۆشت، ماوه‌یه‌کی زۆره‌ به‌ سه‌ر ئه‌و روداوه‌دا تیپه‌ریووه. با بزانه‌م ئه‌و جاره‌یت بۆ چی و له‌ سه‌ر چی لیداوم؟ با ئه‌مه‌شیان بزانه‌م.

_ کوری خۆم ئه‌وه زۆر ده‌میکه. هه‌ر چی به‌ سه‌ره‌هات و روداوی کۆنه‌ ئه‌مپۆ به‌ منی زیندو ده‌که‌یته‌وه... . پۆژیکیان له‌ گه‌ل مندالانی کۆلانه‌که ئاگرتان کردبووه. نازانه‌م کامتان له‌ ماله‌وه شقارته‌تان په‌یدا کرد بوو. ئیمه‌ شاره‌زاتان ببووین، هه‌ر خافل بووینایه‌ ئاگرتان ده‌کرده‌وه. نازانه‌م بۆ چی ئه‌وه‌نده‌ هه‌زتان له‌ ئاگر کردنه‌وه بوو، له‌ به‌ر ئه‌وه شقارته‌مان له‌ جیگایه‌ک دانه‌ده‌نا که ئیوه‌ پپی‌بزانه‌ن یا خود ده‌ستان پپی‌بگات. هه‌مووتان له‌ ده‌وری ئاگره‌که کۆ ببونه‌وه، تۆش خه‌ریکی میز کردن بوویت به‌ ئاگره‌که‌دا. منیش له‌ سه‌ر ئه‌وه لیم دای که جاریکیترشتی وا نه‌که‌یت.

_ یا خوا ده‌سته‌کانته‌ خۆشبیته‌، هه‌ر چاکته‌ لیدابیتم، باشه‌؟ به‌لام با بزانه‌م بۆچی لیداوم؟ ته‌نها له‌به‌ر میزکردنه‌که‌؟

— ئەمەیان تیناگەم. چەند وەختە ئەو زلەییەم لێناپریتەو
کە چی بۆ ئەمەیان دەلییت: «دەستەکانت خۆشبییت!» هەر لە
زوووە، لە زەمانی باوک و باپیرمانەو وەمان بیستوووە کە:
«گوناھیکی گەورەییە میز بە ئاگردا بکرییت»، چونکە ئاگر
نوری خۆیە. پۆلە گیان ئەو کاتە مندالییش بووئیت خەمی
گەلوگونتم بوو نەسوتییت، ئاگر ئامانی نیە.
— کە دایکم باسی ئاگری کرد، لە سەر شتیتەر زۆر نەپۆشتم.
گوتی هەر لە کۆنەو ئاگر پیرۆز بوو و جیگای خۆف و ترسیش
بوو و ئامانی نیە.

— سەرکەوت گیان، ترس پەییوەست نیە بە ئاگرەو. ئەو
ئیمەین ترس دەخەینە پال ئاگر. هەموو ئاگرەکان لە ئاگر
گەورە کە دروست بوون، ئەو ئاگرە بەو گەورەییە لە دل و
دەرونی ئیمەدا جیگای بۆتەو. هەموو ئاگرە بچوکەکان پابەندی
سیفاتی ئاگرە گەورە کەن. ئەو ئاگرە بچوکانە کە ئیمە بە
کاریان دەهینین بۆ پێویستەکانمان، دوا جار خامۆش دەبنەو و لە
بەر چاومان ون دەبن و نابینرین وەک ئاگرە گەورە کە. ئەو
ئاگرانە لەو پەری کلپەشدا بن، وردە وردە خامۆش دەبن،
دەچنەو ناو ئاگرە گەورە کە.

ئەو چیرۆکانە لە مەر گۆرە کۆنەکانەو دەگێردرایەو، ئەو
گۆرانە کە ناوی خراپیان لێرا بوو، بوختان و درۆ درابوو
پالیان کە تاکو ئیستا شەوانە لە بەر گوناھی گەورەیان
لاشەکیان لە ناو گۆرەکاندا بە ئاگری جەهەنەم دەسوتین، ئەو
ئیماندارانە زۆر بیھۆش و نەفامانە، ئاگری جەهەنەمیان لە
حەوت تەبەقە ئاسمانەو بە بی ئەو لە خۆی خۆیان بترسن
دەهینایە خوارەو و لاشە ئەو پیاو چاکانەیان پێ دەسوتان.
لاشە ئەو گۆرانە کە سانیک بوون لێوان لێو لە ویزدان،
لە عیشق و وەفا و خۆشەویستی بۆ دیارییە پیرۆزەکان، بۆ گول و

رپوبار و چیا و په‌پوله و بالنده و مروّف. ئەو که‌سانه بوون که ده‌ماره پیر له خوینه گه‌شه‌کانی هزر و دل و میشکیان له کاتی هاتنی با ره‌شه‌کان بو به‌رگری له جوانی سروشت و له به‌هاونرخ‌گی گول و کانی و گهنم و باخه پیر له میوه‌کان، له عه‌شق و خو‌شه‌ویستی بو دیارییه پیرۆزه‌کانی ده‌سکردی خوا، پوچی خو‌یان به‌خشی خوینی گه‌شیان که وه‌ک نور ده‌گه‌شایه‌وه، به‌سه‌ر دار و به‌رد و گول و گیادا رژان، ئەوه ئاگری جه‌ه‌نه‌م نیه که هاتبیته خواره‌وه. ئەو لاشه پیر له نورانه بسوتینیت که به‌کافر ناویان ده‌بردن. ئەوه پو‌حیا‌نه‌ته گه‌ش و پیرۆزه‌کیانه بو ره‌وشه‌ن کردنی شه‌وه تاریک و ره‌شه‌کان له به‌ر چاوی مه‌ردوم وه‌ک گرپک وه‌ک ئاگره پیرۆزه‌که له ناو گوره‌کانیاندا دیته ده‌ری.

* * * * *

باجی گولچین ئەو ئافره‌ته بوو له هه‌موو گه‌ره‌کدا زیانتر له ژنه‌کانی تر ناسراوتر بوو. زۆریه‌ی گه‌ره‌کانی شار ده‌یانناسی. تیکه‌لاوی له گه‌ل خه‌لک و ماله‌کاندا زۆر بوو. جگه له‌وه‌ی که ئافره‌تیکی کراوه و قسه‌زان بوو، به‌ده‌ست و برد و زیرک بوو، کاری مامانی و نانی ته‌نوریشی بو خه‌لک ده‌کرد.

دوای ته‌واو بونی نانکردن له یه‌کیک له ماله‌کانی کولانه‌که‌دا بیری ده‌چیت ئەو کاته‌ی ته‌واو ده‌بن، سه‌ری ته‌نوره‌که به‌پارچه له‌وحه گه‌وره‌که دابپوشیت، بو ئەوه‌ی مندال یا خود گیانه‌وه ریکی مالی تینه‌که‌ویت. ئەو پوژه پێش ئەوه‌ی ته‌نوره‌که ته‌واو سارد بێته‌وه، مندالیک به‌دوای پشیله‌یه‌که‌دا راده‌کات و ده‌که‌ویته ناو ته‌نوره‌که‌وه، هه‌تاکو له ناو ته‌نوره‌که ده‌ریده‌هینن، ده‌ست و قاچی ده‌سوتیت.

رودانی ئەو کاره‌ساته‌یان خسته پال هه‌له و بی‌خه‌می باجی گولچین و ئەویان گونا‌ه‌بار کرد. تاکو ماوه‌یه‌کی زۆر ئەو روداوه‌یان لینه‌ده‌به‌ریه‌وه و له هه‌موو جیگایه‌ک تانه‌یان به‌پویدا

دهدا. ئه وپيش له خه لکه که توره ده بوو، هاواری به سه ردا ده کردن. ئه ری خه لکه که به زور په لم گرت و خسته ناو ته نوره که؟ یان ئاگره که بو هاته دهره وه و دست و قاچی سوتاند؟ ئه و ئاگره به سز مانه دواي ئه وهی که زانی ئیشمان پپی نه ماهه، ورده ورده ده یویست دامر کیتته وه و پروات و له بهر چاوماندا نه مینیت و کهس خوئی پپی نه سوتینیت. من و ئاگره که چی بلین؟ ئه و خوئی فری داو ته ناو ته نوره که. جاریک قسه به من ده لین و من تاوانبار ده کهن، جاریک ئاگری بی تاوان به نه فرته ده کهن. ئه و من بیرم چوو سه ر ته نوره که دابیوشم، با که سیکی تر له بری من دابیوشیايه. ده بیت هه ر من بم؟ خوا منتان لیستینیت. دست و قاچی سوتاوه، وه ک جه رگی من سوتا بیت، کزه له دل مه وه دیت. هه ر چاکده بیتته وه، چاکده بیتته وه و عاقل تریش ده بیت.

باجی گولچین هه موو منالانی گه ره که که ی خو شده ویست. ئه و له هه موو ژنه کانی گه ره ک زیاتر له گه ل منالان و هاوسیکانیدا تیکه لاهو بوو. جگه له نان کردن، مامانیشی ده کرد. مندالیک نه بوو له و گه ره که ده ئه و دایکی دووه می نه بوو بیت و گوئیکانی نه گرت بیت بو هیئانه ناو ئه م دنیايه.

باجی گولچین به و کاره ساته دهستی له نان کردن هه لنه گرت. هه ر چه نده زور کهس هه بوو توانجیان لیده دا و له کولانیش له کاتی هه را و هوریا و یاریکردندا، قسه یان به مناله کانی ده گوت. به و هه موو سه رزه نشترکدنه، نه بیزار ده بوو، نه وازی له کاری نان کردن ده هیئا. زور که سیش هه بوون دلنه واییان ده کرد.

من ناتوانم به هوئی سوتاندنی دست و قاچی مندالیک، چه ندین مندالی تر به بی نان و کولیره بکه م. ئه وه ته نها ئاگره که ده توانیت بزئیوی ئیوه مسوگره بکات. ئه وپیش نانه. ئه و نانه ی

که رۆحی ئاگر چۆته جهسته‌یه‌وه و پیروژ بووه. که سیک نیه که نانی لا خوشه‌ویست و پیروژ نه‌بیست. وه‌ک باجی گولچین ده‌یگی‌پرایه‌وه مناله‌که هه‌ر زوو چاک‌بۆوه، هه‌تا‌کو گه‌وره‌ش بوو هه‌موو نان کردنی‌ک کولیره‌یه‌کی گه‌رمی له باجی گولچین وه‌رده‌گرت. ئه‌و مندا‌له‌ش به‌ختیاربوو، که‌بووبه هاو‌رپیمان، به‌تایبه‌تی هاو‌رپی سهر‌که‌وت.

باجی گولچین ئافره‌تیکی زۆر ساده و قسه‌ خو‌ش و دل‌ فراوان بوو. هه‌ر له‌ گه‌نجیه‌وه و به‌ هۆی کاره‌که‌یه‌وه ئاگری خو‌شده‌ویست به‌ بی‌ ئه‌وه‌ی له‌ پیروژی ئاگر و میژوی ئاگر بزانیست. «له‌ ناو ئاگر‌دا نه‌ینیه‌ک هه‌یه‌ لاشعوری مرو‌ف هه‌ست به‌ پیروژی و خوشه‌ویستی ده‌کات». هه‌میشه له‌ سهر زاری بوو، هاوین مالی هه‌ژارانه، ئاگر له‌ زستان‌دا هاوینی هه‌موو هه‌ژاران و هه‌موو که‌سیکه. ئه‌و هه‌زی نه‌ده‌کرد له‌ جیگایه‌ک که تاریک بیست مامانی ئافره‌تیکی بیست و منالیکی به‌ تاریکی بیته دنیاوه. هه‌ر که‌سیک کتیه‌ پیروژه‌کانی بو بخویندایه‌ته‌وه له‌ شه‌واندا، شه‌وقی چراکه‌ی زیاد ده‌کرد، «ئهم نوسراوانه زۆر پیروژن. ده‌بیست له‌ به‌ر پوناکیه‌کی گه‌وره‌دا بخویندریته‌وه، بو ئه‌وه‌ی هه‌له‌یان تی‌دا نه‌که‌ین و گونا‌ه‌بار نه‌بین».

باجی گولچین و به‌ختیار هه‌ر دوای رودانی کاره‌ساتی ته‌نوره‌که‌ ببوون به‌ دوو دۆستی خوشه‌ویست، وه‌ک دایک و کور. هه‌ر چه‌نده هه‌موو مناله‌کانی کولانه‌که‌ی خو‌شده‌ویست، به‌ هۆی سوتانی ده‌ست و قاچی، به‌ختیاری له‌ هه‌مویان خو‌شتر ده‌ویست. هه‌موو نان‌کردنی‌ک کولیره‌یه‌کی گه‌رمی وه‌رده‌گرت. تام و بۆنی کولیره‌که ئه‌وه‌نده‌ی‌تر باجی گولچینی خوشه‌ویست کردبوو. به‌ختیار نه‌ک ته‌نها ئازاره‌که‌ی بیر چوو بۆوه، هه‌موو رۆژ ئاره‌زوی بوو که ته‌نوره‌که‌ گه‌رم بیست و کولیره‌ وه‌ر‌بگریست.

په‌یوه‌ندی نیوانیان له‌گه‌ل گه‌وره بوونی به‌ختیاردا، گهرمتر و‌بته‌وتر ده‌بوو. هه‌موو که‌س ده‌یانزانی ئه‌م په‌یوه‌ندییه له‌چ روداو‌یکه‌وه سهر چاوه‌ی گرتوو.

سهرکه‌وت په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خه‌لکی گه‌ره‌که‌که‌دا به‌هیز کرد، له‌دوای زیندانه‌وه گۆرانیکی گه‌وره و‌به‌رچاو به‌سهر هه‌لسوکه‌وت و‌بیر کردنه‌وه‌یدا هات. په‌یام و‌قسه و‌باسه‌کانی له‌گه‌ل خه‌لکدا باس ده‌کرد و‌بلاو ده‌کرده‌وه. جگه‌ له‌کور و‌کچه لاهه‌کانی گه‌ره‌ک، باجی گۆلچین یه‌که‌م ئافره‌ت بوو که‌ لایه‌نگری بو‌چوونه‌کانی سهرکه‌وت بوو. ئه‌و بو‌خۆیشی ئافره‌تیکی وریا و‌لیهاتوو بوو، دواتر له‌ناو ئافره‌ته‌کاندا رۆلێکی گرنگی هه‌بوو.

ئه‌و شه‌وانه‌ی که‌ هه‌موویان کو‌ده‌بونه‌وه، سهرکه‌وت له‌هه‌مویان زیاتر بابه‌ته‌کانی ده‌وروژاند. ئه‌و باسانه‌ی که‌ په‌یوه‌ندی به‌دیاریه‌ پیرۆزه‌کانه‌وه هه‌بوو. گرنگترین دیاریه‌کان بو‌مرۆف و‌بو‌ئه‌و رۆژگار که‌ فسه‌ و‌باسی له‌سهر ده‌کرا، «خاک» بوو.

په‌یوه‌ندی راسته‌وخۆی مرۆف به‌دیاریه‌ پیرۆزه‌کان، له‌سهر ئه‌م زه‌مینه‌ دروست ده‌بی‌ت. خاک «نیشتمان» گرنگترین به‌شی زه‌وییه‌ سه‌باره‌ت به‌مرۆفاکان. مرۆف هه‌ر چه‌نده‌ له‌خاک و‌ئاوی نیشتمانه‌که‌ی خۆی خولفاوه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا دیاریه‌که‌ی پیرۆزه‌ بو‌که‌ ده‌بی‌ت وه‌ک ئامانه‌تیکی بیپاریژین، ئیمه‌ مندالی خاکین، چۆن مندالی دایکمانین و‌ده‌بی‌ت دایکه‌کان بیپاریژین، به‌و جو‌ره‌ نیشتمانیش بیپاریژین. نیشتمانه‌که‌ی ئیمه‌، که‌ دایکمانه‌ و‌که‌ ئامانه‌تیسه‌ له‌ ژیر پیماندا برینداره‌. هه‌موو شته‌ پیرۆزه‌کان په‌یوه‌ستن به‌مرۆقه‌وه، مرۆقیش په‌یوه‌سته‌ به‌خاکه‌وه. به‌هاو گه‌وره‌یی و‌پیرۆزی دیاریه‌کانی خوا بو‌ئیمه‌ له‌سهر خاکیکی بریندار و‌ئامانه‌تیکی بایه‌خ پینه‌دراو، به‌هاو پیرۆزی که‌م ده‌بی‌ته‌وه.

دیارییه پیروژه‌کان له ده‌ست ده‌چن، ئەگەر گرن‌گترین و گه‌وره‌ترین دیاری له ده‌ستماندا نه‌مییئیت. له سوژ و خوشه‌ویستی و گه‌رمی و میهری باوه‌شی دایک بی‌به‌ش ده‌بین ئەگەر دایکمان بریندار و ئازارای بوو، ئەگەر دیل و زیندانی بوو.

ئەو شه‌وانه‌ی کوپ و کچه‌لاوه‌کان باب‌ه‌ته‌هه‌مه‌ره‌نگه‌کانی ناو بێر و هۆش و هه‌ز و هیوایان ده‌هاته‌سه‌ر زمانی گه‌توگو. هه‌موو ئەو ئاوات و هیوایانه‌ دوا‌جار له‌ سه‌ر نیشتمانیکی پاک و ئازاد و پیروژه‌ به‌ دیده‌هات. هه‌ر شه‌وه و باسیک، هه‌ر باسه و تیگه‌شتن و شیکردنه‌وه‌یه‌کی نوێ، هه‌ر شه‌وه و که‌سیک گومانی له‌ حه‌قیقه‌ته‌کان ده‌بوو، یا خود ده‌رکی به‌ حه‌قیقه‌ت ده‌کرد و گومانی له‌ ناو راستیه‌کاندا ده‌توایه‌وه.

به‌ختیار له‌ ناو گه‌نجه‌کاندا زوو هه‌ستی به‌ راستیه‌کان ده‌کرد و دیارییه‌ پیروژه‌کانی به‌ موئکی مه‌ردوم ده‌زانی. باجی گولچین ئاگاداری هه‌موو باس و پوداوه‌کان بوو.

سروشت کچیکی هه‌یم و جوانی کۆلانه‌که‌ بوو. له‌ گه‌ل زۆربه‌ی منالانی گه‌ره‌ک خوشک و برای شیریی بوون. باجی گولچین ئاگاداری هه‌موو ئەو کوپه‌ و کچانه‌ بوون که‌ هاوته‌مه‌نی یه‌کتر بوون و شیریی دایکی یه‌کتریان خوارد بوو. ئەو دیارده‌یه‌ له‌ ناو زۆربه‌ی دایکه‌کاندا باوبوو، به‌م کرداره‌ ئەو کوپ و کچانه‌ ده‌بوون به‌ خوشک و برا. منداله‌کانی گه‌ره‌ک هه‌ر له‌ مندالیه‌وه‌ زۆر جار به‌ر گوئیان که‌وتبوو، له‌ گه‌ل کیدا خوشک و بران. هه‌ندیك جار ده‌بووه‌ ناره‌زایی و بۆله‌ له‌ ناو گه‌نجه‌کاندا. هه‌موو نیگایه‌کی سه‌ر شیت، سه‌د جار ئەو جوپه‌ شیره‌ییان له‌ خۆیان به‌ ده‌ردوچه‌رام ده‌کرد. کچان و کوپانی گه‌ره‌ک له‌ دل‌داری و ئەوینداری بی‌به‌ش ده‌بوون. له‌ لای خه‌لک ئاشکرا بوو که‌ سه‌رکه‌وت له‌ گه‌ل هه‌یج له‌ کوپ و کچانی گه‌ره‌ک خوشک و برا نین. سه‌رکه‌وت منالی ئەو کۆلانه‌ نه‌بوو، به‌ گه‌وره‌یی هاتبوون

بۆ ئه‌و گه‌رپه‌که، ئه‌و کاته شیره‌خۆر نه‌بوو. نیگا‌کانی سه‌رکه‌وت و سروشت شه‌وانه، کاتی گ‌فتو گ‌و و قسه‌کردن هه‌میشه له سه‌ر یه‌کتر بوون. نزیک به هه‌لسوکه‌وت و خوړه‌وشتی یه‌کتر بوون، نه‌ده‌بوونه قسه‌ی سه‌ر زمانی خه‌لکیش که خوشک و برای شیری بن. هه‌ندیک کچ و کوپ خوشک و برای شیریش نه‌بوون، به‌لام هه‌ر به‌گومان بوو ببنه دل‌خوازی یه‌کتری و دل به یه‌کتر بگۆرپه‌وه، چونکه ئه‌گه‌ریان بۆ ئه‌و حاله‌ته داده‌نا.

سه‌ره‌تای دروستبونی خۆشه‌ویستیان بوو که سه‌رکه‌وت له ناو بازار داگیرا. ئه‌و ماوه‌یه‌ی له زیندان بوو بۆ ته‌نھا جاریکیش له لای من باسی عه‌شقی خۆی و سروشتی نه‌کرد. هه‌ر له‌یه‌که‌م رۆژه‌وه له ژوره‌که‌ی مامۆستا به که‌سیکی مردو ئاشنابوو که زۆر شتی تاییه‌ت به ژيانی خۆی بیرچوووه.

سه‌رکه‌وت له زینداند خولییای خویندنه‌وه‌ی نوسینه‌کانی وه‌ستا و ئامۆژگاری و قسه‌کانی من بوو. زیندان چه‌نده گۆشه‌گیره، ئه‌وه‌نده‌ش دنیا‌یه‌کی تازه بوو بۆ سه‌رکه‌وت. ئه‌و ژوره ببوو به قوتابخانه. ئه‌وه‌نده‌ی مانای ژیان و هه‌موو باب‌ه‌ته‌کانی‌تر له‌و ژوره‌دا فی‌ر بوو، به درێژای ژيانی پێشوی نه‌بیس‌تبوونی نه‌ فی‌ریان ببوو.

پێش گرتنی به ده‌ستی باره‌شه‌کان، سه‌ره‌تای ئه‌وینداری ئه‌وان بوو. ماوه‌ی زیندان ته‌نھا جاریک سروشت توانی فرسه‌تیک بدۆزیته‌وه، هه‌والی سه‌رکه‌وت له دایکی بپرسیت. سه‌ره‌تای عه‌شقیان بوو به‌لام گلپه‌یه‌کی به گۆرپی خۆشه‌ویستی له دلی سروشتدا هه‌لگیرساند که بی ئارامی به رویه‌وه دیار بوو. ئه‌و ماوه‌یه‌ی که له زیندان بوو، زۆر که‌س هه‌والی له دایکی ده‌پرسی، هه‌واله‌کان هه‌مووی ئاسایی بوون، به‌لام پرسینی سروشت جوړیکی‌تر بوو، دایکی سه‌رکه‌وت هه‌ستی به جوړیک له سۆز و ته‌نیای ده‌کرد که سه‌رچاوه‌ی هه‌وال پرسینه‌که‌ی له

خۆشەويستىيەو بوو. سەرکەوت بو سىروشت مانايەكى گەورە بوو
كە ھەموو پىرۆزىيەكى لە خو گرتبوو. سىروشت ھەر زوو
ھەلسۆكەوت و بىر كىردنەو ھى سەرکەوتى بە دلدا چوو. نەرىت و
كلتورى كۆمەلگا ھەر ئەو ھەندە بوارى دەدا بە پىئى ئەو ماو ھەكەمە
ئەوانىش پازى دللى خۆيان بە ئاشكرا و بە تەواو ھەتى بو يەكتىرى
ھەلپرىژن. سەرکەوت بو خۆيشى كورپكى شەرمەن و داخراو بوو لە
سەرەتادا بە پىئى ئەو ژيانە گۆشەگىرىيە پىئىئى كە بە سەرى
بىردبوو.

لە دواى دەرچوونى لە زىندان، ئەو پۆژانەى كە سىروشت و
سەرکەوت پىكەو ھەچوونەو بو مالەو ھە. داىكى سەرکەوت ئەو
پۆژەى بە بىر سىروشت دەھىنايەو كە ھەوالى سەرکەوتى زۆر بە
شەرم و بەزەبىيەو پرسىو ھە. مەن بەبىدەنگى تەماشاي
چاوهكانى نام دەكرد، ھەردوكيان سەيرى يەكتىرىان دەكرد،
سىروست چاوهروانى قسەى سەرکەوت بوو كە ئايا ئەو چۆن بوو
ئەو پۆژانەى كە لە زىنداندا بوو ھە. سەرکەوت بەو نىگا شىرىنەى
سىروشت كە دەگىرتە چاوهكانى، لە ھەموو مەبەستەكان
تېدەگەشت.

گووتى: پۆژانى سەرەتاي زىندان بو ئىستا پىر لە بىرەورى
تال و ئازاراي، بو ئەوساش لىوان لىو بوون لە ئەشكەنجە و
ژانى بە سوپى بىرىنەكان و لىكۆلېنەو بى تام و دوور لە ئەخلاقى
مروققانە، زۆر ئاستەم بوو كە پى پابگەيت لە سەر ئەو حالەتە
ناخۆش و مەرگاوييە، بىر لە كەسانى تر بگەيتەو ھە. كاتىك نەبوو
بو بىر كىردنەو ھە. ھەموو ساتەكان گىرا بوون بو شىنى ئاخ و ئوفى
جىگا لىدان و بىرىنەكان. خۆشم ھەرگىز نەمدەويست ھەشقىكى
پاك و تازە بەيئە ناو زىندانىكى پۆخلەو ھە. خويئدەو ھى
نوسىنەكانى ھەستا و گىتوگوى پۆژانە لە گەل مامۆستا دا، دواتر
پىئىئە ھەمىشەى پۆژانەمان بوو، كە دەتوانم بلىم دەرمانى

برینهکان و ته نیایش بوو، جگه له وهی وهك فوتابخانه یهك فییری خوراگری ده کردین به رامبهه به جهلاد و ئازار و به رامبهه به دووری و عه شق خو شه ویستی که له دلما به پاکی و به گه شاهویی بمینیتته وه. ئه گهر ئه مجاره زیندانی بکریم، زور کهسه ههیه که بیریان لیکه مه وه له ناو ئه وانهدا که سیک ههیه بیره وه ریهکانی له زیندانداندا ده مزینیت، به هیزم دهکات که خوراگرتر بم.

سه رکهوت و سروشت، دوو کهسی زور گونجاو بوون. دوو خو شه ویستی تیگه شتو بوون. شه وانه هه موویان کو ده بوونه وه، به تایبه تی سه رکهوت و سروشت و باجی گولچین و به ختیار. دوستایه تی به ختیار و باجی گولچین هه ره له سه رده می سوتاندنی ده ست و قاچی به ختیاره وه بوو، ئه ویش زیاتر به هوئی باجی گولچینه وه هه ره له مندالیه وه هه موو نانکردنیکی کولیره یه کی گهرمی ده دایه. به ختیار هه موو جاریک زیاتر و زیاتر ئاگری لا خو شه ویست ده بوو... بو ئه وهی به ختیار ئازاری سوتاویه که ی بیر چیتته وه.

_ به ختیار گیان، وه ره ئه م کولیره گهرمه بخو، بزانه ئاگر چه نده شتی خو شت بو دروست دهکات و بو ده برزینیت. ئه و کولیره گهرمه ئاگر سوتنداویتی و برزاندویتی بو یه وا خو ش و به تامه. تو ش لای من له هه موو که سیک خو شه ویستریت چونکه ئاگر چوته ده ست و قاچه کانتته وه.

قسهکانی شهوانی سه رکهوت ده رباره ی شته پیروژهکان، به تایبه تی ئاگر، له گه ل و تهکانی باجی گولچین سه باره ت به ئاگر، له ناو هزر و هو شیدا ئاویتته ببوون. به ختیار که سیک بوو هه ره زور پیروژی ئاگر چوو ده ل و ده رونه وه.

روژانی نزیک به نه ورۆز و هاتنی به هار، ته نها خوین جمان نه بوو به وه رزیکی نوئ و به جوانی دهشت و ده ر و به خو شی

ئاوههوا. جوړیک له بزواندنی دهمارهکانی میشکیش بوو بوشته پیروژهکان، به تاییهت پیروژی خاک.

بهختیار تهنه سهردهمی مندالی، که دست و قاچی سوتا رقی له ئاگر دهبووه، دواتر به هوئی کولیره گهرمهکانی باجی گولچین وخوشهویستی ئه و بوشختیار و قسه خوشهکانی دهربارهی ئاگر، ههر زوو سوتانهکی بیرچوووه. ئاگر وهک سنبولیکی پیروژ له دل و دهرونیدا چهسپی.

زور شهوان بارهشهکان به شهقام و کولانهکاندا دهگهړان و له گهردن و ملی ئه و کهسانه ده ئالان که شهوان دهکوتنه بهر دهستیان. ئهوانیش له گفتوگوئی گهرمی شهوانیان دادهبړان و ههر کهس دهچوووه مالی خوئی. ئه و شهوانه بهختیار ئه و ونده به پهروش بوو بوشگوتن، له بارهشهکان بیزار دهبوو، چهزیده کرد بییت به ئاگریکی ئهفسوناوی له سهر و بالی ئه و بارهشه زه به لاهنه بنالییت که شهوان وهک بایهکی رهشی شوم دهورانهوه.

هه موو گفتوگوئی که سهارهت به هاتنی جهژنی نه وروژ و خوئ نامه ده کردن بوشه و بونهیه، بهختیار پیی دادهگرت که ئاگری نه وروژ به دهستی خوئی له ناوچه کهی خویمان بکاتهوه.

هاورپیکانی قوتابخانهی ئیوارانی سهرکهوت، ههر زوو برپاری جیگا و چونیتهی بهرپوه بردنی نه وروزیان دابوو. ئهوان زور به جدیتر و زانستیانه تر شته پیروژهکان له دل و دهرونیاندا جیگیر بپوو، کاریان له سهر دهکرد و خویندنه وهی وردیان بوشه کرد. ئه و قوتابیان به برپاری جیگا و چونیتهی بهرپوه بردنی نه وروزیان دابوو. ئه و کهسانه بوون له شهوه تاریکهکاندا به گری ئاگر و به پوناکی وانهکانیان دهخویند. ئه گهر شهویک له پوناکی بییهش بونایه له وانهکانی ئه و شهوه بییهش دهبوون. بهها و پیروژی نه وروژ وهک تاکه جهژنی نه ته وهی که سیفاتی بونی ژماره

یه‌کی له خو‌گرتبوو، جگه له‌وهی که ئاگر بوو وه‌ک سنبولی
رژگار کردنی خه‌لک و نیشتمان.

هی‌رش و هاوری‌کانی ده‌رباره‌ی ئاگری نه‌ورۆز له‌ گه‌ل
من‌وسه‌رکه‌وتدا گفتوگۆمان کرد بوو. خویشیان پێشتر له
قوتابخانه له‌ گه‌ل ئه‌و براده‌رانه‌ی که په‌یه‌ه‌ندیان پێیان‌ه‌وه
هه‌بوو بریاریندا بوو ئاگر له‌ چه‌ند شوینیکی شاردا بکه‌نه‌وه.
هه‌موویان له «یه‌ک» کاتدا، دانانی یه‌ک کات بوو ئاگر
کردنه‌وه‌که ده‌بیته یه‌کخستنی کۆی هه‌موو ئاگره‌کان.

من رێگام پێنه‌درا بوو که بگه‌ریمه‌وه سه‌ر کاری مامۆستایی،
بی‌ئیش بووم. رۆژانه بوو یارمه‌تیدانی باوکم ده‌چووم بوو دوکان،
په‌یه‌ه‌ندیام له‌ گه‌ل زۆربه‌ی هاوری‌کانی باوکم و کورانی ئه‌و
گوزه‌ره هه‌بوو. زۆر به‌ شیوه‌یه‌کی گونجاو که هاوتای تیگه‌شتنی
ئه‌و پیاوانه‌ بیته‌ بابه‌ته‌کانم شیده‌کرده‌وه و دیارییه‌ پیرۆزه‌کانم
بوو باس ده‌کردن. شه‌وانه باوکم کیش ده‌کرد بوو ناو باس و
بوچوونه‌کانی خۆم و گرنگی و ریز گرتن له‌ دیارییه‌ پیرۆزه‌کان.
ئه‌و دیارییه‌یه‌ی که بونی سیفاتی یه‌ک یان پێه‌وه‌بوو. بوونمان
له‌ سه‌ر خاکیکی دیلکراو و زامدار، قه‌رزا بونی رۆحمانه‌ به
ئه‌رکی خۆی به‌رامبه‌ر به‌ نیشتمان. ئه‌و جیگا پیرۆزانه‌ی بوو نزا و
عیباده‌ت ته‌رخانه، ده‌بیته ئازاد و سه‌ربه‌ست بن، ئه‌و شوینانه
وه‌ک پێویستی خۆی پیرۆزی و کاریگه‌ری نامینیت. رابه‌رانی ئه‌و
جیگا پیرۆزانه له‌ رۆژانی هه‌ینی و ئه‌و رۆژانه‌ی تر که تاییه‌ت به
خۆیان بوون، نه‌یانده‌توانی پر به‌ گه‌روی خۆیان و رازی دل‌یان
په‌یامه‌کان بلاو بکه‌نه‌وه، ئه‌و شوینانه له‌ویدا هه‌ست به‌ گرنگی
ئازاد بوونیان ده‌کرا، که خودی ئازادکردنیان به‌سه‌ترابوو به
ئازادبوونی دیارییه‌ گه‌وره و پیرۆزه‌که‌ی خوا بوو مه‌ردومی ئه‌ویش
«خاک بوو».

خاک که ده بیته نیشتمان پیروترین دیارییه بو مروّف، ده بیته به ئامانه ته وه بیپاریزی، چونکه هه موو دیارییه کانیه تر به نندن به پاراستنی خاکه وه.

دیارییه پیروزهکانی خوا بو مهردومی خو، زور به زویی له ناو ههستی خه لکدا بوژایه وه. گرنگی دان به پیروزی نیشتمان، گرنگی دان بوو به هه موو ئه وانی تر.

روژیکه ههینی ماموستای یه کییک له مزگه وته به ناوبانگهکانی شار، باسی دیارییه پیروزهکان و گرنگیان له سهر ژیانیه مروّف به تاییهتی «خاک» له پیش هه موو وتارهکانی تره وه بوو. باسهکان له مه پ سه ره بهستی بو جیگیای عیبادت و ئازادی بو خویندنه وهی دهقه پیروزهکان، له ناو نیشتمانیکی ئازاد و له سهر خاکیک به ها و پیروزی خوی پیوه مابیت. خه لکهکان له دوی عیبادت و نویرهکانیان، باسی وتاره به پییز و دروستهکانی ماموستایان ده کرد. باسی خو شه ویستی نیشتمانیان ده کرد، باسی ئه و که سایه تیه پیروزانیهان ده کرد که چه ندين سال له مه وه بهر له پیناوی مانه وهی نیشتمانه که یان به پیروزی، روچی خویان به خشیوه، ئیستا ئه مان قه رزاری ئه و روچانه که ئیستا لاشهکانیان له خاکیکدایه، داگیر کراوه و سیمای پیروزی له دهست داوه. هه موو شتهکانی ناو خاکیکه داگیر کرا و به نند و دین.

هه رشهوی ئه و هه یینیه که ماموستا وتارهکانی هاوتای حه قیقه تهکان بوو، باره شهکان هه لیانکرده سهر مالله که یی و به بهر چاوی تریفه ی مانگه وه بو شوینه نادیاره سهرنگومهکانیان برد. ماموستا ته نه لاشه که ی دیار نه ما، وتهکانی به سهر بالی روچیه وه هه موو هه یینیه که به سهر مزگه وتهکاندا ده سوپایه وه و ده که وته سهر زاری خه لک و ده گوترایه وه. روژانی هه یینی دواتر چه ندين کهس ئاماده بوون له بری ئه و ماموستا راستنگویه که

رښگایان پیدېدن له مینبه‌ره‌کانه‌وه دريژره به وتاره
هه‌قیقه‌ته‌کانی ماموستا بدن.

باره‌شه‌کان له رښانی هه‌ینیدا گيځه و جم جوړیان زیاتر کرد،
به تاییه‌تی له نزیك مزگه‌وته‌کان و ئه‌و جيگایانه‌ی که خه‌لک
کوډه‌بوونه‌وه. چاوديري ئه‌و خه‌لکانه‌یان ده‌کرد که وتاریان
ده‌خوینده‌وه و قسه‌یان بو خه‌لک ده‌کرد. زور کهس هه‌بوون به
ویژدانه‌وه سه‌یری به‌ها و پیروزی دیارییه‌کانیان ده‌کرد و
واقعیانه‌ بیریان له بنه‌ماکانی په‌یوه‌ندی کوډه‌ل به نیشتمانه‌وه
ده‌کرد، ناماده‌ی خو‌یان بو رابه‌رایه‌تی خویندنه‌وه‌ی وتاره‌کانی
رښانی هه‌ینی پیشانده‌دا. باوکم له‌ناو ئه‌و خو‌شییی که له
دلیدا بوو، جوړیک له‌ترس و دل‌ه‌راوکی‌شی هه‌بوو له له‌لای
باره‌شه‌کان، ئه‌وان زور درندانه‌ ده‌که‌وتنه‌ گرتن و ئازاردانی
خه‌لکه‌که.

_ باوکه! ئه‌و ترسه‌ی که تو باسیده‌که‌یت هه‌میشه به
سه‌رمانه‌وه‌یه و دل و ده‌رونی داگی‌کردوین، ئیستا هه‌ست به ترس
ده‌که‌ین که ئه‌وان شپرزه‌بوون و رښانه به هه‌موو لایه‌کدا
گيځه‌یان دیت، ئه‌و جم‌وجوړ و هه‌لمه‌ت بردنه‌ سهر خه‌لک و گيځه
و هاژ و هوژیان ئه‌و راستیه‌ ده‌سه‌لمی‌ت که ترسیان له ئیمه
زیاتره «ئه‌گه‌ر دزیک بچیته‌ سه‌رمالی‌ک یا خود جيگایه‌ک،
بی‌گومان دزه‌که ترس و شپرزهی زیاتره له خاوه‌ن ماله‌که».
ئه‌وان دزن و ئیمه خاوه‌ن مال. ئه‌گه‌ر ئیمه هه‌ر چیبه‌ک بکه‌ین،
ئه‌وان هه‌ر هه‌مان هه‌لو‌یست و بیر کردنه‌وه‌یان به‌رامبه‌رمان
ده‌بی‌ت. ئیمه‌ش نابیت له ئه‌رکه‌کانمان به‌رامبه‌ر به پاراستنی
دیاریه‌ پیروزه‌کانی خوا دوا بکه‌وین یان بی‌خه‌م بین.

له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا بارودوخه‌که به‌شیوه‌یه‌کی خیرا گورا.
رښ به رښ په‌یوه‌ندی سه‌رکه‌وتیش له‌گه‌ل هه‌موو هاوړیکانی

به‌ره و چر بوونه‌وه ده‌رۆشت. هه‌موو ئه‌و خه‌وانه‌ی که شه‌وان ده‌ببینی بو هاورپیکانی ده‌گی‌رایه‌وه. شه‌وان جگه له باسی چالاکیه‌کانی ناو بازار و شوینه‌کانی تر، گی‌رانه‌وه‌ی خه‌وه‌کان جگه له‌وه‌ی که هوگری گو‌یگرتنی ببوون، زور به گرنگیش وه‌ریان ده‌گرت. وه‌ک ژیانیکی واقعی سه‌رکه‌وت ده‌یانبینی. هه‌ندی‌ک له هاورپیکانی خوژگه‌یان ده‌خوارد ژیانیان تی‌که‌لاوی خه‌وه‌کانی ئه‌وان بی‌ت. هه‌رچی سه‌رکه‌وتیش بوو به‌داخی ئه‌و خه‌وانه‌وه ده‌تلايه‌وه که بزانی‌ت ئه‌و پیاوه پیره کییه. زور جار له خه‌وه‌کاندا پیش ئه‌وه‌ی سه‌رکه‌وت پرسپاری لی‌بکات که کییه، ئه‌و قوتار ده‌بوو، یاخود له‌خه‌و راده‌په‌ری. هه‌ندی‌ک جاریش سه‌رکه‌وت ئه‌وه‌نده به په‌رۆشه‌وه گو‌یی بو راده‌گرت، هه‌رچی پرسپار بوو، بیری ده‌چۆوه.

هه‌ر شه‌وی‌ک ئه‌و پیاوه پیره‌ی به‌خه‌و ببینیايه، ئه‌و رۆژه هه‌ستی به‌گۆران ده‌کرد. وه‌ک پیشه‌ی هه‌موو جارێک خه‌وه‌که‌ی بو من ده‌گی‌رایه‌وه، هه‌ستم ده‌کرد که زور به‌ جدی خه‌وه‌کان ده‌گی‌ریته‌وه، به په‌رۆشه‌وه گو‌یم بو راده‌گرت. جار به‌ جارێک خه‌وه‌کانی بو دایکیش ده‌گی‌رایه‌وه. ئه‌ویش زور به په‌رۆشه‌وه گو‌یی بو قسه‌کانی شل ده‌کردو ده‌یگوت: ئه‌وه پیاو چاکه‌ خه‌وی بی‌وه‌ده‌ببینت.

هه‌ر کاتی‌کیش ئه‌و خه‌وانه‌ی بو دایکی ده‌گی‌رایه‌وه که ئه‌و پیاوه پیره په‌یمانی پیاوه شه‌وی‌ک له‌ گه‌ل خوی بو ئه‌و شاره‌ی ببات که بو‌ی باسکردووو چاوی به‌ خه‌لکه‌ میهره‌بانه‌کان ده‌که‌وی‌ت. دایکی به‌و جو‌ره خه‌وانه دل‌گران ده‌بوو، ئه‌و رۆژه هه‌تا‌کو ئیواره سه‌رکه‌وت ده‌گه‌رایه‌وه دل‌ی له‌ مشتیدا بوو، توشی نیگه‌رانی و دل‌ه‌راوکی ده‌بوو، ده‌ست به‌ دوعا و پارانه‌وه که خوا کورپه‌که‌ی بی‌اریزی‌ت.

ـ رۆله گیان، ئەو جووره خه‌وانه مه‌گیڤه‌وه، باش نیه. خوژگه‌م به جاران که قه‌د خه‌وت نه‌ده‌گیڤایه‌وه. هه‌ندیگ له خه‌وه‌کان دلخۆشم ده‌کات. له گه‌ل مردوو له خه‌وتتا پرۆیت هه‌رگیز بۆ منی مه‌گیڤه‌وه، هه‌ر به‌یانی زوو له گه‌ل ده‌م وچاو شتندا بۆ ئاوه‌که‌ی بگیڤه‌وه، با به‌ ده‌م ئاوه‌که‌وه بروات.

هه‌تاکو دوا خه‌وه‌کانیش نه‌یزانی ئەو پیاوه‌ کێیه. به‌لام هه‌ر زوو له خه‌ویکدا پییگوت: «که‌سیکی سه‌رده‌مه‌ کۆنه‌کانم». ئەو شارهی که مامه‌ پیره‌ په‌یمانی پێدا بوو، سه‌رکه‌وت به‌ بینینی زۆر ئاسوده‌ ده‌بوو. ئاواته‌خواز بوو هه‌ر چی زوتره‌ شه‌ویک له شه‌وه‌کان بچیتته‌ ناو شاره‌که‌وه. دایکیشی هه‌رگیز ئەو رۆشتنه‌ی به‌ باش نه‌ده‌زانی. خوژگه‌ی به‌ رابردو ده‌خوارد که فیڕ نه‌ببو خه‌و بۆ دایکی باسبکات. که‌ بیری رۆژانی رابردوی ده‌که‌وته‌وه سه‌رده‌می زیندانی به‌ بیر ده‌هاته‌وه، ته‌زویه‌کی سار هه‌موو گیانی سرپ ده‌کرد، هه‌موو رۆژانی رابردوی به‌ رۆژانی زیندانیشه‌وه به‌ نه‌فره‌ت ده‌کرد و له‌ بیره‌وه‌ریه‌کانیدا ده‌یسپینه‌وه.

منیش ئاگاداری ئەو خه‌وانه‌ بووم، ده‌مزانی که شه‌ویک مامه‌ پیره‌ سه‌رکه‌وت له گه‌ل خۆیدا ده‌بات بۆ شاره‌که‌. وه‌ک سه‌ره‌تا نه‌بووم، به‌ په‌رۆشه‌وه گویم بۆ خه‌وه‌کانی سه‌رکه‌وت راده‌گرت و گرنگیم پێده‌دا. هه‌ندیگ جاریش به‌ گالتیه‌وه به‌ سه‌رکه‌وتم ده‌گوت: ئیستا پییم بلێ، که‌ی سه‌فه‌ر ده‌که‌یت؟

ـ نازانم که‌ی ده‌بییت، به‌لام بێ گومان ئەو سه‌فه‌ره‌ هه‌ر ده‌که‌م.

سه‌ره‌تا بریاربوو ته‌نها مامه‌ یاره‌ ببینیت، باسه‌که‌شیان هه‌ر له مامه‌ یاره‌وه دروست بوو. سه‌رکه‌وت زۆر خۆشحال ده‌بوو به‌ دیداری مامه‌ یاره‌ هه‌ر چه‌نده‌ ئاگادارییه‌کی وردی نه‌بوو ده‌رباره‌ی ژیان و به‌ سه‌ره‌اتی، ته‌نها ئەوه‌نده‌ نه‌بییت لییره‌ و

لهوئ ناوی مامه یاره و گردی مامه یاره‌ی بیستبوو. داوای له‌من ده‌کرد ئه‌گه‌ر ده‌رباره‌ی مامه یاره زانیاریم هه‌یه، شتیکی بوّ باسبکه‌م.

– پئویست ناکات من هیچت بوّ باسبکه‌م. ده‌توانیت به هاوریکانی قوتابخانه‌ت بلّیت، ئه‌گه‌ر ئه‌وان په‌روتوکیان لا بیّت ده‌رباره‌ی ژیان، لییان وه‌ر بگ‌ریت. داوای ئه‌وه توّ بوّ خوّت سه‌ردانی ده‌که‌یت، ئیتر پئویستت به باس و کتییی که‌سیش نیه، چیت ویست پرساری لییکه. من هه‌ر چیه‌کت بوّ باسبکه‌م، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه که ده‌ماوده‌م بیستومانه.

ماوه‌یه‌ک بوو مامه یاره‌ی بیر چوو بوّوه. سروشتیش هه‌زینه‌ده‌کرد ئه‌وه‌نده په‌یوه‌ست بیّت به مامه یاره‌وه. گرنگی خه‌وه‌کانی سه‌رکه‌وت ئامۆژگاری و قسه‌کانی مامه‌پیره‌بوو که هاوتای بیر و باوه‌ر و به‌رنامه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه و ئه‌و رۆژگاره‌بوو.

– سه‌رکه‌وت، پئویست ناکات ئه‌وه‌نده باسی ئه‌و سه‌فه‌ره و مامه یاره بکه‌یت. هه‌ندیکه‌س زۆر بی به‌ها گویت بوّ راده‌گرن و گرنگی قسه‌کانی مامه پیره‌ش که‌مده‌بیته‌وه له لای خه‌لک. ئه‌وه‌ی گرنگه له خه‌وه‌کانتا هه‌ر ئه‌و باسانه‌یه که په‌یوه‌ندی به ئه‌م‌رۆی گرفته‌کانی ئیمه و به‌رنامه‌که‌مانه‌وه هه‌یه. ئیتر توّ مامه یاره ببینیت و نه‌یبینی یا خود سه‌فه‌ر بکه‌یت و نه‌یکه‌یت چ گرنگی و نرخیکی هه‌یه؟

– سروشت گیان من ته‌نها ئه‌وه‌نده ئاره‌زوو ده‌که‌م، ئه‌و شاره ببینم که مامه یاره‌ی لییه، سه‌فه‌ره‌که‌شم ته‌نها له خه‌ومدایه، به‌یانی که هه‌لده‌ستم له سه‌ر جیگاکه‌ی خوّم.

ناپه‌زایی دایکی و قسه‌کانی سروشت، ماوه‌یه‌ک مامه یاره‌ی بیربرده‌بوو. به‌لام ئاواتی سه‌فه‌ره‌که‌ی هه‌ر له میشکیدا بوو.

پۆژانه وهک جارن بهردهوام خهوهکانی شهوانی بو هاورپیکانی دهگپراهوه، بهلام باسی مامه یاره ی نهدهکرد.

شهویک له خهویدا پیرهمیردهکهی هاورپی باسی شاره خوشه بههشتیهکهی بو دهکات، باسی ههموو پیاوه ناودارهکانی که خزمهتی خهک و شارهکهیان کردوو بو دهکات، ئهو خهلاکانه ی که پوچی خویمان به خاک بهخشیبوو، ئهو خهلاکانه ی له خزمهتی کومهلدا بوون . له کوئای قسهکانیدا پیی دهلیت له وانیه باوکیشتهوهی بیته، زور کهسیتر ههن له وین، لهو شارهن، توو نایانناسیت.

هیشتا خو نهکهوتبوو، زور زوو بوو. به دهم خهو بینینهوه له ناکاو هاورای باوکی کردبوو. له قیزه ی هاورای خو ی به ئاگا هاتبوووه. دایکی ههر زوو له سهر سهری بوو. سهری سهرکهوتی خستبووه سهر رانی خو ی. سهرکهوت له سهر رانی دایکی پالنهکهوتبوو، له سهر جیگا کهی خو ی دانیشته. به خوشحالیهوه خهوهکهی بو دایکی گپراهوووه.

_ روله گیان، چه نند جارم گوت، ئهو جوړه خهوانه گپراهوهیان باش نیه، بو ئاوهکهی بگپراهوه له گهل خویدا بیبات و بهتال بیتهوه. بو کوئ دهچیت، بو لای باوکت؟ ئهو داماوه ئیستا ئیسقانیش نهماوه.

به گلهبییهوه قسهکانی دایکی بو من باس دهکرد:

_ من تیناگهم، کهسیکی وهک من له ههموو ژیانمدا تهنها جارپک باوکم نهبینیوه. پیاو چاکیک دهستم بگریته و بو لای باوکم بهریت، ئهویش راستی نیه و خهوه، من به خهویش باوکم ببینم ئاسوده ده بم. کهچی دایکم ئهوهش به من رهوا نابینیت. خهریکه دهکهومه گومانهوه له دایکم.

_ سهرکهوت گیان، ئهوه دایکته، دایک پیروزه وهک ههموو شته پیروزهکانی تر. ئیمه نابیت گومان له دیارییه پیروزهکان پهیدا

بكهين. به تايبهتى «دايك» دايكى توش ليكدانهوى بو
خهوهكان ههه ئهوهندهيه كه بيستويىتى، «به باشى نازانيت له
خهودا سهردانى كهسانى مردوو بكهيت». ئهوتنها تووى ههيه.
سوز و خوشهويستى دايك بو مندال زور گهورهتره لهوهى كه
مندال ههستى پيدهكات. دايكت پهروشى تهمهن دريژى توويه.

_ ماموستا گيان، قسهكانت راست و دروستن، بهلام من له
ژيانمدا باوكم نهبينيوه، له ههه جيگايهك و چارهنوسى ههه
چونيك بيت، پيم خوشه بيبييم، ئاسوده دهيم. هيوادارم ههه چي
زوتره بچم بولاي له ههه جيگايهك بيت، ههه دهكهه له گهل
ئهو بژيم.

_ مافى خوته ههه بكهيت له گهل ئهو بژيت. بهلام دايكت
وهك توو بير ناكاتهوه، ئهويش ئارهزودهكات كه توو له گهل خووى
بميينتهوه و بيكهوه بژين .

نزیك ئیواره بوو چووم بۆلای بو دوكانهكهی، چهند كاترمیريك دواى ئه و تهق و توقه ی له بازارهكانی خوارهوه گویى بیستیوون. به دیزایی ئه و رۆژه بی تاقهت بوو. ئه و رۆژانه ی پهست بوایه، جگه لهوه ی هه ر زوو ههستم پیده کرد، هوکاری ئه و پهست و بیزاریهشم دهزانی.

_ ئه مرۆ باش نایه یته بهرچاوم... له دوو هو زیاتر نیه. کابرای پیره له خه ودا له پر به جیهیشتویت یا خود دایکت له خه ودا له گه ل ئه و به ئاگای هیناویت و خه وهكهی لیچپراندویت. _ هه ر دوو هو یه كه بو من یه ك ئه نجام و یه ك کاریگه ری هه یه، ئه ویش دابرا نی منه له گه ل ئه و پیاوه دا. ئه و دابرا نه، کاریگه ری خراپی بو سه ر ره وشی من هه یه. ده زانم تو به گرنگ خه وهکانی من وهرناگریت، منیش له گیرانه وه یان کو ل ناده م هه تاكو باوه ر به من و به خه وهکانم ده كه ییت. من و ئه و پیاوه له خه ودا دوو هاوړپین، به لام هه سته كه م کاریگه ری له سه ر ژیا نی واقیعم هه یه و تیكه ل به ژیا نی رۆژانه مه.

_ من باوه رم به خه وهكانت هه یه. ئه وه ی جیگای سه ر سورمانی منه، كاتیك له گه ل ئه و پیاوه پیره دایت، دایكت چو ن هه ست به خه وهكهی تو ده كات؟ خیرا به ئاگات ده هیئیت؟

_ هه موو جار یك دایكم له خه وهكاندا به ئاگام ناهینیت و له مامه پیره م دابریت. ئه وه ی كه من هه سته پیكه م، دایكم لاشعوری ئه مه ده كات. ئه ویش په یوه ندی به رۆحی دایكه وه یه كه ئاگاداری رۆحی مناله كانیه تی، له و روانگه یه وه كه زۆربه ی

خه وهکان که بۆم گێراوه ته وه، ئه ونیگه رانه به و خه وانه که من له گه ل ئه و پیاوه دا برۆم بۆ شاره که ی که به لینی پیداو م. نازانم دایکم خه وهکان چۆن لیکه داته وه. هه رئه و کاته ی من له گه ل ئه و پیاوه دام له خه وه کانمدا، ئه و دلای خه به ر ده دا و به ئاگام ده هیئت، هه ز ناکات له خه و بینین به ر ده وام بم.

مامۆستا! ئه وه ی بۆ من گرنگ و سه یره، من ئیراده ی ئه وه م نیه به خواستی خۆم خه و به و پیاوه وه ببینم، چۆن ئه و زۆریه ی شه و دیته خه وم و خه وه کانیش وه ک زنجیره یه ک، یه ک له دوای یه ک په یوه ستن به یه کتره وه، هه ر خه وه و دریزه پیدهری ئه وان ی تره. ئه و نه یینییه یه که تیکه ل به ژیان ی راسته قینه م بووه.

_ سه رکه وت گیان، منیش جار به جار به په رۆشتره وه گویرا یه لی گێرانه وه ی خه وه کانم، دلای دایکیش چه نده گه وره یه، ئه وه نده ش به سۆز و به زه ییه ته نها وه ستا بوو که بتوانیت نه یینییه کانی رۆح و ده رونی دایک وه ک خۆی شییکاته وه و بیانخاته روو. وه ک خۆت گوتت، به رده وام به له گێرانه وه یان هه تاکو بروات پیده کات.

_ به رده وامی من په یوه سته به به رده وامی مامه پیره وه به خه وه کانمه وه. ئه وه مامه پیره یه که وا ده کات من به رده وامی گێرانه وه ی خه وه کانم بم. گێرانه وه ی خه وه کانه، که خودی خه و بینینه که وه ک ژیان یکی راسته قینه یه بۆ من، یا خود تیکه لاوی ژیان ی راسته قینه م بووه. ئیراده ی من توانای بیده نگ بوونی نیه، گێرانه وه ی خه وه کان له ئیراده ی مندایه که هاوتای سه رقالبونی ژیان ی ئه م رۆژگاره مانه.

به په رۆشتر گویم راگرتبوو، کتیبه که ی که له شیرزاد م وه رگرتبوو، هه ر له ده ستدا بوو.

_ سهركهوت گيان، ئهوه كنىبهكهى شيرزاده، له خویندنه وهى تهواو بووم، ئهگهر هات بولات، بیده ره وه و به ناوى منه وه سوپاسى بکه. ئهگهر بوارت هه بوو خوشت بيخوينه ره وه. _ هه ولده دم ئهگهر بوارم هه بوو، ئهركى قوتابخانه م زور به سهره وهيه، به رۆژيش خهريكى كارى بازارم. به لام هه ره هولى خویندنه وهى ده دم. _ له گه ل وانه كانتا چوئى؟ هه ره وهك سهره تا ئاره زوى قوتابخانه ت هه يه؟

_ بريارم داوه له قوتابخانه به رده وام بم. به هوى قوتابخانه وه كو مه ليك هاوړپى باشم ناسيوه. به خوشحاليه وه يادى ئه و رۆژه ده كه مه وه كه كه لكه لهى قوتابخانه چوه ميشكم. ئه و رۆژه بوو كه شيرزاد م له لا دانىشتبوو، كه تو هاتى ئه و رۆشت. نازانم ئه و رۆژه ت بېرماوه؟ زور له ميژ نيه. به دم بېر كرده وه گه پامه وه بو ئه و رۆژه ي كه سهركهوت باسى لیده كات. بو لاي سهركهوت ده هاتم، پيش ئه وهى بگه مه دوكانه كه، شيرزاد هه ستا و رۆشت.

_ سهركهوت، دوو جاره كه ديم بولات ئه و كوره ده زانيت بو لاي تو ديم، هه لده سي ت و ده روات. دياره من ده ناسيت.

_ ئه و كوره ناوى شيرزاده، دوكانه كه يان سه رو خو مه. خو ي خویندكاره، هه نديك جاريش بو يارمه تى باوكى ديت بو دوكان. هه ست ده كه م هه ز به و قسانه ده كات كه خو مان گف تو گو ي له سه ر ده كه ين. پيش ئه وهى زيندانى بكريم، يه كترمان ده ناسى، به لام په يوه ندى دوستانه مان نه بوو. دواى ئازاد كردنم له زيندان، به و بونه يه وه سه ردانى كردم. سهره تا هه نديك قسه ي ئاساي مان كرد، دواتر گف تو گو كه مان گوړى بو شيوه يه كى تر. من ليى دلنيام، زور ده مي كه له گوزه ره كه داين. دوراودوور يه كترمان ناسيوه. باوكى ئه و ييش يه كيك بوو له گيراوه كانى رۆژى كاره ساته كه،

بهلام ئه وه له ئوتومبیلیکی تردا بوو، زووتریش له من ئازادکرا بوو. له و رۆژهوه زوو زوو دیت بو لام و لییره تووی بینیهوه. دهبراره ی تووش هه ندیک شتم بو باسکردووه. ده زانییت دوکانه که وه ک جاران نه ماوه و به سه ریه کدا روخواه و ته نها میزیکه، که تو بو ئیره دیت، ئه وه له دوره وه ده تبینییت و زوتر ده پروات. باره شه کانی ش هه میشه چاودیری دوکان و شوینه قه ره باله غه کان ده که ن.

شیرزاد هه زده کات له نزیکه وه بتبینییت و یه کتری بناسن، به لام نایه ویت لییره بووبینییت. ئه وه وای پیاشه پیشتتر پرسیا رت پیبکه م، ئه گه ر تووش ئاره زوو بکه ییت بیناسیت. جگه له خو ی کومه لیک هاوړی هه یه، ده یه ویت له گه ل ئه وانیشدا یه کتری بناسن.

_ منیش پیم خو شه خو ی و هاوړیکانی بناسم، به لام ده بییت زور ئاگاداری خو مان بین، بزانی چیه ده که یین و باسی چیش ده که یین. من هه ز ناکه م لییره یه کتر بینین، ئیره جیگای سه رنجی باره شه کانه، سیمای دوکانی پپوه نه ماوه. جیگا گرن گ نیه، هه ر کو ییه ک بیت، گرن گ ئه وه یه جیگایه کی هیم و دلنیا بیت و به وریا بیه وه گفتوگوکان و بوچوونه کانه مان ده براره ی ئه وه بابه تانه ی ده مانه ویت ئه نجامی بده یین، ئه گه ر شیرزاد ت بین ی رازی بوونی منی پپرا بگه یه نه. هه ر کاتی کیشتان ده ستنیشان کرد، من ده توانم ئاماده بم.

_ ماموستا، من هه ر ئه وه رۆژه ی که ئیمه و هاوړیکانی شیرزاد چاومان به یه کتر که وت، که لکه له ی خویندنم دووباره که وته وه سه ر. چوونم بو قوتابخانه و به رده وام بوونم له خویندن له چاوی ئه وه هاوړی خو شه ویستانه ی ده ناسم. کتیبه که دابنی، دوا یی خو م بو یده به مه وه. ئه گه ر زانیم جار ی پپویستی پپی نیه، دووباره لی یی وه رده گرمه وه و ده یخوینمه وه. کتیبه که باسی چیه ده کات؟

_ ناوه‌پۆکی کتیبه‌که هه‌مه ره‌نگه. کتیب هه‌ر چۆنیک بی‌ت و باسی هه‌ر چیبیه‌ک بکات، به بی‌ی بۆچووون و لی‌کدانه‌وه و بی‌ری خوینه‌ره‌که‌ی، سو‌دی هه‌یه. ئه‌م کتیبه‌ی که فسه‌ی له سه‌ر ده‌که‌ین بۆ من زۆر گرنگ بوو. له‌وانه‌یه بۆ تو یا خود که‌سیکی‌تر گرنگیه‌که‌ی له باب‌ه‌تیکی‌تردا بی‌ت، به‌لام به‌گشتی بۆ هه‌موو که‌س سو‌دی هه‌یه. پێش‌چهند سالیک قوتابیه‌کم پرسیاریکی گه‌وره‌ی لی‌کردم که وه‌لامه‌که‌ی لای من نه‌بوو. من باسی گه‌وره‌یی گه‌ردونم بۆ کردن، باسی هه‌ساره‌کانم بۆ کردن. هه‌ر چه‌نده ئه‌و باب‌ه‌تانه له ئاستی ته‌مه‌نی ئه‌واندا نه‌بوو، به‌لام هه‌ر خۆیان پرسیارى ئه‌ستیره‌کانیان کرد و باسه‌که دروست بوو.

هه‌ندى جار پرسیاره‌کانی منداڵ زۆر له خۆیان گه‌وره‌ترن. قوتابیه‌که پرسى: گه‌ردون ئه‌وه‌نده گه‌وره‌یه، ئه‌ی دواى گه‌ردون کوپیه؟ من هیچ وه‌لامیکم پینه‌بوو، لای که‌س نه‌بوو. وه‌ک مامۆستایه‌ک چه‌زمنه‌کرد به بی وه‌لام بم. گوتم: که‌س نازانی‌ت، هه‌ر خوا خۆی نه‌بی‌ت.

مناله‌که جاریکیت پرسی: ئه‌ی خوا له کوپیه؟

_ خوا له هه‌موو جیگایه‌کدا یه. له ئاسمان، له ماله‌وه، له سه‌ر سه‌رمان. ده‌توانی‌ت له یه‌ک کاتدا له هه‌موو جیگا‌کاندا بی‌ت. ئه‌و وه‌لامانه له لای من تا‌کو ئیستا جیگای گومانن. له‌م کتیبه‌دا خۆشبه‌ختانه باب‌ه‌تیکی تیدا یه، ده‌گونجی‌ت هاوتای وه‌لامی پرسیاره‌کانی ئه‌و منداڵه و هه‌موو که‌سیکی‌تر بی‌ت. من ده‌میک بوو به دواى ئه‌و وه‌لامانه‌دا ویل بووم. ئه‌وه‌یه که ده‌لیم گرنگی بۆ من زیاتره و بۆ هه‌موو که‌سیکی‌ش گرنگه. له کتیبه‌که‌دا هاتوو هه‌ر که‌سه‌یله‌سوفیکی کۆن چه‌ند قوتابیه‌کی ده‌بی‌ت. له‌تاقیکردنه‌وه‌یه‌کدا ده‌بی‌ت هه‌موو پرسیاره‌کان وه‌لام بده‌نه‌وه. قوتابیه‌که ده‌لی‌ت: له‌کۆی ئه‌و پرسیارانه‌ی که بو‌ت داناوین،

هه‌ر نه‌بییت پرسیاریک به ئاره‌زوی خۆمان ته‌رک بییت. فه‌یله‌سوفه‌که ده‌لیت:

ئه‌گه‌ر هه‌ر قوتابیه‌که به ئاره‌زوی خۆی پرسیاریک ته‌رک بکات. ئه‌شی له‌ کۆی پرسیاره‌ ته‌رک‌کراوه‌کانی هه‌مووتان، هه‌ر هه‌موو پرسیاره‌کان به‌ر ته‌رک که‌وتن بکه‌ون، ئه‌گه‌ر هه‌ر قوتابیه‌که پرسیاریکی جیاواز له‌وه‌ی تر ته‌رک بکات. که‌واته‌ کۆی هه‌موو پرسیاره‌کان ته‌رک کراوه. ئه‌و پرسیاره‌ی که‌ تۆ ده‌ته‌ویت وه‌لامی نه‌ده‌یته‌وه، به‌ی‌گومان وه‌لامه‌که‌ی نازانیت و خۆتی لیده‌دزیته‌وه. وه‌لام بدریته‌وه باشته‌وه، ئه‌گه‌ر هه‌له‌شبییت. ده‌کریت له‌ سه‌ر وه‌لامه‌ هه‌له‌که‌ گه‌توگۆ ئه‌نجام‌بدریت بگه‌ینه وه‌لامیکی گونجاو یا خود بابه‌تی تر فی‌ر بین. ته‌رک کردنی پرسیار دوور خستنه‌وه‌یه له‌ وه‌لام و له‌ زانین.

قوتابیه‌که ده‌لیت

— به‌ بۆ چوونی من وه‌لامیک راست نه‌بییت، مانای که‌وتینه‌ته‌ ناو هه‌له‌وه.

— مه‌به‌ستی من وه‌لامیکی گونجاوه، که‌ له‌ ئه‌نجامی بی‌ر کردنه‌وه‌وه هات‌بییت، جیگای باوه‌ری خۆتان بییت و شایانی گه‌توگۆ بییت.

— به‌لام تۆ دوو پرسیارته‌ داناهه‌، گه‌توگۆیه‌که‌ی زۆر و بی‌سه‌رئه‌نجام هه‌لده‌گریت، تا‌کو ئیستاش که‌سیک نه‌یتوانیوه‌ دروست وه‌لامیان بداته‌وه.

— ئه‌وه‌ی تۆ ده‌ییلیت راسته‌. منیش پرسیاریکم ناویت وه‌لام درابیه‌وه. ئه‌و پرسیارانه‌ی وه‌لام دراونه‌ته‌وه له‌ ناو چوارچیوه‌ی پرسیاردا نه‌ماون، له‌ ناو وه‌لامه‌کانی خۆیاندا تاوانه‌ته‌وه. ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی منه‌ گه‌توگۆ کردنه‌ له‌ سه‌ر پرسیاره‌کان، پرسیاره‌ بی‌وه‌لامه‌کان. ئه‌شی له‌ ریگه‌ی گه‌توگۆ وشیکردنه‌وه

بگه‌ینه ئه‌نجامیك كه نزیك بیټ و گونجاو بیټ له وه‌لامیكى راست .

ئهو دوو پرسیاره‌ی كه فه‌یله‌سوفه‌كه نوسیوی بو قوتابیه‌کانی هه‌ر هه‌مان ئهو دوو پرسیاره بوو كه قوتابیه‌كه‌ی من ئاراسته‌ی كردم . به‌لام به‌پچه‌وانه‌وه، ئه‌مجاره‌یان مامۆستایه‌ك پرسیاره‌ی له قوتابیه‌کانی كرد . دوو پرسیاره‌كه :

1_ دواى گه‌ردون كوئى دیت؟

2_ خوا له كویدایه؟

فه‌یله‌سوفه‌كه ده‌لیت: منیش ده‌زانم ئهو دوو پرسیاره ئالۆزن و گه‌وره‌ن . وه‌ك گه‌وره‌یی هه‌ر دوو پرسیاره‌كه . چه‌نده بو چوون و وه‌لام هه‌بیټ، هیشتا هه‌ر جیگای گومانن و لیکۆلینه‌وه زیاتر هه‌لده‌گرن .

مه‌به‌ستی من گه‌توگۆ كردنه له سه‌ر بابته‌كان . به‌بوچوونی من بو وه‌لامیك بگه‌رپین كه هه‌ر دوو پرسیاره‌كه له خۆی بگریټ . به‌م كرداره له پرسیاریک رزگارمان ده‌بیټ، وه‌ك ئه‌وه وایه وه‌لامی پرسیاریکمان دا‌بیته‌وه .

بو‌شیکردنه‌وه‌ی پرسیاره‌ی یه‌كه‌م، ئه‌گه‌ر بلین له دواى گه‌ردون شتیک هه‌یه، دیواریک یان شاخیک یا خود هه‌ر به‌ر به‌ستیکی‌تر كه گه‌ردون له‌ویدا كۆتای پیدیت، جاریکی‌تر هه‌مان پرسیار دیته‌وه پيش، ئه‌ویش ئه‌ی دواى دیواره‌كه‌ی پشت گه‌ردون چی دیت؟ كه‌واته ئیمه ناگه‌ینه ئه‌نجام، ده‌بیټ خۆمان دوور بخه‌ینه‌وه، چه‌نده لیکبیده‌ینه‌وه پرسیاره‌ی تری هه‌مان شیوه به‌ دواى خۆیاندا ده‌هینن . ئه‌گه‌ر بلین گه‌ردون هه‌رگیز ته‌واو نابیت و كۆتایی نایه‌ت و هه‌ر دریز و گه‌وره ده‌بیټ، ئه‌م بو چوونه‌ش نامه‌نتیقه و گونجاو نیه و ناكریت كۆتایی نه‌یه‌ت .

پرسیاره‌ی دووه‌م، به‌پیی هه‌موو بوچونه‌كان و نوسراوه ئاینیه‌كان خوا خولقینه‌ری هه‌موو گه‌ردونه، گه‌وره‌ی هه‌موو

شته‌کانه و گه‌وره‌ترین قه‌بارهی هه‌یه به‌و پئییه‌ی له هه‌موو جیگایه‌کدا هه‌یه به بی ئه‌وه‌ی جیگا و ریگاشی گرتبییت. خوا به توانایه دروستکهری گه‌ردون و هه‌موو شته‌کانی ناو گه‌ردونه. ئه‌گه‌ر خوا دروستکهری گه‌ردون بییت، ناکرییت ته‌نها له ناو گه‌ردوندا هه‌بییت، ئه‌وسا گه‌ردون که ده‌ستکردی خوییه له خوا گه‌وره‌تر ده‌بییت. ئه‌مه‌ش گونجاو نیه که خوا له گه‌ردون بچوکتز بییت. هه‌ر شتییک له ناو شتیکی‌تردا بییت بی‌گومان ئه‌وه‌ی ناوه‌وه بچوکتزه. که‌واته خوا ده‌بییت له دروستکراوه‌که‌ی خوی گه‌وره‌تر بییت که گه‌ردونه. ئه‌گه‌ر خوا له گه‌ردون گه‌وره‌تر بییت که‌واته له ده‌ره‌وه‌ی گه‌ردون خوییه که پراوپری هه‌موو قه‌بارهی گه‌ردونه، به‌م بۆچونه‌ش گه‌ردون له خوا بچوکتزه و له باوه‌شی خوادایه و پشت گه‌ردون خوییه ئیتر ناکرییت و ناگونجییت له پشت خواوه شتی‌تر هه‌بییت. هه‌موو گه‌ردون و شته‌کان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ن که خوا له ناو باوه‌شی خوییدا دروستی کردون، ئه‌مه‌ وه‌لامی هه‌ر دوو پرسیاره‌که‌یه، دوا‌ی گه‌ردون پراوپری ده‌ره‌وه‌ی گه‌ردون خوییه، خوا جگه‌ له‌وه‌ی له ده‌ره‌وه‌ی گه‌ردوندا‌یه له ناو گه‌ردونیشدا له هه‌موو جیگایه‌کدا‌یه. ئه‌م وه‌لامانه بۆچوونی منن. هه‌ر که‌سییک له ئیوه‌ی قوتابی گومانی هه‌یه یا خود بۆچونی‌تری له لا دروست بووه، ده‌توانین گفتوگۆی له سه‌ر بکه‌ین.

سه‌رکه‌وت زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه گویی بۆ چیرۆکه‌که‌ راگرتبوو که له ناو کتیبه‌که‌دا هه‌بوو. جاریکیتر به سه‌رکه‌وتم گوته‌وه که بواری بوو کتیبه‌که‌ بخوینیته‌وه.

_ هه‌ولده‌ده‌م که بیخوینمه‌وه. هه‌ر یه‌که‌م پۆژ توانای زیره‌کی و پۆشنبیری ئه‌و کۆرانه‌م بۆ ده‌رکه‌وت، ئه‌م جو‌ره کتیبانه‌ ده‌خوینه‌وه. ئیستا بیرم ده‌که‌ویتیته‌وه، پێش ئه‌وه‌ی که تو بۆ ئیره‌ بییت، ده‌نگی ته‌قه‌ له بازاره‌کانی خواره‌وه هات،

نهمانزانی چی پرویداوه؟ لییرهوه دوور بوو، کهس خوئی شیرزه نهکرد.

— منیش بییش ئهوهی بییم بو ئیره، له مالهوه بووم. باوکم زوو گهراپیهوه بو مالهوه، ئاسایی نهبوو وا زوو له دوکان بگهراپینهوه، تهقهکان له خوار ئهوانهوه بوون، ئهوانیش له ترسی بهلا و ههکردنی بارهشهکان دوکانهکانیان داخستبوو، زوو گهراپوونهوه بو مالهوه، کاتیک که ئهوه هاتهوه من خووم ناماده کردبوو که بییم بو ئیره. زووریشی لیکردم که نهچمه دهرهوه له بهر ئهوهی رهوشی ناو بازار تهواو نیه و ئالوزه. گوتم: ههتاکو لای سهکرهوت دهچم، ئهگه ئیوارهش دوا کهوتم، سهریک له دایکی سهکرهوت ددهم. له بهر ئهوه ئیواره له گهلتا دیم بو مالهوه بو سهردانی دایکت. چهند رۆژیکه نه مبینیوه، بیری دهکهه.

— تو ده زانیت ماوهیه که دایکم گوپاوه، ههست دهکهه گوئی بو فسهکانم رادهگریت، به تایبهتی له پییری شهوهوه که خهوهکهه بو گهراپیهوه. هه رگیز چاوه ری نهبوو جاریکی تر خهوی بو بگهراپیهوه.

— دیسان هه ر خهوهکهیه، هاتم پهست دیار بوویت گوتم، بهیانی کاتی خه و بینین له خه و رایچه کاندویت.

— ماموستا، دایکیشم وهک تو باوه ری به خهوهکانم نهبوو، بهلام من له گهراپانهوه بیان کووم نهدا. شهوان من نازانم چ کات خه و بهو پیاوهوه ده بینم. پییری شهو واپیده چوو هه ر له سه رهتای خه و لیکه وتنمدا، ئه و پیاوه پیره هاتبیته خهوم، بو بهیانی که به ئاگاها هاتم هوه، وا دیار بوو ده میکبوو خهوهکهه م بینیبیت. له بهر ئهوه ئه مرۆ پهستی ئهوه نیم که دایکم له خهوهکهی دابریبیتم. تو زیک بی تاقهتی ئه و تهق وره ی خواره بووم، شتیکی پرویدا بیت و بکه ونهوه گیانی خه لک، که تو هاتی بیرم چوه پیتبلیم.

له خه‌وه‌که‌مدا له ناکاو به یه‌کتر گه‌شتین. سه‌ره‌تا زۆر ئاسوده بووم، که چی ورده ورده هه‌ستم به شه‌رمه‌زاری ده‌کرد، ده‌ستی به سه‌رما ده‌هینا، ئای ده‌سته‌کانی چه‌نده گه‌رم و نه‌رم و پر سۆز بوون، هه‌ر چه‌نده باوکه نه‌دیوه، به‌لام له ده‌ستی باوک ده‌چوون. ئه‌وه‌همیشه هه‌ستی به‌ده‌رون و ناخی من ده‌کرد، خویندنه‌وه‌کانی له سه‌ر من زۆر دروست و ته‌واو بوون. گووتی

— من هه‌رگیز تو به جیناهیللم، دلته‌نگ مه‌به. ئاگاداری هه‌ست و نه‌ستی تووم. پۆحیانه‌تی مردوو‌ه‌کان ئاگاداری ئیوه‌ن، به‌لام توانای ده‌سکاریکردنی گوپینی کاره‌کان و ژيانی ئیوه‌یان نیه. هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌تابینین و له پێگه‌ی خه‌وه‌یاله‌کانتان دێینه لاتان و ئامۆژگاری و پێنمایتان ده‌که‌ین. ئیمه هه‌موومان قه‌رزاری دایکه‌کانین. دایک لای خوداش پیرۆزه، یه‌کێکه له دیارییه پیرۆزه‌کان. پیرۆزی دایک وه‌ک پیرۆزی خاکه. خوا ئیمه‌ی له خاک له پێگه‌ی دایکه‌وه خولقاندوه. خاک و دایک دوو دیاری پیرۆزن ته‌واو که‌ری بوونی ئیمه‌ن، وه‌ک هه‌ور و باران، به‌ نه‌بوونی یه‌کێکیان ئه‌ویتیشیان له ده‌ست ده‌چیت. دیارییه پیرۆزه‌کانی خوا بو ئیمه، ئامانه‌تیکن له ژيانماندا ده‌بیت پارێزراو بن. ده‌بیت دایکه‌مان لا خۆشه‌ویست و پیرۆز بیت، وه‌ک چۆن نیشتمانمان لا پیرۆزه. ئیمه مولکی خاک و دایکین. ئه‌وانیش مولکی ئیمه‌ن. ئیمه له‌وان خۆشی و به‌خته‌وه‌ری و ئاسوده‌یی وه‌رده‌گرین. ئه‌وانیش پێویستیان به‌ پارێزگاری و خۆشه‌ویستی ئیمه هه‌یه، ده‌بیت به‌رامبه‌ریان به‌ وه‌فا بین.

ئه‌وه شه‌وه قسه‌ی زۆر بو کردم. ناتوانم هه‌موو قسه‌کانم بیر بکه‌ویته‌وه. ئه‌وه‌نده نه‌بیت له‌ کو‌تایدا گووتی: « دایک هه‌رگیز گومانی لێناکریت ». به‌یانێ خه‌به‌رم بووه، خه‌وه‌که‌م بیر که‌وته‌وه. چوومه ژوره‌وه دایکه‌م وه‌ک هه‌موو به‌یانیه‌کی‌تر به‌ دیار قووری و بیاله‌کانه‌وه دانیشتبوو، چاوه‌پروانی منی ده‌کرد.

نازانم چۆن بوو كه به جيپهيشتم، هه ندىك جار خه وه كان زۆر نائاسايين. من بيرم چوو كه پرسىيارى مامه يارهى لىيكه م،، ئه وپش له ناكاو به جيپهيشتم. ئه و شه وه زۆر باسى پيرۆزى داىكى بو كردم. هه ندىك له خه وه كه م بو داىكم گىپرايه وه. ئه و به لايه وه سه ير بوو كه هه مديسان خه وى بو ده گىپرمه وه. گوته: پۆله گيان ئه وه پياو چاك بووه، بۆيه ئه وه نده باسى پيرۆزى داىكى بو كردويت، ده تۆش به قسه ي من بكه و توشى ئازار و خه فه تم مه كه.

_ دايه گيان، تو باش تينه گه شتى، باسى ئه وه ي ده كرد، چۆن نيشتمانه كه مان وهك داىكمان خوشبویت و بيپاريزين. ئه گه ر داىكمان خوشنه ويیت خاكه كه شمان خوشناويیت، يا خود به پيچه وانه وه. ئه و نيشتمانه ي چه ندين ساله برينه كانى سارپژ نه بووه، نه وه له دوای نه وه له خاك و خۆل و ئاوو نيشتمانيكى بريندار و پر له ئازار و ژان ده خولقيين. ئيمه هه موومان به رۆح فه رزاري سارپژ كردنى برينه كانى نيشتمانيين.

ئه م قسانه م بو داىكم ده كرد وهك جارن به توندى وه لامى نه دامه وه. گوپى بو قسه كانم راگرتبوو، وهك بير له شتيك بكاته وه چاوى له قۆرى و پيال له كان بريبوو، وهك بيه ويیت راستى قسه كانم بسه لمي نيیت هيواش هيواش سه رى ده له قاند.

_ تو هه ست ده كه يت كه خه وه كه ت زۆر به ي قسه كانى وه ستان؟

_ من خوشم كه خه وه كه م بو داىكم گىپرايه وه، قسه كانى وه ستام بير ده كه وته وه، به لام هه ر ئه و پياوه بوو كه جارن ده هاته خه وم. من هه موو خه وه كانم بو داىكم نه گىپرايه وه، ته نها ئه وانه ي كه په يوه نديان به داىكه وه هه يه. قسه كانى وهك چيروكيكى راسته قينه بوون، ئه و چيروكانه ي ئيمه تامه زرۆى

گوڭگرتنيان بووين. خۆزگه جاريك پيى دهگوتم: كه كييه و ناوى چيه.

_ سهركهوت، دهبيت هه وهستا بيت و رۇحيانهتهكهى له شيوهى ئه و پياوه پيره دا بيته خهوى تۆوه.

_ نازانم... . نازانم بلّيم چى؟ باوه ر ناكه م وهستا بيت. بهلام گهر ئه و بيت، دهبيت بيته خهوى تۆوه له بهر ئه وهى ئيوه هاوړى بوون.

_ وايه، ئيمه هاوړى بووين، بهلام خهوهكان جوړيكترن، ههنديك جار خه و به كهسانيكه وه دهبينين پيستر له ژيانماندا نه مانبينيون. مهرج نيه من دهناسيت بيته خهوى منه وه. ئيمه زور پيكه وه بووين و شتم زور ليوه رگرتووه. هه ر چهنده خوت باسكردووه كه ئه و پياوه زور پيش ئيستا ژياوه.

_ ئه گهر كتيبهكهى شيرزادت لامايه وه، بيخوينه ره وه. ده بخوينمه وه... . له پيشدا بويده بهمه وه نه وهك پيوستى پيبيت. ئه گهر نه يويست ليوه رده گرم.... تو لي ره دانيشه هه تاكو بيرم نه چوو به بويبه رمه وه، كه گه رامه وه كه ل وپه له كان كو ده كه مه وه و ده روين. لي ره وه كه رۇشتين سه ردانىكى هاوړييه كى قوتابخانه م ده كه م، له سه ر ريگا كه مانه، پاشان ده روين بو مال ه وه سه ر له دا يك م بده و منيش ئيواره ده چم بو قوتابخانه.

سه ركهوت هيشتا له دوكانه كهى باوكى شيرزاد نه گه رابووه، دهنگى چهنده ته قه يهك له نزيك بيسترا. له گه ل زياتر بوونى ته قه كان، بازارپيش ورده ورده بئ ئارام و خه لكه كهش شيرزه بوون و جم و جو ليان تي كهوت. دهنگى لورهى باره شه كان نزيك بووه، هه تا ده هات ته قه كان زورتر ده بوو. ههنگاوى خه لكه كان له خيرا و خيرا تره وه گوړا بو نه رمه راكردن. ته په ي راكردن و ته قه ي ده سترپيژ و شريخه ي داخستنى ده رابه كان تي كه ل به

یه‌کتر ببوون و ئاوازیکی ناشاز و ترسناکیان پی‌کده‌هینا. له خوار بازاره‌که‌وه باره‌شه‌کان ئوتوموبیله‌کانیان راگرت و خوشیان کهوتنه گیانی ئه‌و خه‌لکه‌ی به‌ویدا ده‌پۆشتن و رایانده‌کرد و وه‌ک ره‌شمار له ملی خه‌لک و دوکانداره‌کان خویان ده‌ئالاند و راپیچی ناو ئوتوموبیله‌کانیان ده‌کردن. باره‌شه‌کان گیفه‌یان به‌ره‌و سهر و نزیک بۆوه. زرمه‌ی تیکدانی که‌ل‌وپه‌لی دوکان و هاره‌ی شکاندی شوشه‌ی جامخانه‌کان و هه‌موو ده‌نگه‌کانی‌تر ئاویتته‌ی یه‌کتری ببوون.

من ههر چاوه‌پروانی سه‌رکه‌وتم ده‌کرد له‌لای شی‌رزاد بگه‌رپیتته‌وه‌و برپۆین. بی‌ئارام ببووم. راکه‌پراکی ئه‌و خه‌لکه‌ به‌به‌ر دوکانه‌که‌دا و قیزه‌ی ژن و منال ئه‌وه‌نده‌ی‌تریان شپرزه‌ کردبووم. باره‌شه‌کان وه‌ک پیشه‌ی هه‌موو جاریان له ههر کوییه‌ک کاره‌ساتیک پویدایه، ئه‌وان کویرانه‌ ده‌که‌وتنه‌ چه‌ند ناوچه‌ و گوزه‌ریکی‌تر و دوکانه‌کانیان به‌ تالان ده‌برد و خه‌لکه‌که‌یان ئازار ده‌دا و ده‌یانگرتن. ده‌نگی شکاندنی که‌ل‌وپه‌له‌کان به‌ره‌و لای ئیمه‌ نزیک بۆوه. منیش وه‌ک هه‌موو که‌سیک شپرزه‌ و بی‌ئارام ببووم، ههر مله‌ قوتیم بوو بۆلای دوکانه‌که‌ی باوکی شی‌رزاد، چاوه‌پروانی سه‌رکه‌وتم ده‌کرد. سه‌رکه‌وت به‌ روخساریکی په‌شو‌کاوه‌وه‌ له‌ناکاوه‌ له‌پیشمدا قوت بۆوه.

_ مامۆستا، ئه‌وه ههر لی‌ره‌یت؟ چاوه‌پیی چی ده‌که‌یت؟ خیرا با برپۆین، وا گه‌شتنه ئیره.

_ ئه‌ی که‌ل‌وپه‌له‌کان و می‌زه‌که‌...؟

_ خیرا که‌ راکه، وه‌ختی ئه‌وه نیه، پی‌راناگه‌ین.

شان به‌ شانی یه‌کتری به‌ ناو خه‌لکه‌که‌دا ر‌امان ده‌کرد. هه‌موو به‌ره‌و سهره‌وه‌ رایانده‌کرد و خویان له باره‌شه‌کان دوور ده‌خسته‌وه. باره‌شه‌کان زۆربه‌ی دوکانه‌کانیان ویران کرد. له ناو

بازار دورکه‌وتینه‌وه. له‌جیگایه‌بووین له‌مه‌ترسی ده‌ستدریژی باره‌شه‌کان دووربوو.

سه‌رکه‌وت هه‌ناسه برکچی هیواش ببووه، رویتیکردم و گوتی _ هه‌تاکه‌ی ئه‌م راکردنه له سه‌ر خاکی خۆمان پیشه‌مان بێت. هه‌تاکه‌ی ئه‌وه‌ی که هه‌مانه و ره‌نجی چه‌ندین سالمانه به فیرو پروات و کهم و که‌متر بێته‌وه. کاتی راکردنه‌که بیری قسه‌کانی هاوړی خه‌وه‌که‌م ده‌کرده‌وه. پیروزی و گه‌وره‌یی خاک هیچ به‌هایه‌کی نه‌ما‌بوو، هه‌موومان به راکردن قاچمان ده‌خسته ناو قولایی برینه‌کانی خاکه‌وه. به سه‌ر ئه‌و خاکه برینداره‌دا بو پاراستنی رۆحمان غارمانده‌دا. رۆح بو خۆی له به‌خشینی پاراستنی خاکدایه. ئه‌و هه‌موو ئافره‌ته که هه‌ر یه‌کیان دایکی پیروزی، چه‌ندین جار له به‌ر پۆستال و شه‌قی باره‌شه‌کاندا ده‌که‌وتن و هه‌لده‌ستانه‌وه و پیروزییان له ژیر پۆستالی باره‌شه‌کاندا ده‌تلیسایه‌وه. ئامۆژگاری و قسه‌کانی پیاوه پیره‌که‌م به شه‌رمه‌زاریه‌وه بیر ده‌که‌وته‌وه. له کاتی وادا چۆن ده‌توانین پیروزی و خۆشه‌ویستی دایک و خاک له‌به‌ر چاو بگرین، که ئیمه پێرانگه‌ین رۆحی خۆمان له‌تیوه ئالاندنی باره‌شه‌کان رزگار بکه‌ین.

_ ئیمه‌ش هه‌میشه ژیانمان راکردن نیه. زۆربه‌ی کاته‌کانمان بواری ئه‌وه‌ی تیدایه که چۆن بیر له پاراستن و به‌رز راگرتنی پیروزی دایک و خاک و ئه‌وانیتر بکه‌ینه‌وه. ئه‌وه‌ی که ئیتر زۆر گرنگه و که ده‌بیت ئه‌نجام بدریت پته‌و کردنی بنه‌مای پیروزی دیاریه‌که‌نه له سه‌ر ژیانمان و بلاو کردنه‌وه‌ی به ناو خه‌لکدا و بینه ئه‌لقه له نیوان هه‌مووماندا. ئه‌م ئیواره‌یه ناتوانم سه‌ردانی دایکت بکه‌م، هه‌تاکو زوتره ده‌بیت بگه‌رپیمه‌وه بو ماله‌وه. ئه‌گه‌ر گونجا و شه‌و شار هیمن بوو، سه‌ردانتان ده‌که‌م و

به دوور و دریژی گفتوگو له‌سه‌ر کاره‌کانمان ده‌که‌یین. نازانم
ئهمشه و ده‌چیت بو فوتابخانه؟

_ خۆیشم نازانم، جارێ با بچمه‌وه بو ماله‌وه و دایکم دلنیا
بکه‌م که نه‌گیراوم. ئیسنا هه‌واله‌که‌ی بیستوو و ئارامی لیپراوه.
ئهو ئیواره‌یه له‌یه‌کتری جودابووینه‌وه. سه‌رکه‌وت به‌ره‌و
ماله‌وه ده‌رۆشت. خه‌لکیکی زۆر به‌شپرزهبی و نائارامیه‌وه به‌ره‌و
ماله‌کانیان ده‌رۆشتنه‌وه و به‌دلنیا‌یه‌وه ئهم شه‌ویش له‌ناو
تاریکی جه‌سته‌ی شاردا به‌ترس و دل‌ه‌راوکیوه شه‌ویان به‌سه‌ر
ده‌برد.

ده‌رۆشت و سه‌ییری به‌رپیی خۆی و هه‌موو شوین
قاچه‌کانی تری ده‌کرد. ته‌پ و توژی خاکه‌که‌ی به‌فرمیسکی
خاکه‌که‌ی ده‌زانی. بییری له‌پیرۆزی خاک و قسه‌کانی مامه‌پیره‌ی
ده‌کرده‌وه و به‌شه‌رمه‌زاریه‌وه له‌گه‌ل رۆحی خۆیدا قسه‌ی
ده‌کرد. رۆح یه‌کیک بوو له‌دیارییه‌ پیرۆزه‌کان. هه‌موو دیارییه
پیرۆزه‌کان له‌پیناوی ئاسوده‌یی رۆحدا بوون که ئهو بو خۆیشی
یه‌کیک بوو له‌وان. به‌ته‌نها رۆحیش ده‌یتوانی خۆ به‌خش بی‌ت
بو پاراستنی ئه‌وان به‌تایبه‌تی دایک و خاک. که چی ئیسنا
رۆحه‌کان چنگ له‌سه‌رشان بو رزگار کردنی خۆیان پئی به‌ناو
برینه‌کانی خاکدا ده‌نن و له‌ئاستی پیرۆزی دایکه‌کاندا له‌ژیر
پۆستاله‌کاندا خۆیان گیل ده‌که‌ن. به‌ده‌م خه‌یال و بیر
کردنه‌وه‌وه گه‌شته‌سه‌ری کۆلانه‌که‌ی خۆیان، له‌سه‌ر گۆشه‌ی
کۆلانه‌که‌ دایکی بیینی پاره‌ستا بوو.

دایکی هه‌ر زوو هه‌والی ناو بازاری بیستبوو، کاره‌ساتی ناو
بازار و ره‌وشی نائاسایی و خراپی ئهو رۆژگاره‌ی ئاویتیه‌ی
خه‌وه‌کانی ئهم دوا‌یه‌ی سه‌رکه‌وتی ده‌کردن و نائومی‌دی و دل‌ه
کوئی و دیمه‌نی کاره‌ساتیکی خراپی سه‌باره‌ت به‌کوره‌که‌ی به‌

بهر چاو به هۆشی خۆیدا دههینا و له گه‌ل بیستنی ته‌قه‌کانی ناو شار له بهر خۆیه‌وه ده‌یگوت:

— چه‌ند جارم گوت، ئه‌و خه‌وه شومانه مه‌گی‌په‌وه. گی‌رانه‌وه‌یان باش نیه. به‌په‌له له ماله‌وه ده‌هاته ده‌ره‌وه و له سه‌ر سوچی کۆلانه‌که راده‌وه‌ستا و چاوه‌روانی سه‌رکه‌وتی ده‌کرد. باش بوو ئه‌وا هاته‌وه. له خوا به زیاد بی‌ت که توشی به‌لایه‌ک نه‌بووه. تاکو نه‌بیینیوم با بگه‌ریمه‌وه ماله‌وه، هه‌ست نه‌کات له سه‌ری کۆلانه‌که چاوه‌روانم کردوووه.

به ئه‌سپای گه‌راییه‌وه، له‌ناو کۆلانه‌که‌دا. سروشت له‌بهر ده‌رگای خۆیان راوه‌ستا بوو. دایکی سه‌رکه‌وت هه‌ستیکرد که سروشتیش چاوه‌روانی هاتنه‌وه‌ی سه‌رکه‌وته، باش بوو هاته‌وه، له دووره‌وه بینیم گوتم با نه‌زانیت چاوه‌روانم کردوووه، گه‌رامه‌وه ماله‌وه.

له‌حه‌وشه‌ بچوکه‌که‌ی خۆیاندا راوه‌ستا بوو، وا خۆی پیشان ده‌دا که نه‌چۆته ده‌ره‌وه. سه‌رکه‌وتیش خۆی ئاشکرا نه‌کرد که له دووره‌وه دایکی له سه‌ر گۆشه‌ی کۆلانه‌که‌دا بینیوه.

— ده‌لێی هه‌والی ئه‌و فه‌ره‌ته‌نه‌یه‌ی ناو بازاڕت نه‌بیستوه که باره‌شه‌کان که‌وتنه‌ گیانی خه‌لک و وێرانکردنی دوکان و تالان کردنی که‌ل‌وپه‌له‌کان؟ هه‌ر پێرانه‌گه‌شتم که‌ل‌وپه‌له‌کانیش کۆبکه‌مه‌وه.

— کو‌پی خۆم، هه‌ر ئه‌وه‌ت باشکرد خۆت هاتیته‌وه. که‌ل‌وپه‌له هه‌ر ده‌بیته‌وه، ئه‌وان ده‌ست نا‌پاریژن له‌ روخاندنی دوکان و وێرانکردنی که‌ل‌وپه‌له‌کان، دوا‌یش خاوه‌نه‌کانیان ده‌گرن و له‌ زیندانه‌کاندا دایانده‌رزی‌ن. له‌ خوا به زیاد بی‌ت که خۆت به سه‌لامه‌تی هاتیته‌وه. چه‌ند ئاسوده‌م له‌ پێش چاوم‌دا‌یت.

ئوتومبیلی باره‌شه‌کان له‌ خوار بازا‌ره‌که‌وه راوه‌ستا بوون، پریان‌کرد بوون له‌ خه‌لکی بی‌تاوان. له‌ ژن و پیر و په‌که‌وته و

کورپی گهنج. ناو بازار له چاوه ترکانیکدا چۆل و هۆل بوو وهک خۆلی مردوی به سهردا کرا بیئت.

باره شهکان له خوارهوه به شکاندن چامخانه و میز و کهل و پهلی دوکانهکان به رهوه سهرهوه هاتن. مه بهستی ئهوان و پیرانکردنی شاره که بوو، نه هاهمه تی و خراپی باری ئابوری خه لک بوو، ئازار و ئه شکهنجه و گرتن و کوشتنی خه لک بوو.

ئهو ئه فسه ره ی پێش چه ند مانگیک لهو شه قامه دا بریندار کرا بوو، لهو کاته وه یه کمجاری بوو چاوی بهو شه قامه بکه و بیته وه. بییری رۆژی بریندار بوونی خۆی و روداوه که ی کهوته وه. رقی له هه موو شاره که ده بووه. به رهوه سهروتر هات، چوو به ره ده م دوکانه که ی سهر که وت. ئهو دوکانه ی که جیگی و هه ستانی رۆژانی زوو بیوو. ئهو شوینه بوو که ژیا نی نزیک به مه رگ بووه وه. باره شهکان نه گه شت بوونه ئهو سهر هه ر لای دوکانه که ی سهر که وت. کهل و په لهکان له سهر میزه که زۆربه ی وهک خۆیان ما بوون. دوکانیکی چۆل و به تال. ده رابه یه کی شکاوی تا کو نیوه داخراو. ئه فسه ره که زانی رۆژی روداوه که به دهستی خۆیان و پیران بووه. سه ییری ئهو جیگی به ی کرد که به برینداری که وت بوو. چاوی به سهر کهل و په لی سهر میزه که داگیرا، به ده ست جگه رهکانی بلاو کرده وه. پا که تی جگه ره ی رۆژمانی نه دۆزیه وه. سه ییری پاسه وان هکانی ده ور و پشته ی خۆی کرد، فه رمانی پیدان به شکاندن میز و کهل و په لهکان. هه موویان به سهر یه کدا شکاند و به سهر شوسته و شه قامه که دا بلاویان کرده وه و به رهوه لای ئوتومبیلهکان رۆشتن.

ئیه وه یه کی ئالۆز و ته ماوی بوو، تاریکی ته نها شاری نه گرت بووه، دل و ده رونی ش تاریک بوو. بۆ ماوه یه ک بیده نگ بوو. نه یه توانی بریاری چوونی بۆ قوتا بخانه بدات. پاشان چوو ره زووره وه، کتیبهکانی هینا. سه ییری دایکی کرد، زانی که

پرسیاریکی لیده کات... دایه گیان ده بیټ بچم بو قوتابخانه
ئهمشه و تاقیکردنه وه مان ههیه.

— بوچی ماموستا کان ده چن هه تاکو تو تاقیکردنه وه بکهیت.
هه لیهت خوټت لیته وقه. له بازار ده ربا زبوویت له چنگیان، بزانه
ئهمشه و لهو ریگه و بانه خوټ ناخهیهته داویان.

— دایه گیان، دلنیا به هیچ نابیت. ته قهکان دوور بوون
لیره وه، له ناو بازار بوو. ورده ورده ره وشه کesh ئارام ده بیته وه.
دوای ئه وه ناکریت هه ر روداو یک له بازار دا بیټ، ئیتر خه لک واز
له ئیش و کار و قوتابخانه بهیننو و له ماله وه دا بنیشن.

به ختیار و باجی گولچین هاتنه ژوره وه. به ختیار کتیبه کانی
به دهست سه رکه وته وه بینی.

— ئه گه ر بو قوتابخانه ده چیت، منیش له گه لتا دیم.

دایکی ئاهیکی هه لکیشا:

— من ده مه ویت ریگای نه ده م، ئهمشه و بچیت بو قوتابخانه،
که چی تو ش هاتنه پالی. تو ده لئی چی گولچین خان؟

— خوټان ده زانن، من ته نها بو هه والی سه رکه وت هاتوم که بزانه
هاتوته وه. ئه گه ر هه ر هه ز بکات بچیت و پیویست بیټ، منیش بو
دلنیا ی له گه لیان ده رپوم. گه ر زانیم ریگا و بان باش نیه و
نا ئارامه، ده گه ریینه وه بو ماله وه.

هه ر سیکیان له ماله وه هاتنه ده ره وه، له ناو کولانه که دا به
سروشته گه شتن به ره و مالی ئه وان ده چوو. ئه ویش به کتیبه کانی
ده سته زانی بو قوتابخانه ده چیت.

— له وه ده چیت بو قوتابخانه بچیت؟! به م ئاگر بارانه؟

— ده رپوین، گه ر زانیمان ئاگر بارانه به ده م گفتم گووه به ره و
ماله وه ده گه ریینه وه.

— دیاره باجی گولچین و به ختیاریش دین، گه ر وایه منیش له
گه لتاندا دیم.

له سه‌ری کۆلانه‌که ده‌رچوون. سه‌ر شه‌قامه‌که که‌متر خه‌لکی پیوه بوو له ئیوارانی پیشوتر. هه‌وریکی ره‌ش ئاسمانی داگیر کردبوو، هینده‌ی‌تر زوتر شه‌وی به سه‌ر شارد هینا. ئوتوموبیلی باره‌شه‌کان به خیرای به سه‌ر شه‌قامه‌که‌دا گیفه‌یان ده‌هات و هاتوچۆیان ده‌کرد. ترس و په‌ژاره شه‌و و رۆژی پیکه‌وه به‌ستبووه. هاتوچۆ و ده‌نگی خه‌لک له ناو ترسدا ره‌ویبونه‌وه و خۆیان شارد بووه. ترسیش بو خۆی له ده‌رونی خه‌لکدا قه‌باره‌یه‌کی گه‌وره‌ی داگیر کرد بوو. ده‌رگای خانوه‌کانی ئه‌مبه‌ر و ئه‌و به‌ری شه‌قامه‌که خپ داخرا بوون. دوو ده‌رگا گه‌وره‌که‌ی مزگه‌وته‌که‌ش. ئه‌م ئیواره‌یه پیده‌چیت که‌س گوپی له بانگ نه‌بییت. شار و هه‌موو شته‌کانی ناوی هه‌مووی به جاریک کره‌بوون. به ئاسته‌م ده‌نگه ده‌نگیک ده‌هاته گوپی ئه‌مان، ئه‌ویش ده‌نگی ئاخافتنی خۆیان بوو. سه‌رکه‌وت ویستی باجی گولچین بنیریته‌وه بو ماله‌وه، به‌لام ئه‌و زوتر به فسه‌داهات.

— باشتتر وایه ئیوه لی‌ره‌دا چاوه‌روانبین، یا خود بگه‌رینه‌وه. قوتابخانه‌که زۆری نه‌ماوه به خیرای ده‌رۆم، بزانه‌م که کراوه‌ته‌وه و ده‌گه‌ریمه‌وه و ئاگادارتان ده‌که‌م. با ئیوه توشی بره‌بیناوی باره‌شه‌کان نه‌بن، به‌م ئیواره ئا‌ارامه ئه‌م کۆمه‌له‌ خه‌لکه پیکه‌وه باش نیه.

ده‌نگی ته‌قه و لوره‌ی ئوتوموبیله‌کانی باره‌شه‌کان له دوور و له نزیکه‌وه ده‌بیسترا. شه‌قامه‌که چۆلتر و تاریکتر بوو. پیده‌چوو له پهر شه‌قامه‌که ئه‌و تاکه تاکه خه‌لکه‌شی پیوه نه‌مینیت. ئه‌وانیش بریاریندا بگه‌رینه‌وه. کاتی گه‌رانه‌وه باجی گولچین و به‌ختیار باسی هه‌موو په‌یوه‌ندیه تازه‌کانیان ده‌کرد که له گه‌ل خه‌لکه‌کاندا ئه‌نجامیان دا‌بوو. په‌یوه‌ندی ئه‌وان به خه‌لکه‌وه باسی دیارییه پیروژه‌کانی خوا بوو. به‌رز راگرتن و پاراستن‌یان ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌موو که‌سیکه. نیشتمان پیروژترین ئه‌و

دیارییه بوو که هه موو دیارییهکانی تر په یوه ست به مروفت، به خاکه وه به ند بوون. پاراستنی خاک له پینش هه موو ئهوانی تره وه بوو. سروشت و سه رکه وتیش چه ند ههنگاو ییک له دوای ئهوانه وه دهروشتن. سروشت باسی هه موو جم و جو له تازهکانی ناو قوتابیانی ده کرد و چه نده په یوه ستن به پروابوونی پیروزی دیارییهکانی خوا بو مروفت به تاییه تی نیشتمان.

گفتوگوکان که مییک تاریکی دل و دهرونیانی رو شنکرده وه. دهنگی لوره لور و تهقه کردن به ره و زیاد بوون ده چوو، ئهوانیش ههنگاوهکانی خیراتر و گه وره تر کرد. نزیک کو لانه که به تهواوه تی شه قامه که چو ل ببوو. چوونه ناو کو لانه که وه. ده رگاکه ی مالی سه رکه وت هه ر له ئیواره وه به کراوه یی ما بووه. دایکی دیار بوو هه ر چاوه پروان بوو، ده رگای دانه خستبوو. سه رکه وت چوو زوره وه.

— باشتر گه رانه وه رو له گیان، دل م هه ر لاتان بوو. ده بوایه هه ر نه روشتنایه و ئهوانیش توشی زه حمه ت نه کردایه. ئهوان چییان لی هات؟ بو ماله وه روشتنه وه؟

— ئهوان روشتنه وه... باش بوو روشتن شاره که مان له ترس و تاریکیا بینی، به لام به داخه وه به ته نها جی مانه یشت. ئه گه ر نه چووینایه له ناو تاریکیا نه مانده بینی، هه ستمان به پیروزی و خو شه ویستی زیاتری نه ده کرد. له ناو ترسیکی گه وره دا به جی مانه یشت. ئهوان خو شیان چه زیان کرد که هاتن و به و شیوه یه شاره که ی خو یان بینی، له بهر من نه هاتن، ده بوایه هه ر به اتنایه.

— به م شه وه ترسنا که پی ریژنیکو کوریکو گه نج بو ئا گادار بوونت له گه لتا هاتوون، که چی هاتنه که ی بی نرخ وه رده گریت. جگه له و کچه نازداره که تازه ماره ت کردوه، ئیستا زور جیوازتر له جاران دلی به توو به م زیانه خو شه.

— بئ نرخی ناکه‌م، ئەو ژنه قاره‌مانه. خۆی ویستی بیټ و شاره‌که‌ی خۆی له‌تاریکییدا ببینیټ و بیگریټه باوه‌شی هۆش و بی‌ری. ئی‌مه هه‌میشه له باوه‌شی ئەم شاره‌داین. له شه‌ویکی وا ترسناکدا ده‌بیټ ئی‌مه شاره‌که بگرینه باوه‌ش و به‌ته‌نها جیینه‌هیڵین. هه‌روه‌ها به‌ختیارو سروشتیش. منال‌ه‌کان ناتوانن له باوه‌شی دایکیکی شپرزه و بی‌ئارامدا ئاسوده بن. ئی‌مه‌ش ئەمشه‌و له مال‌ه‌کانی خۆشماندا ئاسوده نابین، له کاتی‌کدا شاره‌که‌مان له به‌ر ترس و هه‌ره‌شه‌ی باره‌شه‌کاندا یه. ئەمشه‌و تۆ ئاسوده‌ی که من گه‌رامه‌وه بو مال‌ه‌وه هه‌تاکو به‌رامبه‌رت دانیشم. دل‌نیا یټ له سه‌لامه‌تیم. شاریکمان له‌ناو ترسا جییه‌یشت که ئی‌مه رۆله‌ی ئەوین و له ئامیزی گرتووین. ئەمشه‌و باره‌شه‌کان به‌ ئاره‌زوی خۆیان قاچ به‌ برینه‌کانی شاره‌که‌دا ده‌نین. ئەم خاکه دایکی ئی‌مه‌یه، ده‌بویه‌ خه‌لکی ئەم شاره هه‌موویان له سه‌ر شه‌قامه‌کان بوونایه و به‌ ته‌نیا شاره‌که‌یان جیینه‌هیشتایه، له‌وه شه‌وه پر له ترس و سامناکه‌دا هاورپی شاره‌که بوونایه. ئەمشه‌و دایکمان له‌ناو خه‌ما جییه‌یشت. ئەمشه‌و ویزدان و وه‌فا و خۆشه‌ویستیمان له‌ناو ترسی رۆحماندا تونده‌وه، پیرۆزی خاکمان له ژیر پیی باره‌شه‌کاندا تلیسانده‌وه. ئای دایه‌گیان، بو‌ناو ئامیزی تۆ گه‌رامه‌وه، به‌لام ئامیزی سارد و سر و ته‌نیا ی دایکیکی گه‌وره‌ترم به‌جییه‌یشت؟

— رۆله گیان، به‌خوا له قسه‌کانت ناگه‌م. ئەم جو‌ره قسانه ماوه‌یه‌که زۆریان ده‌بیستم. ئەو رۆژه باجی گولچینیش له‌ناو ژناندا وه‌ک ورپینه بکات و گه‌رمای ئاگری ته‌نوره‌که ماندوی کرد بیټ، قسه‌ی هه‌له‌ق و مه‌له‌قی ده‌کرد. رۆله گیان تۆش ئەمشه‌و زۆر ماندوویت، پرۆ پشویه‌ک بده به‌لکو خه‌وت لی‌یکه‌ویټ. — من ماندونیم، ئەگه‌ر ماندوشیم پیټ وایه که چووم بخه‌وم بو‌به‌یانی کیشه و گه‌رفته‌کانمان چاسه‌ره سه‌ر‌بوون،

شهرمه زاریمان بهرام بهر به خاک و شاره که مان ره ویوه ته وه . بو به یانی پوبه پوی ناو بازار یکی ئاسوده ده بم؟ من ماندو نیم، شهرمه زارم. ئه و شاره ی سبه یینی که هه لده ستین و به سه ریا ده پوین و ناز ده که یین، هه ر در یژه ی ئه م شاره برینداری ئه مشه وه که له ناو ترس و تاریکیدا له ژیر پوستانلی باره شه کاندا به ته نیا جیمان هیشته . ئه مشه وه هه موو دیاری به پیروژه کان به دیار ته نهایی ئه م شاره وه ده گرین، ده گرین و رو حمان ئه تو رینن . قسه کانی باجی گولچینیش ، قسه ی هه له ق و مه له قی بهر گه رمای ته نورنن . قسه ی هه قیقته تن و چه ندین ساله له سه ر زمانی ئه و دیل بوون، ئه مرۆ گه رمای ئاگره که له وه شه خته و سه هو ل به ندانه ی رزگار کردن .

_ رۆله گیان، تا کو به یانی قسه بکه یت نازانم ده لییت چی .
ئه گه ر تو خه وت نایه ت من ده چم ده خه وم، به لام که خه وتی فویه ک له چراکه بکه، بیرت نه چیته ....!

چرایه ک له سوچیکی ژوره که دا، هیواش هیواش ده سوتا .
گرپیکی زه ردی بی جو له ی هه بوو، وه ک بو ئه م شه و بگری به بیده نگی گوپی له رازی دل م ده گرت . هه ر شه و ییک بارودوخ و ئاسایشی شار نا ئاسای بوایه و پیشتر له هه ر شوینییک روداویک ببوایه، هه ر له ئیواره وه کاره بای شاریان ده بری .
به ته نیا له گه ل چراکه دا مامه وه، چاوه کانم له سه ر ئاگری ناو چراکه بوو، وه ک چراکه گوپی بو رازی دل م شلکرد بیته ، که وتمه قسه و پرسیار کردن ... من چو ن فوت لییکه م و بتکوژیئمه وه . له سه ر هه لکردنی تو زورمان ئازار چه شته . ئه گه ر تو خاموش که م دوو جار ئه مشه و شاره که م له تاریکیدا جیده هیلم، دوو دیاری پیروژ ده خنکینم . ئه ی پیروژترین و خو شه ویسترین به هاکانی ناو دل و ده رونم . له ناو چاوه کانتا زور به پونی ئه م

گهردونه و هه‌موو شته‌کانی ناوی ده‌بینم، ئه‌وه گۆی زه‌وییه وه‌کو ده‌نکیک یاقوت له ناو رۆختا دیاره. ئه‌وه نیشتیمانه‌که‌مه له ناو چاوه‌کانتا راکشاهه. ئه‌وه شاره‌که‌ی خۆمانه چه‌نده رونه وه‌ک ئه‌مشه‌وه‌ی به سه‌ردانه هاتییت جوان جوان ده‌بیینم. ئه‌وه کۆلانه پر له بیره‌وه‌ریه‌که‌مانه و دار تووه‌کان باش ده‌بینم گه‌لاکانیان کردوو به ده‌ست و مه‌له ئاواره‌کان، چۆله‌که چه‌واشه‌کان بۆ سه‌رلقه‌کانیان بانگ‌ده‌که‌ن و له ئامیزی خۆیانان ده‌گرن. له ناو کۆلانه‌که‌دا چاوم له خانوویه‌که که‌وتۆته ناو بیلبیله سه‌وزه‌کانی ئاگری چراکه‌وه. ئه‌و خانووه کچیکی تیدایه، چاوم لیه‌ تاکو ئیستا هه‌ر نه‌خه‌وتوو، ئه‌م دلّه پر له چه‌سره‌ت و شه‌رمه‌زاره‌ی ئه‌م شه‌وی منی داگیرکردوو.

سروشت گیان چاوم لیته‌ تۆش بیر له‌م ئیواره ناوه‌خته‌ی ئه‌م شاره ده‌که‌یته‌وه و ئاخه‌کانت به‌ سنگی شه‌رمه‌زاریه‌دا هه‌لده‌واسی. تۆش وه‌ک ئه‌و گره ئاگرت له رۆح و چه‌سته‌ت و به‌رداوه‌وه له‌و ئیواره ئه‌نگوسته‌ چاوه‌دا به‌رده‌م چاو و ده‌رونمت روناکه‌ده‌وه. ده‌بمبوره له ئیواره‌ی شاریکی ته‌ماوی پر له ئیش و ژانا نیگا‌کانم کوشت و به‌ره‌وه مه‌نزلی ماچه په‌نگاوپه‌نگه‌کانم نه‌بردن. ماچه‌کانیش تاکو ماون په‌شپۆش ده‌بن، له دلّیکی تاریک و پر له سویدا له دایک ده‌بن.

سروشت گیان، ده‌زانم ماندوی چه‌زیکی سه‌رکیشیت، ده‌زانم ماندوی ته‌نیایی ئه‌مشه‌وه و شاره‌که‌شی. چاوم لیته‌ تۆش تاکو ئیستا به‌ دیار گری چراکه‌وه دانیشتویت و سرودی خۆشه‌ویستی بۆ ئه‌م ئیواره‌یه ده‌لییت و لای لایه بۆ من ده‌که‌یت و له ناو جۆلانه‌ی دلّه پر له سه‌ودا‌که‌تدا له پال پیروزی ئاگرو خۆشه‌ویستی خاکدا ده‌مخه‌وینیت. چاوم لیته‌، تو و هه‌موو شاره‌که ده‌بینم، مال‌که‌ی خۆشمان ده‌بینم. له ناو مال‌که‌دا ژوره‌که‌م ده‌بینم، که‌سیک به‌رامبه‌ر گریکی بچوک دانیشتوو

«وهك شهو زكربییٔ بو ئاگر». ئه‌وه كهسه دل پیر له عیشقه بو
خاك بو دایك و مانگ و خور، بو ویزدان، بو سروشت به رۆح
سه‌مای بی‌حالی ده‌كات، سه‌مای ته‌نیای و شه‌رمه‌زاری ده‌كات.
ئه‌وه كهسه خۆم، خۆم ده‌بینم له ناو گری چراكه‌دا به‌رامبه‌ر به
چراكه‌ دانیشتم. ئاگریکی چه‌نده‌ جوانه، چه‌نده‌ پیروژه. له ناو
تۆدا هه‌موو دنیا و له دنیا‌دا هه‌موو شته‌ پیروژه‌كان ده‌بینم، خۆم
ده‌بینم. كی وهك تۆ به‌هانای ئه‌م شه‌وه‌ تاریكه و ئه‌و دل ته‌نگه
ئه‌و رۆحه‌ ته‌نیایه‌مه‌وه‌ دیت. كی وهك تۆ بو ئه‌مشه‌وی ته‌نیای
من، هه‌موو شته‌ پیروژه‌كانی له ئامیز گرتوو، جاریکی‌تر رونترو
پاکتر له بونیان، خۆیان به‌ په‌رده‌ی چاوما ده‌ده‌ن و ده‌خزینه
ناو دل و ده‌رونم. چۆن ده‌توانم فوت لیبکه‌م، خامۆشت كه‌م.
خۆزگه‌ ده‌مزانی كه‌ خامۆش ده‌بیت بو كوئ ده‌چیت؟ ده‌چیته‌وه
ناو ئاگره‌ گه‌وره‌كه‌؟ ئه‌و ئاگره‌ پیروژه‌ چ پبویستی به‌ گه‌رانه‌وه‌ی
تۆ هه‌یه‌؟ چۆن ده‌توانم خامۆشت بکه‌م، له ناو تۆدا شاره‌كه‌م و
كوڵان و ماله‌كان ده‌بینم. چۆن ده‌توانم خامۆشت بکه‌م، به
خامۆش بوونی تۆ هه‌موو شته‌كانی ناوت و شاره‌كه‌شم خامۆش
ده‌بن. ئه‌و شاره‌ی ئه‌م شه‌وه‌ له ناو زامه‌كانی خۆیدا به‌ تاریکی
شه‌وه‌ به‌ سه‌رده‌بات. ئه‌وه‌ شاره‌ی ئه‌مشه‌وه‌ به‌ ته‌نها له ناو
چاوه‌کانی تۆدا به‌ روناکی ده‌بینم. ئه‌دی ناگریت جاریک له
خامۆش بوندا من و شار و سروشت و نیشتمان‌كه‌م خامۆش بین و
له گه‌ل خۆتدا بچینه‌وه‌ ناو ئاگره‌ گه‌وره‌كه‌ هه‌تاكو له دۆزه‌خی
ئه‌م قه‌ده‌ری ژیانه‌ رزگارمانبیت.

ئای ئاگره‌ پیروژه‌كه‌، نه‌ تۆ بو باوه‌شی خۆتم ده‌به‌یت، نه
جاریک مامه‌ پیره‌ له‌ خه‌ویکدا بو لای باوكم.

چراكه‌ هیواش هیواش ده‌سوتا، کوناوکون و هه‌میشه‌ به‌ دوا
تاریکی ژوره‌كه‌دا ده‌گه‌را. جیگایه‌ك نه‌ما كه‌ تاریکی ناو ژوره‌كه‌
خوی تیدا هه‌شار بدات. ته‌نها چاوه‌ مانوه‌کانی من نه‌بیت،

ئەوئ تا که جیگا بوو بۆ حەشاردانی تاریکی ناو ژورە که. هەموو تاریکیە که بوون بە گورزەبەکی بچوک و خۆیان کرد بە ناو چاوه‌کانمدا و پیلوی چاوه‌کانمیان لە سەر خۆیان داخست. لەناکاو لاشەبەکی شەکەت و ماندو ئاگرە کهی جیھیشتو بە بئ جۆلە لە سەر کومبارە رەقە که بە پال چراکه‌وه دریز بوو. بەلام کەس نازانیت، خەویکی ئاسودەبە یان نا. چەند جارێک ئەوشەوه خەماوبیە بە فرمیسکەوه بۆ دەگیڕامەوه، هەموو جارێک وەک یەکه‌مجار بەپەرۆشەوه گویم بۆ رادەگرت.

شەویکی زۆر نائاسایی بوو. شتەکان هەموو یەکتەریا بە جی‌هیشت. خەلکە که شارەکه‌یان لەتەنیایدا، دایکی سەرکه‌وت، سەرکه‌وتی لە ژورە که بەجی‌هیشت، ئەویش چراکه. ئەوهی لە گەردن و شان و ملی خەلک نابیتەوه، ترسی بارەشەکان بوو. جگە لە لورە دەنگی ئوتومبیلی بارەشەکان، هیچیتەر نەدەبیسترا. بیدەنگی و تاریکی ئاویتە یەکتەر بیوون. پیکهاتە ی ئەم ئاویتەبە وهک خوی بوو بۆ زامەکانی جەستە ی شارە که. ئەم جۆرە شەوانە زۆر جار دووبارە دەبوونەوه. قوتابەکانی ئیواران زۆر جار لە وانەکان بئ‌بەش دەبوون. ئەو شەوانە هەر لە دوا ی نیوهرپۆوه بە سیمای بازارپوه دیار بوو، خەلکە که دەستیان لە کار هەلدەگرت و دوکانەکانیان دادەخست و خۆیان لە گیڤه و بەلای بارەشەکان دەپاراست. کەس نەیدەزانی ئەم ژیانە مەرگەساتە چەندە دریزە دەکیشت. دەیگوت: لەژوریشەوه ئارام نەمابوو، نەمدەزانی چۆن لەو حالەتە سەخت و دژوارە خۆم رزگار بکەم، که پیمو بوو هەرگیز بیرم ناچیتەوه.

ژورە کهش سیمای شارە که ی گرتبوو، هەموو شتێک دیمەنی تەلخ و تەماوی شارە که ی پیوه دیار بوو. تەنانەت منالەکانیش که دەلین «مانای ژیان نازانن»، خەنە ی سەر لیویان دەتۆراو

رپوی گه‌شیان وه‌ک شه‌وی شاره‌که تاریک ده‌بوو. هه‌ر له ئیواره‌یه‌کی هیجگار زودا خو‌یان ده‌خزانه ناو ئامیزی پر له ئاخی دایکیانه‌وه.

ژوره‌که‌ش بیده‌نگ سیمای شاره‌که‌ی گرتبوو، جگه له ئاگره زه‌رده‌که‌ی چراکه. ئه‌و گرهبوو پیش که‌می‌ک له‌چاوه‌کانی سه‌رکه‌وتدا هه‌موو دنیا و شار و کۆلانه‌که‌ی تیداده‌بینی. ئیسنا ئاگره‌که نه‌رم نه‌رم سه‌یری لاشه‌ی خه‌وتو و ماندوی سه‌رکه‌وت ده‌کات. ئه‌شی ئیسنا رۆحیانه‌ته‌که‌ی ئه‌میان به‌ جیه‌یشتی‌ت و به‌ هه‌وای بال شه‌قام و کۆلانه‌کانی شاره‌که به‌ سه‌ر بکاته‌وه، یاخود سه‌رقالی کیشه‌یه‌کی تر بی‌ت.

له ژوره‌که‌دا ده‌نگی هه‌ناسه‌یه‌کی ماندوو، دووترپه‌ی نه‌رمی تیکه‌ل به‌ یه‌کتر ده‌بوون و ده‌بیسترا. دووترپه‌ی هیواش ده‌گه‌شته‌ن سنوری یه‌کتر و باوه‌شی هه‌سره‌ت بوونیان به‌ یه‌کتردا ده‌کرد.

ترپه‌ی گری پیرۆزی چراکه که سه‌رکه‌وت هه‌موو دنیای تیدا ده‌بینی، له‌ گه‌ل ترپه‌ی دلکی ماندوی پر له‌ کیشه و ئاره‌زو و هیوا. ده‌شیت ئه‌و رۆحه‌ لاشه‌که‌ی به‌ جیه‌یشتی‌ت یا خود هه‌ر له ناو لاشه‌ خه‌وتوو‌ه‌که‌دا مابیته‌وه. کئ رۆح ده‌بی‌ت؟ تاکو بزانی‌ت. ژوریکی کش و مات، گرپکی بچوکی پر له‌ روناکی. سبیه‌ری چراکه به‌ گه‌وره‌ی وه‌ک په‌له‌ تارماییه‌ک به‌ دیواری پشت چراکه و سه‌قفی ژوره‌که‌دا په‌خشبوو.

ده‌نگی هه‌ناسه‌ی سه‌رکه‌وت که‌می‌ک به‌رز بووه، به‌ ده‌م خه‌وه‌وه زه‌رده خه‌نه‌یه‌ک که‌وته سه‌ر لیوه‌کانی. پیلوی چاوه‌کانی به‌ نه‌رمی له‌ سه‌ر یه‌ک نابوو، وه‌ک نازداریکیان دوور له‌ به‌لا و ده‌رد تیدا هه‌شاردا بی‌ت. له‌ قولایی خه‌ویکی هه‌مه‌ په‌نگدا بوو، پیده‌چوو سه‌فه‌ره خه‌ویک بو جیگایه‌ک بکات. که‌می‌ک خو‌ی جولانه‌وه، وه‌ک که‌سیک بیجولینی‌ت، گری چراکه‌ش دوو سی پرته‌ی خیرای کرد.

تارماییه‌کی سپی له شیوهی کۆتریکیدا له جهستهی هاته دهره‌وه، به هیواشی هه‌لفری. به بی ئه‌وهی ده‌نگی کردنه‌وهی دهرگا و په‌نجه‌ره‌ی ژوره‌که بی‌ت، ژوره‌که‌ی جیه‌پشت. هه‌وشه و کۆلانیکی تاریک له ناو باوه‌شی شه‌ویکی ترسناکدا سه‌ری خویان کز گرتبوو. بالنده‌ی سه‌رداره‌کانی هه‌وشه و کۆلان به خه‌وتویی هه‌لنیشتبوو. نه‌رمه‌ جو‌له‌ی لق و چلی داره‌کان به شنه‌ی شه‌و ببوو به جۆلانه و بی‌ده‌نگیش ئه‌مشه‌و لای لایه‌ بوو، «بلیی ئه‌مانیش له‌تاو بی‌زاری ئه‌م شه‌وه تاریک و سامناکه‌دا خه‌ویان لی‌که‌وتبی‌ت؟» ئه‌شی وا بی‌ت، شار شاری ئه‌وانیشه. ته‌نها بالنده‌یه‌ک له‌م شه‌وه پیر له مه‌رگه‌ساته‌دا به ئاگایه، ئه‌ویش کۆتریکی سپی بوو، پۆچی ئه‌و بوو. هه‌موو پۆحیانه‌ته‌کان له ناو مه‌ترسی ئه‌مشه‌ودا کربوو.

هه‌ر زوو دار و بالنده و هه‌وشه و کۆلانه‌که‌ی به‌جیه‌پشت. سه‌ره‌تا به‌ نزمی به‌ سه‌ر کۆلان و شه‌قامه‌که‌دا هه‌لده‌فری. هه‌ستی به‌ ئازادییه‌کی گه‌وره‌ ده‌کرد. زۆر بی‌ترس ده‌فری وه‌ک بالنده‌یه‌ک به‌ سه‌ر روبا‌ریکیدا هه‌لفری‌ت و ناو به‌ ناو ئاو بخواته‌وه، ده‌نوکی له‌ به‌رد و گل و زیخ و خۆلی شه‌قام و کۆلانه‌که‌ ده‌دا و ماچی ده‌کردن. گه‌لا و دار و چلکه و پووشی هه‌لده‌گرت و قه‌ده‌ریک له‌ گه‌ل خۆیدا سه‌فه‌ری پیده‌کردن و به‌ ئه‌سپای له‌ جیگایه‌کی‌تر دا‌یده‌نان.

حه‌زی به‌ چرینی گۆرانی ده‌کرد. نه‌یده‌توانی به‌ ئاره‌زوی دل‌ی خۆی بچریکی‌نی‌ت. مه‌لی سه‌رداره‌کانی ئه‌م به‌ر و ئه‌و به‌ری شه‌قامه‌که‌ به‌ خه‌وتویی هه‌لنیشتبوو. خۆشی و ئازادی له‌ چاوه‌کانیدا ده‌بینرا. ئاره‌زوی بوو هه‌موو بالنده‌کانی‌تر به‌ ئاگا به‌ینی‌ت و له‌و خۆشی و کامه‌رانیه‌ به‌شدار بن. شه‌و له‌و په‌ری قولا‌یی خۆیدا بوو. هه‌رگیز له‌و شاره‌دا هی‌نده‌ی ئه‌مشه‌و به‌خته‌وه‌ر نه‌بووه. دل‌ی به‌ جه‌سته‌ مان‌دو شه‌که‌ته‌که‌ی بالنده

خه‌وتوو‌ه‌کان ده‌سوتا، هه‌رواش ئاسان نه‌بوو له‌و خه‌وه به ئاگایان بهینیت. به ئه‌سپای به سهر شه‌قام و کۆلانه‌کاندا هه‌لده‌فری. هه‌موو جیگایه‌کی به سهر کرده‌وه. له سهر داریکی بی‌گه‌لا و بیالنده نیشته‌وه، وهک بیر له شتیک بکاته‌وه، بی‌ئارام بوو. جاریکی تر باله‌کانی به‌یه‌ک‌دادایه‌وه و به‌ره‌و زنجیره چیاکه‌ی پشتی شاره‌که هه‌لفری. به بی‌وه‌ستان و نیشته‌وه له هه‌یج جیگایه‌ک هه‌تا‌کو سهر لوتکه‌ی چیاکه فری. وهک عه‌ودالی شتیک بی‌ت چاوه‌کانی به ئاراسته‌ی ناو شاره‌که تیز کرده‌وه. له ده‌ریایه‌کی ره‌شی بی‌شه‌پۆل ده‌چوو، هه‌ر له‌و لوتکه‌یه‌وه شه‌قام و کۆلانه‌کانی به سهر ده‌کرده‌وه. شار تاریک و بی‌تروسکه. ته‌نها چاوه‌کانی ئه‌و بوون وهک ماسی له ناو تاریکی ئه‌و ده‌ریا ره‌شه‌دا مه‌له‌یان ده‌کرد.

له به‌رزایی ئه‌و چیایه‌وه گرپیکی بچوکی به‌دی‌کرد. ئاگریکی بچوک سه‌ره‌تا هه‌لده‌بوو و ده‌کوژایه‌وه. وهک په‌پوله‌یه‌کی ره‌نگ ئالتونی که باله‌کانی به‌یه‌ک‌دا بدات و داخاته‌وه. هه‌ستی به خۆشی و ئاسوده‌یی کرد. ئاگره‌که ورده‌ورده قه‌واره‌ی گه‌وره‌تر ده‌بوو، ئه‌ویش هه‌ستی به خۆشی زیاتر ده‌کرد. ئاگره‌که‌ش له‌و دوره‌وه بو به‌رزای چیاکان ده‌پروانی، وهک بو که‌سیک بگه‌رپیت بست به بستی چیاکه ده‌پروانی. له ناکاو چاوه‌کانی ئه‌میان له سهر لوتکه‌ی چیاکه‌دا بینی، له ناو چاویدا بریسکه‌ی ئاگره‌که به دیده‌کرا. بزیه‌که که‌وته سهر ده‌نوکه ئاله‌که‌ی وهک عه‌وداله‌که‌ی دۆزبیتته‌وه، ئاگره‌که هه‌ر گه‌وره و گه‌وره‌تر ده‌بوو به جوړیک دری به تاریکی ئه‌و چوار ده‌ورده دابوو. هه‌ستی به خۆشی و ئاسوده‌یی کرد، باله‌کانی به یه‌ک‌دادا، بایی باله‌کانی و شنه‌بای ئه‌و شه‌وه‌ی سهر چیاکان گوپیکی‌تری خۆشی پیه‌خشی. له‌چاو تروکاندنیک‌دا به ناو دۆله‌کاندا هاته‌ خواره‌وه. به ناو دامینی دارستانه سه‌رو و دار به رووکانی قه‌راغی شاردن شو

بۆوه. به ناو دار و بهرپوهکاندا تیپهپری و گهشته ناو شار. له ماوهیهکی زۆر کورتدا گهشت به ئاگرهکهی که له سههر چیاکهوه. بهدیکرد، ئاگرهکه، گرپیک بوو، نورپیک بوو له شیوهی پیاویکی میهرهباندا. پیاویک که مامه پیره خوی بوو. له بهر ده میدا نیشتهوه. سههرکهوت و مامه پیره بهچاوه ئاگراویهکانیان به سۆز و خۆشهویستییهوه له یهکتریان ده پروانی.

ههركاتیک ئههههوهی بۆ دهگپرامهوه چاوهکانی پردهبوون لهدهنکه فرمیسی وردو پروون. چهند جارپیک دهیگوت: دهزانی لهههونهکهدا کۆتربووم؟ بروادهکهیت کۆتریکی سپی بووم، دووبالی گهرهه سپیمپیوهبوو. وهک ئیستاش بیرمده کردهوه، وهک مروفت قسهمده کردوو بهشوین پیاوه پیرهکهدا دهگهپام. ههرخۆمبووم، کهچی کۆتریش بووم. لهسههر لوتکهی چیاکهوه پیاوه پیرهکهه م بینو لهساتیکی زۆر کهمدا گهیشتمه لام پییگوتم.

— بۆ گهشتیه سههر ئهه لوتکهیه؟ من لیره چاوه پروان بووم. وهلام نه دایهوه، دهزانی ئهه بۆ خوی ههموو شتیکی من دهزانییت. ههستم زۆر به ماندو بوون نه دهکرد. چاوه پروان بوو دهستم بگریت و له گهه خۆیدا بمبات.

مامه پیره ههستی به ئازار و خهههکانی ئهه شهوه تالهی من دهکرد، ههه چهنده له بهردهم مامه پیرهدا ئاسوده و بهختهوهه بووم. من هههههه له خهههکاندا به نیازبووم بۆ ئههوشارههچم که مامه پیره پهیمانی پیمدابوو.

سههرکهوت دلنیا بوو ههههه بهیهه گهشتنهکان ههه خهه بوون، بهلام ئومیدیکی گهرهه پیی بوو، چونکه رهنگدانهوهی له سههر ژیانانی واقعی ئهه رۆژگارهی سههرکهوت و هههههه شارهکه هههههه. سههرکهوت ههههههه له ژیانانی واقعییدا بههههههه

نەدەگەشتەو، تەنھا خەوێکانی بوو لە گەل مامە پیرەدا کە هیوای پێدەبەخشی چاوی بە باوکی بکەوێت. ژێانی واقعی و خەوێکانی رۆژ بە رۆژ زیاتر ئاویتە دەبوون. نەیدەتوانی دەست لە خەوێکان هەلبگرێت وەک چۆن ناتوانی دەستبەرداری ژێانی راستی خۆی ببێت، سەرباری ئەوێ کە خەوێکان بوو خۆیان دوور لە شعور و هەست و توانای ئەم تیکەل بە ژێانی دەبوون و دەهاتنە ناو خەوێ سروشتیەکانیەو.

لە ژێانی راستی خۆیدا بە جۆریک خەوێکانی بوو هاوڕێکانی دەگیرایەو، وەک بە سەرھاتیکی راستی باسبکات. لە راستیدا زۆر جیاوازییان نەبوو. ئەو خەلکە کە گویی بوو خەوێکان و بوو باسەکانی و وتەکانی رۆژانە پادەگرت، بە هەمان پەرۆشی و عەقلەوێ گوییان دەگرت.

سەرکەوت خەوێکانی زۆر بە گرنگ وەردەگرت، هەمیشە چاوەروانی ئەو بوو سەردانی ئەو شارە بکات و باوکی ببینی. هەندیک جارێش بە شک بوو لە خەوێکان و پرسیری لە خۆی دەکرد.

ئەو کاتانە کە من بە ئاگام، ئایا ئەوان لە کوێن؟ هەمیشە بەھیوای گەشتن بەوشارە دەخەوتم. لەخەوێکانیشدا چاوەرانیووم پیمبلیت ئیستا دەتەم بۆلای باوکت.

بە دەم قسە و گفتوگۆو دەروشتین، چەند گویم بۆ قسەکانی راگرتبوو ئەوێ نەدەش خەیاڵم لای ئەو بوو، لە ناکاودا لەبەر دەم دەرگایەکی گەورەدا خۆمان دەبینینەو و دەچینە ژورەو بۆ ناو شارەکە و یەکەم کەس باوکم دەبینم.

چاکتره گوئ لە قسەکانم بگریت. تاكو ئیستا ماندوبوون و دلته‌نگیت پێوه دیاره. هەر چەندە هەست بە خۆشی و ئازادی دەکەیت لە گەل مندا. نمونە ئەرۆی شارەکە ئیوه زۆرن لە میژوماندا، بە تاییه‌تی لە دواى هاتنی ئەو بارەشانه‌ی لە

بىابانەكانەوہ هاتن. لە دوای ئەوانىش لە سنورە نزیكەكانەوہ بە بىناوى هەمان پەپرەو وەك بارەشەكان بە شىوہى جۆراوجۆر هەلپانكردۆتە سەر ناوچەكانمان. ئەو بارەشەكانە زۆر درندانە هاتوون لە پىناوى بەرزەوہندى خۆيان پروپاگەندەى ناراستيان بۆ هەلداوين. چەندىن جار ناچارىيان كردوین لە سەر هەمان باوهرى خۆمان سویندمان بدەنەوہ و باوهر تازە بكەينەوہ. ئىمە خۆمان لە هەموو سەردەمەكاندا لەوان بە باوهرتر بووین. لە سەردەمى ئاگرە پىرۆزەكەدا لە هەموو كات بەر چاومان پوناكتر بوو. ئەوانەى كە دەهاتن درندە بوون، لە هەستكردن بە درندەى خۆيان ئىمەيان بە درندە و كورپى چىاو جنۆكە ناو دەبرد. ئەو سەردەمە كۆمەلێك نەبوو هیندەى ئىمە پەيوەست بە ديارىيە پىرۆزەكان بىت. ئىمە هەويىن بووین بۆ باوهرى ئەوان.

پىاوپكى زۆر نورانى بوو، توانای خويندەوہى ناخو خەيالى منى هەبوو. لەمىزبوو ئەو توانايەى ئەوم دەزانى، بەلام نەمدەزانى بۆچى هيندە بىياكە لەبەردەم داواكارىيەكەى من كە ئاوانبوو شەويك زووتر لەگەل خۆيدا بۆ ناو شارەكەم ببات. ئەوشەوہ زۆر تايبەتبوو، هىچ خەويكمان وەك ئەمشەو هيندە دوووردريژ نەبوو. بىرمچووبوو كە كەمىك پىشتر كۆترىكى سىپىبوومو دووبالى سىپى دريژم پىوہبوو. وەك كورپەكەى جاران بەشەرمەوہ لەتەنىشتىوہ دەرۆشتمو گويم بۆ قسەكانى راگرتبوو. دوو بە دوو بە سەر شەقامىكى چۆلدا دەرۆشتين.

بىدەنگ گويم بۆ قسەكانى راگرتبوو.

جگە لە دەنگى مامە پىرە و هەنگاوەكانمان و سوژى شەنە بايەكى نەرم و فرەى پەپولە وردەكان بە دەور و پىشتماندا هەلدەفرين، دەنگى تر نەدەبىسترا. بە دريژايى شەقامەكە تارىكايى بوو، بەلام هەميشە پەلەپەك پوناكى گەورە لە

جیگا که ماندا بوو. له گه‌ل هه‌موو هه‌نگاو ی‌کدا ئه‌و په‌له‌ روناکییه‌ش به شوینماندا ده‌رۆشت. مامه پیره به‌رده‌وام قسه‌ی بو ده‌کردم. باسی هاتنی باره‌شه‌کان و رۆژانی رابوردوی ده‌کرد. باسی پیروزی ئاگر و دایک و ویزدان و خاکی ده‌کرد، باسی گرنگی و گه‌وره‌یی چیا و روبرار و مانگ و خۆر و گۆل و کچی ده‌کرد. منیش بی‌ده‌نگ و بی‌چرپه‌ چووبومه‌ دنیای گو‌یگرته‌وه‌.

من پیاویکی زۆر کۆنم، ئه‌و رۆژانه‌م وه‌ک ئیستا له‌ یاده‌. بیره‌وه‌رییه‌کانی ئه‌و رۆژگاره‌ هه‌رگیز له‌ بیرناچنه‌وه‌. ئیمه‌ له‌ قالبونی ویزدانماندا هه‌ستمان به‌ بوونی خوایه‌ک ده‌کرد. بوونی خوا بو کۆمه‌ل پیاویستییه‌کی گرنگی ئه‌وسه‌رده‌مه‌ بوو. نه‌ینیه‌کانی ئه‌م گه‌ردونه‌ گه‌وره‌یی خوا پیشانده‌ده‌ن. ئاگر نه‌ینیه‌ک بوو گه‌وره‌یی خوی ده‌رخست، ئیمه‌ش پیروزمان کرد. پیروزی ئیمه‌ بو ئاگر هه‌ستکردن به‌ پیاویستی خوا بوو. خوا له‌ رێگه‌ی گه‌ردونه‌وه‌ گه‌وره‌یی خۆی پیشانی ئیمه‌ داوه‌، ئیمه‌ له‌ گه‌ردوندا له‌ سه‌ر خاکی خۆمان هه‌ست به‌ بوون ده‌که‌ین. خاک پیروزه‌ بو ئیمه‌ که ئیمه‌ له‌ خاک خۆلقاوین. نیشتیمان دیارییه‌کی پیروزی خوایه‌ بو مه‌ردوم زۆر سیفاتی گرنگ و پیروزی خوا خۆی به‌ نیشتیمانی به‌خشیوه‌، بوونی «یه‌ک» نیشتیمان بو هه‌موو که‌س یه‌کیکه‌ له‌ گه‌وره‌ترین سیفاته‌کانی خوا که به‌ خاکی داوه‌.

ئیمه‌ به‌ هۆی دایکه‌وه‌ له‌ خاک دروست بووین. پیش دروست بونمان هه‌ستمان نه‌بوو، خۆشمان هه‌ر نه‌ببووین، گه‌وره‌یی خوا له‌بوونی ئیمه‌ و هه‌ستی ئیمه‌دا ده‌رکه‌وت. ریز گرتن و گه‌وره‌ راگرتنی هه‌موو شته‌ پیروزه‌کان، هه‌ستکردن بوو به‌ گه‌وره‌یی خوا. ئیمه‌ پیش هه‌موو کۆمه‌لگا‌کان دیارییه‌ پیروزه‌کانی خودامان هه‌ست پیده‌کرد. هاتنی باره‌شه‌کان وه‌رچه‌رخانیکی گه‌وره‌ بوو

له ژبانی ئیمه‌دا. ئەوان خوای خاوه‌ن دیارییه پیرۆزه‌کانیان پیناساندین، به‌لام دیارییه پیرۆزه‌کانیان لیسە‌ندین، لییان زه‌وتکردین. پیرۆزترین دیارییان له ئیمه‌ زه‌وتکرد. له هاتنی باره‌شه‌کانه‌وه‌ ئه‌و خاکه‌ی که کۆمه‌لیک سیفاتی خودای تیدا بوو، که خوا نزیك به‌ خوێ دروستی کردبوو.

رۆژانی کاره‌ساته‌که‌ وه‌ک خوێ له یادمدا ماوه‌ته‌وه‌. به‌ جوړیک به‌زاره‌ بپوین تاكو ئیستا کۆنه‌بوینه‌ته‌وه‌ و په‌رش و بلاوین. رۆژانی سه‌رده‌می ئیمه‌ زۆر جیاواز بوو، ئالۆز و دژوارتر بوو. له‌ دوا‌ی بزربوونی خاکه‌که‌مان ئاگره‌ گه‌وره‌که‌ش لیمان بزر بوو. له‌ سه‌رده‌مه‌وه‌ تاكو ئیستا ئاسوده‌نین. به‌ خودایان ئاشناکردین، به‌لام پیرۆزترین دیاریشمان له‌ ده‌ست چوو. سه‌رده‌مه‌ رابوردوو‌ه‌کان شاهیدی ئه‌و راستییه‌ن که ئیمه‌ له‌ سه‌ر خاکی خۆمان، له‌ سه‌ر پیرۆزترین دیاری خودا بو‌ مه‌ردومی په‌رش و بلاو بووین و له‌و ساته‌وه‌ ئاسوده‌ نه‌بووین. پیش هاتنی باره‌شه‌کان ویزدان وه‌ک په‌له‌ هه‌وریکی سپی به‌ سه‌ر سه‌رماندا راوه‌ستا بوو.

ئیمه‌ به‌ چاوی ویزدان سه‌یری شته‌ پیرۆزه‌کانمان ده‌کرد. ویزدان رابه‌ری ژبانمان بوو. ئه‌گه‌ر سه‌یری ده‌فته‌ری سنگی ویزدان بکه‌ین هه‌موو راستیه‌کان تاكو ئیستا هه‌ر نوسراون، ئه‌و رۆژگاره‌ زۆر شه‌که‌ت و ماندو بووین، په‌رش و بلاو بووین. که‌سمان یه‌کترمان نه‌ده‌ناسیه‌وه‌، خاکیان لیمان زه‌وت کردبوو. مرۆف به‌ بیپیرۆزی خاک، وه‌ک ئاده‌میزادیک‌ی بی‌سه‌ر نانسریته‌وه‌. خاکه‌که‌مان پر بوو له‌ دار و کانی و چیا و باخ، باخه‌ میوه‌کانیان لیداگیر ده‌کردین و باخه‌ خه‌یالاته‌که‌ی خۆیان پیدده‌گۆرینه‌وه‌. ئەوان سه‌رسام بوون به‌ سروشتی خاکه‌که‌مان و جیانه‌ده‌هیشته‌. ده‌یانگوت، ئیمه‌ فریشته‌ و نیراوی لای خواین، خیر و خووشی به‌ هاتنی ئیمه‌وه‌ په‌یوه‌سته‌ بو‌ ئیوه‌. له‌و رۆزه‌وه‌

ئیمه ئاسوده نین و باخ و و باخه‌ته‌کانمان به تالان ده‌به‌ن. رۆژانی دواى کاره‌ساته‌کانیش، زمانمان گۆی نه‌ده‌کرد، وپ و کاس بووین. نه‌مانده‌توانی گیلکه و روباره‌کان بدوینین، هۆشمان نه‌بوو بیر له شته پیرۆزه‌کان بکه‌ینه‌وه. کهس له ئیمه هه‌والی ئاگره گه‌وره‌که‌ی نه‌ده‌زانی. ئاگره‌که‌مان بیر چووبۆوه. ئه‌و ئاگره‌ی وانه‌کانی چاکه‌مان له بهر روناکیه‌که‌ی ده‌خوینده‌وه. فییری «کرداری چاکه و وته‌ی چاکه و بییری چاکه‌ی ده‌کردین».

له‌و رۆژه سامناکه‌دا ئیمه و شته پیرۆزه‌کان هه‌ر یه‌ک له لایه‌ک بووین. خۆرمان نه‌ده‌ناسییه‌وه، له تریفه‌ی مانگ خه‌م ساردبووین، گویمان له ئاوازی شه‌پۆلی روباره‌کان نه‌ده‌گرت. چاومان سوربوو به خوینی هیلاکی جه‌سته‌مان، به خوینی ده‌ماره‌کانمان، خاکه‌که‌مان سور بوو، به خوینی جه‌نگاوه‌ره‌کانمان، ئاسمان سور بوو، به خوینی ئاگره‌که، شمشیره‌کانیان سه‌رتاپا سور بوو، به خوینی کوپ و کچه قاره‌مانه‌کان. ئاگره‌که له دل‌ماندا نه‌مابوو، ترس و مه‌ینه‌تی هه‌موو شتیکی له یه‌کتر کردبوو. بهر چاومان تاریک بوو. گیقه‌ی باره‌شه‌کان ته‌میان له دواى خۆیان جیده‌هیشت و ئیمه‌یان هیلاک و بی‌ئارام کردبوو. شه‌و رۆژمان هه‌ست پینه‌ده‌کرد، نه‌مانده‌زانی چه‌نده شه‌و و چه‌ند رۆژه له‌و مه‌رگه‌ساته‌داین. له لاپه‌ره‌کانی سه‌ر سنگی ویزدان رۆژانی کاره‌ساته‌کان به خه‌تیکی ئاگرین نوسراوه.

ماوه‌یه‌ک دواى هاتنی باره‌شه‌کان و دروستبوونی کاره‌ساته‌کان، به‌ره‌به‌یانیه‌ک خۆر زۆر کز و مات ده‌رکه‌وت، وه‌ک له هه‌موو شتیکی تۆرابییت. ئیمه هه‌ستمان به کز و ماتی خۆر نه‌کرد، خۆشمان کز و شیواو و ماندووبووین. له ژان و مه‌رگا رۆژانی کاره‌ساته‌کانمان به بیر نه‌ده‌هاته‌وه، خواکه‌ی خۆمان نه‌ده‌ناسیه‌وه. ئه‌و خوایه‌ی ویزدان هه‌ستی به پیرۆزی و گرنگی

ده‌کرد. خاکمان له ده‌ست چوو، هه‌موو شته پیرۆزه‌کانمان له ده‌ورپشت نه‌ما، هه‌ستمان، ویزدانمان له ناو ئازار و خه‌مه‌کاندا توایوونه‌وه. ئه‌وانیش مامه‌له‌یه‌کی خراپیان له گه‌لدا ده‌کردین. می‌شک و ده‌رون و جه‌سته‌یان س‌ر کردبووین. توانای گویگرتن و تیگه‌شتنمان نه‌بوو، زۆر بی‌حه‌واس بووین. ئه‌وان به‌و حاله‌ته‌ی ئیمه‌ بیزار ده‌بوون، پێیان ده‌گوتین، هه‌ق وایه له‌مه‌ی ئیسنا خراپترتان به‌ سهر بی‌ت، ئیوه و‌پوگیژ و بی‌می‌شکن، قه‌وم‌یک‌ی بی‌بناغه و بی‌باوه‌پن، رابوردوی ئیوه پوچه‌له، بی‌خوا و بی‌پا‌بردون، وه‌ک جنۆکه‌ی دۆله‌کانن، درنده‌ی چیاکانن. خوا زۆر له ئیوه په‌سته هه‌ر بۆیه کاره‌ساتی دژورتان به‌ سهر دینیت. ئیوه دژ به‌خووان. ئه‌و هه‌موو لاشانه‌ی که‌وتوون، دژ به ئیمه‌ جه‌نگاون، دوژمنی په‌یره‌وی خووان. ئه‌و لاشانه ده‌بی‌ت دور بخریته‌وه و له ئیوه جیا بکریته‌وه. هه‌رگیز بیر له‌وان نه‌که‌نه‌وه که که‌س و کارتان بوون. ئه‌وان ویستیان رینگا له په‌یامه‌که‌ی ئیمه‌ بگرن. ئیوه دژ به‌م سه‌رده‌مه نو‌ییه‌ن که ئیمه‌ بۆمان هه‌یاون. ده‌بی‌ت ئه‌و لاشانه له دوری ئاوا‌ییه‌کان بخه‌نه چالی قوله‌وه و که‌س له ئیوه خۆی به‌ خاوه‌نیان نه‌کات.

ئیمه‌ هه‌موومان کز و مات و کاس، که‌س توانای حالی بوونی نه‌بوو، که‌س نه‌ده‌په‌رژایه‌ سهر لاشه‌کانی رۆژانی کاره‌ساته‌که، که جه‌نگیبوون.

رۆژانی کاره‌سات ورده ورده کۆن ده‌بوون، بیرو زه‌ین و هۆش ده‌هاته‌وه به‌ر جه‌سته‌ی می‌شک. هه‌ستمان ورده ورده ده‌بزوا. کی‌لگه‌کان پێویستیان به‌ ئیمه‌ بوو، گۆله‌کان به‌ په‌پوله، دل‌داره‌کان به‌ عه‌شق، شته پیرۆزه‌کان به‌ خۆشه‌ویستی. ئاگره‌ گه‌وره‌که ته‌ره‌بوو، هه‌ر نه‌هاته‌وه، جگه له‌وه‌ی بریسکه بریسکی ئاگریکی بچوک له ده‌رونماندا سه‌ریه‌له‌دا، ویزدان له پوانینی گیلکه وشکه‌کان و کانیه بینازه‌کان و باخه سوتاوه‌کان جاریکیتر

چووه‌وه ناو هزر و هۆش. ئییه رۆژانی پێش هاتنی باره‌شه‌کان به هۆی ویزدانه‌وه هه‌ستمان به پێویستی و بونی خودا ده‌کرد. خواکه‌ی ئییه له خوای هه‌موو کۆمه‌له‌کانی تر گرنگتر و پیرۆزتر و نزیکتتر به سیفاتی خوابوو. خواکانی ئه‌وان شته بێ‌که‌لکو ئازله بێ‌ده‌ماخه‌کان بوون.

ئهو رۆژگاره به جۆریک په‌روازه ببوین کهس له ئییه خوا و شته پیرۆزه‌کانی نه‌ده‌ناسیه‌وه. ئه‌وان رۆژانی دوا‌ی کاره‌ساته‌کان خوایان به ئییه ناساند. پێیان ده‌گوتین، کهس بێ‌خوا نابیت. کۆمه‌لگای بێ‌خوا بێ‌هه‌ست و بێ‌عشق و بێ‌هۆش و بێ‌ویژدانن. کهچی ئه‌وان بوو خۆیان عه‌شقیان بوو هیچ نه‌بوو. ویزدان و هه‌ستیان له سه‌ر نوکی شمشیره‌کانیان بوو، له هۆش و هزریاندا نه‌بوو. ئهو هه‌موو لاشانه له ده‌شته‌کاندا پێ‌پارانه‌ده‌گه‌شت بخه‌ینه چاله‌وه و بدرینه‌وه به خاک. زۆربه‌یان قه‌ل و داله‌کان خواردیان، ئه‌وانه رۆژگاریک بوو ویزدان بوو پاراستنی شته پیرۆزه‌کان و ئاگر و خاک هانیدان جه‌سته‌ی خۆیان بکه‌ن به قه‌لغان و قاره‌مانانه بجه‌نگن. ئهو هه‌موو لاشه‌ی کور و کچه‌ جوانانه له ویزدانی ئه‌واندا گونا‌هبار بوون و پێویست بوو ببن به خۆراکی قه‌ل و دال و میرو.

ئهو شه‌وه درێژترین خه‌وی من بوو له گه‌ل ئهو پیاوه‌دا. هه‌رچی پرسیار هه‌بوو بیرم چووبۆوه، ته‌نها گویم راگرتبوو. شه‌ویکی بیده‌نگ و هیمن بوو. به‌که‌ناری شه‌قامه درێژه‌که‌دا زۆر له سه‌ر خۆ ده‌رۆشتین و مامه پیره‌ش به‌رده‌وام قسه‌ی بوو ده‌کردم.

رۆژانی کاره‌ساته‌که من جه‌نگاوه‌ریکی بریندار بووم. خوینی خۆم به سه‌ر دار و به‌رد و گه‌لاکاندا پڕاند. ماوه‌یه‌کی زۆر له ترسی باره‌شه‌کان خۆم هه‌شاردا‌بوو، نه‌وه‌ک به برینداری چال

نیژم کهن و دوور له ئاواپی و له باخ و کانێ له کهس و کار. گه‌وره‌ترین کهس له ناو ئیمه‌ ئه‌و پیاوه‌ میهره‌بانه‌ بوو که پارچه‌یه‌ک و یژدانی رووت بوو. ئه‌و وه‌ک پیاویکی ده‌رون پیروژ و به‌ مه‌عریفه‌ت پیشوازی له‌ باره‌شه‌کان ده‌کرد، وه‌ک میوان ر‌یژمان لیگرتن. ئه‌و پیاوه‌ یه‌که‌م کهس بوو به‌ ده‌ستی خاوه‌ن شمشیره‌کان بریندار بکریت. به‌ برینداری ئه‌شکه‌نجه‌درا هه‌ر نه‌مرد و هه‌ر ر‌یژی ده‌گرتن و له‌ سه‌ر کرده‌وه‌ و بیر و وته‌ی چاک به‌رامبه‌ریان هه‌ر به‌رده‌وام بوو. وه‌ک ر‌وبار خوین له‌ جه‌سته‌ پاکه‌که‌ی ده‌چو‌را و هه‌ر نه‌مرد. باره‌شه‌کان وه‌فایان بو‌ هیچ نه‌بوو له‌ سه‌ر ئه‌و حاله‌ته‌شی هه‌ر سو‌ز و به‌زه‌بیان به‌رامبه‌ری نه‌بوو. له‌ ناو ئازار و ژاندا خه‌نده‌ی خو‌راگری لی‌ده‌پ‌زا و هه‌ر نه‌مرد.

باره‌شه‌کان خو‌یان له‌ راستی و پیروژی ئه‌و پیاوه‌ گیل ده‌کرد. به‌ پیاویکی سه‌رسه‌خت و گونا‌ه‌بار ناویان ده‌برد. ئه‌ویان زور دوور له‌ ئاواپی و له‌ خه‌لکه‌وه‌ کرد به‌ ژیر گلدا، له‌ چالکی زور قولیاننا و هه‌ر نه‌مرد و زیندو بوو. هه‌موو ئیواره‌یه‌ک له‌ گو‌رپه‌که‌ی گرپکی گه‌شی جوان به‌ره‌و رووی ئاوا تاکو به‌ره‌به‌یان داده‌گیرسا.

باره‌شه‌کان جاریکیکه‌ش خو‌یان له‌ راستی ده‌شارده‌وه‌ و به‌ به‌ر چاوی حه‌قیقه‌ته‌وه‌ خو‌یان گیل ده‌کرد و ئه‌و پیاوه‌ چاکه‌یان به‌ گونا‌ه‌بار و کافر ناو‌برد، ئاگری جه‌ه‌نه‌میان داده‌گرت و ده‌یانخسته‌ پال جه‌سته‌ی پیروژی و درویه‌کی‌تریشیان ده‌خسته‌ پال دروکانیتری خو‌یان. به‌م کاره‌ بوختا‌ناویه‌ جاریک ئه‌و پیاوه‌ میهره‌بانه‌ پیروژه‌یان له‌ به‌رچاو و له‌به‌ر دل ده‌خستین، جاریکیت‌ر ئاگری پیروژیان له‌ به‌ر چاو ده‌خستین.

له‌ناو ئاویت‌ه‌ بوونی ئیمه‌ و ئه‌واندا، ئه‌مانه‌ هه‌مووی به‌ جو‌ریک بیر چوونه‌وه‌ کاره‌سات و هاتنی باره‌شه‌کان بوو به‌ ر‌وژی

خیر و خوشی و بوژاندنه‌وه. ئیمه و دیارییه پیروژه‌کان ئاشنا بووینه‌وه، تهنه‌ها خاک نه‌بیته له نیوئه و دیاریانه‌دا تاكو ئیستا هه‌ر به برینداری ماوه‌ته‌وه و ساریژنه‌بووه و جاربه‌جاریش راستی رۆژگاره‌کانی زوومان به بیر دینیتته‌وه.

دوای کاره‌سات و هیمن بوونه‌وه و په‌یره‌و کردنی په‌یام و خواستی ئه‌وان، ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌مان له سه‌رنه‌ما. ئیمه و ئه‌وان ئیتر جیاوازییه‌ک نه‌بوو له نیوانماندا و به شانازییه‌وه له گه‌لماندا ده‌ژیان و بوون به خاوه‌نی باخ و باخاته‌کانمان، سه‌رقالی کیلگه‌کانمان بوون، ئاوی شیرینی کانیاوه‌کانیان ده‌خواردوه و بیریان له گه‌رانه‌وه نه‌ده‌کرده‌وه. ئیمه‌ش بووین به به‌شیک له‌وان، بووین به خاوه‌ن شمشیر، هه‌موو له بازنه‌یه‌کدا بووین و به ده‌وری چه‌قی هه‌مان بازنه‌دا هه‌لده‌سوراین. هه‌ر که‌س له ئیمه باسی نه‌هامه‌تی رۆژانی زووی بکرده‌یه و پیروژی ئاگری له دلدا بوایه له ناو کۆمه‌لی خوشماندا به به‌د و خراپ باسه‌کرا و شمشیره تازه‌کانیان به ملیان تاقیده کردنه‌وه و خوینه‌که‌یان هه‌لال ده‌کرد و لاشه‌که‌یان گونا‌هه‌بار ده‌کرد.

که‌سایه‌ته‌ پیروژ و به‌ریز و گه‌وره‌کانی ناو کۆمه‌ل، ئه‌و که‌سانه‌ بوون که په‌یره‌وی په‌یام و ده‌ستوری ئه‌وانیان ده‌کرد. رۆژانی هاتنی باره‌شه‌کان و روداوه‌کان، بوون به میژوی زی‌پین. به‌لام ئازاری خاک هه‌ر ساریژ نه‌بوو، پیروژی خاک له به‌ر چاو نه‌گیرا، سیفاته‌کانی خاک که نزیک به سیفاتی خوان، هه‌ر نه‌گه‌رایه‌وه. له ناو خاکیکی برینداردا هه‌موو دیارییه پیروژه‌کانیتر به هاوگه‌وره‌بیان وه‌ک خوی نامینیت.

رۆژگاره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه زۆر ئاسایی به‌په‌یوه‌ده‌چوون. ورده ورده کاره‌ساته‌کان بیره‌چونه‌وه. تهنه‌ها زامی خاک و بیسه‌ر و شوین کردنی ئاگره پیروژه‌که نه‌بیته. پیروژی ئاگره‌که گۆرا بوو

بۆ موسیبهت، هیمای شومی باره شهکان شورابوونهوه بۆ گهشی و پیروزی و پڕ له خویشی و بهرکهت. باره شهکان دواتر بوون به کهسانی پیروژ و ریژدار، جیاوازییهک له نیوان ئیمه و ئەواندا نهبوو، بهلام ئەوان بوون به خاوهنی مولک و باخ و باخاتهکانمان، ئیمهش بووین به خاوهنی پهيامهکهی ئەوان. دیارییهکی پیروژ بوو چوووه بری بهروبوومی باخهکانی ئیمه. زۆر کهسایهتی له ناو ئیمهدا گهشته پله و پایهی ئەوان، گهورهتر و بههره دارتر و راستگۆتر بوون. پله و پایهی کهسه ناو دارهکانی ناو ئیمه له ریگهی پهیرهو کردنی دروستی پهيامهکهی ئەوان بوو. ئەو کهسایهتیانه له ویزدانهوه دهیانروانیه پهيام و پهیرهو کردن. ئەو ویزدانهی هه له میژبوو له دل و دهر و ندادبوو، هه رله میژ بوو بالآ دهستبوو له سه رانسه ری ئەو خاکه دا. باره شهکان له ناو خه لکد ابوون به پابه ر و کهسانی پیروژ، ئەوان خاوهن په یامیکی پیروژ بوون له ناو ویزدانیکی لاوازا، هه ر ئەوه بوو له تیگه شتن و پهیره و کردندا نه ده گه شتنه ئاستی کهسه پیروژهکانی ناو ئیمه. ئەوان هه لگری په یامیکی پیروزی خوایی بوون، نه یانده توانی به ویزدانه وه له دیارییه پیروژهکانی خوا بۆ مه ردومی خو ی بروانن و بیر بکه نه وه. خاک پیروژترین ئەو دیاریانه بوو بۆ ئیمه که برینداری شمشیره کهی دهستی ئەوان بوو، به دیلیش له ناو چنگیاندا ما بۆوه.

گه شتن به پله و پایه ی ئەوان و پهیره و کردنی په یامه که یان، جیگای شانازی بوو بۆ ئەو که سانه ی به و پله یه ده گه شتن. هه ر کهس قسه و باس و په خنه ی دهر باره ی ئەوان هه بوایه به که سیکی بی باوه ر و بی خوا و بی ویزدان ده ناسرا، سزا ده درا و له سه ر خاکی شیرینی خو ی وه دهر ده نرا.

رۆژگاری هاتنی باره شهکان و روداوهکان له میژبوو له بیر چووبوونهوه. کهس نه بوو راستی ئەو رۆژگاره بزانییت. ئەو

سهردهمه مهرگهساته به رۆژی هاتنی خیر و خوشی له هزری خه لکدا تۆمارکرا بوو. هۆش و خه یال و هه لسوکهوت له ناو دهقی په یامهکاندا هه میسه له حالهتی عیبادهت بوو بۆ گهشتن به و باخه میوه هاتانهی که ئهوان بۆیان باسده کردین و دیمه نهکانیان له هزر و خه یالی ئیمه دا کیشا بوو. پێیان دهگوتین، هه موو باخ و باخاتییک که هه تانه به داریکی ئه و باخانهی جهننهت نابیت.

هه موو باخ و کانیهکانی خۆمان وه لا نابوو، ئهوان خاوهنی باخهکانی ئیمه بوون که هه رگیز به جییان نه ده هیشت و بگه رینه وه مهمله که تهکانی خۆیان، ئیمه ش چاوه پروانی باخ و بیستانهکانی ئهوان بووین، هه ر چاوه پروان بووین و هه ر چاوه پروان بووین. سه بریش وشه یهکی پیروژ بوو له ناو دهقهکاندا زوو زوو له کاتی بی ئارامیدا بۆیان ده خویندینه وه، زامی خاکیش هه ر وه کو خۆی به بی سارپیژ کردن ما بۆوه، له ویزداندا وه ده ریان نابوو، هه رگیز باسنه ده کرا. ئیمه ش هۆشمان بیرمان عه قلمان پراوپر بوو له سه مای رۆح و قوربانی جهسته بۆ پیروژ راگرتنی په یامه که یان، بۆ گهشتن به باخ و میوه هاتی به ههشت.

دریژترین خه و بوو که من و مامه پیره پیکه وه بووین. له بهر رۆشنایی گریکی گه شدا وه ستا بووین، ئه و روناکیه مامه پیره خۆی بوو. ئه و به دریژای خه وه ک قسه ی بۆ ده کردم، منیش زۆر به په رۆشه وه گویم بۆ قسهکانی راگرتبوو، هه زمه کرد قسه ی زیاترم بۆ بکات. تاویک بیدهنگ راوه ستاین. مامه پیره چه ند هه نگاویک دوور کهوته وه و به بی ئه وه ی ئاو پر بداته وه، روناکیه که خامۆش بوو. ویستم دهستی بگرم و به جیم نه هیلیت، به لام به بالیکی سپی نه رمونیان هیچم بۆ نه کرا، له بهر چاومدا ونبوو دیار نه ما، وهک کۆتریکی ته ره ی بی لانه له تاریکی ئه و

شه‌وه‌دا به‌ته‌ن‌ها مامه‌وه. باله‌کانم به‌یه‌ک‌دا دا و به‌خیرای شه‌قامه‌کانم ده‌بیری هه‌تا‌کو گه‌شتمه‌کۆلانه‌که‌ی خۆمان. بالنده‌کانی سه‌ر داره‌کان هه‌یشتا هه‌ر خه‌وتبوون، به‌ئه‌سپای خۆم کرد به‌هه‌وشه‌ی مائی خۆماندا و چوومه‌ ژوره‌وه. جه‌سته‌ی خۆمم وه‌ک هه‌یلانه‌یه‌کی ئارام ده‌بینی له‌ ژوره‌که‌دا به‌ دیار چرایه‌کی کوزاوه‌ بووه‌وه راکشا بوو، له‌ سه‌ر سنگی نیشتمه‌وه و له‌ نا‌کاودا ونبووم. له‌ ناو قولایی خۆشترین خه‌ودا، له‌نا‌کاو داچله‌کیم و به‌ ئاگاهاته‌وه. له‌ ئاستی خۆم هه‌لسام و دانیشتم، چاوه‌کانم هه‌لگۆفی و سه‌یریکی په‌نجه‌ره‌که‌م کرد، دنیا هه‌ر تاریک بوو. چراکه‌ی که‌ شه‌و به‌ داگیرساوی به‌ دیاریه‌وه خه‌وم‌لیکه‌وتبوو، کوزا بووه. ده‌ستم بو‌ چراکه‌ برد، که‌میگ گه‌رمی تیدا مابوو، پیده‌چوو تازه‌ کوزا‌بئته‌وه و خامۆش بووبیت.

بیرم له‌ خه‌وه‌که‌وه‌ له‌ قسه‌کانی مامه‌ بیره‌ ده‌کرده‌وه. هه‌موو وشه‌کانیم به‌ بیر خۆم ده‌هینایه‌وه. خۆزگه‌م ده‌خوار هه‌ر له‌ خه‌ودا بومایه‌ و مامه‌ بیره‌ قسه‌ی بو‌ بکردمایه، زۆر ئاسوده‌بووم. هه‌ولم ده‌دا هه‌موو قسه‌کانی ئه‌وه‌کو خۆی بلیمه‌وه تا‌کو وشه‌ به‌ وشه‌ له‌ یادمدا بمینیته‌وه به‌و ئاواته‌ی رۆژیک هه‌موو قسه‌کانی ئه‌وه‌بو‌ خه‌لکی شاره‌که‌ بکه‌م.

کات به‌ره‌و به‌ره‌به‌یان ده‌چوو، ده‌ره‌وه‌ که‌میگ پوناک بووه‌ و پوناکی ده‌هاته‌ ناو ژوره‌که‌وه‌ و تاریکی ناو ژوره‌که‌ به‌ره‌و کالبوونه‌وه‌ ده‌چوو.

ماوه‌یه‌کی زۆر دانیشتم و هه‌ر بیرم له‌ خه‌وه‌که‌ ده‌کرده‌وه. هه‌وشه‌که‌ زۆر پوناکتر بووه، بو‌ ده‌ست و ده‌م و چاو و شورین چوومه‌ هه‌وشه‌که‌. له‌ دلی خۆمدا گوتم، «دیاره‌ دایکم هه‌ر خه‌وتوو». بو‌یه‌که‌م جار ویستم به‌یانیه‌ک نان و چا بو‌ دایکم ئاماده‌ بکه‌م. له‌نا‌کاودا کاره‌ساتی دوینی ئیواره‌ی ناو بازارم به‌ بیره‌اته‌وه. ئه‌وساته‌م که‌وته‌وه‌ خه‌یال له‌لای شیرازاد گه‌رامه‌وه،

به پهله له گهڼ تودا دوکانمان به جیپه‌پشت، میز و کهل وپهله‌کانم بیر کهوته‌وه. ئاگاداری روداوه‌کانی دواپی نه‌بووین، به سه‌رهاتی چاره‌نوسی کهل وپهله‌کانم نه‌ده‌زانی. شهو به دیار چراکه‌وه هر به جل و به‌رگی بازارپوه خه‌وم‌لیکه‌وت. جله‌کانی دوینیم هر له به‌ردا بوو به پهله به‌ره‌وه درگای دهره‌وه چووم. دایکم له خه‌وشه‌له‌دا راوه‌ستا بوو. _ دایه، نه‌وه له خه‌وه‌ستاویت؟ نه‌م به‌یانیه من ویستم نان و چای به‌یانی ئاماده‌بکه‌م، وام زانی هر خه‌وتویت. _ زور باشه، ئاماده‌ی بکه!... نه‌ی باشه بو کوئ دهرپویت؟ _ بو بازار دهرپوم، دهرپوم بو دوکان. کاره‌ساتی دوینئ ئیواره‌ت بیرچوته‌وه؟ برپوم بزانه کهل وپهله‌کانم نه‌مجاره چیان به سه‌رهاتوه.

_ هر چیه‌کیان به سه‌رهاتیت، بچیت و نه‌چیت، تازه به چی ده‌چیت به‌م به‌یانیه زوه ده‌چیته دهره‌وه. با توژیکی‌تر دنیا پوناک بیته‌وه.

_ زوونیه و دره‌نگه، ده‌بیت هر ئیستا برپوم. به خیرای له مال‌ه‌وه هاتمه دهره‌وه، شپزه و بی‌ئارام هه‌ستم له لای خوئی نه‌بوو، روشتنم زور ناسایی و جیاوازتریو له‌به‌یانانی پیشوتر. به بی‌ئاوردانه‌وه به هیچ لایه‌کدا کو‌لانه‌که‌م بری، راسته شه‌قامه‌که‌م گرت‌به‌ره. سه‌رنجی هیچ لایه‌ک و هیچ شتی‌کم نه‌ده‌دا. ریگا و بان زور ناسایی و هیمن بوو، وه‌ک دوینئ ئیواره کاره‌ساتیک روینه‌ده‌دابیته. خه‌لک وه‌ک پوژانی پیشوتر ناسایی به‌ره‌وه بازار و دوکان و کاره‌کانیان دهرپوشتن. نه‌مه پیشه‌ی هه‌میشه‌ی نه‌م شاره بوو. نه‌وه شه‌وانه‌ی هه‌راو وریا و فه‌رتنه‌ه‌بوایه، خه‌لک که‌می‌ک زوتر ده‌چوونه دهره‌وه هه‌تاکو بزانه که دوینئ چی رویداوه. به‌یانی نه‌م شاره ته‌واو پوناک‌بووه. هه‌نگاه‌کانی منیش خیرا و خیراتر

شه‌قامه‌که‌ی ده‌بیری. بیر و هۆشم له لای خه‌وه‌که و قسه‌کانی مامه پیره بوو، له‌ناکاو خه‌یال ده‌بیردمه‌وه بو لای روداوه‌که‌ی دوینی ئیواره و بیری که‌ل‌وپه‌له‌کانم ده‌که‌وته‌وه. دلنیا‌بووم که هیچی به‌سه‌ر هیچه‌وه نه‌ماوه، یان له ژیر پۆستالی باره‌شه‌کاندا تلیساوه‌ته یا خود به‌ده‌سته‌پانه‌کانیان به‌تالان براوه. هه‌ر خۆیشم دلخۆشی خۆم ده‌دایه‌وه و له‌به‌ر خۆمه‌وه ده‌مگوت، مالی دنیا هیچ نیه، هه‌ر سه‌ر سه‌لامه‌ت بیته. جاریکیتیر بیر و خه‌یال بو لای خه‌وه‌که‌ی کیشیان ده‌کردم و بیرم له‌هه‌موو قسه‌کانی مامه پیره ده‌کرده‌وه. له‌به‌ر خۆمه‌وه هه‌موو وشه‌کانیم ده‌گوته‌وه، هه‌ولم ده‌دا وه‌ک مامه پیره له‌سه‌رخۆ و به‌جدی و به‌په‌رۆشه‌وه بدویم. قسه‌کانی ئه‌وم به‌بیر خۆم ده‌هینایه‌وه. لاشعوری زۆربه‌هه‌ر خیرای به‌ره‌و گوزه‌ره‌که‌ی شه‌قامه‌که‌م ده‌بیری. نزیک به‌شه‌قامه‌که‌ی خۆمان هه‌ندیک که‌ل‌وپه‌لی پزّاو و تیکه‌لاوم به‌رچاوه‌وت. له‌سنوری قه‌ناعه‌ت لامدا، «هه‌تا که‌ی به‌م ده‌ست دریز کردنه‌هه‌ر پازیبین، مروت مالی نه‌ما سه‌ریشی نامینیت». ئه‌مجاره‌مال و سامان ناکه‌م به‌قوربانی سه‌ر، سه‌ر ده‌بیت له‌خزمه‌ت و پاریزگاری مالدابیت. ئیمه‌هه‌میشه‌به‌ره‌و که‌مبوونه‌وه ده‌چین، تاکو پۆژیک دیت خۆشمان نامینین، ئه‌گه‌ر سه‌ریشمان نه‌ما بلین چی‌خۆش؟ من دلنیا‌م ئیستا نه‌می‌زه‌که‌ و نه‌که‌ل‌وپه‌له‌کانم ماوه، چۆن بتوانم جاریکیتیر به‌گیرفانی خالی که‌ل‌وپه‌لی‌تر په‌یدا بکه‌م، ئه‌مه‌ئهو خواسته‌ی ئه‌وانه‌که‌هه‌وللی تیکشکاندن گوزه‌رانمان ده‌ده‌ن هه‌تا‌کو ناچارای داواو مه‌به‌ستیان بین. به‌خیرای دیمه‌نی میز و دوکانه‌که‌م به‌میشکی خۆمدا ده‌هینا و زۆر به‌په‌له‌ش به‌هه‌نگاوه‌دریزه‌کانم شه‌قامه‌که‌م ده‌بیری. له‌ناکاو له‌به‌رده‌م دوکانه‌که‌ی خۆمدا، خۆم و که‌ل‌وپه‌له‌په‌رش و بلاو میزه‌شکاوه‌که‌م بین. ئه‌وه‌ی پویدا بوو، هه‌ر ئه‌وه‌بوو که‌به‌بیرمدا ده‌هات و بیرم لیده‌کرده‌وه. می‌زیک

شکا و کهل‌وپه‌لی پهرش و بلاو و تیکه‌لاو، بی‌که‌لک. سهرم گیزیده‌خواردو دلم ده‌گوشرا به‌خه‌م، بهر چاوم تاریک بوو به ناهه‌قی، به‌لام له دل‌ه‌پراوکی و خه‌یالی جوراوجور رزگارم بوو. نه‌وه‌ی هه‌زم پینه‌ده‌کرد و بیرم لیده‌کرده‌وه، پرویداوو، ئیتر پپویست به دل‌ه‌پراکی و بیر کردنه‌وه ناکات. له به‌رده‌م دوکانه‌که‌مدا راوه‌ستام، سه‌یری کهل‌وپه‌له‌کانم ده‌کرد که به شه‌قام و سه‌رشو‌سته‌که‌دا بلاوبونه‌وه و تلیسابونه‌وه. تاکه تاکه خه‌لک به سهر شه‌قامه‌که‌دا ده‌پوشتن و سه‌یری دوکان و بازارپکی خاپوریان ده‌کرد و په‌روشی بینینی بازاره‌کانی خوارتر بوون. نه‌و میزه‌ی که دوینی ئیواره کهل‌وپه‌لی له‌سه‌ربوو، بو من له‌بری دوکان و ملک و مالی چهند پشتم بوو، ته‌نها چهند پارچه ته‌خته‌یه‌کی شکاو و له یه‌ک ترازا و هیچی تری نه‌مابوو. پارچه ته‌خته‌کانم به ده‌سته‌وه گرت، سه‌یری کهل‌وپه‌له‌ پرژاوه‌کان و ته‌خته‌شکاوه‌کانم ده‌کرد و به دوا‌ی چاره‌سه‌ریکدا ده‌گه‌پام. قسه‌کانی شه‌وی‌ی مامه پیره‌م وشه‌به وشه‌ی به بیر خوم ده‌هینایه‌وه. له بهر خومه‌وه قسه‌کانم ده‌گوته‌وه. ورده ورده وشه‌کانم بیر ده‌که‌وته‌وه. ناو بازار و شه‌قامه‌که زیاتر خه‌لکی به‌خوو بینی. منیش وه‌ک قسه بو پارچه ته‌خته‌کان و کهل‌وپه‌له پرژاوه‌کان بکه‌م، به‌رده‌وام بووم له سهر وتنه‌وه‌ی قسه‌کانی مامه پیره. قسه‌م ده‌کرد و سه‌یری کهل‌وپه‌له‌ پرژاو و تیکشکاوه‌کانم ده‌کرد. وه‌ک مامه پیره هه‌موو وشه‌کانی نه‌وم ده‌گوته‌وه، خه‌لک زور زیاتر به بازاره‌وه بوون و به سهر نه‌و شه‌قامه‌دا گوزه‌ریان ده‌کرد، دراوسی دوکانه‌کان و خه‌لکانی تریش. منیش زور به‌جدی قسه‌م له گه‌ل ته‌خته و کهل‌وپه‌له‌کاندا ده‌کرد و هه‌موو وته‌کانم ده‌گوته‌وه، نه‌و خه‌لکانه‌ش که به‌ویدا ده‌پوشتن به دیقه‌ته‌وه له روداوه‌که‌ی دوینی ئیواره‌بیان ده‌روانی و له ده‌ورم کو بوونه‌وه و به په‌روشه‌وه گوئیان بو قسه‌کانم راگرتبوو. منیش هییدی‌هییدی

چاوهکانی ئافیسنا لمیان تیچوو

چوومه ناو دونیای خه وه کان و هیواکانم. بوویه کهم جار له ناو
کۆمهلیک خه لکی زۆردا راوهستام، وهک سه رکرده یهک قسه م بو
ده کردن.

ماوهیهك پاش ئه‌و روداوه هه‌موومان بپارماندا كۆ ببینه‌وه و له‌سه‌ر گه‌روگرفت و ئیش و کاره‌کانمان گه‌توگۆ بکه‌ن. سه‌رکه‌وت له‌دوای کاره‌ساتی ئه‌و ئیواره‌یه و شکاندنێ میژ و به‌تالان بردن و په‌رش و بلاوکردنی که‌ل‌وپه‌له‌کانی، که‌متر ده‌چوو بۆ بازار. ده‌ست مایه و پاره‌شی به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو سه‌ر له‌نوێ که‌ل‌وپه‌لی پێکه‌رتنه‌وه و دووباره‌خه‌ریکی ئیش و کار بێت. خولیا‌ی قسه‌کردن و گه‌په‌رانه‌وه‌ی خه‌وه‌کان و باسه‌کانی مامه‌پیره‌ی که‌وتبووه سه‌ر. پۆژیک دوای روداوه‌که‌ی ئه‌و ئیواره‌یه، به‌ره‌به‌یان چوووه‌ده‌ره‌وه‌بۆ هه‌والی ناو بازار و دوکانه‌که‌ی. له‌به‌ر ده‌م و میژیکی شکا و که‌ل‌وپه‌له‌یکی په‌رش و بلاودا خۆی بینییه‌وه. له‌به‌ر خۆیه‌وه‌وه‌ک قسه‌بۆ ته‌خته‌شکا و که‌ل‌وپه‌له‌کانی بکات، وشه‌کانی شه‌وی مامه‌پیره‌ی ده‌گوتنه‌وه و خه‌لک ورده‌ورده‌له‌ده‌وری کۆبوونه‌وه. ئه‌ویش تاكو ده‌هات جدی‌تر و به‌په‌رۆش‌تر وه‌ک سه‌رکه‌رده‌یه‌ک قسه‌ی بۆ خه‌لکه‌که‌ده‌کرد. دوا به‌دوای ئه‌و پۆژه‌چه‌ندین جارینتر له‌شوینه‌جیا جیاکاندا خه‌لک کۆده‌بوونه‌وه و ئه‌ویش قسه‌ی بۆ ده‌کردن. هه‌موو جاره‌کان سه‌ره‌تا باسی دیارییه‌په‌رۆزه‌کانی بۆ ده‌کردن و گه‌رنگی پێویستی بوونیان له‌سه‌ر ژیا‌نی کۆمه‌ل و مرۆف، گه‌په‌رانه‌وه‌ی خه‌وه‌کانی مامه‌پیره و ئه‌رکی سه‌رشانی خه‌لک به‌رامبه‌ر به‌پاراستنی دیارییه‌په‌رۆزه‌کان. من و ئه‌و و هه‌موو هاوڕیکانی‌ترمان پیمان وابوو په‌رۆزی و خۆشه‌ویستی بۆ خاک و ئه‌رکی پاراستنی ئه‌و په‌رۆزی و خۆشه‌ویستی له‌هه‌موو

دیارییه‌کانیتری خودا گرنگتر و پیویستره، هه‌موو دیارییه‌کانی خوا بۆ مروّف پیروژ بوون، هه‌ر یه‌ک له‌و دیاریانه‌ سیفاتیک بیان چه‌ند سیفاتیک نزیك به‌ خویان تیڤا بوو. گرنگتین هه‌ساره‌ که مروّف په‌یوه‌ندی راسته‌و خوی پیوه‌ی هه‌بیّت زه‌وییه، نیشتیمانیش پارچه‌یه‌ک و به‌شیکه‌ له‌ زه‌وی. هه‌یچ که‌س و کۆمه‌لیک بی‌نیشتمان نابیت. نیشتیمان مالی یه‌که‌می کۆمه‌ل و تاکه، مروّف بی‌مال، بی‌حال و په‌روازه‌یه. میله‌تی بی‌نیشتیمان وه‌ک مروّقی بی‌مال و بی‌سه‌ره. هه‌ر که‌سیک یا خود میله‌تیک له‌ ئەزله‌وه نیشتیمانیک هه‌یه. سیفاتی بوونی ژماره‌ی «یه‌ک» سیفاتیک گه‌وره و پیروژی خواجه‌ که به‌ دیارییه‌ هه‌ره پیروژه‌کانی به‌خشیوه.

پاراستنی ئەو دیارییه‌ پیروژه‌ ئەرکی راسته‌قینه‌ی مروّقه. بوون له‌ بی‌ خاکیا مه‌حاله، ژیان له‌ بی‌نیشتیمانیدا په‌ره‌وازه و تاله. له‌ سه‌ر نیشتیمانیک پیروژ درێژه به‌ ژیان ده‌دریت، مانه‌وه‌ی زامه‌کانی خاک به‌ ساریژ نه‌کراوی که‌مبوونه‌وه‌ی پیروژی و گه‌وره‌یه. مه‌به‌ستی قسه‌ کردن و بلا‌بوونه‌وه‌ی خواست و ئاواته‌کانمان، زامه‌ قوله‌ له‌ میژینه‌که‌ی جه‌سته‌ی خاک بوو. پیمان وا بوو له‌ سه‌ر خاکیکی داگیر کراو و زامدار، نزاو ستیایش و په‌یوه‌ندیه‌ رۆحانیه‌که‌ی مروّف له‌ گه‌ل خوی خویدا به‌رجه‌سته نابیت.

له‌ سه‌ر خاکیکی داگیر کرا و مروّقه‌کان به‌ دیلی ده‌بن و به‌ دیلی ده‌ژین و ده‌مرن. دیارییه‌ پیروژه‌کان له‌ سه‌ر نیشتیمان په‌یوه‌ستن به‌ مروّقه‌وه. به‌ها و پیروژی ئەوان به‌ پیروژی و ئازادی خاکه‌وه‌یه. ئازادی گه‌وره ئەو ئازادییه‌ که هه‌موو مروّقیک له‌ گه‌ل خویدا ده‌یه‌ینیت، له‌ سه‌ر خاکیکی داگیرکرا و ئازادی گه‌وره‌ی مولکی ئەزله‌ی مروّف ده‌سته به‌ر نابیت. هه‌ستکردن به‌ ئازار و ژانی نیشتیمان له‌ ناو زامه‌کانی خه‌لک و

دىلى و بىئازادىدا سەرىپه ئادا. پەرسەندى بىر و باوهرەكان و خۇشەويستى و بەگىنگ وەرگرتنى ديارىپه پىرۆزەكان و سارپىژ كىردنى زامى خاك لە گەشە كىردندا بوو. جگە لە سەر كەوت چەند كەسكىتريش بە هەمان شىوہ لە جىگا جياجياكاندا خەلكيان كۆدە كىردەوہ و قسەيان بو دە كىردن. كۆ كىردنەوہى هەموو ھاوړپىكان بو يەكەم جار بوو. لەویدا روم كىردە هەموو بيان.

_ كورپىنە وەك ئەوہى كە تازە دروست بووہ منىش وام پىباشە لە چەند لايەكەوہ رۆژانە بەردەوام قسە بو خەلك بكن. ئەمە جگە لەوہى بىر و باوهرەكانمان زووتر و بە قەبارە يەكى گەورە تر بە ناو خەلكدا بلاودە بىتەوہ، بارەشەكانىش ناتوانن و ناپەرژىن پەلامارى هەموو لايەك بدەن. سەرەتا وريا لە قوتابخانەكەى خۇيانەوہ لە گەل ھاوړپىكانىدا بەوكارە هەستىت، پاشان پەيوەندى دەكەين بە هەموو قوتابخانەكانى ترەوہ. ئەگەر تەنھا كەسكى بەو كارە هەستىت، گىنگى زۆر نابىت لە روى باوهرە پىبوونمان لە لايەن خەلكەوہ. ئەگەر لە چەند لايەكەوہ بىت مەترسى زىاتريش بو سەر بارەشەكان دروست دەكات و لەبەر چاوى خەلكىشدا قەبارە و هەيكەلىكى گەورە تر وەردەگرىت.

چەند جارىك كاتى قسە كىردن بو خەلك، سەر كەوت زۆر بە پەلە لە دەست بارەشەكان هەلھاتبوو، ئىستا بارەشەكان زۆر بە وردى چاودىرى دەكەن و بە دوايدا دەگەرپىن. كەسكى بو ئەوان گرتنى ئاسانترە لە چەند كەسكى، بۆيە دەبىت بە تەنھا هەر كەسكى نەبىت، بەلكو چەند كەسكى وريا و قسەزان بەو كارە هەستىن و لە ناو بازاردا و شوپىنەكانى تر خەلكى كۆبكەنەوہ و قسەيان بو بكن، هەر چەندە چەند جارىك جگە لە سەر كەوت ئەو كارە كراوہ، دەبىت لە داھاتودا بە بەرنامەى دارپىزراو ئەو جوړە چالاكىيانە زياتر بكرىت.

له پوژی روداوه کهوه نه دوکانی مابوو، نه میزو نه کهل وپه له کان. کاروکاسپی نه بوو، زوربهی کاته کان له مالهوه بوو. هه موو ژیانیه هیندهی ئه و ماوه یه له مالهوه نه بووه. ئه و کاتانهی له ناو بازار قسهی بو خه لک ده کرد یا خود له گه ل هاو پیکانیدا کاریکی هه بوایه دواتر ده گه پرایه وه بو مالهوه. من زوو زوو سهردانیم ده کرد. دایکی زور خه می کوره کهی بوو له بی ئیشیدا زیاتر سهرقالی ئه و کاره نه ئینیا نه بییت. ئه وهندهی خه می ژیانیه کوره کهی بوو، خه می کاسپییه کی نه بوو که بیکات. به لام پیی باش بوو ئیشیک بکات و له و کارانهش دوور بکه ویتته وه. ده ترسا جاریکیتر توشی گرتن و زیندانی بییت. تکای لیده کردم که ئه وهنده خوئی خه ریک نه کات به و کارانه وه و لیی دوور بکه ویتته وه. سهرکه وتی سویند ده دا و لیی ده پاریه وه که توشی خه م و ئازار و خه فه تی نه کات.

_ روله گیان، ته نها ئه مجاره به فسه م بکه و واز له و کارانه بهینه. ئه مجاره بتگرن، زور له جاری پیشوتر خراپترت به سهر ده هینن، منیش توشی ده رده سهری ده بم و شیت ده بم. ئه و کاتهش هه والی کوشتنی کوره کهی بیست، به و شیوه یه نه بوو که پیشتر چاوه پپی ده کرد، کاریگه ری ره نگدانه وهی قسه کانی سهرکه وت بوو له سهر دایکی.

_ دایه گیان، تکایه ک له ماموستا مه که که هه زی پینه کات. ماموستا چی له من بکات که من بوو خووم ئه م کاره م هه لباردوووه، ئه ویش بوو خوئی وه ک من سهرقالی ئه و کاره یه. کار له وه تیپه ریوه که توو ریگام لیبگریت یا خود تکای واز هینانم لیبکه ییت. نه ک من، تووش ده بییت هاوکارمان بیت و یارمه تیمان به ییت. ئه رکی سهرشانی هه موو که سیکه. به من ده لییت که واز بهینم و خووم له و جووره کارانه هه لنه قورتینم و بیده نگ بم ... . بیده نگیمان ئاشکرایه روداوی خراپتری لیده که ویتته وه. له میزه وه

له هه‌موو باره‌یه‌که‌وه له زۆره‌وه ورده ورده کهم ده‌که‌ین و که‌مان ده‌می‌نیت‌ه‌وه تا‌کو جا‌ریک سه‌ر و گیانی‌شمان نامی‌نیت. هه‌موو ده‌بی‌ت هاوبه‌ش و هاوکار‌بین، که ئی‌مه هه‌موومان به‌ره‌می خو‌ل و خاکیک بین و هاوبه‌ش بین له ئازار و ئه‌شکه‌نجه و نه‌هامه‌تی. ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئه‌م خا‌که بژی و هه‌نگاو به‌سه‌ر برینه‌کانی خا‌کا بنا‌یت، ده‌بی‌ت کارمان له گه‌لدا بکات و ببی‌ت به‌ ده‌رمان بو‌ زامی خا‌ک. په‌یامی ئی‌مه بو‌ خه‌لک خو‌شه‌ویستی و پیرو‌ز را‌گرتنی دیارییه‌کانی خوا‌یه بو‌ مرو‌ف. پاراستنی ئه‌و دیاریانه‌ مانای وه‌فا و دل‌سو‌زی مه‌ردومه بو‌ خوا‌ی خو‌ی. گه‌وره‌ترین دیاری خوا‌ بو‌ مرو‌ف «خا‌که». خا‌ک «نی‌شتمانه». نی‌شتمانی ئی‌مه برینه‌اره. گه‌وره‌ترین دیاری خوا بو‌ ئی‌مه دیل و زام‌داره، سا‌رپژ نه‌بوونی جه‌سته‌ی خا‌ک بی‌ وه‌فایی و دل‌سو‌ز نه‌بوونه به‌رامبه‌ر به‌ خوا، ته‌نها ئه‌و که‌سانه ئارمان، ئه‌و که‌سانه به‌ وه‌فان دیارییه‌کانی خودایان به‌ پیرو‌زی را‌گرتوو که‌ رۆحیان کردوو به‌ قوربانی، رۆح دیارییه‌کی‌تری پیرو‌زه که‌ خودا به‌ مرو‌فی به‌خشیه‌وه، رۆح ته‌نها له‌ پینا‌وی خا‌کا خو‌ی ده‌به‌خشیت، ئه‌و جه‌ستانه ئاسوده‌ن، ئه‌و ده‌رونانه پیرو‌زن که‌ رۆحیان کردو‌ته قوربانی «خا‌ک». نی‌شتمان وه‌ک دایکه، دایکیش خو‌ی یه‌کی‌که له‌ دیارییه‌ پیرو‌زه‌کان. ئه‌رکی من به‌رامبه‌ر به‌ تو‌ چه‌ند پێ‌ویسته، به‌رامبه‌ر به‌ نی‌شتیمان ده‌بی‌ت زیاتر بی‌ت. خه‌می تو‌، خه‌می منه. ژانی تو‌، ژانی منه. زامی تو‌، ئازاری منه. خا‌ک بو‌ من دایکه. دایک و خا‌ک هه‌ر دوکیان دیارییه‌ پیرو‌زه‌کانن که‌ په‌یوه‌ندیان پێ‌که‌وه نزیکه. چو‌ن ناتوانم ده‌ستبه‌رداری تو‌ بم، ئاواش ناتوانم واز له‌و کاره به‌ینم و گرنگی به‌دیارییه‌ پیرو‌زه‌کان نه‌ده‌م. دایه‌گیان جا‌ریک‌تر تکا له‌مامو‌ستا مه‌که، من له‌وه دا نه‌ماوم که‌سیک بتوانی‌ت ری‌گام لی‌گیریت. ئی‌مه له‌ سه‌ره‌تای گه‌شه‌کردن‌داین. پێ‌ویستم به‌ تو‌ و هه‌موو که‌سیکه. چه‌ندین

ئافره تی وهکو تو له گه ل ئیمه دا له ههولای ساریژ کردنی برینهکانی جهستهی خاکه، تو ش جگه له وهی یارمه تیمان نادهیت و هاوکارمان نیت و به ئهرکی سه رشانی خو ت هه لئاسیت، تازه به تازه گهره کته من دهست لهو بیر و باوه ره هه ل بگرم.

ـ رۆله گیان، ده زانم چی ده لئیت و باسی چی ده کهیت، باجی گولچینیش زور شتی بو باسکردوین. ده زانم که ئافره تی وهکو ته مه نی منیشتان له گه ل دایه، به لام ئیمه چیمان پییده کریت؟ مه گهر هه ر دوعا بکهین و له خودا بپارپینه وه پاریزراو بن و بیوه یین.

ـ دایه گیان، خوا چاکی ناکات. خوا به چاکی و پاکی هه موو دیاریهکانی پییه خشیوین. ئه گهر ئیمه خو مان هه ولای چا کردنی نه دهین، خواه یارمه تیمان نادات. ئیوه دایکن مانای توانا، ئیوه هه موو شتیکتان پییده کریت. ئه گهر توانای کاریکتان نیه که په ییوهسته به پیروزی و گهره ی خو تانه وه، رپگریش مه بن بو ئیمه. خو راکربه، وره تان بهرز بی ت، هه تاکو ئیمه ش له خو راکری و وره ی ئیوه توانا و که لک وه رگرین.

سه رکه وت خولیای قسه کردنی بو خه لک زور بوو، ئه و بابه ته ی به گرنگ وه رده گرت. چیژی له و وشانه وه رده گرت که بیستبوونی و بو خه لکی ده گوته وه. به په رو شی خه لکیش بو گو یگرتن ئه وه نده ی تر سه رکه وتی بو ئه و کاره هانده دا. خه لک زور تامه زرۆی ئه و جو ره قسانه بوون. ناوبانگی سه رکه وت و په یامه که ی زور به خیرای بلا بووه، له هه ر جیگایه ک و هه ر کاتییک گونجاو بوایه خه لکی کو ده کرده وه. هه موو چوونه ده ره وه یه ک دایکی چاوه رپی هاتنه وه ی نه بوو. هه ر کاتییکیش ده گه رایه وه بو مال ه وه دایکی خه می چوونه ده ره وه یه کی تری بوو.

چالاکییه‌کان زۆر به‌خیرای پهره‌ی سه‌ند، زۆربه‌ی ناوچه‌کانی تری گرت‌ه‌وه و زۆر هاو‌پیتربیش وه‌ک سه‌رکه‌وت له‌ ناو خه‌لکدا په‌یام و به‌رنامه‌کانیان بلاو ده‌کرده‌وه. سه‌رکه‌وت له‌ هه‌موو که‌سه‌کانی‌تر ناسراوتر بوو، باره‌شه‌کان ویل‌بوون بو‌گرتنی سه‌رکه‌وت. ئه‌وان به‌ شیت و نه‌فامیان ناو ده‌برد. هه‌ندیک جار خه‌لک به‌ پووی باره‌شه‌کاندا ده‌چوونه‌وه، «ئه‌گه‌ر شیت و نه‌فامه‌ بوچی په‌رۆشی ده‌ستگیرکردن؟ شیت ئه‌و قسه‌ شیرینانه‌ نازانی‌ت، لێی گه‌رپین با قسه‌ی خو‌ی بکات». له‌ هه‌ر شوینیک بواری هه‌بوایه‌ و گونجاو بوایه‌ قسه‌ی بو‌خه‌لک ده‌کرد، سه‌رنجی ده‌دا خه‌لک چه‌نده‌ گۆی بو‌قسه‌کانی و بو‌ناوه‌ییانی شته‌ پیرۆزه‌کان راده‌گرن به‌ تاییه‌تی وشه‌ی نیشتیمان.

چالاک‌ی و کۆبوونه‌وه‌کانمان له‌گه‌ل هاو‌پیکانمان و له‌گه‌ل خه‌لکدا به‌ خیرایی گه‌شه‌یان ده‌کرد. قوتابخانه‌کان باشت‌ترین جیگا بوون بو‌بلاو‌بوونه‌وه‌ و په‌ره‌سه‌ندنی بیر و باوه‌رمان به‌ ناو خه‌لکدا.

من زۆر خو‌شحالبووم به‌و په‌یوه‌ندی و گه‌شه‌سه‌ندنه‌ی قوتاییه‌ تازه‌کان و زیادبوونی ئه‌و که‌سانه‌ی وه‌ک سه‌رکه‌وت له‌ جیگا جیاجیاکاندا قسه‌یان بو‌خه‌لک ده‌کرد و باسی گه‌وره‌یی و گرنگی نیشتیمانیان ده‌کرد.

به‌په‌یوه‌به‌ری قوتابخانه‌یه‌کی ئاماده‌یی له‌لایه‌ن بنکه‌ی باره‌شه‌کانی ئه‌و ناوچه‌یه‌ بانگ‌کرا بو‌لێکۆلینه‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌و قسه‌ و کۆبوونه‌وانه‌ که‌ له‌ گۆره‌پانی قوتابخانه‌که‌دا ئه‌نجام‌درا بوو. به‌ په‌یوه‌به‌ری قوتابخانه‌که‌ هه‌موو قسه‌کانی باره‌شه‌کانی به‌درۆ خسته‌وه‌. زۆر به‌جوامیری به‌ ئه‌فسه‌ره‌که‌ی گوتبوو... گه‌ر شتی له‌و جو‌ره‌ش که‌ ئیوه‌ قسه‌ی لێده‌که‌ن له‌ قوتابخانه‌که‌دا له‌ ئارادا‌بی‌ت، من ناتوانم پێگایان لێبگرم و دژایه‌تیان بکه‌م. پێگرتن، له‌ سه‌ر پێگایان ده‌بم به‌ ژیر پێیانه‌وه‌، دژایه‌تی کردن

ئەوان، دژایه تیکردنی خۆمه. پۆژیکی ههینی به پێوه بهری قوتابخانه که دواى نوێژی ههینی ئەم به سەر هاتهی بۆ هه موو خه لکی ناو مزگه وته گێپرایه وه و داواى له مامۆستای مزگه وت کرد که باسیک ده رباره ی پیرۆزی نیشتیمان بخوینیته وه. سهره تا مامۆستا ئاماده نه بوو، پیاوهکانی ناو مزگه وته که داویان له مه لا کرد که به پێوه بهری قوتابخانه که خۆی وتاریک بخوینیته وه. ئەو خه لکه ی له مزگه وته که دا بوون هه موویان خه لکی ئەو گه ره کانه بوون و یه کتریان ده ناسی، به پێوه به ره که پیاویکی ناسرا و خوشه و یست بوو. ئەو ئیواره یه باوکم له ماله وه هه موو چیرۆکه که ی ئەو پۆژه ی مزگه وتی بۆ گێپرامه وه.

من له به هۆی ئەو قوتابیانە ی له قوتابخانه که دا بوون و له گه لماندا په یوه ندیان هه بوو، به پێوه به ره که م باش ده ناسی. هه لویستی به رز و جوامیرانه ی به پێوه به ره که م بۆ باوکم باسکرد. به سه ره اتی قوتابخانه که و روداوی پۆژی هه یینی ناو مزگه وت هه ر به زویی بلاو بۆوه. پۆژی دواتر له مالى سه رکه وت بووم، ئەم چیرۆکه م بۆ سه رکه وت گێپرایه وه. سه رکه وت به م هه واله زۆر دلخۆش بوو، شاگه شکه بوو. به په له له ماله وه هاته ده ره وه و به ته نها جییه ی شتم. ده مزانی بۆ کوئ ده چیت، به لام به ده نگیکى به رزی شادییه وه گوتم:

— ئەوه بۆ کوئ ده رۆیت؟ من لێره به ته نها جییه هیلێت؟ هیئنده خیرا پۆشت، گه شت بووه ناو کۆلانه که. گوئی لیم نه بوو تا کو وه لامم بداته وه.

به پێوه بهری قوتابخانه که زوو له سه ر کار لا برا، به لام قوتابییه کان به مامۆستایه کی پیرۆزتر ناویان ده برد. که س له مامۆستا کان ئاماده نه بوون له جیگای ئەو بین به به پێوه به ره له وه قوتابخانه یه دا. باره شه کان مامۆستایه کی تاییه ت به خۆیان له وه قوتابخانه یه دانا. ئەو مامۆستایه ته نها دوو پۆژ توانی

به‌رده‌وام بیټ. قوتابیه‌کان چیتر درؤ وسوکایه‌تی باره‌شه‌کانیان بو قبول نه‌ده‌کرا. به بی به‌رپویه‌به‌ری گرفتیکگی گه‌وره بوو بو باره‌شه‌کان، هه‌نگاویکی سه‌رکه‌وتو بوو بوو قوتابیه‌کان. باره‌شه‌کان هه‌ستیان به هه‌له‌ی خوین کرد لهو قوتابخانه‌یه‌دا. به بی به‌رپویه‌به‌ر جم و جوئل و چالاکگی زیاتره و که‌سیکیش نیه به‌رپرسیار بیټ. چه‌ند جاریک باره‌شه‌کان داویان له به‌رپویه‌به‌ره کونه‌که کرد بچیته‌وه سه‌ر کاره‌که‌ی، به‌لام ئه‌و قبولی نه‌کرد. هیچ که‌س له ماموستا‌کانیش ئاماده نه‌بوون که ببین به به‌رپویه‌به‌ر. ئه‌و قوتابخانه‌یه بوو به سه‌رچاوه‌ی چالاکگی و پیکه‌ستنی بو هه‌موو قوتابخانه‌کانی‌تر.

پاش ماوه‌یه‌ک قوتابیانی چه‌ند قوتابخانه‌یه‌ک هه‌ستا‌بوون به کوبونه‌وه و قسه‌کردن، به‌لام نه‌یانتوانی به رپویه‌به‌ره‌کانی له سه‌ر کار لابهرن و گرفتگی زیاتر بو خوین دروست بکه‌ن.

ده‌سه‌لاتی باره‌شه‌کان له ناو قوتابخانه‌کاندا ورده ورده به‌ره‌و کزی ده‌رؤشت، ئه‌وه‌ش ئه‌نجامی هه‌ولگی قوتابیه‌کان و هه‌لو‌یست و پشتگیری ماموستا‌کان بوو. هه‌ر زووش هه‌ستیان به‌وه کرده‌ه‌تا‌کو بی‌ده‌نگ بن، باره‌شه‌کان هه‌لو‌یستیان خراپتر ده‌بیټ. ئه‌و خه‌لکانه زور بوون وه‌ک سه‌رکه‌وت قسه‌یان بو خه‌لک ده‌کرد. ناوی سه‌رکه‌وت به هه‌موو شاردا بلاو بووه و هه‌موو که‌سیک ده‌یانناسی. له زور جیگای ده‌ره‌وه‌ی شاریش ئه‌م کاره ئه‌نجام ده‌درا. سروشت چالاکترین که‌س بوو که په‌یام و بیر و باوه‌ره‌کانی به شوینه‌کانی‌تر دا بلاو ده‌کرده‌وه.

رؤژانه له چه‌ندین جیگادا چالاکگی کوبوونه‌وه‌ی خه‌لک له ده‌وری ئه‌وانه‌ی که قسه‌یان بو ده‌کردن ئه‌نجام ده‌درا. به تاییه‌تی سه‌رکه‌وت هه‌میشه قسه‌ی بو خه‌لک ده‌کرد. باره‌شه‌کان زور به‌جدی هه‌ولگی ده‌ستگیرکردنیان ده‌دا. چه‌ندین جار کاتی قسه‌کردن بو خه‌لک له ده‌ستیان هه‌له‌هاتبوو.

ئەو پۇژەى كە خەلكىكى زۇرى لىكۆببۆۋە، زۇر بە پەرۇشەۋە قسەى بۇ دەكردن. لە ناو زۇرى ئەو خەلكەدا بچوكتىرىن دەنگ نەدەبىسترا. بلاۋە پىكردىنى خەلك بە ھاتنى بارەشەكان ئاسايى بوو. ھەر كاتىك بارەشەكان بەھاتنايە خەلك بلاۋدەبوونەۋە. لە ناو زۇرى خەلكدا بىدەنگى و گوپگرتن بۇ قسەكانى سەرکەوت جىگای سەرسوپمان و ھاندانى سەرکەوت بوو بۇ قسەى زىاتر ھەر جارەى بابەتتىكى تازەى باسدەكرد. بارەشەكان ھەستىيان بە گۇرپانى خەلك كىردبوو، كە ۋەك جارن بىدەنگى قبول ناكەن، ھەموويان ۋەك يەكەسن تەبایى و يەكگرتوى لەو پەرى بە ھىزىدايە. ھەلوپىستى بارەشەكان بەرامبەر بە خەلك بۇ ژمارەيەكى زۇرتىر گۇپا و لە جارن زىاتر لە ناو بازاردا دەسورانەۋە.

بارەشەكان، پۇژانە بە دواى گرتنى سەرکەوتدا وپل بوون. ئەوان تواناى خۇيان و خەلكى تىريان بۇ گرتنى سەرکەوت ئامادە كىردبوو. ھەموومان ھەستمان بە ھەۋلى بارەشەكان كىردبوو بۇ گرتنى، بەلام ئەو ھەرگىز دەستبەردارى ھەلوپىستى خۇى نەبوو. ئەو پۇژەى لە گەرمەى قسەكردندا بوو، جم و جۇلى خەلك پەيدا بوو، گىقەى بارەشەكان لە دورەۋە دەھاتە بەر گوى. خەلك بەم كارە راھاتبوون. بۇ پوچەل كىردنى مەبەستى بارەشەكان ھەر كەس بۇ دوكان و سەركارى خۇى بلاۋەيان لىدەكرد. سەرکەوتىش زۇر بە وریایى خۇى لەناو خەلكەكەدا ون دەكرد. پىش چەند پۇژىك كاتى كۆمەل بوونى خەلك، پىكدادان لە نىوان بارەشەكان و خەلكەكەدا رویدا بوو. چەند كەسىك دەستگىركرا بوون كە ھاوپىي خۇمانىشى تىدا بوون. بارەشەكان دەیانزانى كە چەند كەسىك خەرىكى كارى قسە كىردنن بۇ خەلك. گرتنى سەرکەوتىيان لە لا گىرنگىر بوو لە ھەموويان. ناوى سەرکەوتىيان دەمىك بوو بىستبوو. بارەشەكان ھەۋلىيان دەدا چالاكىەكان لەۋە

زیاتر پهره نه‌سیینیت و هه‌موو هه‌ولیک بوچه‌ل بکه‌نه‌وه. گرتنی سه‌رکه‌وت باشت‌ترین هۆ بوو به لای باره‌شه‌کانه‌وه بو نه‌هیشتنی کۆبوننه‌وه‌ی خه‌لک. له ناو خه‌لکه‌که‌دا چه‌ند که‌سیکیان وه‌ک سیخو‌پ دروست کرد بو چاودیری کردنی سه‌رکه‌وت. دلنیا بوون به بی‌یارمه‌تی خه‌لکی شاره‌که‌ گرتنی ئه‌و زه‌حمه‌ته. ئه‌و که‌سانه‌ش ئه‌وانه‌بوون که به‌ها و پیرۆزی دیارییه‌کانی خویان له لا گرنگ نه‌بوو، خۆشیان وه‌ک ئاله‌تیکی به‌رده‌ستی باره‌شه‌کان له خزمه‌تی ئه‌واندا ئیشیان ده‌کرد.

باره‌شه‌کان هه‌موو هه‌ولی خویان خسته پیناوی گرتنی سه‌رکه‌وت و هاو‌پیکانی، به گرتنی سه‌رکه‌وت هه‌موو ئه‌وانی‌تر گرتنیان ئاسان بوو. به‌لام ئه‌م بو‌چونه‌یان دوور له راستیه‌وه بوو. هه‌رچه‌نده من داوام‌لیکرد ماوه‌یه‌ک خۆی ونبکات، به‌لام قبولینه‌کرد.

به‌نامه‌یه‌کی وردیان بو گرتنی سه‌رکه‌وت دارشت که ئه‌مجاره کاتی کۆبوننه‌وه‌ی خه‌لک له ده‌ستیان رزگاری نه‌بی‌ت. سه‌رکه‌وت له دوا‌ی هه‌موو قسه‌ کردنی‌ک له ناو بازاردا بو خه‌لکه‌که، دواتر ده‌گه‌رايه‌وه بو مال‌ه‌وه هه‌تا‌کو دایکی دلنیا بکات که گه‌راوه‌ته‌وه.

دوا‌ین رۆژبوو که سه‌رکه‌وت قسه‌ی بو خه‌لک کرد. هه‌ر ئه‌و رۆژه له کۆتایی قسه‌ کردندا باره‌شه‌کان په‌یدا بوون و بلا‌وه‌یان به خه‌لک کرد. سه‌رکه‌وت وه‌ک هه‌موو جارێک به خیرای به ناو خه‌لکه‌که‌دا رۆشت و خۆی له باره‌شه‌کانی ون کرد و به‌ره‌و مال‌ه‌وه که‌وته‌ی. ئه‌و که‌سه‌ی که گیان و جه‌سته و خاکی خۆی به باره‌شه‌کان فرۆشت بوو، هه‌نگاو به هه‌نگاو چاودیری سه‌رکه‌وتی ده‌کرد. سه‌رکه‌وت بی‌ئاگا بوو که که‌سیک وه‌ک سیخو‌پ به دوا‌یدا چاودیری ده‌کات هه‌تا‌کو گه‌ره‌ک و مال‌ه‌که‌یان بو باره‌شه‌کان ئاشکرا بکات. باره‌شه‌کان نه‌یانویست له ناو

بازاردا هه‌وئی گرتنی بدن به به‌رچاوی خه‌لکه‌وه، جگه له‌وه‌ش ترسی سه‌ر نه‌که‌وتنی هه‌وله‌که‌یان بوو. ده‌یانزانی به کردوه‌یه‌کی له‌و جوړه توشی پووبه‌روبوونه‌وهی خه‌لک ده‌بوون. سه‌رکه‌وت زوړ به‌خیرای به‌ره‌و ماله‌وه ده‌پوشت. سیخوره‌که‌ش به‌همان خیرایی هه‌نگاو به‌هه‌نگاو به‌دوایدا ده‌پوشت. تا کو کو‌تایی شه‌قامه‌که و ناو کو‌لان‌ه‌که هه‌ر به‌دوایه‌وه بوو. ده‌ستنیشان کردنی کو‌لان و خانوکه‌یانی به‌جوانی کی‌شا بو باره‌شه‌کان. گرتنی مسوگه‌ر کرا. سه‌رکه‌وت به‌بیخه‌م چوو ماله‌وه. که‌س ئاگاداری ئه‌م پلانه دارپ‌یزراوه نه‌بوو.

له‌و کاته‌وهی که‌ دایکی ئاگاداری کاره‌کانیان بوو، که‌متر له‌ جارن ترسی له‌ دل‌دابوو. ده‌یزانی دوا‌ی هه‌موو ئه‌نجامدانی کاریک و چوونه‌ده‌ره‌وه‌یه‌ک، جاریکی‌تر دووباره‌ده‌بیته‌وه. هه‌موو چوونه‌وه‌یه‌ک بو‌ ماله‌وه دایکی ئاسوده‌ده‌بوو تا‌کو جاریکی‌تر ده‌چوو ده‌ره‌وه. دل‌ه‌پراوکی و ترسی که‌مبووه، هه‌ستی ده‌کرد هه‌موو کچان و کورانی کو‌لان‌ه‌که و هه‌موو شاره‌که‌وه‌ک سه‌رکه‌وت سه‌رقالی ئه‌و جوړه ئیش و کاره‌ن. ئه‌و پوژگاره‌ریز گرتن له‌ دیارییه‌پیروزه‌کان و به‌شداری کردنی خه‌لک له‌ خزمه‌تی پیروژ‌پراگرتن و پاراستنی دیارییه‌کان به‌تایبه‌تی «خاک» ببوو به‌نهریت و ئه‌رکی سه‌ره‌کی خه‌لک. که‌سیک گه‌ر به‌رامبه‌ر به‌خاک بی‌هه‌لو‌یست بوایه، که‌سیکی ترسنووک و شه‌رمه‌زار بوو. وه‌ک جارن ترسی کوره‌که‌ی له‌ دل‌دا نه‌بوو، شانازی ده‌کرد که‌ دایکی سه‌رکه‌وته به‌لام وه‌ک دایکی‌کیش په‌روشی سه‌لامه‌تی کوره‌که‌ی بوو. به‌ته‌نها کوره‌که‌ی ئه‌و نه‌بوو که‌ ژیانی خو‌ی خستوته مه‌ترسییه‌وه، خه‌لک به‌گشتی گو‌را بوون، هه‌موو «کلاوه‌که‌ی خو‌یان فریدا بوو، ئیتر خه‌می شتیکیان نه‌بیته‌ که‌ ده‌ستی پیوه‌بگرن». گرتنی هه‌ندیک له‌ قوتابیان وره‌ی خه‌لکی به‌رز کرد بووه که‌ زیاتر هه‌ول‌بده‌ن و هاومه‌به‌ست

بن له ئیش و کاره‌کانیان به‌رامبه‌ر به به‌رگری و پاراستنی خاک به تاییه‌تی دایکه‌کان. چالاکى خه‌لک به تاییه‌تی قوتابیه‌کان له مه‌ر کۆبوونه‌وه و قسه‌کردن زۆر په‌ره‌ی سه‌ند بوو. نزیک قوتابخانه‌یه‌کی گه‌ره‌که‌ه‌ی مالى سه‌رکه‌وت، منیش به یارمه‌تی چه‌ند هاو‌په‌یه‌کمان قوتابیه‌کانمان کۆکردبووه قسه‌مان بو‌کردن. له دواى بلاوه‌کردن، به‌ره‌و مالى سه‌رکه‌وت پۆشتم. که چوومه ژوره‌وه هه‌یشتا سه‌رکه‌وت له دواى ئه‌و روداوه‌ی بازار و هاتنی باره‌شه‌کان و بلاوه‌کردنی خه‌لک نه‌گه‌را بووه. دایکی که‌به‌بی سه‌رکه‌وت بینمی، توشی که‌میک دوودلی بوو.

_ مامۆستا گیان، سه‌رکه‌وتت له گه‌ل نیه، خۆ هه‌یچ نه‌بووه؟

_ نا دایه گیان، هه‌یچ نه‌بووه. هاتم سه‌رکه‌وت ببینم.

ده‌رگای هه‌وشه‌که کرایه‌وه و سه‌رکه‌وت بوو هاته ماله‌وه.

_ باش بوو خۆت لی‌ره بوویت مامۆستا، چۆنت زانی ئیشم پیتته هاتی بو ئی‌ره؟ وه‌ره با بچینه ژوره‌وه.

هه‌رسێکمان چووینه ژوره‌وه، روداوی ئه‌م‌پۆمان بو یه‌کتري گه‌پ‌رایه‌وه. جاران دایکی به قسه‌ی هه‌له‌ق و مه‌له‌ق ناوی ده‌بردین، ئیستا زۆر به په‌رۆش و به خۆشیه‌وه گوئی بو پ‌اگرته‌بووین. ئه‌م جو‌ره باسانه له ناو شاردا قسه‌ی سه‌ر زاری خه‌لک بوو، له کۆلان و شه‌قامه‌کان، له بازار و دوکانه‌کان، له مزگه‌وت و قوتابخانه‌کان، هه‌ر ئه‌م باسانه له ئارادا بوون. له قوتابخانه‌کاندا مامۆستا‌کان هاندهری یه‌که‌م بوون به شانازییه‌وه له به‌ر ده‌م ئه‌رکیکی نه‌ته‌وايه‌تی پۆخی خۆیان ده‌خسته مه‌ترسیه‌وه و باسی به‌شداربوونی خۆیان و قوتابیه‌کانیان ده‌کرد له چالاکى و پیکه‌ستنی کۆبوونه‌وه‌کاندا.

دوو به‌دوو هه‌ر دوو کمان قسه‌مان بو یه‌کتري ده‌کر و باسی هه‌موو ئه‌و په‌یوه‌ندیانه‌مان ده‌کرد که له ناو خه‌لکه‌که‌دا هه‌بوو.

دايىكى سهركهوت به بى ئهوهى كه پرسىيار و گومانىكى هه بىت ههر گوئى گرتبوو.

له گهله ئهوهى زوربهى خهلكى شار پشتگيريمان دهكهن و باوهريان به ههموو قسهكانمان ههيه و پيروزي دياريهكانى خويان له دلدايه ، بارهشهكان زياتر له جاران به ناو بازاردا بلابوونهتهوه و چاوديرى ههموو لايهك دهكهن. ئيمهش ده بىت زور ئاگادارى خويمان بين، به تايبهتى لهم قوناغهدا كه به تهواوهتى گهشهمان سهندوو، دهستگيرکردنى ئيمه ده بىته مايه بى ئومىدى خهلك، ورييمان له خو پاراستنى بارهشهكان زور پيوسته. به سهركهوتم گوت:

ههر چونىك بىت سبهينى ده بىت سهردانى مالى ئازاد بكهين و چاومان به دايىكى بكهويت، به هوئى گرتنى ئازادى كورهيهوه ئىستا بى تاقهت و دلتهنگه.

دايىكى سهركهوت بو يهكههه جار بوو بيهويت يارمه تيمان بدات و به شدارى چالاكيهكانمان بىت، ئهگهر ئهركىكى كه ميس بىت.

ئهگهر ئيوه نه تانتوانى بچن، من ئامادهه له گهه باجى گولچين له برى ئيوه سهردانى دايىكى ئازاد بكهين و ههوالى ئيوهشى پى رابگهيهنين، ئهگهر ئيشىكى ترتان هه بوو بهوان، من ئامادهه.

ههر دوو كمان به هه لوئسته زور شادمان بووين. ئهوه يهكههه جار بوو ئهوهنده به پهروشه گوئ بو قسهكانمان بگريت و ئامادهه خوى پيشانبدات بو يارمه تيدان.

ههر سىيمان له زورهوه سهرگهرمى قسه و گفتوگو كردن بووين. باجى گولچين هاته زورهوه. برؤشتايه بو ههر مالىك له دهركاى نهدهدا، وهك مالى خويان يهكسهه دهچوه زورهوه.

باجی گولچین ئەو کاتە لە ناو بازار هاتبوو. بۆ هەواڵ
پرسینی سەرکەوت هاتبوو، لە ناو بازار پودا و کارەساتی
کۆبوونەوه و هاتنی بارەشەکان و بلاو پیکردنی خەڵکەکە
بیستبوو. دڵنیا بوو کە سەرکەوت خەڵکی کۆ کردۆتەوه و قسە
بۆ کردوون. ئەمڕۆ لە زۆر جیگای شار چالاکێ قسە کردن لە سەر
دیارییە پیرۆزەکان بۆ خەڵک ئەنجام درا بوو. کۆبوونەوهی ناو
بازار لە لایەن سەرکەوتەوه لە هەموویان گەورەتر بوو. باجی
گولچین وەک لە ناو بازار شتیکی بیستبێت زۆری لە سەرکەوت
دەکرد کە شەو لە مائی خۆیان نەخەوێت و بچیت بۆ مائی
ئەوان. بۆ سەردانەکە مائی ئازادیش باجی گولچین ئامادەیی
خۆی پیشاندا.

لە پێگەیی ئەو نامەییە سروشت نارد بووی، ئەو
هەواڵانەشمان بیست کە لەو شارانەیتەر ئەنجام درابوو. چەند
هاورپێیەکیشمان لە لایەن بارەشەکانەوه دەستگیر کرابوو. لە
زۆربەیی شارەکانی تر چالاکێ و جم و جۆلی خەڵک زۆر گەشە
سەند بوو. سروشت لە نامەکەیدا داواکردبوو، من یاخو
سەرکەوت هەر چۆنێک بێت، یەکیکمان بگەینە ئەو شارە و
دەربارەیی پەيوەندیەکان قسە لە گەڵ هاورپێکانی ئەویدا بکەین.
سەرکەوت بە داواکەیی سروشت زۆر خوشحالی بوو، ئارەزوی بوو
هەر ئەو کاتە بچیت و چاوبیشی بە سروشت بکەوێت. من دەمزانی
کە سەرکەوت زۆر تامەزرۆی بینینی سروشتە، بەلام بە گرنگم
دەزانی کە جاری لێرە دەستەییەک دابمەزرینن بۆ ریکخستنی
کارەکانمان.

سەرکەوت دەبوست لەم کاتەدا بچیت ئەگەر ماوهییەکی تر
تیپەرپیت، ئەو کاتە سروشت خۆی دەگەرپیتەوه. دایکیشی هەر
چەندە لە قسەکانی باجی گولچین تیگەشت کە سەرکەوت

باشتره له مائی خویمان نه بیټ، هیشتا چه زیشی نه ده کرد بچیټ بو ئه و شارهی که سروشتی لیده خوینیټ، ده ترسی توشی گیروگرفتی زیاتر بیټ و ماوه یه کیش لیی دوورده که ویته وه، ئه ویش بو دایکی خویش نه بوو.

_ سه رکه وت، ماموستا راسته کات، کاره کانتان جاری پیکبخهن لییره، هه ر دوکتان پیکه وه بن باشتره. هه ر چیه کیش به من بکریټ، ئاماده م یارمه تیتان بده م.

هه موومان هه لویستی ئه ومان پی خویشبوو. هه ستمان به گورانیکی گه و ره ده کرد له و ئافره ته دا. ئه و روزه گورمییکی گه و ره بوو له گوران و گه شه کردنی هه مو خه لک به ره و ئامانجیک.

کاتی ئیواره بوو، مائی سه رکه وتم به جیهیشت. له ناو کولانه که دا به ختیارم بینی، به ره و مائی ئه وان ده چوو. هه وائی خوئی و براده ره کانیم پرسی ده رباره ی گورانکاری و روداوه کان. روزه گاریکی زور گه ش بوو له مه ر په ره سه ندی بیرو و باوه ره کانمان. روداوه تازه کان زور بوون. به ختیاریش کومه لیک باسی تازه ی پیبوو. ئه ویش کشانه وه ی باره شه کانی له ناو بازاردا بیستبوو. ئه م کشانه وه یه پلانیکی نوئ بوو که خه لکی ناو بازارپی خستبووه گومانه وه. باره شه کان بو ئه نه جامدانی کاریکی نهینی گه رابوونه وه مولگاکانی خویمان. خه لکی به چه ندین بیرو و بوچونی جوراوجور ئه م کشانه وه یه بیان لیکدا بووه. زوربه ی خه لک له سه ر ئه وه یه ک بیرو بوون که باره شه کان له نیوه شه ودا نیازی هه لمه تیکی ره ش بیگیریان له هه موو شاردا به ده سته وه یه.

هه ر کاتیکی به ختیارم ده بینی گفتی لیوه ره ده گرتم که ئاگری نه ورۆزی ئه مسال له ناوچه که ی خویمان به سه ر په ره شتی خوئی و به ده ستی خوئی بکاته وه، منیش هه موو جاریکیش له و به لینه به ختیارم دلنیا ده کرده وه.

ئییواره‌یه‌کی دره‌نگ‌بوو، نه‌متوانی دووباره بگه‌ریمه‌وه بو
مالی سهرکه‌وت. به‌به‌ختیارم گوت
_ به‌ختیار، ئیستا من له مالی سهرکه‌وت بووم، من ناتوانم
بگه‌ریمه‌وه بو لای ئه‌وان، تو هه‌والی کشانه‌وه باره‌شه‌کانیان
په‌رابگه‌یه‌نه که نیازی هه‌لمه‌تیکی گه‌وره‌یان هه‌یه و سهرکه‌وت
باشتره که ئه‌مشه‌وه له مالی خویان نه‌خه‌ویت و نه‌مینیتته‌وه.
گرنگی چالاکیه‌کان له ناو ده‌رونی خه‌لکدا به‌هایه‌کی گه‌وره‌ی
هه‌بوو. سهرکه‌وت گه‌وره‌یی پیشکته‌وتنه‌کانی خه‌لکی له
هه‌لویتتی دایکیدا ده‌بینی. ئیتر ترسی دل‌ه‌راوکی و ریگرتتی
دایکی نه‌بوو. رۆژیکی نوو بوو به‌ لای خه‌لکی شاره‌که‌وه،
وه‌رچه‌رخانیکی گه‌وره‌ بوو. سهرکه‌وت و دایکی و باجی گولچینی
له ژوره‌وه دانیشتون که به‌ختیار چوو بوو بۆ لایان. به‌ختیار
هه‌موو هه‌واله‌کانی ناو بازاری بۆ باس کردبوون، کشانه‌وه‌ی
باره‌شه‌کانیشی به‌ گرنگیه‌وه بۆ گه‌رهبوونه‌وه که هه‌موو خه‌لک
کۆکن له سهر ئه‌وه‌ی هه‌لمه‌تیکی گه‌وره‌یی ره‌ش‌بگیری ئه‌م شه‌وه
ئه‌نجامم ده‌دریت. راسپارده‌کی منیشی په‌راگه‌یانده‌بوو که زۆر
گرنگه ئه‌مشه‌وه له‌مالی خویاندا نه‌مینیتته‌وه.

سهرکه‌وت چه‌زی ده‌کرد هه‌میشه له خۆشی و ناخۆشیدا له
گه‌ل دایکیدا بێت. دلنیا بوو له‌وه‌ی ئه‌گه‌ر باره‌شه‌کان بۆ گرتتی
ئه‌و بێن و له مال نه‌بیت له بری خۆی دایکی ده‌گرن و ده‌بیه‌ن و
سوکایه‌تی پیده‌که‌ن. مانه‌وه‌ی سهرکه‌وت ئه‌مشه‌وه له مالی خویان
گرنگی تاییه‌تی هه‌بوو. هه‌موو خه‌وه‌کانی له گه‌ل په‌یاوه
په‌ره‌که‌دا له ژوره‌که‌ی خویدا ده‌بینی، پهی وابوو هه‌ر له‌و ژوره‌دا
به‌و په‌یاوه ده‌گات. ئه‌مشه‌وه زۆر گرنگ بوو که له خه‌ویدا به‌و
په‌یاوه بگات، بۆیه چه‌زیده‌کرد شه‌وه له مالی خویان بمینیتته‌وه.
ئه‌مه ته‌نها بۆچوونی خویوو، گومانی تیدا نه‌بوو له هه‌ر
جیگایه‌کی تر بنوویت مامه‌ په‌ره بێته‌وه خه‌وی. تکای له

دایکیکریبووکه هەر چیهک رۆبەدات بەلام لە ژورەکهی خۆیدا بخهویت. لە هەموو شەویک زیاتر ئیشتی بە مامە پیره هەبوو. دەکرا ئەمشەو دایکیشتی لە مالهوه نەبییت، بو ئەوهی که بارهشەکان بو گرتنی سەرکهوت هاتن لە بری خۆی دایکی نەگرن و لە گەل خۆیاندا بیهن. بەلام ئەم هەموو کهسه لەم شارەدا بو کوئ بچن، تەنها ئەو کهسانە گرنگ بوون که جیگای گومان لیکردن بوون. ئاوات و هیوای سەرکهوت بینینی ئەو شارە بوو، بینینی ئەو کهسه میهره بانانە بوون که مامە پیره پەیمانی پێدا بوو لەو شارەدا چاوی پێیان بکهویت، بە تاییهتی باوکی. سەرکهوت دلتیا بوو چاوی پیکهوتنیکی کورته و تەنها لە خهویدا دەیانبینیت، کهی بە ئاگاهاتهوه هەموو دیدارهکان کۆتاییان پێدیت. لە هەموو خهویکیدا چاوهروان بوو که مامە پیره بو ئەو شارە بەریت، ئارهزوی خهوبینینی بهو پیاوهوه، بینینی ئەو شارە هۆیهکی گرنگ بوو. بەلام ئەو کاتهی که سەرکهوت لە سەر رێگا پان و بهرینه خاوینهکه، گهشت بهو پیاوه میهره بانە، پێشتر چاوهروانی ئەوی نەدهکرد، به نیازیش نەبوو که ببینیت. تەنانەت لە خهیلشیدا نەبوو.

رێگایهکی فراوان و خاوین و بێدهنگ. شنه‌ی بایه‌کی فینیک ده‌هات که بۆنی هەموو گۆله‌کانی له‌ خۆ گرتبوو. دار چواله‌ی گۆله‌ سپیلیکه‌یی له‌ هەر دوو به‌ری رێگا که به‌ریز رۆا بوون و سه‌رنجی سه‌رکهوتیان راده‌کیشا. یه‌که‌م جار بوو ئەو رێگا و جیگایه‌ ببینیت، سه‌رنجی هەر چوار لای ده‌دا، ده‌یروانیه‌ ئەو سه‌ری رێگا که، رێگا که هه‌تا کو چاوبەر بکات درێژ ببووه و له‌ سه‌ره‌وه به‌ خالیکی بچوکی پڕشنگدار کۆتایی پێده‌هات. سه‌رکهوت به‌ هەموو لایه‌کدا ده‌یروانی، هه‌ستی ده‌کرد هەموو دیمه‌نه‌کان تازهن و پێشتر نه‌بینیوه، ئەم دیمه‌نانه‌ جیاواز

بوون له خهوه‌کان و ئه‌و دنیا راستیه‌ش نه‌بوو که تییدا ده‌ژیا. هه‌ستی کرد که خه‌و نیه‌ ده‌بیینی‌ت. هه‌ستی به‌ بوونی دایک نه‌ده‌کرد. خه‌یالی له لای هاو‌پیکانی و گوته‌کانی ناو بازار نه‌بوو. وه‌ک مندالی‌ک خو‌ی ده‌هاته به‌رچاو له چۆله‌وانیه‌کدا چاوه‌روانی باوکی بکات. خو‌شه‌ویستی باوک جو‌ریکی‌تره، جیا‌واتره له‌هی دایک. هه‌میشه له خه‌وه‌کانیدا چاوه‌روان بوو که ئه‌و پیاوه‌ بیینی‌ت، که‌چی ئه‌وه‌ی که ئیستا ئه‌و بی‌ری لی‌ناکاته‌وه، ئه‌و پیاوه‌ پیره‌یه. ته‌نها سه‌رنجی دیمه‌نه‌ قه‌شه‌نگه‌کانی ئه‌و ری‌گیه‌ی ده‌دا و دیمه‌نه‌کانیش سه‌رنجی ئه‌میان بو لای خو‌یان راده‌کی‌شا. ورده‌ورده به‌ ری‌گاکه‌دا ده‌رۆشت و سه‌رنجی هه‌ر دوو روبراره باریکه‌که‌ی ئه‌م به‌ر و ئه‌و به‌ری که‌نار ری‌گاکه‌ی ده‌دا. جاربه‌جار گۆله‌ سپیه‌ ناسکه‌کانی دار چواله‌کان ده‌که‌وتنه‌ خواره‌وه و به‌ له‌نجه به‌سه‌ر پشتی ورده شه‌پۆله‌کانی هه‌ر دوو روبراره‌که‌دا به‌ره‌و خواره‌چوون. په‌پوله زه‌رد و سور و په‌نگا‌وره‌نگه‌کان به‌ خیرایی باله‌کانیان به‌یه‌کدا ده‌دا و ورده بریسکه‌ی روناکیان به‌ چاوی سه‌رکه‌وتدا ده‌دا. زۆر ئاسوده ده‌بوو، چاوه‌کانی گه‌ش ببوونه‌وه، زه‌رده خه‌نه‌یه‌کی هه‌میشه له سه‌ر لی‌وه‌کانی بوو وه‌ک که‌سیک به‌ هه‌موو ئاواته‌کانی گه‌شتی‌ت.

ری‌گیه‌کی فره‌ دیمه‌ن و جوان بوو، دار چواله‌کان دیمه‌نیکی نازداریان به‌و جی‌گیه‌ به‌خشیبوو، وه‌ک هه‌مویان له یه‌ک کاتدا چاندرابن یه‌ک به‌رزی و یه‌ک قه‌واره‌یان هه‌بوو. لق و پۆپ و ئه‌ستوری و گه‌لا و گۆلیان به‌ ئه‌ندازه‌ی یه‌کتر بوو. هه‌موویان یه‌ک ته‌مه‌نیان هه‌بوو. سه‌رنجی هه‌موو داره‌کانی ده‌دا، به‌ دریزایی ری‌گاکه‌ دار چواله‌ بوو، له پال دار چواله‌یه‌کدا له ناکاو تارماییه‌کی سپی بینی، هه‌ر زوو زانی پیاوه‌ پیره‌ی هاو‌پیه‌تی. ورده ورده به‌ره‌و تارماییه‌که‌ رۆشت. پێش ئه‌وه‌ی به‌ تارماییه‌که‌

بگات بریاریدا که ئەم شەو پێی بلیت بو شارەکی بەریت. جارێکیش کهوتە گومانەوه، ئەوه خەو نیە دەیبینیت. بە دەم خەیاڵ و گومانەوه گەشتە بەردەم پیاوێکە. پێش ئەوهی که ئەم پرساری لیبکات، پیاو پیرەیی هاوڕێ خەوی گوتی، تۆ بو خۆت بو ئێرە هاتوویت، ئیستا لە سەر ئەو پێگایەین که بەرەو شارەکی دەچین. هیواش هیواش بە پێگاکە دا دەپۆشتن. چوار پەپولەیی رەنگاوپرەنگ بە سەر سەریانەوه بە لەرەیی بالەکانیان ئاوازیکی نەرمی دلگیریان سازدابوو. چوار پەپولەیی بچوکی هاو تەمەن، ئەوان سەردەمێک پێشەنگی شارەکی خۆیان بوون، پێکەوه بو ئەم شارە سەفەریان کردبوو.

بێدەنگ و بێ‌ورته دەپۆشتن. چاوی بە هەموو دیمەنە تازەکاندا دەگیڕا که دەهاتنە سەر پێگیان. بە دەم پێگا رۆشتنەوه تارمایی دایکی هاتە بەر چاوی. لە ژورەکی مائی خۆیاندا دایکی بینی لە بەر روناکی چراکەدا فرمیسکەکانی دەنک دەنک لە چاوه‌کانیدا دەخزانە کۆشی و بزر دەبوون و بو کۆنەدەبوونەوه.

ئەوه سێ شەوه بە سەر گرتنی کورەکیدای تێپەرپیه و هەوالی نازانیت. لە هاتنی ئیواران و شەو بێزار دەبوو. حەزی بە تەنهای نەدەکرد و ئارەزوی کەسێشی نەبوو لە لای بێت. بە رۆژ ژنانی گەرەک لە دەوری کۆدەبوونەوه و دلنەواویان دەکرد و هەندیک جاریش من و هاوڕێکانی سەر دانیمان دەکرد. ئامادەیی هیچی تێدانەبوو، کەسێش هیچی لێنەدەوویست، لە هەموو شتێک بێزار بوو، بەلام باری دەرونی زۆر لەوه باشتەر بوو که پێشتر چاوه‌روانی لێدەکرا ئەگەر پوداویکی لەو جورەیی بە سەر بێت. هاتنی هاوڕێکانی پێباش نەبوو لەم کاتەدا، لە بەر هەلمەتی بارەشەکان. بەلام من پێم‌لێنەدەبری.

ئەو ئیوارەییە کە ھەموومان لە مائی خۆیان پیکەو ھەبووین و دواترمن بە جیمھێشتن و لە ناو کۆلانە کە بەختیارم بینی و داواشم لیکرد بە سەرکەوت بلی «شەو لە مائی خۆیان نەمینیئەو». سەرکەوت زۆر تکای لە دایکی کردبوو کە شەو لە مائی خۆیان بخەوێت، بەلام قسە ی دایکی بو نەشکا. ئەو ھە دو ئیوارە ی سەرکەوت و دایکی بوو.

لە پۆژانی دوایدا سەرکەوت زۆر نمونە ی ئەو دایکانە ی کە یارمەتیا ن دەدا ی ن بو دایکی باس دەکرد. باسی دایکی ئازادی دەکرد کە چۆن بە گز بارە شەکاندا چۆتەو، لەو رۆژە شەو کورەکیان گرتوو لە تۆلە ی ئازاد لە جاران زیاتر بەشداری چالاک ی و یارمەتیا ن دەدا ت و کارەکان ی جیبەجی دەکا ت.

ھەر ئەو ئیوارە ییە دایکی سەرکەوت و باجی گولچین بە بۆنە ی گرتنی ئازادەو سەردانی دایکیان کردبوو. ھەرچەندە ئیوارەکی دژوارو درەنگبوو، بەلام مائەکیان نزیک ی خۆیان بوو. ئەو ژنە قارەمانە سەرەرای ئەو ی کە کورەکی گێرا بوو، دلنەوایی ئەوانی کردبوو، باسی ئەرکی سەرشانی خۆ ی بو کردبوون و باسی گەورە یی و پیروزی نیشتمانی بو کردبوون. کە سەرچاوە ی ھەموو بوونیکە. کە مندا لە خۆشەویستەکانی بو خولقاندن. دایکی سەرکەوت بە چاوی خۆ ی ئەو ژنە قارەمانە ی بینی، بە گو یی خۆ ی گو یی لە قسە ئاگراویەکانی بوو، ھە ک پالەوانیک ی سەرکەوتوو قسە ی دەکرد.

– ھەر من منال م نەگێراو، گێراون لە سەر ئەرکیکی گەورە و پیرو ز کە جیگای شانازییە بو ئیمە و بو خۆیان گەورە ییە. ئەمرو ناسبە ی ھەر ئازاد دەکرین، چیا ن لیدە کەن؟ چیا ن کردوو؟ ھەر چیبەکیشیا ن کرد بی ت لە پیناوی شتیکی پیرو زدا یە، ھەر چیبەکیشیا ن بە سەر بی ت لە لای خە لک پیرو ز و خۆشەویست دەبن. لە باو ھشی دایکیان دەترازین، دەکەونە باو ھشی دایکیکی

گهورهتر كه ئەم خاكهيه. من دهزانم تو دايكى سهركهوتى، ماوهيهك بارهشهكان گرتيان، دواتر ئازاد كرا و بوو بهو كورپه كيه هه موو كهس خوښيان بويت و گويي بو قسهكانى رابگرن. ئەمه بو تو شانازييه كه كورپه و قارهمانت ههيه.

دايكي سهركهوت زور جار نمونهي ئەم دايكانهيه له كورپهكهيه بيستبوو. ئەو شهوانهيه كه سهركهوت دهستگير كرا بوو، له تهنهيدا دهچوووه ناو بيرهوهريهكانهوه. بيرى قسهكانى دايكى ئازادى دهكهوتهوه و به بهر چراكهوه دلخوشي خوي دهدايهوه. دايكى دهيزانى به تهنيا كورپهكهيه ئەو خهريكي ئەو جوړه كارانه نيه و زوربهيه خهلكى شارهكه پيكهوه ئيش بو مهبهستىك دهكهن. چهند به دايكى دهگوت، دايه گيان ئەوهنده دلت له لاي من نهبيت، زوربهيه خهلكى ئەم شاره و ناوچهكانى تريش پيكهوه بو مهبهستىك ئيش دهكهن. به تهنيا تو كورپه نيه، هه موو ئەو كورپه و كچانهش دايكيان ههيه. دايه گيان تو ئاگادارى كاره نهينيهكانى منيت. من دههوييت پييت بليم: ئەگهر ئەمجاره بارهشهكان گرتيانم، نامهوييت له مالهوه دابنيسيت و خهريكي شين و گريان بيت و ژنانى گهرك له خوت كوڤكهيتهوه. دههوييت توش هه ميشه وهك ئەو بيت، تو نازانيت خوڤاگرى تو بو من چهنده گرنگه. من ئەههوييت دايكهكانيتر چاو له قارهمانيتى تو بكهن، تو ببيت به نمونهيه دايكيكى چالاک بو هه موويان. ئيش و كارهكانى ئيمه زور ئاسانه به هه موو كهسيك رادهپهرييت، ژن و پياو گهوره و بچوك و ساغ و ناتهواو، به هه موو كهس، ههركهس به پيى تواناي خوي.

سى شهو بوو سهركهوت گيرا بوو. ئەو شهوه دايكى زور ههوليدا فرميسكه رزاوهكان كوڤكاتهوه، بهلام نهيتوانى ههركهس به خوڤايى دهريزان و نهدهمان. قسهكانى سهركهوت و دايكى

ئازاد و ھەموو دايكەكانىتر كە ھاوكارىيان دەكردن، بە بېر خۆى دەھىنايەوھ. بېرارىدا ئىتر كۆتاي بە گرىيان و دۆش دامان بەھىنئىت و لە بەيانى زوترىنە لە تۆلەى گرتنى كورپەكەى شان بە شانى دايكەكانىتر درىژە بە ھەول و كارەكانى كورپەكەى بدات. ئەو ماوھىە منىش ھەموو رۆژنىك سەردانمەدەكردو دلخۆشىمەدەدایەوھ.

دوا شەو بوو كە سەركەوت و دايكى پىكەوھ بوون. تاكو ئەو كاتەى سەركەوت بو مالى باجى گولچىن چوو، دوو بە دوو قسەيان دەكرد و بەختيار و باجى گولچىنىش گوپيان بو گرتبوون. سەركەوت و بەختيار ھاتنە دەرەوھ و بو مالى باجى گولچىن چوون. كور و كچەكەى باجى گولچىنىش لە مالەوھ بوون، ئەوانىش پەيوەنديان لە گەلماندا ھەبوو. باجى گولچىن و دايكى سەركەوتىش سەردانى دايكى ئازادىان كرد.

ئەو شەوھى بارپەشەكان ھەلمەتى گرتنىان بو سەر خەلك لە مالەكانى خوياندا دەست پىكرد، مالى سەركەوت بى بەش نەبوو لەو ھەلمەتە. لەوانە بوو لە ھەموو شوپىنىكى تر گرتگتر بووبىت بە لايى بارپەشەكانەوھ. بەپىي ئەو زانىارىانەى بارپەشەكان بە دەستيان گەشتبوو، ئەو مالانەى مەبەستيان بوو پلان و نەخشەيان بو دارشتبوون.

شەو زور درەنگ و بىدەنگ بوو، گومانى تىدا نەبوو زوربەى خەلكى ناو مالەكان لە ترس و دلەراوكىدا دەژيان و شەويان بە سەر دەبرد. بە ھاتنى بارپەشەكان دەنگە دەنگ لە كۆلانە تارىك و بىدەنگەكاندا پەيدا بوو. ئەوان كە ھەلىيان دەكوتايە سەر مالىك، لە پىشدا چەند بارەشيك سنورى ديوارەكانىيان دەبەزاند و دەچوونە سەر بانەكانەوھ. دواتر ئەوانەى خوارەوھ بە ھەموو ھىزىيان بەدەرگاكانىيان دەكىشا، بە جورىك كە مردوش

پاچله‌کییت. دایکی ده‌یگوت: هیشتا من چاوم نه‌چوو بووه خه‌وکه باره‌شه‌کان دارژانه ناو هه‌وشه و ماله‌که‌مان. له‌ژوره‌وه هاتمه ناو هه‌وشه‌که‌و چوارده‌وریان گرتم و هه‌والی سهرکه‌وتیان پرسی. هه‌رچه‌نده بیئاگا خوم پیشاندا، به‌لام سودی نه‌بوو. هه‌موو ماله‌که‌گه‌ران سهرکه‌وتیان نه‌دۆزییه‌وه. کابرای ئه‌فسه‌ر ئه‌وه‌نده‌یتر توپه‌ بوو.

_ ئه‌و کورپی قه‌حبه‌یه ئه‌گه‌ر شتیکی له‌ خۆیدا شک نابات، بوچی شه‌و له‌ مالی خۆیدا ناخه‌وییت؟ پیمان بلای ئه‌مشه‌و بوچ مالیک چوو؟

باره‌شه‌کان که ده‌چوونه سهر مالیک، وه‌ک شاریک باربکریت هه‌موو ماله‌که‌کان به‌ئاگاده‌هاتن. ئه‌و شه‌وه زوربه‌ی خه‌لک بو خویان له‌ چاوه‌روانی و دل‌ه‌پاوه‌کییدا ده‌ژیان. سهرکه‌وت ئاگاداری باره‌شه‌کان بو که چوونه سهر دایکی و هه‌ره‌شه‌ی توند و جنیوی ناشیرینیان پیده‌دا. سهرکه‌وت چه‌ند جاریک ویستی بگه‌رپه‌ته‌وه بو ماله‌وه و له‌وه زیاتر سوکایه‌تی به‌ دایکی نه‌که‌ن. به‌لام باجی گولچین به‌ توندی ریگه‌ی پیده‌گرت و نه‌یده‌هیشت ئه‌و کاره‌ بکات.

_ سهرکه‌وت گیان، دان به‌ خۆتدا بگه‌ر و ئارامت هه‌بییت، ها‌کا رۆشتن. چیان له‌و پیریژنه ده‌وییت؟ ئه‌وان بو‌گرتنی تو هاتوون. ده‌ته‌وییت به‌ پپی خۆت بجیته به‌ر ده‌ستیان، بیر بکه‌ره‌وه بوچی ئه‌مشه‌و بو ئیره هاتوویت؟ چی له‌وه باشته‌ر بو ئه‌وان که تو به‌ پپی خۆت بجیته به‌ر ده‌ستیان.

سهرکه‌وت له‌ ژوریکی نه‌ومی دووه‌می مالی باجی گولچینه‌وه که ده‌یروانی به‌ سهر کۆلانه‌که و مالی خویاندا، ته‌ماشای ناو هه‌وشه‌که‌ی مالی خویانی ده‌کرد. هه‌موو شته‌کانی به‌ باشی ده‌بینی، باره‌شه‌کان و دایکی لیوه دیار بوو.

باره شهکان زۆریان گوت، بهلام دایکی هیچی نه درکاند . کابرای ئهفسهر زلهیهك بوو، پهلی ئه پیریزنه ی گرت و به دوا ی خویدا رایکیشا .

_ تو دایکی ئهویت و دهزانیت له کوپیه و قسه ناکهیت . له بری کورهکته تو دهبهین ههتاگو خوی به دهستهوه ده دات . ئه و باکی نه بوو، بگره زور خوشحالیشبوو له جیاتی سه رکهوت خوی زیندانی بکه ن .

سه رکهوت له سوچیکی په نجه ره که وه مالی خو یانی باش ده بین ی . زور بی ئارام بوو که دایکی به ده ست ئهفسه ره که وه بین ی به ره و دهره وه به دوا ی خویدا رایده کیشا . کولانه که جگه له ههرا و وریای باره شهکان دهنگی تر نه ده بیسترا . سه رکهوت له وه زیاتر خوی بو نه گیرا ، ئه وه نده بی ئارام بوو باجی گولچینیش نهیده توانی له ماله وه دابینی بکات . له په نجه ره ی ژوره که وه هاواریکی گه وه هه موو کولانه که ی هه ژاند و ههرا و هوریا ی باره شهکانی له ناو گه وه ریی خویدا ونکرد ، خه لکی هه موو مالهکانی داچله کاند ، دایکی به ده ست ئهفسه ره که وه دهنگی سه رکهوتی ناسیه وه که بانگی ده کات .

سیههم شه و بوو دوا ی گرتنی سه رکهوت . ئه و شه وه تا کو شه و گاریکی درهنگ خهوی لینه کهوت . به ره بهیان بوو تازه چاوهکانی کردبووه . ئه و چه ند شه وه ی که گیرا بوو تا کو درهنگ نهیده توانی بخه ویت . هه ر کاتیکیش خهوی لیکه وتایه بهیانی زوو به ئاگاده هات . ئه و چه ند روزه ی گیرا بوو ، هیچ هه والیکی نه ده زانی . ئاواته خواز بوو که شه ویک خهوی پیوه ببینیت . له ناو جیگا کهیدا بیری له قسهکانی سه رکهوت و هه لو یستی دایکی ئازاد ده کرده وه . شه ویش به دم خه یالی بیره وه رییهکانی ئه وان چاوهکانی چوو ه خه و . بیری له قاره مانیتی ئه و ژنه ده کرده وه له

دوای گرتنی کورپه‌که‌ی وره‌ی چه‌نده به‌رزه و چه‌نده چالاک و تی‌کۆشه‌ره. هه‌یشتا هه‌ر به‌ره به‌یان بوو، ده‌نگیک له‌هه‌وشه‌که‌وه به‌ده‌نگی سه‌رکه‌وت ده‌چوو دایکی بانگ ده‌کرد. له‌ناو جی‌گاکه‌دا راچله‌کی. ده‌نگیک بوو که پیشتر هه‌زاره‌ها جار گو‌یبیستیوو که بانگیده‌کرد «دایه». ئه‌وه هه‌ر ده‌نگی سه‌رکه‌وت بوو پر به‌هه‌وشه‌که‌هاواری ده‌کرد. هه‌ر سه‌رکه‌وته به‌و به‌یانیه بانگی ده‌کات، هه‌ر ئه‌وه، چۆن ده‌نگی کورپه‌که‌ی نانسیتته‌وه. ده‌نگیک نهرمی خۆش بوو، به‌لام نه‌ختیک نانسایی بوو، گومانیک به‌دلیدا هات. به‌په‌له له‌ناو جی‌گاکه‌ی هه‌ستا و چوو هه‌وشه‌که. که‌سی نه‌بینی. ده‌رگای ده‌ره‌وه‌ی کرده‌وه و ته‌ماشای ئه‌م سه‌ر و ئه‌و سه‌ری کۆلانه‌که‌ی کرد، کۆلانیکی بی‌ده‌نگ و بی‌مه‌ردوم. نه‌که‌س له‌و دیو ده‌رگاکه‌وه بوو، نه‌که‌سیش له‌ناو کۆلانه‌که‌دا بوو.

سه‌رکه‌وت و مامه‌ پیره‌ی هاو‌رپی به‌رپگاکه‌دا به‌ره‌و سه‌ره‌وه ده‌رۆشتن. ئه‌م به‌ر و ئه‌و به‌ری رپگاکه‌ دار چواله‌ی ناسک و جوان بوو. سه‌رکه‌وت به‌بینینی دیمه‌نه‌ جوانه‌کان که ده‌هاتنه‌پیش ئاسوده و خۆش‌حال ده‌بوو. به‌خۆشیه‌وه ته‌ماشای هه‌موو شته‌کانی ده‌کرد. باکی نه‌بوو چه‌ندین رۆژ به‌و رپگایه‌دا بروات. دلنیا بوو له‌وه‌ی که ئه‌و رپگایه‌ بو ئه‌و شاره‌ی ده‌بات که له‌خه‌وه‌کانیدا مامه‌ پیره‌ی هاو‌رپی په‌یمانی پیدای بوو که باوکی و که‌سه‌ میهره‌بانه‌کانی تر ده‌بینیت. سه‌رکه‌وت هه‌ر زوو هه‌ستی کرد نه‌خه‌وه ده‌بینیت، نه‌ژیانی راسته‌قینه‌ی رۆژانی پیشو بوو. له‌گه‌ل مامه‌ پیره‌دا به‌رپگاکه‌دا ده‌رۆشتن جاریکی تر دایکی هاته‌وه به‌ر چاو له‌ناو کۆلانه‌که‌دا راوه‌ستاوه و چاو ده‌گیریت. دایکی نائومی‌د بوو که ده‌نگی سه‌رکه‌وته و بانگی ده‌کات. به‌دریژای کۆلانه‌که‌ که‌سیکی به‌دی نه‌کرد. ده‌رگای هه‌وشه‌که‌ی داخسته‌وه. دنیا که‌میکی تر روناکیبووه. له‌ناو هه‌وشه‌که‌دا

پاوه‌ستا. ده‌نگی نه‌غمه‌ی بالنده‌یه‌ک له‌سه‌ر دره‌ختی‌کی
هه‌شه‌که‌یان هاته‌گویی، هه‌ر به‌ده‌نگی سه‌رکه‌وت ده‌چوو که
دایکی بانگ بکات. نه‌غمه‌یه‌کی ناسک که که‌سی‌کی تر توانای
تیگه‌شتنی نه‌بوو جگه‌له‌دایکی ئه‌ویش هه‌ر بو‌دایکی قسه‌ی
ده‌کرد. بالنده‌یه‌کی په‌ر سپی میهره‌بان به‌سه‌ر داره‌که‌وه‌بوو.
ئه‌وه‌نده‌به‌سۆزه‌وه‌ده‌یخویند، ئه‌و ژنه‌به‌و به‌یانیه‌ئاره‌زوی
گوڤگرتنی بوو. جارێکی‌تر دایکی بانگ کرده‌وه.

دایه‌گیان، ئه‌وه‌منم دوو دل مه‌به. جیگای ترم بو‌مه‌گه‌رئ،
بروانه‌سه‌ر داره‌که. ئه‌وه‌ده‌نگی منه‌و به‌گه‌روی ئه‌و
بالنده‌یه‌دا دیته‌ده‌رئ. تکات لیده‌که‌م نه‌دوو دل به‌نه‌بترسی،
ته‌نها تاویک گویم لیبگره. له‌و پۆزه‌وه‌ی که‌گیراوم زۆر
بئ‌ئارامیت، ئه‌وه‌نده‌خه‌م بو‌من مه‌خۆ، ئیستا من له‌زیندان نیم،
له‌جیگایه‌کی ترم. جیگام زۆر خۆشه، خۆشتر له‌هه‌موو شوینیک.
ئیستا من له‌سه‌ر ریگایه‌کم به‌ره‌و ئه‌و شوینه‌ده‌چم که‌باوکم
لێی ده‌ژی. دایه‌گیان مه‌ترسه‌به‌باشی گویم لیبگره، ده‌مه‌ویت
پیت بلیم ئیستا من له‌زیندانانیم، ده‌مه‌ویت خۆراگر و وره‌به‌رز
بیت. به‌م به‌یانیه‌بیده‌نگه‌هاتووم پیت بلیم له‌گه‌ل
هاوریکانمدا، له‌گه‌ل مامۆستا دا بچن بو‌چاله‌به‌فره‌کانی
قه‌راغی شار. جه‌سته‌ی من له‌یه‌کیک له‌و چالانه‌دایه، من ئیستا
له‌زیندانانیم. بچن لاشه‌که‌م ده‌ربه‌ینن و له‌هه‌ر شوینیک پیتان
باش بوو بیخه‌نه‌ژیر گله‌وه‌و بمده‌نه‌وه‌به‌و خاکه‌پیرۆزه.

دایکی له‌ژیر داره‌که‌دا سه‌یری بالنده‌که‌ی ده‌کرد و گوئی بو
قسه‌کانی راگرتبوو. سه‌ری سوپما‌بوو، توشی ترس و دل‌ه‌کوئی
ببوو. هه‌رگیز شتی وای نه‌دیوو. وه‌ک چناری ساوا هه‌لده‌له‌رزی
و ددانه‌کانی ته‌ق ته‌ق به‌خیرایی به‌یه‌کدا ده‌دا. ئه‌وه‌ده‌مه‌ی بو
منیش ده‌گیرایه‌وه‌ترس و په‌شو‌کاوی به‌پوخساریه‌وه‌دیاربوو. بیر
کردنه‌وه‌ی وه‌ستا بوو، له‌جیگه‌ی خۆی رامابوو. نه‌یده‌زانی چی

بکات. ماوهیهک بوو بالنده که به سهر داره که وه نه ما بوو. خویشی نهیده زانی چۆن گهشته مالی باجی گولچین. ئه وه نده به توندی له ده رگا که یدا، باجی گولچین ههر زوو زانی دایکی سهر که وته. له و رۆژه وه سهر که هوت گیرا بوو، چه ند جاریک به دلی پر له ژانه وه و بو گله یی چوو بو وه سهر باجی گولچین.

— تو وه ک دایکی وا بوویت، ئه وه گهنج و خوین گهرم بوو. ده بوایه نه تهیشتایه له ماله که ت بیته ده ری و خوئی پیشانی باره شه کان بدات. من بوچی ناردم بو مالی ئیوه؟ ههر منیان بگرتایه چاکتر بوو، چییان لیده کردم؟ تا کو ئیستا به ره لایان کرد بووم، ئیستا خوا ده زانیت ئه گه ره ته یوه که م ما بیته.

— دایکه که م، من بلیم چی؟ تکای دنیا م له گه لدا کرد. به قوربانته بم، ئارامت هه بیته. ده یبه ن و پاش ماوه ییه ک ده گه ریته وه. ئه وان بو گرتنی تو هاتوون، چ ئیشیکیان به و پیریژنه ی دایکت هه یه. تو بکه ویته وه بهر ده ستیان پرگارت نابیت. من چیبکه م دایکه که م، وه ک کوری خو م وایه. نه مهیشت بیته ده ره وه، پالیکی پیوه نام و که وتم. توانای گرتنیم نه بوو، هه تا کو هه ستامه وه ئه و ده میک بوو خوئی گه یاند بو وه لای تو.

باجی گولچین زانی دایکی سهر که وته به م به یانیه هاتوته وه بو گله یی و گازنده. به پرتا و هه ستا و ده رگای هه وشه که ی لی کرده وه. دایکی سهر که هوت زه رد هه لگه را بوو، ره نگی تیچوو بوو، قسه کانی پچر پچر بوون. باجی گولچین ههر چو نیك بوو حالی بوو، به لام باوه ری به قسه کانی نه ده کرد.

— کچی، ئه وه تیک چوویت یان ورینه ده که یته؟ وه ره ژوره وه دانیشین. به خه یالیه وه نوستویت و خه وت پیوه بینیه.

دایکی سهر که هوت سویندی بو خوارد که خه و نه بو وه و رودا وه که ی راستی بو وه. چه ند جاریک به شله ژاویه وه بو ی باس کرده وه. دوا جار باجی گولچین باوه ری به قسه کانی کرد.

دایکی سهرکهوتی پازی کرد که ئارام بگریت هه‌تاکو رۆژ ده‌بیته‌وه، ئه‌وسا له‌ گه‌ل هه‌ندیگ له‌ هاو‌پیکانی بچن بو ئه‌و جیگایه‌ی که باسی کردوو، بو چاله به‌فره‌کانی قه‌راغ شار. سهرکهوت له‌ یه‌ک کاتدا له‌ گه‌ل مامه‌ پیره‌دابوو له‌ سهر داره‌که‌ش له‌ شیوه‌ی کۆتریگدا بوو، قسه‌ی بو دایکی ده‌کرد. ئه‌و بی‌خه‌م بوو له‌ شپزه‌یی دایکی پیش ئه‌وه‌ی دایکی به‌ره‌و مالی باجی گۆلچین بچیت سهر داره‌که‌ی به‌ جیه‌شت و به‌ ریگاکه‌دا به‌ره‌و شاره‌که‌ ده‌رۆشتن. دیمه‌نی ئه‌و ریگا و دار چوالانه‌ی هینده به‌لاوه‌ جوان بوو، باکی له‌ بی‌ئارامی دایکی نه‌بوو. گۆله‌ چواله‌ سپیه‌ هه‌لوه‌ریوه‌کانی بن داره‌کان و که‌نار ریگاکه‌ دیمه‌نیکی نایابتریان به‌و ناوه‌ به‌خشییوو. چوار په‌پوله‌ نازداره‌ که‌ هه‌میشه‌ به‌ سهر سهریانه‌وه‌ هه‌لده‌فرین و ده‌خولانه‌وه‌ و به‌ باله‌کانیان ئاوازیکی نه‌رمی خوشیان به‌ گویدا ده‌دا. ئه‌و په‌پولانه‌ هه‌ر له‌ سهره‌تاوه‌ پیکه‌وه‌ هه‌ر چواریان به‌ که‌مانچه‌کانیانه‌وه‌ بو ئه‌م شاره‌ ئه‌رخه‌وانیه‌ سه‌فه‌ری کۆتاییان کرد بوو.

له‌وسه‌ره‌وه‌ پیش کۆتایهاتنی ریگاکه‌ دار چواله‌کان به‌ دار گۆیژی ناسک و نازدار ته‌واو ببوون. دار گۆیژه‌کان به‌ هه‌مان شیوه‌ی به‌رزی و قه‌باره‌ و لق و پۆپ له‌مبه‌رو ئه‌وبه‌ری ریگاکه‌دا رووابوون. دار گۆیژه‌کان وه‌ک ورده‌ گۆپی زه‌رد و سووری داگیرساویان گرتبیت، له‌ نیوان گه‌لاکان و ژیر گه‌لاکاندا بریسکه‌ بریسکی روناکیان به‌ناو گلینه‌ی چاویاندا ده‌دا. بالنده‌کان به‌ هیواشی به‌ سهر سهریاندا ده‌فرین و سه‌مایان ده‌کرد. بالنده‌کان له‌و منداله‌ وردیلانه‌ ده‌چوون که‌ هه‌رگیز گه‌وره‌ نه‌بن. ریگاکه‌ به‌ ده‌روازه‌یه‌کی گه‌وره‌ی نه‌خشدار به‌ گۆل و گه‌لا کۆتایی بیهات. له‌ هه‌ردوو به‌ری ده‌روازه‌که‌ دوو داری گه‌وره‌ی سه‌رتاپا له‌ گه‌لا و لق و چلی سپی په‌گیان داکوتا بوو. ریگاکه‌ نزیک به‌ شاره‌که‌

ورده ورده پيانتر ده بوو. هەر دووکیان شان به شانی یه کتر ده پوشتن، پیکه وه له ده روزه که چوونه ژوره وه بو ناو شاره که. شنه ی بایه کی فینک و دلفرینی پر له بوون و به رامه ی گولان بیری مروقی ده گه شانه وه. دوو روبره بچوکه که ی ئه م بهر و ئه و بهری ریگا که هه تاکو بهر ده م ده روزه که دوو روبری جیاواز بوون، له و دیو ده روزه که وه له یه ک کانی گه وری رون و بیگه رد به هه ر دوو لای ده روزه که دا به ره و خوار ده پزان. چوار ده وری کانی که ورده گولی ره نگا وره نگ پووا بوون. گوله کان هه میشه گه شاهه بوون، هه رگیز وشکیان نه ده کرد. گول و گه لا و هریوه کانی ش هه ر به گه شی و سهوزی ده مانه وه. بنی کانی که به ورده چه و لمی سپی وه ک فه رش پخرا بوو، له ده ریایه کی گه وری پر له شه پوول ده چوو. پیاویکی میهره بانی زمان شیرین و پوچ سپی له سه ر کانی که دانیشتبوو. وه ک «گوران» ی بلیت ورته ورت له بهر خویره وه قسه ی له گه ل کانی و ورده شه پوله کان و چه و لمی ناو ئاوه که ده کرد و ورده مرواری له ده م ده پزایه ناو کانی که و تیکه ل به چه و لمی ناو ئاوه که ده بوون. چوار په پوله ره نگا وره نگه که که هه میشه به سه ر سه ریانه وه بوون له گه ل ئه ماندا هاتنه ژوره وه، به ده وری پیاوه قسه شیرینه که دا هه لفرینیان بوو، وه ک داوای هه لگرتنه وه ی ئه و وشه ناسکانه ی لیکنه که له سه ر زاری ده پزا و ده که وتنه خواره وه هه تاکو به ده م له ره ی ئاوازی باله کانیان به گورانی به ناو شاره ئه رخنه وانیه که دا بیلینه وه. شه قام و کولانه کانی به یانیانی ئه م شاره زور بیده نگ بوو. ته نها ئاوازه کانی ئه م چوار په پوله هاوته مه نه و وتنه وه ی وشه کانی ئه و پیاوه به گورانی، بیده نگی و چولی جاده و شه قامه کانی ده شکاند.

سه رکه وت ویستی پرسیری ئه و پیاوه میهره بان و وشه ره نگاره نگو زمان شیرینه ی سه رکانیه که له مامه پیره بکات.

ئەو لە بەرخۆییەوه سەرقالی قسە کردن بوو لە گەل کانیە رونه پیر تریفه‌که که له بنیا مرواری و زیخ و چهو سه‌مایان ده‌کرد و ده‌له‌رزین. چه‌زی ده‌کرد له کن ئەو پیاوه دابنیشیت. دنیا‌یه‌کی جوان و شاریکی قه‌شه‌نگ بوو. بۆ یه‌که‌م جار بوو که سه‌رکه‌وت شاریکی سه‌رتاپا له گول و دار و کانی و په‌پوله‌ی ره‌نگاو‌ره‌نگ ببینیت.

چه‌نده به ئاواته‌وه بووه که شه‌ویک له خه‌ویدا مامه پیره بۆ ئەم شاره‌ی به‌ینیت. ئیستا به بی ئەوه‌ی مامه پیره ده‌ستی بگریت له سه‌ر ئەو ریگایه‌ خۆی بینیه‌وه به‌ره‌و ناو شاره‌که ده‌روات. هه‌ستی کرد که خه‌و نیه و بۆ هه‌میشه لی‌ره ده‌مینیته‌وه. تیر نه‌ده‌بوو له بینینی سه‌رکانیه‌که و گو‌یگرتن له په‌یقه ناسکه‌کانی ئەو پیاوه رۆح سوکه‌ی سه‌رکانیه‌که، «به‌هه‌شتیک بوو پیر له یادگار».

سه‌رکه‌وت به ده‌ستی خۆی چوو به‌رده‌م باره‌شه‌کان هه‌تا‌کو دایکی له بری ئەو زیندانی نه‌کریت و سوکایه‌تی پینه‌که‌ن. ئەوه‌نده له زیندانا نه‌مایه‌وه. دوا شه‌وی له گەل ئەوه‌ی ئازار و ژانی برینه‌کانی جه‌سته‌ی، به گو‌ییدا ده‌یانچرپاند که چیتر ناتوانیت بژی. سه‌رباری ئەو هه‌موو ئازاره خه‌می دایکی بوو. هه‌ستی به دواترین شه‌وی ته‌مه‌نی ده‌کرد. وه‌ک په‌رۆیه‌کی بی‌گیانی سه‌رتاپا له خوین هه‌لکیشراو، له ژوری ئەشکه‌نجه‌دا به ته‌نها که‌وتبوو.

— هه‌تیوه خو‌ی‌یه، وا رۆحت ده‌رده‌چیت و ها‌کا تو‌پیت هه‌ر ناته‌ویت هیچ بدرکینیت. ئە‌گه‌ر ئیستاش یارمه‌تیمان بده‌یت راستی بل‌ییت ئی‌مه‌ش یارمه‌تیت ده‌ده‌ین و ده‌دنی‌رینه‌وه بۆ لای دایکت. ئە‌گه‌ر هه‌ر یه‌که‌م شه‌و راستی بگوتایه و که‌له ره‌ق نه‌بویتایه، توشی ئەم هه‌موو ئازار و ئەشکه‌نجه‌دانه نه‌ده‌بوویت.

تۆ به پپی خۆت هاتی بۆ لامان، وامانزانی هەر چی ده‌زانیت پیمان ده‌لییت.

هەر یه‌که‌م شه‌و که سه‌رکه‌وتیان برد، که‌وتنه‌ پرسیار و لی‌کۆلینه‌وه. باره‌شه‌کان چاوه‌پروان بوون که سه‌رکه‌وت هه‌موو شتیکیان وه‌ک خۆی بۆ باسه‌ده‌کات و ناوی هاو‌پری‌کانی ئاشکراده‌کات. به‌لام هیچی نه‌گوت. ئه‌فسه‌ری لی‌کۆلینه‌وه زۆر هه‌ولیدا که سه‌رکه‌وت دان به هه‌موو راستیه‌کان بنییت.

_ ئه‌گه‌ر به‌راستی وه‌لامی پرسیاره‌کانمان بده‌یته‌وه، خه‌لاتی باشت ده‌که‌ین. ناوی ئه‌و که‌سانه‌مان پپی‌لی که پپکه‌وه کار ده‌که‌ن. ئیمه‌ کاتمان نیه‌ زۆر خۆمان به‌ تۆوه‌ خه‌ریک بکه‌ین. ئه‌گه‌ر بته‌ویت هیچیش نه‌لییت، پوبه‌پروی کوشتن ده‌بیته‌وه.

_ نازانم چیتان ده‌ویت که پپتان بلیم؟ تاوانیکم نه‌کردوو که هه‌قی گرتنم بییت. من خۆشه‌ویستیم بۆ خا‌که‌که‌م هه‌یه‌ بۆ هه‌موو دیاریه‌ پپروژه‌کانی‌تریش. له‌ گه‌ل خه‌لکیدا کۆده‌بمه‌وه و قسه‌یان بۆ ده‌که‌م هه‌تا‌کو هه‌موو که‌س وه‌فا و خۆشه‌ویستیان هه‌بییت به‌رامبه‌ر به‌ دیاریه‌ پپروژه‌کانی خوا. که‌سیش نانسیم. ئه‌مه‌ قسه‌ی راست و کۆتاییه‌. نه‌ زیاتر ده‌زانم تا‌کو چاوه‌پروانین، نه‌ پاداشت و خه‌لاتی ئیوه‌م ده‌ویت.

باره‌شه‌کان زۆر لیی به‌ رق بوون، نه‌یانده‌ویست زوو بیکوژن و داخی دل‌ی ره‌شی خۆیانی پپی‌ریژن. چاوه‌پروانی زانیاری به‌ده‌سته‌وه‌ دانیان لی‌ده‌کرد.

باره‌شه‌کان ئه‌و چه‌ند پۆژه‌ هه‌ول‌ی زۆریاندا که شتی‌ک بدرکینییت، به‌لام سو‌دی نه‌بوو. ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ی که سه‌رقالی لی‌کۆلینه‌وه‌بوو له‌ گه‌لیدا، زۆر ماندوو ببوو هیچی له‌ سه‌رکه‌وت ده‌ست نه‌که‌وت. ئه‌وان وه‌ک پپیشه‌ی هه‌میشه‌ییان له‌و جو‌ره‌ حاله‌تانه‌دا درنده‌یی خۆیان به‌ سه‌ر زیندانییه‌که‌ی ژیرده‌ستیان تاقیده‌کرده‌وه و رق و کینه‌ی خۆیان له‌ سه‌ر جه‌سته‌ و برینه‌کانی

ئەو هەلەدەرشت. سەرکەوت بەو چەند پۆژە لە زیندان زۆر بێ‌هێز و لاوازبوو، سەرباری ئەو هەموو ئازار و ئەشکەنجەییە، ئەو ئەفسەرە رق ئەستووە دەمانچەکە لە کەلەکەیی کردووە و بە هەموو توانای خۆی بە دەسکە دەمانچەکەیی کەوتە لێدانی سەر و چاوی سەرکەوت، لێدانی‌ک کەس نەبوو بتوانی‌ت خۆی رابگرێت.

هەر ئەو کاتە کەوت و هۆشی نەما. بۆ بەیانی لە ژوریکی تاریک و تەنها و پێیدا خۆی بینیوە. سەرچاوی هەمووی خوین بوو، بە ئاستەم چاوه‌کانی بۆ هەلەدەهات، پیلۆه‌کانی لە خویندا پیکه‌وه نوسابوون. لە چەند لایەکەوه سەری چال ببوو. هەستی بە ئازار و گێژ بوون دەکرد، چاوه‌کانی باش نەیانده‌بینی و بەر چاوی لێل بوو. ویستی هەستی بەلام توانای هەستانی نەبوو. رەوشی دەرونی و تەندروستی تەواو خراب بوو، توانای بیر کردنەوهی زۆر نەبوو، هەستی بە دل تیکچون دەکرد، گێژی و وری زیاتر هێرشیان بۆ دەهینا. دەیزانی چیتەر توانای مانەوهی نیە، ورده ورده بەرچاوی تاریک و تاریکتربوو تاکو تروسکاییان تیدا نەما و لەشی سارد و خاوبوووەوه و لەجولەکەوت.

سەرکەوت و مامە پیره، پیاوه قسە و خۆش و دەم بە «گۆران» یەکەیی سەرکانیەکەیان جیهیشت. پێشتر شوینیکی وهک ئەم شارە ئەرخبوانیە خۆش و بێدەنگی نەدیوو. لە کانیه‌کە دوور کەوتبوونەوه، ناو بە ناو بە خەلک دەگەشتن لە ژن و لە پیاو بە لایەندا تێدەپه‌رین، هەموو بەرگی سپی خاوینیان پۆشیبوو. هەموو دەم بەخەندە و میهرەبان بوون. سەرکەوت سەری سوڤ ماوو. لە پاک و خاوینی ئەو خەلکە، بە پەلە دەستی بۆ دەم‌وچاوی خۆی برد، دەم‌وچاوی پاک و بێ‌گەرد بوو. سەیری بەرگ و پۆشاکیی خۆی کرد، پاک و خاوین بوو، بەرگی ئەویش سپی و بێ‌گەرد بوو. بیری ژورە تەسک و تاریک و خویناویەکەیی کەوتەوه، زۆر ئاسودە بوو لەو ژورە بۆ گەنە رزگاری بوو. خەلکی

شارهکه و باره شهکانی بیر کهوتهوه. به جم و جوّل و ههولّی خهّک دلخووش بوو. شارهکهی وهک توپیکی بچوک له بهر چاودا بوو. چاوی به ههموو شارهکهدا گئیرا، به کولانهکان و به قهراغ شاردا. له دورهوه چاله بهفرهکانی بینی، لاشهکهی خوئی بینی له یهکیک له چالهکاندا. چاوی له ئیمه بوو، له من و دایکی و باجی گولچین و بهختیار، به رهو لای چاله بهفرهکان دهروشتین. ههر چوارمان به رهو ئه و جیگایه دهچووین که لاشهکهی سهرکهوتیان لیفریدا بوو. سهرکهوت پیویستی به مؤلهت نه بوو که له پیاوه پیرهکهی وهربگرییت و بگاته لای دایکی. لهو شاره ئهرخه وانیهدا، له یهک کاتدا دهیتوانی بگاته لای دایکی و له لای پیاوه پیرهکesh بییت. دایکی ههموو دیداره دهنگییهکانی خوئی و سهرکهوتی بو دهگئیرامهوه.

ههر چوارمان به پرتاو به رهو لای چاله بهفرهکان دهروشتین. ههستی به ماندو بوونی دایکی دهکرد. دایکی زور بی ئارام و بی حهواس بوو، دهیزانی دایکی به بینی لاشهکه رهوشی خراپتر ده بییت. ههر چوارمان له شهقامه پانهکهی قهراغ شار پهپینهوه، له سهر ریگا خوّل و بهرده لانهکه بووین. به ناو گژ و گیا درکاو یه که دابه خیرایی به رهو بناری چیایه که دهروشتین. کهمیگ بهو لاترهوه چاله بهفرهکان بوون. من و بهختیار له پییشهوه دهروشتین، جگه له دهنگی ههنگاوهکانمان خش و ور به سهر گیا و درکه وشک ههلهاتوو هکاندا و ههلهفرینی بالنده وردهکانی سهر ریگاکه، دهنگی تر نه ده بیسترا. سهرکهوتیش بالنده یهکی بچوک بوو له ناو بالندهکاندا و زیاتر له ههموویان ئه و به دهوری ئیمه دا دهسورایهوه و ههلهدهفری و به پرتاو دهگه پرایهوه لای دایکی. به لام ئیمه ههستمان بهو حالته نه دهکرد. دایکی زور ماندوو بوو، توانای روشتنی خیرای نه بوو، ههنگاوهکانی خاو ببوونهوه. من و بهختیار به خیرای له پییشهوه

بهره و چاله‌کان ده‌رۆشتین. باجی گولچینیش که می‌ک له دواى ئیمه‌وه بوو. دایکی زۆر له دواوه بوو، ده‌بیټ پیش دۆزینه‌وه‌ی لاشه‌که شتیک به گویددا بچرپینیت. فره‌فر به دهوری دایکیددا باله‌کانی به‌یه‌کدا ده‌دا. دایکی لاشعوری به‌و فره‌فره دلخۆش بوو. ئارامی و رۆشنی له دلیدا دروست بوو. خه‌یالی بۆ هیچ روداویکی کت و پر نه‌ده‌چوو. فره‌فر و جریوه جریوی بالنده وردیله‌که سه‌رنجی راکیشا. خۆشه‌ویستی بالنده‌که‌ی له دلدا دروست بوو، خۆیشی نه‌یده‌زانی هۆی چیه؟ بالنده‌که هه‌ر به دهوریدا ده‌سورایه‌وه. له ناکاو جریوه و ده‌نگی‌تر تیکه‌ل به‌یه‌کتر هاته به‌ر گوئی. جریوه جریوه‌کان له ناو ده‌نگه‌که‌ی‌تر دا توایه‌وه و نه‌ما. ته‌نها ده‌نگیک هاته به‌ر گوئی رۆن و ره‌وان بانگی ده‌کرد «دایه». هه‌ر ئه‌و ده‌نگه‌ی جارانی سه‌رکه‌وت بوو که بانگی ده‌کرد. جاریکی‌تر بانگی کرده‌وه. به‌لێ هه‌ر ده‌نگی خۆیه‌تی، ده‌نگی سه‌رکه‌وت بوو. ئه‌وه دووهم جار بوو له‌و رۆژه‌وه‌ی که گیراوه به‌و شیوه‌یه‌ بیته به‌رچاوی و قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات. ئه‌مجاره دایکی که‌متر شه‌ژا و شپزه بوو. ئاره‌زوی بوو جاریکی‌تر بانگی بکاته‌وه.

ئیمه هه‌ر سیکیان له پیشه‌وه بووین و بهره‌و لای چاله‌کان ده‌رۆشتین و نزیک ببووینه‌وه. له جیگای خۆی راوه‌ستا و به‌ چوار دهوری خۆیدا چاوی ده‌گیرا. جگه له بالنده بچوکه‌که، نه سه‌رکه‌وتی بینی نه‌ که‌سی‌تر. هه‌ستی به‌ ماندو بوون ده‌کرد. ها‌کا گه‌شتینه لای چاله‌که و بکه‌ون به سه‌ر لاشه‌که‌دا. ئیمه هه‌زمان ده‌کرد که دایکی سه‌رکه‌وت له دواوه بیټ و کتو پر لاشه‌ی کوره‌که‌ی له ناو چاله‌که‌دا نه‌بینیت. نزیک ببووینه‌وه له چاله‌کان، به‌لام هیشتا هه‌ر به‌ گومانیش بووین.

بالنده‌که فره‌فر هه‌ر به سه‌ر سه‌ریه‌وه بوو، هه‌ستی کرد که دایکی زۆر ماندوو و چاله‌کانیش چه‌ند هه‌نگاو‌یکیان ماوه که

بگه نه سهر لاشه کهه. جاريکی تر کهوتهوه جریوه و دهنگه کهه
ئاسایی بووهوه.

دایه گیان، دابنیشه زور ماندوویت، پشویهک بده! نه بترسه،
نه دوو دل به له دهنگی من. تکات لیده کهم باش گوئیگره، ئهوهی
که دههویت پییت بلیم و گرنگه، خهه بوم من مهخو، له
جیگایه کهم هه رگیز نه مدیوه، ئه و شاره یه بو هه تا هه تایه مروفت
به ئاسودهیی تییدا ده مینیتتهوه. مروفتهکانی ئهه شاره هه موو
خه لکه میهره بان و روخوش و مروفت دوستهکانن. به خه نده و
پروگه شیهوه به رامبهرم دین و لیم ده روانن. هه موو ئه و مروفانهن
له ژیاندا به پیروزیهوه دیاریهکانی خویان له لا قبول بوو. ئه و
مروفانهنن که روهی خویان بو گه وره ترین دیاری خوا که
«خاک» بوو، به خشیبوو. هه موو ئه و کهسانه ن به ویزدانه وه
ژیابوون و هه لسوکه وتیان کرد بوو. ئه وانه بوون خوشه ویستیان
بو گول و چیا و دهشت و روبر هه بوو. دایه گیان، من زور
ئاسودهه. توش به ئاسودهیی من خوشحال به وخهه بوم من مهخو.
دهزانم غه مبارو نیگه رانیت، من ئاگاداری هه موو هه لسوکه وتیکی
توم، به لام تکات لیده کهم خهه بوم من مهخو. ئیستا من له زیندانداندا
نه ماوم، ئه و زیندانهی سه دجار مه رگ لیی خوشتر بوو.
له جیگایه کم زور ئاسودهه. دایه گیان له جیگایه کهم هه ست به
بونی باو کم ده کهم، هه ست ده کهم نزیک به وم و به ره و لای ئه و
ده چم. ئاگاداری حالی توشم، ئه گه ر تو بزانیته من چه نده
ئاسودهه، هه رگیز خه فه ت بو من ناخویت. ئه گه ر که میک
حه ساویته ته وه هه سته برؤ با زور له وان دوانه که ویت. برؤن
هه تا کو ده گه نه سهر لاشه کهه من. له ناو چالیکدا راکشاوم و
چاوه کانم له سهر یه ک ناوه و له خه ویکی خوشدام. گوئی به
برینهکانی جهسته و خوینی سهر و چاو و جله کانم مه دن!
ئازارهکان له میژه جهستهی منیان به جیهیشتوووه. دایه گیان،

به بینی لاشه کهم ئاساییه، ئاسوده و خوڤراگر به، به بهخته وه ریه وه لیم پروانه. هه لمبگرن له کوئی پیتان باش بوو، لهو جیگایه بمنیژن. من زور پاکم، پاکتر له هه موو پاکه کان، پاک وهک ئیستام. پیویست به شتنی بهرگ و جهسته نامکات. هه روا بده نه وه به خاک. دایه گیان، گوئی به برین و خوین و زامه کانم مه ده، له خه ویکی زور شیرین و قولدام که هه رگیز راناچله کییم. دایه گیان، ئه گهر چوینته سه ر لاشه که خوڤراگر و ئاسوده به، من ده بیته به جیته هیلم، ئه م چیرۆکه به هاوړپیکانم بلئی، به هه موو خه لکی شار بلئی، هه ولئی گه شتن به م شاره ئه رخنه وانیه بدهن، گرنگی به دیاریه پیروژه کانی خودا بدهن، رۆحی خوین به گه وره یی خاک به خشن.

دایکی ده یگوت: وهک په یکه ریکی بیگیان له جیگای خودا رهق راما بووم، ته نها به سه ر سوڤمانه وه گویم لیڤراگرتبوو، تاكو ئه کاته ی باله کانی به یه کداداو له بهرچاومدا ونبوو.

هه رسیکمان به ته وای نزیك بیووینه وه. من و به ختیار چه ند هه نگاوپیک له پیشه وه بووین و گه شتینه سه ر چالیك، باجی گولچین ئاوړپیکی له دایکی سه رکه وت دایه وه، ئه و هیشتا هه ر دووربوو لیمانه وه، به لام بینینی که سهیری ناو چاله که ده کن. به ختیار به منی گوت، به لکو باجی گولچین بجیته بو لای دایکی سه رکه وت و پیش ئه وهی لاشه ی کوره که ی ببینیته قسه ی له گه لدا بکات و دلنه وایی بداته وه. ئه و ده مه چه ند هه نگاوپیک لیمان نزیکتر ببۆوه، له دووره وه هاواری لیکردین.

_ به قوربانان بم، ئیتر ئه وه چاله کانه، به باشی به دوایدا بگه ریڤن. بزانه کی له ئیوه مزده ی دۆزینه وه یم ده داتیته؟

سه رکه وت له گه ل مامه پییره ی هاوړپیی به شاره ئه رخنه وانیه که دا ده گه ران و سهیری گول و په پوله و دیمه نه

ناسک و جوانهکانی دهکرد. خوښی به رویهوه دیار بوو، ئاگاداری دایکی بوو، چهنده به پهروښ و به وره ی بهرز و خوږاگریهوه جیوازتر له پیښو زور ئازایانه به دوی لاشهکهدا ویلله.

خه لکی نهو شاره ئه رخنه وانیه بهرگی سپیان پوښیبوو. له هه موو لایه که وه خه لک زیاتر به رووی گه شه وه دهرده که وتن. نهویش هه همیشه ههستی به خوښی زیاتر دهکرد. ویستی نهو ئاسودهیی و خوښیه به مامه پیره ی هاوړپیی بلیت، تارمایی پیاویکی جوانی بهرگ سپی بینی که هه موو دهم و چاوی له زهرده خه نه دا ده گه شایه وه. به بی گومان و دوو دلای باوه شیان به یه کدا کرد و به تاسه وه یه کتریان ده گوشی. دهنگیک به دهنگی دایکی هاته گوئی که من بانگ بکات.

_ ماموستا گیان، کوره گه وره که م..... دوزیته وه؟

پیښ گرتنی سه رکه وت، هه موو هه ستمان کرد بوو که دایکی بیرکردنه وه ی گوږاوه و دهیه وییت وه ک ژنه کانی تر نهویش به شدار بییت و یارمه تیمان بدات. به لام نهو گوږانه کتوپر و خوږاگری و وره به رزییه ی ئیستا لیمان به دیکرد، جیگای گومان و سه ر سورمان بوو. ئیمه ویستمان پیښ نهو وه ی لاشه ی کوره که ی ببینییت، باجی گولچین بجییت بو لای و قسه ی بو بکات، لهو باوه پردا نه بووین هه لویستی بهو جوړه بییت و مزده ی دوزینه وه ی لاشه ی کوره که یمان بداتییت.

هه ر سیکمان گه یشتبووینه سه رچاله که. به سه ر چاله که وه سه یری لاشه که ی سه رکه وتمان دهکرد. نهویش ورده ورده ده گه شته لامان. دلنیا بووین له وه ی که نهو ژنه گوږاوه و پیویست به دلنه وایکردن ناکات، به لام نه مانده زانی نهو گوږانه کتو پره چوښ رویداوه. ناو چاله که جگه له لاشه ی سه رکه وت، دوو لاشه ی تری لیفریدرابوو. که دایکی سه رکه وت گه یشته سه ر چاله که، من و به ختیار له ناو چاله که دا بووین، خه ریکی

دهرهینانی لاشه‌ی سه‌رکه‌وت بووین. دایکی زور ئازایانه یارمه‌تیداین تاکو لاشه‌ی سه‌رکه‌وت له‌ناچاله‌که‌دا دهره‌هینین. پارچه قوماشیکمان له سه‌ر عه‌رزه گۆل و درکاویه‌که پراخت و لاشه‌که‌مان له سه‌ر پالخت. وه‌ک جاران باوه‌شی پیداکرد و ئه‌ملاولای ماچ کرد. خوین و زامه‌کانی هیشتا هه‌ر ته‌ر بوون، کراسه‌که‌ی له خویندا سوربوو. سه‌رو ده‌م و چاوی له چه‌ند لایه‌که‌وه به قولی شکا بوون. به بینینی ئه‌و هه‌موو خوین و برینه دلّی گه‌رم بوو، چاوه‌کانی ئاویان تیپرژا، به‌لام له ناخ و ده‌رونیدا هه‌ستی به خویشیه‌ک ده‌کرد که دلّیا بوو کوره‌که‌ی له جیگایه‌کدایه بو هه‌میشه له خویشی و شادیدایه.

له به‌ر خویه‌وه که‌وته قسه‌کردن و جنیو دان و دوعا کردن له باره‌شه‌کان. رویکرده لاشه‌که و وه‌ک جاران قسه‌ی بو ده‌کرد. _ بئ‌گوناخ بو کوشتیانیت؟ چ تاوانیکت کردبوو جگه له وه‌فا و خوشه‌ویستی بو خاکه‌که‌ت. پاداشی وه‌فا و خوشه‌ویستیه‌که‌ت، پاداشی رۆح به‌خشینت ئه‌و شاره خوشه‌یه که بو هه‌میشه تیدا ئاسوده‌ی.

هه‌ر سی‌کمان دلّمان پر ببوو له گریان و چاوه‌کانمان له فرمی‌سک، هیچمان بو نه‌ده‌گوترا، وره و خوڤاگریمان وه به‌ر خویمان ده‌هینا هه‌تا‌کو وه‌ک دایکی سه‌رکه‌وت به هیز بین. سه‌رمان له ئازایه‌تی و گۆرانی ئه‌و ژنه سور ما‌بوو. له سه‌ر لاشه‌که هیاوش هیاوش هه‌ر قسه‌ی بو ده‌کرد و پرسیارى لیده‌کرد. باجی گولچین قولی گرت و له سه‌ر لاشه‌که به‌رزیکرده‌وه. به‌ختیار له ناو چاله‌که‌دا بو ناسنامه‌ی دوو لاشه‌که‌ی‌تر ده‌گه‌را هه‌تا‌کو که‌س و کاریان ئاگادار بکه‌ینه‌وه. دایکی سه‌رکه‌وت دوا‌ین ماچی کوره‌که‌ی کرد و له سه‌ر لاشه‌که هه‌ستا و سه‌یریکی باجی گولچینی کرد، که هیشتا قولی هه‌ر به ده‌ستیه‌وه بوو.

سه‌رکه‌وت و باوکی تییر له ئامیزی یه‌کتردابوون. تاسه‌ی چه‌ندین ساله‌ی خوشه‌ویستیان به بۆن و ماچ و هه‌ناسه‌ی یه‌کتر شکاند. سه‌رکه‌وت و باوکی و مامه‌ پیره، هه‌ر سیکیان به ناو باخ و کانیه‌ بچوکه‌کاندا ده‌رۆشتن به‌ره‌و ناوه‌وه‌ی شاره‌ ئه‌رخه‌وانیه‌که. کانیه‌ وردیه‌کان ئاویکی سپی بیگه‌ردیان لییه‌له‌قولا به تامی شه‌رابیکی رۆحی کۆن ده‌چوو. جامولکه‌ی په‌نگ شه‌رابی بچوک له که‌نار کانیه‌کان دانرا بوون. سه‌رکه‌وت سه‌رنجی بلقه‌ سپیه‌ چکۆلانه‌کانی ده‌دا. دیمه‌نه‌کان هه‌مووی بۆ سه‌رکه‌وت تازه و نه‌بینراو بوون. شتیکی نه‌بوو له‌و شاره‌دا که ئه‌و به قولی سه‌رنجی نه‌دات. باوکی ده‌ستی بۆ جامولکه‌ شه‌رابیه‌کان برد و له ئاوی کانیاوه‌که سه‌ر و جامولکه‌ ئاوی رۆن و بیگه‌ردی تام و چیژ شه‌رابیان به‌ ده‌م رۆشته‌وه‌ قوم قوم نو‌ش ده‌کرد و به‌ره‌و دامینی گرده‌که‌ی به‌رامبه‌ریان که‌که‌وتبووه‌ فه‌راغ شاره‌وه‌ ده‌رۆشتن. دامینی گرده‌که‌ هه‌تا‌کو به‌ره‌و خوار گولی په‌نگاوپه‌نگ، به‌رز و نزم له شیوه‌ی شه‌پۆلی ده‌ریادا رپوا بوون و سه‌مایان ده‌کرد.

پیاویکی نورانی ده‌م و چاو پری میهره‌بانی قاره‌مان، له‌ گه‌ل کابراه‌که‌ی سه‌ر و ریش سپی «پیره‌می‌رد» ی چست و چالاک و گورج و گۆلدا رپاوه‌ستا بوون. پیاویکی له‌وان گه‌نجتر توانا و گه‌وره‌یی زۆری پپوه‌ دیار بوو، زۆر به‌ لوتفه‌وه‌ گوپی بۆ قسه‌کانی ئه‌وان راگرتبوو، پیاویکی «صالح» و به‌هره‌مه‌ند دیار بوو. سه‌رکه‌وت سه‌رنجی پیاوه‌ قاره‌مانه‌که‌ی زۆر ده‌دا وه‌ک پيشتر ناسیبی‌تی و ئیستا شیوه‌ی بکاته‌وه‌. مامه‌ پیره‌ی هاوپی سه‌رکه‌وت به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ که‌ په‌یمانی خۆی بردبیته‌ سه‌ر.

_ له‌ میژه‌ چاوه‌رپوانی بینینی مامه‌ یاره‌ی، ئه‌وه‌ مامه‌ یاره‌ی قاره‌مانه‌ رپاوه‌ستاوه‌. ئیستا به‌ هه‌ردوو ئاواته‌که‌ت گه‌شتیت.

بینینی مامه یاره و باوکت، ئیتر من لییره‌دا به جیتانده هیلم و ده‌رۆم.

مامه پیره‌ی هاوړپیی سه‌رکه‌وت رۆشت. سه‌رکه‌وت هه‌ر سه‌رنجی سیمای پر له شکۆی ئه‌و سئ پیاوه‌ی ده‌دا. سه‌رکه‌وت و باوکی چوونه پیشه‌وه له لای ریزه‌سنه‌وبه‌ره به‌رزه‌کانه‌وه راوه‌ستان. ئه‌وان هه‌ر خه‌ریکی گف‌توگۆی خۆیان بوون، باسی گرده‌که‌ی لای خۆیان ده‌کرد که سه‌رتاپای گۆل و «گۆلان» بوو.

پیاوه «پیره‌می‌رده» پش سپیه‌زیت و وریاکه، رۆژنامه‌یه‌کی به‌لولکراوی به‌ده‌سته‌وه بوو. تکای له مامه یاره ده‌کرد که مۆله‌تی بداتی له سه‌ر گرده‌که ئاگری نه‌ورۆز هه‌لبگیرسی‌نییت. په‌یمانی به‌مامه یاره دا که جوانترین هۆنراوه بو نه‌ورۆز بنوسییت و به‌ده‌نگی ئه‌و پیاوه هیمن و به‌هره‌مهند و صالحه بکرییت به‌گۆرانی و ببییت به‌ویردی سه‌ر زمانی خه‌لک. گه‌روی به‌رز و ناسکی ئه‌وه که بتوانییت سنوری گوویی خه‌لکی ئه‌م ده‌قه‌ره به‌زینییت و بجیته‌ ناو دل و ده‌رون و میشک و هۆشی هه‌موو که‌سیک و بو چرکه‌یه‌کیش بییت زاخا و بدات. ئه‌و گۆرانیه‌یه چریکه‌یه‌که چرکه‌یه‌ک ده‌کات به‌هه‌میشه. چریکه‌یه‌ک بو مه‌ردوم زاخاوی دل و ده‌رون و هۆش ده‌دات، مه‌له سپیه نازداره‌کانیش بو ساتیک له ئاسماندا به‌باله‌کانیان له‌نگه‌ریان به‌خۆیان ده‌گرت، له‌ناو سه‌دای ئه‌و ئاواز و ده‌نگه‌دا رۆحی خۆیان ئاسوده ده‌کرد.

سه‌رکه‌وت و باوکی هه‌ر گووییستی قسه‌ شیرینه‌کانی پیره‌می‌رده‌که بوون. سه‌رکه‌وت زۆر شادمان بوو به‌بینینی مامه یاره. ده‌رباره‌ی ژیا‌نی خۆیان هیچ نه‌ده‌دوان، وه‌ک ئاگاداری ژیا‌نی به‌کتر بن. چوار په‌پوله ورده هاوته‌مه‌نه‌که هه‌میشه به‌ئاسمانی ئه‌و شاره‌دا له‌هه‌لده‌فرین و سه‌مایانده‌کرد. به‌له‌ره‌ی باله‌ نه‌رمه‌کانیان ده‌نگی که‌مانیکی ناسکیان بو گوویی خه‌لکی

شارهكهدا دهچېرى. خهلكى ئهو شاره خولياى ئاوازهكانى ئهو چوار پهپولهيه بوون. ئهوانيش زور «كارزانانه» له پيناوى خوښى و جوانى خهلك و شارهكهدا «فرمانه» كانيان جييهجى دهکرد.

سهركهوت و باوكى ورده ورده له گردهكه دووركهوتنهوه و بهرهو خوار و ناو جهرگه كۆلانهكان و شارهكه دهپوشتن. خانووهكان ديمهنيكى قهشهنگ و جوانيان ههبوو، كۆلانهكان پاك و خاوين بوون. پهنجهره مالهكان بهرامبه به يهكترى بوون، شوشه سپيهكانى پهنجهرهكان وهك ئاوينه ژورى يهكترى تيدا ديار بوو. كهس له كهس به گومان نهبوو، كهس تهماشاي پهنجهره ئهويتري نهدهکرد. كۆلانهكان دوو ريزه خانوى بهرامبه به يهكتر بوون، بهلام هزارهها ديمهنى جوان و تازهيان به سوماى چاوى ئهودا دهدا. گهشتنه ئهو سهري كۆلانهكه، بۆنى كوليره گهرم سهرتاپاي كۆلانهكهى پر كردبوو، به بۆنى كوليره گهرمهكه ههستى به برسيتى كرد. له كۆلانهكه دهرچوون، تهنوريكى گهره پپر له پشكوى گهشاوه جوش درا بوو. پياويكى سهر و سيما نورانى و ميهرهبان، به دهست و پهنجه پپر له خيپر و بهرائهتهكانى، نانى گهرمى له ناو تهنورهكه ده دههينا و ههر كهس بهو كۆلانهدا رت ببوايه كوليرهيهكى گهرمى دهدايه. بۆن و بهرامهى كوليرهكه مروقى دهخسته سهر ههواى برسيتى و ههمان كاتيش پپى تير دهبوو. سهركهوت هيشتا پارچهيهك له كوليرهكهى نهخوارد بوو بۆن و بهرامهى سهه جار تيرى كرد. به دم پوشتنهوه ئاورپىكى لهپياوه ميهرهبانكهى سهر تهنورهكه دايهوه وله دلى خويدا گوتى، ئاخو كيبيت؟ نانهكهى ههر به دهستهوه بوو، سهرنجى بلقه گهره ههئاوساوهكانى دهدا و بيري وهك كوترىكى سپى ههلفرى بۆ ناو دنيا فراوانهكهى بيرهوهرى و كهوته سهر ههواى ئهو

رۆژەى له گەل ھەردووكمان پېكەو به يەكك له ناو كۆلانەكانى شارددا دەرۆشتين بۆ سەردانى برادەريكى مەسيحيمان. مالىان له يەكك له كۆلانە مەسيحيهكان بوو. سەركەوت بۆ يەكمجار بوو ئەو ماله و ئەو برادەرهى من ببينيت. من پيشتر باسى ھەلۆيستی بەرزى برادەرهكەم بۆ سەركەوت كردبوو. ئەو كاتەى كه ھەر سيكمان له مالىان دانىشتبووين، زەنگى كەنيسەكەى تەنشتيان ھەموو مالهكەى پرکرد.

ئەو دەمەى دايكى سەركەوت چيروۆكى ئەو دیدارهى بۆ دەگيرامەو، ئەو رۆژەم باش لەياد مابوو ھەردووكمان پېكەو چووين بۆ مالى ئەو برادەره مەسيحيهمان.

برادەره مەسيحيهكەمان بە بيستنى زەنگە گەرەكە سەيرى ھەردووكمانى كرد، وەك بيهويت چيروۆكى ئەو زەنگەمان بۆ بگيرپتەو:

— كەنيسەكە زۆر نزيكى مالى خۆمانە، بۆيە دەنگى وا گەرەيە. له پشت مالى خۆمانەو، كەنيسەيەكى گەرەيە، زۆر له ميژە دروست كراو. ئەم خانووى ئيمەى تيدا دەرزين، خانوى باپيرم بوو له گەل كەنيسەكەدا پېكەو دروستى كردون. خۆيشى ھەر لەم خانوودا ژياو. ئەو وینەيەى بە دیوارەكەو، ئەو وینەى باپيرمە، پياويكى زۆر مېھرەبان و خیرخواز و دەست و دلپاك و بەخشندە بوو، بە تايبەتى كاتى كارەسات و لیقەومان و گرانی كه بە سەر ئەم شارەدا ھاتوو.

بە دەم نانى گەرم خواردنەو دەرۆشتن، جاريكى تر ئاورى بۆ پياو مېھرەبانەكە دايەو. ئەمجارە ويستی بگەرپتەو بۆ لای پيى بليت كه تۆ ئەو كەسەيت، بەلام دوور كەوتبوونەو.

پيش ئەو بەگەنە سەر شەقامەكە، باوكى باسى ئەو شەقامەى بۆ دەكرد كه تەنھا جۆگەلەيەكيشى تيدا نيە، بەلام كەشتيەكى گەرەى پر له پياوى مەعقول و قوتابى بە توانا و

زانا و دانای دواروژی تیدایه. سه رکهوت قسه که ی باوکی به لاهه
سهیر بوو، که شتییه که له شه قامیکدا جیگای پرسیار بوو.
_ شه قامی بی ئاو گونجاوه، به لام ئه و که شتییه به بی ئاو چوون
گه شتوتته ئه و جیگایه؟

_ ئیستا ده گهینه شه قامه که، که شتییه کی گهوره ده بینین به
بی ئه وه ی ئاو یان روبریک له شه قامه که دا هه بیته.
کو تایی کو لانه که یان بری و گه شتنه سه شه قامه که.
شه قامیکی باریک جگه له و ژن و پیاوه بهرگ سپیانه، بالنده ی
هه مه جوور و په رسی به که ناری شه قامه که وه بوون. سه رکهوت
هیشتا پارچه یه که له نانه که ی به دهسته وه مابوو، ورد وردی کرد
و بلاویکرده وه بو بالنده کان. ئه وه یه که مجار بوو جگه له
جامولکه ئاوه که ی کانیه که شتیکی تر بخوات. له و شاره
ئه رخه وانیه دا نه کهس بالنده کانیه ده خوارد، نه هیچ
بالنده یه که پیویستی به خواردنی مرۆقه کان بوو. به شه قامه که دا
چوونه خواره وه، له دوره وه که شتییه که ده رکهوت، که شتییه که له
شیوه ی هو لیکدا بوو. له ناو که شتییه که دا به ریز کورسی دانرابوو،
ته خته ره شیکی پان هه لواسرا بوو، له پولیکی قوتابخانه یه که
ده چوو، به وینه ی قوتابخانه یه که بچوک ده چوو. قوتابیه کان
هه موو جووربوون. پیاویکی قسه زانی زمان شیرین وه که ماموستا
خهریکی وانه گوته وه بوو. چه ند کورسیه کیش چو ل بوو، وه که
هیشتا هه موو قوتابیه کان نه هاتین. به یادی قوتابخانه ی
ئیواران، سه رکهوت ئاره زوی بوو له سه ر یه کی که له کورسیه کان
دابنیشیت و گوئ له وته شیرینه کانیه ماموستا بگریته.
قوتابیه کان ماموستا که ی خو یان به مه لا ناو ده برد، مه لاش بو
خوی پیاویکی دانا و لیه اتو زانسته په روه ر بوو. که شتییه کی گهوره
له که ناریکی بی ئاو دا له نگه ری گرتبوو. سه رکهوت گومانی له لا
دروست بوو، چوون بی ئاو ئه م که شتییه گه شتوتته ئیره؟

_ زۆر ئاسانه به بی ئاو بگاته ئیره، چونکه هەر لیڤه دا دروست کراوه.

_ کهواته ده بیټ هەر لیڤه دا بمینیتتهوه، چونکه توانای پوشتنی به هیچ لایه کدا نییه.

_ وایه سه رکهوت... . تو راست ده کهیت، به لام خاوه نه کهی ئه و مه لایه یه وهک تو بیر ناکاته وه. ئه و چاوه پروانه لافاو یک هه لبستیت و که شتی کهی سه ر ئاو بکه ویت، ئه ویش دوا جار گه شتی بکات بو لوتکه ی ئه و چیا یه ی پشت شاره که... . ها، ها لیڤه وه دیاره، دوا هه واری خو ی له ویدا هه لبات.

سه رکهوت به سه رنجه وه گو یی بو باوکی راگرت بوو، به هیواشی سه ری له قاند و له بهر خو یه وه گو تی، ده بیټ که شتی کهی «نوح» بیټ، چاوه پروانی توفان ده کات. زۆر ئاره زوی بوو قسه له گه ل ئه و مه لا زانست په روه ره دا بکات، به لام ئه وان سه رقالی وانه خو یندن بوون.

قوتابخانه که که وتبووه خواروی شه قامه که وه. شه قامه که به ره و خوار هه تا کو گوڤه پانه گه وره کهی ناوه راستی شاره ئه ر خه وانیه که در یژ ببووه و له ویدا کو تای پی ده هات. ئه وه گوڤه پانی شار بوو که چه ندین شه قامی تری له هه ر چوار لاره ده هاته وه سه ر. کات دره نگ بوو، که چی وهک به ره به یانکی زوو ده هاته بهر چاو. شه ونمی سه ر په ره ی گو ل و گه لاکان هیشتا مابوونه وه، پی ده چوو هه تا هه تایه هه ر به ته ری به سه ر گو له کانه وه بمیننه وه. شار بی ده نگ وهک که سی تی دا نه بیټ. بالنده ورده کانی که نار شه قام و سه ر لق و چلی دار و گو له کان به فری باله چکو له کان یان شنه ی بایه کی فی نکیان به سه ر گو له کاندایه خه ش ده کرد و به هیواشی له ره ی ده خسته په ره ناسکه کانی گو له کان. چوار په پوله نازداره هاوته مه نه کان، هه میشه به سه ر ئاسمانی شاره که وه به له ره ی باله کان یان

ئاوازی مهستیان دهچری. ئەو شارە ئەرخبهوانیه به بی مندال بوو، پهپوله و چۆلهکهکان مندالی دایکهکان بوون، کۆریهه ئافرهته میهرهبانهکانی ئەو شارە ئەرخبهوانیه بوون.

گهشتنه ناوهراستی گۆرهپانهکه، کهسیان نهبینی، چۆل و هۆل وهک خهلهکهکه بزائن که کهمیکی تر کارهساتیک رودهدات. ویستی له باوکی بپرسیت، بۆچی وا چۆله؟ پیاویک لهو بهروهه راوهستا بوو، له بهر دەم ده رگا گهورهکهدا که پشتتهوهی ههوشهیهکی گهورهی هیندهی سهرایهک ده بوو. پیاویکی تاک و تهنها و «بی کهس» بوو. وهک چاوهپوانی راپه رینیکی گهوره بکات، سنگی ده رپه راند بوو. پیاویکی تهنها وهک خاوهنی ئەو سهرا و گۆرهپانه بیته، به شانازییهوه گوپی بو دهنگی بالندهکانی ئاسمانی ئەویدا هه لخت بوو. به تهنها چاوهکهی ده پراوانیه هه موو شارە نازیزه که بی و به دلّه گهوره کهی ئاگاداری هه موو کهس بوو، وهک کهسی هه موو کهسیک بیته، به لام خوی بی کهس بوو، کهس کهسی ئەو نه بوو، تهنها و تهنها راوهستا بوو. بالندهکان به سه ر سه ریه وه جریه ویان بوو، ئەویش وهک له راپه رینیکی سه رکه وتودا گه رابیتته وه، گۆرانی بو ئاوا بوونی وهتهن و خاکی گه وههر و ئاوی که وسه ریی ده گوت.

گۆرانی دهچری و هه وای سه ر به رزی هه لده مژی و سنگی قاره مانیتی ده رده په راند. پیاویکی تهنها، پیاویکی نه مر و قاره مان.

شاریکی ئەرخبهوانی قه شه ننگ. رهنگی ههورهکان تیکه ل به رهنگی دار ئەرخبهوانهکان ببوو. گو له کان سپی و هه مه رهنگ بوون. مه ردومه کان هه موو ئەو که سانه بوون که دنیای جوانیان خو لقاند بوو. ئەو که سانه بوون که دیاریه پیروژهکانی خویان له لا گه وه و گرنگ و به به ها بوو. ئەو که سانه بوون به ویزدان ده یابینی و ده یان بیست و بیریان ده کرده وه. شاریکی زۆر هیمن

بوو. هیمنتر له هه موو جیگایهک. ئەو شوینه بوو که مرۆقهکان یهکتریان خوشهویست. ئەو شاره بوو به بی دهسه لاتی مرۆف و یاسای دهستکرد، به ریوه دهچوو. کهس له کهس نه ده کهوت و مرۆف ههتا ههتایه ئاسوده دهبوو.

ئەو کاتهی ئەمان گهشتنه لای پیاوه تهنیاکه، ئەو ههر خهریکی وتنهوهی گۆرانیهکانی بوو بو و تهن. سیمای چۆلی شارهکه له ناکاو گۆرا بو پپچهوانهکهی. له پشت پیاوهکه عهشاماتیکی زۆر له خه لک به بهرگی سپیهوه راوهستا بوون، هه موویان خه لکی میهره بان و قاره مان بوون، ژن و پیاو بوون. کورپکی باریکی لاواز به جهسته، به لام جوامیر به هه ل سوکهوت و قاره مان له خو بهخشیندا له گه ل لاویکی تردا که وهک «هه لۆ» له پپیش خه لکه کهوه بوون، چه ند په له یه کهی سور به سهر سنگیانه وه بوو. زۆر به په رۆشه وه سرودی پیاوه ته نها که بیان ده گوته وه. پیاوه که له پپیش هه موویانه وه بوو. کورپه لاواز و «سیس» و ئەوتریش که وهک «هه لۆ» بوو له پپیش عه شاماته کهوه بوون و ههر هه مووشیان به دوا ی پیاوه که دا ده رۆشتن. سه رکهوت و باوکیشی دوراودور له گه ل یاندا ده رۆشتن. له جیگایهک به رامبه ر به چوار تارمایی که شوینیان له مان به رزتر بوو، راوه ستان. چوار تارمایی سه رتاپا سپی له ریزی یه کتر بوون. خه تیکی سوری بازنه ی به ملیانه وه بوو. له به ر ده م ههر چوار یاندا ته نها قه له م و په ره یه ک هه بوو، به سهر شانی هه رییه کیکیانه وه ئەستیره یه کی ره نگ ئاگرین ده دره وشایه وه. ئەو پیاوه بی که سه ی پپیش عه شاماته که، کاغه زه که ی ده سته ی خو ی که ئیسیپاتی قاره مانیتی ئەوان و بوونی قه ومه که ی بوو له جیگای کاغه زه که ی ئەوان دا ینا و کاغه زه که ی به رده می ئەوانی هه لگرت. ئەو کاته ی که کاغه زه نوسراوه که ی که پیر بوو له

ئامۆژگاری و بۆ خه‌لکه‌که‌ی خوینده‌وه، بیده‌نگترین و هیمنترین کاتی ئه‌و شاره بوو.

سه‌رکه‌وت ئاره‌زوی بوو هه‌تا‌کو زوو ئه‌و جیگایه جیبه‌یلن بۆ ئه‌وه‌ی پرسپاری ئه‌و چوار که‌سه له باوکی بکات. سه‌رکه‌وت تامه‌زرۆو په‌له‌ی پرسپاریک بوو، ده‌نا هه‌زار و یه‌ک پرسپاری هه‌بوو ده‌رباره‌ی هه‌موو ئه‌و شته تازانه که ده‌هاتنه به‌ر چاوی له باوکی بکات. ئه‌م هه‌زار و یه‌ک پرسپاره‌ش ناکریت و زه‌حمه‌ته. ئه‌و پرسپاره‌ی به‌ لای سه‌رکه‌وته‌وه گرنگ بوو که بیزانی، ئه‌و چوار تارماییه بوو که ئه‌وانه کۆ بوون؟

_ سه‌رکه‌وت، چیرۆکی ئه‌و چوار که‌سه دوور و درێژه. نه‌ینیه‌کانی ئه‌م شاره ورده ورده له لات ئاشکرا ده‌بن و هه‌موو شتیک ده‌رباره‌یان ده‌زانیت. ئه‌وه‌ی که ئیستا گرنگه پیت بلیم، ئه‌وانه چوار که‌س بوون که رۆحیان پرپوو له جوانی و مه‌عریفه‌ت و ئازایه‌تی، پر له گه‌وره‌یی و «عیزه‌ت» و پیرۆزی و «قودسی» پر له به‌خشه‌نده‌یی و «خیر» و به‌رائه‌ت، پر له گیان‌په‌روه‌ری و «خۆشه‌ویستی».

له سه‌ره‌تاوه هه‌موو ئه‌و ماوه‌یه‌ی سه‌رکه‌وت و باوکی پیکه‌وه بوون، که‌متر پیکه‌وه قسه‌یان ده‌کرد و پرسپاریان له یه‌کتی ده‌کرد. هه‌موو دیمه‌نه‌کان له به‌ر دیده‌ی سه‌رکه‌وتدا نوێ بوون، ئاره‌زوی زانیی هه‌موو شته‌کانی بوو. باوکیشی وه‌ک هه‌موو که‌سیکی ئه‌و شاره ئه‌رخه‌وانیه ئاگاداری که‌سه‌کانی‌تر بوو که جیبه‌یشتبوون، ئیتر پێویستی به‌ پرسپاری نه‌ده‌کرد ده‌رباره‌ی سه‌رکه‌وت و دایکی.

ئه‌و جیگایه‌یان جیبه‌یشته که چوار تارماییه سپیه‌که‌ی لیبوو. به‌ره‌و خوار رۆشتن. به‌ درێژایی رێگا که‌یان هه‌میشه خه‌لکی روخۆش و میهره‌بانان پیده‌گه‌شت. خه‌لکیکی زۆر له ژن و پیاو به‌ره‌و لای ئه‌و ده‌رگا گه‌وره‌یه ده‌رۆشتن که دوو ده‌رگای‌تر به‌لای

پاست و چه‌پدا به نه‌خشی جوان رازا بوونه‌وه. سهر و هه‌رسی
ده‌رگا که شیوهی که‌وانه‌یی بوو که وهک گومه‌زیک ده‌هاتنه بهر
چاو. نزیک ده‌رگا گه‌وره‌که بوونه‌وه، ئافرتیک له پیش ئه‌ماندا
چووه ژوره‌وه. رۆزانی مندالی خوی بیر که‌وته‌وه که له گهل
دایکیدا بوو. ته‌زویه‌ک به له‌شیدا هات، چه‌ند هه‌نگاوێک له
باوکی دواکه‌وت، وهک چاوه‌پوان بیت باوکیشی وهک دایکی په‌لی
بگریت بو ژوره‌وه که دلنیا‌یی بکات ئه‌وانه پیاو چاکن. له جیگای
خوی پاما، بیری سه‌رده‌می منالی و بیری دایکی که‌وته‌وه. له‌وه
شاره ئه‌رخه‌وانیه‌دا مرۆقه‌کان توانای ئاگاداری ژبانی ئه‌وه
که‌سانه بوون که پیشتر له گه‌لیاندا بوون، دیمه‌نه ره‌نگا‌وره‌نگ و
جیا‌وازه‌کان ئه‌میان سه‌رقال کردبوو. سه‌رکه‌وت له پیش
ده‌رگا که‌دا هه‌ر پاره‌ستا بوو. باوکی ئاوریلیدایه‌وه، زانی بیر له
شتیک ده‌کاته‌وه، که‌میک چاوه‌پوانی کرد.

— سه‌رکه‌وت، بوچی پاره‌ستایت؟ بیر له چی ده‌که‌یته‌وه؟

— بیر له‌وه ده‌که‌مه‌وه له‌وه کاته‌وه‌ی له گهل تودام له‌م
شاره‌دا، نه‌هه‌والی دایکمت پرسیه‌وه، نه‌پرسیاریکی‌ترت
ده‌باره‌ی ژبانمان کردوو ئه‌وه ماوه‌یه‌ی له ئیمه‌ دوور بوویت.
— له‌وه رۆژه‌وه‌ی ئیه‌وه‌م جیه‌یشتوووه و هاتوووم بو ئه‌م شاره
ئه‌رخه‌وانیه، هه‌میشه ئاگاداری ئیه‌وه بووم هه‌تا‌کو توش
گه‌شتووته ئیره و ئیستاش ئاگاداری دایکتم وهک چون تو
ئاگاداری دایکت و شاره‌که‌تی. ئیتر چ پیه‌ویست به پرسیار کردن
ده‌کات. له سه‌ره‌تاوه بو ئیره هاتوویت، پشت نه‌داوه و هه‌میشه
ده‌رۆیت و به سه‌رنجه‌وه ده‌پوانیت. هه‌ر ته‌نها ئه‌مرۆ لیره
نابیت، ئیره جیگای کۆتای بی‌کۆتایته. په‌له مه‌که!!
پیه‌پاده‌گه‌یت هه‌موو شتیک بزانیته و هه‌موو شوینیک و هه‌موو
که‌سیک به سه‌ر بکه‌یته‌وه.

سه ركهوت له ناو ده رگا كه دا هه ر پاوه ستا بوو، سه رنجی ده رگا و دیوار و هه مو شوینیکی ده دا.

له ناو هه وشه كه دا خه لگیکی زوری میهره بان هه بیوون. زۆر بهی ئافره ته كان به ره و هۆله گه وره كه ده رۆشتن كه كه وتیوو ه سه روی هه وشه كه. پیاویکی جوانی میهره بان كه سۆز و نور و سومعت له رووی ده باری له ناو هۆله كه هاته ده ره وه، پیاویکی له سه ر خۆ هه ر له سه ر كرده یه کی راسته قینه ده چوو. سه ركهوت هه ر زوو ناسییه وه، زۆر جار وینهی ئه و پیاوه شكۆمه نده نه مره ی بینیبوو.

زۆر بهی خه لکه كه به ره و ناو هۆله كه ده چوون بۆ سه ردانی ئه و پیاوه ی له ناوه وه هه موو هۆله كه ی پر كرده بوو له نور و پوناکی.

سه ركهوت سه رنجی هه وشه و خه لکه كه ی ده دا. هه وشه كه پر بوو له مه ردومی میهره بان و پیرۆز و نورانی. سه ر دیوار و هه وشه و شوینه به رزه كان چۆله كه و بالنده ی هه مه ره نگ و كۆتری په ر شینی پیاوه بوو. ئافره ته كان له زمانی چۆله كه كان ده گه شتن، وه ك مندالی خۆیان ده یاندواندن.

ئاویکی پونی بیگه رد له ناو هه وزه گه وره كه دا له چه ند لایه كه وه ده هاته خواره وه. دووه م جار بوو له و شاره ئه رخه وانییه دا له و ئاوه رۆن و تام شه رابییه بخواته وه.

له و سه ری هه وشه كه دا مه دره سه یه ك هه بوو. ده نگی قوتابییه كان ده گه شتنه لای ئه مان. سه ركهوت زۆر خولیای بینینی قوتابخانه كه و قوتابییه كان بوو. قوتابخانه یه کی ساده بوو، به لام پیشكه وتوترین «مه دره سه» بوو. قوتابییه كان هه موو پیاوی زانا و عالم و هه لکه وتوو بوون. مامۆستا كه ی خۆیان بانگ ده كرد «ئه فه ندی». تکیان له ئه فه ندی ده كرد به یادی جارن ته نها یه ك ده رسی تریان پیللیت. ئه فه ندی وه ك هه موو خه لگی ئه و

شاره ئه رخه وانیه، پوخوش و میهره بان بوو، ماموستایه کی چست و چالاک و زیره ک بوو، پیاویکی پر له عیلم و مه عریفهت بوو، ئه فهندییه کی پاک و خاوین و به ئه ده ب و زانست دۆست بوو. ماوه یه کی کورت گوئیان له و ماموستایه گرت، به یادی جاران وانه یه کی تری به قوتابیه زاناکانی گوته وه.

سه رکه وت هه موو گیانی خووشی و به خته وه ری بوو، دنیای زۆر به جوانی له بهرچاو بوو، هه موو مروقه کانی خووشده ویست. سه یری جل و بهرگه پاک و خاوینه سپیه که ی به ری خویده کرد. فه رهی و فه خر و سه رفرازی به ده رونیدا ده هات.

ئه و جیگا و هه وشه یه یان به جیهیشت و هاتنه ده ره وه، شه قامه که ی ته نیشت ئه و جیگایه یان گرت و به ره و سه ره وه رپوشتن. سه رووه یه کی فینکی ده هات، میوه ی داره کانی سه ر پینگاکه هه تاکو ناو دهستی خه لکه که شوپبوونه وه. به دم رپوشتن و قسه کردنه وه جار به جار یک له میوه ی داره کانیان ده خوارد. هه تاکو به ره و سه روتر ده رپوشتن، پینگاکه پرتتر و چرتتر جوانتر ده بوو له دیمه نی دار و کانی و بالنده و ئاسک. سه رکه وت ئاره زوی بوو هه تاکو کو تایه ی پینگاکه برۆن. جیگایه کی زۆر دلگیر بوو، دیمه نه کان پارچه به پارچه جیاوازتر و یه ک له ویتتر جوانتر بوو. دار میوه هه مه جو ره کان و گول و کانی و قه لبه زه ی ئاو و هه لبه زه ی ئاسکه کان هه موو سه رنج و ههستی سه رکه وتیان بزواند بوو. سه رکه وت داوای له باوکی کرد، هه تاکو ئه و سه ری پینگاکه برۆن.

_ تو چۆن ئاره زو ده که ییت، وا ده که یین. به لام شوینه کان زۆرن و تۆش خولیا ی بینینی هه موو که سیک و هه موو جیگایه کت هه یه. هه ر ئه مرۆ لی ره نابیت، ئه م شاره ئه رخه وانیه جیگای کو تایه ی و هه تاهه تایته. ئیستا تا کو کو تایه ی ئه م پینگایه ده رپۆین که

کانیهکی گه وره ی پر له ئاسکه و هه موو ئه و کهسه میهره بان و پیاو چاکانه ده بینیت، که بو یه که مجار له ویدا هه واریان هه لدا. سه رکهوت به ناسینی کهسه میهره بانه کان دلخوش ده بوو. تامه زرۆی بینینی هه موو جیگایه کی بوو، بو ئه وه ی به شیوه یه ک له شیوه کان بگاته لای دایکی و هه موو شته کانی بو بگپرتیه وه. به قه راغی ریگاکه دا به ته نیشته دار میوه کاندایه ره و سه ره وه ده رپوشتن. خه لکی روو خووش و میهره بان به لایاندا به ره و سه ر و به ره و خوار تیده پهرین. پیاویکی جوانی ساده و پاک و میهره بان له ژیر دار گیلاسیکدا، گیلاسی رووسوری ده خواردو شه رابی سه روهری نووش ده کرد. سه رکهوت بو یه ک جار له زینداندا وه ستای به مردویی بینینی بوو، شیوه ی پوخساری هه ر له به ر چاویدا بوو. ئه و پیاوه قاره مان و ئیسک سوکه سه ری له سه ر شانی ماموستا دانا بوو، وه ک خه وتبیت وا بوو .

به ره و سه رو ده رپوشتن و بالنده بچوک و ره نگا وره نگه کان و چوله که سپیه کان به سه ر سه ریاندا باله فری و جریوه جریویان بوو. له و شاره ئه رخه وانیه دا کهس پپویستی به کهس نه بوو، کهس به رامبه ر به هیه شتیک ئیجبار نه بوو، کهس له به ر ده م کهسدا زه لیل و زالم نه بوو. مروف به زور پپویستی به هه تاو و سیبه ر نه بوو. نه هیلاکی چاوه پروانی هه وانه وه و خه و بوو، نه خه وتوو ده گه شته به ئاگابوون. شاریکی هیمن و بیخه وش. کهس له کهس نه ده کهوت. کهس له کهس بیزار نه بوو. نه سه رکرده هه بوو، نه درۆزن، نه خاوه ن زهوی و ملک و مالی زور هه بوو، نه قومارخانه و نه قومارچی. ئای له و شاره قه شه نگه، کی پپی ده گات؟ چۆن پپی ده گهیت؟

ورده ورده له گه ل بالنده کاندایه ریگاکه یان به ره و کو تایی ده بری. هه موو هه نگاو یک دیمه نیکی دل فرینیان جیده هیشت و به دیمه نیکی رازاوه تر ده گه شتن. له بیر دایکی و هاو پیکانیدا بوو،

له بیرى شاره‌که و سروشتدا بوو. له دووره‌وه تارمایی په‌رییه‌کی نازدار ده‌رکه‌وت. هه‌نگاو به هه‌نگاو تارماییه‌که له شیوه‌ی کچیکی راستیدا ده‌رده‌که‌وت. سه‌رکه‌وت به چاوه‌کانی سه‌یری په‌رییه نازداره‌که‌ی ده‌کرد و بیر و خه‌یالیشی له لای سروشت بوو. چه‌ند جارێک ویستی بانگی بکات «سروشت، سروشت». ئه‌و کچه شیوه په‌رییه نازدار و قه‌شه‌نگه‌ش، به‌رامبه‌ر به سه‌رکه‌وت ده‌هات. ورده ورده له یه‌کتری نزیک ده‌بوونه‌وه. هه‌ر هه‌نگاو یکیان به‌رامبه‌ر به یه‌کتر دوو هه‌نگاو له یه‌کتری نزیک ده‌بوونه‌وه. به‌جۆرێک به‌رامبه‌ر به یه‌کتر نزیک بوونه‌وه، هیچ نیوانیکیان نه‌ما و له ئامیزی یه‌کتردا ئاوێته بوون. په‌پوله و بالنده‌کان به جریوه و گۆرانی و نه‌غمه‌ی پر له ئاواز و فرپی باله‌رهنگاله‌کانیان به سه‌ر سه‌ریانه‌وه سه‌مایان ده‌کرد. سه‌رکه‌وتیش بو‌یه‌که‌م جار له گه‌ل ئه‌و په‌رییه نازدار و قه‌شه‌نگه‌دا له ناو چیژیکی خوایی په‌یوه‌ست به مرو‌قه میه‌ره‌بانه‌کان له‌و شاره ئه‌رخه‌وانییه‌دا له‌یه‌کتری ئالان تا‌کو تیر تیر ئاسوده بوو.

ماوه‌یه‌ک به سهر نه‌مانی سهرکه‌وتدا تیپه‌ری، ده‌نگوباسی په‌یوه‌ندییه رۆحیانه‌که‌ی نیوان خۆی دایکی له‌ناو خه‌ل‌کدا بلاو بووه‌وه، به تاییه‌تی له ناو کۆلان و هاو‌پیکانیدا. من له‌سه‌ره‌تادا به‌و دیارده رۆحیانیهم ده‌زانی له‌ئه‌نجامی چرپوونه‌وه‌ی خۆشه‌ویستی نیوان دوو‌که‌سدا له‌داب‌را‌نیکی کتوپ‌دا به‌رجه‌سته‌ده‌بیته، به‌تاییه‌تی نیوانی دایک و مندا‌له‌که‌ی. وه‌ک که‌سی‌کیش نزیک به‌وان، ئاشنای ناخی دایکی ببووم به‌رام‌به‌ر به سهرکه‌وت. نه‌ینییه هه‌لو‌اسراوه‌که ئه‌وه‌بوو، جگه له‌دایکی که‌سیتر ده‌نگی سهرکه‌وتی له‌گه‌روی هه‌یج بالنده‌یه‌کدا نه‌ده‌بیست. ره‌نگه ئه‌و حالته نه‌ینیترین دیارده‌کانی گه‌ردون‌بیته، هه‌رچه‌نده گه‌رانه‌وه‌ی له‌سه‌ر زاری منه‌وه بو خه‌ل‌ک‌یت‌ر زۆر ئالۆزبوو، به‌لام نه‌شم‌ده‌توانی له‌گه‌ریگه‌ری چاوه‌کانی دایکی سهرکه‌وت خۆم رزگار‌بکه‌م که ته‌واو پۆخ و ده‌رونی داگیرکردبووم، به‌تاییه‌تی کاتی گه‌رانه‌وه‌ی دیداره‌کانی نیوانیان. نیگا‌کانمان به‌چه‌شنیک ئاو‌یته‌ده‌بوون منیش ده‌که‌وتمه ناو حه‌قیقه‌تی روداوه‌کان. گه‌شتن به‌و حه‌قیقه‌ته‌ خۆ بزرکردبوو له‌واقعی خۆم، ئه‌گه‌رنا هه‌روا به‌ئاسانی مرۆف هه‌ست به په‌یوه‌ندی نیوان دوو‌که‌س ناکات هه‌ر یه‌کی‌کیان له‌دیویکی ژیانی بالادابن، لیره‌وه ئیتر به‌گومان‌بووم له‌گومان‌کردن به‌په‌یوه‌ندی نیوانیان. په‌وینه‌وه‌ی گومان گه‌شتن به‌راستییه، ئه‌و ده‌مه‌ی منیش ئاو‌یته‌ی دیداره‌کانیان ده‌بووم، له‌واقعی خۆم بیئاگابووم، له‌خۆم بزربووم، که‌چی به‌دل‌نیاییه‌وه له‌واقعی‌شدا هه‌بووم.

له نيوان گومانو حەقىقەتدا گومانىك ھەيە كەبەرھەمى حەقىقەتە، له نيوان حەقىقەتو گومانىشدا حەقىقەتەك ھەيە كەبەرھەمى گومانە. رەنگە پەيوەندىيەكانى نيوان زىندو مردو نھيئىترىن دياردەكانى گەردوون بىت، نەكەسىكى مردو بەتەنيا دەتوانىت بەرھەمى بەيئىت، نەكەسىكى زىندو. لەئاويتەبوونو بەيەكگەيشتنى ئەمدوو پۆحەدا، كاميان دىنەوہ بۆلاى كاميان؟ كاميان ديوەكەى ژيانى خۆى جىدەھيئىتو سەردانى ئەويدى دەكات؟ لەنيوان ھەردوو ديوى ژيانى بالادا حەقىقەتەك ھەيە ھەميشە گومانى لىدەكەين، حەقىقەتەك كەھەرگومانىش بەرہو چەقى پاماندەكيشىت.

ئەو ماوہيە من ھەموو پۆژىك سەردانى داىكىم دەکرد. ديدارەكانى لەگەل سەركەوتدا بۆ دەگىرامەوہ. ديدارەكان تەنھا دەنگى سەركەوتبوونو دەگەيشتن بەگوپى داىكى. ئەو دەنگە ئاسودەيكردبوو، دلنيابوو كەكورەكەى لەجىگايەكى زۆر ھيئىدايەو بۆ ھەتەتايە ئاسودەو خۆشحالە. ھەموو ديدارە دەنگىيەكانى بۆم دەگىرايەوہ، ھەر لەو پۆژەوہى كە چووین بۆ سەر چالەبەفرەكانو لاشەكەى سەركەوتمان ھيئايەوہ.

داىكى دەيگوت: سەركەوت خۆى رايىسپاردووم ھەرچىيەكم بۆ باسدەكات لەرېگەى بالندەكانەوہ، بۆ ھاورپىكانى بگىرمەوہ. كورپى خۆم، مامۆستاگان، منىش لەتۆ زياتر كەسىك شكنابەم بەدل گوى لەرازى دل بگريت. ھەرچىيەكت بۆ باسدەكەم قسەى سەركەوتن، نەك ھى خۆم، بەلكو تۆش لەناو ھاورپىكانت ھەوالەكانى سەركەوت بلاوبكەيتەوہ، ھەتاكو كەس بەرامبەر ديارىيە پىرۆزەكان كەم تەرخەمنەبىتو لەپاش سەفەرى كۆتاي ئەم ژيانە، ئەو شارە ئەرخەوانىيەش بەنسىبىيىت. منىش ئەوہى كە دەيگىرمەوہ، ھەر ئەو قسانەن لەداىكى ئەوم بىستوونو

بهناو خه لکدا بلاو بوونه وه، که سه رکهوت له شیوهی بالنده یه کدا بو دایکی گپرا بوونه وه.

* * * * *

له گه ل په ره سه ندنی پیروزی خاک له ناو خه لکدا و ئیشکردن بو ئه و مه به سته، چه که ره ی گه شان وه ی گپکی پیروزی و بچوک له ناو دهر وندا سه ری هه لدا.

خاکیکی داگیرکرا و سیفاتی گه وره یی و پیروزی نزیک به خوای پیوه نامینیت، ئاگره بچوکه که ی دل و دهر و نمان ناگه شیته وه. دایکه کان پیروزیان نامینیت. روژانه به به رچاوی خه لکه وه باره شه کان ئازاری دایکه کانیان دها، به نیازی سوکایه تی له ناو بازاردا عه باکانیان له سه ر تور دها. چه نده ها دایکی تر راپیچی زیندانه کان ده کران، هه ر نه بوايه روژه کانیان له زیندانه کان توند ده کردن و ئه شکه نجه دهران و ئازار و ئیشی به سوپیان ده خسته دلی دایکه کانه وه.

چالاکیه کان بو پیروزی راگرتن و خو شه ویستی و وه فاداری هه ر به و شاره وه رانه وه سنا، په ره ی سه ند بو هه موو شوینه کانی تر. سروشت پیش نه مانی سه رکهوت له نامه که یدا داوای کردبوو که یه کیک له ئیمه بچین بو لای و دهر باره ی دیاریه پیروزه کان له گه ل هاورپیکانی ئه و جیگایه یاندا گفتوگو بکه ین.

ماوه یه ک تیپه ری و که سمان نه چووین، سه رکهوت ده سگیرکراو، له زیندانه گیانی سپارد. منیش زور سه رقالی کاره کانی خو مان بووم، جگه له وه ی مردنی ئه ویش کاریگه ری سه خت و دژواری له سه ر ژیانی من هه بوو، ئیتر منیش نه متوانی سه ردانی بکه م. به نه چوونی هیچ که سیکمان بو لای سروشت، ئه و ماوه یه زور بی ئارام ده بییت. به تاییه تی که ده بییستیت باره شه کان خه لکیکی زوریان ده سگیرکردوه. واهه سته کات که

من و سه رکهوت يه کيکمان ده سگيرکرا بئتين، يا خود به لايه کمان به سه ر هاتبئت .

ئهو پيرئنه ي که جاران به بيستنی روداوه کان له ناو ماله که ي خویدا توشي ترس و دله پراکی ده بوو، ئهو ژنه ي هه ميشه پيگربوو له به رده م هه لوئستی کوره که يدا، ئیستا يه کيکه له چالاکترين ئافره ته کان و خوڤراگر و وره بهرز و به هه لوئستري ک هس . ئیتر شتیک نه بوو که توشي دله پراوکی و ترسی بکات . کاتيک نه مابوو به خه م ساردی تیدا بژی . کاریگهري قسه کانی سه رکهوت له پئيش گرتنی بو دايکی به رامبه ر به دیاریه پيروژه کانی رۆلی گه وره و گرنگی هه بوو . جگه له وان هه ش قسه نه ئینیه کانی سه رکهوت، که دايکی له گه روی بالنده يه که وه ده بيیست، دلنیایي ده کرد له ئه نجامی هه لوئستی وه فاداری بو دیاریه کانی خوا و پيروژ پراگرتنی خاک، ئهو شاره ئه رخه وانیه ده بئت به جيگا و شوئینی کوئایی .

دایک بو خوی يه کيک بوو له دیاریه پيروژه کان . ئه وان به پيروژی خوئان له پئیناوی پيروژ پراگرتنی خاکدا هه ولئیان ده دا . ئه م هه لوئسته ي دايکه کان گروتين و هاندانیکی تر بوو بو خه لکه کانی تر . به شداری دايکه کان له چالاکیه کان و خو به خشینیان به خاک په نگدانه وه ي سه رکهوتووی به سه ر خه لکه وه هه بوو . يه کيک له دیاریه پيروژه کان رۆح بوو که له دایکدا هه بوو، دايکیش بو خوی دیاریه کی پيروژ بوو . دایک رۆحی خوی به خاک ده به خشی که خوئیشی دیاریه کی پيروژ بوو . ئیدی خه لکانی تر چون بی هه لوئست ده بوون .

ئهو رۆژه ي سروشت هه والی مردنی سه رکهوتی بیست، هه ر ئهو رۆژه گه رايه وه . پئیس مالی خوئان چوو بو مالی سه رکهوت بو لای دايکی سه رکهوت . دايکی سه رکهوت تازه له ناو بازار گه را بووه وه بو مال هه وه . به رویه کی خوشه وه باوه شی به سروشتدا کرد .

سروش‌ت گیان، وا ده‌زانم سه‌رکه‌وت گه‌پراوه‌ته‌وه که چاوم به تو که‌وتوووه. من خۆم ده‌هاتم بو لات ئەگه‌ر تو ش نه‌هاتیدایه، رۆله گیان زۆر خه‌می تو شم بوو.

دایکی سه‌رکه‌وت ده‌یزانی که سروشت هه‌والی مردنی سه‌رکه‌وتی بیستوووه. سروشت خۆی زۆر بی‌ئارام و غه‌مباری سه‌رکه‌وت بوو، ئەوه‌نده‌ش خه‌می دایکی سه‌رکه‌وتی بوو. ئەو هه‌ر وه‌ک ژنه‌که‌ی جاران ده‌یناسی ئاگاداری ئەو گۆرانه گه‌وره‌یه نه‌بوو که به سه‌ر بیرکردنه‌وه‌یدا هاتبوو. جیگای سه‌ر سوپمانی سروشت بوو که به‌و جووره قسه‌ی له‌ گه‌لدا ده‌کات و دلنه‌وایی ده‌داته‌وه.

سروش‌ت وه‌ک هه‌موو کچیکی ئەویندار سوژ و خوشه‌ویستی بو سه‌رکه‌وت زۆر بوو. هه‌ر ئەو کاته‌ی دایکی سه‌رکه‌وت له‌ ئامیژی گرت قولپی گریانیکی گه‌وره و به‌ کول له‌ دل و ده‌رونیدا بوو. قسه‌کانی دایکی سه‌رکه‌وت وره‌یه‌کی تری به‌ سروشت به‌خشی. هیواش هیواش قولپی گریان و فرمیسه‌که‌کانی چاوه‌ گه‌شه‌کانی گۆرا بو هه‌نسکیکی کپ و شه‌رمانه. ئەو توانای قسه‌ی نه‌بوو، چاوی بریبوووه ناو چاوه‌کانی دایکی سه‌رکه‌وت، وه‌ک چاوه‌روانی قسه‌ی تری لییکات.

– رۆ گیان، با بچینه ژوره‌وه، پیش هاتنی تو له‌ ناو بازار بووم، خه‌لک زۆر گۆراوه، کاره‌کان له‌ گه‌شه و په‌ره‌سه‌ندن‌دان، بیگومان خۆت هه‌موو شتیکت بیستوووه، که‌س نیه له‌ خه‌لکی ئەم شاره به‌ په‌رۆش نه‌بییت و هاوبه‌ش نه‌بییت، مه‌گه‌ر هه‌ر ئەوانه‌ی که بی‌نرخ سه‌یری خۆیان ده‌که‌ن. باره‌شه‌کان له‌ جاران زیاتر بلا‌بوونه‌ته‌وه و چاودی‌ری هه‌موو لایه‌ک ده‌که‌ن. گرتن و کوشتن زۆر بووه. به‌لام خه‌لکی له‌م هه‌ره‌شه‌و گرتن و زیندانیکردنانه ناترسن. قه‌ناعه‌تی خه‌لک بو بیر و باوه‌ریان له‌ هه‌ره‌شه و ترسی ئەوان گه‌وره‌تره. ئەو باره‌شه‌ بی‌ویژدانه‌ ته‌نها سی رۆژ

بوو كورپهكەى منيان گرتبوو كه كوشتيان. كوشتيان به بئىئەوهى لاشهكەيم بدهنهوه. خۆى هات بۆلام، خۆى كردبوو به كوئىك و له سەر دارى ههوشهكه وهك جاران بانگى كردم «دایه» و قسهى له گه‌لدا ده‌كردم. ئەو خۆى گوتى له ناو چالئىكى قه‌راغ شاردا فرېدراوم. ئەوهشى گوت كه ئىستا جىگای زۆر باشه و له شارىكدایه له گه‌ل هه‌موو كهسه ميه‌ره‌بانه‌كاندا بۆ هه‌تا هه‌تايه به‌خته‌وه‌ره. ئەو شاره، ئەو جىگایه له پاداشى خۆ به‌خشين به خاك و به‌رز و پيرۆز راگرتنى دياريه‌كانى خوا، مروف پييده‌گات. هه‌ر وهك ده‌نگى جارانى بوو ده‌يگوت، دایه خه‌م بۆ من مه‌خۆ، وهك جاران بيمه‌كه‌روه و خۆراگر به و به‌رامبه‌ر به دياريه پيرۆزه‌كان خۆشه‌ويستى و وه‌فادار بىت. هه‌موو ئەم قسانه به هاوړيكانيشم بلئ. كچى خۆم ئەوانه قسهى سه‌ركه‌وت بوون. سه‌باره‌ت به‌تۆش قسهى زۆر بۆكردووم، رۆژانه چاوه‌پوانى بالنده‌يه‌كم مژده‌يه‌كى خۆش به دلّه ته‌نگو گوشراوه‌كه‌مدا بچرپينئىت. منيش هه‌رچيبه‌ك ببيستم بۆ مامۆستای ده‌گيرمه‌وه، هه‌ر له‌يه‌كه‌م رۆژه له‌سه‌ر ئەو رېگايه‌ى كه هه‌ردوو به‌رى دارچواله‌بوو به‌ره‌و شاره ئه‌رخه‌وانىيه‌كه‌ ده‌چوو، خۆى لىئاشكراكردووم. منيش هه‌نگاوبه‌هه‌نگاو و وشه‌به‌وشه‌ى سه‌ركه‌وتم بۆ مامۆستا گيرپراوه‌ته‌وه. ئىستا زۆر ئاسوده‌م، جياوازتر بىر ده‌كه‌مه‌وه، ئىستا باشتتر له مانا و پيرۆزى دياريه‌كان گه‌شتووم به تايبه‌تى خاك. ئيمه كه داىكين ده‌بىت له كه‌سانى‌تر دل‌سوژتر و به‌خشنده‌تر و خۆراگرتر و ئازا و چالاكتر بىن. ئەم به‌يانيه‌ش هاته‌وه سه‌ر داره‌كه و قسه‌ى له گه‌لدا ده‌كردم، باسى تۆى بۆ ده‌كردم. من زانىم ئەم‌رۆ ده‌گه‌رپته‌وه. ئەو گوتى، سروشت به مردنى منى زانيوه و بۆلاتان ده‌گه‌رپته‌وه، بۆ لای تۆدئىت. تۆش دل‌نه‌وايى بكه و هه‌موو قسه‌كان و روداوه‌كانى بۆ باسبكه. ده‌يگوت، ئەو كه‌سانه‌ى به‌خشنده‌ن بۆ

نیشتییمان، له ژیاندا سهر بهرز و ئاسودهن و ئهم شاره
ئه‌رخه‌وانیه‌ش ده‌بی‌ت به شوینی هه‌تا هه‌تاییان.

سروش‌ت به سهر سورمانه‌وه گوپی گرت بوو. چاوه‌کانی
به‌رامبه‌ر به دایکی سه‌رکه‌وت زه‌ق کرد بوونه‌وه و له قسه‌کانی
پامابوو. نه‌یده‌زانی چۆن گوزارشت له‌و پوداوه بکات. که‌ناری
چاوه‌کانی فرمی‌سکی هه‌په‌ساویان گرتبوو، لیوه‌کانی له هه‌نسکدا
هه‌لده‌له‌رزین. له هه‌موو شتی‌ک تیگه‌شت، هه‌رچه‌نده هه‌زیده‌کرد
سه‌باره‌ت به سه‌رکه‌وت زیاتر ببیستیت، به‌لام توانای زیاتر
گوپی‌گرتنی نه‌بوو.

_ دایه گیان، تیگه‌شتم. له هه‌موو شتی‌ک تیگه‌شتم. ئه‌وه‌نده
به‌سه بو که‌سیک که بیه‌وی‌ت تیگات. ئه‌مرۆ به‌سه، پیویست به
قسه‌ی زیاتر ناکات له‌وباره‌یه‌وه. من ده‌بی‌ت به جی‌تبه‌یلم و
بچه‌وه بو ماله‌وه.

له‌دوای گرتنی سه‌رکه‌وت و خه‌لکانی‌تر به تاییه‌تی قوتاییان،
چالاک‌ی و جم و جۆل و گفتوگۆی ناو خه‌لک ده‌رباره‌ی دیاریه‌
په‌روژه‌کان زیاتر بوو. باره‌شه‌کان هه‌میشه به بازار و شه‌قام
کۆلانه‌کان و ناو قوتابخانه‌کاندا بوون. کۆمه‌لیک قوتابی زۆر له
سه‌ر ده‌ستی باره‌شه‌کان ده‌ستگیر کرا بوون و له قوتابخانه‌کاندا
هه‌له‌هاتبوون. قوتابی‌ه‌کان له خویندن دواکه‌وتبوون، هه‌ندی‌ک
قوتابخانه‌ش داخرا و مامۆستا‌کانیان دورخستبوونه‌وه. به
پیویستم زانی له گه‌ل هه‌موو هاو‌پیکاندا، به تاییه‌تی ئه‌وانه‌ی
ئه‌رکیان پی‌سپێ‌درا‌بوو، کۆبمه‌وه و ده‌رباره‌ی ئه‌و قوئاغه و
په‌وشی قوتابی و قوتابخانه‌کان گفتوگۆ بکه‌ین و چاره‌سه‌ری‌ک
بدۆزینه‌وه له‌وه زیاتر قوتابی‌ه‌کان له قوتابخانه‌کان دانه‌برین.
دواکه‌وتنی قوتابی له وانه‌کان و داپرانیان له قوتابخانه
گرفتییکی گه‌وره بوو. چالاک‌ی له‌ناو قوتابخانه‌کاندا به ئاشکرا

دهکران. هه موو ئه و چالاکیانه مان راگرت. هه موومان له سه ره ئه وه پیکهاتین که چالاکی له ناو قوتابخانه کاندایا به نهینی بکریت و بگوازیته وه بو ناو بازار. که مپوونه وهی چالاکی قوتابیه کان بووه هوی ئاسایی بوونه وهی رهوشی قوتابخانه کان. ورده ورده قوتابخانه کان ئارام بووه وه. ناو بازار به پیچه وانهی قوتابخانه کان، چالاکی کوپوونه وهی زیاتری به خووه گرت. چالاکییه فکرییه کان به جوړیک گه شهی سه ند بوو، بانگی خو شه ویستی و پیروزی خاک به گوپی هه موو که سیکدا درا بوو. خه لکه به سالآچوو هکانیش پیروزی خاکیان به هاوتای هه موو پیروزییه کی تر ته ماشا ده کرد، گه شتبوونه ئه و راستیهی له سه ر خاکیکی داگیر کراو و بریندار نزا و دو عاکانیان به هاو نرخی خوئی نابیت و ناگاته جی.

رهوشی قوتابخانه کان به ته وای ئاسایی بووه وه، به لام ئه رکی چالاکیه کان هه ر له لایه ن قوتابیه کانه وه به ره و بازار و ناو خه لک شو ر بیوو به شیوه یه ک کاریگه ری له سه ر قوتابخانه کان نه بیت. له و قوناغه دا مزگه ته کان وه ک هه موو شوینه کانی تر جیگای گه یانندی په یام و بهرز راگرتنی دیاریه پیروزه کان بوو. روژانی ههینی ببوو به نه ریت بو گو یگرتن له ماموستاکان و کهسانی تر ده رباره ی گرنگی و پیروزی خاک له سه ر ژییانی مرؤف. قوتابیاکان ئه رکی خو یان له قوتابخانه کانه وه بو هه موو جیگاکانی تر گواسته وه. باره شه کانییش ژماره یان له جاران زیاتر بوو به ناو بازاردا و چاودیریان بو سه ر خه لک توند و تیزتر بوو، به لام توانی ریگرتنیان نه بوو. کیشهی خه لک و باره شه کان به ره و سوربوونی خه لک له سه ر بیرو و باوه ریان ئاراسته ی وه رگرتبوو. ئه و سه رده مه جیاوازی ژن و پیاو، گهنج و پیر ته نها له سه ر ئاستی ئه رکدا هه بوو، هه موو یه ک مه به ستیان هه بوو، هه موو خه لک به

قهناعه ته وه دهیانرپوانیه پیروزی خاک. له گه‌ل زور بوونی باره‌شه‌کان له ناو بازاردا، دیارده‌ی قسه و باس له سهر گرنگی دیارییه‌کان روو له زیادبوون بوو. زور که‌سی تر وه‌ک سهرکه‌وت په‌یدا بوون، به‌په‌رۆشتر و به‌قهناعه‌تر. له‌پاش مردنی ئه‌و سروشت جیگای گرت‌ه‌وه، له‌و پۆژانه‌دا زور که‌س ده‌ستگیرکران و به‌چاره‌نوسی سهرکه‌وت چوون. که‌س نه‌بوو گومانی له‌ پیروزی و گه‌وره‌یی خاک هه‌بیت. ئه‌و سهرده‌مه به‌ جوړیک خۆشه‌ویستی و به‌خشه‌نده‌یی بو‌ خاک ببوو به‌ نه‌ریت. ئه‌گه‌ر که‌سیک وه‌فای بو‌ پیروزی خاک نه‌بوایه به‌ شهرمه‌زاری ناو خه‌لک و به‌ قهرزداري لای خودایان ده‌زانی. خاک پیروژترین دیاری خوا بوو بو‌ مرۆف. که‌س باره‌شه‌کانی پی‌ قبول نه‌بوو له‌ سهر خاکیکی سپی و بیگه‌رد. نیشتیما ه‌ی ئه‌و که‌سانه‌یه که‌ لی‌ خولق‌ابوون. په‌یوه‌ستبوونی خه‌لک به‌ دیارییه‌پیروژه‌کان و توند و تیژی باره‌شه‌کان، پیک‌دادانیکی هه‌میشه‌ی پۆژانه‌بوو که‌ چیژی وه‌فا و سۆزی به‌خه‌لک ده‌به‌خشی و باره‌شه‌کانی به‌ره‌و کاری خراپ‌ترو توندوتیژتر هانده‌دا. ئه‌و شوینانه‌ی که‌ ببوون به‌ سهرچاوه‌ی فکری خه‌لک، ورده‌ ورده‌ قه‌ده‌غه‌ کران و داخران. مزگه‌وته‌کان گرنگترین شوینی ئه‌و خه‌لکانه‌ بوون که‌ بتوانن په‌یامیان بلاو که‌نه‌وه و پیروزی دیاریه‌کانی خوا به‌ ده‌قه‌ پیروژه‌کانه‌وه‌ گری‌ بده‌ن. زور له‌و مزگه‌وتانه‌ به‌ هیژی باره‌شه‌کان داخران و پوخین‌ران. پیروژترین جیگا له‌ خه‌لک هه‌رام‌کرا که‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی خاکیکی ده‌ست به‌ سه‌را گیراو بوو. پۆژیکی هه‌ینی له‌ یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ترین مزگه‌وته‌کانی ناو شاردایا هه‌لپژان و به‌ یه‌ک‌دادان له‌ نیوانی خه‌لک و باره‌شه‌کاندا رویدا. بو‌ یه‌که‌م جار بوو روبه‌روبوونه‌وه‌ی خه‌لک به‌ ئاشکراو به‌وه‌ قه‌باره‌وه‌ هیزه‌ به‌رامبه‌ر به‌ باره‌شه‌کان رویدا. ئه‌و هه‌لمه‌ته‌ توانای خه‌لکه‌که‌ی

ده‌رخست و ترسی له ناو دلی خه‌لکیدا به‌رامبهر به باره‌شه‌کان شکاند.

باره‌شه‌کان پوژ به پوژ به‌رامبهر به خه‌لک توند و تیزتر ده‌بوون. ئه‌وان له زه‌وتکردنی ژیانی خه‌لک ده‌ستیان نه ده‌پاراست و زور کارامه‌بوون. چالاکي و هه‌لپژانیش به پوی باره‌شه‌کاندا به‌رده‌وام بوو، له گوروتین و گه‌شه‌دا بوو. په‌وشی قوتابخانه‌کان ده‌میک‌بوو ئاسایی ببووه. چالاکیه‌کانیان پراگرت بوو. هه‌رچی جم و جوڵ و چالاکي هه‌بوو بو ناو بازار و بو خه‌لکی ناو بازار گواسترا بووه. باره‌شه‌کان هه‌ستیان به گه‌شه‌کردنی ئه‌و بیر و باوه‌پانه کردبوو له ناو خه‌لکدا. توند و تیزی و گرتن چ سویدیکی نه‌ما بوو. هه‌ولێ خراپی باری ئابوری و شیواندنی بارودۆخی ناو بازارپیان ده‌دا. توانای خه‌لک و سوربونیان له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی چالاکیه‌کانیان له هه‌ره‌شه‌ی باره‌شه‌کان به هیزتر بوو. خوشیان هه‌ستیان به‌و راستیه کردبوو.

له هه‌ر جیگایه‌ک کاره‌ساتیک روییدایه، یا خود کو‌بوونه‌وه له سه‌ر باس و گفتوگۆی دیاریه پیرۆزه‌کان ئه‌نجام بدرایه، باره‌شه‌کان به بلا‌وپیکردنی خه‌لکه‌که نه‌ده‌وه‌ستان. هه‌موو دوکانه‌کانیان ده‌روخاند و که‌ل‌وپه‌له‌کانیان به تالان ده‌برد. ئه‌وه پلانیکیتی باره‌شه‌کان بوو که له کو‌تايدا چاریان نه‌ما ئیشیان له سه‌ر ئه‌و کاولکاریه ده‌کرد، هه‌تا کو باری ئابوری خه‌لک به‌ره‌و خراپی و داروخان بچیت. هه‌ولێ باره‌شه‌کان جاریکی‌تریش کاریگه‌ری خۆی بینی له سه‌ر ژیانی ئابوری شاره‌که، خه‌لکیکی زور بێ‌کار و کاسپی مانه‌وه، دوکان و بازارپیکي زور پوخینرا. ئه‌و قوناغه پیر له نه‌هامه‌تیه هاوکات بوو له گه‌ل سه‌رقالبوونی خه‌لک بو ساریژ کردنی زامه‌کانی خاکه‌که‌یان. کو‌مه‌لانی خه‌لک له هه‌موو ناوچه‌کانی‌تریش به یه‌ک ده‌نگ سرودی خوشه‌ویستیان

بۆ نیشتمان دهگوت و هه موویان به دل وه فادار بوون بۆ دیاریه پیرۆزهکان. چالاکى بلاوبونه وهى خوشه و بیستی و گرنگی دیاریه پیرۆزهکان له ناو خه لکدا گه شتبووه لوتکه و که سیک نه ما بوو ئیتر خورپه ی ئازارهکانى خاک و دهنگى ته په ی پۆستالی باره شهکان رۆح و دلی رانه چله کاند بییت. چالاکیهکان چیتر به و جوړه پیویستی نه ده کرد. قۆناغهکان دوا به دواى یهک سه رکه وتوو بوون. بۆ ئارامبوونه وهى رهوشى بازار و چاکردنى بارى ئابورى خه لک راگرتنى چالاکیهکان به ئاشکرا و چوونه وه به کژ باره شهکاندا ئه نجام نه دریت. له و قۆناغه دا ئه وه تا که چاره سه ر بوو بۆ ئه و گرفت و بارودۆخه خراپه. ئه و تاقیکردنه وه یه له قوتابخانه کاندای به ئه نجامى باش گه شت. له ناو بازاریشدا بریاری هه موو جوړه چالاکیهکی گه و ره و ئاشکرا درا.

بۆ دریشه دانى به رنامه کان به نهینى کارمان ده کرد و په یوه ندیمان له گه ل خه لکدا ده به ست. بیرمان له جوړیکى تر له تیکۆشان ده کرده وه. ئه و قۆناغه ی که مه به ستمان بوو گرنگی و پیرۆزی دیاریهکان له دل و ده رونی خه لکدا بچه سپین زۆر به سه رکه وتویى به ئه نجام گه شت. بۆ ساپیژ کردنى برینهکانى خاک شۆرشیکمان ده ویست له هه ناو و رۆح و هه ستى خه لکدا بییت. خوشه و بیستی و وه فا بۆ دیاریه پیرۆزهکانى خوا چه کی کاریگه رى ئه و شۆرشه بییت. شۆرشیکى بی چه ک که هه رگیز هه ره س نه هینیت و به چه ک دامالین توشى شکست بوون نه بییت. دۆزینه وه ی چالاکیهکی نوئ که جیاوازتر و کاریگه رتر بییت له پییشوتر، ببوو به باسى سه ره کی هه موو ئه وانهى به به رپرسیاریه تیه وه ئه و ئه رکه یان خستبووه سه ر شانى خویان. کۆبوونه وه و گه فتوگۆکان زۆر به نهینى و به جدی کارى له سه ر ده کرا.

به هۆی پراگرتنی چالاکیه‌کانی ناو شار، هییدی هییدی ناو بازار ئارامی به خۆیه‌وه گرت. هیمنی و ئارامی ناو بازار و بوژاندنه‌وهی ئیش و کار زیاتر هه‌لی‌په‌خسان بو ئیشکردنی خه‌لك سه‌بارهت به پیرۆزی خاک.

ماوه‌یه‌ک تیپه‌پی به سه‌ر پراگرتنی چالاکیه‌کانی ناو بازاردا. باره‌شه‌کان به هیمنی و ئارامی شاره‌که سه‌ریان سوڤ ده‌ما. ئه‌و جوړه بارودۆخه‌یان پیخۆش نه‌بوو. ئه‌وانه دوژمنی‌ک بوون به هه‌موو بارودۆخی‌ک بیزار و دلته‌نگ ده‌بوون. ته‌نها کاولکردن و ئه‌شکه‌نجه‌دان و کوشتن ئاسوده‌ی ده‌کردن. باره‌شه‌کان سویدیان له نا‌ئارامی شاره‌که وه‌رده‌گرت و له‌و بارودۆخه‌ پیر له ئازاوه‌دا مه‌به‌ستی خۆیان به‌دی ده‌هینا. له هه‌موو قۆناغه‌کاندا پیچه‌وانه‌ی هه‌لسوکه‌وتی خه‌لكی ده‌بوون. پوژانی زووتر به چالاکی قوتابخانه‌کان و دواتر به کوڤوونه‌وه‌ی خه‌لك له ناو بازاردا و به باسی پیرۆزی دیاریه‌کانی خوا و خوشه‌ویستی مرۆف بو خاکه‌که‌ی به هه‌موو ئه‌مانه ده‌مار گیر ده‌بوون و دژایه‌تیان ده‌کرد و به هه‌موو هیژ و توانایان به‌ره‌نگاری خه‌لك ده‌بوونه‌وه. له ناو بارودۆخی‌کی ئارامدا و له شاریکی بی‌ده‌نگ و هیمندا، جاریکی‌تر ده‌که‌وتنه‌وه ئازاوه دروست کردن و ئه‌و په‌وشه‌یان پی قبول نه‌ده‌کرا. ئه‌م حاله‌ته سه‌یره‌ی باره‌شه‌کان نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتنی خه‌لكه‌که بوو له هه‌موو قۆناغه جیا‌جیا‌کاندا. پوژانی کو‌تایی، شاره‌که له ئامیزی ئارامیدا بوو، باره‌شه‌کان چاویان به‌م بی‌ده‌نگی و هیمنیه هه‌لنه‌ده‌هات. ماوه‌یه‌ک بوو به‌ناو بازاردا هه‌ر گیقه‌یان ده‌هات. نه‌یان‌ده‌زانی به چ بیانویه‌ک له خه‌لكه‌وه بئالین، به چ هۆیه‌ک دوکانه‌کان به تالان به‌رن و ویرانی بکه‌ن. سه‌رگه‌رمی پلانیک بوون که ئازاوه و نا‌ئارامی دروست بکات هه‌تا‌کو بیانویه‌کیان به ده‌سته‌وه بی‌ت. پی‌شتر چه‌ند جاریک کاری ئازاوه‌گیریان ئه‌نجام دا‌بوو. جار هه‌بوو

پیلانیان دژ به خویمان دروست ده‌کرد هه‌تا‌کو خه‌لکی شاره‌که‌ی پئی تاوانبار بکه‌ن.

له‌ناو ئه‌و ژیانه ئارامه‌دا، ژیرانه کاره‌کانمان جییه‌جی ده‌کرد. کۆمه‌لێک که‌سی به‌په‌روش و دل‌سوژ و روشنبیر سه‌رگه‌رمی دۆزینه‌وه‌ی جوژیکی‌تر بوون له‌چالاکی و ئه‌رکه‌کانیان له‌م قۆناغه تازه‌یه‌دا، پێویستمان به‌چالاکی نوێ بوو که‌هاوشان و گونجاو بی‌ت له‌گه‌ل پاراستنی هێمنی شاره‌که‌دا، هه‌ولمانده‌دافکر بالا ده‌ست بی‌ت و هه‌موو ئه‌وه‌که‌سانه‌ی له‌بواره جیاکاندا شاره‌زاییان هه‌بوو هه‌ولیانده‌دا که‌ ئیش له‌سه‌ر ئه‌و به‌رنامه‌فکریه‌ بکه‌ن. ده‌مانویست به‌رنامه‌کانمان به‌ناو کۆمه‌لدا بلاوبی‌ته‌وه‌ که‌ هه‌ر که‌س به‌پیی توانای خووی کاریگه‌ری هه‌بی‌ت. یه‌که‌م شتی‌ک که‌ بیرمان لێده‌کرده‌وه‌ به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاستی روشنبیری خه‌لک بوو که‌ پێویستیه‌کی سه‌رکی بوو بو‌تی‌گه‌شتنی خه‌لک له‌هه‌موو به‌رنامه‌کانمان و ئاگاداریان به‌دنیای ده‌ره‌وه‌ی خویمان. پێشکه‌وتنی کۆمه‌ل خالیکی بناغه و گرنگ بوو بو‌گه‌شتن به‌ئامانجه‌کانمان. هه‌موو گه‌شتبووینه‌ ئه‌و راستیه‌ی که‌ خوومان ئیش بو‌داواکانمان نه‌که‌ین، که‌سی‌تر نیه‌، به‌لکو ریگ‌ریش ده‌بن. ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ئاستی به‌رپرسیاریه‌تیدا بوون زۆر به‌جدی و ژیرانه‌ کاریان ده‌کرد. هێمنی و ئارامی زۆر گونجاو بوو بو‌ده‌ستکردن به‌کاره‌نوێکانمان. هه‌ر بۆیه‌ هه‌ولێ زۆرمان ده‌دا ئه‌و بارودۆخه‌ بپاریزین. باری ژیان و گوزه‌رانی خه‌لک په‌یوه‌ست بوو به‌ئاستی ئابوری شاره‌که‌وه‌ که‌ ئه‌ویش هه‌ر له‌ناو ئه‌و ئارامیه‌دا سه‌رچاوه‌ی وه‌رده‌گرت و فاکته‌ریکی گه‌وره‌ش بوو بو‌گه‌شه‌سه‌ندنی ئه‌و قۆناغه‌نوییه‌ی تیکۆشان. کات گرنگترین شتی‌ک بوو که‌ ده‌بوایه‌ دیاریمان بکردایه‌و ئیشوکاره‌کانمان ده‌ستنیشان بکردایه‌، ئه‌ویش به‌ره‌می بارودۆخیکی ئارام بوو.

له ناو ژیانیکی ئالۆز و پهوشیکی ئارامدا (کات) به فیرو ده پرات و بزر ده بیت. بو بلاو رده وه و دهستیکی ئهم قوناغه نوییه، چاریکی تر گه راینه وه ناو قوتابخانه کان و په یوه ندی کردن به قوتابیه کانه وه. هاندانی قوتابی و خه لکانی تریش بو خویندنه وهی بابه ته هه مه جوړه کان و دواتر شیکردنه وه یان به ناو خه لکدا... چه ند که لکمان له و په وشه ئارامه وهر ده گرت، باره شه کانیس ئه وه نده هه ولی تیچووونی ئه و بارودوخه یان ده دا. له هه موو کو بوونه وه و چاوپیکه و تنیکدا جهخت له سهر پاراستن و راگرتنی ئه و بارودوخه ئارامه ده کرایه وه که ببوو به فاکته ریکی گرنگی گه شه سهند. ئه و که سانه ی که به بهر پرسیاریه تیه وه ئه رکه کانیان له سهرشانی خو یان دانا بوو، به جدی ئیشیان له سهر ئارامی و هیمنی بارودوخه که ده کرد.

به رز بوونه وهی ئاستی رۆشنبیری خه لک به مه بهستی پیشکه و تنی کو مه ل له بواره کانی هونه ر و ئه ده ب و وهرزش و بواره کو مه لایه تی و زانسته کانی تر دا. گه شتن به ئاستیکی به رزتر به رامبه ر به داگیرکه رانمان له هه موو بواره کاند و تیگه شتن و که لک وهرگرتن له جیهانی تازه، سهرکه و تن و رزگار بوونه به جوړیک له جوړه کان به سهر باره شه کاند، ئه گه ر چی ئه وان له سهر خاکی خو مان هه ر خاوه ن ده سه لاتین.

به ره م هینانی میله تیکی رۆشنبیری و پیشکه وت و مؤدیرن، خو ی له خویدا گه شتنه به جیهانی بوون که باره شه کان ده خاته په راویزی شه رمه زاری و ناچار کردن. دروستبوونی خو شه ویستی و گرنگی رزگارکردنی خاک و پیروژ راگرتنی له سهر بناغه ی تیگه شتنیکی زانستی و رۆشنبیری، پته وتر و مهیدانی تر ده بیت. گه ران به دوا ی بنه ما سروشته کان که له سهره تاوه په یوه ستن به مولکداریه تی مروف یا خود کو مه له وه، له ریگی تیروانین و خویندنه وهی فکری و زانسته وه بهر جهسته ده بیت.

که ئه‌ویش ئاستی به‌رزی رۆشنبیرییه که بتوانییت له بابته‌کان تیڭگات و هه‌ول و په‌یوندیه‌کان چه‌پک بکات و کۆسپه‌کان برۆخینییت. خاک و ئازادی دوو مولکادرییتی سروشتی په‌یوه‌ست به‌ مروۆن له ئه‌زه‌له‌وه له گه‌ل بونی تاکدا هاتوو و پیی به‌خشاوه. هه‌ر کهس خاکیکی هه‌یه، به‌ له ده‌ست چوونی خاک هه‌موو خاوه‌نداریتییه سروشتیه‌کانی تری مروۆف زه‌وت ده‌کرین. ئازادی مروۆف له گه‌ل بوندا له دایک ده‌بییت. ئه‌و ئازادییه سروشتیه هه‌رگیز ته‌واو نابییت به‌لام په‌یوه‌سته به‌ ئازادی خاکه‌وه، ده‌کریت زه‌وت بکرییت. هه‌ول و کاره‌کان زۆر به‌ جدی و به‌ په‌رۆشه‌وه به‌ رپه‌وه‌ده‌چوو. بۆ تیگه‌شتنیکی دروست و زانستی و مه‌یدانی، ئاستی رۆشنبیری کۆمه‌ل مه‌رجی سه‌ره‌کی بوو. له گه‌ل هه‌موو بابته‌تیکی نوێ و هه‌موو چالاکیه‌کی فکری و کرداری، دروشمی پاراستنی هیننی ناو شار سه‌ردیپری نوسراوه‌کان و ده‌سپیکی وشه‌کانمان بوو.

به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاستی رۆشنبیری سه‌ره‌تا به‌ بلاوکردنه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و په‌رتوکانه‌ی له‌ بواره‌ جو‌راوجۆره‌کاندا به‌ ناو خه‌لکید، خویندنه‌وه‌ی ئه‌و بابته‌تانه‌ی که هه‌ستی نه‌ته‌وه‌ی و نیشتمانی به‌ هیژتر بکات و ئیشکردن بۆ گه‌رانه‌وه‌ی خاوه‌نداریه‌تی سروشتی تایبه‌ت به‌ مروۆف. گرنگی و گه‌وره‌یی خاک له‌ ناو هه‌ستیکی نیشتمانی به‌ هیژدا به‌ر جه‌سته ده‌بییت. هه‌ستی نیشتمانی پپووستی به‌ پیناسه‌یه‌کی یه‌کگرتو هه‌یه که گوزارشت له‌ هه‌موو زاراوه‌کان بکات. بونی فره‌ زاراوه‌ فره‌ پیناسه‌ش ده‌کریت هه‌ستی نیشتمانی بی‌هیژ بکات. بوونی «یه‌ک» نیشتمان بۆ هه‌ر میله‌تیک، هه‌ر میله‌تیکیش «یه‌ک» پیناسه‌ی نیشتمانی پپووسته. بونی «یه‌ک» له‌ پیناسه‌دا نیشانه‌ی به‌ هیژی و پیروزیه‌ بۆ هه‌ستی نیشتمانی. هه‌موو که‌سیک و هه‌موو خیل و شار و عه‌شره‌تیک هه‌ستی نیشتمانیان

بو خاکیکی هاویه‌شه، هموو هه‌ر یه‌ک نیشتیمنیان هه‌یه، به‌لام بوونی زاره‌وه‌ی جیاجیا، پیناسه‌ی جیا جیا دروست ده‌کات که ده‌گونجیت به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان هه‌ستی نیشتیمنی گه‌وره لاواز بکات و هه‌ستی ناوجه‌گه‌ریه‌تی و عه‌شیره‌ت گه‌ریه‌تی زال ببیت به‌ سهر هه‌ستی نیشتیمنی گه‌وره‌دا ئه‌ویش ترسناکترین حاله‌ته بو ئه‌م قوناغه که پیشتر له‌ میژودا چه‌ند جاریک ئه‌م حاله‌ته به‌ شکست هیئان و دو‌راندنی ئیمه‌ کۆتایی پیهاتوو.

دروستبوونی هه‌ستی نیشتیمنی و نه‌ته‌وه‌یی له‌ ناو خه‌لکدا که سیمای ژماره «یه‌ک» له‌ خو‌ی بگریت، داب‌ران و لی‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و ناوانه‌ی که بونه‌ته‌ پاشکۆ به‌ ناوی که‌سه‌که‌وه و جیگای ناوی باوکیان گرتۆته‌وه. جا ئه‌و ناوه‌ پاشکۆیان یان ناوی شار و ناوچه‌که‌ی خو‌یانن یا خود ناوی عه‌شره‌ت و خیلن. ئه‌و پاش ناوانه‌ ده‌کریت جیگای شانازی بن بو ئه‌و که‌سانه‌ی که هه‌لگری ئه‌و ناوه‌ن، به‌لام گومان ناگریت له‌وه‌ی که له‌ حاله‌تیکی تایبه‌تدا ئه‌و پاشناوه‌ که جیگا شانازی و گه‌وره‌یه‌ی بو ئه‌و که‌سانه‌ و میژویه‌کی پر له‌ سه‌روه‌ری هه‌یه، ببیت به‌ هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتیمنی ئه‌و که‌سه‌ و پیش هه‌سته‌ گه‌وره نه‌ته‌وه‌یی و نیشتیمنیه‌که‌ بکه‌ویت. ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌ بی‌هیزی هه‌سته‌ گه‌وره‌که‌ و یه‌ک نه‌ گرتنه‌وه‌ی کۆمه‌لیک هه‌ستی ناوچه‌گه‌ریتی و عه‌شایه‌ر گه‌ریه‌تی له‌ گه‌ل «یه‌ک» هه‌ستی گه‌وره و پیرۆزی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتیمنی. پیناسه‌یه‌کی گونجاو که گوزارشت له‌ هموو زاراوه‌کان بکات بو هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتیمنی له‌و قوناغه‌دا زۆر به‌ جدی ئیشتی له‌ سهر ده‌کرا. خو‌لفاندنی ره‌وشیکی ئارام له‌ شاره‌کاندا فاکته‌ریکی گرنگ بوو بو ئه‌نجامدانی کاره‌کان و جی‌به‌جی‌کردنی به‌رنامه‌کان. ته‌بایی و دلسۆزیش له‌ ناو خه‌لکدا هیژیکی گه‌وره بوو بو گه‌شه‌سه‌ندنی بیر و بو‌چوونه‌ په‌سه‌ند کراوه‌کان.

بارەشەكان كەوتنە گومانەوہ لە بېدەنگى خەللك و ئارام بوونەوہى بازار و قوتابخانەكان. ئەو رۆژگارەى كە بارەشەكان ھەولنى دامرکاندەوہى خەلكيان دەدا لە ئەنجامدانى چالاكىەكانيان و بلاوہيان بە خەلكى دەکرد، ئىستا خۆزگەيان بوو ئەو رۆژگارە بگەرپتەوہ و ئارامى شارەكە بشووت و مەبەستەكانى خۆيان بەجئى بگەيەنن. بارەشەكان لە ھەموو كارىك دواتر پەشيمان دەبوونەوہ، چونكە لە سەر بەرنامەيەكى بېبناغە و ناراست ھەلسوكەوتيان دەکرد.

پاراستنى ئارامى ناو شار ئەركى سەرشانى ھەموو كەس بوو. ھەول و پلانى بارەشەكانىش، پەشيووى و ئازاوە دروست كردن بوو. ھەموو كارەساتىك لەم قۇناغە تازەيەدا كە ئارامى شار تىكبدات لەلای خەلك ئاشكرابوو كە پلانى بارەشەكانە. بۆ دروست بوونى ناارامى پلانى دژ بە خۆشيان ئەنجام دەدا.

لە پۆزىكى زۆر ئارامدا، لە ناو جەرگەى بازاردا بە پلانى بارەشەكان بەرنامەى ھيرشکردنە سەر خۆيان لە لايەن كەسيكى سەر بەخۆيان دارپژرا. ئەو زەبەلاحەى كە بارەشەكان بۆ ئەو پلانى دايننابوو ھەمان جل و بەرگى خەلكى شارەكەى لە بەر كردبوو. ئەو ئوتوموبيلەى چەند بارەشەيكي تيدا بوو، ھەميشە بە شەقامەكانى شارەكەدا دەسورايەوہ. ئەوان بئىئاگا بوون لەو پلانى كە داينرشتبوو. بۆ تىكدانى بارودۆخى شارەكە زۆر ئاسايى بوو لە پلانىكى دروستكراودا چەند كەسيكى سەر بەخۆيان لەناوبچيت. ئەو كەسەى كە ئامادەيان كردبوو بۆ ئەنجام دانى ئەو كارە، ئاگاداربوو كە ئوتوموبيلەكە بەو شەقامەدا رەتدەبیت، ئەو پيش ھاتنى ئەوان چاوەروان بوو. ئيشى ئەو، فرپيدانى نارنجوكيىك بوو بۆ ناو ئوتوموبيلى بارەشەكان. ئەو كاتەى ئەوان نزىك بوونەوہ، ئەو كەسەى بۆ ئەو كارە دانرابوو زۆر شلەزا، ھەموو گيانى دەلەرزى، توشى

ترس و بی‌هیزی بوو، زۆر شیرزه بوو. نارنج‌که‌که‌ی هەر له ده‌ستا بوو، نه‌یتوانی کاره‌که ئه‌نجام‌بدات. باره‌شه‌کانی پشت ئوتوموبیله‌که کابرایه‌کیان بینی نارنج‌کۆکیک له ده‌ستی دایه و په‌نگی هه‌لبزپکاوه و ده‌ست و قاچه‌کانی ده‌له‌رزن. هەر زوو هاتنه ده‌ست و به‌ر ده‌ستپێژی گوله‌یاندا. ئه‌وان هه‌میشه له ترسی گیانی خۆیان تفه‌نگه‌کانیان له‌سه‌ه‌تی ئاماده بووندا بوو. باره‌شه‌کانی ناو ئوتوموبیله‌که ئاگاداری ئه‌و پیلانه‌نه‌بوون، ده‌یانزانی که‌سیکی دژ به‌ خۆیان کوشتوو، یه‌کیک له‌و قاره‌مانه‌نه‌ی که زۆر جار له‌ناو بازاردا رۆبه‌رویان ده‌بوونه‌وه. ئاواته‌خواز بوون که‌سیک له‌و قاره‌مانانه بکوژن، ئه‌و ئاواته‌یان زۆر به‌ زه‌حمه‌ت ده‌هاته‌دی. باره‌شه‌زه‌به‌لاحه‌که له‌سه‌ر شه‌قامه‌که که‌وتبوو، نه‌مرد بوو، گوله‌کان هەر دوو قاچی شکاند بوو. هەر زوو گه‌شتنه‌سه‌ری، زۆر خۆشحال بوون که نه‌مردوو، به‌ برینداری و زیندویی بو‌ئ‌ه‌وان ده‌ستکه‌وتیکی زۆر گه‌وره‌تر بوو. زه‌به‌لاحه برینداره‌که له ترسی گیانی خۆی که نه‌یکوژن، خۆی ئاشکرا کرد که باره‌شیکه وه‌ک خۆیان. ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ی که فه‌رمانده‌ی ئه‌و گروپه بوو به‌ په‌نگه‌ دیزه‌که‌ی و ئاخاوتنه‌که‌یدا ناسییه‌وه، هه‌ستی کرد که ئه‌مجاره‌ش پلانیکه‌ی ده‌سکرده وه‌ک پیلانه‌کانی پێشوتر. ئه‌مجاره‌ش ئه‌و خۆزگه‌یه‌یان نه‌هاته‌دی. بو‌ئ‌ه‌وه‌ی له‌ناوخه‌لکدا ئاشکرانه‌بن به‌ په‌له‌ کابرای برینداریان خسته ناو ئوتوموبیله‌که‌وه و به‌خیرای رۆشتن و دوورکه‌وتنه‌وه.

ئه‌و روداوه هه‌رزوو به‌ناوشاردا بلا‌بووه‌وه. هه‌موو‌که‌سه له‌مه‌به‌ستی ئه‌و پیلانه‌ گه‌شت. جگه له‌وه‌ی ئه‌نجامیکه‌ی سه‌رکه‌وتووی نه‌بوو بو‌خۆیان، ریزه‌کانی ناو خه‌لکی پته‌وتر کرد و زیاتر له‌وه‌ گه‌شتن که باره‌شه‌کان جیاوازی نیوان خه‌لکی شاره‌که‌ ناکهن و به‌ چاوی رق و کینه‌وه له‌هه‌موو خه‌لک ده‌روانن. ئه‌و روداوه ده‌ستکرده هه‌یچ کاره‌ساتیکه‌ی کاول کاری و

گرتنی لینه که و ته وه و ئاواته که بیان که تیگدانی ئارامی شاره که بوو نه هاته دی.

هیمنی و ئارام بوونی بارودۆخی شار هیوا و ئاواتی هه موو کهس بوو، پاراستن و راگرتنی ئه رکی خه لکی شاره که بوو که زۆر به جدی هه ولیان بو دده دا. ئیش و کاره کان زۆر به باشی به پرپوه ده چوو. دهسته و گروپ و تاکه که سه کهان له نیوان شار و ناوچه کانی تردا بو گۆرپینه وهی زانیاریه کان و بیر و بوچوونه کان چۆنیه تی ئیشکردن له سه ر به رنامه کان له په یوه ندییه کی به هیژدا بوو. بهرز کردنه وهی ئاستی رۆشنبیری و هوشیاری خه لک به په رۆشه وه کاریان بو ده کرد له هه موو ناوچه کاندایا. په یوه ندی خه لکی ناوچه جیاوازه کان له باره ی هه موو ئه و خواستانه ی که ئیشیان له سه ر ده کرد هه موو پیکه وه له سه ر بناغه ی سۆز و خۆشه ویستی و یه کسانی ئه نجام دده را. دروستبوونی ئه و خۆشه ویستی و سۆزه راسته قینه یه ش له ناو عه قلکی هوشیاردا دهسته بهر ده بیئت که بتوانیت هه ولی سرپینه وهی هه موو ئه و قسه و ناو و ناتۆرانه ی که له ناو شار و ناوچه جیاوازه کاندایا بوو که ببوو به هۆی جیاوازی نه ته وایه تی و دروستبوونی ناکوکی و نه بوونی ههستی خۆشه ویستی وهک یهک کۆمه ل بو یه کتری. زۆربه ی ئه و ناو و ناتۆر و وشه ناشیرینانه باره شه کان خولقاند بوویان به بی ئه وهی ئیمه ئاگاداری ئه و پیلانه بین. ئه ویش بو دروست کردنی نا کوکی و لاواز بونی ههستیکی نیشتمانی و نه ته وهی گه وره، هه موو خه لک به یهک چاو و به یهک بیرکردنه وه نه روانن و هه مان ههست پیکه وه کۆیان نه کاته وه.

ئه و پیلان و ناکوکیانه ی که ببوون به نه ریت و دهستکردنی باره شه کان بوون به پپی ئه و هه ولانه ی له پیناوی سرپینه وه یاندا دده را، زوو له بیر خه لک چوونه وه و له بیر و هۆش و سه رزاری

هه موو خه لکی شار و ناوچه جیاجیاکاندا سرایه وه. له بری ئه و ناو و ناتۆر و هه لویسته خراب و شه رمه زاریانه دا، سۆز و وه فا و خو شه ویستی جیگای گرتنه وه و ههستی نه ته وه یی و نیشتیمانی به هیزتر بوو.

ئه و کتیب و بابته تانه ی له و قوناغه دا خویندنه وه یان گرنگ بوو به ناو خه لکیدا بلا و بووه و گفتوگو و لیکۆلینه وه ی نه ینیان له سه ر ده کرا. به رز بوونه وه ی ئاستی هوشیاری و رۆشنبیری هۆیه کی گرنگ بوو بو گه شتن به هیواکانیان و سه رچاوه ییه کی گه و ره بوو وه ک ئامرازیک به کاری به یین بو ئیشکردن له سه ر بابته جیاجیاکان. ئامانجیک تر که له به رنامه یاندا بوو کاری بو بکه ن که سه رچاوه ی له هوشیاری و رۆشنبیری خه لکه وه بوو به رزبوونه وه ی ئاستی هونه ری و ئه ده بی و وه رزشی و هه موو بابته تیک تر و دروستکردنی رپخراوه پیشه یه کان به مه به ستی به رزکردنه وه یان به ئاستی باره شه کان و هه موو کۆمه لانی تر. ئه و که سانه ی له هه موو بواره جیاجیاکاندا شاره زا و پسپۆر بوون، هه ول و توانای خو یان بو بوژاندنه وه و گه شه کردنی ئه و بو ارانه خسته کار. هه موو بواره پیشه یی و وه رزشی و ئه ده بی و هونه ری به کان، دیارده ی گه و ره و به ر چاو بوون له پیشکه وتنی کۆمه لدا. پیشکه وتنی ئه م دیاردانه له ناو کۆمه لدا خو سه لماندن گه و ره یی و هاوتا بوونی ئاستی کۆمه ل بوو به رامبه ر به هه موو کۆمه لانی چوارده ور. گرنگیدان به و بواره هونه رایانه به شیکبوو له تیکۆشان، له م قوناغه تازه یه دا به جدی ئیشی له سه ر ده کرا. هه موو ئه مانه دوا جار له خزمه تی به رز راگرتنی دیاریه پیروژهکاندا بوو.

باره شه کان جگه له توند و تیژی و گرتن و کاولکاری بو دست به سه راگرتنی خا که که مان، بواره وه رزشی و ئه ده بی و هونه ری رۆشنبیری به کان خویان کردبوو به چه کیکی قورسی پر له شانازی

و شه‌ری دواکه‌وتوی و نه‌زانینیان له گه‌ل ئیمه‌دا پیده‌کرد. ئەوان وه‌ک کۆمه‌لیکی دواکه‌وتوو ته‌ماشای ئیمه‌یان ده‌کرد و له‌و پرووه‌وه‌هه‌قیان به‌خۆیان ده‌دا که له‌خاکه‌که‌مان بمیینه‌وه‌ه و له‌پیناوی پیشکه‌وتنی ئیمه‌دا حوکمی ئیمه‌بکه‌ن. په‌نا بردنه‌ به‌ر هه‌مان چه‌ک که زاده‌ی فکر و هونه‌ر و ئه‌ده‌ب و هه‌موو جولانه‌وه‌یه‌کی پیشه‌ی‌تر تا که ریگا بوو بۆ به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی ئه‌و شه‌ره‌ی به‌رامبه‌ر به‌ ئیمه‌ ده‌یانکرد.

زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه‌ گرنگی به‌ هه‌موو ئه‌و دیارده‌ شارستانیانه‌ ده‌دا که به‌ رویه‌کی پیشکه‌وتو خوازانه‌ له‌ گۆشه‌گیریه‌وه‌ به‌ره‌و جیهانیکی فراوانی ده‌بردی. له‌ هه‌موو بواره‌ پیشکه‌وتوو هه‌رده‌میه‌کان و شارستانییه‌ تازه جیهانییه‌کاندا له‌ ئاستی توانا‌کانی ئه‌واندا بین یاخود به‌رزتر، ئەوان ته‌نها له‌ داگیرکردن و حوکم‌انیدا به‌ توانا و ده‌سه‌لات ده‌بن که مایه‌ی شه‌رمه‌زاری ده‌بیته‌ بۆ ئەوان و ته‌مه‌نی ئه‌و حوکمه‌ش کورت و که‌م خایه‌ن ده‌بیته‌.

رۆژگاریک هاتبووه‌ پیشه‌وه‌ خه‌لک سه‌رگه‌رمی هه‌موو ئه‌و دیاردانه‌ بوون که به‌ پیشکه‌وتن و پیرۆزپراگرتنی، بوونی خۆیان پیده‌سه‌لماند و تامه‌زرۆی کردنه‌وه‌ی ئه‌و زنجیره‌ بوون که له‌ میژ بوو ده‌ست و پێ و زمان و عه‌قلیان پێ به‌ستبوون. زۆر به‌ جدی هه‌ر که‌سه‌ ئیشتی بۆ مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ ده‌کرد که دواتر هه‌مویان له‌ بازنه‌یه‌کدا یه‌کیان ده‌گرته‌وه‌، ئه‌و بازنه‌یه‌ش پیشکه‌وتن و چوونه‌ ناو جیهان بوو. هه‌ر که‌سه‌ قاره‌مانیک بوو، قاره‌مانی فکر و زانسته‌ بوو، قاره‌مانی جه‌سته‌یه‌کی وه‌رزشی بوو، قاره‌مانی هونه‌ر و ئه‌ده‌ب و قاره‌مان بوو له‌ سه‌ر شانۆ. هه‌موو ئه‌م بوارانه‌ بنه‌مایه‌کی رۆشنییری و زانسته‌ی هه‌بوو شه‌ری خۆپراگرتن و مانه‌وه‌ و پیشکه‌وتن و به‌ جیهانی بونیان پیده‌کرد.

شهری به‌رگری له دیاریه پیروژه‌کانی خویان پییده‌کرد، شهری سارپیژ کردنی برینه‌کانی خاکیان پییده‌کرد. باره‌شه‌کان هه‌ستیان به سه‌رنه‌که‌وتنی پیلانه‌کانیان کردبوو. دواین روداو له ناو جه‌رگه‌ی بازاردا بو هه‌موو خه‌لک ئاشکرا بوو که باره‌شه‌کان هه‌میشه له دواى ئازوه و ئاوارامیدا ده‌گه‌رپین. ئه‌و کاته‌ی باره‌شه‌ برینداره‌که‌یان له گه‌ل خویاندا برد، هه‌یژیکه‌تری باره‌شه‌کان که پیشتتر بو ئه‌و مه‌به‌سته له‌و نزیکانه ئاماده‌کرا بوو، به بیستنی ده‌ستریژی باره‌شه‌کانی ناو ئوتوموبیله‌که له کابرا، گه‌شتنه‌ جیگای روداو‌که به مه‌ستی په‌شیوی دروستکردن و کاولکردنی دوکانه‌کان و به تالان‌بردنی که‌ل‌وپه‌ل و گرتنی خه‌لک.

خه‌لکی ناو بازار و هه‌موو که‌سانی‌تر پاراستنی ئارامی شاره‌که‌یان زور به گرنگ وهرده‌گرت و هه‌موو که‌سیک به ئه‌رکیکی پیروژی نیشتیمانی ده‌زانی. ئه‌و قوناغه تازه‌یه‌ی تیکووشان له سیبه‌ری بارودوخیکی ئارامدا گه‌شه‌ی ده‌کرد. به باشیان نه‌ده‌زانی له کاتی روداو‌دا که ئاشکرا بوو پیلانی باره‌شه‌کان خویان بوو، ئیتر دوکان و بازار بو هه‌لپه‌ی باره‌شه‌کان به جیبه‌یلن. باره‌شیکه‌ی زور به‌ناو دوکانه‌کاندا بلاو بوونه‌وه و که‌وتنه‌ ویران کاری، به‌لای خه‌لکدا وه‌ک جاران گیقه‌یان ده‌هات، به‌لام که‌س دوکان و جیگای ئیشی خوی چو‌ل نه‌کرد. ئه‌و خه‌لکانه‌ش به‌ویدا تیپه‌ر ده‌بوون، زور ئاسایی ده‌رۆشتن وه‌ک هیچ پوینه‌دابیت. باره‌شه‌کان سه‌ریان له‌و دیمه‌نه تازه‌یه سوپمابوو. ته‌نانه‌ت مناله‌ ده‌ستگیره‌کانیش گوپیان به هازه و گیقه‌ی باره‌شه‌کان نه‌ده‌دا، سینی و ته‌خته به‌سه‌ر سه‌ریان و لاته‌نیشتیانه‌وه بوو، که‌ل‌وپه‌لیان تیدا بوو، هاواریان ده‌کرد و یه‌کتریان راوده‌نا، به‌ناو هه‌نگلی باره‌شه‌کاندا راکه‌راکیان بوو. فه‌رمانده‌ی باره‌شه‌کان له ناو خه‌لکی بازاردا

ناسراو بوو. رۆژانه به هه موو كون و كه له به ريك و كۆلان نيكه وه بوو. هاته پيشه وه لهو خه لكه ي كه كۆمه ليان به ست بوو. نه يده زانى به چ شيوه يه كه هه لسوكه وت و فسه له گه ل ئه و خه لكه دا بكات. پياويك له ناو كۆمه له كه دا زور به هيمنى و دنيايي و له خو بوردنه وه به كابراي ئه فسه رى گوت: پيوست به خو ماندو كردن و شپزه يي و كه ل و په ل شكاندن خه لك ناكات. ئه و كه سه ي كه ويستی هيرش بكاته سهر گروپيكي ئيوه و ئاسايشى شار تيك بدات، ئه وان زووتر هاتنه ده ست و كابرايان به بريندارى ده ستگير كرد و له گه ل خو ياندا برديان. ئيمه ئه و كارهمان پيخوش بوو كه ئه و تيكده رهيان گرت و له گه ل خو يان برديان، هه موومان زور ئاسايي له سهر دوكان و كارى خو مان ماوينه ته وه.

كابرا ئه وه نده هيمن و له سهر خو قسه كانى به دروستى ده كرد، هيچ بواريكي بو ئه فسه رى باره شه كان نه هيسته وه كه بير له توندو تيژى و كاول كردن بكاته وه. ئه فسه ره كه ش راستى رودا وه كه ي ده زانى، خو يشيان ههر بو ئه و مه به سته ئاماده كرا بوون به لام هه ل و مه رجه كه له وه ناسكتر بوو كه باره شه كان له و كاته دا گوئ به هيچ نه دن و له سهر په لاماردان به رده وام بن. ئه و حه قيقه ته له لاي باره شه كانيش ئاشكرا بوو، ده ست دريژ كردنه سهر خه لك و مال و سامانيان له و رۆژه دا بارودوخه كه به لاي باره شه كاندا ئالوزتر ده كات. باره شه كان ئه و رۆژه له سهره تا دا بلاو بوونه وه و هه نديك كارى كاولكاريان ئه نجامدا، دواتر نه يانتوانى زياتر له سهر ئه وه به رده وام بن. به فه رماني ئه فسه ره كه هه موويان كو بوونه وه و ئه و جيگايه يان جي هيشت و رۆشتن.

سهر نه كه وتنى پلانى باره شه كان، سهر كه وتنى ئه م قوناغه نوئيه ي خه لك بوو كه پاراستنى ئارامى شار بوو، ئه و يش ئه ركى

سەرشانى ھەموو كەسپك بوو. ئەو راستىھش دوبارە ئاشكرا بوو
لە ھەلومەرجىكى ناسكدا بە ئارامى و ھىمنى ناو شار بەرنامە
و كارەكان باشتەر بە رېوھدەچىت.

ھەموو ديارىھەكانى خوا بو مروف سىفاتىكى ھاوبەش
كۆيكردبوونەوھە كە بونى «يەك» دانەى بوو. ديارىھە پىروژەكان
جگە لەوھى كە سىفاتى خاويان تىدا بوو كە بوونى يەكدانەى
بوو، ھەر ديارىھە و چەند سىفاتىكى تىرى جياواز لە يەكتىريان
تىدا بوو.

دايك و خاك پىروژ و خولقېنەربوون، بەخشندەبوون و ئىمە
لە ئامىزىاندا بووين. پىروژى ئەوان لە پىروژى خواوھاتبوو
رۆح يەك دانە بوو، ھەر كەسە و يەك رۆحى ھەبوو، رۆح
وھك خاك بەخشندە و خولقېنەر نەبوو، بەلام بىرەنگ و بىر تام و
بىر بون بوو، لە بەر چا و نەبوو، نەدەبىنرا و لە ئامىزى جەستەى
مروفدا بوو. قودرەتى رۆح قودرەتى خوا بوو بو بزواندى جەستە.
ويژدان گەورە و بىرپرانەوھ بوو، بىرەنگ و تام و بو بوو، وھك
خوا بوونى ھەبوو، وھك ئەويش نەدەبىنرا و لە ھەموو شوپىنكدا
ھەبوو.

ئاگر ديارىھەكى تىرى پىروژ بوو كە يەك ئاگر ھەبوو سەرچاوھى
ھەموو ئاگرەكانى ترە. ئاگر خولقېنەر نەبوو بەلام گرنگترىن
ھۆكارى خولقاندن و بژىوى ژيان و بەردەوام بوون بوو. ئاگر
لەبەرچاودابوو، دەبىنرا و دەيتوانى ونىش بىت دواى خاموش
بوون بە گەورەى خوى لە دەرونكى بچوكدا جىگای دەبووھ بە
بىئەوھى دەرون بسوتىنىت، ئەوھش مايەى گەورەى و سۆزىھتى.
خوا تەنھا لە رەنگى ئاگردا وھك نوريكى پىروژ خوى پيشان دەدا.

ئەو بەرنامانەى پەيوەست بوون بەم قوناغە نوپىھەوھ بە
وردى خويندنەوھەيان بو دەكرا، بە مەبەستى دۆزىنەوھى

پیناسه‌یه‌کی گشتی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتیمانی هه‌موو دیارده خراب و زهره‌مه‌نده‌کانی ناو کۆمه‌ل که مایه‌ی ناکۆکی و دوکه‌وتن بوو به‌ته‌واوی هه‌ولێ هه‌وێ بن بر کردنی درا و دیارده پیشکه‌وتوه‌کان که هه‌موویان له‌به‌رز بونه‌وه‌ی ئاستی هوشیاریه‌وه ده‌خولقین زۆر به‌جدی و په‌رۆشه‌وه ئیشیان تییدا ده‌کرا.

باره‌شه‌کان له‌ناو ئارامی شاردا زۆر بی‌ئارام بوون. هه‌میشه پیلانه‌کانیان ئاشکرا ده‌بوو، سه‌رگه‌رمی پیلانی‌تر ده‌بوون. ئارامی ناوشار ئه‌رک و مه‌به‌ستی هه‌موو خه‌لک بوو، ئاشکرا بوو جگه‌ له‌وان که‌سی‌تر نیه‌ هه‌ولێ شیواندنی ئه‌و بارودۆخه‌ هیمنه‌ بدات. خواست و مه‌به‌ستی باره‌شه‌کان کاولکردنی بازار و دوکانه‌کان و بلا‌بوونه‌وه‌ی بی‌کاری بوو، خراپبوون و نزمی باری ئابوری هه‌موو خه‌لک و ناوچه‌کانی‌تر بوو. هه‌ولنه‌کانیان به‌رامبه‌ر به‌ ئیراده‌ی خه‌لک و قالیبونیان له‌هه‌ستکردن به‌رامبه‌ر به‌ ئه‌رکی گه‌وره‌ هه‌میشه له‌سه‌ر نه‌که‌وتندا بوو. باره‌شه‌کان بیریان له‌ جووره‌ پیلانیکی‌تر ده‌کرده‌وه که کاریگه‌ری له‌سه‌ر ناوه‌وه‌ی خودی خه‌لک و بیرکردنه‌وه‌یان هه‌بیت که هاوتاوی هه‌موو بیر و باوه‌ری ئه‌وان بێت. ده‌یانزانی که خه‌لک سه‌رگه‌رمی چ به‌رنامه‌یه‌کن، بنه‌ماکانی بیر و باوه‌ریان چیه‌ و ئیش له‌سه‌ر چی ده‌که‌ن. دۆزینه‌وه‌ی ئه‌لته‌رناتیفیک له‌بری ئه‌و توند و تیزی و پیلان گێرانه‌که کیشه‌و گرفت بخاته‌ ناو فکر و باوه‌ریان، خواست و بوچوونی باره‌شه‌کان بوو له‌و قۆناغه‌دا، تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی تازه‌ش بوو که هه‌ر ده‌بیت هه‌ولێ پیلانیکی نوێ بده‌ن که جیاوازتر بێت له‌و پیلانانه‌ی پیشوتر که تییدا سه‌رکه‌وتو نه‌بوون.

په‌یره‌و کردنی به‌رنامه‌کان لای باره‌شه‌کان ئاشکرا بوو. ئه‌وانیش هه‌ولیاندا به‌هه‌مان فکر و به‌رنامه‌ رووبه‌روی خه‌لک

بینه‌وه. خه‌له‌ل بخه‌نه ناو بېر و باوه‌پمانه‌وه. تاکه خالی هاوبه‌ش له نیوان خه‌لک و باره‌شه‌کاندا، بوونی یه‌ک رپیازی دینی بوو که هه‌ر دوو لا په‌پره‌ویان ده‌کرد. ئه‌و خاله‌ هاوبه‌شه‌ی نیوان ئه‌وان و ئیمه، هه‌میشه‌ خویان به‌ بالاده‌ست و به‌ خاوه‌نی ده‌زانن، له‌پرابوردوشدا چه‌ند جاریک بو‌مه‌به‌ستی خویان سو‌دیان له‌م حاله‌ته‌ وه‌رگرتوو که ئیمه‌ پپی زیان به‌خش بووین.

شان به‌ شانی هه‌ول و پیسکه‌وتنی خه‌لک، هه‌ولی باره‌شه‌کانیش که‌وته‌ ئیشکردن به‌ سود وه‌رگرتن له‌و خاله‌ هاوبه‌شه‌.

هه‌ول و ئیشکردنی باره‌شه‌کان له‌ناو خه‌لکدا ده‌رکه‌وت. ئه‌وانه‌ی هه‌ستی نیشتمانی و ئاستی هوشیاریان به‌رز بوو هه‌ر زوو هه‌ستیان به‌و مه‌ترسیه‌ کرد و له‌ مه‌به‌ستی باره‌شه‌کان گه‌شتن. جاریک‌تر که‌وتنه‌وه‌ بلا‌وکردنه‌وه‌ی بیروباوه‌پ و ئیمانیان. له‌ میژودا زور جار ئه‌م روداوه‌ به‌ سه‌رماندا هاتبوو. وه‌ک ئیمه‌ باوه‌پ و ئیمانمان بېر چووبیته‌وه، له‌ رۆژگاره‌ ناسکه‌کاندا دووباره‌ ده‌که‌وتنه‌وه‌ بلا‌وکردنه‌وه‌ و پېر و پاگه‌نده‌ کردن بو‌ ئیمان و ته‌ریقه‌تیان. هه‌موو جاره‌کانیش سه‌رکه‌وتو بوون بۆیه‌ ئه‌مجاره‌ش په‌نایان برده‌وه‌ بو‌ هه‌مان به‌رنامه‌.

به‌ ناوی پاکردنه‌وه‌ی کۆمه‌ل له‌ گوناح، سه‌ره‌تای به‌رنامه‌یه‌کی دوور و درییان ده‌ستپیکرد بو‌ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی ئه‌وبنه‌مایانه‌ی که‌ بېر و باوه‌ری خه‌لکی له‌ سه‌ر دروست ببوو، بو‌ گۆرینی کلنور و فه‌ره‌نگی نه‌ته‌وه‌یی. ده‌قه‌ ئاینیه‌کان که‌ ئه‌وان خویان به‌ خاوه‌نی ده‌زانی و له‌و روانگه‌یه‌وه‌ حه‌قیان به‌ خویان دابوو که‌ کارامه‌تر و به‌ سه‌لیقه‌تر و زاناترن، به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک نابیت بو‌ زمانی‌تر وه‌رگی‌دری‌ت. ئه‌مجاره‌ خواسته‌کانیان وا پیویستی کرد ده‌قه‌کان به‌ ته‌فسیریکی تازه‌وه‌ له‌ به‌رژه‌وه‌ندی خویان وه‌ریانگیا و به‌ خیرایی و به‌ جدی ئیشیان بو‌ ده‌کرد و

شهری نهمانی فکری ئیمه‌یان پیده‌کرد و بیر و باوه‌ریان ده‌سپینه‌وه. ماموستای تاییه‌ت به‌خویان هیئا بوون و له‌ قوتابخانه‌کاندا ته‌فسیره‌ تازه‌کانیان بو‌باس ده‌کردن که پیچه‌وانه‌ی بیر و باوه‌ری خه‌لک و هیوا و خواسته‌کانیان بوو. له‌ مزگه‌وته‌کاندا کاتی کو‌بوونه‌وه‌ی خه‌لک، به‌ پیی ته‌فسیره‌کانی خویان بو‌چوونه‌کانی خه‌لکیان به‌رامبه‌ر به‌ دیاریه‌ پیروژه‌کان گونا‌هبار ده‌کرد. پارچه‌ بوونی خاکیان وه‌ک نیشتیما‌ن به‌ دژایه‌تی کردنی گه‌وره‌یی خوا لی‌کده‌دایه‌وه.

له‌ مزگه‌وته‌کاندا وتاره‌کانیان هاندانی خه‌لکه‌که‌ بوو به‌ گژ بیر و بو‌چونه‌ تازه‌کاندا بچنه‌وه که سیفاته‌ پیروژه‌کانی خوا ده‌خه‌نه‌ پال دیارییه‌کان که ده‌سکردی خوان. جارپان ده‌دا که ئه‌م هه‌لو‌یستانه‌ هاوبه‌ش په‌یدا‌کردنه‌ بو‌خوا. له‌ قوتابخانه‌کاندا وانسه‌ی تاییه‌تیان به‌ قوتابیان ده‌گوتسه‌وه که ته‌نه‌ها به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی خویانیان تی‌دا به‌ دیده‌کرا. قوتابییه‌کان که‌متر فه‌ناعه‌تیان به‌ درۆ و ده‌له‌سه‌کانیان ده‌کرد. ئه‌وان میژوی پی‌شوتر ئاگادار بوون که له‌ سه‌رده‌مه‌ جیا‌جیا‌کاندا چه‌ندین جار هه‌ول و تی‌کو‌شانه‌کانیان له‌ناو ته‌فسیری ده‌قه‌کاندا تواند‌بووه.

ئالۆزترین هه‌ول و تی‌کو‌شان ئه‌م قۆناغه‌ بوو. له‌ گه‌رمه‌ی گه‌شه‌ کردنی بیر و باوه‌ره‌کان و پی‌شکه‌وتنی بواره‌ جیا‌جیا‌کانی ناو کو‌مه‌ل جاریکی‌تریش باره‌شه‌کان به‌ ناوی ده‌قه‌ پیروژه‌کان و گه‌رانه‌وه‌ی هه‌موو شت بو‌گه‌وره‌ی خوا به‌ پیی ئه‌و ته‌فسیره‌ی که خویان خواستیان بوو دوو دلی و پارایی و گرفتیان له‌لای زۆر که‌س دروست کرد.

به‌رزی ئاستی هوشیاری کو‌مه‌ل جاریکی‌تر پی‌ویست بوونی خو‌ی سه‌لمانده‌وه. هه‌موومان، به‌تاییه‌تی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ رۆلی گرنگیان هه‌بوو به‌ پیی پی‌پۆری خویان له‌ بابه‌ته‌ جیا‌جیا‌کاندا، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تایی بلا‌بوونه‌وه‌ی هه‌ول‌ی باره‌شه‌کان بو

ته‌فره‌دانی خه‌لک هه‌ستمان به‌و مه‌ترسیه کرد که توشی کۆسپ و خه‌له‌ل و ناکوکی ببین. له هه‌ولێ دۆزینه‌وه‌ی چاره‌سه‌ریکدا بووین بۆ به‌گژداچونه‌وه‌ی هه‌ولێ باره‌شه‌کان. دۆزینه‌وه‌ی چاره‌سه‌ریک له‌ناو دیاریه‌ پیرۆزه‌کاندا گرنگی زیاتر و گه‌وره‌تری ده‌بیت، ئه‌مه بۆچوونی هه‌موومان بوو.

هه‌ول و مه‌به‌ستی باره‌شه‌کان تواندنه‌وه‌ی گه‌وره‌یی و پیرۆزی دیاریه‌کان بوو له‌ ناو ته‌فسیری ده‌قه‌کاندا به‌ خواستی خۆیان، به‌ تاییه‌تی مه‌به‌ستیان سرپینه‌وه‌ی ره‌گه‌ز و نیشتیمان بوو، لکاندن نیشتیمان به‌ خاکی خۆیان‌وه و سرپینه‌وه و تواندنه‌وه‌ی ره‌گه‌زیش له‌ناو نه‌ته‌وه‌یی خۆیاندا. پیرۆزی ده‌قه‌کانیان ده‌گیرایه‌وه بۆ سه‌روه‌ری خۆیان و خۆیان به‌ خاوه‌نی یه‌که‌می ئه‌و په‌یامه‌ ده‌زانی. هۆنینه‌وه‌ی ده‌قه‌کانیش به‌ جوړیک نه‌خشه‌یان کیشابوو که توانای کاریگه‌ری هه‌بوو له‌ سه‌ر ئه‌وانه‌ی ئاستی هوشیاریان که‌متر بوو له‌ تیروانین و بیرکردنه‌وه‌یان به‌رامبه‌ر به‌ پیرۆزی ده‌قه‌کان و ئیمانیا. به‌رنامه‌یه‌کی گه‌وره و فراوانیان ده‌ستپیکرد بوو له‌ناو خه‌لکدا، له‌ناو قوتابخانه و مزگه‌وت و جیگا خزمه‌ت‌گوزاره‌کانیشدا.

به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاستی ئیماندارێ له‌ ناو کۆمه‌لدا له‌ هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا که‌متر نه‌بووه له‌ ئاستی شاره‌زایی ئه‌وان. هه‌موو قالبون و گه‌شتن به‌ لوتکه‌ی ئیمانداریتی جگه‌ له‌وه‌ی به‌ سودی ئه‌وان که‌وتۆته‌وه که‌ توانیویانه‌ فه‌ره‌ه‌نگ و کلتور و زمان و ته‌نانه‌ت خاکیش له‌ناو فکر و مه‌به‌ستی خۆیاندا بتویننه‌وه. به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاستی ئیمانداریتی خه‌لک جاریکی‌تر له‌لای باره‌شه‌کان، چوونه‌ ژیر سیبه‌ری عه‌قلیتی خۆیاندا بوو، چونکه ئه‌وان خۆیان به‌ بالاده‌ست و ژیرتر ده‌زانی که‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌م

عه‌قلیته‌ش له‌سه‌ر دیاریه‌ پیرۆزه‌كانی خوا بۆ ئیمه‌ کاریگه‌ری خراب و سه‌رئه‌نجامی له‌ده‌ست چوونی هه‌موو دیاریه‌كان بوو. دۆزینه‌وه‌ی ئه‌لته‌رنه‌تییك به‌ره‌نگاری ئه‌وه‌له‌ومه‌رجه‌ ترسناکه‌ بێته‌وه‌ کاریکی ئاسان نه‌بوو. هه‌موو گه‌شتینه‌ ئه‌وه‌ قه‌ناعه‌ته‌ی که‌ ته‌نها له‌ناو خودی دیاریه‌كاندا ئه‌وه‌ چاره‌سه‌ر کردن و به‌گه‌ژ داچونه‌وه‌یه‌ به‌رجه‌سته‌ ده‌بیته‌. ئاویته‌ بوونی دیاریه‌ پیرۆزه‌كان له‌گه‌ڵ سۆز و هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی که‌ کاریگه‌ری له‌سه‌ر بۆچوون و باوه‌رپه‌کانیان نه‌بیته‌، به‌لکه‌و جاریکی‌تر گه‌وره‌یی و پیرۆزی ئه‌وه‌ دیاریانه‌ ده‌ربخات.

خالی هاوبه‌شی نیوان باره‌شه‌كان و خه‌لك، هه‌میشه‌ به‌فرو فیله‌به‌رژه‌وه‌ندی خۆیاندا بوو، که‌ خۆیان بالاده‌ست و ژیرترن. داپه‌رانی ئیمه‌ بوو له‌خاوه‌نداریه‌ سه‌روشتیه‌كان که‌ له‌ئه‌زه‌له‌وه‌ موڵکی مرۆفن، وه‌ک په‌گه‌ز و زمان و خاک و دواتر ژیهانی کۆمه‌لایه‌تی که‌ له‌دوای ته‌مه‌نیکی دوور و درێژ بووه‌ به‌کلته‌ور و پیرۆزی وه‌رگرتوو. خالی هاوبه‌ش دین بوو، هه‌موومان له‌سه‌ر چیه‌وی بازنه‌یه‌ک به‌ده‌وری چه‌قیکی پیرۆزدا ده‌سوپه‌ینه‌وه‌. لادان له‌سه‌ر چیه‌وی ئه‌وه‌ بازنه‌یه‌ و دروستکردنی بازنه‌یه‌کی‌تر کاریکی سه‌خت‌بوو ئه‌گه‌ر به‌ره‌نگی یه‌کیک له‌دیاریه‌ پیرۆزه‌كان نه‌کیشریته‌ که‌ هه‌مان چه‌قی پیرۆزی هه‌بیته‌، ته‌نها بۆ پاراستن و به‌رزپاگرتنی دیاریه‌ پیرۆزه‌كان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ چیه‌وه‌ تازه‌یه‌ به‌ده‌وری هه‌مان چه‌قدا، چاره‌سه‌ریکی گونجا و به‌هه‌یزه‌ بۆ به‌گه‌ژدا چونه‌وه‌ی هه‌لمه‌تی باره‌شه‌كان که‌ کاریگه‌ری له‌سه‌ر بیه‌یه‌ز بوونی ئیراده‌و باوه‌ری خه‌لك نه‌کات. ئیمه‌ له‌به‌رزی ئیمانه‌وه‌ له‌گه‌وره‌یی ویزدانه‌وه‌ ده‌قه‌کانمان به‌پیرۆزی پاگرتوو و نه‌مانویستوو له‌هیچ قوناغ و سه‌رده‌میکی ناسک و پیه‌یستدا وه‌ک ئامرازیکی دژ به‌کۆمه‌لانی‌تر بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆمان به‌کار به‌یه‌نین.

ئىشكردن له ناو دياريه پيرۆزهكان و خولقاندنى چاره سهرىك، جىگاي گومان نه بوو كه خه لك له بهر پيرۆزى و ئاشنا بونيان به گرنكى ئه و دياريانه تىگه شتنيان باشترو بير و بوچونيان له سهرى ئاسانتر بوو. دياريه پيرۆزهكان به هاونرخيان له لاي خه لك زور بوو. ههر بويه ده سنیشان كردنى دياريهك وهك سنبولىكى نه ته وه يى كه خالى هاوبهش جاريكى تر له خزمه تي بهرزه وه ندى ئه واندا ده ستي به سهردا نه گيريت، بوچونىكى گونجاو و مهيدانى بوو به مهرجيك په پره كردنى ده قه كان و گه وره يى خولقينه رى دياريه پيرۆزهكان نه بيته كيشه و ئاويته بيت له گه ل چالاكى فكرى و نه ته وه يى بو به گز داچونه وه ي هه موو ئه و هه ولانه ي بو دابرانى مرؤف و دياريه كانى كه خودا به خودى كو مه لگاي به خشيون وهك ره گه ز و زمان و خاك.

دوزينه وه ي ئه لته رنه تيفيك به تايبه تي يه كييك له دياريه پيرۆزهكان، دابران نيه له په يامى خوا، به لكو پيرۆز راگرتن و له بهر چاو گرتنى گرنكى و گه وره يى خوا و دياريه كانيه تي و جاريكى تريش په يوه ست بوون و په نابردنه وه به رى مرؤفه به دياريه كانى خواوه و خو رزگار كردنه له سرينه وه ي زمان و ره گه ز كه خوا تايبه ت به ميله ته كانى به خشيوه، پاراستنى زمان و ره گه ز ئاسوده كردنى رؤح و ژيانه وه ي ويژدانه به رامبه ر به خاك و دنياي كردنى دلئى دايكه، پيرۆز راگرتنى دايكه.

بو دوزينه وه و چاره سه ر كردنى ئه و كيشه يه و به گزدا چوونه وه ي پيلانى باره شه كان، جاريكى تر دياريه پيرۆزه كانمان خسته بهر ليكدانه وه و شير كردنه وه .

به بئ بوونى خاك مرؤف له هه موو شتيك داده برپيت، مرؤفى بئ نيشنيمان وهك كه سيكى بئ سه ره، نه خوى خوى ده ناسيت نه كه سيش ده يناسيتته وه .

ویژدان دیاریه‌کی تری خوا بوو، هۆش و بیر ده‌جولینیت. غه‌ریزه شه‌رانگیزه‌کانی ناخ هه‌لده‌ته‌کیینیت. رۆحی عه‌قله‌ بو ناساندن و گه‌ران به شوین هه‌ق و حه‌قیقه‌تدا. مرۆف بی‌ویژدان، به بی ئه‌و دیاریه‌ پیروژه رقی له‌ خویشی ده‌بیته‌وه پیروژی دایک هه‌ست پیناکات و دیاریه‌کانی خوی له‌ لا گه‌وره و پیروژ نابیت، په‌پوله‌ لی‌ده‌بیت به‌ درنده و درنده‌یی به‌ حه‌قی خوی ده‌زانیت. ویژدان دیاریتترین دیاری خوی به‌ مرۆف بتوانیت په‌یره‌وی بنه‌ما مرۆفایه‌تیه‌کان بکات و جیاوازی له‌ نیوان باش و خراپه‌ دا هه‌ست پی بکات. ویژدان ئه‌و دیاریه‌ بوو که مه‌ردومی ده‌گیانده لای یه‌زدان. ویژدان نوینه‌ری خواوه‌نده له‌ هزر و رۆح و ناخ و چاوی مه‌ردومدا. به‌ته‌نها ویژدان وه‌ک خوا له‌ هه‌موو جی‌گایه‌ کدایه‌.

دایک دیاریه‌کی پیروژی تری خوا بوو که زۆر سیفاتی خوی تیدا کۆبی‌وه. سیفاتی خولقاندنی به‌ دایک به‌خشیبوو. تاکه‌ دیاری خوا بوو که بتوانیت برپاری بوونی ئیمه‌ بدات، به‌ ده‌ستی خوا له‌ ریگه‌ی دایکه‌وه خولقاوین، له‌ ریگه‌ی دایکه‌وه جو‌ری په‌گه‌ز و زمانمان پیدراوه. ئه‌و زمانه‌ پیروژه‌ی باره‌شه‌کان له‌ ریگای ته‌فسیره‌ هه‌له‌کانیانه‌وه هه‌ولی سهرینه‌وه‌یان دده‌ا، ئه‌و په‌گه‌زه‌ی که خوا تاییه‌ت به‌ کۆمه‌لگاکان خولقاندبووی هه‌ولی توانده‌وه‌یان دده‌ا. پیروژی خواو پیروژی دایک یه‌ک په‌نگ و یه‌ک بو‌نیان گرتبوو.

یه‌که‌م دیاری پیروژیش پیش هه‌موو دیاریه‌کانی تر که ئیمه‌ ناسیمان «ئاگر» بوو، گرنگی ئاگر له‌ لای ئیمه‌ سه‌رچاوه‌ی بوون و ژیان بوو. راستی دیمه‌نه‌کان و جوانی وه‌رزه‌کان و جیا کردنه‌وه‌ی په‌نگه‌کان به‌ بی‌پوناکی که رۆحی ئاگره‌ هه‌ستی پی‌ناکریت. ئاگر ئه‌و تاکه‌ دیاریه‌ پیروژه‌ی خوی، که خوا بیه‌ویت خوی پیشان بدات په‌نگی نور ده‌گریت، سیفاتیکی تری

پیرۆزی ئاگر که به تهنه‌ها له‌ودا هه‌بیته‌ی روناکییه که له نوری خواوه پیی به‌خسراوه. خوا سه‌رچاوه‌ی بوون و ژییانی به رۆحی ئاگر به‌خشیوو. سیفاتیک‌تری ئاگر تهنه‌ها بۆ ئیمه‌ بوو، هه‌ر له زووه‌وه نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتن بوو که ببوو به سنبولی نه‌ته‌وه‌یی به‌جۆریک له‌ده‌رونی هه‌موو که‌سیکدا پیرۆز بوو، سه‌ره‌تای ژیان و میژو بوو. گونجاوترین دیاری خوا که بیته‌ به سنبولی نه‌ته‌وه‌یی و ئاویتنه‌ی هه‌ستی نیشتمانی و نه‌ته‌وه‌یی و باوه‌ر و ئیمانمان بیته‌ و بتوانین شه‌ری دژ به‌ باره‌شه‌کانی پیکه‌ین له‌ پیناوی پاراستنی دیارییه‌کانی تر، ئاگر بوو. ئه‌و دیاریه‌ نورانییه‌ی خوا بوو که ئیمه‌ پیش هه‌موو دیاریه‌کانی تر له‌به‌ر پیرۆزی و گرنگی خۆی ئاشنای بووین و ناسیمان.

ئاگر ئه‌و ره‌نگه‌ بوو که په‌نامان بۆ برد چیه‌وه‌ی ئه‌و بازنه‌یه‌ بکیشیت که چه‌قه‌که‌ی خوی گه‌وره‌ بوو. تهنه‌ها ئاگر بوو، ئه‌و دیاریه‌ پیرۆزه‌ی خوا که هه‌لمان بژارد و هه‌موومان یه‌ک بۆچونمان هه‌بوو که وه‌ک سنبولیک‌ی نه‌ته‌وه‌یی به‌رنامه‌ی بۆ دابریژن بۆ به‌گژدا چونه‌وه‌ی باره‌شه‌کان له‌ هه‌ولێ سهرینه‌وه‌ی زمان و ره‌گه‌زو زه‌وتکردنی خاڤ.

ئاگر ئه‌و دیارییه‌بوو که په‌نامان بۆ برد به‌ره‌نگی چیه‌وه‌ی بازنه‌یه‌کی جیواز به‌ده‌وری هه‌مان چه‌قدا بکیشین.

هه‌ولێ باره‌شه‌کان بۆ چه‌واشه‌کردنی خه‌لک و زه‌وتکردنی دیاریه‌ پیرۆزه‌کان هه‌میشه‌ کورت و بی‌ئه‌نجام و سه‌رنه‌که‌وت و بوو، چونکه‌ دوور له‌ راستی و حه‌قیقه‌ت بوو.

تیگه‌شتنی خه‌لک بۆ به‌رنامه‌ و گۆرانکاریه‌کان و بیرو باوه‌ره‌کانیان هه‌میشه‌ له‌ ئاستی پیویست و په‌رۆشیدا بوو.

هه‌ولێ کان زۆر به‌ خیرایی گه‌شه‌ی ده‌سهند، ئه‌ویش به‌ هۆی ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ی که پیشوتر بۆ به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاستی هوشیاری ئه‌نجام درا بوو.

ئەرك و رهنجى ئەو كەسانەى لە ئاستى بەرپرسىارىيەتيدا كارىيان دەكرد و متمانەى خەلك بەو كەسانە ئاويتەى يەكتر بىوون و رۆزگار يىكى سەر كەوتويان خولقاند بوو كە پىراوپر بوو لە خواستى خەلك و لە تىگەشت بەرامبەر بە هەول و چالاكەكانيان. لەو پىرسىارەش گەشتىوون و وەلامەكەشى هەر لەلای خويان بوو، كە چيان دەويت؟

ئيشكردن لە سەر چەمكى ئاگر لە روى ميژوى نەتەوهيى و پىرۆز وەرگرتنى بە ئيمانەوه بە جدى و بە پەرۆش و بە وردى كارىيان تيدا دەكرد و هەرزوو لە لايەن خەلكەوه قبول كرا و جيگاي هەولى فريودانى بارەشەكانى گرتەوه. وردە وردە بەرنامەكانيان بەرەو كزى و هەرەس چوو. وتارى ئەو مامۆستايانەى كە خويان هينابوونيان لە رۆژانى هەينيدا بو دروست كردنى گومان و پاراي لە ناو خەلكدا بەرامبەر بە بوچوونەكان دەربارەى ديارىيە پىرۆزەكان، بە بئىنرخ و بئىگوپگرتن و بئىجەماهير مايهوه. وانەى قوتابخانەكان بو راکيشانى فكري قوتابيان بو ژيىر سيپەرى وتارەكانى خويان، بەرەو ريسواى چوو. مامۆستايەك نەبوو كە ئامادەيى گوتنەوهى ئەو وانە درۆ و دەلەسانەى هەبىت. ئەو مامۆستايانەى كە بو ئەم شارانەش هاتبوون، بە شەرمەزارىيەوه گەرانەوه ناوچەكانى خويان.

لە دواى سەرنەكەوتنى هەر پىلانئىك، بارەشەكان لەناتوميديدا، بەرچاويان لە غەزەبدا تاريك دەبوو، دوبارە توند و تيزى و ويىرانكارى و گرتن و ئەشكەنجەدان دەستى پيدەكردهوه. ئارامى بارودۆخى شار چەندە گرنگ بوو بو گەشەسەندنى بىر و بوچوونەكان، ئەوهەندەش مايهى نيگەرانى و بئىهيوای بوو بو بارەشەكان. بارەشەكان وەك مئيش لە دۆخىكى پيس و ئالۆزدا ئاسودە دەبوون و مەبەستيان بە ئامانج دەگەشت. بۆيە هەميشە

هه‌ولێ تیكدانی ئاسایش و ئارامی ناوشار بوون. چه‌ند جارێك پیلان و به‌رنامه‌یان دارپشت، ئه‌وان ئیتر چاوه‌پروانی سه‌رکه‌وتنی کاره‌کانیان نه‌ده‌کرد، به‌هه‌ر دووبار سه‌رکه‌وتن و سه‌ر نه‌که‌وتنی پیلانه‌کانیان دوکان و مال و سه‌ر و سامانی خه‌لکیان و پیران ده‌کرد و به‌ تالان ده‌برد. چه‌ند جارێك شه‌وان بازاره‌کانیان ده‌سوتاند. هه‌ولێه‌کانیان بو‌ دارپوخانی باری ئابوری خه‌لک و شاره‌که هه‌میشه له‌ گه‌ردابوو. به‌ ئاشکرا بوونی پیلانه‌کانیان، شه‌رمه‌زار نه‌ده‌بوون و جیگای روداوه‌کانیان جینه‌ده‌هیشت و ده‌که‌وتنه و سه‌ر و مالی خه‌لک به‌ تالان بردن.

له‌ ئه‌نجامی پاراستنی ئاسایش و هیمنی شاردن به‌رنامه‌ی ئیشکردن له‌ سه‌ر بلاوبونه‌وه‌ی بو‌چونه‌کان و خواسته‌کانیان له‌ هزر و ده‌رونی خه‌لکدا زور به‌ باشی به‌ رپوه‌ ده‌چوو، گه‌شته ئاکامی خۆی. له‌ ئه‌نجامی هه‌ولێ خه‌لک و خوشه‌ویستیان بو‌ نیشتمانه‌که‌یان و سور بوونیان له‌ سه‌ر په‌یره‌وکردنی ئه‌و به‌رنامه‌ی که‌ دایانرشتبوو، ئیتر باره‌شه‌کان به‌ندی چاوه‌پروانی و سه‌بیریان پچراند و با ئاشکرا و به‌ نه‌ینی له‌ سه‌ر هه‌مان کاری توند و تیژی و کاول‌کاری پوشتن و که‌وتنه‌وه ئازاردان و گرتنی خه‌لک و به‌ تالان بردنی سه‌ر و سامانیان.

به‌رنامه‌کان له‌ قوناغی کۆتایی و گه‌شتن به‌ لوتکه‌دابووون. ئه‌وه‌ی که‌ مه‌به‌ست بوو له‌ ناو دل و ده‌رونی هه‌موو که‌سیکدا به‌ قه‌ناعت و به‌ فکریکی هوشیار و به‌ به‌رنامه‌یه‌کی زانستی سه‌رده‌می چه‌سپا بوو. چاوه‌پروانکردن و پاراستنی ئارامی له‌م سه‌رده‌مه‌ نوێیه‌دا که‌ باری ئابوری و ئاسایشی خه‌لک به‌ره‌و هه‌لدیری نه‌مان و هه‌ره‌س ده‌بات، ئیتر مانایه‌کی دروستی نابیت که‌ سودی لپوه‌ریگیریت. تیگۆشان له‌م قوناغه‌دا که‌ ئاستی هوشیاری و تیگه‌شتن به‌رز بوو، به‌ گژداچونه‌وه‌ی باره‌شه‌کان بوو بو‌ پاراستنی ملک و مال و سه‌ر و گیانی خه‌لک. . له‌ قوناغی

جیبه‌جی کردنی به‌نامه‌کاندا په‌وشی ئارامی شار و باری ئابوری زور گرنګ و له بهر چاو بوو. ئەو رۆژگار په‌پاراستنی ئاسایش و هیمنی ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌موو کەس بوو که زور به هه‌ستی به‌پرسياریه‌تی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانی هه‌موو کەس له‌ئهرکه‌ی ده‌روانی. له‌م قوناغه تازه‌یه‌دا پاراستنی سامان و ئاسایشی خه‌لک ئه‌رکی سه‌ره‌کی بوو، ئەوه راستیه‌ک بوو له‌ناو ئازار و سته‌م و ئەشکه‌نجه‌ی باره‌شه‌کانه‌وه سه‌ری هه‌لدا بوو. کەس نه‌بوو به‌بیر و باوه‌په‌وه پارێزگاری نه‌کات و ئاماده‌ی به‌ره‌نگار بوونه‌وه نه‌بیت.

دیاریه‌ پیرۆزه‌کان هه‌موو له‌خزمه‌تی مرۆفدا بوون، به‌دهوری مرۆف و کۆمه‌لدا له‌سه‌ر خاک کۆ ببوونه‌وه. دیاریه‌کان هه‌موویان په‌یوه‌ست بوون به‌یه‌که‌وه و هه‌مووشیان به‌مرۆقه‌وه، به‌پۆحی مرۆقه‌وه. مرۆف بی‌پۆح مانای ته‌واوی نیه‌. مرۆف بی‌پۆح نه‌دیاری پیرۆزی ده‌ویت، نه‌دیاریه‌کان له‌دهوری کۆ ده‌بنه‌وه. پۆح دیاریه‌کی تری خوا بوو بۆ مرۆف، خاک پیرۆزترین دیاری بوو، ته‌نها پۆحیش بوو له‌ناو دیاریه‌کاندا خۆی له‌پیناوی پیرۆز راگرتنی خاکدا ده‌به‌خشی.

له‌وه‌هل‌ومه‌رجه‌ ناسکه‌دا، له‌ناو تاوانی گه‌وره‌ی باره‌شه‌کاندا پۆحیک نه‌بوو که ئاماده‌ نه‌بیت بۆ سارپێژ کردنی برینه‌کانی خاک که هه‌موو زامه‌کانی تر دواتر سارپێژ ده‌بوون. خۆ ئاماده‌ کردن بۆ به‌گژ داچوونه‌وه‌ی باره‌شه‌کان، هه‌روا ئاسان نه‌بوو، جگه‌ له‌به‌خشینی رۆح که زیانیکی گه‌وره‌ بوو، سه‌رکه‌وتنی ئەو پووبه‌پووبه‌وه‌یه‌ ده‌بوايه‌ مسۆگه‌ر بکرایه‌. له‌ناو چوونی پۆحه‌کان به‌سترا بوو به‌سه‌رکه‌وتنی پووبه‌پووبه‌وه‌که‌. ئیشکردن بۆ دانانی به‌نامه‌یه‌کی گونجاو که ئاویته‌ بیت له‌گه‌ل بنه‌مای دیاریه‌ پیرۆزه‌کان بۆ به‌گژداچوونه‌وه‌ی باره‌شه‌کان گرنگی و تاییه‌تمه‌ندیتی خۆی

هه‌بوو. گرنگترین سیفاتی هاوبه‌ش له دیاریه پیروژه‌کاندا بوونی «یهک» دانه‌ی ئه‌و دیاریه بوو که مانای گه‌وره‌یی و پیروژی خۆی هه‌بوو. بۆچوونه‌کان و بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که ئه‌رکی به‌رپرسیاره‌تیا‌ن به‌په‌رۆش و وه‌فاوه له ده‌ست بوو، کۆک بوون له سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌رنامه‌ی به‌گژدا‌چوونه‌وه له سه‌ر بنه‌مای چه‌مکی «یهک» که‌لک وه‌ربگریت و له سه‌ر گرنگی ئه‌و دیارده‌یه ئیش بکه‌ن. به‌گژدا‌چوونه‌وه‌ی با‌ره‌شه‌کان له هه‌موو ناوچه‌کاندا ده‌بی‌ت له «یهک» کاتدا بی‌ت. گرنگی «یهک» کات بۆ به‌گژدا‌چوونه‌وه، یه‌ک پارچه‌ی خاک و یه‌ک هه‌ستی نیشتمانی و نه‌ته‌وه‌یی ده‌سه‌لمینیت، جگه له‌وه‌ی به‌گژدا‌چوونه‌وه‌که مانایه‌کی گه‌وره و ئاکامیکی گه‌وره و سه‌رکه‌وتوو ده‌بی‌ت. له به‌ر چاوه‌گرتنی ئه‌و یاسا زانسته‌یه‌ی که ده‌لیت «هیز له یه‌کی‌تیدا‌یه»، هانده‌ریکی‌تر بوو بۆ زیاتر جه‌ختکردن له دارشتنی به‌رنامه‌یه‌ک له سه‌ر بنه‌مای سیفاتی هاوبه‌شی دیاریه پیروژه‌کان.

هه‌لو‌یستی خراپی با‌ره‌شه‌کان به‌رده‌وام و خراپتر بوو، ژماره‌یان له‌جاران زیاتر بوو له‌ناو با‌زاردا. چاوه‌دیری هه‌موو شوینیکیان ده‌کرد. هه‌میشه به‌بیانوو بوون له خه‌لک، به‌پیلان و بی‌پیلان به‌دوای ئاشوبی شار و نائاسایشیدا ده‌گه‌ران. گرتن و ویرانکاری له‌جاران زیاتر بوو. هه‌ستیان به‌ته‌واوی هوشیاری خه‌لک و ته‌بابوونیان له‌سه‌ر بیر و باوه‌ریان ده‌کرد.

هه‌موو سالی‌ک به‌هاتنی جه‌زنی نه‌ورۆزی نه‌ته‌وه‌یی، با‌ره‌شه‌کان چه‌ند رۆژیک پێشتر به‌رنامه‌یان بۆ کۆنترۆل کردنی هه‌موو جیگایه‌ک ئاماده ده‌کرد. هاتنی ئه‌و جه‌زنه نه‌ته‌وه‌یییه ترس و دوودلی و گومانی جۆراوجۆری ده‌خسته ناو بیرکردنه‌وه‌ی با‌ره‌شه‌کان. ئه‌وان ده‌یانزانی ئه‌و بۆنه نه‌ته‌وه‌یییه ره‌نگدانه‌وه‌ی سه‌رکه‌وتن و ئازایه‌تیه له سه‌ر خه‌لکی ناوچه‌که و له دل و

دهرودا ههوینی راپهرین و بهگژدا چوونهوهیه، بویه لیكدانهوهی زور وردیان بو دهکرد، له پیش هاتنی ئه و روزه پیرۆزه.

بارهشهکان له ترسی روداوێک که لهناو دهرونی خه لکدا کلپه بسینیت و به زیانی خویان کۆتایی پئی بیت، ریگیان نه ده دا لهناو شاردا یادی ئه و جهژنه پیرۆزه بکریته وه. له شوینه بهرزهکانی دوور له شاره که گومانی مهترسی راپه پینی خه لکی نه بوو، یادی ئه و بۆنهیه دهکرایه وه به کردنه وهی ئاگریکی گهوره که ئاویتیهی ئه و پشکو گه شهی ههست و ههناو و دهرون ده بوو مروقی ده کرد به پارچه یهک له خوراگری و به رۆحیکی سهرتاپا له خۆبهخشین و قاره مانیتی.

هاتنی وهزی بههار و بوژاندنه وهی دار و دهوون و گول و گیا و تهقینی کانیاوهکان و سهه له بهری سهوز پۆشینی دهشت و دهرو چیا، تاکه هونه بوو بو جولاندنی ههست و نهست و خرۆشانندی خوین و گرونی دلی و دهرون. هاتن و یادکردنه وهی ئه و جهژنه نهته وهییه دیرینهش هوی سهههکی خرۆشانندی خوین و دلی و دهرون بوو. جۆشی ده دای هه لمهت بو ئازادی بهریت، توند و تیژی و ئه شکه نه دانه قبول نه کهیت.

جهژنی نه ورۆز تاکه جهژنی نهته وهی بوو. جگه له بوونی سیفاتی ژماره «یهک» جهژنی نهته وهی که پیرۆزی و گه وهییه له خو گرت بوو، ئاگریش سنبولی ئه و جهژنه پیرۆزه بوو که ئاگریش بو خوی میژینه یهکی رۆحیانی له گه لماندا هه بوو که دوو پاله وانی ته بای چیرۆکیکی راسته قینه بووین. یه کیکی بوو له دیارییه پیرۆزهکانی خوا وه ندیش بو مهردومی خوی.

رۆزبه رۆز له گه ل نزیك بوونه وهی جهژنی نه ورۆزدا، باره شهکان ژماره یان زیاتر و به ربلاوتر ده بوون. مهترسی جهژنی ئه م سال گومانی زیاتر بوو. ههستیان به خو ئاماده کردنی خه لک کردبوو که ئه مسال جیا و ازتر له سالان یادی ئه و رۆزه

دهکه نه وه. له راستیشدا ههروابوو، جوښ و خرۆشی خه لک بو یادی ئه و جهژنه نه ته وه ییه که هاوکات بوو له گه ل شیوه تیکوښانیاندا ئاویته یی کهتر بیوون که ئومیډ و هیوای پروونی له دلی خه لکدا پرواند بوو.

هه ر له زووه وه خه لک خو ی ئاماده و سازدابوو. بهختیار یه کیک بوو له و که سانه ی که به لینی دابوو گه وره ترین ئاههنگی نه ورۆز له ناوچه که ی خو یاندا ساز بکات و هه لگی رساندن ی ئه و ئاگرهش به دهستی خو ی بییت. زۆر که سی وه ک بهختیاریش له هه موو لایه کدا به جوښ و خرۆشه وه ههستی ئه و یادکردنه وه پیرۆزه نه ته وه ییه یان له دل و دهرون و هۆشدا بوو.

باره شهکان که هه میشه له شوین به هانه یه کدا ده گه ران بو هه قدان به خو یان و به توند و تیژیان، له گه ل هه موو گومانهکانیان له نه ورۆزی ئه مسالدا ده یانکرد، ئاره زوشیان بوو خه لک به شیوه یه ک یادی ئه و جهژنه بکه نه وه که ئه وان ئیتر هه لومه رجیان بو بره خسیت بو ویرانکاری و گرتن و کوشتنی خه لک که دواچاوترسان بییت و جوښ و خرۆش و ههستی نه ته وه یی و نیشتمانی هه رهس پی بهینن. به پیچه وانه ی سالانی پشوتر، ده یانویست له ناو شارهکاندا ئاگر بکریته وه بو خولقاندنی کیشه و ئالۆزبوونی بارودۆخه که تاکو هه لی ده ستریزکردنیان بو بره خسیت. خه لکیش بی ئاگانه بوون له مه بهست و خواست و جموجۆلی رۆژانه ی باره شهکان. به تایبه تی ئه و که سانه ی به ئامانه ته وه ئه رکی به رپرسیاریان له ئه ستۆ گرتبوو. به رنامه ی جهژنی نه ورۆزی ئه مسالمان گۆری. له سه ر ئه وه هاوبیربووین به و جوړه ی که خو مان بو سازدانی نه ورۆز ئاماده کردبوو، پرایگرین و به شیوه یه کی تر گوزارشت له و یاده مهزن و پیرۆز بکهین.

ئەو پۈژەي بەسەردان چووم بۆلای دايكى سەركەوت، بەختياريشم بينى و بپياري راگرتنى ئاگر كىرەنەوہى نەورۆزى ئەمسالم پپراگەياندا، بەوشپوہيەي كە خۇمان بۆ ئامادەكردبوو. بەختيار نيگەرەران بوو. بەلپنى ئەوہشم بە بەختيار دا كە سەرگەرمى ئامادەكردنى بەرنامەيەكى ترين بۆ يادى نەورۆز كە گونجاوتر بپت لەم قۇناغەدا و كاريگەرتريش بپت و لە لای ھەموو كەسپكيش ئاشكرا دەكرپت.

پەيوەندى من بە دايكى سەركەوتەوہ بەردەوام بوو، زۆرجار ھەندىك لەھاوپيكانم كە برادەرى سەركەوتيش بوون لەگەلمدا دەھاتن. ھەموو روداوەكانى نيوان خۆي و سەركەوتى بۆ دەگپراينەوہ.

راگرتنى يادى نەورۆز بەو شپوہيەي كە خۇمان بۆ ئامادەكردبوو بەناو ھەموو خەلكدا بلاوبوو و ھۆكارەكانيشى پونكرابىەوہ. لەسەرەتادا بپ ھيوای و نيگەرەرانى بەروخسارى خەلكەوہ دياربوو، پاشان تپگەشتن كە راگرتنى يادى نەورۆز لە بەرژەوہندى خەلك و ناوچەكەدا دەبپت. بەلام ھەرواش رازى نەدەبوون كە ئەو جەژنە نەتەوہيەي كە سنبولى قارەمانپتپە، ئەو جەژنە تاك و تەنيايە بە بپ ياد كىرەنەوہ بە سەرياندا تپپەرپت. ھەستمان بە بپ ھيوای خەلك كىرەبوو، ھەر چەندە لەلای ھەموو كەسپكيش ئاشكرا بوو راگرتنى لە بەرژەوہندى خەلكى شارەكەدا دەبپت. گەشتينە ئەو بۆچوونەي بە خپرايى بەرنامەيەكى نوئ دابريژن بە شپوہيەكى نوئ يادى نەورۆز بكرپتەوہ كە جوش و خرۆشى زياتر بپت، ھەمانكات سەركەوتوترو سەردەميانەترپشپت.

ئاگرى نەورۆز لە زۆر جپگای بەرز لە قەرەغ شار بە چپرى و گەورەيى دەكرابىەوہ، دوور لە پەيوەست بوو بە كاتەوہ ھەر كەس

و هەر گه پره کیک به ئاره زوی خوی یادی ده کرده وه . بوچوونهکانی هه موو کوک بوون له سه ره ئه وهی هه ر کهس له مالی خویدا ئاگریکی بچوک هه لگی رسی نیت به مه رچیک هه موومان له «یهک» کاتدا که پیشتر له سه ری ریکه وتی نیتین .

له م قوناغه دا که باره شهکان بو بیانویهک ده گه پان و پیشتریش خویان ئاماده کرد بوو له ورژدها که خه لک سه رگه رمی یاد کردنه وهی نه ورژه . مه رام و مه به ستیان بهیننه دی که گرتن و کوشتن و تالان کردن بوو . هه لگی رساندنی ئاگر له چه ند جیگایه کدا به نیازی یاد کردنه وه که په یوه ست نه بن به به رنامه و کاته وه ده کریت مانای گه ورهیی و پیروزی خوی وه رنه گریت . هه لگی رساندنی ئاگریکی بچوک له هه موو مالی کدا نیشانه ی پیشکه وتن و شاره ستانیه ته و هه یچ به هانه یه کیش بو باره شهکان ناخولقی نیت ، ئاسایشی خه لک و شاره کهش پاریزراو ده بییت .

له گه ل نزیک بوونه وهی جه ژنی نه ورژ، هه موو ئه و به رنامه نه ی که دارپیزرابوون بو یادی نه ورژ، شیوهی خو ئاماده کردن و یاد کردنه وهی به ناو خه لکدا به هیمنی بلا بووه . ئه و شیوه تازه یه له لایه ن خه لکه وه به گه رمی پیشوازی لیکرا و قبول کرا .

ئاگره پیروژه که و ئاگری نه ورژ له ناو هه ست و ناخدا ئاویته بوو . بوو به سنبولی نه ته وهیی و شه ری خو پاراستنی له دزی پیلانی باره شهکان ده کرد که به رنامه ی سپینه وهی زمان و ره گه ز و زه وتکردنی خاک و هه موو دیارییهکانی تر بوو .

باره شهکان سالانی پیشوتر ته نها له جیگا دورهکانی شار ریگیان به خه لک ده دا یادی نه ورژ بکه نه وه ، هه میشه گومانی شیوه راپه رینیان له خودی ئه و یاده نه ته وهیه تیه دا ده کرد . ئه و جیگا دورانه ی شار خه لک به زوری هه زی خویان و هه ستکردن

به ئهرکی نهته وایه تی یادی نه ورۆزیان لئ ساز ده کرد، ئه گهر نا باره شه کان لهو جیگا دوران ههش چاویان بهو یاده بیروژه هه لئه ده هات. یادی ئهم سال به پیچه وان هه، باره شه کان ئاره زویان بوو خه لک له ناو شارد ا جه ژن بگێرن بو ئه وهی پیلان و به رنامه کانیا ن وهک ئه وهی که خو یان ده یانه ویت جیبه جی بکن. باره شه کان گو ییان به هه یچ نه ریت و ده ستوریک نه ده دا، به لام مه به ستیان بوو که پاسا ویکیا ن به ده سه ته وه بیت هه تا کو خو یان له به ره ی هه قدا ببینه وه. ئه وان پی شتر هه ستیا ن به خو ئاماده کردنی خه لک کرد بوو وهک سالانی پی شو له جیگا دوره کان یادی نه ورۆز بکه نه وه. ئه و دیار ده ی خو ئاماده کردنه ورده ورده له بهر چاوی باره شه کان کال بووه. بو ئه وهی یادی نه ورۆز له ناو شارد ا به شیوه یه کی نا ئاسای بکریت که هه ساسیه ت لای باره شه کان دروست بکات و له و روان گه یه وه هه ق به خو یان بدن بو توند و تیژی کردن، به شیوه ی ناراسته وخو خه لکیان هان ده دا و ده یان خسته سهر که لکه له ی دژایه تی کردنی خو یان هه تا کو له بهر دژی هه لو یسته کانیا ن خه لک له ناو شارد ا یادی نه ورۆز بکه نه وه.

خو ئاماده کردنی خه لک له شوینه دوره کان له بیر ی که سدا نه ما. له ناو شاره کانیشدا هه یچ دیار ده یه کی خو سازدان هه ست پی نه ده کرا. بیده نگی و هیمنی ناوشار ئه وه نده ی تر ئارامی له باره شه کان هه لگرت بوو، له ناو بی ئا گایدا رقیان له خو شیان ده بووه و شه ریا ن به گه وره و بچوک و ژن و پیاو ده فروشت. خه لکیان ده دواند و هه یچ وه لامیکیا ن چنگ نه ده که وت، خه لکیان ئازار ده دا و زانیاریان ده ست نه ده که وت. هه ره شه یان ده کرد هه تا کو خه لک هان بدن له رقی خو یان ئاگر بکه نه وه و به هانه ی ئازا وه گێریان به ده سه ته وه بیت. پیلانه کانیا ن ئاکامی باشی

نه‌بوو. به‌رۆژ وه‌ک مار، وه‌ک ره‌شه‌با گیقه‌بیان ده‌هات و فیشیان ده‌خوارده‌وه. به‌شه‌و دوکان و بازاریان ده‌سوتاند.

رۆژانی نزیک نه‌ورۆژ ئاسمانی شار ته‌ماوی و ئالۆز بوو. به‌لام ئاسۆیه‌کی روون له‌ دوره‌وه به‌ دیده‌کرا. په‌ییره‌و کردنی به‌رنامه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای دارشتنی پیروۆزی هه‌موو دیاریه‌ پیروۆزه‌کان و جه‌ژنی نه‌ته‌وه‌ی به‌ باشی به‌رپۆه ده‌چوو. ئه‌و ئاگره‌ چروپه‌ری جارن جیگای خۆشحالی خه‌لک بوو، ئیستا له‌ بری ئه‌و ئاگره‌، ئاگریکی بچوک له‌ناو دلی هه‌موو که‌سیکدا به‌ قه‌باره‌ی ئه‌و ئاگره‌ی جارن جیگای خۆی کردۆته‌وه. ئاگره‌کان چه‌ند جیاواز بن له‌ قه‌باره‌دا، هه‌ریه‌ک مانا و یه‌ک پیروۆزی ده‌به‌خشن داگیرساندنی گریکی بچوک له‌هه‌موو ماییکدا له‌ «یه‌ک» کاتدا قه‌باره‌ی له‌ ئاگره‌که‌ی جارن گه‌وره‌تر ده‌بییت.

شیوه‌ی ئاگر کردنه‌وه و کاتی هه‌لگیرساندنی به‌ هه‌موو که‌س راکه‌ینرا. خه‌لک به‌ خۆشحالیه‌وه پێشوازیان له‌و جه‌ژنه‌ دی‌رینه‌ و له‌و ئاهه‌نگه‌ تازه‌یه‌ و له‌و رۆژه‌ نوییه‌ ده‌کرد.

جه‌ژنه‌کان نیشانه‌ی خۆشی و ئارامین. ئاگریکی بچوک له‌ هه‌موو ماییکدا سنبوولی خۆدی ئارامی جه‌ژن و هیمنی سازکه‌رانیه‌تی. خواستی ئارام بوونی شار و ئاسایشی خه‌لک له‌و جه‌ژنه‌دا، گه‌رانه‌وه‌یه‌ بۆ ناوه‌رۆکه‌ پر له‌ ماناکه‌ی په‌یدا بوونی ئه‌و جه‌ژنه‌. ئیتر باره‌شه‌کان هه‌موو هه‌لویستیکیان به‌ مه‌به‌ستی تیکدانی ئاسایش و ئارامی، گه‌رانه‌وه‌یانه‌ بۆ عه‌قلیه‌تی پر له‌ بێماناییان. په‌ییره‌وکردنی ئه‌م شیوه‌ نوییه‌ بۆ یادکردنه‌وه‌ی جه‌ژنی نه‌ورۆژ، مانای بێخه‌می نیه‌ به‌رامبه‌ر به‌ باره‌شه‌کان. هه‌میشه‌ به‌ گومان بووین له‌ باره‌شه‌کان و حسابی زۆر جدیمان بۆ ده‌کردن و ده‌مانزانی له‌و ره‌وشه‌ هیمن و شاره‌ستانیه‌شدا ئه‌وان ئازاوه‌ی خۆیان هه‌ر ده‌بییت بگێرن و کۆمه‌لیک دوکان و

بازارې تر به تالان بهرن و خه لكى بى تاوانيش راپيچى
زىندانه كان بكن.

دوا قوناغى بیدهنگى و دان به خوداگرتن، ئەو شهوه ده بىت
كه هەر كەس له مالى خوى له رهوشىكى ئارامدا بو پاراستنى
هه موو ئاسايشىيهك و بو يادى جه ژنى نه ته وه يى كه تاكه
جه ژنه ئاگرىكى بچوك داده گىرسىنىت. له و كاته دا و له و شه وه وه
ئىتر پاراستنى ئارامى مانايه كى دروستى نابىت، به پيچه وانه وه
ده كه ويته وه، ده بىته هوى له ده ست دانى هه موو ديارده
پىرۆزه كان و هه لوه شانده وه ي بهرنامه و هه رس هينانى
تىكۆشان و چالاكيه كانيان.

رۆژانى پيش نه ورۆز ئاسمان به هالاوى باره شه كان تاريك و
ليل و ته ماوى بوو، به لام له دوره وه ئاسويه كى پون ده بينرا.
خه لك به خوشيه وه ئاماده يى ئاگرىكى بچوكيان له ماله كانى
خوياندا تيدا بوو. كات و شيوه ي يادكرده وه كه ده ستنيشان كرا.
دوا چركه ي خور ئاوا بوون و دوانىگى ئەو ئيواره يه ي خور له
ناوچه كه و له خه لكه كه، ده سپىكى هه لگىرساندى گرىكى بچوك
بوو له هه موو مالىكدا.

يادى جه ژنى نه ورۆز له هه موو قوناغه جياجياكانى ميژودا،
له بارودۆخى باش و گونجاودا يا خود له هه لومه رجى
نه هامه تى و خراپتدا به خوشحاليه وه پيشوازي له و جه ژنه كراوه
و ئاههنگ سازكراوه. رۆژگارى ئەو ياده هه ر چوئيىك بوبىت
ئەوان ناويته ي ئەو بۆنه نه ته وه ييه كراوه. له رۆژگار و
سه رده مى خوشيدا، بو ئاههنگ و سه ما و گورانى خويان ئاماده
كرده وه. له بارودۆخى ناهه موار و ئالوزدا و له رۆژگارى دژواردا،
له ناو گروتين و گلپه ي ئاگرى نه ورۆزدا، خورپاگرى و به گزدا
چوونه وه و قاره مانىه تيان تيدا بهرجه سته كرده وه و ناويته ي
رهوشى ئەو رۆژگارە يان كرده وه.

یادی نه‌ورۆزی ئەمجاره زۆر جیاوازتره . جگه له‌وهی که شیوه نه‌ریت و باوه‌که‌ی ده‌گۆردریت بو شیوه‌یه‌کتر که سیمای شارستانی و پیشک‌ه‌وتنی پیوه دیاره، ئاویت‌ه‌ی دیاریه پیرۆزه‌کانی خوا بووه به تاییه‌تی ئاگر که خوا خۆی له شیوه‌ی نوری‌کدا ده‌بینریت ئەگەر نا هه‌رگیز نابینریت ئەو سیفاته‌ش بو ئاگر پیرۆزییه‌کی تاییه‌ت به خۆی هه‌یه . له یادی ئەمسالدا ئاگر بوو به سنبولی نه‌ته‌وه‌یی بو پاراستنی دیاریه‌کانی خوا .

دوو حاله‌تی جیاواز و دژ به یه‌کتر له نیوان باره‌شه‌کان و خه‌لکدا به دیده‌کرا . باره‌شه‌کان له دنیای شاره‌کان و خه‌لکه‌که‌ی بی‌ئاگا بوون، بی‌ئاگا بوون له نه‌ینیه‌کانی رووی گه‌ش و کراوه‌ی خه‌لک . له بی‌ئاگاداری و بی‌زانیا‌ریدا شپ‌رزه و ماندوو و په‌شیو دیار بوون . په‌نگیان په‌ش و تاریک نیشانه‌ی بی‌هیوای و دۆراندنی پیوه دیار بوو . چاوه‌کانیان فرمی‌سکی شه‌رمه‌زاری لی‌ده‌نکا . باره‌شه‌کان و خه‌لکی شاره‌که دوو‌کۆمه‌لی زۆر جیاواز به یه‌کتر بوون . دیمه‌نی شیوا و پارایی و بوغزی ئەوان بی‌شک کۆمه‌لی به‌رامبه‌ر به پیچه‌وانه‌ی ئەو دیارده و سیمایانه‌وه ده‌بی‌ت . هه‌موومان هه‌ستمان به ئاسوده‌یی ده‌کرد، خۆشی به روماندا دیار بوو، ئاسۆمان به رونی ده‌بینی . هه‌موومان یه‌ک زه‌رده‌خه‌نه له سه‌ر لیومان بوو که مژده‌ی سه‌رکه‌وتنی پیوه دیار بوو . ئەوه‌ی بی‌ئارامی کردبووین، چاوه‌روانی هاتنی ئیواره‌ی نه‌ورۆز بووین که بو یه‌که‌م جار به شیوازیکی تازه یادی بکه‌ینه‌وه، پیشبینی روداو‌یک ده‌کرا که گۆرانکارییه‌کی گه‌وره‌ی لی بکه‌وێته‌وه . هه‌ل‌ومه‌رجه‌کان ئیسیاتی ئەوه‌یان ده‌کرد که چیت‌ر توند و تیزتری قبول ناکریت و هه‌لمه‌تی به‌گژدا چوونه‌وه له به‌ر نامه‌یه‌کی دروستدا ئەنجام ده‌دری‌ت .

به نامهی بهگژداچوونهوه به وردی دارپژرا بوو، حالتهت و کاتی دهستنیشان کرا بوو له لای ههموو کهس باسکرا بوو، کهس نهبوو ئاگاداری ههموو حالتهتهکانی هاتنی ئهو ئیواره نادیار و پر له کیشه و له خهنده و له روداوی نوئ نهبوو بیت. ههموو ههول و کۆشش و بهنامهییهک له پیناوی پاراستن و بهرز پارگرتنی دیاریه پیروژهکاندا بوو. لهو یاده پیروژه و ئهو ئیواره چاوهروانکراوهی پر له کارهساتهدا، یهکیک له دیاریه پیروژهکانیش که رۆحه ئامادهیه خوئی ببهخشیت له پیناوی دیاریه پیروژهکاندا که ویزدان هاندهریکی گهورهی رۆح بووه. خه لک زور به پهروشهوه چاوهروانی ئهو ئیوارهیهیان دهکرد. دایکهکان ههوینی ئهو جۆش و خرۆش و هاندانه بوون، ئهوان بوو خویان دیاریهکیتری خوابوون بوو مروفت که له ناخیاندا دیاری «رۆح» یان له ئامیز گرتبوو. جاریک رۆحیان ده بهخشی و جاریک چالاکترین کهسانی کۆمه ل بوون. خه لکی تر دایکهکانیان دهبینی بهو شیوه چست و چالاک و له خۆبوردنه، ئیتر دهبوون به پارچهیهک له بهخشین، له چالاک، له خۆراگری، له ئازایهتی، له به کژدا چوونهوه و ریز و وهفا و خۆشهویستی بوو ههموو دیاریهکان. بوو سنبولی نهتهوهیی دهبوون به ئاگر و له یادی نهوڕۆزدا، له شهوان و جیگای تاریکدا دادهگیرسان.

دیاریه پیروژهکان په یوهست بوون پیکهوه، ئاویتیهی یهکتر دهبوون له پیناوی خزمهتی مروفتا، بوو مانهوه و ژبانهوهی مروفت ههمیشه له گهردابوون. مروفتیس بی دیاریهکان کهسیکی بیهوش و بی ئاگایه، مروفت بی خاک ههموو دیاریهکانی تر له دهست دهدات، مروفت بی نیشتمان مروفتیکی بی سه ره، مروفتی بی سه ر نانا سرت. دوارپۆزی زستان، دوا رپۆزی چاوهروانیش بوو. ئهو رپۆزه بوو که باره شهکان چاویان به دنیای سه وزی شاره که هه لنده هات. ئهو رپۆزه بوو بهرچاویان تاریک ئاسمانی سه ریان ئالۆز و ته ماوی

بوو، ئاسمان غه‌زه‌بی به سه‌ریاندا ده‌باراند. له هه‌موو پوژنه‌کانی پێشوتر شپه‌زه و په‌شوکا و هیلاک‌تر بوون. ئه‌و پوژنه بوو ئاسۆی به‌رچاویان پوون نه‌بوو. له‌ناو گێژاوی زوورداری و بی‌ئاگایی و بی‌به‌رنامه‌یی و بی‌زانیاری ده‌رباره‌ی نه‌هێنیه‌کانی خه‌لک، هه‌ستیان به دوا ساته‌کانی خۆیان ده‌کرد و له ترسی مه‌رگ، به هه‌موو لایه‌کدا گیفه‌یان ده‌هات.

پێش هاتنی ئیواره، زۆر زوتر له پوژنانه‌تر بازار و دوکانه‌کان داخران. خه‌لک به‌ره‌و ماله‌کانیان ده‌پوشتنه‌وه و پیرپوژبایی هاتنی جه‌زنیان له یه‌کتر ده‌کرد. خه‌نده و بزهی سه‌ر لیویان به‌رامبه‌ر به یه‌کتر، هه‌مان خۆشی و بابه‌تیان له دل و ده‌رونی یه‌کتر دا ده‌خوینده‌وه، هه‌رگیز ئه‌وه‌نده ئاسوده و دل‌خۆش نه‌بوون. خۆیشیان له یه‌کتریان ده‌پرسی و هۆکاره‌که‌شیان ده‌زانی و به خه‌نده له‌گه‌ڵ یه‌کتري ده‌دوان.

ئیواره هات و شار و ناوبازار چۆلتر ده‌بوو. له‌گه‌ڵ نزیکبوونه‌وه‌ی ئیواره و ماله‌ئاوایی خۆردا، سیمای خه‌لک گه‌شتر و دل‌گیرتر ده‌بوو. ناو بازار و شار چۆل ده‌بوو، باره‌شه‌کان زیاتر و بلاوتر ده‌بوون و په‌نگیان زه‌ردتر و لیویان شین‌تر و چاویان بی‌تروسکه و توشی ترس و ده‌کوته‌ی ده‌بوون.

باره‌شیکێ زۆر به‌ناو کۆلان و شه‌قامه‌کاندا بلاو ببونه‌وه له بیده‌نگی و خۆشحالی خه‌لک سه‌ریان سوڕ ما‌بوو، له‌ناو گێژاو و داله‌خی نه‌زانیدا ترس و مه‌راق و په‌شیویان پێوه دیار بوو.

تیشکی خۆر به‌ره‌و کزی ده‌چوو، په‌نگیشی به‌ره‌و زه‌ردی و لاوازبوون، له‌ودیه‌وه‌که‌له‌وه دوا‌جار چاوه‌کانی تروکاند و ماله‌ئاوایی ئه‌و پوژنه‌ی له‌شار کرد. باره‌شه‌کان له‌ناو تاریکی شه‌ودا بزر بوون. له دوا ساتی خۆر و له دوا تیشکیدا و له‌ده‌سه‌پیکێ شه‌و و تاریکیدا له‌ناکاودا له‌هه‌وشه و سه‌ریان و ژوره‌کانه‌وه له «یه‌ک» چرکه‌دا که په‌یه‌هسته بوو به پوچی هه‌موو خه‌لکه‌وه

ئاگری بچوک بچوک له هه موو لایه که وه هه لگیرسا و بلایسه ی ئاگریکی گه وره هه مان کات ئاسمانی ئه و شارهی روناک کرده وه . روناکی ئاگره کان به هه موو کون و که له به ریگدا به دوای تاریکیه وه بوون . ئه و په له تاریکییه ی به ئاسمانی شاره که وه بوو له نا کاودا له بهر چاو نه ما و بزر بوو . بریسکه ی ئاگر چاوی باره شهکانی کویر ده کرد ، دهنگی گۆرانی و پیکه نین و خوشی و سه مای خه لک گوپی باره شهکانی که ر ده کرد .

باره شهکان تۆپه ل تۆپه ل له ناو ترس و بی ئوقره یدا گرمۆله ببوون . نه یانده زانی به چ شیوه یه ک و له کوپوه ده ست به توند و تیژی و جیبه جیکردنی به رنامه کانیا ن بکه ن و خواست و هیواکانیا ن به دییه ن . ئه وان مه به ستیا ن بوو که خه لک جم و جو لیکه ی هه بی ت به بۆنه ی ئه و یاده وه ، ئه و کاته هات و باره شهکان هیچی ان بۆنه کرا . خه لک له ماله کان ی خو یان سه رگه رمی گۆرانی و سه ما و خوشی بوون به بۆنه ی یادی جه ژنی نه ورۆزی نه ته وه یی . باره شهکان گرمۆله ببوون له ناو خوشی و گۆرانی ئه واندا ، ئیتر ئارامیا ن لیبرا . هه ندیکیا ن وه ک دو اکاتی ته مه نیا ن و دوا فرسه تی ژیا نیا ن که ما بی تیا ن ، هی رشا ن بو ئه و جیگا یانه برد که دهنگی گۆرانی و خوشی و پیکه نین ی لیوه ده هات .

باره شهکان نه گه شتن به هیچ ئاما نجیکیا ن . هه ر ئه و کاته ی خه لک هه ستیا ن به هی رشی باره شهکان کرد بو سه ر جیگا و شوینی ئاهه نگه کانیا ن و جه ژن و خوشیا ن لی تیکده دن ، خاکیان لی دا گیر ده که ن ، دیاریه پیروژه کانیا ن بی به ها و ریسوا ده که ن ، ئاگریان له بهر چاو ده خه ن ، جه ژنی نه ته وه یی دی رینیا ن پی ره وا نابینن . به یه ک هاوار و دهنگ و گوژمه وه ، به مه شخه له بلایسه داره که ی ده ستیا ن رژانه ناو کو لان و سه ر شه قام و شاره که ی خو یان ، له هه موو لایه که وه هی رشا ن بو باره شهکان برد . ئه وه ی

که باره‌شه‌کان چاوه‌پروانیان نه‌ده‌کرد، پویدا. خویشیان نه‌یاندەزانی به‌رامبه‌ر شالۆوی ئه‌و عه‌شاماته ئاگر به‌ده‌سته چی بکه‌ن و بو کوئ هه‌لین. ئاواتیان به‌پوژانی پیشوتر ده‌خواست که به‌ناو شارددا گیقه‌یان ده‌هات. ئاواتیان به‌چه‌ند چرکه‌یه‌کی پیشوتر ده‌خواست که له سوچی کۆلانه‌کاندا له ناو گۆرانی و ده‌نگی پیکه‌نین و سه‌مای جه‌زنی خه‌لکدا گرمۆله ببوون و توشی ئه‌م هه‌رشه‌غه‌زه‌ب و داخاویه نه‌ببوون. دنیایان لیببوو به‌ئاگر، له به‌رده‌م تین و گروتیشکی مه‌شخه‌له ئاگراویه‌کاندا خوین بو پراگیر نه‌ده‌کرا و هه‌لده‌هاتن و له‌ولاتروه توشی ئاگر به‌ده‌ستی‌تر ده‌بوون، پووبه‌پووی داخ له‌دلی‌تر ده‌بوون. هه‌ر باره‌ش بوو پرایده‌کرد و نه‌ده‌په‌رژایه سه‌ر هه‌یج. به‌ده‌م پراکردنه‌وه ده‌گریان و ده‌پارانیه‌وه و سویندیان به‌دیاریه پپوژه‌کان ده‌خوارد که لیبیان ببورن و ئه‌وه دواشه‌ویان بیت له‌و شاره‌دا و به‌یانی پرونه‌وه. ده‌ستی دایکه‌کانیان ماچ ده‌کرد که نازار نه‌درین.

کۆلان و شه‌قام پپو له‌باره‌ش و سه‌روخوار، راست و چه‌پ به‌هه‌موو لایه‌کدا پرایان ده‌کرد. مه‌شخه‌ل به‌ده‌سته‌کانیش به‌گۆرانی نه‌وورۆز به‌دوایاندا به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی شاره‌کان، شار به‌ده‌ریان ده‌کردن. هه‌ر باره‌ش بوو پرایده‌کرد و له‌بری گیقه‌ی جارانیان، ده‌گریان و نوزه‌یان ده‌هات. له‌هه‌موو لایه‌کی شاره‌وه به‌ره‌و خوار و به‌ره‌و سنور ده‌ریانپه‌راندن تاکو ئه‌و دیوی سنور. ئه‌و شه‌وه هه‌موو شاره‌کانیان له‌باره‌ش پاکرده‌وه. ئاهه‌نگه‌کان لیوان لیو بوون له‌خووشی و سه‌ما و گۆرانی و پیکه‌نینی سه‌رکه‌وتن و به‌خته‌وه‌ری. ئاگره‌کان خووش خووش هه‌ر ده‌سوتان و دنیا‌ی ئه‌و شه‌وه‌ی شاره‌کانیان کردبوو به‌چراخان. شار چۆر پپبوو له‌باره‌ش. شنه‌ی بایه‌کی فینک له‌چپاکانه‌وه بوونی گول و گه‌لا و گیای تازه‌ی ئه‌م به‌هاره‌یان له‌گه‌ل ده‌نگی

ئاوازی چه‌م و روبرار و بالنده نه‌خه‌وتوو‌ه‌کان بوناو شه‌وی پیر له
ئا‌هه‌نگ و خوشی شاره‌که ده‌هینا و تیکه‌ل به‌مه‌ستی سه‌رکه‌وتن
و گورانی و پیکه‌نین و سه‌مای خوشی خه‌لکه‌که ده‌بوو. ئاگره‌کان
خوش خوش هه‌ر ده‌سوتان، تا‌کو ده‌می به‌ره‌به‌یان جاریکی‌تر
خوری کچه‌گه‌وره‌ی ئاگر به‌ده‌م زه‌رده‌ خه‌نه‌وه‌ به‌یانی باشی
پوژیکی نوئ و یه‌که‌م پوژی سالی تازه و پوژی سه‌رکه‌وتنی له
شار و له‌خه‌لکه‌ قاره‌مانه‌که‌ی کرد.